

Giới thiệu Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert

Sắp chết trong mộng kinh ngời dậy, thân ở đã là không biết năm .

Vô chí thanh niên Dương Tiễn băng qua đường ôm điện thoại lật lên điểm tìm tiểu thuyết, xui xẻo bị một cỗ vượt đèn đỏ xe hàng đụng bay, sau khi tỉnh lại phát hiện mình chính trọng thương ỉu xiu tại giường đất bên trên, bên cạnh còn nhiều thêm cái hai mắt nhắm lệ gấu gấu đáng yêu nhỏ Loli ...

Đã hôn xuyên vì đại danh đỉnh đỉnh Nhị Lang thần Dương Tiễn, cái kia có sự kiện liên là phải đi làm!

Bái sư Ngọc đỉnh? Phá núi cứu mẹ? Nhục thân thành thánh? Dắt chó truy Hằng Nga?

Sai!

Tạm chờ hần, tay trái Khai Thiên Phù, tay phải ba đao nhọn, Kim Cung trên lưng dừng, thiên cầu thực nhật nguyệt, huyền pháp chiến càn khôn, tám chín lực thông thiên!

Trước tiên đem cái kia lưu ngân xương bóp chết, xem ai dám tính toán dương Tiểu Thiên!

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Côn Luân cổ lộ

"Nhị ca người mệt không? Thả ta xuống đi."

Buộc hai cái tóc sừng dê Nữ Oa nhỏ giọng năn nỉ đến (lấy). Thanh âm của nàng có chút suy yếu, lại như cũ rõ ràng giòn linh hoạt kỳ ảo; đỏ bừng trên gò má mặc dù có chút vết bẩn, khó nén vẻ này lung linh thanh tú.

Nữ Oa nhìn bất quá hai ba tuổi, buộc hai cái bím tóc nhỏ, cái kia đôi mắt to vút sáng vút sáng, nho nhỏ tuổi tác lại đã có mỹ nhân phiêu, tiên linh cốt, nổi bật bất phàm.

Nàng đang nằm ở thiếu niên trên lưng, thiếu niên này cùng nàng mặt mũi có chút tương tự, sinh cũng là môi đỏ răng trắng, mày kiếm mắt sáng như sao, trên người vẫn một cổ 'Linh'. Mi tâm mang theo chút 'Động'. Mặc dù nhìn bất quá mười một mười hai tuổi, nhưng tuổi thật hẳn là càng nhỏ một chút, cả người đều mạo hiểm một cổ cơ trí thái độ.

Thiếu niên không chỉ công lấy sau lưng nàng, trên cánh tay còn khoác hai cái bọc hành lý, thân thể nhỏ bé gánh chịu rất nhiều sức nặng.

"Không mệt! " thiếu niên nghiêng đầu liếc nhìn muội muội, trách móc cười một tiếng " công lấy sau lưng người đi đường cũng coi là ma luyện tu hành, Ca phải nhanh lên một chút trở nên mạnh mẽ, ho khan, mới có thể bảo vệ người nha."

Đi ở điều này bàn sơn đường mòn đã không biết bao lâu, mặc dù có chút thở hồng hộc, nhưng thiếu niên nhịp bước một mực rất vững vàng, có thể nhìn ra hần căn cơ rất không tồi.

Nữ Oa cắn môi một cái, giữa lông mày có chút tán không ra u buồn, nàng lầm bầm: "Nhị ca, cha mẹ cùng đại ca bọn họ trở về về sau không tìm được chúng ta nên làm cái gì nha?"

Nàng lại đang hỏi cái này để cho người nhức đầu vấn đề.

Thiếu niên mặc dù rất muốn trực tiếp nói cho nàng biết chân tướng, nói cho nàng biết 'Cha' cùng 'Đại ca' đã treo, vẫn là hồn phi phách tán rất dứt khoát cái chủng loại kia. Mà mẹ cũng bị bắt xoay chuyển trời đất đỉnh, nói không chừng đã bị Ngọc Đế đề lên đào dưới núi. . .

Nhưng lời đến khóe miệng, hần nhìn Nữ Oa này thiên chân vô tà cặp mắt, chung quy lại là không mở miệng được.

Đem Nữ Oa để xuống, nhìn trước mặt cái kia đoạn bị Bạch Tuyết phong bế đường núi; điều này Cổ trên đường bốn mùa vô tự thay đổi liên tục, hần yêu cầu nghỉ ngơi dưỡng sức mới có nắm chắc đi hết tiếp theo đoạn.

"Tiểu Thiên đói không? " thiếu niên cầm viên tảo ra linh khí quả đại chuyển cho em gái.

Nữ Oa lại rất hiểu chuyện lắc đầu một cái, thấp giọng nói: "Tiểu Thiên không đói bụng, Nhị ca người trước ăn đi."

Nhưng mà cái kia đôi mắt to trừng trừng nhìn.

"Nha đầu gối, đôi thì ăn, khát liền uống, chúng ta còn rất nhiều trái cây" thiếu niên cười mắng câu, lại đang trong cái bọc cầm một quả đại, đem nguyên bản viên kia đưa cho muội muội.

Nữ Oa le lưỡi một cái sắc nhọn, vui vẻ cười, cuối cùng nhận lấy quả đại, cái miệng nhỏ miệng nhỏ đích gặm.

Mà thiếu niên xoay người nhìn sơn đạo bên ngoài uẩn uẩn Vân Hải, tráng lệ nước sông, giả bộ gặm trái cây động tác, cầm trong tay quả đại lặng lẽ bỏ vào trong tay áo. . .

Hắn gọi Dương Tiễn, theo ra đời bắt đầu liền kêu Dương Tiễn, cha là một đối với truyền thống văn hóa vô cùng si cuồng dân đi làm, mẹ lúc đầu nghĩ (muốn) cho mình gọi là kêu Dương dương, gắng gượng bị cha quỳ mặt bản là quỳ xong rồi. . . Dương Tiễn.

Ài, mấy tháng trước còn là một cuộc sống ở thế kỷ hai mươi mốt 1m8 cao đẹp trai tiểu tử, một tai nạn xe cộ, để cho hắn không giải thích được xuyên qua đến nơi này cái man hoang thế giới, biến thành một cái khác Dương Tiễn.

Nhưng mà để cho hắn có chút đỡ khóc đỡ cười là. . . Đọc qua cổ thân thể này lưu lại trí nhớ, hắn phát hiện cái này 'Dương Tiễn' không giống bình thường, coi như là đồng đạo Dương Tiễn trùng tên người trong nổi danh nhất vị kia.

Nhị Lang Thần!

Con mắt thứ ba chính là cái kia!

Cổ thân thể này cha tên là Dương Thiên hữu, một cái nghèo kiệt thư sinh lại còn cưới hai cái lão bà, trong đó một cái vẫn là đang bát kinh tiên nữ, đúng là thật may mắn.

'Chính mình' 'Bác gái' là một thông thường người phạm, trong ngày thường chịu khổ nhọc, bận trước bận sau, cũng không có gì câu oán hận.

'Chính mình' mẹ lại xinh đẹp không thể tả, tên lại không biết, nghe hàng xóm gọi nàng qua bạch liên; có chút trí nhớ mơ hồ bên trong, cũng nghe cổ thân thể này cha hô qua nàng mấy lần 'Dao Cơ'.

Cha và bác gái sinh dục một người ca ca kêu Dương Chiêu, 'Mẫu thân mình' là sinh dục hắn và muội muội Dương Thiên. . .

Dao Cơ, bạch liên, bạch liên Tam công chúa đi.

Muội muội Dương Thiên không phải là sau này Tam Thánh mẫu sao? Cái kia lúc này chính mình,

Không phải là đại danh鼎鼎鼎鼎 Giang khẩu thứ nhất đẹp trai, Mai sơn huynh đệ phía sau nam nhân, thiên đình nhất có khí chất nuôi chó người —— Nhị Lang Thần Dương Tiễn! ?

Sờ một cái cái trán, con mắt thứ ba cũng không giống như là trời sinh, ít nhất bây giờ còn chưa.

Thân thể gánh chịu trong trí nhớ, 'Hắn' từ nhỏ tu hành tiên thuật, thiên phú hơn người, mỗi ngày sinh hoạt liền là theo chân mẹ tu hành, hoặc là giúp cha đi làm công phu kiếm chút tiền găm vóc.

Bình thường mẹ đại nhân thâm cư giản xuất, giống như đoá u Liên nở rộ với sâu ngõ hẻm trong, tuy đẹp cũng không chọc người mơ ước, cũng không có cái gì phiền toái đến cửa.

Nhưng ở mấy tháng trước, rất đột nhiên họa trời giáng, có vài tên kim lông lãnh địch Thiên Tướng xông vào trong nhà, bắt đi mẹ —— cũng chính là khi đó, nguyên bản Dương Tiễn mới biết được, mẹ cuối cùng thiên đình bạch liên Tam công chúa.

Ngọc Đế hắn muội a!

Dưới tình thế cấp bách, cha mang tới em gái giao cho bác gái chiếu cố, mang theo hai cái sửa Tiên pháp con trai cười mây đạp gió, một đường đuổi theo.

Mới ra nguyên bản sinh hoạt thành lớn, một tên thiên tướng lớn tiếng nổi giận, trở tay sử dụng pháp bảo đập về phía ba người bọn họ; cha và huynh trưởng trực tiếp bỏ mình, 'Chính mình' bị cha liều mạng bảo vệ, sử dụng pháp thuật đưa về nhà bên trong. . .

Thật đúng là tràng sinh ly tử biệt tuồng kịch.

Thật ra thì thật Dương Tiễn đã tại lúc này bị thương nặng ngủ, bị ngày đó đem pháp bảo xoắn nát sinh hồn; thương tích khắp người tỉnh lại, đã là một cái khác linh hồn. . .

Bây giờ, này Dương Tiễn đã không phải là kia Dương Tiễn, mặc dù không phải là giả tên thay thế, nhưng ít nhiều có chút chột dạ.

Để cho Dương Tiễn có chút buồn bức chính là, hắn mới vừa tỉnh không mấy ngày, 'Bác gái' ảm đạm trong lúc thương tâm, để lại chút tài vật, hãy cùng cách vách Hoắc thúc thúc. . .

Bỏ trốn. . .

Thật đúng là trời muốn mưa mẹ muốn đưa người, cái này thời đại thượng cổ cũng gọi Ạ dân tình không thuận Ạ!

Lúc đó, trọng thương Dương Tiễn bên người chỉ còn lại gần(chi) năm tuổi tiểu Thiên, mà nàng rất hiểu chuyện gánh vác chiếu cố Dương Tiễn trách nhiệm, sống nương tựa lẫn nhau, chật vật sống qua ngày. . .

Hai huynh muội ăn một tháng Bách gia cơm, Dương Tiễn dần dần chữa khỏi thương thế thế, cũng dần dần thích ứng lần này cuộc sống trọng đại chuyển biến.

Nằm ở trên giường trong vòng hơn một tháng, Dương Tiễn trải qua lòng như tro nguội, tim như bị đao cắt, lòng dạ đứt từng khúc —— giới lười nha, quả thật có thể như vậy.

Nhưng cùng lúc đó, Dương Tiễn cũng bị nhu thuận khả ái lại thông minh lanh lợi Dương tiểu Thiên chữa khỏi tâm linh, dần dần đẩy lên hy vọng mới.

Hắn phải bảo vệ cái này Loli, phi, hắn phải bảo vệ muội muội của mình!

Xuyên qua trước vẫn muốn người muội muội, đáng tiếc ba mẹ sinh ba thiếu niên, hắn là lão Tam, khi còn bé không ít bị hai người ca ca trêu cợt. Không nghĩ tới xuyên qua đến truyền thuyết này trong thời đại, ngược lại thì giải quyết xong trong lòng tâm nguyện.

Cho đến ngày nay, hắn đã hoàn toàn đón nhận thân phận thay đổi, có lẽ là bởi vì cổ thân thể này cùng Dương Thiên huyết mạch liên kết, cũng đem Dương Thiên coi là chính mình thân muội muội thương yêu. . .

Dương Tiễn sợ Ngọc Đế muốn đối với cả nhà họ "Trảm thảo trừ căn". Vết thương trên người mới vừa khôi phục hơn nửa, có thể xuống giường đi lại, liền vội vàng mang theo muội muội Dương tiểu Thiên bước lên điều này trước mặt chỗ ở tìm tiền lộ.

Côn Luân cổ lộ.

Cùng với ở trong nhà chờ chết, bị thiên tướng phát hiện mình không chết rồi giết cái hồi mã thương, còn không bằng trực tiếp tới núi Côn Luân và vào tiên duyên, tranh thủ sớm một chút lấy ở quan phân phối sự phụ Ngọc Đình chân nhân môn hạ, lẫn lộn cái đại giáo đệ tử đương đương.

Ài, mặc dù có người muội muội thật tốt, nhưng vẫn là ở địa cầu thời gian thoải mái Ạ. . .

Thôi, kiếp trước các loại đã là đã qua mây khói, bây giờ hắn là Dương Tiễn, cái đó Phong Thần trong đại kiếp Tây Kỳ mãnh tướng, Tây Du ký bên trong đuổi theo Tôn Ngộ Không đánh no đòn Nhị Lang chân quân, trầm hương trong chuyện xưa tư pháp ngày. . . Thần. . .

Đội lát nữa, trầm hương?

Dương Tiễn liếc nhìn đang ở cái kia chuyên tâm gặm trong tay trái cây rừng tiểu Thiên nha, nguyên bản thỏa thuê mãn nguyện ánh mắt cũng đầy là ôn nhu.

Còn muốn có trầm hương?

Đùa gì thế, khi hắn người anh này không tồn tại sao? Chờ hắn thần công đại thành, pháp thuật cao cường, tìm khắp trên trời dưới đất, cũng muốn trước thời hạn tìm tới cái đó Lưu Ngạn Xương, ừ, thiên lại nói!

"Nhị ca, ta ăn xong á." tiểu Thiên giờ tràn đầy nước trái cây tay nhỏ, cười hi hi nhìn Dương Tiễn.

Dương Tiễn mỉm cười, hai bước đi tới, quỳ một chân xuống đất, thừa dịp tiểu Thiên không chú ý, đem viên kia trong tay áo ẩn tàng quả đại thả lại bọc hành lý.

"Tiếp tục đi đường đi, nói không chừng bay qua trước mặt ngọn núi kia, chúng ta là có thể thấy con đường này điểm cuối." Dương Tiễn cười tiến hành một lớp tự mình khích lệ.

Dương tiểu Thiên nháy mắt mấy cái: "Nhị ca, ta có thể chính mình đi."

"Ừ. . . Tốt lắm, ta dắt ngươi, ngươi ở bên trong đi. Chờ ngươi mệt mỏi liền nói cho Ca, Ca tu hành vài năm Tiên pháp, lại gánh hai cái ngươi đều không sao."

"Hi hi" Dương tiểu Thiên đưa ra tay nhỏ, Dương Tiễn nắm thật chặt, mang theo muội muội tiếp tục tiến lên.

Tới cái thế giới này sau đó, nhất mớ mịt không giúp lại người bị thương nặng lúc ban đầu một tháng, đều là tiểu Thiên mà theo ở bên cạnh mình, từng tiếng 'Nhị ca'. 'Nhị ca' ngọt ngào kêu, làm cho mình dấy lên ý chí chiến đấu, ngẩng đầu lên đầu lâu.

Hừ, muốn làm chính mình em rể người, liền để cho bọn họ biết 'shì' chữ làm như thế nào viết!

"Tiểu Thiên, về sau khác (đừng) gọi ta là Nhị ca, đem hai loại trừ đi."

"Ca. . . Sao? Vậy cùng đại ca thế nào phân biệt nha."

"Đại ca chính là đại ca rồi, ngươi gọi ta là Ca, kêu đại ca ra bộ Ca, như thế sẽ không lẫn lộn hào Ạ."

"Cũng đúng nha!"

Tiểu Thiên búng tỉnh Đại Minh bạch, nhất thời vui vẻ 'Ha ha ha' hô lên.

Quanh co cơ hồ không thấy được cuối đường núi, hai cái hải đồng bàn tay kéo tay nhỏ, đi ở không có giới hạn tìm trên Tiên lộ.

Không biết con đường phía trước có gì rèn luyện, không biết cuộc đời này mấy gặp nhiều trắc trở.

Chỉ có một người bạn.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Cổ lộ căn nguyên

Dương Tiễn mang theo tiểu Thiên mà một đường tìm tiên, tự rời nhà tính từ, đã là mấy tháng ánh sáng. Mặc dù trên đường cho phép bao nhiêu gian nan, hai anh em gái bọn họ cũng trải qua không ít bên bờ sinh tử, nhưng là thật tốt lãnh hội một phen mảnh thiên địa này tráng lệ nước sông.

Lúc này vừa gặp cánh cửa hưng thịnh, tam giáo lớn mạnh, thiên đình suy thoái, tây phương khổ nạn.

Thế gian Vu Yêu đại tộc lần lượt sa sút, cánh cửa tam giáo hộ vệ nhân tộc hưng thịnh, tứ hải bình sinh. Thống nhất Nam Chiêm Bộ châu cùng Đông Thắng Thần châu tiên gia đế quốc đại thương, Nhân Hoàng vị cha truyền con nối vĩnh thế, cùng trời đình Ngọc Đế, địa phủ Minh Vương cùng xưng Tam Giới Đế Hoàng.

Nói đến cánh cửa này tam giáo, coi là thật muốn kỹ nữ. . . Bề ngoài một đồng hồ.

Nhân giáo không thu môn đồ, chỉ có đại đệ tử Huyền Đô thành đạo cánh cửa Nhị đại đệ tử chỉ lãnh tụ, thánh nhân lão tử Tiêu Dao vật ngoại, không biết họ tầm hơi.

Tiết Giáo được xưng vạn tiên đến châu Kim Ngao đảo vì tu đạo thánh địa, tu sĩ vô số, Thông Thiên giáo chủ hữu giáo vô loại, bị vạn vật kính ngưỡng.

Xiển Giáo mười hai Kim Tiên tên gọi khắp thiên hạ, trừ mười hai Kim Tiên ra Nhị đại đệ tử cũng vì cân nhắc không ít; núi Côn Luân Ngọc Hư Cung thường xuyên mở ra, chỉ cần 'Đức cao trọng vọng' lại có thể đi qua Ngọc Hư Cung trước cửa thang lên trời, liền có cơ hội bá nhập thánh nhân môn hạ.

Trọng điểm nhưng thật ra là 'Đức cao trọng vọng'. Phúc nguyên phải sâu, căn cước muốn đang, không thể kéo thấp bọn họ Xiển Giáo đệ tử phúc vận tiêu chuẩn. . .

Hơn nữa mọi người đều biết, Hồng Hoang là cái rất chú trọng nhân quả cùng mặt mũi thời đại. Tam giáo bên trong, Xiển Giáo, Tiết Giáo đệ tử bởi vì do nhiều nguyên nhân không hợp nhau lắm, mặc dù chưa như nước với lửa, chút va chạm lúc đó có phát sinh.

Dương Tiễn học chung với nơi này liền có chút không nói gì, mẹ bạch liên Tam công chúa Dao Cơ là Ngọc Đế chi muội, tự mình gả cho phụ hôn một cái nghèo kết thư sinh, vậy dĩ nhiên coi là hung hăng rơi xuống Ngọc Đế da mặt.

Mấy cái bắt đi mẫu thân mình, giết mình phụ thân thiên tướng, chắc là Ngọc Đế sai sử. . . Những người khác cũng không dám lộn xộn thiên đình công chúa chứ ?

Dương Tiễn chính là nghĩ tới những thứ này, mới có chút nóng nảy lên đường tới núi Côn Luân.

Hắn cũng không hy vọng xa vời Ngọc Đế sẽ động một chút lòng thương hại, mình và tiểu Thiên cũng đều là Ngọc Đế trên mặt vết bẩn, lúc nào cũng có thể bị lau trừ. . .

Ai, mẹ ruột cậu a mẹ ruột cậu, dựa theo hồng hoang 'Phương Ngôn'. Đây chính là kết thiên đại nhân quả. Sau này cũng không biết cụ thể nên như thế nào, nhưng vì tiểu Thiên, chính mình các loại (chờ) học thành bản lĩnh, cũng phải đi cứu 'Mẹ' Dao Cơ đi ra!

Không muốn, tìm được trước sư phụ lại nói.

Cái này cổ lộ làm thật thần kỳ, xuyên vân vào biển, lan tràn vô biên. Bốn mùa thay đổi liên tục, mười dặm bát đồng; Nhật Nguyệt vô tự, ngàn cảnh biến

áo.

Thân ở trên đó, càng có thể cảm nhận được tiên gia chi kỳ diệu, đối với tương lai trong núi tu hành lòng tràn đầy hướng tới.

Tương truyền, Vu Yếu đại chiến thời điểm, từng có sáu vị nhân tộc nhà hiền triết vì học được hộ vệ nhân tộc gốc rễ dẫn, đi bộ đi mấy trăm ngàn dặm, theo Bát Chu Sơn lên đường, một bước ba dặm, hy vọng có thể đã động thánh nhân.

Nhưng mà bọn họ sáu người trải qua gian hiểm rốt cuộc đi tới núi Côn Luân chân núi thời điểm, lại phát hiện núi Côn Luân bốn phía tuyết bích, cũng không cho người phạm lưu lại đường lên núi . .

Ngụ ngôn sở dĩ là ngụ ngôn, dĩ nhiên là ẩn chứa rất nhiều 'Đại, không, hư' đạo lý, dạy dỗ mọi người tích cực hướng lên.

Cho nên, ngụ ngôn trong chuyện viết, sáu người kia vượt qua các loại khó khăn, trải qua cử tử nhất sinh leo lên vách đá vạn trượng, rốt cuộc quy ở Ngọc Hư Cung trước cửa, bái nhập Nguyên Thủy Thiên Tôn môn hạ.

Mà kể từ lúc đó, mười hai Kim Tiên bên trong có thêm mấy vị nhân tộc xuất thân, mà núi Côn Luân cũng nhiều điều này tìm Tiên triều Thánh cổ lộ. . .

Coi như đối với truyền thống thần thoại không có gì nghiên cứu, có thể mình quan phân phối sự phụ là Xiển Giáo mười hai Kim Tiên Ngọc Đình chân nhân, Ngọc Đình chân nhân có Bát Cửu Huyền Công loại sự tình này, Dương Tiễn vẫn là biết.

Nhưng hắn không biết Ngọc Đình chân nhân lúc này ở nơi nào, lại chiếm cái nào động tiên;

Cũng không biết lúc này là bậc nào niên đại, lại càng không biết thế gian đại năng bao nhiêu;

Cho nên, hắn chỉ có thể ôm lấy một chút lòng cầu gặp may, kiếp sau người đều biết có thánh nhân đạo tràng —— núi Côn Luân, nghĩ (muốn) thử vận khí một chút, xem có thể hay không tìm tới Ngọc Đình chân nhân, trước thời hạn tìm kỹ núi dựa.

Phong Thần trước, Ngọc Đế là không dám động tam giáo đệ tử chứ? Dĩ nhiên,

Phong Thần vốn là Ngọc Đế đối với tam giáo đệ tử tính toán, Dương Tiễn đối với cái này có chút ấn tượng, dù sao phía sau hắn cũng muốn bên trên(lên) Phong Thần bảng nói.

Phong Thần bảng. . . Cái đó nhưng là nói sau.

Chính mình lại thành cái này trong thế giới thần thoại coi như là không cao không thấp nhân vật —— Nhị Lang Thần thành đạo dạy chân quân, thiên đình chính thần, tự nhiên coi như là một nhân vật.

Nhân vật? A, Dương Tiễn có chút tự giễu cười.

Đòi trước bình thường chính mình, bị xe đụng chết ngược lại có cơ hội vươn lên.

Chẳng qua là, người nhà cha mẹ đã không tại người một bên, biết bằng bạn tốt lại một chút cũng không có tin tức, hắn thành công cho ai xem?

Bây giờ nghĩ, chẳng qua là thật sớm tìm tới mệnh trung chủ định sự phụ phụ, có một dựa vào, không cần mang theo tiểu Thiên mà lại lo lắng sợ hãi, ần ần nấp nấp thôi.

"Ca mặt trời này thật là lớn nha, mới vừa rồi rõ ràng vẫn là tuyết bay khí trời đây."

"Ai! Nữ Oa một dạng đừng làm loạn cõi quần áo! Chung quanh không người? Chung quanh không người cũng không được! Ca của ngươi ta không là nam nhân a!" Dương Tiễn xụ mặt khiển trách, đem hi hi cười tiểu Thiên mà để dưới đất, giúp nàng thay cho trên người thật dày áo bông.

Dương tiểu Thiên trên chân còn có đôi da thú làm liền giày ống, Dương Tiễn nhưng vẫn mặc giày cỏ, đã có mấy cây ngón chân tổn thương do giá rét.

Tìm tiên nha, Dương Tiễn từ vừa mới bắt đầu cũng biết đoạn đường này sẽ ăn rất nhiều khổ. Cũng còn khá này tám thân thể nhỏ bé mặc dù còn không thể nào hùng vĩ, nhưng cũng đi theo mẹ tu hành vài năm Tiên pháp, thân thể tổ chất cũng không phải người thường có thể so với.

Dương Thiên can cước cũng giống như mình, đều là tiên cùng người sinh, thể chất cùng mình so sánh hẳn là cũng không kém —— đây cũng là Dương Tiễn dám trực tiếp mang theo muội muội đi Côn Luân cổ lộ nguyên nhân chủ yếu.

Đỉnh đầu mặt trời chói chan điểm điểm, bắt giác thêm li mồ hôi.

Vì không để cho tiểu Thiên mà cảm nắng, Dương Tiễn vừa đi, một bên nắm một cái quạt lá hướng về phía tiểu Thiên mà quạt gió, chính mình áo quần bị mồ hôi làm ướt, nhưng cũng không dám cánh tay trần.

Hắn thấy, Xiển Giáo chú trọng đệ tử 'Có dạy có loại'. Tất nhiên rất để ý quy củ cùng thể diện, nếu là làm ra điểm thô mãng chuyện liền làm cho mình chặt đứt tiên duyên, đây chẳng phải là thua thiệt lớn!

"Anh, ta có chút khát." tiểu Thiên mà hé miệng kêu.

Dương Tiễn nắm lên ngang hông chớ bình nước, mở ra nắp bình, thận trọng cho tiểu Thiên mà đổ miệng mát lạnh nước suối.

Điều này cô lộ mặc dù rất dài lại chật vật, nhưng cũng không có 'Lòng hại người ". Chỉ cần gặp phải là Thu đoạn đường, cũng có thể ở trên vách núi sinh trưởng cây ăn quả bên trong thảo xuống quả dại, làm hậu đồ lót dạ.

Gặp phải Xuân đoạn đường, là có thể nhận được mưa phùn kéo dài, thu tập uống.

Chỉ có Đông cùng Hạ đoạn đường có chút khó chịu đựng, hơn nữa thường xuyên là đầy, băng hỏa lưỡng trọng thiên mệt nhọc ý chí.

Bất quá theo Dương Tiễn, so với vừa mới đến cái thế giới này liền ở trên giường thống khổ khó nhin nằm một cái tháng, lúc này những khổ này khó khăn, đều vẫn là có thể dễ dàng bị.

"Chờ đi qua đoạn này, hẳn là Xuân lúc hoặc là Thu lúc " Dương Tiễn an ủi Dương tiểu Thiên cũng ở đây tự mình an ủi " chúng ta hôm nay ngay tại tiếp theo đoạn nghỉ ngơi đi, như thế nào đây?"

"Ai " tiểu Thiên ngọt ngào đáp lời, cúi đầu nhìn một chút chân mình lên(trên) giày ống, có chút đỏ mặt nói câu: "Ca, người quên giúp ta đổi giày. . ."

"Ừ? A! Nhìn ta trí nhớ này. . . Đến, trước cởi ra, bên trong đều ướt đầm đi."

Dương Tiễn ngồi xuống, để cho tiểu Thiên đỡ vai hắn, tỉ mỉ giúp nàng thay hóng mát giày cỏ; mặc dù chỉ là mới vừa ở dưới ánh nắng chói chan đi 1 2 dặm đường, tiểu Thiên da thú giày ống đã có thể véo xuất thủy, để cho Dương Tiễn một trận thương tiếc.

"Thế nào không còn sớm nhắc nhở ta?"

"Ca người còn phải chiếu cố ta rất cực khổ. . . Tiểu Thiên có thể chiếu cố mình, cũng có thể chiếu cố anh đấy! Ừ. . . Lớn thêm chút nữa lời nói."

Nhìn trên mặt nàng vẻ này nghiêm túc thái độ, Nhị Lang giờ tay lên xoa xoa nàng buộc tóc sừng dê đầu nhỏ, tinh thần lần nữa vuron cao.

Có một như vậy hiểu chuyện muội muội ở bên người, nghĩ (muốn) không được chữa cũng rất khó đi.

Hai huynh muội lần nữa đi đường, tiếng cười nói khu đuôi đi đường dài từ từ chỉ khổ cực. Cũng không cảm thấy, lúc này mây trắng trên, đang có mấy con mắt nhìn chăm chú bọn họ. . .

Thấy Dương Tiễn đỉnh đầu giữa không trung cũng sắp thành tường Vân phúc nguyên khí vận, ba vị đạo trưởng này tựa hồ cũng động nhiều chút tâm tư.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Văn Thù hiện tại

Vân bên trên(lên) đứng ba gã nam đạo nhân, đều là thanh niên tướng mạo, khí chất lại mỗi người không giống nhau.

Bên trái người kia bạch diện như ngọc, rõ ràng là đôi mắt sáng cao tri, đáng vẻ thon dài, hết lần này tới lần khác nhưng là một anh tuấn nam tử, giọng nói vô cùng rõ ràng lẫm.

Hắn cười nói: "Ngọc Đình sư đệ, người cũng sẽ động tâm sao?"

Ở giữa một người tướng mạo đường đường, nhưng không thấy mấy phần nhuệ khí, ngược lại thì hùng hậu như núi, đứng như thương tùng. Nếu là hắn bên trái cái này anh tuấn đạo trưởng không có la lối, người này chính là Dương Tiễn muốn tìm vị kia Xiển Giáo mười hai Kim Tiên, Ngọc Đình chân nhân.

Ngọc Đình nhập thánh người môn hạ hơi trẻ, mười hai Kim Tiên bên trong hạng gần chót, nhưng ở ba người chỗ đứng lại ở chính giữa, tự nhiên cũng nói chút gì.

Vị này trong ngày thường không nổi danh đích thực người dừng dừng một tiếng, chậm rãi nói: "Chúng ta phương tự lão sư cái kia đi ra, lão sư dặn bảo ký thác chuyện không dám quên mất, đang suy nghĩ thu một, hai đồ nhi, làm cái kia Phong Thần lúc chặn lại tai họa chuyện, vừa vặn liền đụng phải như thế lương tài. . ."

Ý nói, dĩ nhiên là đối với trên đường núi Dương Tiễn động thu học trò lòng.

Nhưng Ngọc Đình chân nhân phía bên phải cái đó súc đến(lấy) râu, khí chất cũng là mờ mịt trắc nhiên đạo nhân lại nói: "Không khéo, lần này bản đạo sợ là muốn cùng Ngọc Đình sư đệ giành giật một hồi."

"Ồ? Văn Thù sư đệ cũng nhìn trúng người này?"

Văn Thù? Lại là một vị mười hai Kim Tiên, Dương Tiễn ngược lại may mắn, ngoài ý muốn gặp Ngọc Hư Cung nghe giảng sau, chưa rời đi mấy vị Xiển Giáo cao thủ.

"Thái Ất sư huynh không có động tâm sao? " Văn Thù hỏi ngược một câu.

Thái Ất cười mĩa xuống, nhún nhún vai, nhắm vào Dương Tiễn, phẩm nói một, hai: "Ta mặc dù động tâm, lại cũng không muốn làm cái kia đoạt người thật sự tốt chuyện. Người này vốn là ngọc thô chưa mài dũa, bên ta mới suy tính, dường như lại cùng Ngọc Đế rất có Uyên Nguyên, có ba vị lão gia ký tên Phong Thần bảng ở phía trước, Ngọc Đế được thể sắp tới, thu hấn làm đệ tử, về sau cũng tốt cảm Ngọc Đế điểm chỗ yếu."

Ngọc Đình mỉm cười lắc đầu, dùng tay làm dấu mời: "Nếu là Văn Thù sư huynh cũng yêu thích đệ tử, Ngọc Đình không muốn làm tranh đoạt chuyện, lại kiếm liên vãng."

Thái Ất nhượng mảy một cái, một bên Văn Thù cười ha ha hai tiếng, một đạo thanh quang theo Vân Trung Phi ra, hướng Côn Luân Cổ Đạo thẳng tắp rơi xuống. "Thái Ất sư huynh, Ngọc Đình sư đệ, các người chờ một chút ta chốc lát, ta đi một chút liền trở về! Ha ha ha! Đa tạ sư đệ giúp người hoàn thành ước vọng! Sư huynh thiếu người một nhân tình!"

Nói xong, Văn Thù bóng người đã hóa thành mây mù phiêu tán, đuổi theo cái kia đạo thanh quang mà đi.

Đạo kia rơi vào trên đường núi thanh quang, biến thành một cái trắng nếu con voi to hùng sư, nằm ở Cổ Đạo bên trái trên ngọn núi, hướng về phía Cổ trên đường huynh muội rống giận nửa tiếng.

Chỉ một thoáng đất rung núi chuyển, Dương Tiễn huynh muội 'Hoa dung thất sắc ". Ôm chung một chỗ run lấy bấy. . .

Từ khi lên cái này Côn Luân tiên lộ, dọc theo đường đều là nhiều chút tiên gia cảnh tượng, trung chính an lành, khi nào gặp qua như vậy hưng thú?

Vân bên trên(lên), Thái Ất đảo qua ông tay áo, buồn bực quở trách: "Ngọc Đình! Sư đệ! Người làm sao lại trực tiếp nhường cho hấn? Đây chính là cái hạt giống tốt, khí vận cũng sắp đổ đến trên trời! Nói sớm người không muốn, ta liền hạ thủ a!"

Cổ tu sĩ đều có xem khí chi pháp môn, như vậy tiểu thuật, thánh nhân đệ tử dĩ nhiên không thành vấn đề.

Ngọc Đình bình yên đứng ở đó, cười nói: "Không sao, ta lại đi tìm một người học trò cũng được. Nếu là vì Phong Thần lúc ngăn cản tai, lại cũng không thể làm hại như thế lương tài."

"Người nha người! Chính là tính khí quá tốt, đến bây giờ một người học trò cũng không có! " Thái Ất khuôn mặt hận kỳ không cạnh tranh, chữ Nhật thù, Ngọc Đình thân sơ xa gần một cái liền biết, Thái Ất Chân Nhân dứt khoát nói: "Được rồi, qua chút năm ta thu nhiều mấy cái, các loại (chờ) đại kiếp đến, đều cho người một, hai đi!"

Ngọc Đình cười không nói, nhìn trên đường núi đã cùng Văn Thù chạm mặt người thiếu niên kia, cũng hơi có chút tiếc cho.

Đáng tiếc, người này chi tướng tính, vẫn là khá đối với chính mình con đường tu hành đếm.

Chẳng qua là. . .

"Ai " Ngọc Đình chân nhân than nhẹ lắc đầu, cũng không nói thêm cái gì.

Đường núi, tiểu Thiên mà tránh trong ngực Dương Tiễn, tràn đầy hoảng sợ nhìn trên núi đầu kia to lớn màu xanh sư tử, thân thể nhỏ bé đang khe khẽ run rẩy đến(lấy), nhỏ giọng kêu cầu: "Ca. . . Là xấu, người xấu sao?"

"Ha ha ha,

" Văn Thù người thật tự nhiên mà cười, tựa hồ đối với tiểu Thiên mà cũng rất là yêu thích " đây là bản đạo thay đi bộ vật, làm kinh sợ Nữ Oa, bản đạo ở chỗ này bởi cái không phải rồi."

Vân lên(trên) Thái Ất Chân Nhân tròn mắt một cái, trong kẻ răng nặn ra một câu: "Làm bộ làm tịch."

Dương Tiễn cái này mới phản ứng được, vội vàng đem muội muội buông xuống, hai tay trùng điệp ở trước người, hướng về phía căn đường đạo nhân làm một cái nói áp, cất cao giọng nói: "Bái kiến đạo trưởng! Tiểu tử có mắt không biết Chân Thần tiên. . . Thất lễ. . ."

Ừ. . .

Hấn nên nói chút gì!

Đột nhiên gặp phải cản đường thần tiên, chính mình nên nói cái gì là tốt? Đoạn đường này chuẩn bị lời kịch cũng không cách nào dùng a, cứng rắn cũng giải thích, vậy cũng là đối với Ngọc Đình chân nhân. . .

Dương Tiễn không dám ngây người quá lâu, trước nói sang chuyện khác, dặn dò muội muội một câu: "Tiểu Thiên, nhanh đổi với vị này thần tiên hành lễ."

Tiểu Thiên mà thuở nhỏ đi theo mẹ bạch liên công chúa Dao Cơ bên người, mặc dù vẫn là buộc tóc sừng dê tiểu nha đầu, nhưng cũng rất có lễ phép.

Nàng hướng về phía cản đường đạo nhân chấp tay, nãi thanh nãi khí kêu cầu: "Bái kiến đạo trưởng."

"Ha ha ha! " Văn Thù cười mở cười to " được! Được a! Thiếu niên này rất hợp ý ta, không nghĩ tới cô gái này cũng là như vậy linh tú! Ha ha ha! Bản đạo Ngũ long sơn Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn là vậy! May mắn được thánh nhân lão gia thu làm đệ tử, đứng hàng mười hai Kim Tiên!"

Tiếng như hồng chung đại khái chính là chi loại này giọng chứ ? Là được. . . Hơi có như thế từng tia lúng túng.

Cái này là ý gì? Trực tiếp ngăn ở trước mặt mình nói thích chính mình, còn cười ha ha mấy tiếng, lại nói lên sơn môn, tên họ. . . Tiếp theo nên làm gì? Đến phiên mình nói lên cửa nhà rồi hả?

Dương Tiễn còn có chút phạm mộng, dù sao không có thói quen hồng hoang sáo lộ. Hắn mới vừa muốn mở miệng, đột nhiên thấy được Văn Thù nụ cười trên mặt dường như có chờ đợi ý, trong nháy mắt bừng tỉnh Đại Minh bạch.

Đây là chờ mình quý xuống bái sư đây cái này!

Thật là, nói thẳng muốn nhận chính mình làm đệ tử không phải tốt? Làm gì gây ra như vậy uyển chuyển!

Bất quá, Dương Tiễn lập tức phát giác bày ở trước mặt mình lại một vấn đề khó khăn.

Cái sư này, lạ, còn chưa lạ. . .

Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn, Xiển Giáo mười hai Kim Tiên một trong, Phong Thần sau khi biến hóa Phật vào Phật môn vì Văn Thù Bồ Tát, pháp lực cao cường, phúc nguyên sâu dày, hẳn tọa hạ đệ tử so với khá nổi danh đích mưu thuộc kim Tra.

Dương Tiễn đối với mấy cái này biết chi điểm xấu, nhưng cũng biết Phong Thần sau khi Xiển Giáo có nhóm lớn đệ tử nhờ cậy Phật môn, trước mặt vị này Văn Thù đạo nhân, về sau sợ là muốn đổi tên kêu Văn Thù Bồ Tát. . .

Nếu là xá hẳn sư phụ, sau này mình chẳng phải là muốn cùng Kim Thiên Từ đồng môn rồi hả? Cũng muốn mang một cái đầu hói ngày ngày niệm kinh ăn làm?

Vừa nghĩ tới đó, Dương Tiễn trong lòng cái kia cái cây cân, nhất thời hướng 'Không lạ' nghiêng về.

Có thể, mình bây giờ chỉ là một nho nhỏ đồng tử, năm thước thân, chưa dứt sữa, làm sao có thể cự tuyệt một vị Xiển Giáo mười hai Kim Tiên 'Lấy lòng'?

Hơn nữa, Văn Thù đi ra lẫn lộn không sĩ diện sao?

Nếu là mình một cái không xử lý tốt, lời nói không thích đáng, đó chính là rơi xuống Văn Thù da mặt, nói không chừng sẽ bị Văn Thù một cái tát chụp chết tại đây trên vách núi đá. . .

Nếu không liền thích hợp xá? Dương Tiễn đem chân mày nhíu sâu hơn nhiều chút, cũng sắp thành mặt khổ qua.

Không được! Nếu không phải lạ Ngọc Đình chân nhân sư phụ, Bát Cửu Huyền Công đi đâu học? Thất Thập Nhị Biến đi đâu học!

Xá Văn Thù, cái kia mạng của mình liền sửa lại! Hẳn đã biết được 'Nhị Lang Thần bình sinh quý đạo' sẽ phát sinh trọng đại chuyển biến! Sau này mình muốn đi làm cái gì, nên làm cái gì, hoàn toàn cũng sẽ biến thành không thể biết được!

Mình quan phân phối sư phụ Ngọc Đình chân nhân, đây chính là Xiển Giáo trong hàng đệ tử đời thứ hai 'Giấu mà không lộ' điển hình đại biểu, cũng là Phong Thần bên trong toàn thân trở lui số ít một trong mấy người a. . .

Dương Tiễn đang đứng ở đó thiên nhân giao chiến, cười to Văn Thù cũng ngừng tiếng cười.

Vị này pháp lực cao thâm đạo nhân hơi có chút hồ nghi, hẳn nhìn Dương Tiễn ở đây chẳng qua là cúi đầu đứng yên không nói lời nào, còn tưởng rằng người này bị xanh sư tử dọa sợ, không biết mình cái này là ý gì.

Trên trời còn có hai gã đồng môn đồng bối người đang nhìn, lại cũng không thể lộ vẻ quá thấp kém, không thể đem lời thật vạch rõ.

Văn Thù đạo nhân thu hồi xanh sư tử, mới vừa phải tiếp tục đánh thức, Dương Tiễn lại phù phù một tiếng, trực tiếp quỳ ở trên đường núi.

Cái quý này, nhất thời để cho Văn Thù khóe miệng mỉm cười.

Văn Thù còn nói, người này trước quả thật là bị giật mình, lúc này phương mới phản ứng được, cái này không, không kịp chờ đợi liền muốn hành lễ. . .

"Thiên " Văn Thù vừa cười hai tiếng, sờ râu " người vừa có này thành tâm. . ."

"Thần tiên! " Dương Tiễn đột nhiên gào âm thanh, để cho Văn Thù chính là lời nói trực tiếp nuốt trở vào.

Quá kích động, người này chắc là biết bản đạo thân phận quá kích động. . . Văn Thù nghĩ như vậy, các loại (chờ) Dương Tiễn nói trước xong.

Xem Dương Tiễn, than thở khóc lóc, hai mắt bi thương, mẫn hàm lệ nóng kêu lên một câu: "Ngài, ngài là Ngọc Đình chân nhân đồng môn sao?"

Ngược lại cũng là một mười phần vai diễn tình.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Lộng khéo thành vụng

May là Văn Thù đạo tâm vững chắc như núi, tâm trí như núi kia tuyền ánh Minh Nguyệt, lúc này cũng bị Dương Tiễn gây ra đầu óc mơ hồ, nụ cười cơ hồ đông đặc, hơi khẽ híp xuống cặp mắt.

Không đợi Văn Thù làm ra phản ứng, một lòng muốn bái nhập Ngọc Đình môn hạ học Bát Cửu Huyền Công Dương Tiễn, đã bắt đầu hô thiên thương địa: "Thần tiên! Van cầu ngài dẫn ta đi gặp Ngọc Đình chân nhân đi! Ta cùng muội muội chuyển này trải qua ngàn khó khăn vạn hiểm đi tới núi Côn Luân, chính là theo như mẹ dặn dò, tới nhờ cậy Ngọc Đình chân nhân a!"

Văn Thù: . . .

Nếu như thần tiên có thể bạo nổ thô tục, phóng chừng vị này rộng rãi pháp Thiên Tôn lúc này khẳng định liền mắng ra.

Cái này tính là gì chuyện!

Dương Tiễn cũng không biết còn có hai người ở trên mây xem, hẳn nếu là đơn độc gặp phải Văn Thù, lời ấy có lẽ sẽ để cho Văn Thù biết thời biết thế bán cho Ngọc Đình một cái ân huệ, đưa bọn họ đi gặp Ngọc Đình chân nhân.

Nhưng mà, Dương Tiễn lần này đúng là lộng khéo thành vụng, vẽ rắn thêm chân, diễn xuất diễn qua.

"Ha ha ha! Ha ha ha ha! Thú vị! Thú vị!"

Đỉnh núi truyền đến một trận tiếng cười lớn, Văn Thù dĩ nhiên có thể nghe được, đây là Thái Ất Chân Nhân giọng nói.

Tràn đầy sáng khoái, cũng đầy là chế giễu.

Văn Thù nhất thời tức giận, thật cảm thấy không giải thích được liền bị người thiếu niên trước mắt này mất hết mặt mũi. . . Không đúng, còn là mình đuổi mặt đi ra ngoài, bị tiểu tử này dùng dùng đánh hai bàn tay!

Chuyện này nếu là truyền ra ngoài, hẳn rộng rãi pháp Thiên Tôn còn muốn hay không ở Hồng Hoang lăn lộn rồi hả? Sợ là sẽ phải trở thành đồng bồi trò cười!

Không đúng, chuyện có kỳ hoặc!

Tất nhiên là vậy được chuyện ngang bướng Thái Ất khuyến khích Ngọc Đình, cố ý dùng người này tới roi da mặt chính mình!

Còn gì là mặt mũi? Bực nào chi lúng túng!

Văn Thù Tâm Hòa mọc um tùm, then quá thành giận, mặt lạnh nhìn về phía Dương Tiễn, trong đầu nghĩ 'Coi như roi cái kẻ tiếp lòng dạ độc ác danh tiếng, lại cũng không thể bị người khác nhục báng ". Giơ tay lên liền hướng về phía Dương Tiễn đánh ra một chưởng!

Chưởng phong ngưng đọng kim quang, có thể tự khai sơn Đoạn Nhạc!

Dương Tiễn gương mặt trong nháy mắt không có huyết sắc, theo bản năng thật chặt ôm chặt vào muối muối, con mắt như chết màu xám, thời gian phảng phát đông đặc, trong lòng của hắn nhiều cảm xúc xảy ra. . .

Tại sao? Hắn cho dù có lỗi, cũng chỉ là nói sai rồi một câu nói, tại sao liền muốn lấy tính mệnh của hắn? Mới vừa rồi cái này Văn Thù đạo nhân không phải là còn nói thích mình và em gái sao?

Là cái này. . . Hồng Hoang sao?

Nhân mạng tiền như cỏ rác, thân tiền tự xưng bất phàm. Không kịp than phiền tiền nhân dễ giận, cũng không cách nào đi bình luận tiền tâm tính của người ta lại tảo bạo như vậy. . .

Tóm lại, câu kia thánh nhân bắt nhân vạn vật vi sở cầu, hôm nay thật đúng là lãnh giáo đến.

Tự mình có phải hay không vẽ rắn thêm chân rồi hả? Hắn điểm nhỏ này tâm cơ a, thật không nên tại loại này đã sống không biết bao nhiêu năm tuổi thân tiền trước mặt phở trương.

Chẳng qua là, bỗng dưng dính líu bên cạnh tiểu Thiên nha, sớm biết như vậy gian hiểm, chẳng đem nàng nhờ nuôi ở nhà hàng xóm bên trong, cũng có thể tránh cho cái này vừa chết cướp.

Ngoại trừ ôm chặt Dương tiểu Thiên, dùng thân thể của mình bảo vệ muối muối ra, quỳ xuống kia Dương Tiễn mà chẳng thể làm gì khác? Hắn phảng phát cảm nhận được Dương Thiên hữu trước khi chết tuyệt vọng. . .

A, người phạm

"Sur huynh chậm đã."

Bình tĩnh lại hùng hậu giọng nói chột hiện, không có dấu hiệu nào xuất hiện, lại không có phân nửa đột ngột cũng không khỏe, phảng phát người nói chuyện một mực ở trước người mình. . .

Ài?

Dương Tiễn ngẩng đầu nhìn lại, chỉ có thể nhìn được một cái khoan hồng hình bóng, vì hắn chặn lại phía trước đập tới chướng ảnh, cũng giúp hắn che ở ánh mặt trời chói mắt.

Màu vàng kia chướng ảnh hung hãn vỗ vào trên thân thể người này, nhưng người trước mặt này nhưng là động cũng không động, tựa hồ chỉ là bị gió nhẹ thổi qua, trường bào vật áo nhẹ nhàng đung đưa. . .

, được cứu rồi?

Dương Tiễn đầu óc trống rỗng, lại ở trong lòng in dấu xuống. . . Cái đó nghiêng đầu xem đạo của mình người mép lộ ra chút mỉm cười.

Nhiệt độ dày như ngọc, ôn bình an nếu đỉnh.

"Ngươi, muốn tìm ta?"

Dương Tiễn há hốc mồm, lại phát hiện mình nói không ra lời; trong ngực Dương tiểu Thiên bị trước hung ác xanh sư tử cùng đột nhiên xuất thủ Văn Thù dọa sợ, nhất thời nhắm mắt khóc rống lên.

Trên núi truyền đến một tiếng cười sang sảng: "Văn Thù sư đệ ngươi cái này là đang làm gì? Hù dọa hài đồng mua vui sao? Chậc chậc,

Ha ha!"

Phong quá vân chuyển, mây mù trong mộng lung, một anh tuấn nam tử xuất hiện ở Dương Tiễn bên người. Người này diện mạo xuất chúng, đạo bào theo cái kia thật dài buộc tóc tùy ý phiêu vũ, phóng khoáng ngông nghênh dựa vào trên vách núi, hướng về phía Dương Tiễn cùng tiểu Thiên mà khẽ cười, còn nhú mày.

Dương Tiễn theo bản năng đem tiểu Thiên mà ôm chặt hơn.

Cái này đại soái ca lại là ai? Chẳng lẽ phục họ Đông Phương? Ách, nơi này là Hồng Hoang, Hồng Hoang.

Văn Thù thanh âm từ phía trước truyền tới, nhưng Dương Tiễn chỉ nghe tiếng không thấy người, bởi vì tầm mắt đều bị trước mặt vị này nhiệt độ dày đại thúc chặn lại.

"Hừ! Ngọc Đình, mới vừa nhưng là như lời ngươi nói người này không cùng ta tranh đoạt. Thế nào, nghĩ (muốn) nuốt lời sao?"

Nhé, chính mình hoàn thành hàng bán chạy?

Dương Tiễn hơi có chút tự giễu cười, thở phào, vỗ nhẹ đánh tiểu Thiên vác, an ủi nàng, cũng an ủi chính mình nhanh văng ra tảng nhọt tiểu trái tim.

Ngẩng đầu sững sờ xem lên trước mặt vị này bóng lưng, chính mình muốn tìm Ngọc Đình chân nhân. . . Chính là hắc sao?

Ngọc Đình chấp tay nói: "Sur huynh mới vừa rồi cũng nghe được, ta cùng với người này có chút Uyên Nguyên, lúc đầu chỉ nhìn hắc khí vận kéo dài, phúc nguyên sâu dày, cũng không đo lường tính toán kỳ cân cước. Hắc mạo phạm sur huynh chỗ, mới vừa một chương kia, liền đền qua đi."

"Uyen Nguyên?" Văn Thù vẫn còn có chút nuốt không trôi khẩu khí này, hắc lúc này đã kết luận Thái Ất liên thủ với Ngọc Đình muốn roi hắc da mặt "bực nào Uyên Nguyên? Vì Hà sư đệ trước chưa từng nhắc lên! Lúc này lại mà nói!"

Ngọc Đình im lặng không nói gì, đúng là không nhớ nổi, chính mình khi nào gặp qua sau lưng hai huynh muội này. . .

Thái Ất ở bên nói cái lời công đạo "à, chính là một đệ tử, mặc dù căn cốt không tệ, nhưng cũng không đáng giá được (phải) nói lời ác độc a hai vị sư đệ."

"Hừ! " Văn Thù phất tay áo sẽ phải rời khỏi, hiển nhiên chuyện hôm nay cũng chưa chấm dứt.

Dương Tiễn vào lúc này lại yếu ớt đôi mắt xuống tồn tại cảm giác, hắc cũng không muốn trêu chọc đến Văn Thù rộng rãi phát Thiên Tôn tôn đại thần này, cho Văn Thù một cái hạ bậc thang.

Quỳ dưới đất, Dương Tiễn hít một hơi, mang theo tiếng khóc nức nở kêu: "Ngọc Đình chân nhân! Yêu cầu ngài mau cứu mẹ ta a! Mẹ ta là thiên đình bạch liên Tam công chúa, nàng, nàng bị người của thiên đình bắt đi a!"

"Ồ?" Ngọc Đình xoay người nhìn Dương Tiễn, ngón tay bấm đốt ngón tay, thở dài nói: "Mẹ của ngươi chuyện ta đã biết, trước đứng lên nói chuyện. Năm đó ta đã từng chỉ điểm qua mẹ của ngươi tu hành, không ngờ nàng gặp như thế biến cố."

Nói như vậy Từ liền tọa thật Ngọc Đình cùng Dương Tiễn giữa đúng là có quan hệ, hơn nữa còn là bởi vì Dương Tiễn mẫu thân và Ngọc Đình kết duyên phận, Ngọc Đình trước không nhận ra Dương Tiễn cùng Dương tiểu Thiên cũng là trong tình lý.

Như thế, ngược lại cũng coi là cho Văn Thù một nấc thang.

Lúc đầu Văn Thù cũng có mượn dưới sườn núi lửa ý tứ, có thể hết lần này tới lần khác, bên cạnh còn có một không sợ phiền phức đại gia hóa.

Thái Ất Chân Nhân âm dương quái khí tỏ khổ nói: "Văn Thù sư đệ, xem ra đúng là chúng ta hiểu lầm rồi, duyên sinh Duyên Diệt, không cưỡng cầu được nhé."

"Hừ! Chuyện hôm nay, ta ghi nhớ!"

Văn Thù vẫn là phất tay áo mà đi, chiêu xuất xanh sư tử dạng chân trên đó, đảo mắt đã là không biết tăm hơi.

"Sur huynh, ngươi cần gì phải như thế?" Ngọc Đình chân nhân cười khổ đến (lấy) trách mắng âm thanh "ta là sợ nhất dính nhân quả, ngươi lại cứ phải cho ta tìm chút phiền toái."

"Ha ha ha, nhanh thu học trò đi, người còn trên đất quỳ. . . Đúng rồi, Ngọc Đình sư đệ " Thái Ất cười híp mắt nhìn Dương tiểu Thiên "ta nhớ được, ngươi thật giống như cũng không có thích hợp Nữ Oa tu hành phương pháp đi."

Ngọc Đình bình tĩnh gật đầu: "Ừ, không có."

Dương Tiễn: . . .

Thế nào có loại gian thương muốn làm thịt người đằng hoàng vừa coi cảm giác.

Bái sư đập đầu tự không cần nhiều đồng hồ, tiểu Thiên mà cũng đi theo ca ca nhõm nhõm kêu đôi câu sư phụ, lại bỗng dưng được Thái Ất Chân Nhân tặng pháp bảo cũng không cần nhiều lời.

Lại nói cái kia Văn Thù từ xưa nói sau khi rời đi cũng không bay quá xa, mà là dùng thần thông giấu thân hình khí tức, ở trên mây nhìn trên cổ lộ cái này hai đại hai tiểu bóng người.

Lúc này hắc như thế nào còn nữa một chút về giận? Trên người phần nhiều là mờ mịt nhạt nhẽo ý, dường như trước cái kia thẹn quá thành giận Văn Thù là giả.

"Hừ, liền để cho các ngươi lại bằng đệ tử tăng mấy phần khí vận, đợi cái kia Phong Thần sau đó, xem các ngươi còn có thể cười tới khi nào!"

Đây là thánh nhân chỉ đạo nơi chốn ở núi Côn Luân, những lời này tự không thể nói ra miệng, Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn xoay người bước trên mây mà đi, các loại (chờ) ra khỏi núi Côn Luân Vân đường, mới vừa cười xanh lông sư tử, ở Hồng Hoàng bên trong quanh đi quẩn lại, cuối cùng bay đi Tây Ngưu Hạ Châu một chỗ nào đó. . .

Trên đường núi, Thái Ất Chân Nhân làm chứng người, xem Dương Tiễn lạy ở Ngọc Đình chân nhân môn hạ, cũng là thỗn thức không dứt.

"Chúc mừng Ngọc Đình sư đệ vui ái đồ " Thái Ất Chân Nhân đưa ánh mắt nhất thời dời đến Dương Thiên mà trên người " người nữ oa này cũng thật tốt chứ sao."

Dương Tiễn cần môi, trong lòng nhất thời nổi lên chút không thôi, nhưng cũng biết Dương tiểu Thiên nếu là có thể cùng Thái Ất Chân Nhân một đồng tu hành, đó cũng là đỉnh tốt phúc phận. Thái Ất Chân Nhân là Na Tra sư phụ, trời sinh tính tự nhiên, tu vi cao thâm khó dò, trọng điểm là vô cùng bao che. .

Một bên Ngọc Đình nhìn mấy lần Dương Tiễn, lại nhìn một chút Dương tiểu Thiên, mở miệng nói: "Ta dùng bảo vật đổi sư huynh công pháp đi."

Thái Ất cũng nhìn thấu Ngọc Đình không muốn(nghe) chia rẽ hai huynh muội này nhớ nhưng, sái nhiên mà cười: "Hai ta phút(phân) rõ ràng như vậy làm gì? Ta có thể thiếu người không ít nhân quả, những thứ này cho người, chính người vì nàng chọn đi."

"Đa tạ sư huynh " Ngọc Đình hướng về phía Thái Ất lộ ra nhiều chút nụ cười.

Mà một bên Dương Tiễn cũng thờ phào nhẹ nhõm, vốn định cũng nói tạ nói 'Đa tạ sư bá '. Lại lại nghĩ tới trận đánh lúc trước Văn Thủ Quảng Pháp Thiên Tôn vẽ rắn thêm chân chuyện, trong lòng âm thầm cảnh cáo không muốn làm chuyện dư thừa, thành thành thật thật kéo tiểu Thiên mà đứng ở sau lưng sư phụ.

Cái này sư, cuối cùng là xá; trong lòng khối đá kia, cũng coi là an ổn rồi rốt cuộc.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Ngọc tuyên sơn

Vân không là vật sống, so với đại đa số vật còn sống còn có linh tính, Vân bạn tiên mà sống, nếu là thần tiên ra sân ít đi mấy khối Vân làm nền, cái loại này mờ mịt chỉ ý sẽ gặp giảm bớt nhiều.

Rất nhiều thần tiên phần lớn đều sẽ chọn đáp mây bay mà đi, một là (so sánh)trương đối tinh pháp lực, hai là không đến nỗi lè loi trợ trợ một người bay trên trời lộ ra nhàm chán. Nữ tiên có thể khu vực phòng thủ bên trên(lên) rình coi Thiên Lý Nhân, nam tiên tắc có thể vượt trội điểm tự thân khí chất.

Ngọc Đình tiên nhân đáp mây bay mang theo Dương Tiễn cùng Dương Thiên hướng mình đỉnh núi bay đi, bay không nhanh không chậm, gấp núi qua núi, gấp nước qua nước, không trở ngại chút nào, trôi giạt với trên tầng mây, thông suốt với ngân hà giữa. . .

Chính là, mới vừa bái sư một lớn một nhỏ giữa hai người đàn ông này, bầu không khí hơi có như thế ném một cái vút trầm muộn.

'Mới vừa lạy xuống sư phụ đối với chính mình không hài lòng sao?'

Dương Tiễn không thể tránh khỏi bắt đầu suy nghĩ cái vấn đề này, yên lặng không nói; nhưng hấn kéo tiểu Thiên mà lại là lần đầu tiên bay trên trời, vui vẻ vừa khấn tụng, đủ loại thì thầm gào thét, giống như chỉ tiểu chim khách.

"Hur! " Dương Tiễn đã là lần thứ mười mấy nhắc nhở tiểu Thiên mà.

Tiểu Thiên mà nhất thời đứng thẳng người, khôn khéo ôm lấy Dương Tiễn cánh tay; nhưng mà các loại (chò) bắt quá chốc lát, tiểu Thiên mà lại vui vẻ kêu bên kia núi, hô trong tay chim, vui vẻ không hiểu.

Dương Tiễn lần nữa dùng tay ra hiệu muốn cho tiểu Thiên mà an tĩnh lại, nhưng Ngọc Đình chân nhân lại nghiêng đầu nhìn sau lưng huynh muội một cái, bộ mặt có chút vận vẹo. . .

Dương Tiễn lúc ấy liền dọa sợ, sư phụ mới vừa rồi cứng rắn chịu Văn Thủ người thật một chương, bị thương sao?

Nhưng mà Ngọc Đình chân nhân chỉ là muốn cười. . .

Nghe cái này vị Đại tiên trong miệng phát ra hai tiếng 'Ha ha ". Dùng hết số lượng giọng ôn hòa nói: "Không có gì đáng ngại, để cho nàng chơi đùa liên có thể, đây là hải đồng thiên tính."

"Ai, tốt " Dương Tiễn yếu ớt đáp lời, Ngọc Đình chân nhân ho khan một tiếng quay đầu lại, đỡ Vân mang của bọn hắn hai huynh muội phi hành ở nơi này

vô biên đất đai trên.

Thầy trò giữa, hơi lộ ra lúng túng.

Hồng Hoang bản vô ngần, không biết sao rất nhiều kiếp nạn, Chư như long phượng đại chiến, Vu Yêu đại chiến, mang tới vô biên đất đai cứng rắn đánh thành hôm nay tứ đại bộ Châu cộng thêm 'Bên trong Thần Châu'. Thế tục chủ yếu tập trung ở Nam Chiêm Bộ châu cùng Đông Thắng Thần châu, 'Bên trong Thần Châu' vì người tu đạo, tu tiên môn phái tụ tập chi địa, lại được gọi là 'Trong thiên địa'.

Núi Côn Luân tuy nói ở Hồng Hoang Đại Địa trên, nhưng lại ẩn ở bộ Châu giữa, có thánh nhân đạo tràng, có thể tự thoát khỏi lực lượng Tạo Hóa, không vào Tam Giới trong ngũ hành, mờ mịt khó tìm.

Nhưng Ngọc Đình chân nhân đạo tràng là đang ở Ngọc tuyến sơn Kim hà động, cũng là một chỗ 'Tiểu động tiên'. Phương vị cụ thể trừ Ngọc Đình chân nhân cùng với mấy người bạn thân, tự nhiên không người biết. Cái này động phủ bên trong tất nhiên có rất nhiều bảo vật, dĩ nhiên không thể tùy tiện để người ta biết phương vị.

Một đường Vân Phi, nói nhanh không thích, nói chậm ngược lại cũng không chậm, bất quá nửa canh giờ công phu, bọn họ liền tiến vào bên trong Thần Châu địa giới.

Dương Tiễn tìm tiên lộ là từ Nam Chiêm Bộ châu lên đường, hướng Nam Chiêm Bộ châu, Tây Ngưu Hạ Châu cùng bên trong Thần Châu chỗ giáp giới tiến phát. Mà Ngọc Đình chân nhân mang của bọn hắn từ núi Côn Luân hướng hướng đông bắc bay, dĩ nhiên là tiến vào bên trong Thần Châu khu vực.

Không giống với nhiều người tộc thành trì thôn lạc Nam Chiêm Bộ châu, nơi đây tùy ý có thể thấy núi cao sừng sững, linh mạch như lân, tiên tung rơi xuống đất, khắp nơi linh quả, khắp nơi đều là cái kia tiên gia khí phái.

Khi thì thấy trong núi tình quái lao nhanh nhảy, khi thì xem ngự kiếm người ngao du Thái Hư.

Lại thấy ba năm tên gọi trường sam nam tử núi Đình uống rượu, ngược lại oanh oanh yến yến lưu liên với khe núi.

Phàm là danh sơn nhất định có đại phái, phàm là đất bằng phẳng nhất định có thành lớn, từng cổ một khí vận xung thiên lên, khắp nơi phúc nguyên nghi không phải là thể gian.

"Sư phụ? Nơi này là thiên đình sao?" Dương Tiễn nhỏ giọng hỏi, hẳn đối với mấy cái này thông thường còn không hiểu nhiều lắm.

"Không phải là thiên đình, bất quá nơi này hướng ngay phía trên bay, là có thể đến lưng chừng trời cánh cửa." Ngọc Đình chân nhân kiên nhẫn giải đáp đến (lấy), ngữ điệu thông thả, ngữ khí ôn hòa "không cần lo lắng, coi như nơi này khắp nơi tu sĩ, bọn họ nhưng là không thấy được chúng ta."

Dương Tiễn nháy mắt mấy cái, đây chính là sư phụ dùng thần thông chứ?

Ngọc Đình nhìn Dương Tiễn cặp kia đối với chung quanh thế giới đều mang mới lạ ánh mắt,

Hơi gật đầu một cái, khoe miệng lộ ra nhiều chút cười khế.

Đôi thầy trò này, sống chung dần dần tự nhiên rất nhiều.

Cái này đóa mây lướt qua một tòa tiếng người huyền ảo son nhạc, liền trực tiếp hướng về phía dưới rơi đi, chui vào trong thâm sơn, bay thẳng đến đến một chỗ nhân tế hoàn toàn không có son cốc phân dưới cùng. Ngọc Đình bấm một cái pháp quyết, vốn là tuyệt lộ vách đá xuất hiện tầng tầng lân song, đám mây chờ ba người đựng vào trong đó. . .

"Oa. . ."

Tiểu Thiên dùng trẻ thơ giọng nói than thở xuất hiện trước mắt cảnh đẹp, Dương Tiễn cũng có chút say mê.

Nhất sơn đứng ở trong thiên địa, không cao không kỳ không hiểm trở, làm cho người ta cảm thấy trung chính ôn hòa cảm giác, trên đó nhiều núi tuyết thác nước giòng suối nhỏ hồ nước, lại có xanh um tươi tốt chi cây rừng, linh khí mẫn dật.

Ngọc Đình sư phụ mang đến (lấy) huynh muội bọn họ thẳng hướng trong núi rơi đi, ở một chỗ trên sườn núi có khối bằng phẳng đất trống. Chính giữa đất trống lại có một cái linh tuyến, chung quanh hơi nước tràn ngập; đất trống cạnh là một động phủ cửa vào, hai miếng Thanh Mộc cánh cửa thật chặt đang đóng.

"Đến, nơi này chính là ta, ừ, ho khan, vì sư động phủ."

Ngọc Đình suy nghĩ một chút, trở tay hướng về phía động trước cửa phủ một đóa hoa lan, một cây tiểu trúc điểm tụy, ngũ thải quang mang lóe lên, hai cái cùng Dương Tiễn không xê xích bao nhiêu, mặc nho nhỏ cung trang thiếu nữ xuất hiện ở cạnh cửa, hướng về phía Ngọc Đình dập đầu lạy đi xuống.

"Đa tạ lão gia điểm hóa, mời lão gia ban tên cho."

Đây là điểm hóa thuật, chỉ điểm có linh tính vật hóa thành đồng tử bộ dáng, trong ngày thường giúp thần tiên lão gia chân chạy, làm việc lật vật, cũng có thể theo thần tiên tu hành.

"Liên ban cho các người Đình Lan, Thúy Trúc tên " Ngọc Đình thanh âm dường như vĩnh viễn là cái loại này lãnh đạm nhưng cùng ôn hòa, nghe hẳn nói: "Các người ở ta động phủ trước đã tu hành hơn ba trăm năm, lại coi là là của ta đệ tử ký danh, còn không mau tới gặp qua sư huynh."

Hai cái xinh xắn linh tú thiếu nữ đồng loạt hướng về phía Dương Tiễn làm nói áp: "Xin chào sư huynh."

"Ai " Dương Tiễn gãi đầu một cái, cũng chỉ có thể hướng về phía hai thiếu nữ chấp tay một cái " gặp qua sư muội. " chộc cho Đình Lan Thúy Trúc che miệng cười khê.

Ngọc Đình ở bên mỉm cười nhìn, lại nhìn thêm mấy lần tiểu Thiên nha, hướng về phía nước suối cạnh đất trồng một điểm, một cái tinh xảo lầu các vô căn cứ lên.

Dương Tiễn lại ở bên cạnh xem ngây người. . . Đây là vô căn cứ tạo vật sao? Sư phụ quả nhiên là thâm tàng bất lậu, một thân đều là thần thông a.

"Dương Tiễn?"

"Đồ nhi ở " Dương Tiễn ngay cả vội cúi đầu trả lời.

"Muội người còn còn tám bé, người ngày thường tu hành nhất định có chiếu cố không tới chỗ, sẽ để cho Đình Lan Thúy Trúc theo nàng chơi đùa. " Ngọc Đình nghiêm túc che mặt cho " sau này người theo sư phụ tu hành, tiếp xúc không thể mê muội mất cả ý chí, hoang phế ngày giờ!"

Dương Tiễn thành thành thật thật cúi đầu đáp lời: "Phải! Đệ tử trong lòng có chí lớn, không bao giờ dám có phân nửa lười biếng! Về sau, cũng nhất định sẽ cho sư phụ cạnh tranh giọng, không bị những người cùng thế hệ khác đệ tử làm hạ thấp đi!"

Có thể không có ý chí tiến thủ nha, nguyên bản Dương Tiễn đều là Xiển Giáo trong các đệ tử đời thứ ba thực lực mạnh nhất tồn tại, cũng là Phong Thần thời điểm, trong các đệ tử đời thứ ba duy nhất có thể cùng mười hai Kim Tiên so sánh tam đại đệ tử.

Hướng chi, này Dương Tiễn đã không phải là kia Dương Tiễn!

"Thiện " Ngọc Đình có chút vui mừng vỗ vỗ Dương Tiễn bả vai, nói " thu xếp ổn thỏa sau đó trong động tìm ta."

"Vâng!"

Đưa mắt nhìn Ngọc Đình đi vào trong động phủ, Dương Tiễn đều bị chính mình làm kích động.

"Ca. . ."

"Ừ? " cúi đầu nhìn bên người kéo chính mình áo quần tựa hồ có hơi không thoải tiểu Thiên, từ từ ngồi xuống, cùng muội muội nhìn ngang.

"Tiểu Thiên " Dương Tiễn nhẹ nói " Ca về sau phải nhiều tốn thời gian về việc tu hành, mới có thể học một thân bản lĩnh, về sau tốt đảm bảo tốt người. Người đừng khóc náo, Ca lúc không có chuyện gì làm nhất định sẽ ra tới tìm người, bình thường sẽ để cho hai cái này tỷ tỷ cùng người đồng thời có được hay không?"

Dương tiểu Thiên đô lại miệng, lại cô liễu cô khốc miệng, cuối cùng hi hi cười một tiếng: "Không có chuyện gì, Ca người đi đi theo thần tiên học bản lĩnh đi! Tiểu Thiên lại không là con nít, mới sẽ không náo đây."

Dương Tiễn bị nàng trêu chọc cười, nhéo một cái chóp mũi của nàng, lại nổi lên thân hướng về phía hai cái Nữ Oa làm một cái nói áp.

Nữ Oa ngay cả vội hoàn lễ, có thể là Ngọc Đình sư phụ có lòng làm, hai cái Nữ Oa bề ngoài bên trên(lên) cùng Dương Tiễn đều là tuổi không sai biệt lắm, dường như cũng là sợ Dương Tiễn chịu đựng không nổi trong núi rõ ràng khổ, cho hẳn tìm hai cái bạn chơi đi.

Không dám để cho sư phụ chờ lâu, Dương Tiễn xoa xoa tiểu Thiên đầu, hai cái Nữ Oa hiểu ý đi tới tiểu Thiên bên người, Dương Tiễn là xoay người đi về phía khép hờ cửa động phủ.

Con đường tu hành, bắt đầu trước mắt!

Dương tiểu Thiên miệng nhất biến, lại chịu đựng không khóc thành tiếng, chỉ chờ ca ca đi vào động phủ, động phủ môn chậm rãi đóng lại sau đó, mới mím môi xoa một chút ánh mắt.

"Nhị ca không cần ta nữa sao?"

Nàng rút ra sứt sứt cái mũi, tóm lại sẽ có nhiều chút còn tám bé phiền não.

Hai vị bé gái tâm linh thông minh, đã tại cạnh bắt đầu dỗ nàng: "Sư huynh phải đi tu hành, sẽ không không muốn người, hơn nữa hẳn liền trong động, chúng ta chờ ở cửa hẳn là tốt nha."

"Đến, chúng ta đi bên kia trong suối nước tắm tắm có được hay không? Rất mát mẽ."

Động phủ sau cửa, dựa vào cửa chính nghe bên ngoài động tĩnh Dương Tiễn khẽ thở dài âm thanh, hướng thất thái lưu quang bên trong động đi tới. . .

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Kim hà động Ngọc Đình lời nói Phong Thần

Bên trong động không gian vô cùng rộng lớn, để cho người không cảm thấy có bất kỳ bức bối.

Nhưng những thứ này kỳ cảnh không kịp nhìn thêm, treo ở đỉnh động thanh bảo kiếm kia sẽ để cho tâm thần hấn rung động, không nhìn được một mực nhìn chăm chú.

Tựa hồ là thiên nhiên hình thành một chỗ bảo động, các nơi đều là không ngay ngắn vách đá, bao hàm thất thái quang mang, trên đất bày ra đến(lấy) mấy khối bị giọt nước đánh thành tổ ong tấm đá, bên dưới phiến đá chảy xuôi trong suốt suốt, tựa hồ là từ nơi này tụ vào dưới đất, lại đang ngoài động xông ra.

Trong động có một bị nước chảy vòng quanh đài tròn, cực kỳ giống một cái mở ra đáng vóc to vô trai, chính mình sư phụ Ngọc Đình sẽ ở đó ngồi, còn chỉ chỉ bên cạnh hấn trống không bỏ đoàn.

Dương Tiễn hơi có chút câu nệ, không dám nhìn thêm chung quanh cảnh sắc, xa xa hướng về phía sư phụ làm một cái nói ấp, mới vừa cúi đầu đi tới, học sư phụ bộ dáng ngồi xếp bằng ở trên bờ đoàn, nín thở ngưng thần tĩnh khí.

Ngọc Đình nhắm mắt, mỉm cười, nói: "Đang cùng người giảng đạo trước, trong lòng người có thể có cái gì nghi ngờ còn muốn hỏi?"

"Ừ, sư phụ. . . Ta còn có những sư huynh đệ khác sao? " Dương Tiễn thuận miệng hỏi cái vấn đề.

Không hỏi há chẳng phải là quá không cho sư phụ mặt mũi! Xem sư phụ cũng là lần đầu tiên dạy đồ đệ, nghiệp vụ không là rất quen, Dương Tiễn vẫn là phải tận lực phối hợp một chút, không thể đánh loạn sư phụ dạy học tiết tấu.

Ngọc Đình khẽ gật đầu một cái " sư phụ làm theo không dính duyên phận, không chọc nhân quả, từ viễn cổ tu hành đến nay, chưa bao giờ thu qua đồ nhi. Người cũng phải nhớ kỹ, bên ngoài lúc đi lại ít dính nhân quả, nếu thiếu nhân quả quá nhiều, coi như bản lĩnh mạnh hơn nữa, phúc nguyên sâu hơn đây, sợ kiếp nạn lúc tới cũng khó mà bảo toàn tự thân."

Quả nhiên, ta là độc miêu.

"Vâng, sư phụ. Đồ nhi nhớ kỹ trong lòng. " Dương Tiễn khuôn mặt nhỏ nhắn nghiêm túc đáp ứng, lại thấp giọng hỏi: "Có thể sư phụ, ta như thế nào mới có thể không dính nhân quả? Cha mẹ thù, phải có báo cáo."

Ngọc Đình trước đã bấm ngón tay đo lường tính toán qua Dương Tiễn lai lịch, nhưng phạm là có chút đạo hạnh đều có như vậy bản lĩnh; dĩ nhiên, Ngọc Đình cũng chỉ là thấy được Dương Tiễn thật sự việc trải qua bị thiên tướng đã thương một màn, cũng không có thể phát hiện Dương Tiễn bị thương trước sau thay đổi.

Mà từ hôm nay trở đi, Dương Tiễn khí vận từ Xiển Giáo trấn áp, bị thánh nhân che chở, đã lại không người nào có thể dò xét hấn chân chính cân cước. —— đây cũng tính là báỉ nhập thánh nhân môn hạ chỗ tốt, cùng trời nói thì có tu sĩ bình thường không có vi diệu liên lạc.

"Ai " Ngọc Đình khẽ thở dài âm thanh " phụ thân người cái chết là mệnh trung chủ định, phúc nguyên nông cạn tiêu chịu không nổi lần này ân đức. Mẹ của người lại có thể không bệnh nhẹ, cái kia Ngọc Đế mặc dù chú trọng để vương chi nghi, lại cũng sẽ không làm cái kia thí sát thân muội muội chuyện."

Dương Tiễn nhấp môi dưới, trong lòng đối với 'Mẹ' Dao Cơ có loại cảm giác đặc biệt; mà hấn cũng muốn làm 'Dương Tiễn vốn nên làm chuyện ". Đồng thời cũng phải vì tiểu Thiên xem xét một chút.

Học chung với ở đây, Dương Tiễn đứng dậy, quỳ xuống, giống như trước Cổ Đạo bên trên(lên) Thái Ất Chân Nhân dạy hấn như vậy, đối với mình sư phụ dập đầu ba cái.

Kính thiên, tôn địa, bái sư, lạy cha mẹ, đại trượng phu làm những thứ này đều không mất mặt.

"Ngày khác, đồ nhi nói không chừng liền muốn đối kháng thiên đình, sợ dính lứu sư phụ. . ."

Dương Tiễn đột nhiên cảm giác mình dưới người có một cỗ lực lượng nhu hòa ký thác giờ, mang tới thân thể của hắn từ từ bản chính.

Ngọc Đình chân nhân cười nói: "Đây là chuyện nhỏ, không cần làm nhiều xem xét, sư phụ cũng có thể cho ngươi đi tìm Ngọc Đế đòi lại mẹ của ngươi, cho ngươi tu hành lại không lo lắng về sau."

"Sư phụ " Dương Tiễn chăm chú nhìn Ngọc Đình, trong ánh mắt lộ ra chút thần quang.

Nếu trở thành Nhị Lang Thần Dương Tiễn, vậy thì có nhiều chút không thể không đi làm chuyện. Cỗ thân thể này thật sự gánh chịu trí nhớ, thật sự gánh chịu cảm tình, Dương Tiễn cũng có thể tiếp xúc thân thể sẽ đến, cảm nhận được!

Hướng chi, lúc này tam giáo người trong sợ là xem thường Ngọc Đế, vị này Ngọc Hoàng đại đế vừa có thể làm ra Phong Thần bảng, lại là cùng các vị thánh nhân đồng bối, Đạo Tổ Hồng Quân tọa tiền tu hành không biết bao nhiêu năm, chỉ sợ cũng thâm tàng bất lậu.

Làm sao có thể để cho sư phụ vì hắn mạo hiểm?

Dương Tiễn định tiếng nói: "Ta nghĩ rằng chính mình đem mẹ đoạt lại!"

Coi như, đây là cho cỗ thân thể này nguyên bản chủ nhân cái kia chưa lắng xuống tàn hồn một chút an ủi đi.

Ngôn ngữ vừa dứt, Dương Tiễn đột nhiên cảm giác ngực hơi hơi (QQ) nóng lên,

Có cỗ phản một mực tích tụ khí tức rốt cuộc tan ra, tán ở tứ chi bách mạch, để cho hắn thân thể một trận nhẹ bỗng giống như là muốn bay lên. . .

Quả nhiên, vẫn một mực ở sao?

Dương Tiễn trong lòng khẽ thở dài âm thanh, chung quy có một chút bi thương ở trong lòng đầu chuyển, buồn bực không tiêu tan.

Đây cũng không phải là trước cái đó chín tuổi Dương Tiễn tàn hồn, phải làm là nguyên bản Dương Tiễn chết đi thời điểm, một cỗ chấp niệm lưu lại trong thân thể.

Lúc này, theo Dương Tiễn kiên định tâm niệm, phần này chấp niệm cũng hóa thành chút tinh khiết linh lực, để cho Dương Tiễn hơi tăng lên một cái nhỏ nhỏ cảnh giới.

Ngọc Đình chân nhân mặc dù không biết trong này cong cong lượn quanh lượn quanh, nhưng thấy mình mới vừa thu nhận đệ tử tâm chí kiên định, lại rất có hiếu tâm, hài lòng gật đầu.

"Thiện, ngươi lòng ý, sư phụ sáng tỏ."

Dương Tiễn lại dập đầu " đa tạ sư phụ tác thành."

"Không cần quá đa lễ cần nhắc, đứng lên đi. Ngày mai làm tiếp cái kia truyền pháp chuyện, ngươi lại ngồi xong, hôm nay sư phụ muốn cùng ngươi nói một chút mảnh thiên địa này. " Ngọc Đình nhiệt độ âm thanh vừa nói, "Tu hành cũng không phải là một vị nghiên cứu pháp thuật, tăng lên đạo hạnh, tâm cảnh cần không ngừng ma luyện, nhân giới cũng cần thời khắc rộng rãi."

"Ừ! " Dương Tiễn hồi phục tâm tình, ngoan ngoãn ngồi xong, giống như là mới vừa vào tư thực đồng tử, e sợ cho bỏ qua 'Năm thước ' tiên sinh nửa câu ngữ.

Lại nghe Ngọc Đình nói cái này Hồng Hoàng đại đế:

Khai thiên tích địa không biết năm, Bàn Cổ đại thần Lục Kinh Thiên.

Trong Từ Tiêu Cung Đạo Tổ ngồi, Long Phượng sơ kiếp còn ở trước đó.

Vu Yêu tan biến thiên đình lập, tam giáo che chở nhân tộc kéo dài.

Thân gặp lúc này chính đại đời, sáu Thánh nắm cờ Tiên Ma loạn.

Cái này một trận giải thích bao la ngàn vạn, nghe Dương Tiễn đó là tâm triều dâng trào, đứng ngồi không yên, đối với Tu Tiên trong lòng mong mỏi, hận không được bây giờ thì có một thân bản lĩnh, đi cái này Hồng Hoàng đại đế đi chung quanh một chút nhìn một chút.

"Tĩnh tâm "

" Ừ."

"Ngươi cần nhớ, sư phụ may mắn đã lấy thánh nhân lão gia Nguyên Thủy Thiên Tôn sư phụ " Ngọc Đình nói đến tên này kiêng kỵ(Húy) thời điểm, còn hướng về phía bên chấp tay tỏ vẻ tôn kính, mà nổi nghiệp tiếp theo đôn đôn dạy dỗ " đó cũng là sư tổ của ngươi, ngày sau hành sự cần cẩn thận, không thể làm bôi nhọ sư môn, bôi xấu Xiển Giáo thanh danh chuyện!"

Dương Tiễn dùng chính mình chân thành ánh mắt để cho sư phụ cảm nhận được mình nghiêm túc " đệ tử nhớ."

Ngọc Đình tựa hồ có hơi do dự, nhưng vẫn là nói câu: "Người vừa bái nhập vì sư môn xuống, sư phụ có một chuyện nhìn người biết được."

Sư phụ thế nào ập a ập ứng rồi hả? Dương Tiễn ngồi ở đó yên lặng không nói, chẳng qua là dùng đơn thuần vô hại ánh mắt nhìn Ngọc Đình chân nhân.

Ngọc Đình chân nhân quả thật có chút do dự, nhưng dù sao cũng là Hồng Hoang đại năng, hơi suy tư sau khi vẫn là quyết định tâm tư. Hấn tay trái lộn, một cổ tím thanh sắc quang mang bao lại bọn họ thầy trò hai người.

Mở miệng, nói chính là lúc này trong thiên địa bí văn. . .

"Người có thể biết, như thế nào Phong Thần bảng?"

Dương Tiễn cục xương ở cổ họng trên dưới lắc lư xuống, trái tim giống như là bị người ta tóm lấy. . . Sư phụ thế nào đột nhiên hỏi mình có biết hay không Phong Thần bảng? Mình đương nhiên biết, đời sau Phong Thần cổ sự theo phim truyền hình khuếch tán có thể nói là nhà nhà đều biết a. . . Chẳng lẽ sư phụ nhìn thấu chính mình 'Lai lịch bất chính' ?

Ách, thật giống như không đúng.

Dương Tiễn mặc dù không muốn(ngờ) đối với Ngọc Đình chân nhân nói láo, nhưng vì không bại lộ mình chân chính cân cước tránh cho rước lấy phiền toái, vẫn là lắc đầu một cái.

Ngọc Đình cười nói: "Vậy người mặt bằng bó làm gì? Sư phụ còn đem người mẹ từng nói với người lên qua. Chuyện này người lại nghe ta nói đơn giản một lần, bên ngoài không muốn đối với bất kỳ người nào nhắc lên."

"Vâng, sư phụ. " Dương Tiễn mặt ngoài tận lực ung dung thân nhiên, đáy lòng thật dài thở phào nhẹ nhõm.

Mình là Hồng Hoang ngoại lai hộ miệng loại sự tình này, vẫn là nát ở trong bụng đi. . .

"Sư phụ trước đã nói qua, Nhân, Xiển, Tiết tam giáo đệ tử đông đảo, trời mới đình sơ lập, Ngọc Đế mặc dù vất hết óc, lại cũng chỉ lung lạc một cái miệng lưỡi công kích đám người ô hợp, khó khăn ra hồn, may mắn có Nhân Giáo thánh nhân lão gia buông xuống một hóa thân trấn áp thiên đình khí vận. . ."

Ngọc Đình chân nhân bắt đầu nói 'Ngọc Đế ' cân cước, dĩ nhiên chính là cái kia trong Từ Tiêu Cung Hạo Thiên Đồng Tử. Chính là dựa vào hầu hạ Đạo Tổ nhiều năm nhân quả, Ngọc Đế đi tìm Đạo Tổ khóc kể, nói hấn cái này Ngọc Đế làm gian nan đường nào, nói thiên địa vô tự, tam giáo thế lớn, thiên đình suy thoái, có lực khiến cho(dùng) không được. . .

Vì vậy, liền có tam giáo giáo chủ được vời đi trong Từ Tiêu Cung, Đạo Tổ hạ xuống thiên thư Phong Thần bảng, ba vị giáo chủ đều ở phía trên chữ ký đồng ý.

Phong Thần bảng có hơn ba trăm chính thần chỗ trống vị trí, Đạo Tổ có lệnh, để cho tam giáo đệ tử vào bảng, vào thiên đình đang làm nhiệm vụ.

Xiển Giáo cùng Tiết Giáo cũng chuyện như vậy không nề mặt mũi.

Hai vị thánh nhân Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ đều hy vọng đối phương nhiều viết một chút tên đi lên, nhưng người nào gia đệ một dạng không phải là đệ tử? Ba vị thánh nhân người cuối cùng tên đều không đi lên viết, cho nên Đạo Tổ quyết định Phong Thần kiếp nạn, để cho tam giáo đệ tử bằng bản lĩnh của mình. . .

"Bây giờ, ngoại trừ thánh nhân lão gia bên ngoài, ai cũng không biết cụ thể kiếp nạn như thế nào " Ngọc Đình thở dài " nhưng lão sư chỉ trước đây không lâu dặn dò qua, muốn chúng ta từng người thu một, hai học trò, đợi kiếp nạn tới, đồ đệ này là có thể giúp chúng ta chặn tai họa, thay chúng ta bên trên(lên) cái kia Phong Thần bảng."

Lần này ngôn ngữ nói xong, Ngọc Đình chậm rãi nhắm mắt, sắc mặt có chút xấu hổ.

Dương Tiễn mặc dù sớm đã biết rồi chuyện này, cũng biết Xiển Giáo 'Lấy Đồ làm sư tai ' phương pháp, nhưng nghe Ngọc Đình chân nhân trực tiếp tự nói với mình, mà không phải là các loại (chờ) kiếp nạn đến lạnh lùng nói một câu 'Người nên xuống núi ". Trong lòng cũng nổi lên chút dòng nước ấm.

Hấn tới Hồng Hoang mặc dù nhưng đã mấy tháng, nhưng luôn là lo sợ bất an, một là bởi vì lúc này thân phận, sợ bị thiên binh thiên tướng bắt giết; hai là bởi vì tự thân chính là xuyên qua mà tới, cũng không phải là 'Dương Tiễn tự mình ". Luôn cảm thấy làm chuyện gì đều khó an tâm.

Không có rẻ, không có bằng chứng.

Nhưng vô hình, lúc này trong lòng đã an ổn như lúc ban đầu, xem Ngọc Đình chân nhân ánh mắt cũng không tự chủ lộ ra chút thân thiết.

Sư phụ đúng là một người đáng hoàng, cái này không giả.

Dương Tiễn rất chăm chú nhìn Ngọc Đình chân nhân, mở miệng nói: "Sư phụ, đệ tử nguyện ý thế sư phụ ngăn cản tai thay Họa, đây là đệ tử bản phận, sư phụ không cần cảm thấy đối với đệ tử không dùng được."

Ngọc Đình rất lâu không nói tiếng nào, cũng chỉ là khẽ than thở một tiếng, sái nhiên mà cười " chuyện này tạm thời không đề cập tới, nói không chừng cũng có một bên trong cơ duyên. Ta trước cho ngươi "thể hồ quán đĩnh", thân thể buông lỏng, toàn tâm thể ngộ, chớ có làm hại sự phụ lần này tâm huyết."

"Ai! " Dương Tiễn trách móc cười, xem sự phụ nâng tay trái lên, nhiều đóa Kim Hoa ở xuất hiện trước mặt, vây quanh mình mở mới xoay tròn.

Hắn lúc này còn không biết, "thể hồ quán đĩnh" nhưng thật ra là phải hao phí người làm phép tu vi, bất quá chút tu vi này đối với không biết tu hành bấy nhiêu nguyên hội Ngọc Đình chân nhân mà nói, tự nhiên cũng không thể coi là cái gì.

Kim quang lấp lánh, toàn bộ động phủ chỉ một thoáng biến thành hải dương màu vàng óng, nhiều đóa cánh hoa xóc xếch phiêu vũ, cuối cùng dần dần hợp thành sáu bảy cái "Giờng suối nhỏ ". Vây quanh Dương Tiễn bắt đầu không ngừng xoay tròn.

Chỉ là "thể hồ quán đĩnh" liền hao phí nửa tháng, Dương Tiễn cái này tu đạo khởi điểm, quả thật không thấp.

...

[chú]

"thể hồ quán đĩnh" vốn là Phật giáo thuật ngữ, ý tứ hẳn là làm cho người ta truyền vào trí tuệ, khiến người đại triệt đại ngộ. Ở chỗ này bởi vì không tìm được thích hợp từ ngữ, cũng liền tham khảo tới dùng, các vị tiên trưởng không phải nghiên cứu, không phải nghiên cứu.

Khác, sách mới kỳ đổi mới khả năng chậm hơn, 200 vạn chữ sau sẽ gia tốc đổi mới, mới bắt đầu muốn xác lập văn phong cùng ý tưởng toàn bộ bài cổ sự, không dám quá nhanh. Cát giầu đừng quên mỗi ngày tới tưới tưới nước đầu cái nhóm hắc ~

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Huyền công 89

'Phong Thần. . . Cái này hẳn là còn xa đi.'

Dương Tiễn đứng ở vách núi nhìn ra xa cảnh xa, trong lòng nổi lên như thể nhớ nhưng, hẳn là Phong Thần kiếp nạn bên trong Chu triều Đại tướng, có cơ duyên lớn lao cùng chỗ tốt ở đó chờ hắn. Đáng tiếc, còn sớm.

Vào núi lúc vẫn là hoa trên núi hồn nhiên, tu hành bất giác thời điểm, đảo mắt đã là cây cỏ lá khô rơi, hồng nhạn bay về phía nam.

'Tu hành cũng muốn lao dật kết hợp, hôm nay sự phụ đi ra ngoài thăm bạn, hoặc muốn mấy ngày mới có thể trở về, ngươi có thể tự đi vui đùa.'

Sự phụ bỏ lại những lời này liền bay đi, mình thì có chút không kịp đợi chạy ra động phủ, đến Ngọc Tuyền cạnh trong lầu các đi thăm tiểu Thiên mà; mặc dù cách mỗi mấy ngày hẳn cũng có hiện thân một lần, nhưng cũng chỉ là tới xem một chút liền vội vàng trở về động, tiểu Thiên mà có lời oán thán.

Chuyện tu tiên không dám có một chút lười biếng, chỉ có sớm ngày học được một thân bản lĩnh, mới có thể ở nơi này Hồng Hoang đại đời có chút cảm giác an toàn.

Không khéo chính là, tiểu Thiên mà cùng Đinh Lan Thúy Trúc chơi mệt, mới vừa ngủ trưa ngay sau đó. Dương Tiễn cũng không nỡ tìm đánh thức nàng, liền tự đi ra khỏi lầu các, ngồi ở động phủ trước mảnh đất trồng này biên giới, nhìn núi xa sừng sờ.

Ngọc Đình chân nhân chưa truyền thụ Bát Cửu Huyền Công, nhưng đề cập tới mấy lần 'Có mấy cánh cửa huyền pháp cần ngươi căn cơ bền vững cố sau đó mới tu hành ". Cái kia mấy cánh cửa huyền pháp bên trong, hẳn là thì có Bát Cửu Huyền Công.

Dương Tiễn không gấp, gấp cũng không gấp được, một mực tu hành đến(lấy) Ngọc Đình vì hắn lượng thân chế tạo Trúc Cơ công pháp, sự tiến bộ tu vi mặc dù không nhanh, nhưng thắng ở làm cái gì chắc cái đó, cơ sở vững chắc.

"Ai, Tu Tiên thật ra thì cũng thật không tệ " Dương Tiễn tiện tay lôi căn (cái) cỏ khô, ngón tay quán quanh.

Phong Thần chiến đoán chừng ít nhất còn có mấy trăm năm mới có thể tới, Ngọc Đình mặc dù không biết cụ thể là kiếp nạn gì, cũng không biết Phong Thần báng có cỡ nào thần thông công dụng, lại nói ra 'Ngàn năm kỳ hạn' cái từ hồi này.

Theo tam giáo chủ ký tên Phong Thần bảng là hơn 300 năm trước tính từ, đại kiếp hạ xuống không sai biệt lắm ngay tại hơn 600 năm sau khi.

Như vậy sáu trăm năm giữa, Dương Tiễn phải đem Bát Cửu Huyền Công luyện ra hỏa hầu, mới có thể xuống núi đi cái này một lần đi.

Vào Phong Thần bảng liền mất thân tự do, không thể không là trời đình bán mạng, bị Ngọc Đế tiết chế. Nhưng bên trên(lên) Phong Thần bảng cũng phân là hai trường hợp —— còn sống bên trên(lên), chết bên trên(lên).

Dương Tiễn suy đoán, còn sống bên trên(lên) Phong Thần bảng người chắc có rất lớn "Tự bản thân tính". Mà sau khi chết lại dựa vào Phong Thần bảng sống lại, sợ là vĩnh viễn không thoát được Phong Thần bảng nắm trong tay.

Cái này ngược lại không cần lo lắng quá mức, chỉ cần mình đứng đúng một bên, gia nhập Chu Võ vương, Khương Tử Nha đội, phi, đoàn đội, thắng lợi cơ hồ là chuyện vãn đã đóng thuyền.

"Sách " Dương Tiễn vừa nghĩ tới chính mình sau này quang minh đường bằng phẳng, có chút không kịp đợi để cho thời gian xẹt qua, thật sớm đi lên nhân sinh đình phong.

Đáng tiếc cơm muốn ăn từng miếng, đường muốn từng bước một đi, nói cũng muốn một chút xiu đi tu. . .

Huống chi, trở thành thiên đình Nhị Lang Thần tuyệt không phải điểm cuối, hần nếu không bị bắt luận kẻ nào điều khiển, muốn phải Tiêu Dao ở trong bầu trời này, liền muốn ở đường tu hành bên trên(lên) một đi thẳng về phía trước!

Cái gì thiên đình quan chức, Phong Thần danh tướng, vậy cũng là giả, quả đấm quyết định độ cao, thực lực chứng minh hết thấy!

Không sợ tu vi lực thông thiên, chỉ hận bình sinh có chút tiếc!

Dương Tiễn trong mắt toát ra chút ánh lửa, nắm thật chặt quyền, trong lòng ý chí chiến đấu càng phát ra thịnh vượng.

Đã có như thế lương sư, như thế cân cước, như thế tiền đồ, hần dù không thành khí đó là có bao nhiêu phé vật?

Kiếp trước bình thường, vô tri vô giác qua gần nửa đời, mỗi lần đụng vách tường cũng sẽ oán trách không có môn lộ, thiếu tài nguyên, cảm thấy là xã hội thiếu nợ chính mình một người họ Mã cha.

Bây giờ thế nào?

Thiên thời địa lợi nhân hoà cơ hồ đều đầy đủ, cánh cửa trong các đệ tử đời thứ ba chính mình điều kiện và tài nguyên đã là tốt nhất chọn, lại coi như là trong hồng hoang quan nhị đại, còn có một thâm tàng bất lậu sư phụ phụ làm núi dựa, cái này làm cho hần thế nào cam tâm bình thường?

Hít sâu một hơi, Dương Tiễn nhớ lại kiếp trước chính mình tham gia góp đào tạo lúc tình hình, hướng về phía núi xa lớn tiếng tiếng rống:

"Cố gắng! Phấn đấu! Liều mạng mấy trăm tuổi, hạnh phúc một vạn năm—— "

Phốc xuy hai tiếng cười khê, Dương Tiễn co lên cổ nghiêng đầu nhìn,

Chỉ thấy một thân xuyên tuyết quần lụa mỏng nhu nhược thiếu nữ xách giỏ trúc bước từ từ mà tới.

"Ho khan, Đình Lan a " Dương Tiễn mặt đỏ lên, gãi đầu cười hắc hắc hai tiếng " sao người lại tới đây?"

"Sư phụ đi ra ngoài trước dặn dò ta cùng Thúy Trúc chăm sóc kỹ sư huynh, sư huynh còn muốn mỗi ngày cùng ăn ăn, Đình Lan liền cho sư huynh cảm nhiều chút rượu và thức ăn."

Đình Lan ôn nhu vừa nói, đang khi nói chuyện đã quỳ ngồi ở Dương Tiễn bên người, ngón tay ngọc nhỏ dài điểm xuống mặt đất, mặt đất nhất thời toát ra từng cây một cỏ xanh, thảo điệp hỗn hợp, biên chế, làm thành bàn vuông nhỏ.

Ngay cả Đình Lan cùng Thúy Trúc đều có thể sử dụng tiểu pháp thuật, chính mình tu hành nửa năm vẫn còn đang đánh cơ sở. . . Dương Tiễn cũng là hơi có chút xấu hổ.

"Lại đã làm phiền người."

Dương Tiễn đem cục đá mang ra, ngồi xếp bằng ở trên bãi cỏ.

"Sư huynh khách khí, những thứ này đều là ta cùng Thúy Trúc phải làm. " Đình Lan vuốt ve bị gió thổi lên mái tóc, nhẹ nhàng đem chơi đùa cái kia hai sợi buông xuống ở trước ngực nhu thuận tóc dài, lẳng lẳng các loại (chờ) Dương Tiễn sau khi ăn xong thu thập đĩa thức ăn.

Đình Lan khí chất lãnh đạm nhã, khuôn mặt tuần tú, cũng coi là sắc đẹp xuất chúng. Nếu là đổi thành kiếp trước, nói không chừng Dương Tiễn đã tìm đập thành thích, bắt đầu đối với Đình Lan nhớ không quên.

Nhưng lúc này Dương Tiễn nội tâm vô cùng bình tĩnh, thân thể không có bất kỳ khác thường, ánh mắt cũng rất trong veo. . . Trong ngày thường cùng

Đình Lan Thúy Trúc tiếp xúc, cũng đều không có nửa điểm lắng lo, rất trung quy trung củ, hoàn toàn không giống như là một cái chỗ, ho khan, ngoài ý muốn lại bại lộ chút gì.

Đơn giản mà nói, Dương Tiễn đánh đáy lòng liên đới với Đình Lan cùng Thúy Trúc không có gì ý tưởng.

Bắt đầu tu tiên nguyên nhân? Cảm thấy Đình Lan Thúy Trúc không phải là nhân tộc? Cổ thân thể này còn không có chính thức tiến vào thời kỳ trưởng thành?

Thật ra thì, cùng những thứ này cũng không có đóng.

Dương Tiễn trước liền suy nghĩ qua cái vấn đề này, cuối cùng cho ra kết luận lại để cho hắn đỡ khóc đỡ cười.

Trí nhớ của cổ thân thể này bên trong, thường xuyên sẽ xuất hiện một chút đặc biệt khác sâu hình ảnh. Những hình ảnh này đều là một cái cô gái tuyệt sắc sinh hoạt tình hình, nàng một cái nhãn mày một tiếng cười, cong ngón tay quanh quần. . . Cùng cổ thân thể này trong trí nhớ luôn là xuất hiện vị này cô gái tuyệt sắc so sánh, Đình Lan Thúy Trúc đúng là kém mấy cấp bậc.

"Ai " Dương Tiễn ăn đang ăn cơm chính là một tiếng thờ dài.

Thân thể phản ứng là trung thành nhất, chỉ cần vừa nghĩ tới nữ nhân kia, chính mình sẽ tìm đập thành thịch, trong lòng mong mỏi, sau đó chính là cái trán đeo dây hắc tuyến, một trận vô lực nhỏ nước bọt.

Đó là 'Hắn' mẹ ơi!

Nguyên bản Dương Tiễn lại có luyện mẫu tâm tình!

Cái này đại nghịch bất đạo đồ vật, không trách như thế bán sức lao động 'Gánh núi trực nhật ". 'Phá núi cứu mẹ' !

Loại sự tình này qua loa suy nghĩ một chút thì coi như xong đi, thật muốn đi làm, Dương Tiễn khẳng định là không dám. Đó dù sao cũng là cổ thân thể này mẹ, có quan hệ máu mủ, không thể thật lễ nghĩa liêm sỉ đều không chú ý, tất nhiên vì thiên hạ người thật sự nhạo báng a!

Liên như vậy, nhỏ nước bọt cũng vô dụng, chỉ có thể nghĩ biện pháp đem cổ thân thể này liên quan tới 'Dao Cơ ' trí nhớ cùng ấn tượng từ từ đuổi, hoặc là chờ mình 'Tiên nghiệp thành công ' , đi tìm cái so với Dao Cơ còn xinh đẹp tiên nữ tiểu tỷ tỷ kết thành đạo侶. . .

Sách, đi lên nhân sinh đỉnh phong.

"Ca!"

Một tiếng thanh thúy kêu lên truyền tới từ phía bên cạnh, một người mặc màu hồng áo hai lớp linh tú Nữ Oa chạy chậm hướng hướng bên này, vui vẻ một đường ha ha ha cười ầm.

Dương Tiễn ánh mắt lộ ra chút thương yêu, giơ tay lên đem tiểu Thiên mã ôm vào trong ngực, hai huynh muội chán chung một chỗ đủ loại cười đùa, hai cái thanh tú thiếu nữ ở bên nhìn, bất giác cũng lộ ra chút mỉm cười.

Không biết tại sao, Dương Tiễn cảm giác cái này thật ra thì liền là người của mình sinh tột cùng.

Cái này còn không như treo chính là cái kia!

. . .

Trong núi không giáp, Hồng Hoàng bắt kẻ năm.

Vào núi ước hai năm sau, Dương Tiễn đầu mảnh xông lên, nếu là theo bóng lưng đến xem, đã cùng hắn kiếp trước hơn hai mươi tuổi cũng không kém nhiều lắm.

Dù sao Kim hà động linh khí dư thừa, cơm nước tốt lắm, mà Ngọc Đình chân nhân cũng sẽ cho áy đồ một ít linh đan diệu dược, tiên thảo linh căn, thân thể trước thời hạn phát dục cũng là trong tình lý.

Hao tổn thời gian hai năm, Dương Tiễn không sửa pháp thuật, không ngộ đạo pháp, chỉ làm thổ nạp bồi nguyên chuyện. Mặc dù nhưng quá trình này rất khô khan, có thể Dương Tiễn chưa bao giờ than phiền qua cái gì, một mực an tâm đi theo bên người sư phụ tu hành.

Rốt cuộc, căn cơ đánh chắc, Trúc Cơ cũng hoàn thành, thân thể đã không cần ăn ngũ cốc hoa màu, thu nạp linh khí liền có thể sinh tồn.

Ngọc Đình lại cho Dương Tiễn nghỉ mấy ngày, để cho Dương Tiễn có thể bồi bồi hai năm qua chung đụng thì ít mà xa cách thì nhiều muội muội, bởi vì tiếp theo cơ hội gặp mặt càng ít hơn. . .

Kỳ nghỉ sau khi kết thúc, Ngọc Đình liền đem Dương Tiễn hô đến trước mặt, mang lên hai cái bồ đoàn, thầy trò hai người ngồi đối diện nhau.

Ngọc Đình chân nhân mở miệng nói: "Từ hôm nay, ngươi mỗi ngày cần hoa(xài) bốn canh giờ tìm hiểu đạo pháp, bốn canh giờ nghiên tập pháp thuật, bốn

canh giờ làm nhiều chút tẩm thuốc các loại (chờ) hạng mục phụ, bề quan ba năm mới có thể đi ra ngoài. Tu hành thời điểm, cần từ bỏ nghĩ bậy, nhất tâm hướng đạo."

Dương Tiễn lập tức cúi đầu trả lời: "Đệ tử biết."

"Thiện " Ngọc Đình giơ tay lên vạch một cái, ống tay áo phất qua, có ba mặt thạch bài lơ lửng với Dương Tiễn trước.

Nghe Ngọc Đình giới thiệu: "Sư phụ tu phương pháp cùng người tương thích người có ba, đều là sáu áo huyền diệu chi pháp môn, người có thể chọn một mà thôi tu hành."

Dương Tiễn căn bản xem không hiểu thạch bài bên trên(lên) những văn lộ kia có cỡ nào ngụ ý, vội hỏi: "Sư phụ, là kia tam môn?"

"Chớ hoảng sợ, nghe sư phụ làm sơ nói rõ " Ngọc Đình chỉ bên trái thạch bài, nói: "Đây là sư phụ tu hành tự ngộ phương pháp, nhất nguyên ngọc đan đạo, chủ tu Nguyên Thần, tu thành có thể ngưng kết ngọc đan, uẩn dưỡng quân tử khí, giao du Thần Hư giữa."

Dương Tiễn nháy mắt mấy cái, tiếp tục chờ.

Ngọc Đình chân nhân chỉ trung gian thạch bài " đây là bí lục tam sinh Quyết, đồng dạng chủ tu Nguyên Thần, bên nói Tổ với Tử Tiêu Cung lần thứ hai khai giảng thời điểm, sư phụ may mắn với Tử Tiêu Cung bên ngoài hái được một đóa hoa sen khắc chi pháp môn. Tập thành sau diệu dụng vô cùng, Nguyên Thần một hóa thành ba, cùng người đối chiến chiếm tiện nghi lớn."

Dương Tiễn tiếp tục chớp mắt, hiển nhiên là đang thứ bậc ba loại.

Rốt cuộc, Ngọc Đình chỉ phía bên phải thạch bài, nói: "Đây là một phần viễn cổ huyền pháp, là lão sư ban tặng, được đặt tên là Bát Cửu Huyền Công. ."

Dương Tiễn trong nháy mắt tinh thần tỉnh táo, giành trước hô: "Sư phụ! Chính là nó! Ta đi học cái này!"

Nói xong Dương Tiễn liền có chút hối hận. . . Tự mình có phải hay không quá Hầu gấp một chút? Cũng chờ hai năm rồi, cuối cùng cái này run run một cái thể nào không nhận được run run sớm!

Nếu là sư phụ hỏi tới chính mình từ đâu nghe Bát Cửu Huyền Công nên giải thích thế nào?

Cũng còn khá, Ngọc Đình hơi sắc mặt nghiêm nghị, nhìn Dương Tiễn, tận tình giáo dục nói: "Người cái này tâm tính! Nghe một chút là thánh nhân lão gia truyền lại phương pháp giống như này không kịp chờ đợi! Sư phụ nhưng là cảm thấy, nhất nguyên ngọc đan đạo cùng bí lục tam sinh Quyết tất cả đều là thượng đẳng phương pháp!"

Dương Tiễn: . . .

Tự mình nói chính mình tìm hiểu phương pháp là thượng đẳng. . . Sư phụ cũng là không sợ bị a.

Bất quá, Dương Tiễn len lén thở phào nhẹ nhõm, Ngọc Đình chân nhân cái này 'Hiếu làm' ngược lại cũng coi là giúp hấn một tay, thậm chí nói may mắn, vội vàng ngồi xuống ai huấn.

Ngọc Đình chân nhân mặt đen lại nói: "Cái này Bát Cửu Huyền Công đối với ngộ tính căn cốt yêu cầu cực kỳ hà khắc, lại nhập môn vô cùng chặt vật, người có thể quyết định chủ ý? Nếu là người có ý phải học, sư phụ tự nhiên sẽ dạy người, nhưng sau này bị khổ thời điểm cũng đừng xin sư phụ cho người đổi pháp tu đi!"

"Cái đó " Dương Tiễn thì triển đã đạt đến hóa cảnh "Theo tìm đại pháp ". Đối với Ngọc Đình cười hắc hắc " sư phụ ngài làm chủ, dạy ta cái gì ta đi học cái gì, không chọn, không chọn."

"Người cái này xảo quyết " Ngọc Đình giơ tay lên ở Dương Tiễn ót bắn một chút, cũng là không nhận cười được hai tiếng, có chút tiếc hận đem mình sáng chế nhất nguyên ngọc đan đạo thạch bài thu vào, lại đem bí lục tam sinh Quyết cùng Bát Cửu Huyền Công đều lưu lại.

"Bát Cửu Huyền Công chủ tu thân thể, người còn cần nhất pháp cánh cửa bảo vệ Nguyên Thần, cái này bí lục tam sinh Quyết cũng cùng nhau tu hành đi."

Dương Tiễn sửng sốt một chút, rồi sau đó liệt khai khoe miệng cũng sắp đến bên tai, hướng về phía Ngọc Đình nặng nề dập đầu " Tạ sư phụ! Tạ sư phụ truyền pháp!"

"Tĩnh tâm, cầm hai cái này thạch bài, sư phụ đem bên trong khẩu quyết cùng phương pháp tu hành truyền vào trong lòng người."

"Vâng!"

Dương Tiễn tay trái tay phải đồng thời nắm hai tờ thạch bài, thời khắc này, hấn tóm lấy hy vọng.

Huyền công bát cửu, thân thể thành thánh!

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Trường sinh trên, 1 đời Tiêu Dao

Chính thức bắt đầu tu hành sau, Dương Tiễn mới phát hiện mình đối với Bát Cửu Huyền Công có quá nhiều nhận thức hiểu lầm. Mặc dù nguyên bản cũng không thể nào biết, chẳng qua là nghe đây là tương đối trâu bò công pháp, nhưng hẳn cũng không nghĩ tới công pháp này có thể trâu bò tới mức này...

Thất Thập Nhị Biến cũng không phải là Bát Cửu Huyền Công toàn bộ nội dung, ngược lại, chẳng qua là Bát Cửu Huyền Công ghi lại ở phía sau 'Kèm theo thuật'.

Cái gọi là công pháp, nói chung có thể chia làm hai loại.

Một loại vì chỉ dẫn người tu đạo thăm dò tu chi đạo, đây là pháp, dùng để tăng tiến tu vi, uẩn dưỡng linh khí, chế tạo nói thân thể, ngưng kết Nguyên Thần, loại này công pháp mới là tu hành căn bản, mỗi loại đều hết sức trân quý, có thể dùng để khai sơn lập phái, làm một môn căn cơ.

Bây giờ thật sự truyền lưu đạo pháp thượng thừa, một bộ phận vì năm đó Đạo Tổ ba lần Từ Tiêu Cung giảng đạo, bị thế gian chi linh nghe tu hành, dần dần diễn biến truyền lưu, tỷ như Dương Tiễn sắp sửa cùng Bát Cửu Huyền Công đồng thời tu hành, Bích Lạc Tam Sinh Quyết.

Một bộ phận vì viễn cổ đại năng 'Từ Đạo Diễn pháp'. Thế ngộ tự thân chi đạo, viết liền truyền thế phương pháp.

Hồng Hoang tuổi đã sớm cân nhắc chi không rõ, ba ngàn đại đạo truyền thừa đến nay ngày, đạo pháp thượng thừa đã không thấy nhiều, giống như 'Bích Lạc Tam Sinh Quyết' loại này kỳ thuật đã ít lại càng ít.

Mà nay, thế gian tu phương pháp đại khái là Địa Tiên, Thiên Tiên sáng chế, đa số trung hạ ngòi, tự nhiên vào không phải Ngọc Đình chân nhân mắt.

Nhất nguyên ngọc đan đạo cũng là đạo pháp thượng thừa, thật ra thì rất không sai.

Đáng tiếc Dương Tiễn có lòng thuộc quyền a.

Cùng 'Đạo pháp' bất đồng chính là 'Đạo thuật'. Ví dụ như bàn tay Lôi chi pháp, ngự kiếm phương pháp, phù lục phương pháp những thứ này tu sĩ tầm thường cũng có thể dễ dàng học được đạo thuật, hoặc là 'Tự Lý Càn Khôn'. 'Từ Tiêu Thần Lô' loại uy lực này cường đại có thể xưng là thần thông đạo thuật, đều thuộc về 'Thuật' phạm vi.

Thất Thập Nhị Biến chính là một môn bác đại tinh thâm đạo thuật.

Pháp thuật, pháp thuật, hai người hỗ trợ lẫn nhau, 'Pháp' định cao thấp, trường sinh tìm đạo, 'Thuật' quyết mạnh yếu, bảo vệ tự thân, nếu muốn bình yên đi lại ở Hồng Hoang đại đời, hai người tất nhiên thiếu một thứ cũng không được.

Nếu không có cao thâm đạo hạnh, thuật uy lực tự nhiên chế ngự; mà tu hành nhiều thì triển với tự có ích đạo thuật, cũng có thể giúp người tu đạo cảm ngộ tu chi đạo, tăng lên tu đạo tốc độ, hai người lẫn nhau ích lợi.

Nhưng, tu hành chi đạo thật sự yêu cầu bất quá trường sinh Tiêu Dao, pháp tự nhiên so với thuật trọng yếu hơn một chút.

Dương Tiễn tu Bát Cửu Huyền Công là một quyền tối cao đạo pháp, sau đó bám vào hai môn pháp thuật ——《 Thất Thập Nhị Biến 》 cùng《 pháp tướng thiên địa 》, Thất Thập Nhị Biến tự không cần nhiều lời, pháp tướng thiên địa mặc dù so sánh lại khá thường gặp, cánh cửa đệ tử cơ bản đều có tu hành, nhưng cũng là (so sánh) tương đối thực dụng đối chiến phương pháp, có thể biến đổi lâm hùng vĩ người khổng lồ cùng địch đánh giết.

Nói đến cái này Bát Cửu Huyền Công căn nguyên, Ngọc Đình trong ánh mắt liền toát ra nhiều chút tiếc cho.

"Cái này Bát Cửu Huyền Công, là viễn cổ khai thiên sau, ba vị lão gia chưa thành thánh lúc kết bạn du lịch ngẫu nhiên được..."

Dương Tiễn nghiêm túc nghe, lý giải môn công pháp này xuất xứ, khả năng tăng tiến hẳn đối với công pháp thế ngộ.

Khi đó thiên địa mới vừa mở, khắp nơi linh bảo, Tam Thanh vẫn chỉ là Kim Tiên thân, kết bạn mà bơi.

Một ngày, Tam Thanh đi tới Bát Chu Sơn lễ truy điệu Bàn Cổ tôn thần, Bát Chu Sơn chợt hiện đại đạo lôi, cuồng bão bốn mươi chín nói không dứt, Tam Thanh suy tính biết được có thiên địa bất dung chi bảo vật xuất thế.

Tam Thanh dắt tay nhau mà đi, với Bát Chu Sơn bên dưới phát hiện một mặt hư hại chỉ bia đá, phía trên sáng tác đến(lấy) một phần công pháp, chính là cái cửa này Bát Cửu Huyền Công.

Chẳng qua là đáng tiếc, Bát Cửu Huyền Công vốn là cửu cửu viên mãn số, chính là lấy cửu sinh cửu tử, chín còn Cửu Chuyển chỉ ý, nhưng mới vừa mới xuất thế liền gặp kiếp nạn, cuối cùng một bộ phận công pháp bị đại đạo lôi hư mất, khiến cho không cho hết cả, đây là đại đạo không doanh.

Ba vị thánh nhân lão gia suy diễn bên dưới, phát hiện cái này huyền công không phải chuyện đùa, cuối cùng cái kia khai thiên đại thần Bàn Cổ sau cùng tàn niệm viết liền, cùng bọn họ Tam Thanh vốn là đồng tông đồng nguyên, nên bị bọn họ được.

Nếu là huyền công cửu cửu đầy đủ hết, tu hành tới đỉnh phong càng hợp thân thể thành thánh, siêu thoát Tam Giới ra, lại xuất hiện Bàn Cổ đại thần chỉ sức mạnh to lớn!

Đáng tiếc, đáng tiếc...

Bát Cửu Huyền Công vốn là không lành lặn phương pháp, lại Tam Thanh vốn là Bàn Cổ đại thần Nguyên Thần chia ra làm ba biến thành,

Cùng chủ tu đi thân thể Bát Cửu Huyền Công cũng không tương xứng, cho nên Tam Thanh chẳng qua là mang tới môn công pháp này trần giấu đi.

Sau, Tam Thanh bái nhập Đạo Tổ Hồng Quân môn hạ, Tam Thanh mang tới pháp này dâng cho Đạo Tổ, Đạo Tổ thể ngộ công pháp này sau chế Thất Thập Nhị Biến cùng pháp tướng thiên địa, lần nữa ban cho ba vị đệ tử chân truyền, cái này nhất pháp hai thuật liền làm cánh cửa thần hộ pháp công.

Có thể Bát Cửu Huyền Công tu hành hung hiểm dị thường, thêm nữa tu hành ngưỡng cửa quá cao, Tam Thanh Thánh nhân cũng không khinh truyền đệ tử. Ngược lại thì pháp tướng thiên địa truyền lưu vô cùng rộng rãi, thông thường cánh cửa tam đại đệ tử cũng có thể tập được, truyền bá vô cùng rộng rãi.

Ngọc Đình đem các loại từng cái nói cho Dương Tiễn nghe, mặt mũi có chút trang nghiêm hỏi một câu: "Pháp này tu hành chú trọng tám chết chín sinh, ngoại trừ tu đạo phải gặp phải tam Tai bát Nạn, người còn phải trải qua càng nhiều, cũng càng vì hung hiểm kiếp nạn. Người, coi là thật phải học?"

"Ừ! " Dương Tiễn ánh mắt kiên định nặng nề gật đầu.

Công pháp đều khắc trong đầu hắc, vào lúc này nếu là dối ý, há sẽ không bị sư phụ xem thường!

Ngọc Đình lại nói: "Bát Cửu Huyền Công vốn cũng không toàn bộ, người nếu có một ngày tu hành đỉnh đỉnh, cũng chỉ có thể làm cái kia Đại La Kim tiên, không đường nhập thánh."

"Sư phụ " Dương Tiễn trước tiên đem hai tay trùng điệp đối với sư phụ làm một cái cúi đầu " đồ nhi không hề kính chi mời, lại vẫn sư phụ bây giờ tu vi bao nhiêu?"

"Sư phụ? " Ngọc Đình lộ ra nhiều chút vẻ hồi ức, tự nhiên biết Dương Tiễn ngôn ngữ chỉ ý, hơi thờ dãi " người nói như vậy cũng là đúng đích, nhập thánh nói dễ vậy sao? Cái này Bát Cửu Huyền Công người lại tu hành đi, nhưng vẫn là đồng tu hai pháp vì nghi, đến lúc đó cũng có thể cho người lưu cái đường lui."

Dương Tiễn nháy mắt mấy cái, dùng cặp kia mày rậm dưới đại mắt nhìn mình sư phụ, mới vừa rồi vấn đề vẫn chưa trả lời xong nha...

Ngọc Đình giơ tay lên muốn đánh, Dương Tiễn ôm đầu vội vàng rút cổ.

"Vi sư tu vi, tạm thời coi là làm Đại La Kim tiên đi."

Dương Tiễn sững sờ hỏi cái chính hắc đều cảm thấy ngây thơ vấn đề: "Xiển Giáo mười hai Kim Tiên... Không phải là Kim Tiên sao?"

"Không phải là " Ngọc Đình lạnh nhạt nói " năm đó sư phụ cùng người mười một vị sư thúc sư bá nêu cao tên tuổi Hồng Hoàng thời điểm, quả thật đều là Kim Tiên tu vi. Nhưng lại là Vu Yêu đại chiến trước, mới vừa bái nhập lão sư môn hạ, bây giờ đã qua thương mạng năm tháng, sao cũng phải có nhiều chút tiến bộ."

Dương Tiễn gãi đầu một cái, tiếp tục đặt câu hỏi: "Sư phụ, tu đạo cảnh giới là như thế nào phân chia nha?"

"Ba ngàn nói đều bất đồng, cũng không có rõ ràng phân chia, nếu là dựa theo bây giờ phần lớn tu sĩ nhân tộc cách tính, nói chung có thể phút(phân) 'Người phạm, tiên, Chân Tiên, Thiên Tiên, Kim Tiên, Đại La' cái này sáu cảnh giới, Kim Tiên là được được (phải) trường sinh, Đại La ngao du trong hỗn độn, Đại La sau khi chính là Thánh cảnh, chia làm Chuẩn Thánh cùng thánh nhân, liền không cùng người nhiều lời."

"Ồ. " Dương Tiễn có chút xuất thần.

Ngọc Đình nhìn Dương Tiễn, hàm cười hỏi: "Người chí hướng như thế nào?"

Dương Tiễn nhất thời khó hề hề, hắc phải nói thành thánh có phải hay không quá ngông cuồng điểm? Sư phụ hành sự vững vàng lại đối nhân giao tiếp vô cùng ôn hòa, tất nhiên không thích đệ tử quá mức kiêu căng.

Có thể lại không thể nói quá thấp, tránh cho sự phụ đối với chính mình thất vọng..

Ngọc Đình lẳng lặng chờ, Dương Tiễn cúi đầu suy tư, bên trong động nước suối đình đông vang dội, an tĩnh để cho người buồn ngủ.

Rốt cuộc, Dương Tiễn ngẩng đầu lên, âm thầm siết quả đấm nhỏ, thấp giọng nói câu: "Sự phụ, ta nghĩ rằng đi trường sinh trên, một đời Tiêu Dao!"

Ngọc Đình nụ cười trên mặt rốt cuộc tách ra, Dương Tiễn nói xong vội vàng cúi đầu, cũng sợ sự phụ trách nan.

Nhưng hẳn nghe được chẳng qua là hai tiếng cười khẽ, còn có cái kia một tiếng..

"Thiện."

Đáy lòng vừa muốn thở phào, đột nhiên cảm giác mình bị một cổ ám áp 'Nước chảy' kiện hàng, Dương Tiễn ngẩng đầu nhìn về phía Ngọc Đình chân nhân, lại thấy Ngọc Đình chân nhân giờ trong tay một tòa tòa ra ánh sáng lung linh từ phương tiểu Đình.

"Đây là sự phụ bổn mạng bảo vật, bên trong có càn khôn thế giới, người mỗi ngày cần tiến vào tu hành bốn canh giờ. Không nên kháng cự, sự phụ cái này liền đưa người vào đi."

"Vâng, sự phụ."

Bổn mạng bảo vật? Một phe tiểu Đình? Sự phụ đạo hiệu là cái gì? Ngọc Đình chân nhân a!

Chẳng lẽ, chẳng lẽ...

Dương Tiễn suy nghĩ lung tung đang lúc thân thể đã biến thành một vệt kim quang, bị cái viên này tiểu Đình thu vào trong đó, mà Dương Tiễn lúc này trong lòng nổi lên một cái to gan ý tưởng.

Hắn tiến vào sự phụ trong cơ thể?

Hay, hay kích thích a! Vẫn là mặt đồ tòi mang tai cái loại này.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Gánh thạch

Ngọc Đình càn khôn bên trong một góc, trời xanh mây trắng trong núi thung lũng.

Nơi này không có vàng ô Huyền Không, ánh mặt trời không biết từ chỗ nào mà tới, vẫn luôn là ban ngày. Trông về phía xa, khắp nơi đều là sơn nhạc nguy nga; gần bên, đập vào mắt tất cả đều cỏ cây chỉ nồng xanh.

"A —— ta đi!"

Một tiếng hô to chấn động tới trong rừng chỉ chỉ quặng chim, tìm theo tiếng mà đi, liền có thể thấy trong rừng không trên mặt đất cái khối kia có chút đột ngột đá xanh.

Đá xanh cao nửa trượng, dài rộng ba thước, giống như là bị người dùng lợi khí gọt đi ra ngoài, chất liệu không biết, nặng chừng ba ngàn cân.

Mới vừa rồi tiếng kêu thảm thiết, đến từ khối này dưới tảng đá. Nơi đó có một hình người hổ cạp, một cái hồi đầu hồi kiểm thiếu niên bị đè ở dưới tảng đá phương, lúc này cả người gân cốt loạn hưởng, chịu đựng bị đá xanh đè người đau.

Cũng còn khá thân thể này căn cơ không yếu, hẳn lại bắt đầu tu hành Bát Cửu Huyền Công nhất nhập môn thiên chương, lúc này coi như bị đá xanh đè người, cũng chỉ là cảm thấy đau đớn, chưa từng bị thương.

"Hôm nay người phải làm, là lưng đeo khối này đá xanh, đi ra mảnh này Lâm Tử. Trong vòng bốn canh giờ có thể hay không làm được?"

Ngọc Đình chân nhân lúc ấy thật ra thì còn chuẩn bị một nhóm hai ngàn cân đá xanh, cũng không muốn làm khó đệ tử.

'Sur phụ! Ta có thể!'

Nhớ tới lúc ấy trả lời quả quyết lại dứt khoát, Dương Tiễn lúc này cũng có nhiều chút mặt đỏ tới mang tai.

Bắt đầu tu luyện Bát Cửu Huyền Công một tháng, khí lực tăng trưởng nhanh chóng, cũng là có chút điểm nhẹ nhàng. . .

Sau khi suy nghĩ một chút đời con khi kia, bị ép Ngũ Chi sơn xuống không biết là tư vị gì; lại suy nghĩ một chút 'Mẹ' Dao Cơ, cũng không biết bây giờ có hay không ngay tại Momo(đào) dưới núi bị khổ như vậy.

Điểm này cửa ải khó đều vượt qua không đi qua, còn nói gì trường sinh Tiểu Dao! Chớ để cho sư phụ xem thường, nhất định phải nhanh chóng lớn lên, bảo vệ tốt tiểu Thiên!

Dương Tiễn trong lòng đột nhiên tiếng sấm vang rền!

'Đại đạo độc hành, như trăm đao, như đoạn Uyên, nếu không có độc đoán đại đạo tâm, làm sao hái được bất hủ Đạo Quả.'

Đây là Bát Cửu Huyền Công trong một câu 'Tự hồi ". Tu hành Bát Cửu Huyền Công cần tâm chí kiên định, mỗi đoạn khẩu quyết giữa đều có loại này 'Chân ngôn ". Tình giác tu luyện Bát Cửu Huyền Công người.

Đây coi như là Bàn Cổ đại thần dạy bảo sao? Có lẽ vậy.

Dương Tiễn trong đầu hiện ra một cái vô cùng cao lớn người khổng lồ, hai tay ký thác giờ lên vô tận thanh thiên, hai chân đạp mặt đất bao la.

Dương Tiễn còn chưa từng sáng ngời đạo tâm nhất thời kích động mở, mặc niệm khẩu quyết, điều động cả người khí huyết, xương cốt phát ra từng tiếng đùng đùng âm thanh, thân thể bắt đầu từ từ cùng khởi.

Đá xanh có Ngọc Đình lưu lại huyền pháp, sẽ một mực ở Dương Tiễn trên lưng, giữ vững chắc cao vút, sẽ không lay động phân nửa.

'Máu thịt lực, nấp trong một cốt; cốt nhảy lực, nấp trong một lòng. . .'

"Lên!"

Dương Tiễn gầm nhẹ một tiếng, phía kia đá xanh chậm rãi dâng lên, mà hần theo năm, cũng rút cuộc biến thành hai tay chống đỡ 'Quy' tư.

Đầu gối nửa tháng bản tựa hồ cũng vỡ nhanh, loại này tư thế tuyệt đối không thể ở lâu!

Dương Tiễn mặt đã chột đỏ bừng, trán nổi gân xanh lên, cả người trên dưới khí lực đã bị hoàn toàn điều động.

Trước hần tu Tiên pháp đã bị sư phụ tiện tay phế bỏ, trong cơ thể về này mẹ lưu lại Tiên khí cũng bị tản vào tứ chi bách hài bên trong, bồi bổ thân thể.

Bát Cửu Huyền Công vô cùng bá đạo, ngay cả Bích Lạc Tam Sinh Quyết đều không nhưng đồng thời tu hành, chỉ có thể chuyên tâm bước qua tiền tam cái cảnh giới, mới có thể đồng tu cạnh pháp.

"Lên!"

Dương Tiễn lại là gầm nhẹ một tiếng, đá xanh lần nữa từ từ đi lên!

Hần lực cũ đã dùng xong, lại như cũ ở cắn răng kiên trì, các vị trí cơ thể khí huyết đều đang sôi trào, nhưng bụng dưới rối vị trí, nhưng có chút thiếu thốn cảm giác.

Ở mảnh này còn chưa hoàn toàn thành hình tiểu thể giới một đóa mây trắng bên trên(lên), người mặc đạo bào màu xám đạo trưởng lăng lạng nhìn chăm chú trong rừng đất trống, tùy thời chuẩn bị ra tay giúp đỡ.

Quả nhiên, vẫn là phải hần tiến hành theo chất lượng tu hành, không thể quá mức liều lĩnh. . .

Ngọc Đình chân nhân đôi kia mày rậm hơi nhíu lại, cũng định giúp Dương Tiễn giảm bớt chút sức nặng, tay trái sắp nâng lên.

"Lên cho ta! A —— "

Trong rừng lại là một tiếng hô to,

Ngọc Đình động tác dừng lại, mép không khỏi lộ ra chút nụ cười.

Xem trong rừng, cái kia sáu thước thiếu niên hai tay giờ cao phía kia đá xanh, vững vàng buộc trung bình tấn, khắp người thảo tiết bay lượn.

Lại trực tiếp giờ lên!

Dương Tiễn thật ra thì cũng không biết mình làm sao làm được, bụng đan điền vị trí trống rỗng, trên người mình khí lực sắp hao hết.

Hắn có chút không quá cam tâm, trong lòng một mực yên lặng niệm Bát Cửu Huyền Công mới bắt đầu bài, chặt cắn chặt hàm răng, không ngừng đè ép thân thể của mình, hy vọng có thể nhiều sắp xếp một điểm lực lượng.

Đầu gối cơ hồ bễ tan tành, đá xanh sắp lại chìm xuống lần nữa, Dương Tiễn khí lực đã dùng xong!

Nhưng vào lúc này, Dương Tiễn bụng đột nhiên xuất hiện một dòng nước nóng, cảm giác giống như là trong thân thể có một cánh cửa bị hắn miễn cưỡng đẩy ra khe hở, một cỗ lửa nóng khí tức rót ngược tiến vào bụng, sau đó truyền khắp tứ chi bách hài.

Sức lực toàn thân lần nữa phun trào, mà tân sinh này cỗ khí lực càng hung mãnh, trực tiếp để cho hắn đỡ lấy đá xanh đứng lên, còn nghĩ đá xanh thật cao giờ lên!

Làm sao làm được?

Mặc kệ nó! Trọng điểm là, hắn làm được!

Toét miệng cười một tiếng, giờ đá xanh chậm rãi cất bước, mỗi một bước còn có chút nặng nề, hơi đột phá tự thân cực hạn sau tăng trưởng cũng không tính kinh khủng.

Mới vừa đi hai bước, cánh tay liền bắt đầu lung lay, Dương Tiễn cũng không dám khinh thường, chậm rãi biến thành lưng đeo tư thế, dùng sống lưng sức chịu đựng, chậm chạp vững vàng đi về phía mảnh này Lâm Tử biên giới.

Sau lưng, từng cái nửa thước sâu chân của ấn chậm rãi biến mất, đây cũng tính là mảnh này căn khôn tiểu thế giới chỗ khác thường.

Ngồi xếp bằng ở đám mây Ngọc Đình chân nhân khoe miệng lộ ra nhiều chút nụ cười thỏa mãn, nguyên bản muốn nâng tay lên vẫn là giờ lên, nhưng làm chuyện, lại cùng chốc lát trước chuyện muốn làm, vừa vận ngược lại.

Hắn cho đá xanh tăng thêm vài phần sức nặng.

"Ai nha!"

Trong cốc lại truyền ra một tiếng hô to, tòa kia đá xanh lần nữa trầm xuống.

Vừa dứt trở về trên cây quỳên chim, lại một lần nữa đã bị kinh động lên, đồ rào rào đánh phía trước đủ loại cánh chim.

Nói bốn canh giờ, thì nhất định phải bốn canh giờ, Ngọc Đình chân nhân xưa nay trọng tín giữ lời, đối với đồ nhi dĩ nhiên cũng là như vậy.

Dương Tiễn cảm giác sư phụ đối với mình thương yêu, nằm úp sấp ở một cái nhân hình hầm động bên trong lệ rơi đầy mặt, cảm giác trên lưng đột nhiên gia tăng sức nặng, tiếp tục mặc niệm Bát Cửu Huyền Công ban đầu bài pháp quyết, lần nữa trở lại trước tình cảnh.

Ngao luyện thân thể, đã định trước sẽ có nhiều chút trên thân thể thống khổ, Dương Tiễn đã sớm có chuẩn bị tâm lý, một mực ở cắn răng kiên trì, chưa bao giờ lùi bước.

Bát Cửu Huyền Công nếu quả thật là tốt như vậy tu luyện, không liền trở thành đứng đầy đường cái trắng huyền pháp rồi sao?

Vì người thường chỉ không thể là, làm người bên cạnh không thể làm, đây mới là Dương Tiễn con đường, đây mới là hắn có thể đủ tự nhận bất phạm địa phương!

"Lên!"

Dương Tiễn thanh âm có chút khàn khàn, nhưng vẫn cắn răng gặm nhẹ, không ngừng tiến hành thử nghiệm, muốn hoàn thành hôm nay lần thứ hai khí lực đột phá.

Vân lên(trên) Ngọc Đình mỉm cười nhìn chăm chú, hắn không phải là có ngược đãi đồ nhi mới tốt; chẳng qua là cảm thấy Dương Tiễn đồ đệ này tư chất ngộ tính thượng cấp, tâm tính càng là không tệ.

Đá xanh run rẩy hai giờ, rồi sau đó lần nữa từ từ đi lên.

Dưới tảng đá trấn áp thiếu niên lung lay, nhưng dần dần đứng lên, thẳng tắp eo, cúi đầu, vai đỉnh đá xanh, lần nữa cất bước!

Bát Cửu Huyền Công. . .

Nguyên bản Dương Tiễn có thể luyện thành, hắn bây giờ cũng phải làm được!

Nếu không, hắn tới hồng hoang ý nghĩa ở chỗ nào? Hắn tu hành ý nghĩa làm sao ở!

"Tiêu Dao!"

Hắn thấp giọng kêu, thân thể không nữa lay động, đôi tay vịn chặt đá xanh.

"Trường sinh!"

Bước ra một bước, bước thứ hai bước ra, cho đến bước đi như bay, trong hai tròng mắt trừ kiên định, lại không nữa điểm bằng hoàng!

"Đại đạo độc hành!"

Lục lâm biên giới, đá xanh lại bị Dương Tiễn quăng đi, mà Dương Tiễn như thần ma bình thường ngẩng đầu rỗng giận, thiên địa hỗn loạn, từng cổ một mệnh mông khí tức tự ngày mà rơi, dường như muốn mang tới Dương Tiễn ép vỡ.

Dương Tiễn trong nháy mắt sắc mặt trắng bệch, mặc dù chỉ có một cái chớp mắt, lại tựa hồ như cảm thấy thiên địa xuất hiện uy thế.

Ngọc Đình sắc mặt trịnh trọng, một tay Kinh Thiên, mảnh tiểu thế giới này lập tức đoạn tuyệt cùng hồng hoang liên lạc, cái kia hỗn loạn biến mất theo không thấy.

"Đây là?"

Ngọc Đình bấm ngón tay suy tính, trong mắt mang theo chút nghi ngờ, nhưng những thứ này nghi ngờ theo hắn không ngừng suy diễn mà dần dần thông suốt.

Cúi đầu nhìn, Dương Tiễn lại từ ngưỡng bát xoa nằm ở bên rừng, không có tim không có phổi hô hô ngủ.

"Cái này Bát Cửu Huyền Công, nhưng là không thích hợp ở Hồng Hoàng bên trong tu hành. . ."

Ngọc Đình chân nhân bóng người chậm rãi biến mất ở mảnh tiểu thế giới này, chỉ để lại Dương Tiễn ở đó không có tim không có phổi khò khò ngủ say, tiếng ngáy như sấm.

...

Ngọc Tuyền sơn, Kim hà động bên ngoài.

Một cái thân ảnh nho nhỏ ngồi ở Ngọc Tuyền cạnh, hai cái trong suốt cước nha thăm dò vào trong suối nước, cảm thụ linh tuyền bồi bổ mang tới thư thích.

"Ca ca một tháng không đi ra đây. " nàng nhỏ giọng lầm bầm đến(lấy), cái miệng nhỏ nhắn có chút bất mãn vênh.

Có thể nàng thủy chung là hiểu chuyện, cũng không có bất kỳ oán giận; nàng đã biết, Hồng Hoàng bên trong sinh linh đều có lòng hướng về đạo, cũng sẽ đi lên đường tu hành. . .

Ca ca nghĩ (muốn) phải trở nên mạnh, cha mẹ cùng đại ca cũng không biết đi đâu, mình cũng không thể luôn là chơi đùa đi xuống đây!

Nàng hướng về phía bầu trời giờ giờ quả đấm nhỏ, cái kia ánh mắt, cùng Dương Tiễn nhưng cũng giống nhau đến mấy phần.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoàng Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Đổi chỗ tu hành

Ba tháng, tháng sáu, một năm. . .

Nhân gian lại là bốn mùa luân thế, lại đến tháng tư mùi thơm tận thời điểm, ả núp ở bên trong trời đất mảnh này đất lành cũng nở đầy hoa đào, ở Kim hà động động trước cửa phủ trong lầu các nhìn xa, trong núi cảnh sắc có thể thu hết mi mắt, lòng lấy bất phàm.

Chẳng qua là, thân ảnh nho nhỏ kia nằm ở bên cửa sổ trên bàn trang điểm, trong con ngươi hơi có chút cô đơn.

Ca ca lần này vào động phủ tu hành khác thường rất dài, đã đã hơn một năm không đi ra.

Dương tiểu Thiên cong lên cái miệng nhỏ nhắn, có chút chán đến chết.

Nàng trên trán Lưu Hải thật chính tề, Đinh Lan Thúy Trúc vừa tỉ mỉ vì nàng bện ra mấy cái bím tóc nhỏ, ngũ thải tiên y lưu quang (thời gian) huyền thái, đây là Ngọc Đinh chân nhân ban thưởng bảo vật.

Xuất sắc lý bao quanh chân nhỏ nhẹ nhàng đi dạo, phía trên thêu hoa cỏ trùng cá, cũng không phải một món vật phẩm.

Cửa, Đinh Lan Thúy Trúc đồng thời khom người hành lễ, lại bị một bàn tay ngăn cản không có la ra lời nói, ngoài cửa có cái mặc áo sơ mi tay ngắn quần dài thiếu niên lạng lẽ thò đầu liếc nhìn, sau đó rón rén đi về phía bên cửa sổ.

Nhẹ nhàng chạm chạm tiếng bước chân của tôi gần, Dương tiểu Thiên không có chút cảm giác nào, chẳng qua là ở đó nằm ngẩn người.

"Haaa...!" Dương Tiễn ở mọi mọi bên tai hô to một tiếng.

"Ai nha! " Tiểu Thiên mà sợ trực tiếp nhảy cồm lên, lại bị Dương Tiễn thuận thế ôm vào trong ngực, để cho nàng ngồi ở cánh tay của mình bên trên (lên), nhìn nàng phát quần khuôn mặt nhỏ bé một trận vô lương cười to.

Loại này tầm thường huynh muội đều sẽ xuất hiện hình ảnh, hai người bọn họ lại cũng không thể ngoại lệ, đều vui ở trong đó.

Dương tiểu Thiên đem đầu mình khoác lên ca trên vai, không nói câu nào, chẳng qua là cười khanh khách. Nàng đã đầy đủ vui vẻ, cũng đã đầy đủ vui sướng, mở ra tìm cùng vui sướng cũng không phải là để dùng cho người khác nhìn.

"Có nhớ hay không Ca?"

"Nghĩ (muốn)! " Tiểu Thiên mà âm thanh như trẻ đang bú rõ ràng giòn rất nhiều, về phía sau kiếm xuống, nhìn ca ca có chút thô ráp gương mặt.

"Dùng kia nghĩ (muốn)?"

"Cái này! " Tiểu Thiên mà vẻ mặt thành thật chia về phía nàng bụng nhỏ, nàng một mực ở đi học học chữ, mới vừa học khiến tràng quai đổ, liền trực tiếp thực tế vận dụng.

Dương Tiễn đối với nàng tất nhiên vui mừng sùng ái dị thường, cái trán nhẹ nhàng đụng cái trán, chọc Dương Thiên một trận cười vui.

"Đến, đứng ngay ngắn, để cho Ca nhìn người cao hơn chưa?"

"Tiểu Thiên so với bàn đầu cao đây! " Dương tiểu Thiên đứng trên mặt đất liền bắt đầu đi cà nhắc, sau đó xảo diệu rẽ ra cái đề tài này, rất nghiêm túc hỏi: "Ca người lần này tu hành đã hơn một năm đây! Bên trong động bực bội phá hư đi."

"Nhân tiểu quý đại!"

Dương Tiễn khẽ mỉm cười âm thanh, xoa xoa đầu của nàng, bị nàng vừa nói như thế, các vị trí cơ thể một mớ cảm giác tràn ngập ra, một cái xoay mình nằm ở trên giường của nàng.

"Lúc đầu lần này là muốn một hơi thở tu luyện ba năm, bắt quá ca của người ta nuốt trời thần vũ, một năm hoàn thành ba năm chỉ tiêu, sư phụ liền đem ta thả ra rồi."

Tiểu Thiên mà nện bước nhỏ bé bước chạy tới, vui mừng nói: "Ca người lợi hại nhất!"

Vốn chính là đang khoác lác Dương Tiễn không hiểu có chút mặt đỏ, ấp úng ứng mấy câu, nói: "Đó là, ta sửa huyền công bản cũng chỉ có tám Đại cảnh giới, bây giờ đã cảnh giới thứ nhất viên mãn."

Tiểu Thiên mà nháy mắt mấy cái, đủ loại sùng bái nhìn Dương Tiễn.

"Có thể tu hành thật sự là lợi hại đây!"

"Người cũng có thể nha " Dương Tiễn bóp bóp em gái gương mặt " các loại (chờ) chưa tới một hai năm, sư phụ sẽ truyền cho người huyền pháp, đến lúc đó người có thể phải nghiêm túc tu hành mới được."

"Ai! Ca người xem ta, ta cho người bàn cái chân " Dương tiểu Thiên nhảy đến trên giường, ở Dương Tiễn bên người tương đối ra dáng bàn khởi hai cái chân nhỏ, tương đối ra dáng bóp cái đạo quyết, sau đó nhắm hai mắt lại.

Dương Tiễn nhất thời cười toe toét, nhưng cũng không nói nhiều tu hành như thế nào, chú trọng tuyên dương nàng mấy câu.

"Nhưng là Ca, tu hành là vì cái gì nha?"

"Trường sinh bất lão, bay lên trời chui xuống đất, trở nên mạnh mẽ biến hóa lợi hại. " Dương Tiễn nhắm mắt dưỡng thần, đã hơn một năm căng thẳng cái kia huyền nhi cuối cùng thư giãn xuống.

Hắn một mực sợ sự phụ khiến trách, cũng sợ chính mình buông lỏng sau Bát Cửu Huyền Công thất bại trong gang tấc, bây giờ đã hơn một năm đi qua,

Hắn khắc khổ nảy sinh ác độc, Bát Cửu Huyền Công cảnh giới thứ nhất đã hoàn thành, việc trải qua một lần lột xác liền có thể bắt đầu tu hành cảnh giới thứ hai.

Nhưng hắn cảm giác mình tất yếu ở cảnh giới thứ nhất nhiều đời một thời gian ngắn, bởi vì này một tầng mặc dù đã viên mãn, nhưng thân thể của hắn còn có càng nhiều có thể trui luyện chỗ, cho nên cũng không có để cho sự phụ giúp hắn quá sớm bước vào cảnh giới thứ hai.

"Ca biến hóa lợi hại có ích lợi gì nha? " tiểu Thiên nằm ở Dương Tiễn ngực, nhẹ giọng hỏi.

"Như vậy liền có thể cứu về. . . Như vậy liền có thể tìm được mẹ cùng cha Đại huynh bọn họ nha, bọn họ bị người xấu bắt đi, chúng ta nhất định phải trở nên mạnh mẽ mới có thể đánh ngã người xấu."

Dương Tiễn bộ này giải thích đã không phải lần thứ nhất lấy ra.

Đi tới Ngọc Tuyền sơn sau, Dương tiểu Thiên có đoạn thời gian mỗi ngày đều đang hỏi mẹ đi đâu, cha đi đâu nha, tại sao không đến thăm bọn họ.

Đối với nàng, Dương Tiễn không dám nhắc tới sinh tử, chỉ có thể như thế nói nói, chỉ mong thật sớm cứu ra 'Mẹ '. Để cho Tiểu Thiên không đến nỗi quá mức thương tâm. . .

Dương tiểu Thiên an tĩnh trong chốc lát, vừa nhỏ tiếng hỏi: "Ca người lần này có thể ở bên ngoài ở mấy ngày nha?"

"Nửa tháng bên cạnh (trái phải) đi " Dương Tiễn cũng có chút không xác định, trước Ngọc Đình chân nhân nói là đi vì hắn tìm kế tiếp đất tu hành, nửa tháng sau trở về, liền trực tiếp hóa thành cầu vòng biến mất ở chân trời.

Đất tu hành? Ở chỗ này sửa không được tốt sao?

Sự phụ đỉnh nội thể giới cảm giác cùng bên ngoài cũng kém không nhiều lắm, mặc dù sự phụ nói nơi nào còn không thành hình, pháp tắc không lành lặn, đại đạo không hoàn toàn, bất lợi cho thể ngộ tu hành. . .

Nhưng hắn sửa Bát Cửu Huyền Công căn bản không cần thể ngộ thiên địa à? Bát Cửu Huyền Công tu chính là 'Tự thân đạo '. Mở ra cũng là 'Đạo khu chi tàng' .

Dựa theo Bát Cửu Huyền Công phái lấy, mảnh thiên địa này chẳng qua là gói gắm nói thân thể vị trí, nói thân thể ở trong thiên địa hấp thu sức mạnh, rót nuôi tự thân, đến cuối cùng còn phải nhảy ra thiên địa ra, đi trong hỗn độn tu hành. . .

Bất quá, Ngọc Đình chân nhân đã nói như vậy, vậy dĩ nhiên là có Dương Tiễn không hiểu đạo lý.

Hắn và muội muội chung sống nửa tháng, mỗi ngày đều là tiếng cười nói, Đình Lan Thúy Trúc ở một bên hầu hạ.

Các nàng tuy là đệ tử ký danh, lại lấy thị nữ tự cho mình là, tự có quy củ.

Đội nửa tháng sau, Ngọc Đình quả thật trở về, mở ra Ngọc Tuyền sơn pháp trận canh giữ động phủ, phải dẫn Dương Tiễn rời đi mảnh này động tiên.

Dương Tiễn sợ Tiểu Thiên mà ngày thường quá mức buồn chán, liền năn nỉ sự phụ ban thưởng một, hai pháp thuật, để cho nàng bắt đầu tu hành.

Tu hành lúc rất dễ dàng không phát hiện được thời gian qua đi, nhỏ như vậy thiên cũng không cần ngày nhớ đêm mong, mong đợi Dương Tiễn trở lại.

Ngọc Đình tự nhiên đáp ứng, truyền xuống một quyển thích hợp nữ tính người tu đạo tu hành huyền pháp nhập môn, cũng để cho Đình Lan Thúy Trúc giúp đồng thời tìm hiểu, mới mang Dương Tiễn phá không mà đi.

Lúc gần đi, Tiểu Thiên mà vẫn không có khóc rống, chẳng qua là mắt to rưng rưng nước mắt, hướng về phía bầu trời không ngừng quơ múa tay nhỏ.

Dương Tiễn mặc dù trong lòng dùng mọi cách không thôi, nhưng tu hành là lúc này chuyện trọng yếu nhất hạ, hướng chỉ nơi này có đại trận canh giữ, sự phụ uy danh trấn thủ, đương nhiên sẽ không có một chút nguy hiểm. . .

"Ai. . . Sự phụ, lần này tu hành đại khái phải bao lâu?"

"Nếu người nhớ muội muội, sự phụ có thể hai năm đón người một lần trở về " Ngọc Đình hàm cười nói, mang theo Dương Tiễn biến hóa Vân mà đi.

Dương Tiễn sao dám để cho sự phụ vì chính mình dư thừa phí tâm, nói liên tục không việc gì, chỉ muốn để cho nàng không buồn không lo phát triển. Đồng thời trong lòng thầm hạ quyết tâm, mình nhất định muốn sớm vượt khỏi, vì nàng che gió che mưa.

Thầy trò hai người một mình thời điểm cũng không có quá nhiều lời nói, Ngọc Đình có lẽ sợ Dương Tiễn cảm thấy hắn người sự phụ này không để ý, có lúc sẽ đi tìm một chút đề tài.

Giới trò chuyện.

Ngọc Đình: "Bát Cửu Huyền Công cảnh giới thứ nhất được đặt tên là 'Bắt đầu của đại đạo '. Cũng không gấp đột phá, ở lâu nhiều chút ngày giờ cũng cố, đối với người sau này tu hành hữu ích."

"ừ ! " Dương Tiễn lập tức đáp ứng, thuận thế hỏi: "Sư phụ, trước ở đó tiểu càn khôn bên trong tu hành có vấn đề gì không?"

"Nơi đó cũng không phải là hoàn chỉnh một thế giới, ba ngàn đại đạo có rất nhiều pháp tắc không hiện " Ngọc Đình chậm rãi nói " Bát Cửu Huyền Công mặc dù sửa tự thân, nhưng phải tìm hiểu thiên địa đại đạo, dùng để bắt chước tự thân, người ở đó trong quá lâu vô ích."

"Ồ. . . Vậy chúng ta muốn đi đâu?"

Ngọc Đình cười nói: "Một chỗ Hồng Hoàng ra Đại Thiên thế giới, nơi đó là sư phụ thành tiên chi địa, từng ở đó dừng lại vài vạn năm, sau đó mới có cơ hội lay ở lão sư môn hạ."

Dương Tiễn đôi kia chiêu tử trong nháy mắt biến sáng.

Sư phụ quê quán? Hắc, đây chẳng phải là có rất nhiều bát quái có thể đào bên trên(lên) đảo một cái?

Hắn có thể luôn muốn biết, sư phụ bản thể đến cùng phải hay không một người Ngọc Đình nha. . .

Giống như Tiệt Giáo Tam Tiêu nương nung, Xiển Giáo mười hai Kim Tiên, quá nửa đại năng, đều là tiên thiên sinh linh, bọn họ cân cước cơ hồ không người nào có thể biết.

Cũng không biết, cái kia mảnh nhỏ Đại Thiên thế giới có không có một phong thái tuyệt thế sư nương tồn tại. . .

Dừng!

Ngọc Đình chân nhân giờ tay lên ở Dương Tiễn cái trán gõ một cái, dường như nhìn thấu Dương Tiễn suy nghĩ trong lòng.

Dương Tiễn đau nhe răng trợn mắt, lại cũng chỉ có thể lê roi đầy mặt, vội vàng ném xuống nghĩ bậy, tinh tâm tán thưởng chân trời góc biển trắng lẹ chi cảnh.

Lại bay, sẽ phải bay ra Hồng Hoàng Đại Địa.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoàng Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Hành hương cổ lộ

"Sư phụ, Đại Thiên thế giới không thuộc về Hồng Hoàng sao?"

"Thuộc, cũng không thuộc, cái này liền nhìn người như thế nào đi luận chứng. Đại đa số Đại Thiên thế giới nguyên bản là hồng hoàng một bộ phận, Long Phượng sơ kiếp thời điểm, long phượng Kỳ Lân đại chiến, khi đó Thiên Đạo không hoàn toàn, khó mà bảo vệ Hồng Hoàng, Hồng Hoàng vô tận đất đai bị Chư hầu cao thủ cứng rắn đánh nát. Rất nhiều bề tan tành Hồng Hoàng lục địa chìm nổi ở trong hỗn độn, trên đó cũng vẫn có vô số sinh linh, cố tự thành nhất giới, vì Đại Thiên thế giới."

Ngọc Đình nói tới chỗ này dừng lại, trong ánh mắt dường như tràn đầy tường nhớ, nói: "Sư phụ năm đó chưa thoát khỏi cữ thân, cũng bị long phượng kiếp nạn ảnh hưởng đến, phiêu lưu ở trong hỗn độn. . ."

Dương Tiễn ở bên nghiêm túc nghe, xem sư phụ trong mắt lộ ra tang thương ánh mắt, nhất thời không dám lăm mồm chen vào nói.

Ngọc Đình mang theo hắn bay qua nước biển vô tận, vượt qua chân trời góc biển, rồi sau đó Ngọc Đình chống lên một đạo kim sắc lá chắn, mang theo Dương Tiễn qua lại ở trong hư không.

Phi hành không biết bao lâu, có lẽ chẳng qua là Dương Tiễn một cái hoàng thần, hư không liền đến phần dưới cùng, xông vào một mảnh sương mù xám xịt.

Hỗn độn.

Dương Tiễn lại tiếp tục xem, chỉ có thể nhìn được có mơ hồ ngũ thải quang sáng ở sương mù sau, Hồng Hoang Đại Địa đã ẩn ở hỗn độn, không cách nào nữa tìm được.

Đạo kim quang kia chống lên hỗn độn, Ngọc Đình mang theo hấn phi hành vô cùng dễ dàng, hiển nhiên đạo hạnh sâu dày, có lẽ cũng không phải là Đại La Kim tiên đơn giản như vậy.

"Sư phụ, nếu như ngươi không đi tiếp ta, ta đây nên tại sao trở về?"

"Ngươi xem cái kia " Ngọc Đình giờ tay lên một điểm, một vệt kim quang bỏ ra nặng nề hồi vụ, hiện ra một chỗ thanh quang tràn ngập màn sáng.

Màn sáng kiện hàng ra một cái không thấy được cuối đường hầm, xuyên qua trong biển hỗn độn, không biết đi thông nơi nào.

Trong hỗn độn không phân biệt bát phương, không biết từ đầu đến cuối, cần khôn vô tự, bằng Dương Tiễn tu vi, tự nhiên không cách nào phân biệt lối đi kia đến tột cùng là ở nơi nào. Có lẽ mắt thấy chỉ có trăm trượng xa, kì thực có ngàn triệu dặm.

"Đó là một cái hành hương con đường, là viễn cổ Long tộc đại năng làm bằng, là long tộc rửa sạch chút ít tội nghiệt " Ngọc Đình chân nhân nhiệt độ vừa nói đến(lấy).

Nên làm hành hương, thật ra thì chính là mặt chữ ý tứ —— triệu kiến thánh nhân.

Sáu vị thánh nhân tất cả ở Hồng Hoang lưu lại đạo tràng, mặc dù tu sĩ tầm thường vô duyên nhìn thấy, lại có thánh nhân oai lưu tồn ở mảnh thiên địa này, còn có từ xưa mà nay đếm không hết đại năng, tiên thiên sinh linh, lưu lại Đạo chi đóng dấu.

Cho nên, năm bộ Châu tụy là Thiên Đạo giám thị nhất nghiêm khu vực, nhưng cũng là pháp tắc, đạo tắc đầy đủ nhất khu vực, phạm là sinh linh, đều có lòng hướng về đạo.

Ba ngàn đại thế giới mặc dù cùng hôm nay Hồng Hoang năm bộ Châu đồng nguyên, nhưng so với Hồng Hoang Đại Địa, liền có chút vốn sinh ra đã kém cỏi.

Đại khái phồn thịnh nhất Đại Thiên thế giới, cũng không sánh bằng năm bộ Châu bên trong nhất căn cỗi Tây Ngưu Hạ Châu đi.

Không có cách nào thiên địa đại thế ngưng tụ ở Hồng Hoang năm bộ Châu, nơi này có thiên đình, địa phủ, tầng trời thứ ba mươi ba, bốn Châu, tứ hải, cường thịnh trong trần thế, không nghi ngờ chút nào là đại đời trung tâm.

Mặc dù, lúc này đã không còn Thượng Cổ Vu Yêu cộng hưng thịnh lúc như vậy —— Kim Tiên khắp nơi đi, Đại La nhiều như chó;

Nhưng ở trong thiên địa đi, tùy tiện đụng phải cái trường sinh Kim Tiên, cũng cũng không phải... gì đó chuyện hiếm.

Đại năng ẩn ở sơn thủy, linh dược khắp nơi, tứ hải kỳ trân, từng cái truyền thuyết, mọi chỗ cổ tích, cơ duyên tùy ý có thể tìm ra, trong thiên địa dường như còn quanh quẩn hồng mộng mở ra sau đại đạo chi âm... .

Đối với tu sĩ mà nói, Hồng Hoang năm bộ Châu có quá nhiều chỗ diệu dụng, chỗ tốt, dĩ nhiên chính là ba ngàn trên thế giới sở hữu (tất cả) người tu đạo trong lòng hướng tới thánh địa.

Nhưng mà, Đại La Kim tiên mới có thể ở trong hỗn độn qua lại, tu sĩ tầm thường nên làm sao vượt qua hỗn độn biến cách trở?

Hai cái biện pháp, hành hương cổ lộ cùng viễn cổ trận pháp truyền tông.

Viễn cổ trận pháp truyền tông tạm thời không đề cập tới, điều này hành hương con đường, xuyên qua ba ngàn đại thế giới, liên tiếp(kết nối) rất nhiều phồn thịnh tiểu thế giới, cuối cùng đi thông Hồng Hoang chi địa.

"Tục truyền, con đường này chính là trăm đầu Đại La cảnh giới Chiến long long cốt chế tạo mà thành, lại lấy Tổ Long một nhóm long cốt trấn áp, Long tộc con em phần lớn sẽ ở trong đó đi một lần, có lợi ích không nhỏ. Những chủng tộc khác tu sĩ chỉ cần thành tiên, cũng có thể đi lên con đường này, đi Hồng Hoang.

"

Ngọc Đình lời nói một hồi, nhẹ khê thờ dài.

Dương Tiễn có chút khó hiểu, nhỏ giọng hỏi: "Sư phụ, thế nào?"

"Sư phụ đưa ngươi đi Đại thế giới kia, chỉ vì năm đó một trận viễn cổ đại năng tranh đấu, đưa đến căn nguyên hao tổn, đạo nguyên giải tán, thiên địa linh khí chậm chạp qua đi. Mấy ngày trước đây sư phụ tìm đến nơi đó thời điểm, phát hiện vùng thế giới kia thành tiên người lại bất quá mấy người, ai."

Dương Tiễn há miệng một cái, vừa định nói 'Sư phụ ngươi đừng đem ta hướng lò lửa một dạng trong ném a '. Lại lại nghĩ tới mình là sửa Bát Cửu Huyền Công, hoàn cảnh bên ngoài đối với chính mình ảnh hưởng không lớn.

Giống như là mở ra máy hát, Ngọc Đình lại cảm khái một tiếng: "Phải biết ở tại Thượng Cổ thời điểm, chỉ có sau khi thành tiên mới có tư cách gọi là tu sĩ.

Bây giờ, người phạm nói một câu tu hành, liền có thể tự xưng tu sĩ."

Dương Tiễn nháy mắt mấy cái, lời này hẳn cũng không biết thế nào tiếp, chỉ có biết điều nghe.

Cái kia hành hương con đường các cái chi đường cùng đường chính đều là hồ thông, cũng không nhất định dùng trước kia tới Hồng Hoang, các đại thế giới lui tới cũng có thể thông qua điều này hành hương con đường.

Dương Tiễn mơ hồ có thể thấy trong đó có bóng người, hóa thành lưu quang(thời gian) cực nhanh.

Bất quá Ngọc Đình chân nhân mang theo hắn, nếu là đi đi cái kia hành hương con đường, đây cũng là rơi xuống thân phận, cách chức danh tiếng.

Bằng Ngọc Đình thần thông, ở trong biển hỗn độn ngao du, tự so với tại triều Thánh con đường bên trong phi hành sinh linh, nhanh không biết gấp bao nhiêu lần.

Hỗn độn vô biên vô hạn, không biết có gì mà sống, cũng không biết kỳ vì cần gì phải hỗn độn không biết. Trong hỗn độn nói, là vô tự, cũng là hỗn loạn, nhưng lại có thể càng gần gũi đạo căn nguyên, Đại La Kim tiên bình thường cũng sẽ ở trong hỗn độn mở ra một nơi, dùng để bề quan tìm hiểu.

Hồng Hoang Thiên Địa, bắt đầu từ trong hỗn độn dựng dục mà sống, trôi nổi tại vùng biển hỗn độn, chỉ biết kỳ mới, không biết kỳ cuối cùng. . .

Ngọc Đình mang theo Dương Tiễn bay không sai biệt lắm có ba ngày ánh sáng, trong lúc một mực ở giải đáp Dương Tiễn liên quan tới tu đạo vấn đề.

Theo Ngọc Đình đối với Bát Cửu Huyền Công lý giải đến xem, Dương Tiễn cảm thấy sự phụ hắn là luyện qua Bát Cửu Huyền Công, nhưng cẩn thận cảm thụ, lại không cảm giác được sự phụ trên người cái loại này Bát Cửu Huyền Công độc hữu khí tức, cái này làm cho Dương Tiễn có chút buồn bực.

Rất cuộc, lần này đường đi sắp đến điểm cuối thời điểm, Dương Tiễn nhỏ giọng hỏi: "Sự phụ. . . Bát Cửu Huyền Công, ngài tu hành sao?"

"Sửa qua, lại phế bỏ. " Ngọc Đình trong mắt có chút âm đạm

Dương Tiễn tràn đầy kinh ngạc, Ngọc Đình lại sờ đầu của hắn, chậm rãi nói ra thật tình. . .

"Sự phụ năm đó hao tổn ba chục ngàn năm tâm huyết, mang tới cái cửa này huyền công tu hành đến đệ thất trọng cảnh giới đỉnh phong " Ngọc Đình trong mắt hơi có chút hoài niệm, hoài niệm cái loại này giờ tay nhắc chân có thể trấn áp Kim Tiên cảm giác mạnh mẽ.

"Vậy tại sao lại. . . Phế bỏ. . ."

Ngọc Đình bình yên cười " chỉ vì sự nửa đường tu hành, vốn là có tự thân chi đạo, Bát Cửu Huyền Công vô cùng bá đạo, vào lúc đó lại muốn phai mờ sự phụ tự thân chi đạo. Hai người chọn lựa, sự phụ chỉ có mang tới huyền công hóa đi."

Dương Tiễn bỗng nhiên tỉnh ngộ, nhưng sau đó đối với Ngọc Đình chân nhân càng kính nể.

Tu hành là một cái việc khó, hóa diệu huyền công càng là một cái việc khó, hơn nữa sự phụ có thể làm ra chọn lựa, đây cũng là không dễ chuyện.

Nếu là đổi hắn, để tay lên ngực tự hỏi, nói không chừng sẽ cắn răng thử nghiệm đôi pháp đồng tu.

Không thể không nói, Ngọc Đình sự phụ xứng đáng 'Ồn' cái này một chữ tán dương.

"Sự phụ, vậy ta còn muốn sửa Tam Sinh Bích Lạc quyết sao? " Dương Tiễn lo lắng hỏi.

"Cái khác pháp mặc dù không thể sửa, nhưng Tam Sinh Bích Lạc quyết lại có thể không bệnh nhẹ " Ngọc Đình nói " Tam Sinh Bích Lạc quyết chính là sửa Nguyên Thần phương pháp, pháp này coi trọng chính là Nguyên Thần cùng thân thể tách, không ảnh hưởng lẫn nhau. Làm nên sự phụ suy diễn qua, chỉ có này hai pháp nhưng đồng thời tu hành, uy lực phi phạm "

Dương Tiễn gãi đầu hỏi một câu: "Nếu như thánh nhân sự tổ đều cảm thấy cái này hai pháp uy lực phi phạm, sự phụ tại sao không một lần nữa sửa bọn họ đây?"

"Ngốc đồ nhi! " Ngọc Đình giờ tay lên ở Dương Tiễn cái ót gõ hai cái " có cái gì huyền pháp có thể có thể so với tự thân chi đạo càng dán vào chính mình? Người bên cạnh chỉ đạo, coi như là Bàn Cổ đại thân chi đạo, cũng cuối cùng cũng không phải là ta hiểu ra, đối với sự phụ mà nói chính là rơi xuống kém cỏi. Đối đãi người tu hành đến bất trọng cảnh giới đỉnh phong thời điểm, nếu có thể bước ra đạo của mình, đó mới là kinh thiên động địa một bước!"

Dương Tiễn cái hiểu cái không, toét miệng cười vài tiếng.

Phía trước màu xám tro sương mù dần dần thưa dần, bọn họ tiến lên phương hướng cũng không thay đổi, trong thời gian ngắn lại xông vào một chỗ hư không.

Lần này, Ngọc Đình chân nhân bay hơi chút chậm đi một tí, cái này mảnh hắc ám hư không cũng không chột lóe lên.

Dương Tiễn thấy được, tại trong hư không chìm nổi khối lục địa kia, lúc này cách không biết bao xa, cái kia lục địa nhìn giống như bàn cát. . .

Hơi có chút thất vọng, đây là 'Thiên viên địa phương' vị trí, mà không phải là ngôi sao, nếu không, Dương Tiễn còn cho là mình có cơ hội có thể trở về quê quán nhìn một chút.

Liền như vậy, cái này trước không muốn.

Ngọc Đình mang theo hấn tiếp tục trước bay, cái kia bàn cát cũng gấp tốc độ phóng đại.

Trên đồ son nhạc cân nhắc chi không rõ, nếu ngàn vạn đại long bò lổm ngổm đầy đất;

Sông lớn lao nhanh giống mạng nhện phân bố, giống như là đất đai trên mạch máu rõ ràng;

Phía trên vùng bình nguyên người ở ồn ào, thành lớn như sao bàn, sinh linh huyết khí tràn ngập, khí vận rộng lớn.

Chẳng qua là. . .

Mảnh này lục địa mặc dù sum xuê, lại không cảm giác được bao nhiêu thiên địa linh khí tồn tại, theo khoảng cách gần hơn, bọn họ hướng một chỗ bình nguyên phụ cận dãy núi rơi đi, phía trên dãy núi cũng không có gì tiên gia khí tức, chỉ có mấy cái thôn, mấy chỗ cổ miếu.

Ngọc Đình chính là lời nói cũng mang theo chút cô đơn "chính là nơi này."

Dương Tiễn cặp kia như ngọc thạch đen mắt to chớp lại nháy mắt, cuối cùng cũng chỉ có thể nhìn về phía sư phụ.

Tuy nói Bát Cửu Huyền Công đối với Thiên Địa hoàn cảnh nhu cầu không lớn như vậy, nhưng nếu là trong bầu trời này cũng không có linh khí tồn tại, hấn lấy cái gì tới luyện luyện thân mình?

Không bột đổ gột nên hồ a.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: 1 khắc không ngừng

Linh khí thiếu thốn cái vấn đề này, Ngọc Đình chân nhân dĩ nhiên xem xét đến. Hấn chỉ là muốn đề cho học trò mượn mảnh thiên địa này tu hành, cũng không phải là muốn làm khó Dương Tiễn.

Ngọc Đình chân nhân xuất ra một cái lưu quang(thời gian) huyền thái vòng ngọc đưa cho Dương Tiễn, Dương Tiễn sửng sốt một chút, có chút. . .

Tiểu ngưng ngưng.

Ngọc này vòng tay thấy thế nào đều giống như nữ tử dùng bảo vật, hấn một cái sáu thước thiếu niên mang cái này. . . Làm gì?

"Đây là vòng Càn Khôn, bắt đầu sử dụng khẩu quyết là Bát Cửu Huyền Công trước 16 chữ. " Ngọc Đình cũng không chú ý tới Dương Tiễn tiểu tâm tư, cẩn thận dặn dò: "Sư phụ thả một ít linh thạch cùng mấy cái trận bàn ở trong đó, ngươi tu hành thời điểm, chỉ cần mang tới linh thạch cắm ở trên trận bàn, ngồi trên trận bàn chính giữa, là được có linh khí tưới thân mình."

"Tạ sư phụ."

Dương Tiễn nhất thời yên lòng, mặc dù cảm thấy mang một vòng ngọc không quá nam nhân, có thể nghĩ đến đây là vì mình tu hành đại sự, cũng liền bất chấp loại này chi tiết.

Mới vừa nhận lấy, ngọc này vòng tay liền hóa thành một đoàn thanh sắc quang mang quán quanh ở Dương Tiễn cổ tay.

Đây là Ngọc Đình chân nhân cho bảo vật, tuyệt không phải thông thường tiên nhân pháp bảo, cũng tuyệt không chỉ là trữ vật dùng.

"Bên trong sư phụ còn thả đi một tí kỳ trân linh dược, ngươi đang ở hồng trần rèn luyện, không tránh khỏi sẽ cùng người bên cạnh nổi tranh chấp, cần nhớ, mọi việc nhân quả không dính là hơn, nếu dính nhân quả, thì cần nghĩ cách trả lại."

Ngọc Đình chân nhân bộ này lý luận bình thường không ít giáo dục Dương Tiễn, Dương Tiễn chính mình tổng kết xuống, thật ra thì đạo lý rất dễ hiểu

Biết ơn báo đáp, không làm không chết.

"Cái này đạo phù là sư một luồng Nguyên Thần biến thành " Ngọc Đình giơ tay lên hướng về phía Dương Tiễn nhẹ nhàng điểm một cái, một vệt kim quang không có vào Dương Tiễn mi tâm, hóa thành một viên tứ phương kim sắc ngọc bài, xuất hiện ở trong biển ý thức của hắn, trên dưới chìm nổi.

Ngọc Đình nói: "Nếu ngươi gặp gỡ nguy cơ sinh tử, sư phụ sẽ tự hiện thân, không cần nóng lòng."

Dương Tiễn trong lòng làm rung động, chỉ có thể nặng nề gật đầu, đợi đến Ngọc Đình một phát ổng tay áo, đưa hán thủ vào một chỗ giữa sườn núi trên bãi cỏ, Dương Tiễn chỉ đành phải hướng về phía sư phụ quý xuống, nặng nề đập đầu một cái.

Lại lúc ngẩng đầu, Ngọc Đình đã sớm không biết đi đâu, chỉ có trên trời một đóa mây trắng chậm rãi tiêu tan. . .

Nhưng mà, Ngọc Đình một đoạn lớn âm thanh ở Dương Tiễn trong lòng lưu chuyển:

"Hồng trần phiền nhiễu, lại nhất luyện tâm, vì Tam Sinh Bích Lạc quyết làm một cơ sở. Hồng trần quyến rũ, chớ bị lạc bản tính, huyền công một ngày không thể lười biếng. Nơi đây làm cùng ngươi có vận may lớn, xem ngươi là có hay không có thể đem cầm. Đi thôi, sư phụ hai năm sau trở lại thăm ngươi."

Cũng là làm bể nát tim.

"Đồ nhi nhớ kỹ! Sư phụ bảo trọng!"

Dương Tiễn hướng về phía bầu trời hô to một giọng, đứng ở đó ngửa đầu xem ngày, lâu dài không có đi chuyển.

Hồi lâu, Dương Tiễn đi chuyển, nghiêng đầu nhìn về phía bốn phương tám hướng, sau đó sải bước vọt tới trước, bên tai vang trở lại tiếng gió vun vút, cảnh vật chung quanh nhanh chóng lưu chuyển.

Hắn xông về đỉnh núi, nhìn xuống vừa nhìn bình nguyên vô tận, trong lòng đột có hào hùng ngàn trượng, liền không có ở đây kiểm chế, cái miệng kêu một giọng.

"Ta là Dương Tiễn —— là Dương Tiễn —— Dương Tiễn —— Tiễn —— "

Chính mình phân phối hồi âm còn đi?

Mây bên trên(lên) giấu thân hình Ngọc Đình, cũng bị đồ đệ mình cử động này chọc cười.

Sau đó, lại thấy Dương Tiễn trực tiếp ngồi trên đỉnh núi, lấy ra trận bàn bắt đầu tu hành, Ngọc Đình chân nhân cũng là hài lòng gật đầu.

Đệ tử không ở số nhiều, một cái đủ rồi.

Lần nữa dùng vô thượng thần thông lục soát một lần mảnh thiên địa này, Ngọc Đình phương mới yên tâm gật đầu.

Ngọc Đình có thể thấy, lúc này Dương Tiễn đỉnh đầu khí vân bay lên, hóa thành linh chi hình, này tương tự chỉ ý.

Đơn giản mà nói, Dương Tiễn không chỉ là tự thân khí vận cường thịnh, hắn nơi ở cũng sẽ bởi vì hắn mà gia tăng mấy phần vận thế, mặc dù những thứ này vận thế đối với mảnh thiên địa này ảnh hưởng cực kỳ nhỏ, nhưng lại có thể ảnh hưởng đến một chút nhỏ yếu sinh linh.

Mà Dương Tiễn bắt đầu tu hành sau, các vị trí cơ thể tràn ra từng tia huyết khí, cuối cùng những huyết khí này lại như cùng lang yên bình thường bay lên, rất là đồ sộ. . .

"Huyền Công Bát Cửu, Thiên Đạo không cho, lúc này mới hiện ra toàn bộ diện mạo. Này Đại Thiên thể giới hành tương tự mộc, Thiên Đạo lực mỏng manh,

Lại cũng coi là thủ xảo."

Ngọc Đình cười thờ dài nửa tiếng, bóng người chậm rãi biến mất không thấy gì nữa, không biết đi nơi nào.

Bực này đại năng hành sự, coi là thật dễ cho người khó mà suy nghĩ.

Lại nói Dương Tiễn, trong ngày thường tu hành thói quen, một lần ngồi tĩnh tọa chính là tiêu chuẩn bốn canh giờ, mở mắt thời điểm, đã là đầy trời tinh không rù xuống.

Nơi này tĩnh không, tại sao cùng hồng hoang tĩnh không như thế?

Dương Tiễn trong lòng có thêm cái nghi vấn này.

Sư phụ dẫn hần bay tới lúc vượt qua hư không vô tận, căn bản không phát hiện ở mảnh thiên địa này ra có ngôi sao Nhật Nguyệt, nhưng nơi này lại có thể thấy những thứ này 'Thiên thể' .

'Hồng Hoang coi là thật có đếm không hết bí mật, để cho người tâm tri thần vắng.'

Nhưng nghĩ lại, Dương Tiễn cái trán phủ lên một giọt mồ hôi lạnh, hơi có chút sợ.

'Lại là có chút sợ ý, ' Dương Tiễn trong lòng thầm nghĩ câu.

Hắn lại ở cái này ban ngày ban mặt ngồi tĩnh tọa tu hành, nếu là gặp phải cái kia hại người làm thú vui người xấu, hoặc là trong núi tu hành yêu thú, phải nên làm như thế nào?

Nơi này cũng không phải là Ngọc Tuyền sơn, cũng không phải Kim hà động, hần về sau có thể phải chú ý một chút, tìm một nơi tốt đẹp đáng để đến lại tu hành.

Vừa muốn đứng lên, hần khóe mắt đột nhiên bắt được chút ánh sáng sáng tắt, liền ở dưới chân núi trong rừng rậm, tựa hồ là pháp bảo gì ánh sáng. . .

Rống!

Một tiếng kinh thiên động địa thú hống, ở pháp bảo ánh sáng xuất hiện chỉ mà vang lên, Dương Tiễn định thần nhìn lại, coi như cách hần hơn mười dặm, lại ánh sao loáng thoáng, hần cũng có thể thấy đại khái.

Ở bên kia, từ quang bao quanh một bóng người chậm rãi 'Phiêu' lên, nhưng mới vừa bay không bao lâu, liền bị một con hùng sư bình thường mãnh thú đánh bên trong, màu tím chum sáng lập tức bị đánh vào trong rừng, cái kia mãnh thú lần nữa nhào tới. . .

Nhân thú đại chiến?

Dương Tiễn gãi đầu một cái, trong lòng có chút nhỏ xôn xao, muốn đi xem nào nhiệt.

Nhưng lại tự nghĩ mình bây giờ tu vi không cao, vèn vèn chẳng qua là Bát Cửu Huyền Công đệ nhất trọng cảnh giới viên mãn, nếu như gặp phải người xấu nên ai làm?

Đề xuống trong lòng xao động, Dương Tiễn từ từ đứng lên, trên người nhất thời một trận đùng đùng vang động.

So với ngày hôm qua, hần cả người khí lực lại có biên độ nhỏ tăng trưởng, huyết khí càng thịnh vượng một tia.

Hần mang tới thời khắc đó có vẻ phức tạp nói văn trận bàn thu, mang tới trên trận bàn khảm nam linh thạch cẩn thận gỡ xuống, đặt ở cái kia mấy đồng linh thạch bên ngoài, lại kiểm lại sư phụ cho hần những bảo bối này.

Bảy la liệt, như bảo tàng.

Lại nghĩ, trong bầu trời này linh khí thiếu thốn, có lẽ hần trong vòng ngọc những thứ này, khẳng định đối với nơi này tu sĩ có to lớn ý nghĩa, nếu như tùy tiện tiết ra ngoài, nói không chừng sẽ đưa tới họa sát thân. . .

Vẫn là sư phụ nói đúng, không muốn dính nhân quả, chính mình cẩn thận tu hành cũng được.

Vì vậy, Dương Tiễn ở trong núi quanh đi quẩn lại, tốn một ngày hai đêm công phu, mang tới mảnh này sơn nhạc địa hình quen với.

Lại đang cao ba mươi trượng trên vách núi, tìm được một chỗ tiền nhân lưu lại đơn giản động phủ, sâu ước hai trượng, bên trong coi như rộng rãi.

Trong động có đơn giản bàn đá ghế đá giường đá, đều đã bị tro bụi che giấu, Dương Tiễn hao tốn nửa ngày thời gian mới dọn dẹp sạch sẽ, liền đem nơi đó coi là chính mình tạm thời nơi đặt chân.

Hần bây giờ có thể mấy ngày không ăn uống, nhưng không thể thật ích cốc, thu thập xong chỗ ở sau liền nhảy xuống sườn núi, đi dưới vách núi thung lũng, đánh hai cái dã vị thịt nướng đến(lấy) ăn, trở lại trong động dùng đá lớn dán lại cửa hang, liền bắt đầu khò khò ngủ say.

Vừa mới sáng sớm ngày thứ hai liền tỉnh lại, hần dời đi đá lớn, thu nạp mỏng manh thiên địa tinh hoa.

"Nơi này nồng độ linh khí, so với Ngọc Tuyền sơn kém đâu chỉ gấp trăm lần a."

Dương Tiễn không hiểu hơi xúc động, nhớ tới tối hôm qua nhìn thấy cái kia từ quang bao gồm bóng người, chỉ cảm thấy coi như mảnh thiên địa này đã gần như cạn kiệt, nhưng còn có sinh linh đang kiên trì tu luyện, quả thật không dễ dàng.

Tự có tiên duyên, có tiên sư, có như thế đãi ngộ tu hành điều kiện, còn có cái gì không hài lòng?

Đương nhiên, nếu như không cùng tiểu Thiên tách ra, vậy thì càng hoàn mỹ. . .

"Tiếp tục tu hành đi " Dương Tiễn ném trừu nghi bậy, mang tới trận bàn lấy ra, cẩn thận chen vào linh thạch, cả cái son động nhất thời hiện đầy linh khí.

Vận chuyển Bát Cửu Huyền Công, trong cơ thể hắn xuất hiện một chút tiếng nổ, dần dần, phảng phất có sấm sét ồ ồ, lại từ từ biến thành sông lớn đại hải ba lãng ngập trời gào thét.

Mặc dù đã viên mãn, lại vẫn có thể đi trước.

Bát Cửu Huyền Công bản chỉ còn thiếu sau cùng một phần, nếu là tiền tám bài đều không cách nào tu hành đến mức tận cùng, nói chuyện gì đến bát trọng đỉnh phong, bước ra một bước cuối cùng kia?

Dương Tiễn thật ra thì có chút nóng nảy.

Mặc dù có sư phụ ở, hắn không cần lo lắng tuổi thọ của mình, có thể vững bước tăng lên, từ từ tu hành.

Nhưng hắn có một phải đối mặt thời gian tọa độ —— còn có hơn 600 năm chính là Phong Thần kiếp nạn, hắn là nhất định phải vào đi một chuyến.

Cho nên, tu hành phải làm cái gì chắc cái đó, nhưng là chỉ có thể là tăng thêm tốc độ.

Sau bốn canh giờ, Dương Tiễn lần nữa mở mắt, suy tư chốc lát, Dương Tiễn thu hồi trận bàn đi ra động phủ, hướng hắn trong ấn tượng từng gặp một chỗ thác nước lớn mà đi.

Dương Tiễn nhớ tới xuyên qua trước thấy qua rất nhiều tiểu thuyết võ hiệp, dưới thác nước luyện công tình hình thường xuyên xuất hiện, mượn dùng nước chảy lực trùng kích nấu đánh thân thể, nhưng thật ra là cái có thể được lý luận.

Không có sư phụ mỗi ngày dùng đá xanh trấn áp, Dương Tiễn thật đúng là có nhiều chút không quá thói quen.

Chạy trốn hơn nửa canh giờ, lật đến một chỗ núi nhỏ, Dương Tiễn đã tới chỗ kia đại dưới thác nước.

Ngửa đầu nhìn lại, cầu vòng thường trú, hơi nước tràn ngập, thật giống như là tiên nhà vị trí.

Nhảy vọt, đứng ở trong đầm nước trên một khối đá lớn, mang tới áo nhận được vòng tay bên trong, lộ ra một thân cường tráng bắp thịt.

Điều động khí huyết, thâm vận pháp quyết, bị đơn giản buộc lên tóc dài bị trên người hắn dừng động khí huyết thổi lên, mà Dương Tiễn đã đóng tốt trung bình tấn, mang tới sức mạnh tụ tập đến bên trái trên tay.

" Mở !"

Hắn hét lớn một tiếng, như sấm, tựa như núi băng!

Điều động toàn thân khí huyết, hướng về phía thác nước phản đảy như chậm thật nhanh huoi ra một quyền. Quyền phong lại có một đạo đạo quang rần hội tụ, hồ nước đều bị đè sụp đổ, vùi lấp ra đường kính ba trượng nửa vòng tròn!

Ầm!

Cứ như vậy một cái chớp mắt, thác nước màn nước cùng thác nước rơi chỗ đầm nước hết sạch!

Dù chưa để cho thác nước ngừng chảy, độ khó lại cũng không kém bao nhiêu!

Tung người nhảy tới thác nước đang phía dưới, hắn mới vừa đứng vững, thác nước nước từ đỉnh đầu rơi đập, vẻ này so với trong ngày thường đá xanh đè người mạnh hơn áp lực lập tức xuất hiện, thân thể sở thụ thống khổ càng hơn năm xưa.

Dương Tiễn nhe răng trợn mắt, lại không nói tiếng nào kiên trì.

Mượn ngoại lực có thể gia tốc tu hành, đã có cái này sẵn có phụ trợ mà, hắn tự nhiên không dám không cần.

Bát Cửu Huyền Công đệ nhất trọng, hắn phải đột phá viên mãn, đạt tới con đường này phần dưới cùng!

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Hồng trần biên thành

Ánh trăng như nước, trăng tròn mà sao thưa.

Có chút kỳ quái, một tòa cao mấy trượng 'Núi đá' giống như là sinh chân, ở trong sơn cốc chậm rãi đi trước.

Ở núi đá 'Đi' qua trên đường đi, để lại một nhóm dấu chân thật sâu, dấu chân bên trong có màu vàng nhạt đường vân lóe lên, sáng tối chập chờn, dần dần tiêu tan.

Theo sơn cốc một đầu đi tới một đầu khác, núi đá này đột nhiên 'Nhảy' mà bắt đầu, sau đó nặng nề đập vào một chỗ lõm xuống hằm động bên trong, một đạo thân ảnh nhanh chóng theo dưới núi đá phương lóe lên, đứng ở bên cạnh một trận thờ dốc.

Đây là một thiếu niên, mặt mày xám xịt, nhưng cũng khó nén đáng vẻ đường đường.

Ở trần, từng cục bắp thịt sắp hàng chỉnh tề, ở diễn lại thân thể con người nói thân thể bên ngoài mỹ cảm.

"Hô! 9900 cân, dựa vào loại này tu hành, đã không đột phá rồi sao?"

Thiếu niên cẩn thận cảm ngộ xuống, mấy con số này nhưng thật ra là trong lòng của hắn dâng lên một cỗ linh giác, mà không phải là thật đi cân nặng núi đá.

Nắm chặt xuống tả quyền, trên nắm tay lóe ra ánh sáng vàng kim lộng lẫy, xương cốt dường như phát ra lười mác va chạm tiếng.

Đây là toàn thân máu thịt xương cốt bị trui luyện tới trình độ nhất định sau dị tượng.

Lúc này, những thứ kia phàm trần đao kiếm đã không thể gây tổn thương hắn, tu sĩ bình thường pháp khí đập ở trên người hắn, phỏng chừng cũng chỉ có thể để cho hắn bị chút bị thương nhẹ. . .

Có thể Dương Tiễn nhú lại lông mày.

Đi tới nơi này ba tháng, hắn một mực ở trong núi tu hành, chưa từng bước ra nơi này một bước, mà Bát Cửu Huyền Công đệ nhất trọng không ngừng bị hắn đột phá, tinh tế mãi, một chút xui đạt tới cảnh giới trước mặt.

Theo lý thuyết, hiện tại đang đột phá khi đến cái cảnh giới đã rất ổn thỏa, nhưng Dương Tiễn lại mơ hồ nhận ra được, Bát Cửu Huyền Công đệ nhất trọng cũng không chỉ như thế. . .

"Cửu vi Cực, nếu có thể đột phá cảnh giới trước mặt, chẳng lẽ muốn đột phá cực hạn? Cái này cực hạn, thì như thế nào đột phá?"

Hắn thấp giọng lầm bầm, lại đem Bát Cửu Huyền Công đệ nhất trọng tâm pháp lần nữa mặc đọc một lần.

Đệ nhất trọng là nhất trụ cột nhất cảnh giới, hắn cần phải làm là đoạt sức mạnh đất trời mà mài tự thân, theo cốt đến máu thịt rồi đến da thịt, Dương Tiễn đã hoàn toàn làm được đệ nhất trọng yếu cầu mức độ.

Cốt sắt thiết cốt cục đá da(vỏ).

"Hô, liền như vậy, ngày mai đi ra ngoài đi một chút xem đi, như vậy không tương cũng không biện pháp gì " Dương Tiễn ngáp một cái, cũng có nhiều chút mệt mỏi.

Ngẩng đầu nhìn một chút vách núi, bước đi như bay vọt tới. Tới gần, nhảy lên một cái, chính xác rơi vào trong sơn động, ngược lại cũng có thể hiện ra Dương Tiễn đối với tự thân sức mạnh không chế khéo léo.

Một tiếng nổ, dán lại đá lớn, đóng cửa ngủ ngon.

Ngày thứ hai trời vừa phát sáng, Dương Tiễn liền mặc vào một cái thân áo sơ mi tay ngắn quần dài, mang tới tóc dài đơn giản buộc lên.

Hắn biết gần đây thành lớn nơi ở, cho nên đi trong rừng núi đánh hai đầu không có sinh ra linh tính heo rừng, dùng cây mây trói lại gánh ở sau lưng, chạy chạy ra khỏi sơn lâm, hướng thành lớn chạy như điên.

Sức mạnh nếu là quá mạnh, tốc độ đương nhiên sẽ không chậm, chẳng qua là chạy có chút không quá lịch sự, ở trên mặt đất mang theo liên tiếp bụi mù. .

Xa xa, có một tòa thành lớn trong tầm mắt, có thể nghe được tiếng người ồn ào, cũng có thể thấy cửa thành ra ra vào vào thương lữ, Dương Tiễn nhất thời tinh thần tỉnh táo, chạy trốn càng nhanh chóng.

Cách thành lớn còn có ba dặm, vì không hù được người, hắn chậm xuống cước trình, mang tới hai con heo rừng túm ở sau lưng, hướng cửa thành đi tới.

Bên đường có không ít người đi đường đều đối với Dương Tiễn quăng tới ánh mắt tò mò, mà Dương Tiễn cũng đối với bọn họ ném ánh mắt tò mò, với

nhau quan sát lẫn nhau.

Dương Tiễn: Nơi này ngược lại thật tốt nha, cô em mặc cũng không tính là quá nhiều, nghĩ (muốn) lộ vai liền lộ vai, nghĩ (muốn) lộ rốn liền lộ rốn.

Nơi đây là Hồng Hoang ra Đại Thiên thế giới, bởi vì linh khí qua đi, tu tiên môn phái phần lớn đã dời đi hoặc là từ từ biến mất, sở tồn bất quá mấy cái cổ địa, đại thế giới này cùng cái khác đại thế giới đã gãy liên lạc, vẫn duy trì cổ nhân làn gió.

Dương Tiễn không hiểu nhớ lại 《 thi kinh 》 bên trong miêu tả cổ nhân, lúc này thấy, không đúng là như vậy?

"Ồ! Bên kia tiểu ca đáng đáp thật tuần đây!"

Một chiếc trên xe bò,

Bảy tám tên gọi người mặc rõ ràng lạnh áo quần cô gái quyến rũ, hướng về phía Dương Tiễn đủ loại vút mị nhãn.

Trong đó có một liễu điệp lông mi cong mắt to cô nương, có chút mắc cỡ phẩm bình:

"Nhưng là trên núi kia thợ săn? Lại có thể hàng phục lớn như vậy dã thú, thật là trẻ tuổi lực cường đây!"

"Yo, ba chúng ta tỷ đều động tâm tư, sợ là cái này tiểu ca không trốn thoát chúng ta lòng bàn tay nữa nha."

"Ha ha ha. . ."

Cái kia ngồi xe trâu bảy tám người đàn bà cười đến run rẩy cả người, Dương Tiễn đều có điểm đỏ mặt, hướng về phía cái này mấy người mặc đến (lấy) nghề thường áo lụa nữ tử cười cười xấu hổ, cúi đầu hướng trước mặt đi mau.

Cái này trâu phía sau xe còn có chiếc xe trâu, hẳn là cùng những thứ này đàn bà xinh đẹp cùng nhau; phía sau trên xe bò chứa đầy chung cổ cầm sắt, đây có lẽ là một đám vui Đào kép, hay hoặc là vũ cơ.

"Ai! Chớ đi nha tiểu ca! Chúng ta một đường mà!"

"Người đây là đi bán con mồi, trở lại chúng ta Thúy Phụng Các cho chúng ta bìa ôm tiền đâu!"

"Tiểu ca, nhất định phải tới nha, các tỷ tỷ đồng thời cùng người!"

Phía sau lại là một trận cười ầm lên, qua lại lữ nhân đều ở đây xem những cô gái kia, có người mỉm cười, có người khinh bỉ, cũng có người lộ ra chút ánh mắt tham lam, ước lượng xuống bên hông túi tiền.

Dương Tiễn lại là có chút mặt đỏ tới mang tai, coi là thật bị người coi như cái kia thuần thiện thiếu niên.

Bất quá, cũng không thiếu người đối với Dương Tiễn ném kinh dị ánh mắt, dù sao cái kia hai con heo rừng tuyệt không tầm thường thiếu niên liền có thể hàng phục.

Câu ca dao được, hành gia xem môn đạo, ngoài nghề xem náo nhiệt.

Dương Tiễn ở cửa thành chỗ bị một đội giáp sĩ ngăn lại, những giáp sĩ này từng cái như lâm đại địch, không ngừng vặn hỏi Dương Tiễn là từ nơi nào đến, vào thành làm gì.

"Ta đi đem cái này hai con heo rừng bán đi, đổi chút rượu tiền, cho ta cha già đánh nhiều chút rượu mang về."

"Ồ? " cái kia giữ cửa tướng lĩnh là cái trung niên nam nhân, nhẹ khế vuốt xuống hai chòm râu " nhà ngươi ở nơi nào? Tên họ là gì? " nói xong, lại sợ ác Dương Tiễn, cười nói câu: "Hôm nay trong thành có vương hầu sinh nhật, cho nên kiểm tra nghiêm khắc một chút, tiểu huynh đệ bỏ qua cho a."

Dương Tiễn trên đường tới đã sớm suy nghĩ xong giải thích, liền nói mình là sâu trong sơn thôn một thợ săn, cha mẹ ẩn cư nghiên tập võ nghệ, chính mình thuở nhỏ tập võ. . .

Như thế vân vân.

"Nếu là nói như vậy " vị này tướng lĩnh suy nghĩ một chút " không bằng ta mua ngươi cái này hai con heo rừng? Vừa vặn đưa đi Hầu phủ coi như quà tặng. Ngươi muốn bao nhiêu kim?"

"Tướng quân nhìn cho là được."

"Như thế, lại cũng không thể bạc đãi ngươi " thủ thành tướng lĩnh ở trong ngực lấy ra một cái túi nhỏ.

Dương Tiễn mở ra xem, bên trong có mười mấy khối mảnh vàng vụn, lập tức trách móc cười một tiếng, hướng về phía tướng lĩnh chấp tay một cái, liền như thế tiến vào cửa thành.

Hắn mới vừa đi, vài tên giữ cửa binh vệ bắt đầu lăm bằm

"Tướng quân, làm gì cho tiểu tử kia nhiều như vậy? Tạm thời ý tứ một cái liền được, hắn còn dám không bán hay sao?"

"Ai, đừng loạn ngữ " tướng này dẫn nhìn chăm chăm Dương Tiễn phương hướng ly khai kheo lại cặp mắt, thấp giọng nói: "Các người xem cái này hai con heo rừng, có thể có cái gì vết thương?"

Một đám binh vệ hơi đi tới, cửa thành này trong ngoài đã chặn rất nhiều người, nhưng cũng đều đang nhìn.

Rất nhanh, có binh vệ trả lời: "Tướng quân, chưa từng phát hiện vết thương, giống như là. . . Cái này hai con heo rừng là đụng chết?"

"Hoặc là nói các người không có gì nhãn lực, thiếu niên kia cũng không phải là nhân vật đơn giản " tướng này dẫn cười lạnh một tiếng, đi tới một con heo rừng đang trước, giờ tay lên khẩu ở heo rừng đầu lâu trên.

Hắn hơi dùng sức, đầu này cốt trong nháy mắt sụp đổ một tảng lớn, vừa lúc là một bàn tay con dấu.

"Cái này hai con dã thú, sợ là bị người thiếu niên kia một chưởng một cái, gắng gượng đánh gục! " tướng lãnh hừ lạnh một tiếng " loại này kỳ nhân dị sĩ không phải chúng ta có thể trêu chọc, sợ coi như là Hầu phủ hôm nay đi những thứ kia tiên sư, sợ cũng không mấy người có thể làm được trình độ như vậy. Loại này kỳ nhân, hừ hừ, cũng không phải là chúng ta có thể quản. "

Một đám binh vệ bỗng nhiên tỉnh ngộ sau khi, rồi rít cảm như hén.

"Mang tới cái này hai con heo rừng khiêng đi, đều đuổi chặt tản ra. Còn nữa, nhìn một chút những thứ kia Thủy Phượng lâu vũ cơ trở lại chưa? Hầu phủ người vừa tới để lại lời nói, các nàng trở lại sẽ đưa đến Hầu phủ."

"Tuân lệnh!"

"Ai, bên kia không phải là sao? Đến rồi đến rồi! Mấy vị nương tử đến rồi!"

Tướng này dẫn bắt chuyện binh vệ, mang tới hai con heo rừng cùng cái kia hai chiếc xe trâu đưa đi cái gọi là Hầu phủ, chuyện này tạm thời không đề cập tới.

Lại nói Dương Tiễn vào trong thành, thật đúng là cảm giác tên nhà quê vào thành một dạng nhìn thành phiên lầu các dân cư, có thể nhường cho người phóng ngựa chạy băng băng bằng phẳng đường phố đường, còn có vậy tới hướng không dứt người đi đường, không khỏi trong lòng khen ngợi.

Đây bất quá là một cái sắp khô chết Đại Thiên thế giới, càng chẳng qua chỉ là chỗ này Đại Thiên thế giới bên trong giống như hạt thóc trong biển biên giới thành trấn, lại có khí phái như thế, tức giận như vậy.

Nắm cái kia hơn mười viên mảnh vàng vụn, Dương Tiễn nghiêng đầu nhìn chung quanh, một bên biện thức các nơi bằng hiệu, một bên tìm kiếm quán cơm vị trí.

Đi trước ăn một bữa, cái khác lại nói!

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Khói đặc giăng đầy, sông lớn ngừng chảy

"Lão thiên gia! Hắn đây là ăn bao nhiêu chén?"

"Thật có thể ăn a người này, sẽ không phải là trong truyền thuyết gì yêu ma biến thành hình người chứ ?"

"Phi! Yêu ma lời còn là ăn mì sao? Không phải ăn chúng ta à nha?"

Một nhà quán mì bên ngoài, người đi đường nghỉ chân, lái buôn tụ tập, đều đang đối với trong quán một màn 'Kỳ cảnh' chỉ chỉ trỏ trỏ.

Cái này kỳ cảnh không đặc biệt, chính là một mặc áo sơ mi tay ngắn tinh tráng thiếu niên, ở cầm một chén tô mì đồ ăn bình nhét, đồng kia tích lên bát to, lại chồng nổi lên cao ba thước.

Một tô mì thế nào cũng có ba lượng, còn có trước mặt trên bàn rất nhiều thịt, thêm vài bản cải xanh, thiếu niên này bưng chén mấy hóp ăn nghỉ, mang tới bát to ném một bên, vung tay lên: "Trở lại mấy chén! Lại thêm hai thức ăn!"

"Được rồi! " có chạy chuyển thét mấy giọng, toàn bộ quán cơm lần nữa bận rộn.

Dương Tiễn trước ném hai khối mảnh vàng vụn đi qua, để cho bọn họ bên trên(lên) những thứ này phân lượng thức ăn, phía này nhưng là không đáng giá tiền nhất món chính, bọn họ cũng vui vẻ để cho vị này kỳ dị khách cho bọn hắn kiểm nhiều chút con mắt.

Chương quỹ kia chính là một lão đầu mập, mang tới tính toán đánh tí tách loạn hưởng, thật là có bởi vì muốn nhìn Dương Tiễn ăn cơm mà vào điểm thực khách.

Một lúc lâu sau, Dương Tiễn vỗ cái bụng tròn vo theo trong điểm đi ra, long hành hổ bộ, một bức Đại lão gia khí phái, chung quanh đám kia người vây xem nhanh chóng tản ra.

"Ăn nhiều như vậy cơm đây là có bao nhiêu khí lực?"

"Ai? Ta thật sự muốn gặp qua hắn, hình như là ở cửa thành cái kia. . . Đúng rồi! Lôi kéo hai cái đại heo rừng tới được trẻ tuổi thợ săn chính là hắn!"

"Ái chà, còn trẻ như vậy?"

Dương Tiễn đối với chung quanh tiếng thảo luận cũng không chút nào để ý, hắn tới nơi này chẳng qua là đi dạo một chút, thể hội một chút phạm trần cảnh đẹp, để cho tâm thần buông lỏng một chút, tốt hơn đưa vào kẻ tiếp trong tu hành.

Ăn uống no đủ ở trên đường đi hơn trăm bước, hắn cường đại kia dạ dày đã đem trước ăn diện thực tiêu hóa không chút tạp chất.

Rồi sau đó, Dương Tiễn nhú mày lại, ôm bụng bắt đầu tìm kiếm khắp nơi. . .

Lại bỏ quên loại sự tình này.

Hắn ở Ngọc Tuyền sơn ăn là cái gì? Đó là Đinh Lan Thúy Trúc dùng linh dược tiên thức ăn làm thành tiên gia mỹ vị, ăn chứa linh lực, gần như không có gì tạp chất.

Mà hắn bình thường ăn những thứ kia đã vị, thật ra thì tất cả đều là nhiều chút tươi đẹp thịt, ăn vào bụng trong có thể bị luyện hóa thành huyết khí, tiếp tế tự thân.

Hôm nay ăn vào (so sánh)trương đối hoài niệm mùi vị—— tương tự với kiếp trước mù tạc cùng thịt bò kho tương, Dương Tiễn nhất thời không dừng liền rộng mở cái bụng ăn một đại ngừng, trong đó bị thân thể luyện hóa đi ra ngoài huyết khí tinh khí cũng chỉ có từng tia, một đồng lớn tạp chất hướng cửa sau vọt tới.

Dương Tiễn đi mau hai bước, thấy một lão trượng, lúng túng cười một tiếng " lão trượng, phiền toái hỏi thăm xuống, nơi nào có nhà vệ sinh?"

"Nhà vệ sinh? Ai yêu, bên này trên đường còn thật không có " cái này lão trượng cũng không trễ nãi Dương Tiễn, nói thẳng câu: "Người có thể đi tìm ra khách sạn hỏi một chút, bọn họ sân sau đều có lớn một chút nhà vệ sinh."

"Ai, cảm ơn lão trượng."

"Chuyện có ba gấp nha, mau đi đi."

Dương Tiễn cất bước liền đi, vận chuyển Bát Cửu Huyền Công, lấy cường hãn 'Mông' lực tạm thời trấn áp cửa sau, sải bước xông về phía trước.

Dưới tình thế cấp bách, khách sạn gì đó không tìm được, ngược lại thì thấy được một đoạn tường cao, bên trong hắn là một chỗ sân.

Cẩn thận cảm giác, tường này sau không có việc gì vật sinh khí, Dương Tiễn xung quanh quét một cái, thừa dịp không người nhìn hắn bên này, hai bước về phía trước, một cái đơn giản xoay mình, cực nhanh vượt qua đầu tường. . .

Thái Ất Chân Nhân từng nói hắn là cái phúc vận sâu dày người, Ngọc Đinh chân nhân đã từng khen ngợi đệ tử mình khí vận bất phàm.

Dương Tiễn vốn là không tin, nhưng hắn hôm nay tin.

Tại sao?

Bay qua tường liền thấy một chỗ xây ở lầu nhỏ bên cạnh nhà vệ sinh, còn có cái gì so với cái này càng may mắn?

Tường cao phía sau là một chỗ vườn hoa, sâu thẳm cuối đường mòn chính là một gian lầu các, chung quanh mới trồng không ít hoa cỏ. Dương Tiễn hai bước chạy nhanh tới lầu các bên, xem trong lầu các dường như có bóng người, chột dạ lùn hạ thân tử, lặc mình tiến vào nhà xí.

Vạn vạn không nghĩ tới, nơi này nhà xí thiết kế còn rất 'Rất khác biệt '. Nhìn một cái nơi này ở nhân gia liền biết hưởng thụ, biết sinh hoạt.

Nơi này lại còn treo tranh sơn thủy cuốn, để mấy chậu hoa cỏ, rõ ràng thơm(ngon) xông vào mũi, không có chút nào mùi là lạ.

Nếu như không phải là cái kia mấy khối li e bản xây ra nhà xí đài, Dương Tiễn còn cho là mình tìm lộn địa phương! Nhà xí đài sâu gần trượng, phía dưới lại có tiếng nước chảy, dơ bẩn vật có thể lập tức cuốn đi. . .

Cái gì là nhà giàu? Đây chính là nhà giàu!

Chỉ tiết nhìn ra thương thức, như nhà xí chi địa mới có thể nhìn ra nội tình a.

Khóa cửa, đào lỗ, Dương Tiễn thu sức mạnh không dám hai chân phát lực, chỉ một thoáng mặt đỏ tới mang tai.

Cẩn rằng một cái, Dương Tiễn khẽ quát một tiếng: "Oanh! " chung quy không nỡ trấn áp thân mình, hoàn toàn buông ra tâm thần!

Liền nghe. . .

Ừng ừng!

Trong lầu các có mấy cái tỳ nữ đi tới bệ cửa sổ xem, vừa xem còn nghiêng đầu kêu: "Quận chúa, bên ngoài thật giống như sấm đánh nửa nha."

"Sấm đánh? Đây không phải là trời trong sao? " có một lười biếng giọng nói bay ra.

"Ai, nói không chừng là tiên viện thọ yến bên trên(lên), mấy vị kia tiên sư thi triển thần thông gì đấy!"

Cái kia lười biếng giọng nói khẽ hừ một tiếng, tràn đầy khinh thường: "Cái gì chó má tiên sư! Đều là nhiều chút lửa gạt hạng người! Hai người các người lại ngứa da đứng hay không?"

Vài tên tỳ nữ cùng vị quận chúa kia quan hệ hẳn là thật không tệ, các nàng đều là đang nói đùa, cũng không có thật nổi giận.

"Quận chúa tha mạng, Quận chúa tha mạng nha."

"Hi hi, Quận chúa người thật không đi nhìn một chút sao? Nghe nói vị kia cùng ngài đính hôn ước hoàng tử cũng tới đây."

Người quận chúa kia lại mắng: "Cái gì chó má hôn ước, xem ta chữa khỏi vết thương không xé cái kia tờ giấy rách! Đem ta cùng tên đem ra! Ta đi tiên viện đi một vòng!"

Xem ra, phải là một không yêu trang sức màu đỏ yêu nhưng trang Quận chúa đi.

Nhà vệ sinh bên trong, Dương Tiễn mặt đen lại ở cái kia nghe, mặc dù hẳn bốn ý không muốn nghe lên, nhưng vừa vắn vừa vắn. . . Cũng làm như cố gắng phần đầu lúc chút vui đùa.

Tiên sư? Quận chúa? Hoàng tử?

A, đây cũng là chỗ này trong thế tục hoàng tộc gì đó đi.

Hồng trần quyền thế chẳng qua chỉ là đã qua mây khói, nếu là Hồng Hoang năm bộ Châu chi địa, hoặc là Tu Tiên phồn thịnh Đại Thiên thế giới bên trong, sở tồn quốc gia phần lớn là Tiên triều, mà hoàng tộc con em đều có vô cùng ưu việt tu đạo điều kiện.

Nhưng nơi này, đạo thống thiếu sót, linh khí cạn kiệt, tiên lộ đã đứt.

Phạm một mạng người bảy mươi, tám mươi năm, nếu không phải nghĩ tu hành siêu thoát, trăm ngàn năm sau cũng chỉ là bộ xương khô mộ hoang thôi.

Dương Tiễn yêu cầu đạo tâm vô cùng vững chắc, cảm khái sau khi càng là cảm giác mình không thể nói trề, cảm giác mình bài tiết không sai biệt lắm, cũng liền đưa tay cầm mấy tờ giấy tờ, dự định thật sớm trở về núi bên trong tu hành. . .

Ế? Cái này tiếng nước chảy thế nào chặt đứt?

Gãi đầu một cái, Dương Tiễn nhắc lên quần sẽ phải rời khỏi, nhưng đi ra nhà vệ sinh sau liền nghĩ tới sự phụ đồn đồn dạy dỗ. . .

Biết ơn báo đáp, kịp thời trả lại nhân quả.

Dùng người ta nhà vệ sinh, hoặc có lẽ là phá hủy người ta nhà vệ sinh, hẳn nên làm chút gì trả lại đoạn nhân quả này?

Dương Tiễn đứng ở đó lâm vào trầm tư, đối mặt với tu đạo tới nay khó giải quyết nhất vấn đề.

Đang do dự, trong lầu các truyền đến tiếng cười vui cùng tiếng bước chân, Dương Tiễn xoay người nhảy tới một chỗ hòn non bộ sau đó, hộp lưng lại như mèo núp ở cái kia.

Lầu các hai miếng màu đỏ loét cánh cửa bị kéo ra, vài tên mặc áo màu đỏ thiếu nữ cười đùa đến(lấy) đi ra, âm thanh cùng trước Dương Tiễn nghe được giọng nói từng cái đối mặt rồi.

Cùng những thứ kia mặc nghề thường nữ tử bắt đồng, mấy cái này từ nữ mặc đều là áo sơ mi tay ngắn, bên ngoài giáp trụ đến(lấy) tòa giáp, trên chân đạp cũng là giày ống cao, mà không phải là giày thêu.

Bốn gã thiếu nữ hai hai đứng ở cửa, bày xong tư thế, như là đang nghênh tiếp.

Nhẹ nhàng hát âm thanh truyền tới, một cái so với bọn thị nữ lùn nửa đầu thân ảnh kiều tiêu nhảy cả tung đi ra, Dương Tiễn không khỏi hai mắt tỏa sáng.

Đây là một khắp người linh tú khí thiếu nữ, thân người mặc tướng quân kiểu ngân giáp cùng chiến quần, lại không có nửa điểm tư thế hiên ngang, phản ngược lại có chút khí chất bất sấn.

Nàng cổ thon dài, nhợt bạch ngọc, tựa như không rãnh, trước ngực hơi hơi (QQ) nhô lên, nhưng là cái kia ngân giáp đều không thể ngăn cản.

Nàng thân hình kia nhìn như gầy nhỏ, nhưng lại vóc người yêu kiều; ở sau ót buộc lên một cái tóc thắt bím đuôi ngựa, để cho nàng càng thêm mấy phần hoạt bát.

Cái kia đôi mắt to, cái kia đôi môi một điểm, còn có cái kia mũi quỳnh mây liễu, thật là cái linh khí hài lòng tiêu mỹ nhân, chưa tới vài năm coi là thật phải có cái kia nghiêng nước nghiêng thành phong thái.

Dương Tiễn quả thực không có biện pháp tưởng tượng, mới vừa rồi một câu kia câu "Thú lắm ". Sẽ là xuất từ như thế thiếu nữ trong miệng.

Càng hiếm có là nàng cả người linh khí, đầu lâu dường như có ánh sáng bóng, đó là thiên địa linh khí bị nàng tự đi thu nạp kết quả. . .

Đây tuyệt đối là Tu Tiên tu đạo một nhóm ngọc thô chưa mài dũa a, đáng tiếc sinh ở lớn như vậy thế giới, chỉ có thể bị mai một.

Dương Tiễn trong lòng có chút tiếc cho, có thể sau đó nhớ tới hẳn chẳng qua chỉ là tu hành mấy năm tiểu tu sĩ, huyền công vừa tới độ nhất trọng, cũng không có tư cách gì tiếc cho người khác.

"Quận chúa, ngài đây nếu là đi ra ngoài, cái kia mười Nhị hoàng tử há chẳng phải là trực tiếp quỳ ngài bên chân? " có một xuyên nhưng trang thị nữ mở ra to gan đùa giỡn " ý tại chỗ không đi phải nên làm như thế nào?"

"Hừ! Hẳn dám!"

Cái này tiểu Quận chúa tuổi tác còn nhỏ, da mặt cũng mỏng, mặt hồng hồng lấm bầm: "Ta mới không nhìn trúng những thứ kia ma bệnh hoàng tử! Hôm nay cũng phải cẩn thận cho hẳn kiến thức một chút uy phong của ta! Nhất hạo chính mình liền đem hôn ước cho lui!"

Dương Tiễn nghe vậy cười một tiếng, thiếu nữ này ngược lại cũng rất có thú.

Nhưng Dương Tiễn nụ cười sau đó liền cứng ngắt, bởi vì cái kia tiểu Quận chúa thấp giọng nói câu: "Trước chờ ta, ta xử lý xuống thương."

Sau khi nói xong thẳng hướng nhà vệ sinh mà đi, cái này 'Thương' dường như có ám chỉ gì khác.

"Ai! " Dương Tiễn vừa định lên tiếng ngăn cản, lại trong nháy mắt bụng kín miệng của mình, chỉ có thể sốt ruột nhìn nhà vệ sinh bên kia, đầu óc hỗn loạn chuyển nhưng không có biện pháp gì.

Đang do dự, cái kia lung linh thanh tú thiếu nữ đã đẩy ra nhà vệ sinh cánh cửa, liền thấy một cỏ màu xanh đậm khói đặc lan tràn ra, cô gái kia một tiếng nôn ọe, bạch bạch bạch lui về phía sau ba bước, chật vật lui ra. . .

"Quận chúa!"

Người quận chúa kia cơ hồ đứng không vững, bị bọn thị nữ đỡ, liền vội vàng lui bước.

Khẽ cắn răng, quận chúa này thấp giọng mắng: "Các người ai đem nhà xí phòng gây ra thú như vậy! Đây là thả bao nhiêu rắm! Ai yêu, bản Quận chúa không được! Nhanh! Đi tìm chỗ ngồi xuống chạp rắm!"

Dương Tiễn cũng chỉ có thể đỏ mặt gãi gãi cái ót, cái này, trước quả thật ăn nhiều, khí ảm nặng, gần đây cũng không như vậy thoải mái qua. . .

Cái này coi là nhân quả gì?

Dương Tiễn cũng là một trận khổ não.

Chương 15: Yêu tà chột hiện

Ai ô nhiệm ai thống trị, đây cũng tính là trả lại nhân quả một loại phương thức đi.

Sư phụ giáo dục không thể thiếu nhân quả, cũng từng nói qua, có lẽ chẳng qua là một câu nói chỉ điểm, liền cần ngày sau trả lại cực lớn trước trái.

Kéo chặn lại người nhà xí phòng loại sự tình này, mặc dù không có thể nói muốn sau này mình lấy mạng đi trả lại, nhưng Dương Tiễn trong lòng tóm lại sẽ có chút lúng túng. . .

Vẫn là xử lý đi, ta thân là sau này Nhị Lang Hiện Thánh chân quân, nhưng cũng không làm được loại này nói quần liền đi nhóm người chuyện!

Tìm nước trôi nhà vệ sinh!

Chờ cái đó trong xương đều mạo hiểm linh khí tiểu Quận chúa, mang theo bọn thị nữ vội vã đi, Dương Tiễn nắm lỗ mũi lại tiến vào nhà xí phòng, sau đó tả hữu tìm, xem có hay không giếng nước các loại.

Tìm tìm, hẩn liền đi ra chỗ này u hoang vắng sân.

Mới vừa bước ra, chỉ thấy năm ba cái người mặc áo sơ mi tay ngắn áo vải, cùng Dương Tiễn ăn mặc có chút tương cận gã sai vặt kết bạn mà tới, vừa đi còn vừa trách móc làm sao chia đến chuyện xui xẻo này, muốn đi đâu bên khai thông nhà xí phòng.

Dương Tiễn nhướng mày một cái, đây chẳng phải là ngay cả bỏ tức các biện pháp đều không thể làm?

Liền như vậy, liền như vậy, lại không phải là cái gì đại sự, tạm thời tha thứ chính mình.

Chờ mấy gã sai vặt bóng người bị hòn non bộ che kín, Dương Tiễn nhìn một chút tự mình tiến tới lúc tường cao, lại nhìn một chút ngoài cửa viện tắm đá đường. Hẩn tựa hồ nghe được tiếng người ồn ào, xa xa còn có chung cổ chi minh, khỏe miệng không khỏi lộ ra một chút cười.

Thật vất vả tới trong hồng trần đi một chuyến, đi qua đi bộ một chút, xem xem nhân gian vương hầu là bức nào xa mỹ đi!

Mới vừa rồi mấy cái gã sai vặt gần giống như hẩn ăn mặc, chỉ cần hẩn thần thái tự nhiên một điểm, có lẽ thật sẽ không có người phát hiện.

Cho dù có người phát hiện hẩn, thì phải làm thế nào đây?

Ghê gớm chính là lòng bàn chân lau dầu chuẩn, ở cái này không có gì tu sĩ người phạm trong thành lớn, hẩn ngược lại cũng không cần nhiều sợ.

Nghênh ngang dọc theo một chỗ tường thấp hướng phía trước đi, đi chưa được hai bước, Dương Tiễn liền ngửi thấy một trận mùi thơm thức ăn. Tìm thơm(ngon) mà đi, hẩn liền thấy được một chỗ náo loạn, có đông đảo gã sai vặt bận rộn sân, đây cũng là một chỗ bếp sau.

Dương Tiễn thấy không người chú ý mình, lãnh đạm định cười một tiếng sẽ phải rời khỏi, đột nhiên nghe được một tiếng hò hét:

"Ai! Bên kia cái đó! Đúng ! Ngươi! Ngớ ra làm gì vậy!"

Thân người mặc tơ lụa trường bào, tứ đại khô ngô nam nhân kêu giọng.

Đầu lớn cổ lớn, không sai biệt lắm chính là một nhóm phu, huồng chi, nam nhân này còn bung một đại bàn bốc hơi nóng thịt kho.

Dương Tiễn cũng không lãng Thần, lập tức cúi người gạt đầu chạy tới, còn cười rạng rỡ nhìn vị này đầu bếp.

Đầu bếp hung thần ác sát kêu câu: "Bung, chậm một chút! Đây chính là chủ bàn đệ thập nhị vị thức ăn! Nếu là xuất ra hơi có chút nước canh, cẩn thận đầu ngươi xuống địa!"

Dương Tiễn liền vội vàng cẩn thận đoan tới, xoay người nện bước nhỏ bé bước rồi đi viện từ này.

Cái kia đầu bếp đích nói thắm một câu: "Ồi chào? Mới tới? Thế nào cảm giác quần áo hư như vậy cũ? Hừ, những thứ kia quần sự càng ngày càng quá đáng."

"Nấu ăn!"

"Tới rồi! " đầu bếp quát một tiếng, cũng không suy nghĩ nhiều, tiếp tục bận rộn đi làm.

Bên ngoài sân nhỏ, Dương Tiễn nhìn cái này một mâm tràn đầy thịt kho tàu không biết tên thịt, trong miệng di động, liếc nhìn bốn phía không người, cảm lên một nhóm liền hướng bỏ vào trong miệng, cái kia thịt lại cửa vào liền biến hóa. . .

"Ừ. . ."

Phảng phất có to lớn hùng vĩ bối cảnh thanh âm theo bốn phía vang lên, Dương Tiễn cảm động tột đỉnh, trong hốc mắt tràn đầy lệ nóng.

Đây là đang ở kiếp trước cũng không ăn đã đến mỹ vị a, càng như thế. . . Để cho người, để cho người muốn ngừng cũng không được a.

Dương Tiễn cảm khái một tiếng, nhìn một chút khắp mọi nơi, lại đưa tay cầm một miếng thịt đặt ở trong miệng, lại thấy cái kia màu vàng kim nước canh, nâng lên cái mâm uống một hớp, dưới chân vẫn còn đang chậm rãi đi. . .

Như thế như vậy, các loại (chờ) Dương Tiễn cúi đầu đi qua một chỗ thật dài hành lang, đi theo cái khác đưa đồ ăn gã sai vật tiến vào một chỗ hùng vĩ cung điện thời điểm, vị này tương lai Nhị Lang chân quân, trong lòng không hiểu có chút suy nhược.

Hắn là không nhìn ra đi. . .

Đại khái là không nhìn ra. . .

Tất lại còn có hai khối thịt ở trong mâm đây,

Hơn nữa nơi này tiếng người huyền ảo, đưa đồ ăn gã sai vật cũng không chỉ là một phòng bếp bên trong đi tới, ai biết mâm thức ăn này vốn là cái gì? Có bao nhiêu?

Bên trong cung điện rường cột chạm trổ, Kim Bích Huy Hoàng, từ đầu đến cuối mười hai cây cột đá chống lên đỉnh điện, trên đất trải đều là mềm mại thảm, chế tạo tinh mỹ, có giá trị không nhỏ.

Trong điện coi như rộng rãi, buông xuống hơn trăm cái bàn tròn cũng không hiện lên hỗn loạn, những thứ này cái bàn tròn chung quanh đều đã thật sớm ngồi đầy tân khách, nhưng lúc này không ai dám động đũa, đều ở đây nhìn về phía chủ bàn bên kia.

Chủ bàn chủ vị, ngồi một đôi tân trắng bạch khôi ngô nam nhân, Dương Tiễn trước đã gặp cái kia linh tú thiếu nữ, ở nơi này đàn ông phía bên phải đứng yên, nhẹ giọng rỉ tai, dường như đang ở không tuân theo làm nũng.

Dương Tiễn ghé mắt, quét mắt cái kia khôi ngô vương hầu bên trái đang ngồi vài tên. . .

Tu sĩ?

Đúng là tu sĩ, bởi vì Dương Tiễn phát giác cái này mấy người khí tức trên người chấn động, mặc dù rất yếu, nhưng quả thật có thể câu động thiên địa linh khí.

Bọn họ mặc đạo bào màu xanh, nhưng đạo bào bên ngoài lại khoác một tầng tơ lụa áo dài, có hai người đeo nghiêng đến(lấy) trường kiếm, kiếm kia dường như cũng là pháp khí, vừa giống như đơn thuần chung bầy.

Bất quá Dương Tiễn trong cảm giác, mấy người vẫn rất yếu.

Cũng không phải là hần nhân giới quá cao, càng không phải là cùng Ngọc Đình chân nhân loại này đương thời Đại Thần Thông Giả ngày ngò lâu, không nhìn trúng chỗ này Đại Thiên thế giới tu sĩ. . .

Dương Tiễn tu hành Bát Cửu Huyền Công đệ nhất trọng viên mãn, dù chưa từng tu luyện 72 loại biến hóa, hoặc là cái khác thần thông, nhưng huyền pháp bản thân thì có thần dị chỗ.

Mấy người kia thực lực, Dương Tiễn một cái là có thể nhìn ra, bọn họ còn không bằng. . . Tiểu Thiên. . .

Cũng không biết cái này Đại Thiên thế giới, tiên nhân bên dưới cụ thể tu đạo cảnh giới như thế nào phân chia, nhưng Dương Tiễn phỏng chừng, đây cũng là tương đối thấp tầng tu sĩ đi, hơn nữa khắp người đều là giàu sang khí, lưu luyện hồng trần, sợ là qua mấy năm sẽ gặp linh khí tấn tán, miễn vì mọi người.

Người vương hầu kia đối diện, ngồi một tên thân xuyên áo gấm, mặt mũi anh tuấn lại mang vẻ bệnh hoạn chẳng thanh niên, lúc này chính mạch mạch hàm tình nhìn chăm chú linh tú tiểu Quận chúa.

Cái kia tiểu Quận chúa cũng sẽ len lén xem mấy lần thanh niên này, gương mặt cạnh có một chút đỏ ửng.

Đến gần chủ bàn, mới có thể nghe được bên kia nói chuyện, cái kia tiểu Quận chúa đang ôm lấy khôi ngô quận vương bàn tay làm nũng.

"Cha! Ta không muốn ngồi ở bên cạnh hắn a! Ta liền ngồi ở đây không được mà!"

Dương Tiễn cúi đầu cảm trong tay cái mâm đặt ở cái bàn tròn chỗ trống, vừa lúc là một người tu sĩ trước mặt, tên tu sĩ kia cúi đầu nhìn một cái, ánh mắt không khỏi trùng một cái, ngẩng đầu nhìn một chút Dương Tiễn.

Dương Tiễn lúng túng cười một tiếng, cúi đầu liền muốn lui ra.

Tu sĩ kia cũng không nói cái gì, tiếp tục mặt như phủ băng ngồi ở đó, một bộ kiêu căng điệu bộ.

Hô. . . Lăn lộn đi qua.

Dương Tiễn xoay người rồi đi, cúi đầu đi về phía đại điện cửa hông, liền vào lúc này, lại nghe một tiếng trung khí mười phần tiếng kêu từ phía sau truyền tới.

"Các vị! Bản Hậu qua cái Thọ, còn phải làm phiền các vị tới, thật là để cho Bản Hậu xấu hổ a! Hôm nay chúng ta coi mở uống thỏa thích, rượu ngon món ngon bất thành kính ý! Người vừa tới, đem an bài ca múa trình lên, để cho bốn hầu cùng các vị khách quý cùng phần thưởng!"

Đừng! Thùng thùng!

Đại điện cửa hông chỗ nhất thời xuất hiện tiếng trống, vài tên người mặc thái giám mây thường nữ tử, từ cửa hông chỗ chậm chậm tới.

Đang đi về phía cửa hông Dương Tiễn vội vàng trốn một bên, cho cái này vài tên khá quen ca cơ nương đường. . .

Người, người.

Dương Tiễn chớp mũi rung động một cái, người thấy nồng nặc son phấn vị, hơi hơi nhú mày.

Cái kia vài tên xinh đẹp ca múa Cơ lại chưa từng nhìn hấn, thành thực đi chủ bàn phụ cận đất trống, cùng với khác vài tên theo một bên kia vào sân ca múa Cơ hội hợp, đồng loạt vung vẩy ống tay áo, giầy dựa lên mềm mại eo. . .

Dương Tiễn lắc đầu cười khế, cũng không nhìn thêm những thứ kia thân ảnh yếu điệu, cất bước liền muốn cửa hông.

Không đứng!

Dương Tiễn bước chân đột nhiên dừng lại, liền dừng ở cái kia bên chính giữa cửa, trong đầu đột nhiên thoáng qua một đạo tiểu tia chớp.

Mấy cái nữ tử, trước hấn từng thấy, chính là ngồi ở một chiếc trâu trên xe, còn đối với hấn lên tiếng trêu đùa!

Lại không đứng, dường như không phải là các nàng!

Mới vừa rồi người được son phấn, không phải là cái mùi kia. . . Hơn nữa son phấn bên trong còn ẩn tàng, nào đó để cho hấn có chút tâm thần có chút không tập trung khí tức.

Hoảng hốt, không thuộc mình.

Dương Tiễn mặc dù còn không có tu luyện ra con thứ ba thiên nhãn, cái này cũng là lần đầu tiên gặp gỡ loại tình huống này, nhưng trong lòng nổi lên một xa lạ mà quen thuộc từ ngữ. . .

Yêu tà!

Một cỗ gió rét chợt từ phía sau bay lên, cách hấn còn có chút khoảng cách.

Dương Tiễn rộng rãi xoay người, cặp mắt phăng phát có tia chớp tách ra! Tại hấn bức thị bên dưới, nguyên bản hát hay múa giỏi một đám vũ cơ, lúc này lại thay đổi bộ dáng!

Kiên răng răng nanh, đuôi dài chập chòn, giống như là một đám ẩn giấu ở người dưới da yêu thú, ánh mắt phong tỏa ở chủ bàn.

Đột nhiên, hai gã vũ cơ di chuyển, huyết quang chợt hiện, cái này hai gã vũ cơ lại cứng rắn nổ tung, máu thịt tứ tán!

Ở huyết quang bên trong, lưỡng đạo như chó sói như cáo bóng thú lao ra, trực tiếp đập về phía chủ bàn!

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Cuối cùng ra tay

Vốn là một mảnh tường hòa yển hội, tấu nhạc trong tiếng, biến cố phát sinh, máu thịt bể tan tành, yêu tà chột hiện.

Dương Tiễn ở bên cánh cửa chỗ nhìn không khỏi cặp mắt tròn tròn, dù hấn quanh năm khổ tu, lại lần đầu tiên thấy như vậy tàn khốc hình ảnh, trong lúc nhất thời lại không có thể kịp phản ứng, chẳng qua là ở đó nhìn.

Trước nhất xông phá cái kia mỹ tú da hai con yêu thú, như cáo như chó sói, hung mãnh xông về chủ bàn, một cái công về phía chính vị bên trên(lên) cái vị kia Hâu gia, một cái là xông về cái kia ba gã 'Tu sĩ'.

Bọn họ núp ở vũ cơ trong thân thể, thừa dịp vũ cơ gãy dựa eo về phía trước 'Trình diễn miễn phí múa' đột nhiên làm khó dễ, người bình thường như thế nào có thể ngăn cản?

Cách hai cái yêu tà gần đây tên kia áo gấm 'Hoàng tử'. Trực tiếp bị kéo bay ngược, trên vai để lại thật dài vết thương, may là thể tục Đế Hoàng huyết mạch máu tươi, cũng tùy ý chiều xuống!

Hoàng tử này còn không coi vào đâu, cái kia ba gã tu sĩ trong hai gã, liền đứng lên đều không làm được, trực tiếp bị hai cái bén thú móng đâm rách cổ họng, mang theo cái ghế ngã nhào về phía sau, cặp mắt tròn mắt nhìn chết không rõ ràng.

Chủ này trên bàn, trong điện quang hóa thạch, chỉ có một người kịp thời phản ứng, chính là tên kia khôi ngô trung niên Hâu gia.

Đột nhiên bị tập kích, cái này hấn tử trung niên men say trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa, hấn trơ mắt nhìn vị hoàng tử kia bị ném bay sinh tử không biết.

Vị này Hâu gia chột giờ tay lên, trực tiếp đem bên người con gái, cũng chính là cái kia linh khí bốn phía thiếu nữ dùng sức đẩy ra, đồng thời nắm lại thiết quyền, làm dáng, trong miệng phát ra một tiếng hô gào một dạng hét lớn!

"Nghịch súc! Ngươi dám!"

Cái kia thiết quyền trực tiếp nện ở bị màu đỏ nhạt lông ngắn bao gồm thú trên vuốt, hai người cứng đối cứng đến rồi một đòn, vị này thường xuyên chinh chiến, thiết huyết nổi tiếng Hâu gia, lại bị đánh té bay ra ngoài!

Cái kia yêu tà ở chủ trên bàn đứng thẳng người lên, lại có chiều cao hơn một người, lần nữa đánh về phía tên kia Hâu gia bay ngã ra ngoài bóng người, mục tiêu hết sức rõ ràng.

Thế nhưng Hâu gia trước một tiếng rống to, lại mang tới cửa hồng Dương Tiễn thức tỉnh.

Lại xem bên kia, hai gã mặc cẩm y 'Tu sĩ' trực tiếp chết thảm, người thứ ba lại cuối cùng là có cơ hội thở dốc, vừa vặn vẫn là ba gã trong tu sĩ, hơi chút có một chút tài năng chính là cái kia.

Chỉ thấy một đạo càn mản ánh sáng màu tím lung la lung lay từ nơi này vị tu sĩ quanh người chống lên, trực tiếp mang tới cái kia đánh về phía hấn yêu tà ngăn trở, rồi sau đó. . . Lại cuồng quét về phía sau đứng lên, mang ngược quý giá vật liệu gỗ chế tạo Ghế bành, chặt vật không ngừng quay ngược lại.

Có thể lần tập kích này vốn là trước thời hạn có chút dự mưu, phụ trách giải quyết ba gã 'Tu sĩ' cái kia yêu tà tiếp tục đánh.

"Không liên quan chuyện ta! Không liên quan chuyện ta!"

Cái này 'Tu sĩ' lại hai tay lay động, không ngừng hô to.

Đến lúc này, chung quanh tân khách mới vừa có tiếng thét chói tai xuất hiện, rồi sau đó toàn bộ đại diện loạn thành một đoàn, các nơi tân khách đứng dậy đi loạn.

Phần lớn người xông về khắp nơi cửa ra, mà cũng có mấy người xông về vị kia Hâu gia, tựa hồ là vị kia Hâu gia bộ hạ.

Rậm rạp rồi bù oành!

Lại là mấy tiếng máu tươi nổ vang, nguyên bản vẫn còn tiếp tục vũ động bốn gã vũ cơ thân thể nổ nát vụn!

Lại là bốn con hung hồ ly thoát ra, có hai cái đánh về phía chủ bàn, có hai cái lại xông về bốn phía, nghênh kích mấy cái bộ tướng, gấp đến bất kỳ ngăn trở nào, sẽ dùng bọn họ móng nhọn xé nát!

Tình cảnh nhất thời vô cùng hỗn loạn, chớp mắt liền có vài tên tân khách kêu thảm thiết ngã nhào, chết hoặc trọng thương!

Bị đánh bay Hâu gia đứng dậy tái chiến, cái kia khôi ngô thân hình giống như thiết tháp một dạng từng chiều từng thức đều hết sức quen thuộc, có khí sát phạt quanh quần.

Mặc dù so với yêu tà hung hồ ly mà nói, cái này Hâu gia sức mạnh chưa đủ, nhưng hấn giờ tay nhắc chân bên trong, cái kia từng chiều từng thức ẩn hàm

một ít ảo diệu, không ngừng tấn công về phía hung hồ ly bên bụng cùng cổ, trong lúc nhất thời lại miễn cưỡng chặn lại cái kia hung hồ ly.

Nguyên bản, những thứ này yêu tà không muốn(nghĩ) thật lãng phí những thứ khác "Túi da ". Cũng là thấy đồng bạn nhất thời lấy không được cái kia Hào gia tánh mạng, cho nên mới bẻ nát túi da, gia nhập chiến đoàn.

Trong lúc nhất thời, máu múa không ngừng bay lên, tiếng thét chói tai cùng tiếng kêu thảm thiết, liên tiếp.

Chuyện này. . . Làm sao bây giờ?

Dương Tiễn còn đứng ở đó, trước hắn mặc dù theo trong ngực người bị thức tỉnh,

Lúc này lại vẫn đứng ở đó.

Nguyên nhân không phải là sự phụ một câu cảnh cáo:

Ít dính nhân quả.

Nói cách khác, cũng chính là 'Bớt xen vào chuyện người khác' .

Đánh thức trong nháy mắt, Dương Tiễn quả thật nghĩ (muốn) xông ra, bởi vì trong lòng nổi lên một cỗ mãnh liệt chính nghĩa cảm.

Chính bởi vì, gặp chuyện bất bình một tiếng gầm, rút đao cứu mỹ nhân nhiệt huyết kháng đầu.

Dương Tiễn tính cách thành hình với hồn xuyên Hồng Hoang trước, hắn từ nhỏ đã xem tiểu thuyết võ hiệp, điện ảnh, phim truyền hình, mắt thấy có yêu thú làm loạn, tự nhiên đầu óc nóng lên liền muốn xông tới 'Trảm yêu trừ ma' .

Nhưng hắn tu hành vài năm ma luyện tâm tính, lúc này cuối cùng phát huy tác dụng.

Phản hồi mình một câu 'Như thế nào ra tay ". Nóng lên đầu óc, ngay lập tức sẽ bị tưới tắt đi xuống; trong hai mắt kích động, cũng dần dần bình yên lặng xuống. . .

Chuyện nơi này bản không có quan hệ gì với hắn.

Hắn mới vừa tu luyện vài năm, hướng chỉ chẳng qua là ở ngao luyện thân thể, chỉ tu đi Bát Cửu Huyền Công nhập môn bài, không cách nào thuật, càng không thần thông, nếu là thật chống lại những thứ này yêu tà, lại có mấy phần thắng? Có hay không chẳng qua là bồng dung ngồi chính mình?

Như mạng nhỏ cũng bị mất, còn tu cái gì nói? Hoàn thành cái gì tiên?

Tu sĩ bất luận thiện ác, cạnh tranh độ chỉ vì trường sinh.

Lỗi mẫn hành sự chẳng qua là cái dừng của thất phu, tu đạo cũng không phải là phải có thiết huyết lòng dạ, cũng không thể chỉ ôm chặt 'Nhân tộc không thể lừa gạt' loại tư tưởng này, đối đãi trong thiên địa vạn vật.

Dù sao, tu hành nên làm, chính là siêu thoát.

Có thể, Dương Tiễn nói cho cùng cũng coi là nhân tộc, người không nhận ra tộc bị yêu tàn sát, không làm được sự phụ Ngọc Đình chân nhân như vậy siêu thoát ra khỏi trần thế.

Tra hỏi bản tâm, Dương Tiễn trong lòng về này chính nghĩa cảm vẫn không cách nào phai mờ.

Thôi, tâm tính như thế.

Dương Tiễn một bước bước vào cửa chính, trực tiếp nhảy đến cửa hông phụ cận một chỗ trên trụ đá, hai tay ôm lấy cột đá, nhìn chăm chăm trong sân mãnh xem.

Đầu tiên, hắn đoán được đột nhiên xuất hiện cái này mấy con hung hồ ly đạo hạnh rất cạn, linh khí yếu kém lại sắc sỡ không thuần. Cẩn thận cảm giác, trong sân trước mắt đã xuất hiện yêu tà, đối với hắn không có quá đại uy hiếp.

Hung hồ ly hung hãn, bị mùi máu tanh kích thích sau khi càng là không cách nào khống chế, lại có một cái hung hồ ly cúi đầu cắn xé một cỗ thi thể. . .

Nhưng chuyện này cũng không hề là để cho Dương Tiễn xuất thủ chủ yếu thúc giục lực.

Người ăn thú, thú ăn thịt người, không giống nhau sao? Vạn vật đều là túi da, sinh linh đều có thể luân hồi, có lẽ chỉ là cái kia Sinh Tử Bộ bên trên(lên) viết xuống kiếp nạn thôi.

Dương Tiễn trong lòng nổi lên như thế kỳ quái nhớ nhưng, đại khái là bởi vì tu hành Bát Cửu Huyền Công thời điểm, tâm tính cũng dần dần trở nên có chút bất đồng.

Nhưng khi Dương Tiễn thấy, cái kia hung hồ ly mở ra máu đầm đề mở nhọn, xuất hiện từng đạo màu hồng nước xoáy, trực tiếp mang tới một vết hình người hư ảnh nuốt vào hồ ly miệng. . .

Dương Tiễn trong lòng không thể ức chế nổi lên một cơn lửa giận!

Câu nhân sinh hồn, lấy thêm đạo hạnh!

Đây là cái gì? Đây là tuyệt sinh linh cuối cùng một chút hi vọng sống!

"Coi là thật yêu nghiệt, lưu các ngươi không phải!"

Dương Tiễn không do dự nữa, nổi giận gầm lên một tiếng, toàn lực thúc giục Bát Cửu Huyền Công, một thân huyết khí dâng trào mà ra!

Cái kia sáu con hung hồ ly đồng thời dừng động tác lại, nhìn về phía Dương Tiễn chỗ ở cột đá!

Thế nhưng cột đá trống rỗng, đã không có Dương Tiễn bóng người!

"Nhận lấy cái chết!"

Cái kia nuốt sinh hồn hung hồ ly chợt ngừng đầu, liền thấy một vết bóng đen theo đỉnh điện rơi đập, như điều hâu một dạng bỏ nhào xuống.

Cái này hung hồ ly ở sáu con hung hồ ly nửa đường đi sâu nhất, chợt mở ra hồ ly miệng phun ra một cỗ màu hồng khói mù, rồi sau đó vội vàng hướng một bên né tránh.

"PHÁ...!"

Dương Tiễn quát như sấm mùa xuân, chấn phụ cận mấy người ngã trái ngã phải; hấn hướng về phía bột sương mù đánh ra một quyền, quyền phong đang xuất, trực tiếp mang tới bột sương mù tách ra!

Mà hấn vùng quyền sau khi mượn quả đấm truyền tới yếu ớt lực phản chấn, cứng rắn hoành chuyển thân hình!

Nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh, cái kia hung hồ ly còn không phản ứng kịp, liền nhìn bột sương mù phá vỡ, cái kia đập xuống bóng người lại ở nó trên đầu!

Một quyền! Chẳng qua là một quyền!

Dương Tiễn một quyền đập vào cái kia hung hồ ly cái trán, sau đó kẹp theo từ trên xuống dưới lực trùng kích, mang tới hung Hồ Trục tiếp 'Khẩu' đến trên mặt thâm

Phốc!

Quyền kia đầu trực tiếp đập vỡ hung hồ ly đầu lâu, màu đỏ nhạt máu tươi văng đến Dương Tiễn trên người, mà Dương Tiễn đứng lên, quả đấm bên trong siết một con hồ ly trạng nho nhỏ bóng người.

Chính hấn cũng không biết làm sao làm được, bề nát cái này hung hồ ly đầu thời điểm, một cái nhục chương thì ung dung bắt được con hồ ly này hồn phách. . .

Bát Cửu Huyền Công, quả nhiên huyền ảo.

Dương Tiễn giận nó nuốt nhân sinh hồn, quả đấm một nắm chặt, cái này hồ ly hồn phách trực tiếp bể tan tành.

Hấn không có bất kỳ 'Ác hữu ác báo' ý tưởng cùng khoái cảm, cũng không có nửa điểm cảm giác thỏa mãn, ngược lại trong lòng thờ dài.

Bởi vì Dương Tiễn tự nhận không phải là cái gì Chấp Pháp giả, hấn là tu sĩ, mà không phải là hiệp sĩ.

Hấn mỗi lần xuất thủ, cũng chỉ là ở tự thân không lừa bịp điều kiện tiên quyết, không thấy quá những thứ này hung hồ ly hành động thôi.

Như thế, đạo tâm vững chắc, đầu rõ ràng mắt sáng, ánh mắt vô cùng bình tĩnh, lại không có bất kỳ chấn động.

Tìm cái sơn cốc yên lặng nuốt ỏi Nhật Nguyệt Tinh Hoa không được sao?

"Đại khái, đây cũng là một loại nhân quả đi."

Dương Tiễn tựa như có điều ngộ ra.

Như là đã động thủ, Dương Tiễn lần nữa nhảy.

Hấn không đi trước cứu vị vương hầu kia, ngược lại là xông về những thứ kia không có lực trở tay, bị hung hồ ly tùy ý giết hại tân khách.

Nhuộm hồ ly máu quả đấm đập ra, lại là một cái hung hồ ly bị đánh nát đầu lâu, bất quá lần này Dương Tiễn cũng không có bắt giữ hồn phách, xoay người tái chiến.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Thản nhiên mà đi

Nhắc tới, đây là Dương Tiễn lần đầu tiên thực chiến.

Hắn lúc đầu bị tức giận che tim, vùng quyền cũng là mang theo tức giận, cũng không nghĩ quá nhiều.

Mấy cái nhảy lên, mấy lần vùng quyền, bốn con hung hồ ly liên tiếp toi mạng với Dương Tiễn quyền chưởng, tất cả đều là bị đánh nát đầu lâu.

Còn dư lại hai cái hung hồ ly thấy vậy muốn chạy trốn, thế nhưng tên gọi trung niên Hầu gia gắt gao vây khốn một cái, vài tên bộ tướng cũng đang vây công một cái.

Cái kia đã áo khoác nhuộm máu Hầu gia càng chiến càng hăng, mắt thấy cường viện tới, càng là hô to một tiếng: "Lưu một cái sống! Vật này cùng người như thế, đều có linh trí! Lưu lại thẩm vấn!"

Đang khi nói chuyện, Dương Tiễn tung người mà rơi, một chưởng vỗ ở trước mặt Hầu gia cái kia hung hồ ly cái trán.

Đùng nửa tiếng nhẹ vang lên, cái kia hung hồ ly lập tức toi mạng.

Lần này không có nửa điểm máu tươi tràn ra, hung hồ ly thân thể trực tiếp mềm mại ngã xuống Hầu gia trên đất, vẻ này xen lẫn huyết khí cùng oán khí linh lực, chỉ một thoáng tiêu tán hơn nửa.

Cái kia Hầu gia còn chưa nói câu đa tạ, Dương Tiễn đã lần nữa nhảy lên, đánh về phía cuối cùng một cái hung hồ ly.

"Tiên nhân! Tiên nhân tạm thời tha cho nó tánh mạng! " cái kia Hầu gia liền vội vàng kêu, dưới tình thế cấp bách lại trực tiếp dùng tới 'Tiên nhân' xưng hô.

Dương Tiễn lại không ngốc, tự nhiên biết cái này Hầu gia là nghĩ vặn hỏi hành thích người chủ sử.

Như hung hồ ly là vì vô mồi nhân Hồn Phách, tự nhiên không có khả năng tới đây loại yến hội, đại khái là sẽ đi tập kích vắng vẻ thôn. . . Rất rõ ràng, những thứ này hung hồ ly chính là tới hành thích vị này Hầu gia, phía sau tất nhiên có Nhân, Yêu đồng lưu hợp ô đáng xấu hổ thủ đoạn.

Vậy thì không phải là Dương Tiễn có thể quản.

Dương Tiễn một chưởng vỗ ở đó hung hồ ly sống lưng, cái kia hung hồ ly trong mắt mang theo tuyệt vọng, trong miệng phát ra một tiếng nhon gào thét, phảng phất nhân tộc nữ tử.

Sau đó, cái này hung hồ ly mãnh nâng lên một cái chi hồ ly móng, cứng rắn cắm vào nó cổ của mình.

Nó gắt gao nhìn Dương Tiễn, sau cùng một luồng ánh mắt tràn đầy căm ghét, lại có chút ít giải thoát sau dễ dàng. . .

Máu tươi bắn tuôn, Dương Tiễn nhíu mày lại, nhẹ giọng thờ dài, lui về phía sau hai bước.

Hắn tung người nhảy lên sẽ phải rời khỏi, tên kia Hầu gia theo bên cạnh luôn miệng kêu lên: "Tiên nhân! Tiểu tiên nhân! Còn xin dừng bước! Còn xin dừng bước a! Lại tha cho ta các loại (chờ) dâng lên lễ vật a!"

Lưu? Còn chưa lưu?

Dương Tiễn không do dự, cũng không quay đầu lại tiếp tục nhảy, lần này nhảy lên sau, hai chân đạp ở một cái chỗ trên trụ đá, bóng người như mũi tên thoát ra, mấy cái lên xuống liền biến mất không thấy gì nữa.

Hắn mỗi lần xuất thủ, cũng không phải là vì biết dùng người tán thưởng, càng không phải là vì thế tục quyền thế tài sản, thuần túy là xem yêu thú tàn phá

không đành lòng, cho nên giúp đỡ.

Lưu lại hàn huyên khách sáo? Nhưng là không cần thiết này.

Dương Tiễn cũng không biết, hần lúc rời đi hình bóng rơi vào hai người trong mắt, kích thích hoàn toàn bất đồng ánh mắt.

Một là cái kia người mặc anh tuấn uy vũ khôi giáp linh khí thiếu nữ, trong ánh mắt tràn đầy ánh sáng, nàng ngã ngồi ở trên thảm trải sàn, nâng lên tay nhỏ bé trắng nõn, muốn tóm lấy Dương Tiễn hình bóng. . .

Mà dựa vào tại thạch trụ xó xỉnh, bị hai gã tráng hán bảo vệ tên kia hoàng tử, ánh mắt sâu chỗ lại xẹt qua chút ác độc cùng phẫn hận, rồi sau đó nhắm hai mắt lại, ôm đầu vai, không nói thêm gì nữa.

Dương Tiễn mới vừa đi, một đoàn thị vệ theo bốn phía tràn vào, bèn đao phiến sáng loáng thoáng qua tâm thần người.

"Hầu gia! Bảo vệ Hầu gia!"

"Hoàng Tử điện hạ! Mạt tướng cứu giá chậm trễ!"

"Cái này đáng chết Yêu Hồ! Đem chúng nó cho ta đánh chết!"

Tiếng huyên náo, tiếng ồn ào, toàn bộ Hầu phủ đều sôi trào lên, nhưng rất nhanh thì trở nên yên tĩnh, lặng yên không một tiếng động.

Dương Tiễn đây?

Hần mới bắt đầu cũng không rời đi Hầu phủ, mà là vòng một cong, thừa dịp loạn đi phòng bếp sân nhỏ bên kia, ở đó ăn ngón nghiêng một trận.

Rồi sau đó hần lại chuyển đến cái kia tiểu Quận chúa chỗ ở lầu các, bản muốn nhìn một chút cái kia nhà xí phòng sơ thông không, nhưng sau đó cười một tiếng.

"Mặc dù kéo chặn lại người nhà vệ sinh, nhưng là coi là cứu người một lần, chúng ta đánh liền bằng nhau đi."

Đầu không tự chủ hiện ra, cái đó linh khí bức người lại miệng đầy 'Thúi lắm' thiếu nữ, hơi hoảng thần.

Dương Tiễn trong lòng không khỏi so sánh, nếu là Tiểu Thiên mà trưởng thành, linh tú tuấn tú tự nhiên cũng là không kém cái này tiểu Quận chúa đi.

Học chung với Tiểu Thiên nha, Dương Tiễn trong lòng có chút nhớ, lại lại không cách nào lập tức đi gặp nàng. . .

"Ai " Dương Tiễn thở dài, vừa muốn đi leo tường, lại thấy cái kia lầu các một chỗ cửa sổ mở ra, như là thư phòng.

Hần chợt nổi lên chơi đùa tim, tạm thời mang tới cái kia tiểu Quận chúa coi là Tiểu Thiên nha, ở trong cửa sổ nhảy vào, cử bút ở trên tờ giấy trắng viết mấy chữ, mà sau sẽ bút ném một cái, thoát ra Hương các, bay qua tường viện, không còn biết tung tích.

Ước chừng sau hai canh giờ, một đám thị vệ hộ tống, cái kia tiểu Quận chúa mặt đầy mệt mỏi mang theo vài tên thị nữ trở về trong lầu các.

Nàng cũng không cỡi ra cái kia thân khôi giáp, chẳng qua là ngồi ở trên ghế ngăn người, dường như đang suy nghĩ gì, nhớ tới cái gì.

Một thị nữ ở thư phòng cái kia truyền tới tràn đầy kinh ngạc vui mừng kêu lên: "Quận chúa! Quận chúa người mau đến xem nha! Người kia cho người lưu chữ!"

Lưu chữ? Chữ gì?

Nguyên bản thất hồn lạc phách tiểu Quận chúa đứng bật dậy, mang ngược Ghế bành, rót bẻ ly trà, liên tục không ngừng chạy tới trước bàn đọc sách.

"Hần! Hần! " tiểu Quận chúa hai tay kích động run không ngừng, nắm tờ giấy kia, ngẩng đầu nhìn về phía hầu hạ mình những thứ này thị nữ "hần! Viết đây là cái gì nha? Ta không đọc qua mấy ngày sách các người cũng không phải là không biết! Nhanh cho ta niệm tới!"

Mấy cái thị nữ không nhịn được cười tiền phủ hậu ngưỡng, tức giận tiểu Quận chúa không ngừng giậm chân, nàng từ nhỏ hoạt bát hiếu động, không nghĩ nữ công, không biết chữ cười đã chưa!

Chờ nàng sắp rút kiếm, mấy cái này thị nữ mới đối với nàng giải thích Dương Tiễn lưu chữ hàm nghĩa. Bất quá các nàng giải thích thời điểm, đều có điểm cổ quái. . .

'Chặn người nhà vệ sinh, xóa bỏ.'

"Cái đó, trước chính là hần làm chặn? " cái này tiểu Quận chúa gương mặt phỉếm hồng, ấp úng nói câu: "Đây chính là nữ nhi gia tư dụng mà, hần, hần làm sao có thể như vậy. . . Nói năng tùy tiện. . ."

Mấy cái thị nữ hai mắt nhìn nhau một cái, mà nói nghiệp tiếp theo cười rất hiền lành, chọc cái kia tiểu Quận chúa càng là cuống cuống, chỉ có thể làm

nữ.

Thương, ngắn kiếm xuất vô, hàn quang chợt hiện.

"Ai cười nữa! Ta liền đem đầu nàng phát tước mắt!"

Cái này nữ tử phương thức. . . Ngược lại mấy cái thị nữ vội vàng cầu xin tha thứ, cũng không biết cái này tiểu Quận chúa tương lai phu quân có thể hay không ưa chuộng.

Lời ông tiếng ve nói ít, trở lại chuyện chính.

Lại nói Dương Tiễn bay qua Hầu phủ tường viện sau cũng không cách thành, ngược lại khắp nơi nhân nhả đi dạo lung tung.

Hắn tới trong thành, vốn là tu hành tịch tịch, nghĩ (muốn) nhìn một chút phẩm tục phong cảnh, phẩm nhất phẩm nơi này nhân văn.

Xem trong thành một góc cầu nhỏ nước chảy, mấy con ngỗng cạc cạc mà qua;

Lại nghĩ chân sách ngoài cửa viện, nghe trẻ con tiếng đọc sách, thanh thanh nhập nhĩ.

Cuối cùng, hắn đi trong thành một chỗ Vũ Viện, bởi vì lúc trước thấy kia vị trung niên Hầu gia ra tay chiêu thức bất phạm, hơn nữa những chiêu thức kia lúc đối địch vô cùng hiệu quả, hắn cũng nổi lên nhiều chút trộm tim. . .

Hồng Hoang tu đạo, nặng hơn(nhiều tầng) Nguyên Thần.

Bây giờ đại đa số đạo pháp, đều là lấy nói thân thể vì Nguyên Thần chi cơ, nói thân thể tựa như cùng nguyên thần phòng, khỏi giáp.

Tuy nói nói thân thể cũng rất trọng yếu —— tu vi yếu thời điểm, Nguyên Thần không thể rời bỏ nói thân thể bồi bổ; tu vi cường thịnh, tuy có thể Thần Du Thái Hư, nhưng Nguyên Thần thời gian dài rời thân thể, cũng sẽ xuất hiện rất nhiều sai lệch.

Nhưng tu sĩ đầu pháp phần lớn đều là sử dụng pháp bảo, xa xa cách nhau, lẫn nhau đối oanh, hợp lại đúng là cái thực lực cao thấp, thần thông mạnh yếu.

Cho dù có cao minh tu sĩ, ở tu Nguyên Thần lúc không quên trui luyện nói thân thể, nhưng cũng sẽ không dễ dàng đánh cận chiến.

Gần người giao chiến, thường thường mất tiên cơ, tự nhiên so với khoảng cách xa thi triển pháp thuật nguy hiểm rất nhiều. Tu sĩ mặc dù siêu thoát hồng trần, truy tìm đại đạo, nhưng là vì vậy càng tích mệnh.

Cho nên, võ đạo thể thuật dần dần sa sút.

Tưởng tượng năm đó, Vu Yêu đại chiến cuốn thiên địa. Vu trọng thể tu, Yêu tu Nguyên Thần, cái kia kéo dài không biết mấy cái kỷ nguyên đại kiếp nạn, cũng bị coi là 'Thể thuật' sáng chói nhất niên đại.

Sau đó Vu Yêu suy vi, nhân tộc nổi dậy mà Tôn cánh cửa, tu 'Thể' nhất mạch càng phát ra suy thoái.

Võ, phần lớn cũng chỉ là nhiều chút chiêu thức, ở tu sĩ trong mắt cũng không có gì cao thâm phương pháp, càng không phải là năm đó Vu tộc những thứ kia uy lực vô cùng Cổ chiến pháp.

Từ Võ nhập đạo? Đã là nói mơ giữa ban ngày.

Dương Tiễn bái sư Ngọc Đình chân nhân lớn như vậy có thể, nếu là tu điểm Cổ vũ chiến pháp, ngược lại cũng không coi là ném thân phận, có thể trộm người phạm chi Võ. . .

Chuyện này nếu là truyền đi, coi là thật sẽ để cho không ít ánh mắt thiên cận tu sĩ cười đến rụng răng.

Dương Tiễn cũng thật bất đắc dĩ.

Bát Cửu Huyền Công trước mặt tam trọng tu hành thời điểm, huyền công quá mức bá đạo, căn bản không có thể tu hành Tam Sinh Bích Lạc quyết.

Không thể tu Nguyên Thần, cũng liền không dùng được pháp khí pháp bảo, hắn có thể bằng vào, cũng chỉ có này là đạo thương không vào thân thể.

Nhưng mà, giai đoạn hiện tại hắn có thể tiếp xúc được, cũng chính là mảnh này không bại Đại Thiên thế giới người phạm sử dụng chi Võ.

Trộm cũng liền trộm đi, dầu gì có thể vì hắn gia tăng mấy phần chiến lực, nhiều một chút tự vệ thực lực.

Dương Tiễn quyết định chủ ý, trộm cắp nhảy tới Vũ Viện một chỗ nóc nhà, cứ như vậy xem Võ trong nội viện những thứ kia thanh niên thiếu niên, ở đó nghiên tập võ nghệ.

Sắp thành bộ chiêu thức nhớ kỹ trong lòng, mặc dù đều là nhiều chút nông cạn Võ, nhưng tại thân thể lực lượng vận dụng lên mặt, quả thật cũng có vài phần khéo léo. . .

Lúc mặt trời lặn, Dương Tiễn bóng người tiểu nhiên nhi khứ, chạy trở về chính mình ở ngoài thành trong núi, mang tới thật sự nhớ những chiều thức kia từng cái diễn luyện, đi kỳ bã rượu, để lại đơn giản mấy chiêu, lập đi lập lại luyện tập một giờ, dần dần nổi lên.

Sau đó với trận trên bàn ngồi tĩnh tọa tu hành, sau đó với trong sơn cốc thua thạch chạy nhanh.

Đây là căn bản nhất tu hành, tất nhiên một ngày đều không thể rời xuống.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Vì Võ mà quay về

Mặt trời mọc thời điểm, thiên địa linh khí xao động kịch động, trong thiên địa hỏa lực dư thừa, thích hợp nhất dương, hòa thuộc tính công pháp tu hành.

Bát Cửu Huyền Công cũng không thuộc tính phân chia, nhìn như đơn độc tu thể phương pháp, nhưng lại bao la vạn tượng, ẩn chứa đại đạo chí lý.

Mỗi khi Kim Ô dâng lên, Dương Tiễn đều sẽ đối mặt ánh sáng mặt trời thổ nạp, mượn một tia yếu ớt Kim Ô lực, tôi luyện luyện nhục thể của mình.

Khoảnh khắc, thiên địa sáng choang, cái kia tia (to) xao động dần dần biến thành nhiệt độ ấm áp.

Dương Tiễn chậm rãi mở hai mắt ra, một cỗ kim mang lạng lã tiêu tan, hắn cẩn thận cảm giác thân mình, lại nắm chặt một cái quyền. . .

Khí lực, vẫn là không có tăng trưởng sao?

Dường như hắn xác định tại một cánh tay 9999 cân cực hạn, không cách nào tiến thêm một bước.

Về núi nửa tháng, hoàn toàn không có đột phá.

Thật ra thì, đi đến một bước này, Bát Cửu Huyền Công đệ nhất trọng đã Đại viên mãn, hắn hoàn toàn không cần lo lắng căn cơ chưa vững, có thể bắt đầu tiếp theo nặng tu hành.

Nhưng Dương Tiễn vẫn cảm thấy, chính mình cũng không có chạm được Bát Cửu Huyền Công đệ nhất trọng cực hạn, loại này 'Bất mãn' cảm giác vậy không đi, để cho hắn dần dần có chút phiền muộn.

Lại tĩnh tâm thể ngộ nửa tháng, Dương Tiễn cuối cùng biết ——

Hắn chạm được, trở ngại hắn khí lực tăng trưởng bình cảnh, là mảnh thiên địa này thật sự bày hạn chế!

Là Thiên Đạo quyết định ngăn trở!

Dương Tiễn thâm hạ quyết tâm, chính mình phải đánh vỡ tầng này ngăn trở, nếu không kế tiếp thân thể tu hành, rất có thể sẽ đối với khí lực tăng trưởng có lớn hơn hạn chế.

Hắn về sau coi như dựa vào cái thanh này một dạng khí lực đi Hồng Hoang, sự quan trọng đại a!

"Tự lấy nửa năm kỳ hạn đi, nửa năm nếu là đều không thể đột phá, ta đây dừng lại thêm ở cảnh giới này cũng không có tác dụng gì. . ."

Dương Tiễn thờ dài, như nửa năm sau, hắn vẫn không có thể bước qua đạo khảm này, dĩ nhiên là sẽ bắt đầu tu hành Bát Cửu Huyền Công đệ nhị trọng.

Thổ nạp chốc lát, đứng dậy mà đứng, tắm ánh nắng bên trong, bắt đầu diễn luyện quyền pháp.

Quyền pháp diễn luyện hai giờ, Dương Tiễn nhảy vào sơn cốc, lưng đeo đá lớn đi, tiếp tục nấu cốt luyện gân.

Coi như khí lực tạm thời không tăng trưởng, hắn vẫn tiếp tục cầm đầu tu hành.

Ngược lại cũng không có thể nói Dương Tiễn không thông minh, dù sao cũng là ở độc từ tu hành, không có sự phụ chi điểm, cũng không có đồng tu nhất pháp sư huynh đệ trao đổi.

Huống chi, hần tu đạo mới vài năm?

"Haaa...!"

Tiếng quát như sấm, Dương Tiễn ở sơn cốc trên đất trống bắt đầu vung quyền đá vào cẳng chân, động tác hung mãnh, khi thì tựa như mãnh hổ kia xuống núi, khi thì như cái kia Côn Bằng giương cánh.

Một quyền vỗ nát đá xanh, Dương Tiễn tĩnh lực thể ngộ, khoe miệng lộ ra nhiều chút nụ cười.

Bộ này chính mình tổng kết tinh luyện đơn giản quyền pháp, càng ngày càng cương mãnh.

Đáng tiếc, quyền pháp này quá mức phổ thông, đối với thực lực của hần không có gì quá lớn tăng phúc, chỉ có thể để cho hần tốc độ ra quyền tăng lên mấy phần, để cho hần xê dịch nhảy lúc đều có thể tìm được cơ hội xuất thủ.

Tu hành huyền pháp, nấu cốt luyện gân, để cho hần được một thân khí lực, mà 'Võ' lại để cho hần tìm được đầy đủ lợi dụng cái này một thân khí lực phương thức.

Dương Tiễn bộ quyền pháp này đánh tương đối có thành tựu sau, không khỏi, lại động đi trong thành trộm tâm tư.

"Nếu là cao minh hơn chút võ thuật, mong rằng đối với lực lượng vận dụng cũng càng thêm khéo léo, có thể để cho ta đây thân khí lực phát huy ra uy lực lớn hơn đi."

Trong mắt của hần có chút hướng tới, sau đó lắc đầu cười khề.

Người phạm cho là tu sĩ cao cao tại thượng, thật ra thì chẳng qua chỉ là đối với lực lượng hiểu cùng vận dụng bất đồng thôi, hần cái này đại năng học trò cũng không len lén học tập phạm nhân võ nghệ nha, tuy nói là một lệ, không có gì đại biểu tính chất ví dụ.

Sinh linh tồn ở bên trong trời đất, gặp thiên địa gặp trắc trở; muốn phải sinh tồn, vừa muốn thể ngộ thiên địa, càng phải cùng thiên địa chống lại.

Mảnh này Đại Thiên thể giới gần đất xa trời, thiên địa linh khí tiêu tan, đã bắt lợi cho tu hành, những thứ kia đại tu sĩ cũng không thấy nhiều.

Nguyên nhân chính là như thế, 'Võ đạo' nổi dậy, người phạm nếu muốn trở nên mạnh mẽ, cũng sẽ đi tập võ.

Tập võ người càng ngày càng nhiều, chung quy có một ít để cho người tươi đẹp thiên tài, khai sáng ra các loại lưu phái, từ lâu rồi, tự nhiên trăm hoa đua nở.

Mảnh này đạo thống không còn thiên địa,

Võ đạo đã phát triển không biết bao nhiêu năm, đối với Dương Tiễn mà nói, đây thật ra là có sẵn bảo khó.

Dương Tiễn mơ hồ đã hiểu, sự phụ lời muốn nói 'Vận may lớn'. Cụ thể là chỉ cái gì.

Mà hần lại nghĩ đến, tại hậu thế trong chuyện thần thoại xưa truyền lưu Dương Tiễn, dùng là một cán ba sắc nhọn hai nhận thương, mỗi lần ra tay đối địch, cũng không phải là thi triển thần thông ngàn dặm lấy địch thủ cấp, ngược lại càng giống như là phạm gian tướng lĩnh, vung trường thương nhào tới sập lá cà. . .

Nói như vậy, võ nghệ, hần Dương Tiễn ngược lại không phải là học không thể.

Nhất là bây giờ mỗi ngày tu hành đều không được tiến thêm, cứ thế mãi, tất nhiên đánh bại hần tu đạo lòng tin.

Giữ vững tu hành đồng thời, dời đi tầm mắt đi học võ, ngược lại cũng có thể hóa giải một phen áp lực.

Sau đó nửa tháng, Dương Tiễn mỗi ngày đều sẽ đi xuất động phủ, đi ra núi lớn, đi chỗ đó ngồi phạm trần trong thành lớn.

Hần hỏi thăm tập võ chi địa, biết được cái này thật sự thành lớn vô cùng hẻo lánh, không tính là quá phồn hoa, không có gì môn phái cấm rể, có thể tập võ địa phương, ngoại trừ bên ngoài thành trại lính, cũng chính là tòa kia võ quán.

Dương Tiễn do dự một chút, cũng không trực tiếp bái nhập võ quán. Cũng không phải là hần không bỏ được tu sĩ cái giá, thật sự là không thích bị người hô tới quát lui, không được tự do.

Cái này một trộm, coi như không dùng lại được.

Dương Tiễn buổi tối trở về núi tu hành, ban ngày liền suy nghĩ võ nghệ.

Hần nằm úp sấp qua võ quán nóc nhà, ngoài ý muốn đụng vào qua võ quán giám đốc bảo tàng vợ bé cùng cái đó người đã trung niên võ quán đại sư huynh tư hội, cũng thấy mấy cái võ quán đệ tử khi dễ một hèn yếu thiếu niên.

Hắn đi qua bên ngoài thành trại lính, thấy qua bay lên, ngưng kết thành Vân không lồ huyết khí, cũng học trộm được trong quân tướng lĩnh cho bộ hạ diễn luyện giết người quyền pháp.

Chờ những thứ này đều học không sai biệt lắm, ngưng luyện ra mấy chiêu mấy thức sau khi.

Làm xong những thứ này, cũng chỉ là hao tổn hần nửa tháng thôi.

Ngô Đạo so với học võ có thể huyền diệu hơn rất nhiều Dương Tiễn tư chất không lại thấp, càng giỏi về tổng kết, suy một ra ba. Hắn tập võ tốc độ nếu là bị người biết được, nói không chừng sẽ có không ít cái gọi là môn phái lớn, phái người tới thu tên đệ tử này. . .

Dần dần, hần đối với những chiêu thức này đã không phải thỏa mãn, lên trong thành cao thủ chủ ý.

"Cao thủ " Dương Tiễn sờ lên cằm suy tư nửa đêm, cuối cùng miễn cưỡng phong tỏa một nhân vật.

Cái kia cái trung niên Hầu gia.

Yến hội ngày đó, cái kia Hầu gia khí lực kém xa Hồ Yêu, lại dựa vào chiêu thức khéo léo kéo lại một cái hung hồ ly.

Mặc dù cái này Hầu gia phía sau cũng bị thương rất nặng, có thể những chiêu thức kia bây giờ Dương Tiễn nhớ lại, đúng là so với hần hiện tại đang nắm giữ võ kỹ cao minh hơn rất nhiều lần.

"Trở về hỏi một chút?"

Dương Tiễn cũng không thể nào do dự, dù sao hần lần trước còn cứu cái kia Hầu gia một mạng, trực tiếp đi thăm viếng, hần sẽ bị cái kia Hầu gia tiếp kiến.

Lần này, hần không có leo tường, quang minh chính đại đứng ở Hầu phủ cửa chính, ngẩng đầu nhìn lên, trạch trước trên tấm bảng rồng bay phượng múa bốn chữ lớn:

Thượng Đức Hầu Phủ.

Dương Tiễn cất bước muốn vào, giữ cửa đội kia tướng sĩ ánh mắt có chút nghi ngờ không thôi, lên tiếng hò hét, cản lại hần tới.

Một tên tướng lĩnh thận trọng lý do, len lén lấy ra một quyển bỏ bạch, lạng lẽ so sánh bỏ bạch lên(trên) bức họa cùng Dương Tiễn dung mạo.

"Người nào dám xông Hầu phủ! Không muốn sống nữa sao!"

Dương Tiễn cũng không đến(lấy) giận, mở miệng nói: "Ta có việc thăm viếng vị này Hầu gia, xin thông báo một tiếng."

Cái kia hò hét tướng lĩnh trực tiếp giận dữ, Dương Tiễn như vậy đúng mực thái độ, hần thấy chính là đối với Hầu phủ, đối với bọn họ khinh miệt.

"Thật can đảm! Hầu gia là người nói thấy chỉ thấy sao! Bên cạnh (trái phải) đều có, trọng trách ba năm còn, đánh cho ta cách hần!"

Dương Tiễn mày kiếm hơi nhú lên, hần cũng không muốn cùng những thứ này tướng sĩ động thủ, liền muốn rời đi nơi đây, đi lần trước tường viện cái kia lật qua.

Lại nghe đám người phía sau truyền đến một tiếng sột ruột hô to: "Dừng tay! Tất cả dừng tay!"

Cái kia nắm bỏ bạch bức họa tướng lĩnh vọt ra, một cước đem cái đó ầm ỉ gia hỏa đập bay, hướng về phía Dương Tiễn lại là ôm quyền, lại là khom người.

"Đắc tội, đắc tội. Dám hỏi ngài nhưng khi ngày cứu Hầu gia thiếu niên anh hùng?"

Dương Tiễn xuy cười, làm sao lại thành thiếu niên anh hùng rồi hả? Hắn cũng không phải là cái đó Kim Cương Barbie tiểu Na Tra.

Dương Tiễn nói chỉ là câu "Ngày đó đúng là ta " Hầu cửa phủ trong nháy mắt sôi sùng sục, cái kia kích động binh vệ hô to thông báo, giống như một đạo ngòi nổ lan tràn mà đi, trực tiếp mang tới Hầu phủ nổ rung ba dao động.

Không lâu lắm, vương hầu chạy chậm tự mình ra ngoài chào đón, trong Hầu phủ cánh cửa khách, tướng lĩnh hội tụ một Đường, mang tới Dương Tiễn nhiệt tình vây lại.

Thấy cảnh này, Dương Tiễn nhất thời. . . Có chút lúng túng. . .

Hắn chính là đến tìm vị này Hầu gia 'Thỉnh giáo ', lúc này phản ngược lại không tốt lên tiếng.

Hắn không muốn da mặt sao?

Trong lòng thờ dài, Dương Tiễn mơ mơ hồ hồ, liền bị vị kia khôi ngô Hầu gia kéo gần Hầu phủ, đi ngày đó trong điện dự tiệc.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Đại thúc Chấn Đức

Lần thứ hai đặt chân Hầu phủ, Dương Tiễn vẫn còn có chút không thể thích ứng.

Này nhân gian giàu sang 'Cùng hung vô cùng xa'. Đối với tu hành rõ ràng khổ, đúng là một loại khó tả cảm dỗ.

Cái kia Hầu gia chào hỏi Dương Tiễn nhập tọa, lại la lên trong phủ mấy vị đức cao vọng trọng ông già, gọi hơn mười tên gọi bộ tướng phụ tá, vây quanh một bàn ngồi xuống, đều đối với Dương Tiễn không ngừng nói lời cảm kích, còn dám đem Dương Tiễn an bài ở chủ tọa.

Nâng ly cạn chén, quang tiền đặt cuộc điểm điểm.

Dương Tiễn cũng không câu nệ, lấy trà thay rượu, chỉ nói là 'Phượng ngoại tu sĩ bất tiện uống rượu'. Cái này Hầu gia trong lời nói tràn đầy cảm khái, đối với Dương Tiễn không ngừng giờ ngón tay cái lên.

Hầu gia cười mở cười to mấy tiếng "đây mới thực sự là tiên nhân tác phong a!"

Dương Tiễn cũng không lảng lảng, hần từ đầu đến cuối nhớ được bản thân là tới làm gì, cũng không đem vị trí của mình bày rất cao, dù sao phải cầu cạnh người.

"Tiểu tiên nhân nên xưng hô như thế nào à?" cái này Hầu gia nhiệt độ âm thanh hỏi "có thể hay không báo cho chúng ta Tiên Môn vị trí?"

Dương Tiễn dừng dừng một tiếng, cũng không giấu giếm, nói thẳng ra, ngược lại đoán nghĩ bọn họ cũng sẽ không biết.

Đại thế giới này tu luyện hoàn cảnh cạn kiệt, cánh cửa đạo thống không sai biệt lắm cũng đã không cách nào duy trì, người phạm có thể biết tiên gia có sự cũng không mấy.

"Ta được đặt tên là Dương Tiễn, may mắn đã lấy Ngọc Tuyền sơn Ngọc Đình chân nhân sư phụ. Bây giờ chẳng qua là một mới nhập môn tu sĩ, chưa thành tiên, đảm đương không nổi tiên nhân danh xưng là."

Trong bữa tiệc những thứ này áo gấm trung lão niên người nhất thời về mặt mộng ép.

Ngọc Đình chân nhân? Dự đoán nhất định là cái kia lãnh đạo siêu nhiên nhân vật, bọn họ chưa từng nghe qua cũng thuộc về bình thường đi, không thể ngạc nhiên, tránh cho xấu hổ mất mặt.

Bọn họ hôm đó đều ở đây trong yến hội, đều gặp Dương Tiễn ra tay lực giết hung hồ ly, lấy sức một mình cứu Thượng Đức sau khi.

Có như vậy khả năng tu sĩ, chính là ở đó trong hoàng thành, sợ cũng không cấp đường mấy cái.

Chẳng qua là những người này cũng không nghĩ tới, người trẻ tuổi này thật không ngờ khiêm tốn, trong lời nói đang ôn hòa, không có chút rung động nào, tự xưng bình thường, nhưng trong xương lại tản ra một cỗ không rơi tục chảy khí chất.

Có hai gã tóc bạc hoa râu ông già, len lén nhìn chằm chằm Dương Tiễn từ tế quan sát, bọn họ đương nhiên sẽ không vọng khí thuật, nhưng người đã già chung quy có vài phần nhìn người bản lĩnh.

Lại thấy, thiếu niên này dường như lâu trải qua phong sương, da thịt có chút ngăm đen, nhưng sinh mày kiếm mũi ưng, góc cạnh rõ ràng, tính được là là vô cùng anh tuấn, nhưng lại có vài phần ngây thơ vị thoát.

Hai vị lão nhân trong lòng không ngừng khen ngợi, rồi hướng Hầu gia nháy mắt, dưới mặt bàn mặt âm thầm giờ ngón tay cái lên, cái kia Hầu gia lại thêm mấy phần nụ cười.

Dương Tiễn tự nhiên cảm giác những người này ở đây quan sát hần, cũng không phải là không có hảo ý, hần cũng không thể nào để ý.

"Không biết ta phải nên làm như thế nào xưng hô Hầu gia?"

Thượng Đức sau khi mù nói: "Ta được đặt tên là Chấn Đức, Ôn Chấn Đức, tiểu tiên nhân. . . Dương huynh đệ nếu không phải để ý, liền trực tiếp gọi ta

là tên gọi chính là. Ta cái mạng này đều là Dương huynh đệ cứu được, cũng đừng gọi ta là Hầu gia."

"Hầu gia. . ." Dương Tiễn ngược ngược mà cười, lại kêu 'Hầu gia' cũng quá không cho người ta mặt mũi, nhưng cũng không thể trực tiếp kêu tên người kiêng kị(Húy).

Dù sao đây là đầy đất vương hầu, càng là ngay trước Thượng Đức Hầu nhiều như vậy thủ hạ mặt, chính mình vốn là cầu vớ, cố lại không thể quá khuyết điểm lễ.

Nghĩ tới nghĩ lui, thật ra thì cũng bất quá trong chốc lát, Dương Tiễn cười tiếng hô: "Đại thúc, lần này ta trở về cũng không phải là muốn hẹp ân báo đáp, mà là có chút vấn đề muốn thỉnh giáo."

Đại thúc?

Thượng Đức sau khi sừng sốt một chút, rồi sau đó vỗ tay cười to, trong ánh mắt càng là có vài phần nhớ lại.

"Ha ha ha ha! Tiếng này đại thúc thật là khéo léo! Xem Dương huynh đệ người tuổi còn trẻ, ta đều đã là tri mệnh chi niên! Làm một tiếng này đại thúc, làm một tiếng này đại thúc a!"

Dương Tiễn ung dung thần nhiên, nhưng trong lòng cũng thờ phào nhẹ nhõm.

Lúc đầu, hẳn cho là tới nơi này sau đó, những người phạm tục nhất định sẽ vây quanh chính mình, cầu Tiên đan, hỏi tiên dược, mình cũng nghĩ xong một phen giải thích.

Thật không nghĩ đến, vị này Hầu gia thật không ngờ hào sảng, căn bản không nói tu sĩ về điểm kia chuyện, chẳng qua là quyền đem mình làm làm ân nhân cứu mạng.

Nhớ tới ở đây,

Dương Tiễn đối với Thượng Đức sau khi, cũng thêm mấy phần hảo cảm.

"Dương huynh đệ có vấn đề gì cứ nói đừng ngại! Không cần cùng ta vị đại thúc này khách khí!"

Dương Tiễn nhìn chung quanh một chút cái này đây bàn bóng người, đối với Thượng Đức sau khi lộ ra nhiều chút cười khò.

Thượng Đức sau khi vung tay lên " các vị xin tạm thời tránh lui, ta cùng Dương huynh đệ có lời muốn nói, buổi tối lại cùng uống rượu."

Những thứ này phụ tá bộ tướng đứng dậy cáo lui, từng cái lúc đi đều đối với Dương Tiễn quang tới thiện ý ánh mắt, hiển nhiên là đối với Dương Tiễn giác quan rất không tồi.

Chất phác thuần hậu, lại cũng không ngu dốt; xuất trần bất phàm, lại cũng sẽ không cao cao tại thượng.

Ở trong lòng bọn họ, Dương Tiễn tất nhiên là có trẻ sơ sinh tâm tính, so sánh với, tự ti mặc cảm.

Chờ những người này sau khi đi, trong đại điện cái kia hơn mười tên gọi tỷ nữ cũng thôi lui đến ngoài mười trượng, đều là len lén quan sát Dương Tiễn, xem cũng xem không đủ.

Thượng Đức sau khi hẳn là nhìn thấu Dương Tiễn trước cười khò trong lòng tưng, liền đem các loại người đều đuổi đi.

Dương Tiễn hướng về phía Thượng Đức sau khi ôm quyền, đạo câu: "Đa tạ, ta có chút mặt mũi, đại thúc nhiều phí tâm."

"Chuyện nhỏ mà thôi, Dương huynh đệ người có yêu cầu gì, cứ nói đừng ngại. " cái này Hầu gia vung tay lên, hào khí Vân Thiên.

Muốn cho người dạy ta mấy chiêu công phu quyền cước. . .

Lời này, Dương Tiễn trong lòng mặc dù nhưng đã vòng vo mấy lần, nhưng lại thật là có chút không nói ra được.

Ngược lại không phải là hẳn kiêu ngạo thân phận tu sĩ, đối với một phạm nhân khó khăn mở Tôn miệng; chỉ là thuần túy ngược ngược, không muốn nhìn thấy vị này nhân gian vương hầu lộ ra cái loại này. . . Ánh mắt bất khả tư nghị.

"Đại thúc, ta mặc dù không muốn quan chuyện thế gian, nhưng vẫn là cùng Hầu gia đề tĩnh, coi như là bán đại thúc một cái ân huệ."

Thượng Đức Hầu sừng sốt một chút, hẳn nghiêm túc nghe, dùng tay làm dấu mời: "Dương huynh đệ người cứ nói đừng ngại, ngược lại ta cái mạng già này đều là người cứu được, thiếu ân tình của người đã sớm không trả nổi rồi."

"Hôm đó ta nhớ được cùng Hầu gia ngồi chung, có một tên người mặc cẩm y nam tử, còn giống như là cái gì hoàng tử. " Dương Tiễn rất bình tĩnh nói câu " nếu như ta cảm giác không sai, trên người hẳn có vài phần dụ dỗ khí, cùng cái kia mấy con hung hồ ly dường như đồng nguyên."

Cái kia Thượng Đức sau khi sừng sốt một chút, ngừng đầu nhìn Dương Tiễn.

Dương Tiễn đứng dưng một tiếng, hết thấy cũng không nói nhiều, điếm đến đó thì ngừng.

Hắn đưa đồ ăn thời điếm thật ra thì liền nhìn ra, cái đó cái gọi là hoàng tử dường như có chút không bình thường.

Lúc đó theo hoàng tử bên người đi qua, cảm thấy người hoàng tử kia mơ hồ có chút khí hư thể nhược, hơn nữa quần vòng quanh một cổ nhân nhạ yêu khí.

Hơn nữa, hung hồ ly phác sát, nanh vuốt bên dưới không lưu người sống, duy chỉ có người hoàng tử kia chẳng qua là bị ném ra ngoài, bả vai chịu rồi điếm bị thương nhẹ.

Dương Tiễn lúc ấy cũng lơ đãng, cũng là trở lại trong núi sau khi mới ý thức tới. Hắn trong lúc rảnh rỗi suy tư một chút, nói chung biết hôm đó đánh lên người chủ sừ là ai.

Nhưng thế tục hoàng quyền tranh đấu, cùng hắn cái này đến cánh cửa đệ tử có gì liên quan? Cho nên liền không hay đi quản cái gì, bây giờ vừa vặn lấy ra bán một cái nhân tình.

Cái này Hầu gia lại ngồi không yên, lập tức đứng lên không ngừng đi, trong cặp mắt kia trước tràn đầy nghi ngờ, rồi sau đó dần dần phủ đầy ánh sáng, cuối cùng càng là giống như hai ánh kiếm!

Như thế, hắn các loại nghi ngờ, liền đều giải thích rõ!

"Đa tạ Dương huynh đệ! " Thượng Đức sau khi định tiếng nói câu, lần nữa chậm rãi nhập tọa, cả người khí thể trở nên ác liệt rất nhiều.

Phảng phất một thanh bảo kiếm ra khỏi vỏ.

Thượng Đức Hầu hít thở sâu mấy lần, vừa mới khôi phục nguyên bản ôn hòa, rồi sau đó lộ vẻ sâu thâm cười một tiếng, thần thức cảm khái không thôi.

"Ta vì Đế Hoàng Gia bán mạng mấy chục năm, quay đầu lại, nhưng phải tao Đế Hoàng Gia tính toán như thế, thật đáng tiếc, đáng hận a."

Dương Tiễn nắm một cây đùi gà miệng to ăn, ở bên không nhịn được hỏi một câu: "Ta nghe nói, đại thúc phải đem gả con gái cho người hoàng tử kia, vì sao người hoàng tử kia còn phải ngược lại tính toán đại thúc người?"

"Hắn nên làm chẳng qua chỉ là bình quyền thôi " Thượng Đức sau khi lộ vẻ sâu thâm cười hai tiếng " ta vô tình ngã vào mấy vị hoàng tử cạnh tranh vị nước xoáy, trước trong hoàng thành cũng có ý đẩy xuống tiểu nữ cùng người hoàng tử kia hôn sự, sợ chính là vì vậy ghi hận bên trên(lên) ta."

Dương Tiễn rất nghiêm túc gật đầu một cái, kẹp một cái trước trộm ăn rồi cái loại này không biết tên thịt kho, miệng đầy dầu mỡ " bất kể như thế nào, người hoàng tử kia cả ngày cùng yêu tà vì múa, tất nhiên sẽ tạo cản trở."

"Được ! " Thượng Đức Hầu vỗ xuống cái ghế " ta đây đi liền viết một phong thư, chặt đứt cùng Đế Hoàng Gia cửa hôn sự này! Ta Ôn Chấn Đức thủ vệ biên cương hơn hai mươi năm, đoán nghĩ bọn họ cũng không dám thật bắt ta như thế nào!"

Dương Tiễn xem cái này đại thúc lại nói đi là đi, vội vàng ngăn trở: "Đại thúc đừng nóng, ta còn có việc muốn nhờ người!"

"Ồ? " Thượng Đức sau khi nhìn Dương Tiễn, đột nhiên, vị này Hầu gia thì tựa hồ biết cái gì.

Thiếu niên này anh hùng, hôm nay cố ý tới cửa, lại là nhắc nhở chính mình hoàng tử có vấn đề, lại là như thế làm khó, áp ứng không nói ra miệng. . .

Trước đây lại nghe trong phủ quân gia nói đến, chính mình con gái bảo bối dường như cùng trước cứu mình tiên nhân nhận biết, con gái bảo bối càng là ôm lấy một trang giấy ngày ngày ở đó ngẩn người. . .

Thì ra là như vậy!

"Ha ha ha ha! Ha ha ha ha!"

Thượng Đức Hầu ngửa đầu cười to, tiếng như hồng chung, một vui mừng như điên.

Dương Tiễn vẻ mặt buồn khổ, cái này đại thúc chẳng lẽ đã hiểu mình khó xử? Không thể nào? Rốt cuộc ai mới là tu sĩ, thế nào cảm giác cái này đại thúc mới có 'Tha Tâm Thông' bản lĩnh?

Thượng Đức sau khi trong tiếng cười, đã đứng ở Dương Tiễn bên người, nghiêng đầu kêu cầu: "Đi, thông báo Quận chúa tắm thay quần áo, cực kỳ ăn mặc một phen, tới nơi này cùng gặp khách."

"Cho thêm bản sau khi đem ra giấy và bút mực, bản sau khi tự mình viết xuống sa thải hôn ước thư!"

"Còn nữa, đi cho ta biết hai đứa con trai kia, để cho bọn họ vội vàng từ trại lính chạy trở về đến, lão tử có đại sự muốn tuyên bố!"

Dương Tiễn há hốc mồm, trong nháy mắt có chút mờ mịt luống cuống, hắn. . . Hắn đời này vẫn còn con nít a, đây là làm cái gì chiến trận?

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Tiên lộ khó khăn, tìm tiên cũng khó khăn

Dương Tiễn lúc này bỗng nhiên phát hiện, hắn thật sự là đánh giá thấp 'Nhân quả' đây dựa lực, cũng đánh giá thấp tu sĩ hai chữ đối với phẩm nhân sức hấp dẫn.

Thượng Đức sau khi mặc dù không đề cập tới tiên được Tiên đan tiên thuật, lại càng là trực tiếp, ở ngay trước mặt hắn làm ra từ hôn hoàng tử tư thái, lại dùng con gái bảo bối hôn sự tới lung lạc Dương Tiễn. . .

Cái này Hầu gia trước, trong phủ một mực cấp đường đến(lấy) ba vị 'Tu sĩ'. Mà khi ngày yến hội thời điểm, ba vị này 'Tu sĩ' chỗ ngồi, so với người hoàng tử kia càng cao hơn.

Dương Tiễn vào phủ sau đó, cũng rõ ràng cảm giác cái này trong phủ các nơi xây cất ngầm chứa nào đó trận pháp, dường như có Tụ Linh công hiệu, hiển nhiên là cái này Hầu gia hao tổn số lớn tâm huyết.

Như thế một cái đối với Tiên Đạo si mê, đối với Tu Tiên hướng tới thế tục vương hầu, tuyệt nhiên không thể chỉ thấy hãn hào khí hướng Vân Thiên một mặt.

Dương Tiễn lại không ngốc, thế nào không hiểu trong này từng cái từng cái từng đạo?

Thượng Đức sau khi có lẽ người quả thật không tệ, nhưng như vậy cõi lòng cũng quá nóng bỏng nhiều chút, đã phải thương lượng hôn sự mức độ. . .

Cuối cùng, Dương Tiễn lại cũng chỉ có thể lúng túng cười một tiếng.

Nếu như hãn là tu sĩ bình thường, có lẽ có thể cho cái này Hầu gia mấy phần chỗ tốt, nhưng hãn chẳng qua là sủng Bát Cửu Huyền Công, cả người trên dưới cũng liền có bà tử khí lực thôi, có thể cho người vương hầu này cái gì?

Dương Tiễn có chút hồi tiếc.

Sớm biết như vậy, hãn ngược lại cũng không nên đi chuyến này, đi nơi khác nhìn một chút có hay không tập võ chi địa cũng được.

Nhưng việc đã đến nước này, Dương Tiễn cũng chỉ có kiên trì đến cùng ngồi ở đó, suy nghĩ nên như thế nào thoát thân.

Thượng Đức sau khi liên tiếp ba đạo mệnh lệnh, lập tức có tỳ nữ cùng thị vệ đi các phe thông báo.

Dương Tiễn có chút buồn bực nhìn Thượng Đức sau khi.

Cái này đang vỗ chính mình bả vai, ánh mắt tràn đầy thâm ý đại thúc, lại hòa ái hỏi một câu:

"Dương huynh đệ, ngươi là người nơi nào à? Trong nhà thân nhân bao nhiêu?"

"Đại thúc, ngươi có lẽ hiểu lầm."

"Ài, đại thúc làm biết cái gì rồi hả? Ngươi da mặt mỏng ta biết, không sao, không sao a." đại thúc vẻ mặt đột nhiên trở nên rất đứng đắn "bất quá, Dương huynh đệ, lời nói ta nói đằng trước, ta liền cái này một đứa con gái, chuyện này được không thành, vẫn là phải chính nàng tới quyết định."

"Ta. . ."

"Đây nếu là nàng gật đầu, đại thúc ta nhất ngôn ký xuất tứ mã nan truy, chắc chắn sẽ không ngăn trở các ngươi, như thế nào?"

Dương Tiễn lúc này là thật không biết nên nói cái gì cho phải, vẻ mặt im lặng nhìn vị này Hầu gia.

Bất quá có thể nói ra để cho con gái tự mình tiến tới quyết định lời nói, cũng có thể nhìn ra, vị này Hầu gia đối với trên tay ngọc quý quả thật coi như trân bảo.

Nếu là đổi thành kỳ cha mẹ của hãn, có lẽ thật vì lời kéo Dương Tiễn cái này thế ngoại cao nhân, tại chỗ chính là một tờ hôn ước đập xuống.

Nhớ tới ở đây, Dương Tiễn cũng không khỏi cười một tiếng.

Cái này đại thúc cũng lợi hại a, từ đầu đến cuối khí chất có thể kém lớn như vậy, thay đổi lại còn tùy ý như vậy, một khắc trước vẫn là sát khí ngút trời trấn quân tướng dẫn, thời khắc này lại cho nữ nhi mình kéo da(vỏ) cái. . .

Dương Tiễn đứng lên, ánh mắt rất kiên định nhìn Thượng Đức sau khi.

May là Thượng Đức sau khi đã trải qua chiến trường, gặp qua dưới gầm trời này muôn hình muôn vẻ nhân vật, lúc này lại bị thiếu niên này trong suốt đôi mắt nhìn chăm chăm, có chút cả người không được tự nhiên.

Dương Tiễn: "Ta liền nói thẳng đi, ta ngày hôm nay tới cửa viếng thăm, chỉ là muốn mời đại thúc ngời dạy ta mấy chiêu công phu quyền cước, trừ lần đó ra, cũng không bất cứ thỉnh cầu gì."

Thượng Đức sau khi trước là có chút trở về bất quá vị, rồi sau đó hơi chớp cặp kia, phảng phất có thể nhìn thấu thế gian này tang thương mất, ngay sau đó hừ mặc như thâm cười.

Cái này tiểu tiên nhân sợ là thích thể diện, không chịu nói ra nữ nhi tình trường chính là lời nói.

"Được, công phu quyền cước, công phu quyền cước, ta đáp ứng là được."

Đùa giỡn hay sao? Người tu đạo vậy cũng là bay lên trời chui xuống đất bản lĩnh, làm sao sẽ vừa ý hấn mấy tay này phạm tục trong võ nghệ?

"Đến đến, Dương huynh đệ ngồi xuống ngồi xuống, chúng ta tiếp tục uống rượu nói chuyện phiếm"

Dương Tiễn cái trán treo mấy đạo hắc tuyến, có chút không nói gì, lần nữa bị vị này Hầu gia kéo ngồi xuống.

, vị này Hầu gia đã vào trước là chủ, cảm thấy Dương Tiễn chính là vị vị kia linh khí bức người tiểu Quận chúa mà tới,

Tùy ý Dương Tiễn lại nói cái khác, cũng đều cho là bởi vì mặt mỏng mà tìm mượn có.

Dương Tiễn đã có đứng dậy cáo từ ý, nhưng trước mắt hấn bùng tình hiện ra, vị kia mặc khôi giáp lại càng lộ vẻ nhỏ yếu thiếu nữ bộ dáng.

Đột nhiên phát hiện, trong lòng mình đối với cái này linh tú thiếu nữ, dường như cũng không phải quá kháng cự. . .

Không được, ở đại thế giới này chẳng qua chỉ là vì tu hành, hấn làm sao có thể làm ra thật xin lỗi Tiểu Thiên mà chuyện!

Ách, thật xin lỗi Tiểu Thiên mà?

Lời này chẳng lẽ là bại lộ chút gì. . .

Ho khan, Dương Tiễn có ý tứ là, không chiếm được muội muội công nhận chị dâu, nhất định là không vào được hấn Dương gia cửa!

Chính là như vậy! Tuyệt không phải. . . Cái gì đó cùng cái gì. . .

"Hầu gia, chấn Đức đại thúc, ta chuyện này không có ý khác, vì Võ mà tới. " Dương Tiễn đứng dậy " Hầu gia nếu là cố ý như thế, ta cũng chỉ có thể cáo âm thanh đắc tội, cái này liền rời đi."

"Ai ai ai " Thượng Đức sau khi sắc mặt ngay cả biến hóa, ở bên ngăn cản Dương Tiễn.

"Dương huynh đệ ngời cái này là vì sao?"

Dương Tiễn trong lòng có chút không thích, lại cũng không biểu lộ ra, dù sao chuyện này hấn cũng có suy nghĩ có chỗ nào không thích đáng, tới quá mức qua loa.

Đứng dậy liền hướng cửa điện đi tới, Thượng Đức sau khi liền vội vàng tới kéo, Dương Tiễn lại dưới chân nhảy một cái, bóng người trực tiếp thoát ra hơn mười trượng.

"Dương huynh đệ! Tiên nhân! Tiên nhân đi thông thả! " Thượng Đức sau khi ở phía sau vội vàng đuổi theo.

Thượng Đức sau khi mới vừa vòng qua cái bàn tròn, Dương Tiễn bóng người lại đã đến cửa điện, cũng không quay đầu lại, liền muốn tung người bay vọt mà đi.

Nhưng Dương Tiễn bóng người dừng một chút, nghiêng đầu nhìn về phía một bên, Thượng Đức sau khi trong mắt lập tức lại nổi lên hy vọng, bởi vì tính toán thời gian, sợ là nữ nhi mình đã tới!

Quả thật đến rồi.

Cái kia tiểu Quận chúa người mặc anh tuấn uy vũ khôi giáp, dọc theo ngoài điện hành lang bước nhanh mà tới. Nàng dường như đang có thật nhiều tâm sự, gương mặt phấp hờng, có thị nữ nhỏ giọng nhắc nhở nàng xem trước mặt, nàng cái này ngẩng đầu một cái, tự mình liền sững sờ.

Là hân?

Vẫn là ngày đó ăn mặc, vẫn là ngày đó bóng người.

Hân, hân tựa hồ đối với chính mình cười. . .

Tiểu Quận chúa theo bản năng dừng lại bước chân, sững sờ, ngăn người nhìn trong ánh nắng đứng người thiếu niên kia, nhìn hân đối với chính mình nhẹ nhàng gõ đầu, rồi sau đó tung người nhảy lên, lên xuống đang lúc biến mất không thấy gì nữa. . .

"Hân. . . Đi nha. . ."

Nàng sững sờ rất lâu, cho đến trong điện lại truyền tới từng tiếng mang theo nhiều chút ảo não kêu lên.

"Tiểu tiên nhân! Tiểu tiên nhân dừng bước a! Ta thật là không có ý khác!"

Thượng Đức sau khi lão đảo nghiêng ngã vọt ra, cũng không thấy nữ nhi mình liền ở một bên, phát hiện Dương Tiễn đã vô tung ảnh, tức giận hung hân vẩy vẩy ống tay áo, dậm chân, chỉ một thoáng phảng phất già rồi mấy tuổi.

"Tìm tiên, tìm tiên, tìm tiên biết bao khó khăn!"

"Như cầu Tiên nhân được, dài thọ mấy trăm năm!"

"Chăm nài tìm tiên khổ, Nam Sơn mơ muốn đoạn!"

"Bụi vàng một bộ xương khô, tại sao thiên cổ niệm!"

Thượng Đức sau khi đắm ngực dậm chân, hai mắt trong mê ly lại có vài phần trong suốt, ngửa mặt lên trời thở dài.

"Người chó nói đem ta một đứa con gái, chính là đem ta một nhà vợ đều cảm đi, cho ta một chai tiên được ta đều nguyện a!"

Đang ở bên cạnh ngay người tiểu Quận chúa sắc mặt trắng bệch, bước chân hư phù lui về phía sau mấy bước, hốc mắt tràn đầy nước mắt, không ngừng lắc đầu, cảm giác mình giống như là đang nằm mơ.

Cuối cùng, nàng xoay người chạy đi, cũng không nói cái gì.

Mà những thị nữ kia kêu lên cũng để cho Thượng Đức sau khi thấy được nữ nhi mình bóng lưng, vị này đột nhiên lão thái Hậu gia ánh mắt phức tạp, lại cũng chỉ có thể thở dài một tiếng, chán nản ngồi ở trước cửa bạch trên bậc thềm ngọc.

Vì sao tiên không thương thế nhân?

Hân cả đời nhưng mã, chiến công hiển hách, vì sau lưng quốc gia này lập được bao nhiêu công hiến công lao? Vì sao thì không cần tiên nhân coi trọng?

Tiên nhân đây? Bọn họ lại vì thiên hạ này làm qua cái gì? Vì sao có thể siêu thoát ra khỏi trần thế, sống lâu ngàn năm?

"Ai."

Trong lòng các loại không cam lòng, các loại không hiểu, các loại không muốn, cuối cùng cũng chỉ có thể hóa thành một tiếng than thở, quay về.

. . .

Dương Tiễn theo Hậu phủ sau khi rời đi, trong lòng cũng không có một chút ngượng ngùng, ăn cái kia đại thúc một hồi, cũng coi là giải quyết xong ngày đó hân thiếu mình nhân quả.

Về phân tập võ. . .

Cái này vốn là tu đạo ra chuyện, Dương Tiễn cũng sẽ không cưỡng cầu. Kế tiếp ngày giờ, đều ở trong núi chuyên tâm đánh vào Bát Cửu Huyền Công đệ nhất trọng cực hạn, mơ hồ, Dương Tiễn mò tới một cái rõ ràng, nhưng chưa rõ ràng tích.

"Ai, đệ nhất trọng theo lý thuyết 9000 chín cũng đã viên mãn, vì sao ta lòng tham vẫn chưa đủ?"

Đêm này, Dương Tiễn ngồi tĩnh tọa sau bốn canh giờ, ngồi ở trước động, nhìn sáng chói tinh không, tâm trạng không thể bình tĩnh.

"Có lẽ, luôn là cảm thấy và những người khác bất đồng, cùng cái khác tu luyện Bát Cửu Huyền Công người tu đạo cũng bất đồng, cho nên luôn muốn so với bọn hân cao hơn nữa, lợi hại hơn nữa nhiều chút đi."

Hiểu ra bản tâm, Dương Tiễn khẽ cười âm thanh, tiện tay tại thủ trực bên trong lấy ra một bình thanh tửu, ngửa đầu nhấp một hớp.

Cái này Hồng Hoang Đại Thiên thế giới bên trong, tự nhiên không có người chưa thành niên không phải uống rượu giáo điều.

"Sư phụ nói, cái này Đại Thiên thế giới bên trong, Thiên Đạo đối với Bát Cửu Huyền Công sức áp chế cơ hồ yếu không thể nhận ra " Dương Tiễn tự lẩm bẩm " mình nếu là có thể một hơi thở tu luyện xong tiền tam trọng, phía sau cũng bắt tất lo lắng Thiên Đạo áp chế. . . "

"Cái này đệ nhất trọng nấu cốt luyện gân đã gian nan như vậy, đệ nhị trọng hoá huyết, đệ tam trọng tổ thân, lại nên là bực nào khó khăn?"

"Còn nữa, đệ nhị trọng cùng đệ tam trọng, cũng sẽ có loại này bình cảnh có ở đây không? Cái gọi là thiên địa áp chế, chính là đột phá bình cảnh so với bây giờ muốn vãn khó khăn đi."

Dương Tiễn lắc đầu một cái, trong lòng xua đuổi đi những thứ kia tâm tình tiêu cực, lần nữa ý chí chiến đấu ngẩng cao.

Hắn đang muốn đứng dậy tiếp tục tu hành, đột nhiên nghe mấy tiếng ừng ừng tiếng vang trầm trầm theo chân trời mà tới, ngẩng đầu nhìn lại, tòa thành lớn kia phương hướng, chân trời đều dính vào một tầng đỏ phùng phùng màu sắc.

Như ánh nắng chiều, tựa như ánh sáng mặt trời.

Không đúng, đó là đầy trời lửa lớn! Cơ hồ muốn thiêu hủy bầu trời!

Dương Tiễn giật mình trong lòng, tự xúc động, tựa hồ là cùng hắn có liên quan nhân sự vật đang ở gặp kiếp nạn.

Hắn chần chờ chút, bóng người lần nữa biến mất không thấy.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Thiên địa đem nghiêng, Yêu Ma hoành hành!

Vốn là Man Hoang trong dãy núi, một bóng người trong núi lao vọt, cái kia cao trăm trượng lưng núi vậy mà mấy lần nhảy vọt liền có thể vượt qua.

Nếu có tu sĩ trên không trung quan sát, tất nhiên cũng sẽ kinh hồn bạt vía, tưởng lầm là nhân hình hung thú trong núi lao nhanh.

Cái này dĩ nhiên chính là Dương Tiễn, hắn tìm lấy cái kia bị chiếu đỏ chân trời mà đi, bởi vì nơi đó là tòa thành lớn kia phương hướng, nói không chừng đây trời đại hỏa liền khởi tại trong thành lớn.

Cấp tốc chạy lúc, bên tai gió núi cũng sẽ phát ra 'Ồ ồ' tiếng vang, nhưng lúc Thần ở giữa, Dương Tiễn phảng phất nghe được chân trời thổi tới trong gió, có chấn thiên giết tiếng la, cũng có vô số sinh linh khóc lóc đau khổ thanh âm, để hắn tâm thần không khỏi có chút nặng nề.

Rất cực, trước mắt rộng mở trong sáng, lại là đã vọt tới vùng núi này biên giới một chỗ trên vách đá, đưa mắt nhìn ra xa, Dương Tiễn không khỏi đồng tử co vào. . .

Cái kia vốn là biên giới cứ điểm đại thành, tại cái này lúc nửa đêm, lại bị trùng thiên hỏa quang bao phủ!

Dương Tiễn thấy cảnh này lúc, đúng lúc gặp là bên kia thành hỏa điểm thịnh vượng nhất lúc, hỏa điểm như là thủy triều, một mảnh lại một mảnh, cũng không biết từ chỗ nào thổi tới gió táp, để hỏa thế hoàn toàn đã xảy ra là không thể ngăn cản!

Ngon lửa quyền Thiên, Dương Tiễn cặp con mắt kia phản chiếu lấy ánh lửa, không khỏi tâm thần kinh hãi!

Hắn phảng phất thấy được trong thành vô số dân chúng tại hỏa điểm bên trong giãy dụa hình ảnh!

Càng giống là nghe được vô số bi thảm tiếng gào xuyên thấu qua bị ngọn lửa nhuộm đỏ huyền não. . .

Cái này Khuyên Thiên che hỏa chi dưới, nhân mạng coi là thật như cỏ rác, đào mắt tro bụi khói rơi!

Đây chính là, Biên Thành mấy vạn, mười mấy vạn, lại hoặc là mấy chục vạn huyết nhục thân người a!

Một cỗ ngáp trời oán khí bay thẳng trời cao! Tinh hà che đầy, trắng sáng đỏ sẫm!

Cái này, đây là sinh linh đối với thiên địa nộ hồng!

Đối bọn hán đời này này mệnh không cam lòng!

Coi là thật dễ Dương Tiễn như vậy vừa tu hành Huyền Pháp không bao lâu tu sĩ, đều là trong lòng kinh hãi không khỏi.

Dương Tiễn không phải cao cao tại thượng đại năng, càng không phải là đạo tâm viên mãn, chiều lấy Nhật Nguyệt trường sinh Tiên, tận mắt nhìn thấy một tòa biên giới đại thành tại cái này ngáp trời trong ngọn lửa bị đốt cháy hầu như không còn, dưới chân mềm nhũn, vậy mà ngã ngồi trên mặt đất.

"Vi cái gì . . ." Dương Tiễn lâm bầm, giờ này khắc này đạo tâm bị cực lớn trùng kích.

Hắn thật thà nhìn về phía hỏa điểm chung quanh, có hỏa quang chiếu rọi, hắn thấy rõ ràng hơn mười cái sắp xếp chỉnh tề phương trận, thấy được sóng nhiệt bên trong bay phát phới cờ xí.

Tại những thứ này phương trận về sau, càng rời xa hơn đại thành phương hướng, đúng là thấy ngang khắp đồng, không biết có bao nhiêu vong hồn tại nghẹn ngào, lúc này huyết dịch lại chưa chảy khô!

Trong thành đại hỏa, chính là những quân địch này tướng sĩ cách làm?

Hung ác! Quá độc ác!

Dương Tiễn đã sớm biết nơi này là biên phòng cứ điểm, chỗ này trên đại thế giới hai cái hoàng quyền quốc độ biên giới chi địa.

Lại không nghĩ rằng, Thượng Đức Hậu địch nhân đối diện vậy mà như thế tàn nhẫn, một thanh đại hỏa đốt cháy cả tòa Biên Thành! Càng làm cho Bình Vệ phủ kín từ phía cổng thành, để dân chúng trong thành đi đâu không đường, chỉ có thể bị đại hỏa đốt cháy chỉ từ!

Cái này, đây chính là Hồng Hoang sao?

Chưa nhìn thấy thần tiên đánh nhau, lại thấy được thế tục chi quốc đầu đá.

Thường nghe người ta nói 'Thiên địa bất nhân lấy vạn vật vì sở cầu', lại không ngờ tới, người có thể như thế giết người.

Là thiên địa này sai lầm rồi sao?

Là những thứ này phạm tục bên trong người sai lầm rồi sao?

Là từ xưa Thánh Hiền đối thế nhân giáo hóa sai lầm rồi sao?

Dương Tiễn trong lòng không ngừng chất vấn, trong thân thể xuất hiện tiếng sấm ầm ầm, thật thà ánh mắt bách chuyển, sau cùng lại chỉ là mờ mịt.

Hắn tĩnh tọa bốn canh giờ bên trong cũng không có phát giác được trận đại chiến, có thể coi là phát hiện, hắn lại có thể làm cái gì?

Coi như hắn lực lượng một người có thể ngăn cản hai quân đối chọi, chẳng lẽ cũng có thể ngăn cản cái này huy hoàng đại thế, vô số sinh linh trong lòng tàn nhẫn sao?

"Ai . . ." Dương Tiễn thở thật dài, đứng dậy, ủ rũ cúi đầu liền muốn rời khỏi.

Hắn mơ hồ có chút minh bạch, là sao sự phụ luôn luôn nói 'Thiếu đức nhân quả'. Lúc này hắn đạo tâm rung chuyển, trong lòng u ám, quả nhiên là bởi vì hắn cùng 'Người' một chữ này có lớn lao nhân quả.

Ở kiếp trước tới nói,

Hắn là nhân loại; tại kiếp này tới nói, hắn là Nhân tộc.

Nhưng Dương Tiễn vừa đi hai bước, đột nhiên ngừng lại, ý niệm trong lòng đột khởi, bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía cái kia đầy trời đại hỏa.

Không đúng!

Không đúng!

Lửa này tới quý dị, gió này tới không tầm thường!

Dương Tiễn chấn động trong lòng, một cỗ thanh lương chi khí từ đầu đến chân, phảng phất nghe có chuông lớn Đại Cổ thanh âm ở trong lòng quanh quẩn, này âm thanh chính là 'Đại Đạo Độc Hành'!

Lần nữa mở mắt nhìn lại, Dương Tiễn lúc này hai con ngươi không có nửa điểm mờ ám, trống rỗng, chỉ có hai đạo tinh quang lấp lóe.

Nhưng lần này, Dương Tiễn càng là đầy ngập lửa giận, ngăn cách mười phần xa xôi, nhưng không khỏi hét lớn một tiếng:

"Thật can đảm!"

Hắn thấy được, tại cái kia trong thành phương hướng, ngập trời trong ngọn lửa, một tên thân hình khô gầy Lão Đạo Nhân ngồi tại một chỗ bờ đoàn bên trên, trong tay nâng một cái hồ lô.

Cái kia Bờ Đoàn không ngừng đổ ra vô tận hỏa diễm, nhưng này miệng hồ lô trước lại có một đạo toàn qua, toàn qua trước đó. . .

Từng đạo từng đạo khủng bố dữ tợn gào thét hỗn phách, bị nuốt chửng biển hút!

Dương Tiễn trong nháy mắt liền hiểu, Ngọc Đỉnh Chân Nhân tuy nhiên không có nói hắn những thứ này, nhưng hắn đã từng mang theo Tiểu Thiên nhi tại Hồng Hoang năm bộ châu đại địa bên trên hành tẩu mấy tháng.

Hồng Hoang năm bộ châu ra sao địa? Đó là sở hữu tu sĩ hướng tới Tu Đạo Thánh Địa! Đồng thời cũng là tin tức phong phú, tình báo pha tạp chỗ.

Dương Tiễn liền nghe người nói khỏi qua tương tự tình hình, nhưng không nghĩ, vậy mà thật sự có tình cảnh như thế phát sinh!

Đây là bức nào Tà Đạo người! Lại dùng đại hỏa Phần Thành chi phương thức, thu nạp vô số Oán Linh coi là tu đạo chi dụng!

Đáng chết!

Hận không thể thân này đã có ngập trời lực, ép này Tà Đạo nát Kỳ Hồn!

"Á!" Dương Tiễn ngửa đầu rống lên âm thanh, hắn cũng không phải là không nhìn nổi phạm nhân Uổng Tử, nhưng không biết tại sao, trong lòng cũng là có một con lửa giận đang thiêu đốt.

Tình cảnh này, huyết tính đàn ông phải cảm thế!

Đáng hận! Đáng hận! Chính mình tu đạo còn thấp, căn bản không được với tiến!

Dương Tiễn khế cắn môi, lần thứ hai quay người, liền muốn rời khỏi nơi đây. Nhưng trong lòng đã hạ quyết ý, chờ hắn lúc đó tu hành có thành tựu, tất nhiên sẽ qua vì những bị đó sinh đốt thương sinh, lấy một cái công đạo!

Tu đạo sự tình, càng là gấp gáp!

Lần này, Dương Tiễn vẫn là không đi hai bước, lại lần nữa ngừng tốc độ.

Bởi vì hắn nghe được hét dài một tiếng, từ chân trời mà đến, khí thế hùng hồn, tiếng gầm cút cút!

Quay người nhìn lại, chân trời lại có một đạo tử sắc cầu vòng xé mở màn đêm, bí mật mang theo vô cùng tức giận, trực tiếp chém về phía liệt diễm Phần Thiên chi địa!

Cái kia cầu vòng bỏ về phía chính là lão giả kia thân ảnh!

Dương Tiễn tinh thần đại trận, có một loại khó mà diễn tả bằng lời kích động tùy tâm mà sinh!

Lại nghe hỏa diễm phía trên ngồi xếp bằng lão giả phát ra hừ lạnh một tiếng: "Con cái nhà ai em bé, dám hòng lão tử đại sự!"

Nói nói trúng, đưa tay gọi lên tầng tầng hỏa diễm ngưng làm trường kiếm, trực tiếp nghênh hướng cầu vòng kia.

Ông! Phanh phanh!

Cầu vòng đụng nát hỏa diễm trường kiếm, nhưng cũng bị ngăn trở thế đi, từ đó rơi xuống một chùm phát trường bào thanh niên, một tay cầm kiếm, tràn đầy lửa giận nhìn lấy cái kia yêu đạo.

"Thiên địa đem nghiêng, Yêu Ma loạn thế! Ngươi cái này yêu đạo! Dám làm như thế có tổn thương Thiên hợp sự tình!"

Căn bản không cần nhiều lời, đang khi nói chuyện người này liền đã xông về cái kia yêu đạo, trường kiếm trong tay bắn ra trăm ngàn đạo tử sắc kiếm ảnh, chỉ một thoáng ập ụp kéo đến.

"Lão tử ta vừa vặn thiếu một khối lỗ Kiếm Thị!"

Lão đạo kia phảng phất đã nhận ra người tới uy hiếp, trong tay hồ lô tán đi luồng khí xoáy, cũng là hét lớn một tiếng, đem hồ lô trực tiếp đối kiếm ảnh đầy trời đập tới.

Miệng hồ lô lần này xuất hiện chín tầng luồng khí xoáy, vậy mà chỉ một thoáng thu đi hơn phân nửa kiếm ảnh.

Đúng lúc này một đạo kiếm ảnh phảng phất bị rút vào linh hồn, đột nhiên tách ra vô tận từ sắc quang hà, không dùng hồ lô qua hút, trực tiếp chui vào trong hồ lô.

Cái kia cầm kiếm tu sĩ hét lớn một tiếng: "Bạo!"

Lão giả kia sắc mặt đại biến lại không kịp ngăn cản, trong hồ lô phát ra một tiếng oanh minh, trên đó lại xuất hiện từng đạo từng đạo vết rách!

"Đáng chết Tiểu Oa Nhi, dám hủy ta pháp bảo!"

"Đầu chỉ hủy ngươi pháp bảo, ta còn muốn ngươi đầu này mạng già, lễ tế nơi đây vong hồn!"

Cầm kiếm thanh niên lần nữa thi triển ngự kiếm Huyền Pháp, cái kia Lão Yêu nói lại xoay người rời đi, không chút nào dây dưa dài dòng, càng là không có nửa câu nói nhảm.

Hiển nhiên, lão đạo này đã nhận ra cùng cầm kiếm thanh niên thần thông lên chênh lệch, đấu pháp vừa ăn thua thiệt, vậy mà liền quay người chạy trốn. . .

Cầm kiếm thanh niên vừa muốn đuổi theo, lại quay người đối ngoại thành hô quát: "Ta mặc kệ các ngươi là cái gì nước chi binh! Nhanh chóng cứu hỏa! Không phải vậy, đợi ta trở về chắc chắn các ngươi Quốc Chủ đầu người lấy!"

Cái kia mây vạn thiết huyết tướng sĩ lại bị cái này âm thanh quát mắng Chấn khí thể đại giảm, mà cầm kiếm thanh niên thân thể hóa cầu vòng, hướng phía cái kia Lão Yêu nói rồi đi phương hướng đuổi theo mà đi.

Ngoài thành, những cái kia bày trận tướng sĩ trầm mặc một hồi, sau đó truyền ra chủ tướng quân lệnh.

Cứu hỏa.

Xa xa trên vách đá, Dương Tiễn lâu dài im lặng, thật dài nhẹ nhàng thở ra.

Trong lòng của hắn xúc động, cúi đầu nhìn lại, đã thấy một đội mấy chục kỵ hướng phía chính mình sở tại dãy núi này phi nhanh, mà tại cái này mười mấy tên kỵ binh về sau, bụi mù che lấp mặt trời, không xuống Thiên Ky.

Dương Tiễn vốn không muốn nhiều chuyện, cũng muốn thử đuổi theo lão đạo kia rồi đi phương hướng, nhìn có thể hay không cùng trước đó vị anh hùng kia hào kiệt kết bạn một phen.

Nhưng hắn đột nhiên thấy được phía trước chạy trốn kỵ binh bên trong, có cái ăn mặc sáng như bạc khôi giáp yếu điệu thân ảnh. . .

Đầu ngón tay nhất động, Dương Tiễn khẽ thở dài, thân ảnh biến mất tại bên vách núi.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Minh Châu gặp nạn

"Cái kia tặc binh lại dùng yêu thuật phá thành! Coi là thật đáng hận! Đáng hận a!"

"Ta hận không thể quay đầu đi cùng những tặc binh đó liều mạng!"

"Liều mạng với bọn hắn!"

Mấy chục cười toàn thân nhuộm máu, phần lớn đều mang toàn thân vết thương, mặc dù đã đánh toi bời, lại hận không thể xoay người đi cùng truy binh liều mạng, theo huyênh đệ của mình vợ con đoàn tụ!

Nhưng bọn hắn sợ, sợ quay đầu nhìn thấy cái kia phóng lên tận trời đại hỏa, sợ nhớ tới như là bị gặt lúa mạch cái này đến cái khác ngã xuống đồng đội. . .

Đêm nay trước đó phát sinh, căn bản không phải một trận thực lực cân đối quyết đấu!

Địch nhân đột nhiên đột kích, nhưng Bình Trần tương giao trước đó, lại có cuộn cuộn khói đen tràn ngập mà qua, bị khói đen phá bên trong tướng sĩ nhao nhao ngã xuống đất, thất khiếu lưu máu đen mà chết.

Thành phá, địch quân gần như không phí một binh một tốt, Thượng Đức Hậu dẫn đầu chủ tướng tử chiến, nhưng lại đưa tới ngập trời Yêu Hỏa. . .

Trước đây trước sau sau căn bản không có thời gian quá dài, thậm chí hiện tại nhớ tới, vẫn giống như là làm cái đáng sợ ác mộng.

Nhóm này tướng sĩ vốn là Thượng Đức Hậu trong phủ thân vệ, thành phá lúc, bị Thượng Đức Hậu nhận nhiệm vụ lúc lâm nguy, mang theo Tiểu Quận Chúa giết ra một con đường máu. . .

Hầu Gia nữ nhi kỳ thực vốn không có thể xưng Quận Chúa, chính là bởi vì Thượng Đức Hậu lao khổ công cao, nhưng hoàng thất không thể phong ngoại tính Vương, cho nên cố ý cho Hầu Gia nữ nhi Quận Chúa phong hào.

Bây giờ, Quận Chúa tựa như là choáng váng một dạng, si ngốc mớ mớ bị dùng dây thừng bó tại trên yên ngựa, bị cổ này dòng nước lũ bí mật mang theo, hướng trong núi mau chóng đuổi theo.

Vừa vặn về sau, còn có hơn ngàn tinh nhuệ kỵ binh địch!

Vào núi miệng núi, tên thị vệ kia đội trưởng hô to vài tiếng, dựa vào sau hơn hai mươi cười ghì chặt dây cương, đối mặt với sau lưng bên ngoài hơn mười trượng vọt tới dòng nước lũ.

"Chúng ta đoạn hậu! Giữ vững nơi đây!"

"Quận Chúa không thể sai sót! Mau dẫn Quận Chúa tiếp tục tiến lên! Không được quay đầu!"

"Đi mau!"

Ánh mắt vô hồn Tiểu Quận Chúa lúc này hai mắt xuất hiện một chút ánh sáng, nhưng ánh sáng bên trong, là tuyệt vọng, là mờ mịt, là tràn đầy cực kỳ bi ai.

Nàng quay đầu nhìn lại, thanh âm thê lương hô câu: "Mọi người đi mau a! Không muốn tại cái kia!"

"Quận Chúa!" Tên kia khôi ngô Thị Vệ Đội Trưởng quay đầu nhìn về phía nhà mình Tiểu Chủ Tử phương hướng, hần vốn là Hầu Phủ tử sĩ, cang tại mười sáu năm trước bị Hầu Gia giao phó bảo vệ Quận Chúa chức vụ, cẩn trọng, ngày đêm chưa từng thư giãn.

Thượng Đức Hậu đột tử đầu tường lúc, hần không có chảy một giọt nước mắt.

Trong thành phụ mẫu vợ con bị Yêu Hỏa đốt người lúc, hần chỉ là đỏ cả vành mắt.

Bây giờ, quay đầu nhìn lấy thân ảnh quen thuộc kia bị đồng đội bảo hộ lấy xông vào đường núi, cái kia song mắt hồ lại tràn đầy nước mắt, đối bầu trời nộ hồng vài tiếng.

Sống sót! Quận Chúa! Nhất định muốn sống sót a!

"Ngăn chặn miệng núi! Một bước không lùi!"

"Giết!"

Hơn hai mươi tên toàn thân nhuộm máu thân vệ, liền như là hơn hai mươi tên tàn ra dữ tợn sát khí Tu La, xếp thành một loạt, vừa vặn đem miệng núi ngăn lại.

Bọn họ cũng không phải là tất cả mọi người thấy chết không sờn, thân nhiên chịu chết, liền xem như vị kia Thị Vệ Đội Trưởng, lúc này trong mắt đều mang tuyệt vọng, mang theo không muốn, mang theo lấp lóe.

Có thể càng nhiều, lại là kiên định.

Đối phương hơn ngàn kỵ binh bởi vì địa thế ảnh hưởng, đại bộ phận bắt đầu giảm tốc độ, nhưng trước nhất đầu mấy chục cười tốc độ không giảm, cấp tốc xông về cản đường những thứ này thân vệ.

"Tiến lên! Bọn họ đã đèn cạn dầu!"

"Đến a!"

"Giết!" Thị Vệ Đội Trưởng giờ lên trong tay quyền lưỡi đao trường đao, hơn hai mươi cười nghịch hướng trùng kích, giết tiếng la càng phát ra thê lương. . .

Những người này cũng không có chú ý đến, ở bên cái khác núi rừng bên trong, một bóng người nhanh chóng bồn tẩu, vài tiếng phốc phốc nhẹ vang lên liền đã biến mất không thấy gì nữa, lưu lại khe than thở một tiếng.

Dương Tiễn biết, hấn cứu không được những người kia.

Cũng không phải là có lòng không đủ lực, mà chính là hấn không có cái này lập trường đi cứu, cũng không có cái này lòng dạ thanh thân đi cứu.

Hấn một cánh tay gần vạn lực đạo, tùy tiện ném mấy khối núi đá ra ngoài, tự nhiên là có thể chấn nhiếp bọn này nhân gian Bình Vệ.

Có thể, cứu yếu thế một phương thế tất liền muốn đi giết roi cường thế Phương càng nhiều người,

Những người này cùng hấn có cái gì liên quan? Có cái gì cừ oán?

Theo Dương Tiễn, lấy tính mạng người ta chính là đại sự, hấn tạm thời còn làm không được loại kia coi thường nhân mạng cảnh giới.

Cái kia hơn hai mươi cười huyết tính, để trong lòng của hấn khuấy động;

Mặc dù ngàn vạn người mà ta tới vậy cương nghị, để trong lòng của hấn sùng kính;

Nhưng, cũng chỉ thế thôi.

Trong lòng của hấn duy nhất muốn đi cứu, bất quá là cái kia Tiểu Quận Chúa thôi, đại khái là không đành lòng nhìn loại này linh tú người hương tiêu ngọc vẫn, cái gọi là bất quá là một điểm tư tâm.

Nhân gian tranh bá, không có quan hệ gì với hấn.

Lại nói, song phương tướng sĩ cũng bất quá là người đương quyền 'Công cụ' thôi, mặc dù thân thể nhiễm nghiệp chướng, nhưng cũng không phân khác biệt.

Ngược lại là tên kia Phần Thành Lão Yêu nói, Dương Tiễn nếu là được cơ hội, chắc chắn đối phương đánh chết ở dưới lòng bàn tay.

Nghiệp chướng,

Dương Tiễn mày nhíu lại lấy, trong lòng không ngừng suy tư sự phụ ngày đó cùng mình đã nói ngữ.

Sự phụ nói, làm việc thiện có thể Tích Công Đức, làm ác làm theo tăng nghiệp chướng; ngày thường có thể không việc gì, kiếp nạn tiến đến tự sẽ thanh tẩy.

Công đức nếu là quá nhiều, làm theo hội công đức chỉ lực gia thân, từ đó đến Thiên Đạo một chút che chở. Tới đối đầu, nghiệp chướng nếu như quá nhiều, tự nhiên sẽ bị Thiên Đạo hạ xuống trời phạt.

Cái kia Lão Yêu nói đây là hạng gì thủ đoạn độc ác, pháp bảo té ra vậy mà tan vỡ nhất thành sinh linh! Nhưng vì cái gì, không có trời phạt hạ xuống?

Cái gọi là Thiên Đạo Chí Công, chẳng lẽ lại chỉ là một câu trò đùa? Tu sĩ hành sự liền có thể không chút kiêng kỵ sao!

Dương Tiễn nắm chặt quyền, đối cái kia Lão Yêu nói y nguyên không thể tiêu tan, bờ môi cũng nhấp đứng lên.

Hấn đi theo cái kia đội bảo hộ Tiểu Quận Chúa đội ngũ, đối phương trong núi đường nhỏ lao vút, Dương Tiễn ngay tại hai bên núi rừng bên trong nhảy lên.

Dương Tiễn đột nhiên nghĩ đến vị kia cầm kiếm mà đến, đánh lui yêu đạo thanh niên tu sĩ, đối phương chỗ kêu câu kia 'Thiên địa đem nghiêng, Yêu Ma hoành hành', tựa hồ chính là mình lúc này làm phức tạp đáp án.

"Ta bị sự phụ đưa đến nơi này tu hành, cũng bất quá là đồ Thiên Đạo Chi Lực yếu ớt, sẽ không áp chế ta huyền công thôi."

Dương Tiễn ngừng chân tại một chỗ khe núi bên cạnh, đột nhiên nghĩ đến, chỗ này Đại Thế Giới nếu là linh khí hoàn toàn biến mất sẽ xuất hiện biến hóa gì.

Thiên địa đem nghiêng?

Phiến thiên địa này sẽ chết héo sao?

Vậy trong này sinh tồn ức vạn sinh linh lại nên như thế nào tự xử?

Dương Tiễn đứng chấp tay, yên tĩnh suy tư, ánh mắt một mực đang nhìn lấy bóng đêm kia bên trong y nguyên dễ thấy màu trắng bạc khả giác.

Đội nhân mã kia chính làm hai cỗ, một cỗ hơn mười người, mang theo Tiểu Quận Chúa xuống ngựa thót, hướng phía phụ cận rậm rạp sơn lâm mà đi.

Mà một cỗ làm theo tiếp tục cưỡi ngựa, dẫn ngựa, dọc theo đường nhỏ tiếp tục tiến lên, cố tình bày Nghi Trận.

Có lẽ, căn bản không dùng chính mình đi cứu nàng đi.

Dương Tiễn lắc đầu liền muốn rút đi, lại đột nhiên nghe được trong rừng truyền ra vài tiếng kêu thảm, tiếng kêu thảm kia bên trong xen lẫn một cỗ sợ hãi khó tả.

Màn đêm trong rừng, một cỗ màu xám khói bụi thổi qua, gió núi bên trong phảng phất có ô ô tiếng quỷ khóc.

"Nguy rồi! Có tu sĩ!"

Dương Tiễn trực tiếp từ trên núi nhảy xuống, như gió xông về chỗ kia son lâm.

Hắn thể đi mười phần nhanh chóng, vị kia Tiểu Quận Chúa bên cạnh đi theo hơn mười tên thị vệ, lúc này cũng vì Dương Tiễn tranh thủ miễn cưỡng đến thời gian.

Tuy nhiên trong khoảng thời gian này là những thị vệ kia dùng mệnh đồ lấy, thậm chí, những thị vệ này ngã xuống trước đó, trong mắt tràn đầy tuyệt vọng, căn bản không thấy mình Thủ Hộ Chi người có nửa phần chạy trốn khả năng.

"Đi mau Quận Chúa!"

"Mang Quận Chúa đi!"

Dương Tiễn vọt tới bên ngoài trăm trượng, một tên sau cùng ngăn tại nhu nhược kia thân ảnh trước thị vệ chậm rãi ngã xuống đất, trong miệng không tiếp tục hô đề Quận Chúa rồi đi, chỉ là một tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

Dương Tiễn tự có thể nhìn ban đêm, lúc này thấy được cái kia phiến trong rừng trên đất trống ngã trái ngã phải lần lượt từng bóng người, không khỏi siết chặt Cương Quyền!

Nếu như hắn một cái đi theo đám bọn hắn, không nghĩ rồi đi. . . Những người này. . .

Nhưng Dương Tiễn lập tức làm cái hít sâu trong lòng tạp niệm bị khu trục sạch sẽ.

Không có cảm giác được nguy hiểm, huyền công cũng không có cho mình nửa điểm báo động, cái này khiến Dương Tiễn lại không nửa điểm lo nghĩ.

"Không muốn. . . A —— "

Tiểu Quận Chúa dù sao tuổi nhỏ, sơ gặp đại biến, lúc này đã sụp đổ, đặt mộng ngồi ở lá khô bao trùm trên đồng cỏ, hai tay mò tới vũng bùn máu tươi.

Tại trước người nàng, vậy theo lựa thừa tình quang bên trong, có cái sắc mặt tái nhợt, người mặc màu xám nhạt đạo bào, nhìn tựa hồ cũng bất quá hơn hai mươi tuổi tu sĩ trẻ tuổi, chính âm trầm mà cười cười, từng bước một tới gần Tiểu Quận Chúa.

"Không ngờ sư phụ đem ta ném ở cái này, không cho ta qua chia một ít chỗ tốt, lại là cho ta một phần vô cùng lớn tạo hóa."

Người này trong ánh mắt nổi lên dâm tà, từng bước một hướng phía Tiểu Quận Chúa đi tới, trong tay cầm cái kia thanh đao như máu kiếm gỗ có một cỗ làn sóng đập dồn.

"Trở thành nô bộc của ta đi, Tây Bắc Minh Châu, ngươi thế nhưng là bao nhiêu Quan to Quyền quý ngày nhớ đêm mong mỹ nhân nhi, hôm nay liền tiện nghi ta! Ha ha ha! Ha ha ha ha!"

Tu sĩ trẻ tuổi này ngửa đầu cười to, cười mười phần điên cuồng.

Trong tiếng cười, rất lợi hại đột ngột xuất hiện một câu tra hỏi, thanh âm trầm thấp mà mang theo một loại nào đó lực lượng không thể kháng cự.

"Phản Thành, là sư phụ ngươi?"

"Là. . . Ai!" Người này bỗng nhiên quay đầu, còn không có thể làm ra cái gì phản ứng, cũng cảm giác có cái thiết chùy đập vào cái ót, đập hắn toàn thân linh khí tan rã, trợn trắng mắt ngất đi.

"Hừ! Cái kia đề ngươi chết thì khó khăn!"

Dương Tiễn bắt lấy cái này tu sĩ trẻ tuổi đại lưng đem hắn giống như là xách con gà con đồng dạng dẫn theo, sau đó ánh mắt có chút phức tạp nhìn về phía cái kia Tiểu Quận Chúa.

Nếu như Tiểu Thiên nhi gặp loại khổ này khó, nàng. . .

"Không sao, ngươi."

Dương Tiễn thanh âm, đúng là hắn đều không nghĩ tới ôn nhu.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Đập chết lại nói

Giết không được lão, giết cái Tiểu Yêu nói cũng coi là xuất ngục ác khí!

Có điều Dương Tiễn cũng không có trực tiếp động thủ, mà chính là đem tiểu yêu này nói nhấc trong tay, trực tiếp hướng phía nơi xa núi rừng bên trong đi.

Vượt qua một tòa không cao núi, Dương Tiễn cẩn thận đem Tiểu Quận Chúa đặt ở dưới một cây đại thụ, lúc này trên trời đã có một vòng Tàn Nguyệt, vắng ngắt ánh trăng vẩy vào trên đồng cỏ, cũng rơi xuống một mảnh bóng râm.

Cái kia vốn là linh khí bức người thiếu nữ, lúc này quả nhiên là hỗn loạn, tựa hồ đã không có linh hồn, ngay tại cái kia sững sờ ngồi, như là tượng gỗ.

Dương Tiễn đem thanh niên kia Tà Tu ném trên mặt đất, tại trong nháy mắt lấy ra một cái ấm nước, trực tiếp vẩy vào người này trên mặt, lại phát hiện trong trí nhớ mình tỉnh lại hôn mê người biện pháp căn bản không có tác dụng gì.

Cái này. . . Liên đề Dương Tiễn hơi có chút bó tay luống cuống.

Bất đắc dĩ ngồi xổm xuống, bắt lấy thanh niên này cổ tay, Dương Tiễn lúc này bên trong thân thể không có cái gì chân khí, linh khí, nguyên khí, bởi vì Bát Cửu Huyền Công mười phần đặc dị, Đệ Nhất Giai Đoạn cũng không phải là dẫn thiên địa nguyên khí nhập thể, chỉ là dùng thiên địa nguyên khí Luyện Thân.

Hắn dùng lực chui dưới, nứt xương thanh âm đề dưới cây ngồi Tiểu Quận Chúa thân thể run một cái, hai con ngươi loại này tựa hồ nhiều hơn mấy phần sắc thái, dời dần nhìn về phía bên này.

"A. . . Tha mạng, tiên nhân tha mạng, Thượng Tiên gia gia tha mạng a. . ."

Dương Tiễn cũng không có dùng nhiều hình, chỉ là một chân giẫm tại gia hỏa này ở ngực, gia hỏa này liền đem sự phụ hắn nội tình toàn dốc kéo đi đi ra.

Luyện Phách đạo nhân, hoành hành thiên hạ bốn mươi, năm mươi năm, mai danh ẩn tính làm Nhất Quốc Quốc Sư, lần này gặp bình cảnh, làm theo mê hoặc Nhất Quốc Chi Chủ phát binh chinh chiến.

Thực lực quân đội thành, Luyện Phách đạo nhân liền không kịp chờ đợi xuất thủ, cũng đốt cháy đại thành, thu nạp vạn thiên hồn phách, hóa thành bản thân chi linh lực.

Cạch!

Dương Tiễn nghe đến đó, nhin không được hơi nhún chân, trực tiếp đem tiểu yêu này nói giẫm trong miệng thổ huyết, lần nữa hôn mê đi.

"Luyện Phách đạo nhân? Như vậy có tổn thương Thiên hợp sự tình vậy mà cũng làm đạt được, còn không chỉ một lần, hoành hành bốn mươi, năm mươi năm?"

Dương Tiễn mím môi, thì thảo về sau đột nhiên có loại hận ý.

"Chỗ này thế giới bao la liền không có mấy cái Chính Nghĩa Chi Sĩ sao!"

Trong lòng của hắn minh ngộ, lại là chính mình có đáp án—— thiên địa linh khí khô kiệt, truyền thống Tu Đạo Chi Pháp đã dần dần phai mờ, tựa hồ Chính Đạo trăm không còn một.

Có thể những cái kia cùng loại hút nhân hồn phách tăng tiến tu vi tà môn ngoại đạo, ngược lại chưa từng đoạn tuyệt đạo thừa, bởi vì thiếu đi Chính Đạo Tu Sĩ áp chế mà càng phát ra không kiêng nể gì cả. . .

Thiên địa đem nghiêng, Yêu Ma hoành hành.

Thiên địa đem nghiêng, Yêu Ma hoành hành a.

Dương Tiễn trong lòng không khỏi nhiều một chút cảm khái, khóe mắt đột nhiên bắt được một chút hàn quang, hẩn cúi đầu nhìn lại, đã thấy Tiểu Quận Chúa lão đạo đi tới bên cạnh hẩn.

Một cây chủy thủ, đôi nằm trên đất thanh niên tu sĩ hung hăng đâm tới.

Dương Tiễn vô ý ngăn cản, ngược lại lui về sau hai bước, mặc cho nàng và mình cừu địch đoạn nhân quả.

Mấy cái đao về sau, máu tươi tung tóe tuôn, cái kia Tà Đạo Tu Sĩ bất quá là vừa Ích Cốc Trúc Cơ, xa chưa tu ra nguyên thần, tự nhiên là chết rồi.

Dương Tiễn huyền công cảm ứng, hẩn cũng nhìn thấy cái này Tà Đạo Tu Sĩ hồn phách.

Đại khái là bởi vì tu hành hơn mười năm, tu sĩ này hồn phách so với thường nhân ngưng trọng hơn một số.

Dương Tiễn nhưng lại chưa xuống Tuyệt Thủ, mặc cho nó chậm rãi dâng lên, hướng phía xa xa Phần Thành lướt tới; nơi đó đã có một cái Quỷ Môn xuất hiện ở ngoài thành trong âm u, Quỷ Soa cầm hồn, đây là muốn dẫn qua siêu độ.

Bên người truyền ra khóc lóc đau khổ âm thanh, cái kia Tiểu Quận Chúa muốn đứng lên, lại ngã ngồi tại Dương Tiễn bên cạnh.

Nàng đầu tiên là nhẹ nhàng mức nở, sau đó ghen ngào, lại sau cùng gào khóc, quả nhiên là làm cho lòng người nát.

Dương Tiễn nhưng cũng không biết nên an ủi ra sao nàng, chỉ có thể vỗ vỗ bờ vai của nàng, cứ như vậy đứng ở một bên. . .

Qua không biết bao lâu, gió mát phát phơ, Tiểu Quận Chúa tiếng khóc dần dần nhỏ rất nhiều, nàng ngẩng đầu nhìn về phía Dương Tiễn, trong con ngươi có lời nói lưu chuyển, giờ phút này lại nói không ra cái gì.

Thình lình nghe đại thành phương hướng truyền đến tiếng quát mắng, cái này tiếng quát mắng cũng không phải là không khí ba động truyền lại 'Âm thanh',

Mà là một loại trực tiếp đối hồn phách hô quát, xen lẫn không khỏi chi lực.

"Lớn mật! Dám ngay trước bản kém mặt cướp đoạt hồn phách! Nhìn không thu người về Địa Phủ lĩnh công!"

Liền nghe lão đạo kia hô to một tiếng: "Bên trên kém! Ta có U Minh Vạn Quỷ khiến một cái! Vừa rồi không thấy bên trên kém ở đây!"

"Cút!"

Thanh âm kia mang theo tức giận, nhưng lại mang theo oán giận, hiển nhiên là có chút không thể làm gì.

Mà Dương Tiễn nhảy tới trên một cây đại thụ, trong đôi mắt thần quang lấp lóe, đem nơi xa một màn kia nhìn rõ ràng.

Cái kia vạn ác lão đạo máu me khắp người, chính đối một tên Thanh Diện Quỷ Soa liên tục cầu xin tha thứ.

Quỷ kia kém lại do dự mấy phần, thu hồi đình ba, một chân đạp ra ngoài, đem Luyện Phách đạo nhân trực tiếp đạp bay hơn mười trượng, quay người tiếp tục kiểm chế hồn phách tiến vào Quỷ Môn.

Dương Tiễn nắm quyền, trong lòng càng là phần uất.

Địa Phủ Quỷ Soa là sao không giết lão đạo kia? U Minh Vạn Quỷ khiến lại là vật gì?

Cái kia Luyện Phách đạo nhân âm trầm cười cười, lưng la lưng lay đứng dậy, vừa muốn tiến về trong thành tiếp tục tàn phá bừa bãi, lại nghe quát to một tiếng chấn nhiếp Vạn Tiều.

Cầu vòng Quán Thiên xuống! Sát cơ lạnh thấu xương!

Luyện Phách đạo nhân kêu to không tốt, quay người hóa thành một sợi khói đen, trực tiếp hướng phía Dương Tiễn chỗ son mạch mà đến, tốc độ vậy mà nhanh chóng!

Mà cái kia cầu vòng ngoặt một cái truy kích, mắt thấy là có thể đuổi kịp cái này sợi khói đen.

Dương Tiễn tro mắt nhìn cái kia sợi khói đen tại chính mình bên ngoài mấy trăm trượng cấp tốc thối qua, hận không thể chen vào một đôi cánh bay qua, nhưng lại lực có chưa đến.

Hẩn từ trên cây nhảy xuống, không kịp giải thích cái gì, đem Tiểu Quận Chúa trực tiếp kẹp ở dưới xương sườn, chân phát phi nước đại, truy hướng về phía lão đạo kia phương hướng.

Đây cũng không phải là chỉ là vì trong lòng mình cái kia cỗ oán giận, càng là vì cái kia phần bất an, cái kia phần không thể vì tới nay chết đi sinh linh làm chút gì bất an!

Nếu có cơ hội, dù là muốn hẩn gánh chịu một số mạo hiểm, hẩn đều sẽ xuất thủ đem lão đạo kia đánh chết tại dưới lòng bàn tay!

Cầu vòng kia lên đỉnh đầu xẹt qua, giống như là đang cấp Dương Tiễn chỉ rõ phương hướng.

Dương Tiễn vừa vượt lên một ngọn núi, chỉ thấy nơi xa từ sắc kiếm ánh xông lên trời, cao trăm trượng giờ kiếm trở về.

Một tiếng thê lương hô to từ kiếm quang phía dưới truyền đến: "Lão tổ hôm nay phải chết cũng phải lôi kéo ngươi!"

Kiếm quang đánh xuống, chỉ một thoáng thanh thế to lớn, quang mang chớp loạn.

Dương Tiễn thả người nhảy xuống đỉnh núi, coi như lão đạo kia bị người giải quyết, hẳn cũng phải tận mắt thấy lão đạo thi thể mới được!

Một đường chạy gấp, Tiểu Quận Chúa tựa hồ biết Dương Tiễn muốn đi làm thứ gì, không rên một tiếng, nhin thờ, mím môi.

Cặp kia đều là bi thương tuyệt vọng trong hốc mắt, bóng cây, núi đá, dòng suối nhỏ, thác nước thoáng một cái đã qua.

Đột nhiên, những hình ảnh này đều ngừng.

Dương Tiễn đứng tại một chỗ vách núi, mà cái này vách núi mặt khác vốn là một chỗ tiểu sơn, lúc này tiểu sơn lại bị cứ thế mà chém thành cao mấy chục trượng sơn cốc.

Cái này nên bức nào đại chiến?

Đáy cốc, hai bóng người ngồi xếp bằng tại cái kia, một cái là lão đạo, một cái thì là trước đó cái vị kia thanh niên.

Nhờ ánh trăng, Dương Tiễn cúi đầu nhìn về phía phía dưới, phía dưới lão đạo cùng thanh niên kia đều thấy được Dương Tiễn. . .

Lão đạo kia đầu tiên là vui vẻ kêu lớn: "Đồ nhi! Đồ nhi sao? Mau tới đem người này giết! Hẳn trúng vì sư Đoạn Hồn châm, giờ phút này hồn phách bị quản chế, động cũng không thể động!"

"Hừ!" Cái kia ngồi xếp bằng thanh niên nam tử chính đầu đầy mồ hôi, mặc dù tâm đạo phải gấp, nhưng lại chưa chịu thua cầu xin tha thứ.

Dù là nửa tiếng.

Dương Tiễn lại lạnh giọng nói câu: "Ngươi đồ đệ đã chết."

Tức thì, đôi thành lão đạo kia trừng mắt âm thanh rung động, mà cái kia lực chiến yêu đạo thanh niên tu sĩ lại nhin không được ngửa mặt lên trời cười to.

"Ha ha ha ha! Chúng ta có người! Chúng ta có người a! Tiểu huynh đệ ngươi không cần phải để ý đến bên này, ta một lát liền có thể khôi phục, hẳn hôm nay chạy không được!"

Dương Tiễn nói: "Hắn một lát bên trong có lẽ sẽ khôi phục một chút tu vi."

Ý kia chính là, hẳn có thể hiện tại xuất thủ đem lão đạo này trực tiếp giết, nhưng lại không muốn cư phần này công lao.

Thanh niên này nghĩ nghĩ, tràn đầy thận trọng một giọng nói: "Lão đạo này quỷ kế đa đoan, rất nhiều chuẩn bị ở sau, ta vừa rồi cũng không chú ý trúng kế của hắn. Tiểu huynh đệ ngươi. . ."

Hắn cẩn thận cảm giác, vậy mà không phát hiện được đỉnh núi người kia tu vi như thế nào, tựa hồ, tựa hồ chỉ là một cái sơn dã thiếu niên.

"Không sao, ta tự có biện pháp."

Dương Tiễn đem Tiểu Quận Chúa để ở một bên, thấp giọng dặn dò nàng đừng lộn xộn.

Lão đạo kia tràn đầy hư nhược hô to: "Vị tiểu huynh đệ này! Ta là Tây hoàng nước Quốc Sư! Ngươi hôm nay đem người này giết, ta hứa ngươi cả đòi phú quý, truyền cho ngươi vô thượng đại pháp!"

"Hừ!" Dương Tiễn quay đầu mà đi, quả nhiên là để phía dưới lúc này đều lâm vào khốn cảnh hai người không nghĩ ra.

Không chỉ đám bọn hắn, bản tại cực kỳ bí ai Tiểu Quận Chúa, cũng nhiều mấy phần nghi hoặc không hiểu, nhìn chăm chú lên Dương Tiễn hướng đi. . .

Ít khi Tiểu Quận Chúa chu cái miệng nhỏ, cả người đều ngẩn ở đây cái kia, lại có như vậy một cái chớp mắt quên đi bi thương sợ hãi, chỉ còn lại kinh ngạc.

Một ngọn núi đá vậy mà xông về phía bên mình!

Cách tới gần, mới có thể nhìn thấy núi đá phía dưới lại có một thiếu niên, đem cái này không biết nặng bao nhiêu, mười trượng vuông, cao hai mươi, ba mươi trượng núi đá gánh chịu, đi từ từ hướng về phía bên này!

Cái này kỳ thực còn không bằng Dương Tiễn ngày thường lúc luyện công dùng toà núi đá kia một nửa lớn, có điều Dương Tiễn dưới tình thế cấp bách cũng tìm không thấy lớn hơn.

Đến bên vách núi, Dương Tiễn vừa rồi bắt đầu giảm tốc độ, vách núi đều đang rung động. Mà Dương Tiễn chậm rãi ngồi dậy, tìm tới điểm thăng bằng, hai tay giờ núi đá, ánh mắt lạnh lẽo nhìn phía dưới.

Không chỉ là Tiểu Quận Chúa, tên thanh niên kia tu sĩ giờ phút này đều là ghen hòng nhìn trần trời, liền chữa trị Thần Hồn đều suýt nữa quên mất.

Lão đạo kia hải nhiên, mở miệng lần nữa hô to: "Ta hứa ngươi cả đời phú quý! Để ngươi làm dưới một người! Không! Để ngươi làm hoàng! A! Hồn trướng!"

Hô!

Núi đá bay lên, xẹt qua một đạo đường vòng cung, trực tiếp đánh tới hướng lão đạo.

Lão đạo kia trở mắt nhìn, nhìn lấy trong mắt bầu trời hoàn toàn bị núi đá tràn ngập, dùng hết sau cùng một hơi muốn lẫn lộn thân thể, lại bị cái kia núi đá rần rần chắc chắn đập vào cái kia!

Oanh!

Lại là thanh thế to lớn.

Bụi đất tung bay, cái kia ghen hòng nhìn trần trời thanh niên tu sĩ ngay tại núi đá biên giới ngoài một trượng, bị bụi mù rót miệng đầy. . .

Dương Tiễn lại tại trên vách núi thấp giọng lầm bầm câu: "Cũng không biết có thể hay không đập chết, loại tu sĩ này tự nhiên không phải chết dễ dàng như vậy."

Quay người muốn lần nữa chạy trở về tìm tảng đá tới, dưới vách núi truyền đến một tiếng mang theo ho khan la lên:

"Chết! Tiểu huynh đệ! Tuyệt đối chết hết! Hắn bị ngươi đập trực tiếp hồn phi phách tán!"

Dương Tiễn lúc này mới dừng lại tốc độ, hơi nhẹ nhàng thờ ra.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Luyện Phách hồ lô nát

Dẫn theo như là choáng váng Tiểu Quận Chúa từ vách núi nhảy xuống, Dương Tiễn còn có ý tại Thạch núi ngay phía trên rơi đập, hai chân phát lực, đem núi đá toác ra từng đạo từng đạo vết rách.

Ngay tại núi đá biên giới mây trượng bên ngoài tỉnh tọa người thanh niên kia tu sĩ, thấy thế bờ môi một trận run rẩy, vội vàng hô hào: "Đã chết hết! Thiếu hiệp! Cái kia yêu đạo thật đã chết rồi!"

Cái này không biết từ chỗ nào nhảy ra tiểu quái vật, cũng đừng thật đem núi đá vỡ vụn, hắn ngay tại một bên, lúc này không cách nào di động, nói không chừng thực biết đâm vào cái kia Luyện Phách đạo nhân vết xe đổ!

"Thiếu hiệp! Cũng đừng lại giẫm!"

Nếu là thật sự là mạc danh kỳ diệu chết ở chỗ này, hắn cả đời anh danh há không trong khoảnh khắc cho một mối lừa?

Từ tiểu huynh đệ trực tiếp biến thành thiếu hiệp, nhưng cũng có thể nhìn ra người này đối Dương Tiễn một chút kiêng kỵ.

Dương Tiễn từ trên núi đá nhảy xuống tới, lần này lại là nhẹ nhàng rơi xuống đất, bụi đất đều không hù dọa bao nhiêu.

Hắn đem Tiểu Quận Chúa để ở một bên để cho nàng chính mình ngăn người, lại đối tỉnh tọa thanh niên tu sĩ chấp tay làm cái nói vái chào, chợt quay người nhìn lấy cái này núi đá, trừng mắt nhìn.

Thanh niên kia tu sĩ nhìn Dương Tiễn tựa hồ có chút ý động, có chút hư nhược ho hai tiếng, cười nói: "Thiếu hiệp, vẫn là đem tảng đá kia lấy ra, nhìn xem lão đạo này có cái gì bảo vật lưu lại. Hôm nay nhờ có thiếu hiệp, phàm là này yêu đạo lưu bảo bối, thiếu hiệp có thể tự rước."

Dùng câu tục ngữ nói, sát nhân đoạt bảo chuyện tầm thường, pháp tài lữ địa một đời người.

Hắn đã giết cái này yêu đạo, không thể nói được, cũng phải tại yêu đạo trên thân cảm một số chỗ tốt mới là.

"Đa tạ, ta xem trước một chút." Dương Tiễn cuộn lên tay áo, hướng về phía trước ôm lấy núi đá, hít một hơi, từ từ đem núi đá vuốt ve ly khai mặt đất.

Cũng không phải là núi đá một góc cách mặt đất, mà chính là núi đá toàn bộ chậm chạp tăng lên, cái trước cái sau từ không thể so sánh nổi.

Thanh niên kia tu sĩ nhìn ở trong mắt, một trận nhe răng trợn mắt, chỉ cảm thấy rằng hàm các loại đau buốt nhức. . .

Tiểu tử này khí lực thật là lớn, nói ít cũng có mấy vạn cân!

Chẳng lẽ cái gì đại yêu về sau?

Trong thiên địa này khi nào ra như vậy quái thai?

Dương Tiễn khẽ quát một tiếng, núi đá kề sát đất bay ngang ra ngoài, trực tiếp rơi vào bên ngoài hơn mười trượng, lại là một trận bụi đất tung bay.

"Hô!"

Dương Tiễn nhẹ nhàng thở ra, nhìn về phía núi đá ép ra bình hồ, tại bình trong hàm có một bãi Ô Huyết, máu bên trong ngấm một thân quần áo, quần áo lên để đỏ một hồ lô.

Chỉ có Ô Huyết? Cái kia yêu đạo chẳng lẽ không chết?

Dương Tiễn lập tức cảnh giác, nắm lại quyền đầu, ánh mắt quét về một bên, muốn tìm tìm có hay không tiện tay thạch đầu, có thể lấy ra phòng thân.

"Ha ha ha, thiếu hiệp chớ sợ, lão đạo kia từ ăn Nghiệp Quả, trên thân tất nhiên là ẩn giấu hậu thủ gì độc vật, lại bị nguoi một khối đá trực tiếp nện thành như vậy! Ha ha ha ha! Khụ khụ! Coi là thật báo ứng!"

Dương Tiễn mang theo chút ân cần hỏi câu: "Tiền bối không có sao chứ?"

Hắn lại là quên bối phận của mình, cái này âm thanh tiền bối đến cùng là kêu có chút 'Đường đột'.

Thiên hạ đạo thống thêm ra tại Đạo Môn Tam Giáo, sư phụ Ngọc Đình Chân Nhân nếu quả thật tính toán ra, đây chính là Tam Giáo đệ tử đời hai, Đạo môn ba đời Trung Kiền.

Vị này tình toạ tu hành thanh niên tu sĩ, Kỳ Tổ Sư gia nếu là có may mắn được gặp Ngọc Đình Chân Nhân, vậy cũng là xa xa thì quỳ xuống lễ bái, miệng nói quá, quá, Thái Sư gia. . .

Thanh niên này tu sĩ thờ dài, sắc mặt thoáng có chút xấu hổ, "Không có việc gì, không có việc gì, tu dưỡng chút thời gian liền tốt, thiếu hiệp vẫn là mau kiếm kê bảo vật, sau đó, khục, trước kiếm kê bảo vật đi."

Dương Tiễn gật gật đầu, chạy đến một bên tìm cây côn, dùng cây gậy đem hồ lô kia đánh ra, lại đem áo bào bọc lên.

Hai cái nhẫn, nhất thời lăn xuống trên mặt đất.

Dương Tiễn thận trọng hướng đi trước, cẩn thận cảm giác dưới, huyền công cũng không nhắc nhở dị thường, lúc này mới đem hai cái nhẫn nắm ở trong tay, sau đó nhìn về phía cái kia hồ lô màu đỏ ngòm.

Bỗng nhiên, Dương Tiễn thấy được đầy trời phát phối oan hồn, nghe được từng tiếng thê lương gọi. . .

Như thế Tà Vật, làm hủy đi mới là.

Nhưng Dương Tiễn lại sợ tùy tiện hủy thứ này, để những bị đó hút đi vào, có lẽ còn có thể cứu hồn phách bị hao tổn,

Trong lòng lại có chút chần chờ.

Đương nhiên, Dương Tiễn cũng không thể ăn một mình, dù sao cũng là sau lưng vị thanh niên này tu sĩ xuất lực nhiều nhất, chính mình bắt quá là sau cùng ném đi tảng đá.

Cho nên Dương Tiễn cũng không sao cả đi xem trong tay giới chỉ, dùng cây gậy chọn hồ lô kia miệng đỏ tuệ, hướng đi thanh niên kia tu sĩ.

Hắn dự định để vị đại hiệp này lấy trước, cảm còn lại, chính mình cái này thiếu hiệp lại muốn.

Nếu là đối phương không có chút nào chừa cho hắn. . . Vậy cũng không có gì có thể nói, hắn vốn chính là nhạt được tiện nghi.

Có thể thân thủ giết cái này yêu đạo, hắn đã có chút khoái ý.

Nói đến, Dương Tiễn coi là thật xem như tu sĩ bên trong kẻ nghèo hàn, nhưng lại xem như cái tu sĩ bên trong tiểu 'Nhà giàu' .

Thuyết pháp này có chút mâu thuẫn, nhưng cũng là tình hình thực tế.

Ngọc Đình Chân Nhân để lại cho hắn trong nháy mắt, có đếm không hết Linh Đan Tiên Dược, càng có chồng chất thành tiểu sơn linh thạch, còn có mấy loại kỳ vật, phụ tá tu hành pháp bảo.

Nhưng Dương Tiễn đánh đáy lòng cảm thấy, những vật này cũng không phải là tài sản của mình, cũng không thể tùy ý dùng linh tinh.

Thậm chí ngay cả ngày bình thường tu hành hội sinh ra linh thạch tiêu hao, hắn đều muốn làm cái sổ sách ghi chép lại, để cho sư phụ 'Hoàn trả' .

Không có cách, Dương Tiễn tính nết đã là như thế.

Hôm đó tại còn Đức Hầu Phủ lúc, Dương Tiễn cũng không phải là không có đan dược có thể cho Thượng Đức Hậu đổi chút vũ kỹ, nhưng này vi phạm với Dương Tiễn phần này bản tâm, cho nên cũng không cầm sư phụ cho bất kỳ vật gì đi làm giao dịch.

Đàn ông liền ứng thân dâng dâng, không tham không giấu không trái lương tâm.

Nhưng hắn đem hai cái nhẫn đặt ở thanh niên này tu sĩ trước mặt lúc, cái sau biểu lộ. . . Cũng coi là hết sức phức tạp.

Có cảm khái, có vui mừng, có hay không ngờ, cũng khoảng cách gần đánh giá Dương Tiễn vài lần.

Vị này tu sĩ chậm vừa nói: "Người sợ ta có đoạt bảo chi tâm, liệu thương qua đi khi nhục người?"

Dương Tiễn lắc đầu, "Cái này yêu đạo vốn là tiền bối giết chết, ta bất quá là tiện tay ném đi một khối đá thôi."

Thanh niên này tu sĩ ngượng ngùng cười, lại nói: "Người là cảm thấy ta không tri ân tình, cố ý dùng ngôn ngữ thăm dò? Hôm nay là thiếu hiệp người cứu được Phó mẫu, Phó mẫu làm sao không rõ ràng? Những vật này, thiếu hiệp thu hồi chính là, chớ có làm nhục như vậy Phó mẫu!"

Mất thấy thanh niên này tu sĩ một mặt chính khí, lại là thật mang tới lửa giận, Dương Tiễn cũng là có chút điểm đỏ mặt, lấp bắp nói không ra lời.

"Thiếu hiệp coi là thật xem thường ta Phó Đông Lưu?!"

"Cái kia, " Dương Tiễn nhàu mày bĩu môi một mặt xấu hổ, cũng chỉ có thể mặt dày mày dạn ăn ngay nói thật, "Đã như vậy, còn mời tiền bối giúp ta đem cái này hai kiện trên mặt nhẫn cầm chế phá, ta. . . Mở không ra. . . Giống như. . ."

Không phải vậy làm sao lại thông khoái như vậy đều cho người!

Dương Tiễn tâm lý liếc mắt, biểu lộ lại tương đương bất đắc dĩ, hận không thể ngựa mặt lên trời thờ dài.

Bát Cửu Huyền Công a!

Phó Đông Lưu sững sốt thật lớn một trận, Phương phù một tiếng phá lên cười, coi như lớn như vậy cười sẽ để cho hắn Thần Hồn tổn thương tăng thêm, nhưng cũng quả thực nhịn không được.

"Ha ha ha! Thiếu hiệp? Ha ha ha, người chẳng lẽ đang cố ý đùa ta? Muốn cười chết ta à? Ha ha ha!"

Dương Tiễn đột nhiên rất muốn đập người, hừ một tiếng, phối hợp bắt đầu nghiên cứu hồ lô kia.

"Thứ này làm sao làm? Còn có uy năng ở đi." Dương Tiễn nói thầm lấy.

Mồ cười to không ngừng tu sĩ: "Ha ha ha! Cái này hồ lô thể nhưng là một kiện pháp bảo, nhưng là Luyện Hồn pháp bảo, đoạn là không thể lưu giữ lưu! Ha ha ha!"

Dương Tiễn có chút buồn bực, cười hai tiếng là được, vẫn chưa xong không có làm sao!

Không phá nổi cầm chế rất lợi hại mặt sao? Hắn tu chính là Bát Cửu Huyền Công, đệ nhất trọng chịu gần Đoán Cốt, thể nội căn bản không có phổ thông tu sĩ 'Khí' a!

Mà lại càng không học qua như thế nào phá giải cầm chế.

Phó Đông Lưu vẫn là ngăn không được cười, giống như là tu đạo hơn trăm năm tới nghe đến lớn nhất trò cười, ngồi ở kia cũng không thể loạn động, nhưng thân thể vẫn là một trận loạn chiến, suýt nữa liền đem cái kia Diệt Hồn Châm châm càng sâu.

Nếu thật là toàn tâm cắm vào hồn phách, không thể nói được là thật thân từ đạo tiêu.

"Cái này hồ lô, xuyt. . . Ngươi tại thấp nhất gõ cái động thử một chút, nói không chừng có hiệu quả. . . Ha-Ha! Không được, thiếu hiệp ngươi coi thật hiểu không ra cắm chế?"

"Hừ." Dương Tiễn mặt đen lên hừ lạnh một tiếng, Phó Đông Lưu cười càng là càn rỡ.

Dương Tiễn cái trán treo mấy đạo hắc tuyến, cũng không thèm quan tâm cái này vô lương tiền bối, ngồi xỏ ở hòn đá kia bên cạnh, thử thăm dò ấn xuống hồ lô kia, phát hiện mình không việc gì về sau, lại đem hồ lô cắm lên.

Cái này hồ lô, có thể tại cái kia núi đá trùng kích vào hoàn hảo không chút tổn hại, tất nhiên là trong truyền thuyết pháp bảo.

Pháp bảo, còn trong truyền thuyết. . .

Đem ngươi ngày bình thường tu hành tinh toạ lúc dùng Trận Bàn lấy ra, nói không chừng sẽ đem Phó Đông Lưu trực tiếp hoảng sợ quất tới!

Ngọc Đình xuất phẩm, nói ít cũng là Tiên Bảo a.

Dương Tiễn cảm thấy, chính mình đụng vào không có kích thích bất kỳ phản ứng nào, cũng nói cái này hồ lô bất quá là tính chất cứng rắn, chưa có linh tính.

Thứ này, chính mình cảm có làm được cái gì?

Tự nhiên là hoàn toàn không có tác dụng, đây là Luyện Phách đạo nhân pháp bảo, Dương Tiễn cũng đã gặp nó hung uy, cắn răng một cái, nhất quyền đối đầu hồ lô bùng đập tới.

Đông! Phốc!

Hồ lô kia đáy vốn là có mấy đạo vết rách, lại là trước đó Phó Đông Lưu cùng yêu đạo đại chiến lúc đánh ra bị thương.

Lúc này Dương Tiễn gần như toàn lực xuất thủ, cái kia vài vết rách trực tiếp vỡ tan, một cổ khói đen phun tới, bị hù Dương Tiễn vội vàng đem hồ lô ném ở cái kia, tay trái nắm lại Tiểu Quận Chúa, tay phải lôi kéo 'Tiền bối', lách mình nhanh lùi lại!

Liên gặp khói đen trập trập mà lên, trong nháy mắt đem trọn cái sơn cốc lấp đầy.

Tiếng quý khóc như khóc như tổ, cái kia trong khói đen, vậy mà nhiều một mảnh lại một bọn người ảnh, lít nha lít nhít, số chi không rõ, một tầng xếp một tầng.

Dương Tiễn lui không thể lui, trực tiếp thân thể hãm trong khói đen, mà hán huyết khí quá mạnh, những bóng người này cũng gần không được thân thể, cũng là có mấy trượng trông không địa.

"Đây là. . ." Dương Tiễn có chút run sợ.

"Ài, những cái kia không có bị yêu đạo hóa đi oan hồn, " Phó Đông Lưu thờ dài âm thanh tiếp tục bảo trì tinh toạ tư thế, quay đầu nhìn một chút Dương Tiễn, cười nói: "Thiếu hiệp, ta nhìn ngươi cũng là có phúc vận tại thân, không bằng vì bọn họ dẫn độ một phen."

Dương Tiễn lập tức gật đầu, "Làm sao dẫn độ?"

Phó Đông Lưu có chút kỳ quái từ trên xuống dưới nhìn Dương Tiễn một lần, gia hỏa này, Liên Phạm người bên trong đều có lưu truyền kinh văn cũng sẽ không? Thật là tu sĩ?

Sau đó cười nhẹ lắc đầu, thấp giọng nói: "Ta có một phần Độ Nhân Kinh, nhưng ta hồn phách lúc này bị diệt hồn trận áp chế. . . Ta niệm cho ngươi nghe, ngươi tâm thành độ hóa thì linh nghiệm, cũng có thể làm bản thân tăng thêm một khoản công đức."

"Ừm." Dương Tiễn thận trọng gật gật đầu, tại Tiểu Quận Chúa bên cạnh, cùng Phó Đông Lưu mặt đối mặt ngồi xếp bằng.

Phó Đông Lưu hai mắt nhắm lại, thanh âm trầm thấp.

Dương Tiễn ánh mắt trong suốt, trên mặt bi ý, thờ dài lấy, phục tụng Kỳ Thanh.

Chỉ một thoáng, từng đạo từng đạo kim quang từ trong hạp cốc bay lên, lại là Dương Tiễn khí vận hiển hóa ra đủ loại thần dị, đem cái kia khói đen đều xua tan.

". . . Lên mở Bát Môn, bay trên trời, tội phúc cấm giới, số mệnh nhân duyên, phở thụ khai độ, Tử Hồn ruột, thân thể đến thụ sinh. . ."

Thời gian dần trôi qua, những bóng người kia trên thân đều lấy dính một chút kim quang, một đạo Quỷ Môn từ trong hạp cốc chậm rãi mở ra, lại là màu vàng kim nhạt, Phúc Nguyên tích súc vào trong đó.

Phó Đông Lưu rung động không khỏi, lần nữa nhìn lấy Dương Tiễn, chỉ cảm thấy thiếu niên này quả nhiên là thần dị, Phúc Nguyên đúng là thâm hậu như thế, có thể ảnh hưởng đến cái này vạn thiên oan hồn.

Liên tưởng đến Dương Tiễn trước đó biểu hiện. . . Phó Đông Lưu có chút chấn kinh, âm thầm nói thầm, cũng không biết Dương Tiễn kế thừa vị cao nhân nào.

Những cái kia lấy dính kim quang bóng người tiến vào Quỷ Môn trước đó, đều đối Dương Tiễn lễ bái.

Mà quỷ kia khóc thanh âm dần dần tiêu tán. . .

"Cha. . ."

Dương Tiễn bên cạnh, đàn độn Tiểu Quận Chúa tựa hồ nhìn thấy cái gì, hốc mắt nhất thời bị nước mắt chứa đầy, che miệng khóc ồ lên.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Duy 1 tu tiên địa

Số chi bình sinh việc đáng tiếc, chỉ chết lớn nhất từ bi thương.

Thiếu nữ cái kia một tiếng kêu gọi, tiếng tốt người tâm địa khiên động, nhiều cảm xúc mọc thành bụi.

Cái kia trọng trọng điệp điệp Hư Hóa bóng người bên trong, có một khôì ngô hán tử cũng thân thể run rẩy, bị rất nhiều người mặc rách rưới khôì giáp bóng người bảo vệ lấy, là cùng hán cùng một chỗ thủ thành mà chết tướng sĩ.

"Cha!"

Tiểu Quận Chúa cũng nhin không được nữa, nghẹn ngào kêu khóc, muốn gãy dựa lấy hướng về phía trước, lại hư nhược té ngã tại Dương Tiễn trước người.

Nước mắt như là trân châu cắt đứt quan hệ, tiếng khóc cực kỳ bi ai, lại dẫn vô tận sợ hãi bất lực cùng thê lương.

Những bóng người kia bất quá là Phàm Nhân Hồn Phách hiện ra, lúc này tuy bị đậm kim sắc quang mạng nhiễm, bản thân lại hết sức 'Yếu ớt', hiển hóa đã là không dễ, càng không nói đến nói chuyện như thế nào.

Thượng Đức Hậu hồn phách hốc mắt rung rung, cuối cùng ngửa đầu la lên hình.

Tâm Tiên không được, lại chết tại 'Tiên' trong tay;

Gìn giữ đất đai Vệ Cương, lại trong vòng một đêm thành phá người vong.

Làm tướng cả đời, nếu là rơi vào chiến tử sa trường, da ngựa bọc thây, cũng là tính toán một phần khoái ý huyết tính sự tình. Không ngờ, lại Nhất Tịch chết tại tà ma ngoại đạo trong tay, suýt nữa liền đầu thai cơ hội đều không.

Hắn nên như thế nào không oán niệm, hắn nên như thế nào không hận!

Có thể theo Dương Tiễn trong miệng không tuyệt vọng ra cái kia Độ Nhân hồn phách Đạo Kinh, Thượng Đức Hậu trong lòng hận ý không ngừng bị tắm rửa.

Chờ sau cùng, trong hạp cốt thân ảnh đi bảy tám phần, vẫn lưu lại mấy ngàn mặc giáp trụ lấy áo giáp hồn phách, những hồn phách này cũng không ngừng bị tịnh hóa rơi oán khí. . .

Có thể, bọn họ thủy chung không muốn rời đi, vẫn trầm mặc, nhìn lấy phương xa.

"Ai, " Phó Đông Lưu ở bên như thế nào nhìn không hiểu? Lên tiếng nói: "Chư vị đều là Trung Quân Ái Quốc chi nghĩa sĩ, lại bị Phương Ngoại yêu đạo làm hại, trong lòng tự có oán khí."

"Cái kia yêu đạo đã bị vị tiểu huynh đệ này dùng cự thạch đập chết, hồn phi phách tán, các ngươi làm gì lưu luyến nữa?"

"Hôm nay có vị tiểu huynh đệ này ở đây, lấy tự thân Phúc Nguyên độ hóa, Luân Hồi trên đường từ chiếu cố nhiều, Vọng Hương Thai lên cũng ít Quý Soa thúc giục, Luân Hồi Điện trước càng có thể đến một phần che chở thân pháp địa, khiến các ngươi chuyển ném nhân đạo."

"Là sao còn ngừng chân không được? Mau mau đi thôi!"

Một cỗ lực kéo từ Kim Môn mà đến, lại là thúc giục cái này mấy ngàn tướng sĩ lên đường.

Cái kia Thượng Đức Hậu hồn phách run run rẩy rẩy, hai chân chậm rãi uốn lượn, sau cùng quỹ hướng về phía Dương Tiễn.

Mấy ngàn tướng sĩ trong trăm mặc, cũng thế.

Cái kia Tiểu Quận Chúa đã khóc đã bất tỉnh, Dương Tiễn Độ Nhân Kinh văn cũng nhanh đọc chín mươi chín lượt.

Cái kia màu vàng kim nhật Quý Môn phát lực, mấy ngàn hồn phách bị hút không ngừng lùi lại, nhưng những hồn phách này đều đang thông thả mà kiên định đập đầu.

Chờ ba đập đầu về sau, Thượng Đức Hậu cùng mấy ngàn tướng sĩ đứng dậy, hóa thành từng đạo từng đạo lưu quang, đụng vào cái kia màu vàng kim nhật Quý Môn bên trong.

Quý Môn dần dần tiêu tán, ánh trắng lạnh lùng bày vẩy mà xuống, chỉ có cái kia ngắt đi thiếu nữ, trong giấc mộng vẫn ngهن ngào.

Dương Tiễn chậm rãi mở hai mắt ra, nhẹ nhàng thở dài.

Cái kia màu vàng kim nhật Quý Môn vỡ vụn, sau cùng ngưng kết thành một vệt kim quang, trực tiếp nhào về phía Dương Tiễn.

Dương Tiễn trong lòng hơi động, biết được đây là hấn độ hóa những hồn phách này đoạt được công đức, nhưng trong lòng liền có thể nổi lên một loại. . . Không nói rõ được cũng không tả rõ được, tóm lại cũng là cảm giác không thoải mái.

Tựa hồ, huyền công tại bài xích đạo kim quang này.

Kim quang mắt thấy là phải chui vào Dương Tiễn ở ngực, nhưng Dương Tiễn lại bỗng nhiên đưa tay, không đem những kim quang này thu lại, ngược lại lấy tay nâng, trực tiếp đem kim quang xê dịch về một bên.

Phó Đông Lưu ở bên cạnh thấy cảnh này, mắt lại thẳng.

Công đức loại này huyền diệu khó giải thích đồ chơi, thiếu niên này đều có thể tiện tay đem chơi?

Nguyên bản, Hồng Hoang Đại Năng nếu là không muốn để cho công đức tiến thân thể, đều là dùng một số Linh Bảo thu nạp công đức chi lực, từ đó thúc đẩy Linh Bảo thuế biến.

Mà Dương Tiễn lúc này thân vô trường vật, trần quý nhất cũng là tu hành dùng Trộn Bàn, trộn kia bàn mặc dù phức tạp kiên cố, nhưng căn bản không phải cái gì có linh tính chi vật.

Có thể hấp thu, Bát Cửu Huyền Công lại cực kỳ bài xích, trực giác đến đó là 'Muru hại bản huyền công người tu hành' kịch độc.

"Ngược lại là tiện nghi người,

" Dương Tiễn trong lòng hơi động, tiện tay đem đạo kim quang kia dẫn tới trước người, trực tiếp nhấn vào mặt đất nằm sấp thiếu nữ mi tâm.

Bên cạnh cái kia Phó Đông Lưu mắt đều nhìn thẳng, trong lòng thầm than, trong con ngươi cũng xẹt qua một chút hâm mộ cùng phiền muộn.

Mà lúc này, có lẽ là đạo Phó Đông Lưu trợ giúp Dương Tiễn độ hóa cái này đếm không hết hồn phách, lại có một đạo như là cộng tác kim quang từ trên trời đến, chui vào Phó Đông Lưu mi tâm.

Phó Đông Lưu Đạo Khu rung động, trong ánh mắt tràn đầy kinh hi, tranh thủ thời gian nhắm mắt liệu thương.

Thoáng qua qua đi thì mở mắt ra, tu vi lại có một chút tiến bộ; mà một tia ô quang từ mi tâm thoát ra, hóa thành một sợi khói đen tiêu tán.

"Hô, cuối cùng lấy ra." Phó Đông Lưu thật dài nhẹ nhàng thở ra, tuy nhiên cánh tay run rẩy, lại có thể chậm rãi ngẩng lên.

Dương Tiễn nghiêng tai, nghe được ầm ầm tiếng vó ngựa, tựa hồ là có đại đội kỵ binh tại đường núi tiến lên.

Hắn không muốn nhiều chuyện, nói: "Tiền bối có thể động sao? Không bằng đi trước ta trụ sở dưỡng thương."

Phó Đông Lưu lúc này có ý kết giao, mà lại đáy lòng cũng cho rằng nhận Dương Tiễn nhân tình to lớn, đối Dương Tiễn chấp tay nói: "Như thế, đa tạ thiếu hiệp."

Nói xong, Phó Đông Lư hai chân có chút khẽ run đứng lên, mà Dương Tiễn đã đem thiếu nữ lần nữa kẹp ở dưới xương sườn.

Phó Đông Lư lúng túng đối Dương Tiễn cười một tiếng, Dương Tiễn trong lòng hiểu rõ, đưa tay đỡ Phó Đông Lư cánh tay, nâng vị này 'Tiên bối cao nhân' chạy gấp mà đi.

Kỳ thực, khoảng cách gần như vậy tiếp xúc, vô luận là Dương Tiễn, lại hoặc là Phó Đông Lư, trong lòng đều có bồn chồn.

Nhưng nên có tâm phòng bị người.

Chớ nói có ân tình liền có thể mười phần tin cậy, tu đạo giang hồ càng là hung hiểm, ngay ngốc tín nhiệm người bên ngoài, sợ là sau cùng ngay cả mình chết cũng không biết như thế nào chết.

Dương Tiễn còn tốt, huyền công có thể kịp thời nhắc nhở nguy hiểm, mà lại là bắt được vị này 'Tiên bối' mạch môn, chiếm cứ chủ động.

Phó Đông Lư thì lo lắng đề phòng nhiều, xông xáo nhiều năm, cũng chưa từng bị người gần như thế thân thể.

Đừng nói là cả người cư 'Quái Lực' lạ lắm thiếu niên, như hoa mỹ quyến, hồng nhan tri kỷ cũng không từng như thế bắt lấy qua hắn.

Cái này kỳ thực cũng đang mạo hiểm, nhưng Phó Đông Lư bị Dương Tiễn nâng lên thân hình về sau, trong lòng ngược lại thiếu đi mấy phần tâm thần bất định, nhiều hơn mấy phần thân cận.

Nói chung, thân thể tiếp xúc cái gì, nam tu sĩ cũng sẽ có một chút diệu tâm lý biến hóa đi.

Dương Tiễn thân ảnh mấy lần nhảy vọt, thả người chui vào trong rừng.

Không bao lâu, thì có từng đội từng đội Hắc Giáp Kỳ Binh xâm nhập nơi đây, nhìn cái này bị một kiếm gạt ra tới dài trăm trượng 'Thâm cốc vách núi', lại nhìn cái kia lấy 'Kỳ lạ' tư thế đứng ở đó núi đá. . .

Bọn này kỳ binh phụ trách chỉ huy điều hành người cũng không ngốc, lập tức để cho thủ hạ nhân mã im lặng, chậm rãi thối lui. . .

Sau đó mấy ngày, ngàn dặm chi địa Bình Tai loạn lên.

Ban đầu Thượng Đức Hậu trấn thủ biên giới một đêm bị phá, Thượng Đức Hậu sở thuộc Vương Triều không kịp phản ứng, đại đội địch quân đã xuất phát xâm nhập biên giới.

Chiến hỏa tùy ý thiêu đốt, bách tính trôi dạt khắp nơi, mỗi ngày đều có trên vạn người đói chiến bạo phát, càng có dính dấp mười mấy vạn binh mã quyết chiến áp ủ.

Thiết kỵ ừ ừ, một nhóm lại một nhóm tại cái kia bị đốt cháy không còn Biên Thành bên cạnh xông qua, phiến khu vực này linh khí cũng bị huyết khí hoen ố, trở nên có chút không thuần, nhiều hơn rất nhiều tạp chất.

Mấy ngày nay, Dương Tiễn nguyên bản mượn cư động phủ lại nhiều hai người.

Phó Đông Lư nhờ vào đó Địa Dưỡng thương tổn, cũng cùng Dương Tiễn càng lẫn lộn càng quen, hai người uống hai lần tửu, dạ đàm mấy lần về sau, cũng say mê tại lẫn nhau khí độ, tương giao rất sâu đậm.

Hai người lấy đạo hữu tương xứng, thường xuyên Đàm Thiên Luận Địa, lại không luận đạo trải qua tu hành.

Bởi vì Dương Tiễn tuy nhiên khí lực cường hãn, nhưng tu vi, đúng là thực sự có chút thấp, Phó Đông Lư như thế nào sẽ để cho hắn khó chịu? Chỉ là đang nói chính mình du lịch lúc rất nhiều chuyện lý thú.

Mà những thứ này chuyện lý thú, cũng thành Dương Tiễn đi tìm hiểu phiến thiên địa này người tu đạo hiện trạng một cái đại môn, nghe cũng là trong lòng hướng tới.

Cái kia Tiểu Quận Chúa, khóc hai ngày, ngủ hai đêm, cả người như là ngu dại, trong động phủ chiếm đoạt cái giường kia, ngo ngoe gác gác.

Nàng loại kia linh khí kinh, nhưng cũng tiêu tán rất nhiều, giữa lòng mây luôn có tan không ra u ám.

Mỗi khi Dương Tiễn cùng Phó Đông Lư tại động khẩu uống rượu nói chuyện với nhau, nàng cũng sẽ sững sờ nghe, thời gian dần trôi qua trong con người cũng nhiều một chút sức sống, không biết nàng đang suy nghĩ gì.

Dương Tiễn vẫn là mỗi ngày như thường chịu gân Luyện Cốt, nhưng cũng không có đàn độn trực tiếp đem Trần Bàn cái gì lấy ra.

Tiền tài không để ra ngoài, loại sự tình này Dương Tiễn vẫn là biết được.

Mà Phó Đông Lư nhìn Dương Tiễn phụ núi mà đi, Nghịch Kích thác nước Tu Hành Phương Pháp về sau, lại là một trận không khép miệng được, chỉ cảm thấy trên đời này điên cuồng nhất sự tình cũng cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi.

Không luyện khí sao?

Không ngưng thần sao?

Bắt tu Kim Đan nói, gì Độ Phàm bụi triều?

Thiếu niên này, đến cùng kế thừa phương nào? Lại đến cùng ra sao theo hầu? Quả nhiên là khiến người ta nhìn không thấu, lại nhìn mà sinh ra sợ hãi a.

Chẳng lẽ thiếu niên này là ăn nhầm cái gì Thiên Tài Địa Bảo?

Phó Đông Lưu tuy nhiên trong lòng hiểu kỳ muốn chết, nhưng cũng không có mở miệng hỏi thăm, dù sao theo hầu tại trong hồng hoang cũng coi là tư mật.

Một khi bại lộ theo hầu, xuất thân bản thể bại lộ ngược lại là việc nhỏ, nếu là bị cừu địch thôi toán ra bản mệnh pháp bảo, thần thông, vậy coi như lâm vào bị động trình độ.

Mà Dương Tiễn tại trong lúc nói chuyện với nhau cũng chỉ là nâng lên mấy lần, hẳn có Minh Sư dạy bảo, chỉ là thả hấn tại trần thế lịch luyện.

Tuy nhiên không rõ ràng Dương Tiễn nội tình, nhưng Phó Đông Lưu tin tưởng mình nhìn người sẽ không nhìn lầm, mà Phó Đông Lưu đối Dương Tiễn trong lòng đánh giá, có lẽ bất tự có thể khái quát:

Làm người chính trực, ngoài dự liệu.

Cho nên, khi hấn liệu thương mấy ngày đã có sức đánh một trận, muốn rời khỏi lúc, hẳn đối Dương Tiễn phát ra mời.

"Đạo hữu, ngươi cũng biết phiên thiên địa này đã sớm không thích hợp tu hành."

Dương Tiễn gật gật đầu: "Ừm, nơi này linh khí đã dần dần tiêu tán."

Phó Đông Lưu cười nói, "Trước đó ta cũng đề cập với ngươi, phiên thiên địa này ở giữa sau cùng tu sĩ đều tụ tập tại một chỗ bí cảnh bên trong, cái kia bí cảnh chính là thượng cổ đại năng khai mở mà thành, trong đó linh khí chính là nơi đây mấy chục lần, cũng chỉ có nơi đó, còn có chúng ta tu sĩ hơi tàn chỉ địa."

Dương Tiễn kỳ thực đã sớm tại Phó Đông Lưu trong miệng biết được chỗ kia bí cảnh, cũng do dự qua, chính mình phải chăng muốn đi vào nơi đây tu hành.

Phó Đông Lưu như thế nào nhìn không ra Dương Tiễn do dự?

Người thiếu niên phần này cẩn thận hiếm thấy nhất.

Nhưng Phó Đông Lưu mở miệng chỉ nói hai chuyện, liền để Dương Tiễn bỏ đi lo lắng, quyết định cùng đi.

"Cái kia phiên bí cảnh bên trong, có môn phái tu đạo mấy trăm, càng bởi vì phiên thiên địa này linh khí tiêu tán, có hơn mười môn phái Tổ Sư chính là từ vô nhập đạo, mười phần bất phạm."

Từ vô nhập đạo!

Mà Phó Đông Lưu lộ ra cười nhạt cho, nhưng lại phảng phất có tính trước kỹ càng, tiếp tục nói: "Bí cảnh bên trong có loại rất lợi hại thường gặp đồ chơi tên là Thiên Tâm thạch, đại khái là chúng ta loại này linh khí tiêu tán thiên địa đặc sản đồ chơi, lớn chừng bàn tay thì có mấy ngàn cân nặng, ngươi cũng là không dùng mỗi ngày công đại sơn vừa đi vừa về bốn tẩu, bắt nhả, bắt nhả a."

Dương Tiễn cũng không khách khí, đứng dậy bắt lấy Phó Đông Lưu cánh tay, "Làm phiền đạo hữu mang ta tiến đến."

"Ha ha ha, dễ nói, dễ nói!" Phó Đông Lưu ngửa đầu cười to, đối Dương Tiễn khiêu mi làm mắt.

Sau đó, hai người đồng thời nhìn về phía trong động, Dương Tiễn nhìn về phía Phó Đông Lưu, mà Phó Đông Lưu cũng muốn trả hết thiếu Dương Tiễn nhân tình.

"Ta có mấy cái sư muội một mực nói nhao nhao thì thầm lấy thu đồ đệ, tiểu cô nương này tư chất rất không tệ, các nàng tất nhiên rất lợi hại hoan hi."

Dương Tiễn nhẹ nhàng thở dài, cũng không nhiều lời, chỉ là quay người đi vào trong động.

Mà cái kia Tiểu Quận Chúa nghe được hai người lời nói nhưng lại chưa lộ ra nửa điểm mừng rỡ, chỉ là chính mình mờ mịt ngồi ở kia, cái kia trên khuôn mặt nhỏ nhắn Không Tịch, làm cho lòng người bên trong chưa xót.

Cũng không biết Dương Tiễn nói cái gì, nàng gật đầu đáp ứng theo Phó Đông Lưu trở về bái sư.

Ít khi, một đạo tử mang xẹt qua chân trời, bay về phía chân trời ráng chiều.

Chuyện thế gian, nhân duyên tế hội, lại coi là thật không nói rõ được cũng không tả rõ được;

Đáng tiếc cái kia Thượng Đức Hậu nửa đời Tầm Tiên, thế lương sống qua ngày, sau cùng càng là Vô Vọng mà chết; nhưng hắc tiểu nữ nhi tuyệt xử phùng sinh, lại trực tiếp bá nhập phiến thiên địa này ở giữa đứng đầu nhất mấy chỗ Tu Tiên Thánh Địa một trong.

Mệnh số, khó diễn.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Có qua có lại

Một đường Tây Hành, nhưng cũng không biết qua mấy vạn mấy ngàn dặm;

Đầu Chuyển Tinh Di, cái kia vòng trăng sáng cũng dời gần phân nửa chân trời;

Rất cục. . .

"Bí cảnh duy nhất cửa ra vào cũng là cái kia! Đi, có lẽ còn có một phen cơ duyên đang chờ ngươi."

Phó Đông Lưu chỉ phía xa phía trước, hơn mười dặm ngoài có hai tòa đồi lập Kỳ Sơn, tám nửa ở trong ánh trăng, đứng vững tại bên trên bình nguyên, giống như là hai cái yên tĩnh đứng vững Cự Nhân.

Xa xa nhìn lại, cái này hai tòa núi vừa vặn kiếm ra một cái to lớn 'Bắc' chữ, vừa tới Thành mã trông trận thế, trấn áp phiến thiên địa này.

Cách còn có mười dặm, Phó Đông Lưu hét dài một tiếng, linh khí trong thiên địa cuộn cuộn rung chuyển.

Cái kia hai tòa trên núi lập tức bay ra hơn mười đạo lưu quang, đứng tại hai trên núi đám mây, hướng phía bên này nhìn ra xa.

Cùng lúc đó, Dương Tiễn cũng cảm thấy hơn mười cỗ Linh Niệm, hoặc mạnh hoặc yếu, trên người mình đảo qua, hẳn là cái kia hơn mười vị Thủ Sơn người đang tra dò xét.

"Giao sư thúc trở về rồi?"

"Ha ha, quả nhiên là chúng ta giao sư thúc! Còn mang theo hai? Đồ đệ sao?"

"Nhanh! Mở ra sơn môn! Muốn được giao sư thúc đánh một trận sao!"

Có mấy người thi triển Huyền Pháp, liền gặp cái kia hai tòa núi ù ù tiếng rung, hai phiến ánh sáng sáng tỏ môn, dần dần xuất hiện ở hai tòa vách núi ở giữa, chậm rãi mở ra.

Một cỗ mệnh môn khí tức cuộn cuộn chảy ra, bao phủ phương viên trăm dặm.

"Ha ha ha ha!"

Phó Đông Lưu hiển nhiên tâm tình không tệ, cũng không trực tiếp lôi kéo Dương Tiễn cùng Tiểu Quận Chúa tiến vào quang môn, ngược lại là đứng ở Vân Thượng, không coi ai ra gì lôi kéo Dương Tiễn giới thiệu.

"Ngươi nhìn, cái này hai tòa núi thế núi như thế nào?"

Giống Phó Đông Lưu bức này tu sĩ, đương nhiên sẽ không bắn tên không đích, Dương Tiễn nhìn kỹ đi qua, trong lòng hình như có minh ngộ.

Nơi đây xác nhận một tòa thẳng nhập đám mây cao sơn, nhưng một đạo bạch quang từ bầu trời chém xuống, như kiếm ảnh, lại như đao quang, càng hoặc là tùy ý vung lên ống tay áo vung ra đạo tia sáng này. . .

Đánh tan mây trắng, cắt ra núi đá, cứ thế mà đem một ngọn núi chém thành hai nửa. . .

Đạo bạch quang kia?

Không đúng, bạch quang phía trên tựa hồ có bóng người, đang trên trời huy kiếm mà múa!

Dương Tiễn trong lòng không khỏi chấn động, Bát Cửu Huyền Công tự hành vận chuyển, hần chậm rãi nhắm hai mắt lại, đứng tại cái kia không nhúc nhích.

"Tốt ngộ tính!"

Phó Đông Lư thấy thể hai mắt tỏa sáng, trong lòng thầm khen một tiếng, sau đó hài lòng gật đầu.

Mặc dù mặt trắng không râu, lại theo bản năng sờ lên cằm của mình, ánh mắt tràn đầy nghiến ngấm.

Phó Đông Lư còn muốn lấy, chính mình trước đó thiếu Dương Tiễn nhân tình, ở chỗ này cũng coi là trả lại một chút a?

Dù sao ngọn núi này cũng không phải tùy tiện cho người ta nhìn, không phải các đại môn phái coi trọng đệ tử, cũng không thể bay đến độ cao như thế quan sát.

Độ cao, cũng là mở ra phần này bí tàng duy nhất chia khoá.

Bí cảnh môn hộ, chính là cái này hai tòa Kỳ Sơn.

Kỳ Sơn ẩn chứa một loại nào đó nói thể, linh hội này thể, có thể ma luyện tâm cảnh, cũng có thể thể ngộ Thiên Địa Chi Thế.

Mà căn cứ linh hội người ngộ tính khác biệt, có thể được đến chỗ tốt cũng khác biệt.

Bằng vào Phó Đông Lư đối Dương Tiễn ngộ tính hiểu rõ, Phó Đông Lư xem chừng, Dương Tiễn khả năng cần thời gian một nén nhang mới có thể tỉnh lại.

Hiển nhiên, thời gian càng dài ngộ càng nhiều.

Mà 'Một nén nhang' loại trình độ này ngộ tính, theo Phó Đông Lư, đã đủ để kiêu ngạo.

Phó Đông Lư dùng linh lực dẫn dắt Tiểu Quận Chúa từ Dương Tiễn sau lưng rời đi, lại đổi bay tới hành lễ mấy tên đạo bào ăn mặc tu sĩ khoát tay, ra hiệu bọn họ chớ có lên tiếng quấy rầy, cứ như vậy lẳng lặng chờ đợi.

Chân trời Lư Vân trôi qua, cơn trùng kêu vang son tuyền bên cạnh, phiến tinh không này phía dưới thiên địa, cũng biến thành mười phần yên tĩnh.

Tựa hồ chỉ là thời gian một hơi thở, Dương Tiễn mở hai mắt ra, trong đôi mắt phảng phất có bạch quang lấp lóe.

Phó Đông Lư lúc này sắc mặt lộ ra một chút thất vọng, hần vốn cho rằng bằng Dương Tiễn ngộ tính có thể lĩnh ngộ rất nhiều, không ngờ Dương Tiễn nhanh như vậy thì mở hai mắt ra.

Hiển nhiên, không có ngộ đến bao nhiêu đi.

Ài, người cơ duyên, ngộ tính vị trí,

Nhưng cũng không cách nào cưỡng cầu, không cưỡng cầu được.

Phó Đông Lư thầm nghĩ lấy an ủi cổ vũ Dương Tiễn lời nói, nhưng tiếp đó, Phó Đông Lư trông mắt kém chút trực tiếp đụng tới. . .

Liên gặp Dương Tiễn đối phía trước chậm rãi vung ra nhất quyền, trong ánh mắt mang theo suy tư, mang theo trống rỗng, cũng mang theo mờ mịt.

Mà một quyền này cũng giống là vô ý mà làm.

Nhưng, từng đạo từng đạo mắt trần có thể thấy màu trắng luồng khí xoáy, tại hần đầu quyền chậm rãi thành hình, sau đó này từng đạo từng đạo luồng khí xoáy bên trong, lại xuất hiện từng đạo từng đạo thật nhỏ kiếm ảnh!

Cái này vốn chỉ là hơi hột nhất quyền, lại theo cái kia luồng khí xoáy, kiếm kia ảnh xuất hiện, trở nên phảng phất có vỡ vụn Thiên Địa Chi Thế!

Phốc!

Dương Tiễn đột nhiên khé miệng chảy máu, một quyền kia quyền thể cũng theo đó vỡ vụn!

Chỉ để lại một đám tu sĩ đứng ở chân trời, sững sờ nhìn lấy Dương Tiễn, nửa câu đều nói không rõ ràng.

"Không đúng, " Dương Tiễn lắc đầu thờ dài.

"Cái..., cái gì không đúng?" Phó Đông Lưu ở bên cạnh đã có chút âm thanh run rẩy.

Dương Tiễn thấp giọng nói: "Phía sau chiêu thức, ta thôi diễn không đúng. Khúc, khí tức phản chấn, ta giống như thụ nội thương. Ách, lại không chuyện. . ."

Chiêu thức? Chiêu thức gì?

Phó Đông Lưu có chút mờ mịt mắt nhìn cái kia hai phiên quang môn, cùng, ẩn chứa một loại nào đó 'Thế' hai tòa Kỳ Sơn.

Không phải, qua lĩnh ngộ ẩn chứa trong đó 'Thế' sao?

Làm sao lại Hữu Chiêu thức rồi?

Lúc nào nói qua nơi này có thể ngộ đến chiêu thức?

Cái này. . .

Phó Đông Lưu trong đầu nổi lên, Dương Tiễn cái kia không có chút nào linh khí gia trì nhất quyền, đột nhiên, hần nhớ tới giờ nghe trong môn tiền bối giảng thuật chuyện gì ——

'Bí cảnh kỳ cảnh thứ nhất, thuộc về bí cảnh sơn môn, các người lĩnh hội lúc như thấy bóng người, nhất định phải đem bóng người kia chạm trở lại trong đầu.'

'Nguyên bản, cái này bí cảnh vốn là chúng ta môn phái sở hữu, nhưng thiên địa tương khuynh, nhưng cũng không lo được nhiều như vậy, để rất nhiều môn phái dò vào nơi đây, chúng ta môn phái nhưng cũng bởi vậy được tôn là môn phái thứ nhất.'

'Đáng tiếc, mình môn phái có hai chiêu kinh thiên Kiếm Thức bị đứt đoạn truyền thừa, tục truyền, kiếm này chiêu chính là được từ bí cảnh môn hộ. . .'

Nhớ tới ở đây, Phó Đông Lưu hô hấp đều có chút to khỏe, hai mắt sáng lên nhìn lấy Dương Tiễn: "Đạo hữu, Dương huynh đệ, Dương lão đệ! Người coi thật ngộ ra được chiêu thức?"

"Ừm?" Dương Tiễn có chút nghi ngờ gật gật đầu.

"Mấy chiêu mấy cái thức?"

"Hắn là ba chiêu, " Dương Tiễn nói rõ sự thật, lúc này có chút phạm mộng.

Bên cạnh, Phó Đông Lưu đã có chút khí tức tan rã, sắp không kìm chế được nổi nóng đây là.

Ba, ba chiêu?

Không đúng, không phải là hai chiêu sao?

Có thể, vừa rồi một quyền này của hắn không lừa được người, cái kia ẩn chứa trong đó thế, coi là thật tuyệt không thể tả, lại như thế quen thuộc!

Phó Đông Lưu vừa sai bước qua hai trượng khoảng cách, trực tiếp bắt lấy Dương Tiễn cánh tay, hai mắt tràn đầy cảm động "Ta! Ta có cái yêu cầu quá đáng. . . Tuy nhiên cái này có chút ép buộc. . ."

Dương Tiễn trong lòng nhất chuyển lập tức minh bạch Phó Đông Lưu cần làm chuyện gì.

Tùy theo cười nói: "Lần này cơ duyên là đạo hữu tặng cho, ta làm có qua có lại, lại tìm yên lặng địa phương, ta đem ba chiêu này diễn luyện cho đạo hữu làm theo có thể."

Cái này kỳ thực cũng là nên, nếu không có Phó Đông Lưu mang Dương Tiễn tới nơi đây, Dương Tiễn có lẽ cũng không thể thông qua Bát Cửu Huyền Công lĩnh hội đến ba chiêu này.

Nhìn Phó Đông Lưu biểu hiện, tựa hồ trước đó không ai ở chỗ này lĩnh hội đến chiêu thức, cũng biết ba chiêu này có lẽ đối phó Đông Lưu tới nói, mười phần trân quý.

Huống chi, ba chiêu này vốn là nơi đây Đại Thần Thông giả lưu lại, hần bắt quá là 'Trùng hợp' nhìn thấy thôi, từ cần đem ba chiêu lưu cho nơi đây tu sĩ.

Không phải vậy, vị kia Đại Thần Thông giả nếu là biết được việc này, sợ cũng hội trách cứ Dương Tiễn một hai.

Độc chiếm loại sự tình này, Dương Tiễn đánh tâm nhãn bên trong đều không nghĩ tới.

Không nói đến làm như vậy quá mức không nói đạo lý, đạo nghĩa phương diện cũng nói bất quá đi.

Lui một vạm bước mà nói, cái kia ba chiều đối với hiện giai đoạn Dương Tiễn tới nói cũng coi như có chút tác dụng, nhưng Dương Tiễn là người phương nào?

Ngọc Đình Chân Nhân ái đồ, chính thống Xiển Giáo tam đại đệ tử, sau này muốn hạng gì pháp quyết không có?

Chờ tu hành có chút thành tựu, sợ cũng chường mất ba chiều này hai thức đi.

"Tốt, tốt tốt!" Phó Đông Lưu ánh mắt hết sức phức tạp, cảm động, mờ mịt, lại có chút ghen tỵ và cô đơn. . .

Sau cùng thờ dài, lôi kéo Dương Tiễn cánh tay, dùng linh lực dẫn dắt Tiểu Quận Chúa, hướng thẳng đến cái kia quang môn bay đi.

Dương Tiễn ở trong mắt Phó Đông Lưu thấy được cảm kích.

Mà Phó Đông Lưu bay đi về sau, quát to một tiếng đang sững sờ hơn mười tu sĩ bên tai vang lên.

"Còn thất thần! Còn không tranh thủ thời gian linh hội vừa rồi thiếu niên kia nhất quyền!"

Cái này hơn mười tu sĩ sững sốt một chút, ngay lập tức tại Vân Thượng tinh tọa, cả đám đều bắt đầu trầm tư suy nghĩ, dần dần đều có chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Tiên tử Thanh Liên

Dương Tiễn xác thực không nghĩ tới, chuyện này lại sẽ bị làm lớn như vậy, thậm chí để hấn an nguy đều cất gian nan khổ cực.

Càng không có nghĩ tới, Phó Đông Lưu đối với hấn ngẫu nhiên linh ngộ được mấy chiêu Kiếm Thức, lại sẽ như thế dễ ý.

—— bản này không phải đồn ngộ linh ngộ, chẳng qua là tiền nhân lưu lại, bị Dương Tiễn nhặt lên thôi.

Phó Đông Lưu trên mặt háo sắc, lôi kéo Dương Tiễn bay vào bí cảnh đại môn, kếm chút đem Tiểu Quận Chúa đều quên.

Không kịp đối Dương Tiễn giới thiệu mảnh này bí cảnh Tiểu Thiên Địa, Phó Đông Lưu toàn lực thi triển, dưới chân lướt qua trùng điệp ngọn núi, chỉ một thoáng đi tới trăm dặm, lôi kéo Dương Tiễn cùng Tiểu Quận Chúa rơi về phía một chỗ cao hiểm.

Chân còn không có chạm đất, Phó Đông Lưu liền trực tiếp rộng to:

"Trích Tinh phong chủ lệnh! Bình thường ta Bình Thiên Kiếm Môn sở thuộc Các Phong Phong Chủ, trưởng lão, xin mau tới Trích Tinh Phong Chủ điện nghị sự! Nhanh đi xin chương môn đến đây!"

Xem ra, vị này giao tiền bối địa vị tuyệt nhiên không thấp, ước chừng hẳn là cái gì Trích Tinh phong Phong Chủ.

Dương Tiễn tự nhiên chưa nghe nói qua môn phái này, trong lòng chỉ là thoáng có chút cảm khái, dù sao đây là một mảnh linh khí tiêu tán thiên địa, không nghĩ tới lại còn có như thế môn phái lớn tồn tại.

Môn phái lớn? Dương Tiễn lại là có chút hiểu lầm. . .

Trong hồng hoang chánh thức nội tình thâm hậu, cao thủ như rừng tu tiên nhà giàu, ít nhất cũng là Hóa Địa mấy ngàn dặm, phong Lâm trên trăm tòa.

Thậm chí, muốn làm bậc này đại phái Nhất Phong Chi Chủ, trưởng lão chỉ vị, thành Tiên tu vi đều không đủ nhìn, ít nhất cũng là Chân Tiên Thiên Tiên cấp số.

Nói vớ vẫn thiếu tự, trở lại chuyện chính.

Phó Đông Lưu lôi kéo Dương Tiễn cùng Tiểu Quận Chúa đến một chỗ đại điện.

Chỗ này đại điện cũng không tính rộng lớn, có chút cùng loại với Dương Tiễn kiếp trước đi qua những đạo quan đó Tự Viện, điện phụng lấy vài toà tượng thần, hẳn là môn phái này Tổ Sư.

Trừ cái đó ra, một chút Bò Đoàn, mấy tấm bích họa, sơn son đều roi mắt hơn phân nửa cây cột, không sai biệt lắm chính là này điện sở hữu.

"Trong điện phòng thủ đệ tử ở đâu?" Phó Đông Lưu hô to một tiếng, có hai tên người mặc đạo bào công trường kiếm nữ đệ tử hướng về phía trước dập đầu, miệng nói 'Phong Chủ'.

Phó Đông Lưu lúc này khó nén kích động, hô câu: "Các người hai cái mạng bé con này dần xếp xuống, thật tốt chăm sóc, chờ nơi đây chuyện ta lại an bài nàng chuyện bái sư!"

Hai vị nữ đệ tử cũng không phải là Phó Đông Lưu chân truyền, lúc này nghe Phó Đông Lưu trịnh trọng như vậy, tự nhiên là cảm thấy cái này thần sắc có chút réo rất thâm thiết thiếu nữ sẽ bái nhập Phó Đông Lưu môn hạ, cho nên không dám khinh thường, âm giọng thì thâm lời kéo Tiểu Quận Chúa rời đi đại điện.

Phó Đông Lưu quay người nhìn về phía Dương Tiễn, cặp mắt kia bên trong xuất hiện thần quang, để Dương Tiễn tâm lý đều có chút bất ổn. . .

"Đạo hữu, Dương lão đệ cái kia ba chiêu, người còn nhớ đến?"

"Tự nhiên nhớ kỹ, " Dương Tiễn nhẹ nhàng gật đầu.

"Tốt!" Phó Đông Lưu đi qua đi lại, trong ánh mắt tựa hồ rất nhiều suy nghĩ, sau đó nhin không được cười to vài tiếng.

"Ha ha ha! Quả nhiên là trời không quên ta Bình Thiên kiếm!"

Chợt nghe ngoài cửa truyền đến một tiếng nữ tử hừ nhẹ: "Hon nửa đêm nhiều người thanh mộng, người lại tại làm cái gì nhận không ra người pha chế rượu!"

Phó Đông Lưu nghe vậy lại chỉ là cười ngượng ngùng, lui về phía sau một bước, ngồi ở một chỗ bò đoàn bên trên, tựa hồ là cố ý, đem Dương Tiễn một người lưu tại trong đại điện lẻ loi trợ trợ đứng đấy.

Một vòng bóng trắng vượt qua ánh trăng mà đến, tóc xanh như suối, Phiêu Miểu như tiên.

Đội đến nữ tử này tới gần, Dương Tiễn đều là hai mắt tỏa sáng, trong lòng tán dưới như thế một câu:

'Khá lắm tiên tử!'

Bổn cụ Thiên Tiên xương, thảo giày nhiễm nhẹ bụi.

Nếu không có nhẹ bụi roi, chỉ sợ giữa tháng người.

Cái này tuyệt trần nữ tử ở ngoài điện roi xuống, cũng chỉ là ăn mặc một thân Thảo Hải, tư thái căn bản không thể dùng 'Cao gầy' 'Mảnh mai' như vậy thê tục ngôn ngữ để diễn tả, đó là chân chính có tiên nhân chi cốt, tỉ lệ gần như hoàn mỹ không tí vết.

Nàng ăn mặc một thân áo ngực váy trắng, tựa hồ là trong lúc ngủ mơ bị người bùng tình, liền như thế bay tới nơi đây.

Nhưng coi như ăn mặc mát lạnh, ai có thể nói nàng yêu, mắng nàng mỹ? Cái kia vốn là đang diễn dịch thế này ở giữa mỹ hảo, khiến người ta cảm thấy che lấp đứng lên trái lại tiếc nuối.

Tóc dài rối tung,

Quả nhiên là ba búi tóc đen;

Chân ngọc nhẹ giơ lên, đảo mắt đã đến Dương Tiễn trước mặt.

"Lại nhìn, liền đưa người hai mắt móc ra."

Cái này băng lãnh giọng điệu để Dương Tiễn lúc này rụt dưới cổ, mà nữ tử này thân hình nhất chuyển, đã xuất hiện ở một chỗ đại điện trên xà ngang.

Một con xinh xắn bàn chân tùy ý dựng xuống dưới, một cái khác đuôi ngọc co ro, cánh tay tùy ý đặt ở trên đầu gối, quả nhiên là phóng khoáng ngông nghênh, hết lần này tới lần khác cái này tư thế lại dẫn một loại khác ý cảnh.

"Thất lễ."

Dương Tiễn ánh mắt rất nhanh khôi phục trong suốt, trong lòng xấu hổ, đối vị nữ tử này chấp tay.

"Ha ha ha!" Phó Đông Lưu cười nói: "Vị này là tiểu sư muội của ta, cũng là chó phong Phong Chủ! Thanh Liên, liên quan tới vị tiểu huynh đệ này sự tình sau đó ta cùng nhau nói rõ, tạm chờ những sư huynh khác đến đây."

"Ừm." Thanh Liên Phong Chủ chỉ là nhẹ nhàng ứng tiếng, tiện tay cầm cái vỏ rượu, tại cái kia ngum nhỏ ngum nhỏ uống vào.

Dương Tiễn không có nhìn nhiều, tinh táo ngồi xuống Phó Đông Lưu bên cạnh bồ đoàn bên trên, yên tĩnh chờ từng vị Bình Thiên Kiếm Môn 'Tiền bối' đến.

Không bao lâu, trong điện tụ tập hơn ba mươi người, một nửa là tóc trắng xoá lão giả, một nửa thì là Phó Đông Lưu như vậy trung niên nhân diện mạo, chờ vị cuối cùng lão giả ngồi tại bồ đoàn bên trên, Phó Đông Lưu lúc này mới đứng lên.

Đầu tiên đối một vị dáng người cao gầy trung niên đạo nhân làm cái nói vái chào, miệng nói Chương Môn sư huynh, lại quay người đối chư vị trưởng lão, Phong Chủ ngồi hai cái nói vái chào, vừa rồi mở miệng.

"Ta nói ngắn gọn. . ."

Ngay sau đó, Phó Đông Lưu đem chính mình cảm kiếm Trừ Yêu, kết bạn Dương Tiễn quá trình thuật lại một lần, còn nặng điểm nói tới một câu Dương Tiễn lại lịch.

"Vị tiểu huynh đệ này chính là bị sư phụ hấn đặt ở hoang sơn dã lĩnh lịch luyện tu hành, vị tiền bối kia cao nhân tu vi, sợ ta chờ muốn đều không thể nghĩ."

Phó Đông Lưu đây là tại bảo hộ Dương Tiễn, dù sao trong môn cũng không chỉ là hấn Phó Đông Lưu một người định đoạt, sợ có người đối Dương Tiễn khỏi cái gì lòng xấu xa.

Rộng rãi loại này phẩm tính, cũng không phải người người đều có.

Vạn nhất đợi lát nữa có trưởng lão đụng tới, chỉ trích Dương Tiễn thân phụ bọn họ Bình Thiên Kiếm Môn bí mật, muốn gây bất lợi cho Dương Tiễn nên làm cái gì?

Phó Đông Lưu sớm liền nói Dương Tiễn 'Rất có bối cảnh', những người này từ không còn dám có vọng tưởng.

Dù sao lúc này bí cảnh, lúc này Bình Thiên Kiếm Môn, đã lại trải qua không được bất luận cái gì trùng kích.

Trong điện một trận trầm mặc, nhưng lại không có người nghi vấn Phó Đông Lưu, bởi vì đều nghe ra Phó Đông Lưu còn có nói sau, chỉ là yên tĩnh chờ đợi.

Phó Đông Lưu đem Dương Tiễn trước đó một quyền kia nói ra, đám người này lập tức biến sắc, không ít người ánh mắt phức tạp nhìn về phía Dương Tiễn, phát hiện thiếu niên này tựa hồ chỉ là 'Bình thân không có gì lạ' về sau, ngược lại nhiều hơn mấy phần kiêng kỵ.

Phó Đông Lưu cũng không nhiều nói nhảm, trực tiếp ra hiệu chung quanh im lặng, sau đó đối Dương Tiễn chấp tay nói:

"Đạo hữu, còn mời vì bọn ta biểu thị một phen."

"Ừm, " Dương Tiễn lúc này mười phần trấn định, không quan tâm hơn thua, đứng dậy đi tới trong điện, hai mắt nhắm lại, chậm rãi tìm kiếm trước đó cái chủng loại kia cảm giác.

Bát Cửu Huyền Công vận chuyển, Dương Tiễn trên người có một cỗ khí tức huyền ảo phiêu tán.

Trên xà ngang nữ tử kia vốn chỉ là nhìn ngoài điện, làm cỗ khí tức này xuất hiện lúc, vừa rồi cúi đầu nhìn chăm chăm Dương Tiễn, trong ánh mắt mang theo hiếu kỳ.

Mà các trưởng lão khác, Phong Chủ, thậm chí vị kia chương môn, sắc mặt đều nhiều chút trịnh trọng.

Huyền công kinh thiên động địa người, người nào dám không tuân theo?

"Ta chưa bao giờ dùng qua kiếm, lợi dụng kiếm chỉ thay thế, chư vị còn mời nhìn cho kỹ."

Dương Tiễn đưa tay, chuyển chân, tay phải tịnh kiếm chỉ, khoảng chừng lay động, quanh người rõ ràng không có nửa phần sóng linh khí, nhưng hấn đầu ngón tay lại phảng phất xuất hiện một đạo quang hoa.

Hắn đem trước tại sơn môn lĩnh ngộ lúc nhìn thấy bóng người, mỗi cái động tác đều còn nguyên diễn hóa đi ra.

Trước đó hấn vung ra một quyền kia, kỳ thật vẫn là đem ba chiêu Kiếm Thức tinh nghĩa tinh luyện đi ra, dung hội tại nhất quyền bên trong. . .

Chỉ là hấn tu vi hóa hầu chưa tới, Bát Cửu Huyền Công càng là chỉ có đệ nhất trọng, cho nên mới bị phản phệ thổ huyết.

Nhưng bây giờ, diễn luyện một lần chính mình thấy bóng người kia sử dụng chiêu thức, tất nhiên là việc nhỏ.

Một kiếm Liệt Địa.

Một kiếm Bình Thiên.

Một kiếm đoạn thương hoàn!

Dương Tiễn không mang theo bất luận cái gì linh khí ba chiêu diễn luyện xong, đứng tại cái kia lần nữa cẩn thận thể ngộ, trong lòng rất nhiều cảm khái.

Ba chiêu này kiếm thể bác đại tinh thâm, sắc bén như thế, lại là chính mình nghe cũng không nghe qua một vị đại năng người sáng tạo.

Cái này huy hoàng đại thể, vô tận Hồng Hoang, có bao nhiêu như vậy tồn tại? Lại có bao nhiêu siêu việt kiếm này chiêu người sáng lập tồn tại?

Nhớ tới nơi này Dương Tiễn trong lòng lại nhiều mấy phần hướng tới.

Sáng tạo như vậy kiếm chiêu tu sĩ đã là như thế, sự phụ như vậy cấp số tồn tại thật thì triển khởi thần thông, lại nên hạn gì cảnh tượng?

Dương Tiễn đứng tại cái kia thật lâu không động, mà nghe phốc phốc vài tiếng, sau lưng những cái kia ngồi tại bồ đoàn bên trên bóng người, lại có bảy, tám nhân khẩu nồn máu tươi.

Mà còn lại hơn hai mươi người, y nguyên nhắm mắt tĩnh tọa, một cỗ khí tức chập trùng ba động.

Dương Tiễn mất Nhất Hoa, trên xà ngang bóng người kia rơi xuống trước mặt hắn, trực tiếp bắt lấy Dương Tiễn bả vai.

Thừa dịp Phó Đông Lưu tại cái kia tĩnh tọa thể ngộ, vị này Thanh Liên Phong Chủ không trở ngại chút nào mang đi Dương Tiễn, xông ra ngoài điện bay thẳng Thiên mà lên. . .

Nàng như vậy động tác thực sự quá nhanh, Dương Tiễn vừa lấy lại tinh thần, thân ảnh đã xuất hiện trên không trung, đang bị nữ tử kia mang theo bay về phía một chỗ khác cao điểm.

Há mồm, gió đêm trực tiếp rót vào, Dương Tiễn lại là nửa câu cũng nói không ra.

"Không cần phải lo lắng, ngươi đối Bình Thiên Kiếm Môn có ân, ta sẽ không hại ngươi, chỉ là muốn để ngươi vì ta đơn độc diễn luyện mấy lần."

Nàng thanh âm thanh lãnh, lại mang theo một loại đậm đặc, phảng phất thật sự là cái kia trên chín tầng trời tiên tử, tại đối Dương Tiễn cái này phạm nhân nói chuyện.

Đây là cầu người thái độ sao?

Trực tiếp tại ra lệnh thôi!

Dương Tiễn thoáng có chút dờ khóc dờ cười, trong lòng tuy có nộ khí, nhưng cũng không thể biểu lộ, chỉ có thể ghi lại lần này làm nhục, ngày sau lại như vậy 'Bắt' trở về chính là.

Thật sâu nhìn một chút vị này đẹp đến không nói đạo lý nữ tử, thầm nghĩ trong lòng một câu. . .

Mình Tiểu Thiên nhi trưởng thành, chưa hẳn không bằng ngươi!

Ai, sự phụ nói thiếu dính nhân quả, lại là quên cái không còn một mảnh. . . Sớm biết như thế, trước đó cần gì phải khoe khoang?

Dương Tiễn trong lòng âm thầm tĩnh táo, cũng coi như nhớ kỹ lần này giáo huấn.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Thân thể không thể khuất

"Đứng dậy, luyện."

Lạnh lùng một câu ngôn ngữ, giống như là xen lẫn thấu xương hàn phong.

Rõ ràng nơi này là một chỗ tung bay từng tia từng tia ẩm áp suối nước nóng, lại làm cho Dương Tiễn cảm giác không thấy nửa điểm ẩm áp.

Ngẫu nhiên đoạt được ba chiêu này, đúng là bản địa đại năng lưu lại, cho nên Phó Đông Lưu gọi tới Bình Thiên Kiếm Môn rất nhiều Phong Chủ, trưởng lão, hẳn rất lợi hại dụng tâm, đem cái kia ba chiêu hoàn toàn diễn dịch một lần.

Không kém chút nào, rất nhỏ nhánh cuối hoàn toàn hiện ra.

Ở đây, đây cũng là giải quyết xong ba chiêu này nhân quả, hẳn Dương Tiễn không thua thiệt nơi đây đại năng cái gì, càng không thua thiệt Bình Thiên Kiếm Môn cái gì!

Nhưng trước mắt này cái Phó Đông Lưu sư muội đem chính mình lại dẫn tới nơi đây, nếu là nhẹ lời thỉnh cầu, hảo ngôn đối đãi, dù sao làm cái này lại không tổn khí lực gì, hẳn diễn luyện một lần mười lần tự nhiên có thể.

Nhưng bây giờ. . .

Bị cái này xinh đẹp cùng cực nữ nhân giống như là ném bao tải đồng dạng ném trên mặt đất lúc, Dương Tiễn lửa giận trong lòng cũng không còn cách nào ức chế.

Hắn không đi phát tác, là bởi vì chính mình tu vi cạn, cái này tên là Thanh Liên nữ tử như vậy làm nhục chính mình, hắn từ không thể nói cái gì.

Nhưng cái này cũng không hề đại biểu hội hướng nữ tử này mệnh lệnh cúi đầu.

Dựa vào cái gì?

Hắn cùng hắn không oán không cừu, ba chiêu nhân quả cũng đã giải quyết xong, nói câu không dễ nghe, nếu không phải là hắn bằng vào Bát Cửu Huyền Công ngộ đến ba chiêu này, Bình Thiên Kiếm Môn mọi người vốn là không chiếm được!

Cho nên, Dương Tiễn từ dưới đất đứng lên, quét dưới trên quần áo bụi đất, không nói một lời nhìn đứng ở trên đá mỹ nhân.

Tuy là dung nhan tuyệt thế, lại có thanh lãnh Tiên Cốt, nhưng lại như thế nào?

Dương Tiễn không nói một lời, cứ làm như vậy nhìn đối phương, trong lòng đã quyết định chủ ý, dù là tiếp xuống cái này tiên tử lấy tu vi uy áp, hắn cũng không đáng ở chỗ này thấp đầu, lộ e sợ.

Cùng lắm thì liều cho cá chết lưới rách, dù sao trên thân còn có sư phụ lưu lại ngọc phù!

"Luyện." Thanh Liên hai mắt lộ ra chút băng lãnh hàn ý.

Dương Tiễn cười lạnh âm thanh, ngay tại đứng đó, lại lặng lẽ vận chuyển huyền công, đem lực lượng của mình cần phải ngưng tụ tại nhất quyền bên trong.

Hắn đã làm tốt xuất thủ chuẩn bị, tuy nhiên trong lòng biết, thực lực của hắn chênh lệch cái này thanh lãnh tiên tử rất xa. . .

Thanh Liên nhú mày lại, tiện tay quét qua, một cổ nổi bật lực lượng tại nàng tổ thủ ở giữa huy sai mà ra.

Dương Tiễn đồng thời xuất quyền, đối với mình trước người không khí đập nhất quyền ra ngoài, bản này hắn là đánh hụt nhất quyền, lại bạo phát ra thiết chùy đánh vách núi vang động.

Ầm!

Dương Tiễn lui về sau hai bước, mà Thanh Liên cặp kia trong đôi mắt đẹp lóe lên một chút kinh ngạc, nhưng tùy theo thì khôi phục vô biên lãnh ý.

Thanh Liên hừ lạnh nửa tiếng, phía sau suối nước nóng kia cơ hồ bị đóng băng, mà trong ánh mắt phảng phất tách ra hai thanh băng trụ, nhìn Dương Tiễn cái trán nhói nhói.

"Luyện, hoặc chết."

"Chết?" Dương Tiễn đột nhiên cười, cười có chút đột ngột, cười ra đầy ngập tức giận.

Hắn nhất chỉ Thanh Liên, cắn răng mắng: "Người dựa vào cái gì định ta sinh tử?"

Thanh Liên mắt nhắm lại, đột nhiên tung bay mà lên, ba búi tóc đen tảo động, chỉ một thoáng, cái kia sợi tóc cuối cùng tràn ra từng đạo từng đạo kiếm ảnh.

Vạn thiên Băng Phách Kiếm, che khuất bầu trời xông về Dương Tiễn!

Dương Tiễn lại hồn nhiên không sợ, nén giận xuất thủ, song quyền không ngừng đánh tới hướng đánh tới kiếm ảnh đầy trời, nhưng hắn thân thể động tác, lại so kiếm ảnh chậm quá nhiều, quá nhiều!

Suru! Suru suru!

Không ngừng truyền ra y phục vỡ tan tiếng vang, kiếm ánh nhiễm lên tơ máu!

Hàn băng kiếm ánh tại Dương Tiễn quyền dưới vỡ nát có điều hơn mười đạo, còn lại kiếm ánh nhanh chóng xẹt qua, tại Dương Tiễn toàn thân các nơi lưu lại một đạo lại một đạo thật nhỏ vết thương.

Chờ Thanh Liên lần nữa rơi vào trên đá, tổ thủ nhẹ chấn hưng, cái kia vạn thiên Băng Phách Kiếm ánh lặng yên biến mất không thấy gì nữa, hóa thành nguyên khí quay lại bản thân.

Dương Tiễn cũng đã quỳ một chân trên đất, toàn thân các nơi tích trữ mấy trăm đạo vừa mới vạch phá da thịt vết thương.

Máu tươi không kịp chảy ra, vết thương đã khép lại, đây là Dương Tiễn tự thân tự lãnh lực.

Thanh Liên lạnh lùng nói: "Chỉ bằng, ta bản sự so với ngươi còn mạnh hơn.

"

"Xác thực, bản sự mạnh, liền có thể tùy ý sai sử người yếu, đây là ở đâu đều có thể dùng quy củ."

Dương Tiễn thanh âm lúc này ngược lại khôi phục bình tĩnh, hần từ từ đứng lên, hơi chấn động, trên thân xuất hiện từng đạo từng đạo khói trắng.

Đó là vừa rồi Băng Phách Kiếm ánh mở ra thân thể lưu lại kiếm khí, lúc này bị Dương Tiễn trực tiếp đánh xó xách.

"Nếu ta bản lĩnh mạnh, hôm nay ở đây để ngươi cúi đầu, để ngươi làm nô tì tỳ, ngươi cũng nói không được cái gì a?" Dương Tiễn chậm rãi ngẩng đầu, trong ánh mắt có kinh người thần quang.

Thanh Liên không chút phật lòng, nhàn nhạt gật đầu, trong miệng thốt ra một chữ: "Luyện."

Dương Tiễn không nói gì, đem trên người một chút vết máu lau, lại bỏ đi áo ngắn, tại trong nhần cảm một kiện tại Ngọc Tuyền Sơn lên thường xuyên mặc đạo bào, từ từ mặc tại thân.

Sau đó, mắt thấy Thanh Liên, bình tĩnh nói một câu: "Không luyện."

"Ngươi cho ta thật không dám giết ngươi?" Thanh Liên hơi nhú mày.

"Chỉ chết mà thôi."

Dương Tiễn hít sâu một hơi, bắt đầu điên cuồng vận chuyển Bát Cửu Huyền Công, "Chết làm theo chết, thân thể bắt khuất!"

"Khá lắm bắt khuất, cái kia để cho ta nhìn xem, ngươi xương cốt cứng rắn đến mức nào!"

Thanh Liên trong đôi mắt xuất hiện Dương Tiễn xem không hiểu thần sắc, cái kia rõ ràng là hận, là đau nhức, là một loại điên cuồng.

Hắn vừa tới đại thế giới này không bao lâu, tuyệt đối không có trêu chọc qua cái này xinh đẹp nữ nhân điên!

Trời mới biết nàng là sao như thế dòn ép không tha!

Nhưng ngồi chờ chết không phải là tính cách của hắn, biết rõ đánh không lại, Dương Tiễn giờ phút này vẫn là ra sức xuất kích.

Thân ảnh trái xông!

Dương Tiễn không có nửa điểm sức tưởng tượng lao xuống đến một bên, thân thể lăn xuống trong nháy mắt, đã bắt lấy hai khóa to bằng trứng thiên nga thạch đầu.

Kiếm ánh lại nổi lên, lần này chỉ có bảy chuỗi sương lạnh kiếm ánh!

Nhưng Dương Tiễn hai tay bỗng nhiên ném, hai khóa thạch đầu khơi dậy to lớn tiếng xé gió, như là hai đạo ô quang đánh tới hướng Thanh Liên!

Thanh Liên thân ảnh thẳng tắp bay lên trời, cái kia hai đạo ô quang tại nàng lòng bàn chân bay qua, thậm chí đánh nát một đạo linh khí ngưng tụ thành kiếm ánh!

Dương Tiễn ném đá chi lực quả là tại tư!

Kiếm quang động, hướng thẳng đến Dương Tiễn tứ chi vạch tới, nhưng lại chưa khóa chặt Dương Tiễn tim phổi chỗ hiểm.

Dương Tiễn thừa cơ trực tiếp lui lại, hai bước lưu lại hai cái hố to, tốc độ bạo phát đến cực hạn!

Cái kia Lục đạo kiếm ánh sau lưng hắn, có một đạo thậm chí chém rụng hắn phiêu khởi một sợi tóc dài, nhưng hắn cũng không quay đầu lại, trực tiếp vọt tới trước!

"Hừ!"

Thanh Liên nhất kích không trúng đã tức giận, sau lưng đã có từng đạo kiếm ảnh phiêu dật mà ra.

Kiếm ảnh bão táp!

Dương Tiễn lại không phải là tùy ý chạy, hấn xông vào một chỗ đông loạn thạch bên trong.

Eo như bên trong trục, chân bước đồi núi!

Mượn trở lại chỉ lực, Dương Tiễn trực tiếp đá bay hai khóa cao cỡ một người tảng đá lớn, hướng phía bầu trời Thanh Liên mà đi!

Kiếm ảnh bay tán loạn, như là cuồng phong sâu vũ, trực tiếp đánh vào cái kia hai khối trên tảng đá lớn, liền nghe một trận lại một trận tiếng nổ bùng đoàng, cái kia hai khối tảng đá lớn vậy mà một chút xiu nổ thành bột phấn!

Đúng lúc này!

Hô! Hô! Hô!

Từng viên thạch đầu phá không mà lên, bí mật mang theo vạn cân chỉ lực, hung mãnh đánh tới hướng Thanh Liên!

Mà Dương Tiễn, càng là tại cái này hơn mười khối bay lên trời thạch đầu về sau, nhảy lên một cái!

"Bình Thiên Kiếm Môn!"

Dương Tiễn nộ hồng!

Trên bầu trời xuất hiện một dải lụa! Dưới ánh trăng sinh Lôi!

Cái kia trong điện tĩnh tọa hai ba mươi người đột nhiên bùng tỉnh!

Thiên địa tuy có dị trạng, có thể Thanh Liên tiên tử sắc mặt không có chút nào biến hóa, tiện tay quét qua, nổi bật nguyên khí hóa thành một bàn tay lớn che trời, trực tiếp đem cái kia hơn mười khối phi thạch tính cả Dương Tiễn trong nháy mắt đánh bay!

Trực tiếp lấy tu vi đè người, không có những hoa đó bên trong nói bừa tiểu kiếm ảnh!

Tu Thể chi thuật, nấu luyện tự thân, mượn thiên địa lực lượng, mở ra tự thân thân thể chi bảo tàng, đây cũng là Dương Tiễn chỗ đi đường.

Nguyên Thần Chi Pháp, lấy nguyên thần câu thông thiên địa, đoạt thiên địa tinh nguyên lớn mạnh bản thân chi lực, phát tay nhấc chân ở giữa liền có ngày địa chi uy! Đây cũng là Thanh Liên, chính là thời đại này cơ hồ sở hữu tu hành chi linh chỗ đi đường!

Cả hai có lẽ không có cao thấp thượng hạ phân chia, nhưng lại có trong ngoài thiên về có khác!

Lúc này Dương Tiễn, chỉ có Bát Cửu Huyền Công, một chút võ nghệ, hôm nay sở ngộ ba chiêu chưa biến hoá để cho bản thân sử dụng.

Mà đối thủ của hắn, cũng đã là mảnh này bí cảnh trong trời đất nhỏ bé tu vi đỉnh phong tiên tử, mặc dù chưa có thành tiên tu vi, lại đủ để nghiền ép lúc này Dương Tiễn!

Dương Tiễn bị cái kia linh khí ngưng làm đại thủ đánh bay, trong lòng đối Bát Cửu Huyền Công tín niệm cũng không có chút dao động, bởi vì hắn biết, chính mình bất quá là thua ở tu hành ngày ngắn phía trên.

Thâu không sợ! Sự phụ có lưu ngọc phù điều kiện tiên quyết cũng không dám qua chống lại, hắn trả sửa chữa cái gì nói? Thành thành thật thật bồi dưỡng Tiểu Thiên nhi là được rồi!

Ai còn có thể một mực thắng được đi?

Nhưng nếu là như vậy cúi đầu, hắn về sau còn nói gì trường sinh Đại La, còn nói cái gì Đại Đạo Độc Hành!

Người uy còn cúi đầu, thiên uy như thế nào đứng thẳng!

Bát Cửu Huyền Công, tám chết Cửu Sinh!

Ầm! Dương Tiễn cứ thế mà đập xuống đất, cái kia hơn mười tảng đá cũng theo đó rơi xuống.

Một sợi hàn quang chợt hiện, lại là cái kia Thanh Liên tiên tử tay cầm trường kiếm mà đến, tựa hồ thật muốn đem hắn như vậy chấm dứt.

"Thanh Liên! Ngươi muốn làm gì?"

Một tiếng quen thuộc tiếng nói ở chân trời truyền đến mang theo vô biên lửa giận! Thanh Liên tiên tử nhú mày lại, thân ảnh đứng tại giữa không trung.

Phó Đông Lưu có chút nóng nảy rơi xuống, đầu tiên là chỉ mình sư muội, bờ môi run rẩy, sắc mặt đỏ bừng, "Ngươi! Ngươi là sao như thế!"

"Ta liền như thế, lại như thế nào?" Thanh Liên tiện tay cầm trong tay hàn băng kiếm tán đi, trở xuống Liễu Nguyên bản trên tảng đá.

"Ngươi cũng đã biết! Chúng ta Bình Thiên Kiếm Môn thiếu hán bao lớn nhân tình!"

Phó Đông Lưu hận không thể một bàn tay đánh ra qua, đổi lại là còn lại sư muội, hẳn tất nhiên là làm như thế.

Nhưng trước mắt này người. . . Đứng ở trên tảng đá chỉ cấp chính mình một cái băng lãnh bên mặt người này. . .

Cả môn phái đối nàng thua thiệt, cũng đã không cho chính mình đối nàng có nửa tiếng hô quát.

Phó Đông Lưu đau thương cười một tiếng, quay người muốn đi nhìn Dương Tiễn trạng thái, nhưng Dương Tiễn vừa vận nhất quyền đánh bay cái kia hơn mười tảng đá, chậm rãi đứng lên.

"Dương huynh đệ. . . Ta. . . Ai! Thanh Liên! Ngươi! Ngươi coi đúng là điên!"

"Đạo hữu, hôm nay, xin từ biệt."

Dương Tiễn nắm chặt quyền, ở ngực có chút đập trùng bất định, nhưng sau cùng hán không nhiều lời cái gì, quay người hướng đi xuống núi đường nhỏ.

Phó Đông Lưu ngửa mặt lên trời thở dài, đột nhiên hung hăng đánh chính mình một bàn tay, vậy mà hai mắt rung rung, lại là căn bản không có nửa điểm mặt mũi, lại đi truy hỏi Dương Tiễn.

Đây con mẹ nó đều là chuyện gì!

"Trích Tinh phong trường lão mau tới! Đưa Dương huynh đệ xuống núi! Như bí cảnh bên trong ai dám mưu hại tính mạng hán, ta Phó Đông Lưu sinh bổ bọn họ!"

Nói xong lại ngửa mặt lên trời hét dài, trong tiếng gào tràn đầy bi phẫn.

"Hừ!"

Thanh Liên hừ lạnh một tiếng, nhìn chăm chú lên Dương Tiễn lẻ loi trở lại rồi đi bóng lưng.

Chính mình ngũ thành tu vi nhất chương phía dưới, hẳn bị thương, che ngực, đi cũng rất chậm chạp.

Ánh trăng bên trong, bóng lưng của hán, giờ phút này đúng là quật cường như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Hồng Trần Lịch Luyện bắt đầu

Dương Tiễn thương tổn cũng không lo ngại, Bát Cửu Huyền Công vận chuyển mấy tuần Thiên đã khôi phục hoàn toàn.

Hán một đêm không nghỉ, chỉ là tốc độ cao nhất đi đường.

Xuống núi lúc, hán quay người nhìn ra xa, trong lòng càng là hạ quyết ý!

Cái này Bình Thiên Kiếm Môn, ngày sau khẳng định là muốn lại đi một chuyến!

Đến lúc đó, Dương Tiễn chắc chắn tìm vị kia Thanh Liên Phong Chủ, đều hoàn trả cái nhục ngày hôm nay, lấy toàn hán tâm cảnh khuyết điểm!

Kia là cái gì tiên tử, coi thường người bên ngoài sinh tử, tâm địa sao mà tàn nhẫn, lúc ấy thật động sát cơ!

Mỹ nhân hài cốt, gọi là thể nào? Nàng chính là lại xinh đẹp gấp mười lần, gấp trăm lần, Dương Tiễn ngày sau không thể nói được cũng phải không thương hương tiếc ngọc một lần!

Đương nhiên, những thứ này hiện tại không thể nói ra được, Dương Tiễn lúc này thực lực không đủ, chỉ có thể buồn bực thanh âm ẩn nhẫn.

Nếu là liền ẩn nhẫn đều làm không được, hắn Dương Tiễn còn nói cái gì thân thể thành Thánh?

Đi ra Bình Thiên Kiếm Môn thể lực phạm vi trước, Phó Đông Lư điều động mấy vị đệ tử Ngự Không đuổi kịp Dương Tiễn, cho hắn rất nhiều biểu tặng.

Dương Tiễn đem một bức địa đồ, mười khối lớn chùng bàn tay Thiên Tâm thạch thu đến chính mình trong nhẫn, đem Phó Đông Lư tặng cho sự vật đều trả lại trở về, đổi mấy vị kia đeo kiếm tu sĩ một giọng nói đa tạ, sau đó quay người rời đi, lại không dừng lại.

Phó Đông Lư tự giác không còn mặt mũi đối Dương Tiễn, cũng biết Dương Tiễn đối với mình sư muội Thanh Liên có cảm hận, nhưng lại không nói cái gì, chỉ là để đệ tử thay chuyển đạt, hứa cho Dương Tiễn một phần hứa hẹn.

—— chỉ cần Dương Tiễn mở miệng, Phó Đông Lư làm theo sẽ dốc toàn lực ứng phó, đạt thành Dương Tiễn ba cái yêu cầu, vô luận chuyện gì.

Dương Tiễn đối với cái này cũng không quá mức để ý, chẳng qua là cảm thấy thiếu đi cái trò chuyện với nhau thịnh vui mừng đạo hữu, thoáng có chút tiếc nuối thôi.

Mà Dương Tiễn không nghĩ tới là, hắn lúc rời đi, Phó Đông Lư trong lòng nổi lên ngập trời tiếc ý.

Có thể Phó Đông Lư chính mình cũng không biết tường, hắn đến cùng là sao cảm thấy như thế tiếc nuối.

Phảng phất Bình Thiên Kiếm Môn bỏ qua cơ duyên to lớn;

Cũng giống như, hắn tự thân cũng không duyên cơ bỏ qua cơ duyên to lớn.

Nhưng mà, bỏ qua đã là không cách nào vấn hồi, Phó Đông Lư ngoại trừ phía sau chửi mình tiểu sư muội Thanh Liên vài câu, lại có thể thế nào?

Ai cũng không biết, vốn nhờ vì chuyện này, vị kia Thanh Liên tiên tử nhưng cũng kém chút thân tử.

Dương Tiễn sau khi đi vào cái ngày đó ban đêm, Thanh Liên trở về động phủ của nàng về sau, hơi lắc Thần, trực tiếp té nhào vào bờ đoàn bên trên.

Một bóng người, không tính khôi ngô, cũng không cao lớn lắm, bình thường bên trong lại mang theo rất nhiều bất phàm, phảng phất gánh chịu vô tận tình hà, cứ như vậy vô thanh vô tức, xuất hiện ở Thanh Liên bên cạnh.

Bóng người này hơi do dự, nâng tay lên chỉ chậm rãi thu hồi.

"Tạm thời lưu người, làm đồ nhi ta ngày sau kiểm nghiệm huyền công sở dụng."

Gió thổi qua, thân ảnh kia tới kỳ quặc, sau khi đi cũng là không có chút nào dấu vết.

Chỉ là Thanh Liên sau khi tỉnh lại, không khỏi kinh hãi ra đầy người mồ hôi.

Tuy nhiên nàng cảm giác mình không có chút nào dị dạng, có thể luôn cảm giác mình tại Quý Môn Quan đi một lượt, chẳng biết tại sao, tâm thần kinh hãi.

Ngọc Đình Chân Nhân, cũng không rời xa.

...

"Nương không thấy. . . Phụ thân cùng đại ca cũng không thấy. . . Ân, ca ca cũng không thấy. . ."

Ngọc Tuyền Sơn, Kim Hà Động, trước động Linh Tuyền bên cạnh, nho nhỏ nữ đồng ngồi tại suối nước một bên, quơ hai cái trong suốt như ngọc bàn chân, đối chân trời ráng chiều sững sờ.

Tiên Hạc khẽ hít, Bách Điều về rừng.

Trời quang mây tạnh, trăm cảnh ngàn về.

Có thể coi là như thế cảnh đẹp, cũng không thể hóa giải mở cái kia nho nhỏ bộ dáng giữa lòng mây u buồn;

Mặc cho là cái kia linh khí ngưng kết ra mát lạnh suối nước xẹt qua gan bàn chân, nàng cũng mất ngày bình thường cái kia nhẹ nhàng tiếng cười. . .

"Ai, tới nơi này về sau, ca ca luôn luôn tại tu hành, tu hành thật trọng yếu như vậy sao? Hiện tại còn ra ngoài tu hành, ra ngoài thì ra ngoài, đáng giận là, còn không mang theo Thiên nhi!"

Nàng nhỏ giọng lầm bầm lấy, khoe miệng cổ vũ sĩ khí, thoáng có chút oán trách.

"Tiểu Thiên, không hảo hảo tĩnh tọa, tại sao lại chạy tới chơi nước?"

Một thân trắng thuần nói vớ Đĩnh Lan chậm rãi mà đến, nhẹ giọng trách cứ lấy.

Tiểu Thiên nhí nhảy dựng lên,

Cung trang vấy che khuất đề trần bàn chân, đối Đĩnh Lan làm cái mặt quỷ.

"Tỷ tỷ, tu hành ngộ đạo không khỏi quá mức không thú vị, ta ngồi không yên nha."

Đĩnh Lan khe khẽ thở dài, đưa tay vuốt một cái Dương Tiểu Thiên chóp mũi, thấp giọng răn dạy:

"Người coi thật sự là thân ở trong phúc không biết phúc, khắp thiên hạ người tu đạo, thật nghĩ phần người một phần mười phúc vận đấy. Nơi này chính là Kim Hà Động, lão sư càng là trong thiên địa này chân chính đại năng, người có thể nào không trân quý cơ duyên, còn như thế lười biếng!"

"Vậy được rồi, " Tiểu Thiên nhí trừng mắt nhìn, Đĩnh Lan những thứ này giáo huấn, luôn luôn như thế liên miên bất tận.

"Được rồi, " Đĩnh Lan lời kéo Dương Tiểu Thiên, hướng cái kia Tiên Khí lượn lờ lâu các đi đến, "Ăn trước ít đồ, lại tiếp tục tu hành đi. Thúc Trúc làm cho người chút món ngon, đều là đại bổ linh vật."

Tiểu Thiên nhí cái kia cái miệng nhỏ nhắn lập tức cao cao mãn mê, coi như nghe nói có đồ tốt ăn, tóm lại là không quá tình nguyện.

Đĩnh Lan hạng gì thông tuệ, thấy thế khẽ cười nói: "Lão sư mang theo sư huynh rồi đi đã nhiều ngày, nói không chừng lúc nào liền trở lại, người lại như vậy lười biếng, bảo đảm không cho phép sẽ bị lão sư mắng."

"Ca ca sắp trở về rồi sao?" Tiểu Thiên nhí cặp kia con người sáng ngời hiển lộ tài năng.

"Cái này nhưng cũng nói không chừng, đến lúc đó sư huynh gặp người lãnh đạo tu hành, nói không chừng cũng sẽ mở miệng răn dạy hừm."

Ca ca? Hội chữ mình?

Tiểu Thiên nhí ngoe đầu, tùy theo hì hì cười, "Ca ca tính khí tốt như vậy, mới sẽ không mắng chữ người, càng sẽ không mắng Thiên nhí đâu!"

Tính tình ôn hòa?

Đĩnh Lan trong ánh mắt nổi lên một chút nhớ lại, nàng lại không phải như thế cảm thấy, ngược lại là cảm giác Dương Tiễn sư huynh ngoại trừ đối mặt Tiểu Thiên hời hợt, đại đa số đều là nghiêm mặt, thẳng nghiêm túc.

Một lát sau, đối mặt với một bàn linh khí toát lên mỹ vị món ngon, Tiểu Thiên nhí nước bọt chảy ròng, không kịp chờ đợi bắt đầu ăn như gió cuốn.

Ăn ăn, Tiểu Thiên nhí đột nhiên khẽ thở dài âm thanh: "Cũng không biết ca ca cất bước ở bên ngoài, ăn có phải hay không như ý, ngủ phải chăng an ổn."

Đĩnh Lan Thúc Trúc bèn nhìn nhau cười.

"Yên tâm đi, lão sư mang theo sư huynh qua tu hành, nói không chừng lúc này đang nhà ai phúc địa làm khách, ăn vậy cũng là Long Gan Phượng Tùy, uống cũng đều là Quỳnh Tương Ngọc Nhưống, chúng ta nơi này nhỏ nhỏ thức ăn sao dám so sánh?"

"Ừm, cũng đúng!" Tiểu Thiên nhí lúc này mới yên lòng lại, tiếp tục ăn uống, tâm lý quyết định chủ ý.

Chờ hội chơi xấu ngủ một lát cảm giác lại bắt đầu tu hành, dù sao cũng không chậm trễ chuyện gì. . .

Cùng lúc đó, Dương Tiễn cũng là đang ăn bữa tối.

Hắn núp ở một chỗ nhỏ hẹp trong động, tay phải nắm nhất đại khối thịt bò chín, tay phải nắm lấy một cái nóng hôi bánh bao lớn, ăn đó là một cái thoải mái lâm ly.

Dương Tiễn trong ánh mắt có chút không kịp chờ đợi, không kịp chờ đợi muốn đem những vật này nhét xong, để trong bụng không hề nghèo đói, tiếp tục tĩnh tọa tu hành.

Tu vị, thực lực.

Cầu đạo, kiếp nạn.

Thanh Liên tiên tử hôm đó khi nhục, đối Dương Tiễn không khác đánh đòn cảnh cáo, trong lòng tỉnh táo sau khi, càng là tức giận phẫn đẩu.

Sau đó trong nửa tháng, Dương Tiễn tại chỗ này bí cảnh Tiểu Thiên Địa vừa đi vừa nghỉ, rốt cục đem chính mình điểm dừng chân, ổn định ở một chỗ tán

tu tập tiểu trấn phụ cận.

Cách tiểu trấn năm trăm dặm một chỗ núi hoang, Dương Tiễn động thủ mở ra một chỗ nhỏ nhỏ động phủ, ẩn thân trong đó, tĩnh tâm tu hành.

Trong nháy mắt, liền qua hai tháng.

Cái kia mười khối lớn chừng bàn tay Thiên Tâm thạch, mỗi khối đều có vạn cân nặng, Dương Tiễn nghiên cứu hồi lâu cũng không biết đây là cái gì tính chất cấu tạo, nhưng lại cho hẳn không nhỏ tiện lợi.

Không lại dùng gánh vác núi đá hành tẩu, từ không cần lo lắng gây cho người chú ý; mỗi ngày mang theo bốn khối Thiên Tâm thạch, liền có tương đồng công hiệu.

Bởi vì Thiên Tâm Thạch Thể tích nhỏ, Dương Tiễn còn có thể dùng Thiên Tâm thạch tính nhắm vào đoán luyện cánh tay chỉ lực, đáng tiếc thủy chung không thể đột phá một cánh tay 9999 ràng buộc.

Chẳng lẽ, thật muốn bắt đầu tu hành đệ nhị trọng, mới có thể tiếp tục đề bạt lực lượng?

Dương Tiễn trong lòng không cam lòng sau khi, lại bắt đầu có chút nóng nảy.

Tuy nhiên ngày bình thường thâm cư không ra ngoài, không có gây nên cái kia tiểu trấn lên bất luận cái gì tán tu chú ý, nhưng hẳn bị Thanh Liên đã thương sau có cảm giác nguy cơ, tự giác tu vi yếu ớt, muốn mau chóng tiến lên trước một bước.

Nhưng một ngày này, Dương Tiễn linh giác hơi rung động, luôn cảm thấy có chuyện gì phát sinh.

Hắn dừng lại tu luyện, thu hồi Trần Bàn, đi ra động phủ, tại động phủ chung quanh dò xét một lần về sau, trong lòng vẫn từ xao động, liền hướng đi chỗ kia tiểu trấn.

Xa xa, Dương Tiễn càng nhìn đến có vài chục tên tu sĩ đứng tại đầu trấn, mà trong lòng loại kia rung động, không khỏi chuyển hóa thành 'Mùng rở'.

Huyền công thần dị, huyền diệu khó giải thích.

Dương Tiễn biết đây là có chỗ tốt đang đợi mình, vẫn là đối với mình có lớn hơn trợ lực chỗ tốt, cho nên mở ra chạy bộ tới, muốn nhìn một chút đã xảy ra chuyện gì.

Đầu trấn dựng lên hai cái thẻ bài, trên đó viết hai cái tên môn phái, đều là chỗ này bí cảnh trong trời đất nhỏ bé thượng du môn phái.

'Thủ Linh tông chiêu nạp lý tưởng cao cả, tiến về Tử hồn cốc hái dược thảo, lấy Linh Đan quả đáp lễ.'

'Toái Thiên Tiên Môn chiêu nạp lý tưởng cao cả, hộ tống trong môn trưởng lão đệ tử, cùng đi bí cảnh bên ngoài thăm dò Bí Địa, lấy Linh Đan, linh thạch, công pháp đem tặng.'

Dương Tiễn không khỏi nhin không được cười lên.

Đầu tiên là có 'Bình Thiên Kiếm Môn', lại có 'Toái Thiên Tiên Môn', ngày này, đến cùng là thế nào bọn họ rồi?

Chỗ này thế giới bao la tu sĩ, thật đúng là khẩu khí thật lớn, nhưng cũng là bởi vì phiên thiên địa này bé tắc vắng vẻ, tu sĩ phần lớn ếch ngồi đáy giếng, ếch ngồi đáy giếng, đồng đều không biết Hồng Hoang rộng, cũng không biết trời cao bao nhiêu.

Nói trở lại, nếu là mình ngày đó tại Thanh Liên tiên tử trước mặt nói ra 'Xiển Giáo', nói ra 'Ngọc Đình Chân Nhân' đại danh, nói không chừng cái kia hung ác tiên tử cũng chỉ hội một mặt phạm mộng.

Dương Tiễn vừa muốn quay người rời đi, nhưng trong lòng lại có chút xao động bất an, phảng phất tại nhắc nhở hẳn cái gì.

Nhắc nhở cái gì?

Dương Tiễn quay người nhìn lấy cái thứ hai bảng hiệu, 'Bí cảnh bên ngoài thăm dò Bí Địa' tám chữ, để trong lòng của hắn bừng tỉnh đại ngộ.

Sợ là cơ duyên của mình, phải rơi vào 'Bí Địa' hai chữ phía trên.

Cũng được, một mực bế quan tu hành không thể đột phá, ra ngoài lịch luyện một phen, nói không chừng hội bắt được cái kia Nhất Tuyến Thiên Cơ.

"Vị đạo hữu này?" Bảng hiệu cái khác vị lão nhân kia mờ hai mắt ra, ôn hòa cười một tiếng, tựa hồ nhìn ra Dương Tiễn ý động, cười nói: "Nhưng là muốn cùng nhau đi tới?"

Dương Tiễn gật đầu nói: "Không biết ta cần làm cái gì?"

"Không dùng, ở chỗ này ký cái tên, tu vi, sau đó qua bên kia từ quán chờ liền có thể, " lão nhân ôn hòa nói, lấy ra một quyển sách.

Dương Tiễn vừa muốn tiếp nhận sổ thêm vào tính danh, lại cảm giác từng tia ánh mắt nhìn lấy chính mình, như đứng ngồi không yên.

Dương Tiễn quay đầu nhìn lại, đã thấy cái kia tụ tập ở chỗ này mấy chục tên tán tu mỗi cái sắc mặt cổ quái, càng có cách chính mình lân cận hai người muốn nói lại thôi.

Thế nào?

Dương Tiễn trong lòng có chút kỳ quái, đem danh sách tạm thời buông xuống, nhiều hơn mấy phần thận trọng.

Mà vị lão nhân kia cũng không nói cái gì, tiếp tục cười ôn hòa lấy, đứng tại bảng hiệu bên cạnh tiếp tục nhắm mắt dưỡng thần.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Thuyền gỗ dăng đặc

Sự tình tuy có việc gì, nhưng Dương Tiễn cũng không trực tiếp thoái lui, hẳn biết rõ đây là tự thân cơ duyên chỗ, tất nhiên là không thể tùy tiện buông tha.

Quay người, đối mọi người chấp tay, tuy là thiếu niên thân thể, cũng là có mấy phần khí độ.

Rất tự nhiên, liền bị người tưởng lầm là bí cảnh bên trong những danh môn đó xuất thân con cháu, nhưng cũng chẳng biết tại sao thất vọng đến tận đây.

Thất vọng?

Nơi đây dựng lên hai cái bảng hiệu, làm cũng là 'Thuê mướn' sự tình.

Đại môn phái thuê mướn tán tu vì bọn họ xuất sinh nhập tử, được chuyển sau thanh toán Linh Đan linh thạch làm thù lao, đây cũng là tán tu có thể được đến tu đạo tự nguyện chủ yếu đường tắt.

Dương Tiễn có ý xếp đặt ra thần sắc mờ mịt, nhỏ giọng hỏi: "Xin hỏi chư vị, có gì chỗ không ổn sao?"

Hậu phương những tán tu này cũng không có gì kiêng kỵ, gặp Dương Tiễn sợ là vừa tu hành không lâu, trên thân càng là liền 'Khí' đều cảm giác không đến, người một lời ta một câu xin khuyên hẳn một phen.

Môn phái chỗ thuê mướn sự tình tự nhiên có chỗ phân chia, tỉ như cái kia Từ hồn cốc ngắt lấy dược thảo, mặc dù Từ hồn cốc có khí độc bao trùm, làm hút khí độc cũng có nguy hiểm đến tính mạng, nhưng loại này nguy hiểm đều là có thể sớm đề phòng, lần tránh mở.

Nhưng 'Bí cảnh tìm kiếm', lại là thực sự sinh tử gặp trắc trở, những đại môn phái kia thuê mướn tán tu cũng chưa an cái gì hảo tâm.

Nói chung đều là sắp tán tu xem như dò đường pháo hôi, đi về sau nói chung tám chín phần mười không chết cũng vong.

Chính mình qua quyết đấu sinh tử, gian nan lấy được cơ duyên chỗ tốt lại muốn bị tổ chức lần này tìm kiếm Tiên Môn cầm lấy đi, lại cho một số không phải rất lợi hại trên quý công pháp pháp quyết. . .

Loại sự tình này, mới nhìn tựa hồ là thâm hụt tiền sinh ý, nhưng cần thận phẩm vị, lại cũng chỉ là một khoản mua bán thôi.

"Thì ra là thế, " Dương Tiễn đối cáo tri việc này mấy vị xanh, trung niên đạo sĩ chấp tay một cái, nhẹ răng cười một tiếng, lộ ra một ngụm dây đặc nanh trắng. "Cái kia, cái này Toái Thiên Tiên Môn danh tiếng như thế nào? Có thể từng làm qua sát nhân đoạt bảo sự tình?"

Lời vừa nói ra, chung quanh tán tu tất cả đều biến sắc, cả đám đều không dám tùy tiện trả lời.

Vị kia đứng tại bảng hiệu cái khác lão giả, cũng bị Dương Tiễn như vậy 'Ngay thẳng' chọc cười vui lên, lần nữa mở mắt.

"Ta Toái Thiên Tiên Môn hành sự xưa nay quang minh lỗi lạc! Chuyến này nếu là Bồn môn chủ cầm, cái kia bí cảnh bên trong đoạt được bảo vật, theo lý liền ứng trả lại cho bản môn, mà bản môn lại lấy người tu luyện cần thiết chi vật để mà khen thưởng, có gì chỗ mất công bằng sao!"

"Thì ra là thế, tiền bồi chó giạn." Dương Tiễn cười gât gât đầu, trong lòng đại khái đã hiểu cái này 'Phương pháp' .

Tiên Môn cách làm chính là bí cảnh bên trong những chánh thức đó bảo vật, mà những bảo vật đó rơi xuống tán tu trong tay, hơn phân nửa cũng không có tác dụng gì, còn không bằng cầm đi cho Tiên Môn đổi chút vốn ngon nguồn.

Cái này mua bán vốn là một người muốn đánh một người muốn bị đánh, không thể nói cái gì ức hiếp nhỏ yếu, nhưng Dương Tiễn lại là vì bảo vật mà đi, đi về sau làm sao cũng phải động não, mưu thoát thân chỉ đạo, đi tìm cơ duyên của mình.

Dương Tiễn cảm khái hai tiếng: "Sinh tử mệnh do trời, phú quý tự thân độ sức!"

Sau đó đi đến lão già kia trước mặt, tiếp nhận danh sách, bút lớn vung lên một cái viết xuống danh hào của mình:

Dương Nhị Lang.

Dương Tiễn không muốn dùng tên thật của chính mình, nhưng cũng không có lừa bịp người bên ngoài, hắn vốn là trong nhà đứng hàng thứ hai, sau này lại có Nhị Lang Chân Quân Thiên Đình phong hào, cái tên này nhưng cũng là có thể dùng.

Tu vì một cột hắc không có đền, đem bút quăng ra, cất bước mà đi.

Còn tốt tại Ngọc Tuyền Sơn thời điểm sư phụ cũng làm cho hắc học được mấy năm bút lông chữ, không phải vậy nâng bút bò khau, vậy cũng thật sự là muốn làm trò hề cho thiên hạ.

Sau đó cũng không quay đầu lại đi vào trong trấn, đi cái kia đường phố cái khác từ quán, cùng bên trong đã đang đợi bảy tám tên tán tu đánh cái đối mặt, cũng không hàn huyền khách sáo.

Đội Dương Tiễn vào chỗ, lại có một thanh niên văn sĩ cảm khái không khỏi, hướng đi bằng hiệu.

"Khá lắm sinh tử mệnh do trời, Kim mỗ cũng đi thử một chút cái mạng này có cứng hay không đi!"

Nói xong nhảy tới trên đài đến, viết xuống danh hào của mình, xoay người đi rượu kia trong quán chờ đợi.

Mượn Dương Tiễn thiếu niên này khích lệ, lại có hai người nhảy ra tham gia, trong tửu quán tán tu cũng đột phá mười người số lượng.

Lão già kia nhìn như rất là hài lòng.

Vuốt râu mà cười, cái này đã đạt đến hắc chuyển này yêu cầu. Nhưng nhìn xem sắc trời, nhưng như cũ tiếp tục chờ tại cái kia, suy nghĩ nhiều chiêu mấy cái dò đường tiên phong, bán mạng khuôn vác.

Dương Tiễn ngồi tại tửu quán nơi hẻo lánh, nhìn không chớp mắt, cũng không cùng người nói chuyện với nhau, thẳng ngồi ở kia nhắm mắt dưỡng thần.

Về sau cái kia trung niên văn sĩ vốn muốn cùng Dương Tiễn nói chuyện với nhau vài câu, kết xuống gặp mặt một lần, nhưng nhìn Dương Tiễn toàn thân viết đầy 'Cách người ngàn dặm bên ngoài', vừa vặn bên cạnh cũng có người bắt chuyện, cũng liền ngượng ngừng đi tới.

Mơ hồ ở giữa, Dương Tiễn nghe được có người ở bên cạnh nghị luận hắc.

"Tiểu tử này cũng là không đồng ý, xem ra là không có trường bối, tuổi như vậy thì đi ra chính mình dốc sức làm."

"Nhưng hắc thể nội liên 'Khí' đều cảm giác không thấy, đây không phải không công qua mất mạng sao?"

"Nói trở lại, lần này Toái Thiên Tiên Môn muốn đi bí cảnh ra sao chỗ?"

"Nghe nói là vừa phát hiện không lâu một chỗ di địa, nói không chừng còn có một khóa Trường Sinh Dược tại loại kia lấy mình mấy ca, bạch nhật Phi Tiên, không nói chơi."

"Bạch nhật Phi Tiên? Mơ mộng hảo huyền đi người!"

Tiếng xào xạc, xì xào bàn tán, Dương Tiễn không có tiếp tục nghe tiếp, ngồi ở kia lâm vào suy tư.

Tự Khí, ngưng thần, rèn phách, quy nhất, đây là Trúc Cơ bốn cảnh giới, cũng là 'Nguyên thần đạo pháp' cơ sở.

Nơi đây ngồi những người này, nói chung cũng đều tại Tự Khí, ngưng thần ở giữa, trước đó nhìn thấy lão già kia, hắc là Trúc Cơ phía trên, Ngưng Đan phía dưới mỗi một cảnh giới.

Về phần ngày đó đã thương chính mình Ác Bà Nương Thanh Liên, hắc là đã ngưng ra Kim Đan, xem như phiên thiên địa này ở giữa đỉnh phong tồn tại.

Dương Tiễn Bát Cửu Huyền Công không vào những thứ này phân loại bên trong, mà mấy tháng này tuy nhiên huyền công chưa từng đột phá, nhưng Dương Tiễn lại tại 'Rất thích tàn nhẫn tranh đấu' lên hao tổn không ít tâm tư lực, công phu quyền cước ngày càng tinh tiến, thật đánh đứng lên, không sợ chiêu kia người lão già.

Nhưng hắc cho sớm chính mình cảnh nói:

Một kị khoa trương ương ngành, hai kị tùy tiện ra mặt, ba kị lẫn lộn đầu đuôi, bốn kị hồng trần phạm tâm.

Lẫn lộn đầu đuôi là chỉ dấu pháp sở dụng bản sự cùng huyền công, tự nhiên là lấy tu hành huyền công làm chủ, không thể bỏ gốc lấy ngọn.

Mà hồng trần phạm tâm . . Đại khái là Dương Tiễn tự giác cũng là nam nhân, cổ thân thể này đã trưởng thành, luôn có khí huyết quay cuồng, đêm không thể say giấc thối điếm.

Nhưng hấn cho mình lập xuống ước thúc, nếu là không thể tại Hồng Hoàng Thiên Địa ở giữa an thân lập mệnh, tuyệt không đi làm cái kia Hoa Điền dưới ánh trăng, phong hoa tuyết nguyệt sự tình, miễn cho lâm tự thân tu hành.

Đáng tiếc, an thân lập mệnh nói dễ dàng, làm khó khăn cỡ nào.

Tầm nửa ngày sau, gần hoàng hôn lúc.

Lão giả kia thu hồi bằng hiệu, tiến vào tửu quán, đối bên trong mười bảy người chấp tay một cái, ôn thanh nói: "Chư Vị Đạo Hữu, hôm nay liền khởi hành tiến lên, nhưng còn có cái gì cần chuẩn bị sự vật?"

Tán tu bên trong có người nhận biết vị lão giả này, mở miệng hô hào: "Mộ Dung trưởng lão! Chúng ta lần này cần qua bao lâu a?"

"Ít thì ba năm ngày, nhiều cũng bất quá hơn tháng, " Mộ Dung viêm cười ha hả nói câu, "Lần này bản môn ba vị trưởng lão tính cả mười hai tên Trúc Cơ sau đệ tử vì chư vị áp trận, chư vị cứ yên tâm đi tự thân an nguy."

Cứ yên tâm đi?

Đang ngồi đám người này từng cái trong lòng cười lạnh, các người Toái Thiên Tiên Môn muốn đi ma luyện đệ tử, thuận tiện để cho chúng ta cho những đệ tử kia học một khóa đi!

Học cái gì?

Để những đệ tử kia minh bạch cái gì là 'Tình thế lương bạc', 'Tu đạo gian nan', nếu không có sư môn che chở, động một chút lại có chữa chết vẫn lạc nguy hiểm!

"Như thế, các vị đi theo ta đi."

Vị lão giả này đi ra cửa qua, trong ngực lấy ra lớn chừng bàn tay con thoi, thôi động linh lực, đọc chú ngữ, một hồi lâu bận rộn, cái kia con thoi chậm rãi biến lớn, vậy mà biến thành một chiếc đài mười trượng bay trên trời thuyền gỗ.

Mười bảy người theo thứ tự Thượng Liễu thuyền gỗ, vị lão giả này thôi động thuyền gỗ hoảng hoảng du du bay lên, sau đó khẽ quát một tiếng, cái này thuyền gỗ vèo nhảy lên hướng chân trời, tốc độ cũng là bất mẫn.

Dương Tiễn lúc đầu thật tò mò như vậy bay trên trời mang người pháp khí, nhưng nhìn chung quanh tán tu đều ngồi xếp bằng, từng cái như lâm đại địch hần không thể nói thêm một chút điểm tu vi.

Gãi gãi đầu, Dương Tiễn cũng tìm hẻo lánh ngồi xếp bằng, thăm vận Bát Cửu Huyền Công, trải nghiệm huyền công đạo lý.

Nếu như chuyến này lại không thu hoạch, Bát Cửu Huyền Công đệ nhất trọng lại không đến tiến thêm, vậy hấn cũng chỉ có thể tu đệ nhị trọng.

Có thể, nền tảng này thật đánh xong chưa?

Việc quan hệ đời này thành tựu, Dương Tiễn tự nhiên không dám lười biếng; bất tri bất giác cạnh tầng nhập định, đợi sau hai canh giờ, thuyền gỗ nhẹ nhàng chấn động, Dương Tiễn nhìn ra phía ngoài, nhưng lại gặp được cái kia hai tòa đối lập Kỳ Sơn, đến bí cảnh môn hộ.

"Cái kia ba chiêu, cùng ta không đại dụng, phản gây một thân tao."

Dương Tiễn lần nữa hai mắt nhắm lại, trong lòng mặc niệm hai cái tên, trong lòng chiến ý dạt dào.

Bình Thiên kiếm, Thanh Liên.

Cái thuyền Mộ Dung trưởng lão cười nói: "Chúng ta chờ đợi ở đây, những người khác sau đó liền đến."

Hiển nhiên, vì lần lịch lãm này, ba vị trưởng lão tách ra chiêu nạp tán tu, pháo hôi cũng không chỉ là Dương Tiễn bọn họ cái này mười bảy người.

Lại qua gần nửa canh giờ, hai chiếc không sai biệt lắm bay trên trời thuyền gỗ rơi xuống, Mifune cũng vì một thuyền, ba vị tóc trắng xoa trưởng lão thay phiên điều khiển, miễn cho lộ trình gặp được nguy hiểm, lại bởi vì đi đường tiêu hao quá nhiều không có ứng đối chỉ lực.

Trên thuyền tán tu nhân số đạt đến hơn bốn mươi người, nhất thời lộ ra chật chội chút; mà trong khoang thuyền cũng nhiều mười hai tên ăn mặc cẩm y, khuôn mặt kiêu căng đệ tử trẻ tuổi.

Có trường lão đi bí cảnh đại môn cái kia giao một chút linh thạch, nói ra bí cảnh cần làm chuyện gì, đương nhiên sẽ không có người gây khó dễ.

Những thứ này kêu cái gì 'Thiên' môn phái, bình thường quy mô cũng không nhỏ; nếu là nơi đây Thiên Đạo kiện toàn, sợ không phải động một tí thì có tai họa diệt môn, căn bản không được giữ lâu.

Ít khi, bí cảnh chỉ môn mở rộng, thuyền gỗ vượt qua mà qua, trên thuyền tĩnh tọa tu hành những người đó đồng thời mở hai mắt ra.

Bởi vì phía ngoài linh khí, thực sự quá mỏng manh một điểm.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Vu vãn chi địa (thượng)

"Ai, phía ngoài linh khí so trước kia càng mỏng manh."

"Cũng không biết bên ngoài còn có thể chống bao lâu."

"Nếu là phiên thiên địa này linh khí tuyệt, chúng ta tại bí cảnh bên trong sợ cũng là không có nhiều ngày tốt đi, bí cảnh dù nói thế nào cũng là dựa vào tại phiên thiên địa này."

"Không có linh khí không thể tu hành còn chưa tính, liền sợ, ai. . ."

Một tờ thuyền gỗ chở cái này năm sáu mươi tên tu sĩ ở trong thiên địa chấp chôn, boong tàu những tán tu này tất cả đều ngừng tu hành, nói một số tai ách ngôn ngữ.

Mặc dù không Chí Nhân tâm hoảng sợ, nhưng cũng khiến người ta đứng ngồi không yên chút.

Ai cũng không biết, phiên thiên địa này linh khí cô quạnh về sau sẽ có cỡ nào biến hóa.

Dương Tiễn nghe vậy, không khỏi suy tư khởi vấn đề này, nhưng suy tư nửa ngày không có ra cái gì kết luận, tu vi quá nhỏ bé, kiến thức cũng không đủ.

Thuyền gỗ vượt qua son son thủy thủy, phiêu diêu hai ngày, cũng không biết đi qua mấy ngàn mấy vạn dặm, cuối cùng đã tới một chỗ Hoang Mạc.

Cát bay đá chạy, Cồn Cát chấp trùng.

"Chư vị, " tóc trắng phơ Toái Thiên Tiên Môn trưởng lão Mộ Dung viêm mở miệng, "Lại có ba trăm dặm liền tới đất giới, các vị chuẩn bị sẵn sàng đi, nếu là có tu vi không đủ không cách nào tiến vào Bí Địa người, còn mời tại nguyên chỗ chờ, nhưng chúng ta bên trong tạ ơn, lại là không thể đề."

Lập tức có mấy tên tán tu đáp:

"Minh bạch!"

"Đây là tự nhiên, chúng ta đi ra tìm kiếm bí cảnh, bằng cũng là riêng phần mình bản lĩnh!"

"Mộ Dung trưởng lão yên tâm, quy củ tất cả mọi người hiểu."

Dương Tiễn đứng tại nơi hẻo lánh, mặt không thay đổi tại loại kia địa.

Kỳ thực ra bí cảnh Tiểu Thiên Địa về sau, những tán tu này phần lớn đã bị quản chế tại Toái Thiên Tiên Môn.

Không nói còn lại, nếu như bị Toái Thiên Tiên Môn ném ở bên ngoài, muốn về tiểu thiên địa kia, cũng là muôn vàn khó khăn.

Có lẽ chạy gãy chân, sợ cũng vào không được cái kia hai cánh cửa lớn.

Dương Tiễn trong lòng hơi suy tư, hẳn cũng là cần thiết phải chú ý vấn đề này, không thể tùy tiện ác Toái Thiên Tiên Môn.

Cái kia Mộ Dung viêm tiếp tục nói: "Chỗ này Bí Địa bên ngoài nguyên bản có ngày không sai đại trận thủ hộ, nhưng bởi vì thiên địa linh khí dần dần mỏng manh, đại trận kia không cách nào duy trì vận chuyển, vài ngày trước rốt cục đổ sụp xuống dưới. Lúc này mới đem nơi đây Bí Địa hiện ra tại thế người trước đó."

"Ta Toái Thiên Tiên Môn còn có mười vị trưởng lão đi đầu một bước, qua thăm dò cái kia bí cảnh chỗ sâu, cũng lưu lại ngọc phù, ghi chú rõ có vài chỗ Tàng Bảo Chi Địa."

"Chúng ta lần này, cũng là qua Tàng Bảo Chi Địa tìm kiếm. Nếu là gặp được nguy hiểm, hoặc là gặp được khác phái bên trong người, các vị còn cần lấy cẩn thận là hơn."

"Mặc dù chúng ta bí cảnh trong trời đất nhỏ bé một mảnh tường hòa, nhưng ở bảo vật trước mặt, không thiếu được có người hội khí Tà Tâm."

Lần này nói nói tuy nhiên đông dài, lại là xuất phát từ hảo tâm, nhắc nhở những tán tu này không muốn Tham Bảo làm mệnh.

Mộ Dung viêm lời nói vừa dứt, liền nghe một tên tán tu kêu lớn: "Nhìn! Phía trước cái kia Huyết Vân! Chúng ta sẽ không phải muốn đi nơi đó đi!"

Mọi người cùng nhau nhìn lại, không ít người hút miệng khí lạnh, duy chỉ có Dương Tiễn, trái tim 'Đồng' nhảy một tiếng, hiện ra không khỏi bức thiết cảm giác.

Ngoài trăm dặm, Huyết Vân lẫn lộn, Huyết Lăng hướng lên trời!

Cái kia phảng phất là một mảnh đột nhiên xuất hiện ở nhân gian biển máu, gợn sóng lẫn lộn, Nộ Lăng ngập trời, càng có hơn mười nói Tiếp Thiên to lớn vòi rồng, tàn phá bừa bãi thiên địa, phảng phất muốn đem sở hữu tới gần người xoắn nát!

Cẩn thận lại nhìn, cái kia Huyết Vân Huyết Lăng, tất cả đều là huyết sắc bão cát tràn ngập, tạo thành 'Huyết cảnh', cũng không phải là thật biển máu.

Mộ Dung viêm lâm bảm câu: "Đã lan tràn tới đây? Quả nhiên là tai họa, sợ là muốn gây họa tới vùng sa mạc này phụ cận rất nhiều phạm nhân rồi."

Dương Tiễn nghe được Mộ Dung viêm lâm bảm, đối vị này một mực treo ôn hòa ý cười lão giả cũng nhiều mấy phần hảo cảm.

Tới gần huyết sắc bão cát tràn ngập chi địa mười dặm, thuyền gỗ bắt đầu lung lay, đại phong thổi người mờ mắt không ra.

Ba vị trưởng lão đồng thời xuất thủ, đem thuyền gỗ vững chắc, roi thẳng vào Huyết Sát biên giới ngoài trăm trượng, lúc này mới thu hồi cái này bay trên trời pháp khí.

"Chư vị, nếu không thể tới cái này trăm dặm Huyết Sát phong chính là ở đây chờ! Chớ cậy mạnh!"

Mộ Dung viêm hô to một tiếng,

Quanh người xuất hiện một cái hình bầu dục lòng ánh sáng, cái kia Huyết Sát khí tức từ không thể động đến hần mây may.

Cái kia mười hai tên Toái Thiên Tiên Môn đệ tử cũng nhao nhao bắt chước, hiển nhiên tu vi không tầm thường, tất cả đều là thành công Trúc Cơ tu sĩ trẻ tuổi.

Sau đó ba vị trưởng lão trước sau che chở mười hai tên đệ tử, đi đầu tiến vào Huyết Phong trong cát.

Tán tu bên trong có người tu vi cao thâm, cũng là như vậy thi pháp, ở phía sau bám chặt theo; cũng có người lấy ra hộ thể Bảo Y như vậy pháp khí, đồng dạng hướng về phía trước, cái này liền vào đi một nửa tán tu.

Dương Tiễn nghĩ nghĩ, cũng đi theo những người này đằng sau đi vào, hơn nữa còn là không dùng bất kỳ phòng vệ nào thủ đoạn, chỉ là bọc lấy quần áo trên người.

Nhìn huyết sắc bão cát dần dần thôn phệ Dương Tiễn thân ảnh, nhưng người trẻ tuổi này lại đi không có nửa điểm phí sức, còn lại những tán tu này cả đám đều kích động.

Thậm chí còn có mấy tên đi ở phía trước tán tu quay đầu mắt nhìn, thấy thế thu quanh người phòng ngự.

Cái này vừa thu lại không sao cả, lại nghe vài tiếng kêu thảm, cái kia mấy tên ném thủ thu hồi phòng ngự tu sĩ lại toàn thân nhuộm máu, áo bào vỡ vụn, toàn thân da thịt bị cắt ra từng đạo từng đạo tơ máu.

Bọn họ liền tranh thủ phòng ngự dùng đứng lên, hung hăng trợn mắt nhìn vài lần Dương Tiễn.

Mà phía sau những người đó gặp, hơi do dự, vẫn là quyết định thử một phen.

Nhưng bọn họ hốt cật bước tiến vào Huyết Sát bên trong, lập tức cảm giác có trăm ngàn căn gân châm, tại chính mình đạo thân thể lên một lần lại một lần chà xát đi qua. . .

Cái kia chưa thoải mái. . . Chỉ cảm thấy Dao Sơn Địa Ngục sợ cũng không gì hơn cái này!

Nhưng rất nhanh những cái kia nganh kháng tu sĩ liền phát hiện, khi bọn hắn máu tươi tung tóe một thân, kết thành vết máu, cái kia Huyết Sát lại sẽ không lại phá thương bọn họ.

Như vậy phát hiện về sau, còn lại mọi người tất cả đều đi theo, lại không biết cái kia huyết sát chi khí nhập thể, sẽ đối với bọn họ sau này tu hành tạo thành bao nhiêu khó khăn.

Nhưng ai lại chịu rơi vào người sau?

Chỉ là, khi bọn hắn lại đi nhìn Dương Tiễn, phát hiện Dương Tiễn quần áo trên người kỳ thực đã bị hư hao nát nát bét bét, nhưng căn bản không thấy mấy vết máu, đại đa số người ánh mắt nhiều hơn mấy phần kiêng kỵ.

Dương Tiễn đúng là nganh kháng, mà lại cảm giác loại trình độ này cũng không có áp lực chút nào.

"Chư vị không muốn gượng chống, không chịu nổi thì lui ra ngoài!"

Toái Thiên Kiếm Môn cái kia mười lăm người hành tẩu dần dần gia tốc, phía sau những tán tu này cũng nhắm mắt theo đuôi.

Bọn họ tiến lên phương hướng một mực không có thay đổi qua, hiển nhiên là như Mộ Dung viêm nói như vậy, trước đó đã có mười tên trưởng lão thăm dò qua nơi đây, cho bọn hắn tiêu ký cùng chỉ dẫn, để bọn hắn đi qua cảm bảo vật mà thôi.

Sau hai canh giờ, bọn họ rốt cục đến chỗ thứ nhất khu vực.

Đó là một chỗ đứng vững tại Huyết Phong bên trong vách núi, trụi lủi, cây cỏ không sinh, nhưng lại tại đỉnh núi có một cái lồng ánh sáng màu đỏ ngòm, lồng ánh sáng bên trong có một khóa yêu điểm bông hoa.

"Tìm được! Huyết Linh Thất Diệp thảo!"

Có vị trưởng lão quay đầu quát lên: "Chư vị, ai có thể đem cỏ này hái trở về, nhưng phải ta Toái Thiên Tiên Môn Trúc Cơ Công Pháp một phần, Linh Đan mười khóa, linh thạch 20!"

Những theo đó ở phía sau tán tu tất cả đều ý động, từng cái ma quyền sát chương.

Nhưng cũng có mấy người kỳ quái nhìn về phía một bên, có chút kỳ quái, cái kia chỉ bằng tự thân liền có thể tới Phong Sát huyết khí thiếu niên, lúc này lại không biết đi nơi nào, vậy mà mất tung ảnh.

Gió này trong cát miễn cưỡng cũng chỉ có thể nhìn thấy trăm trượng xa chi địa. . .

"Người tuổi trẻ kia đâu?"

"Hừ hừ, nói không chừng trước đó bắt quá là cật lực, ta nhìn hắn liền khí đều không, nói không chừng đã chết tại đường đi!"

"Ai, ngược lại là đáng tiếc."

"Cỏ này ta tới lấy chi!"

Mấy tên tu sĩ tranh trước sợ sau phóng tới vách núi dưới đáy, e sợ cho bị người bên ngoài đoạt đi tự thân chỗ tốt.

Nhưng mà những tán tu này cũng không phát hiện, ngay tại cái kia vách núi đầy xuống Phương có một chỗ bị gió cát vùi lấp hơn phân nửa động khẩu, cái kia trong động khẩu, một đôi như là Loan Nguyệt đôi mắt, lạnh lùng nhìn chăm chú lên dưới vách núi những bóng người này.

Cầm ngọc phù Toái Thiên Tiên Môn trưởng lão cười lạnh.

Ngọc phù này bên trong không chỉ là có địa đồ, còn có một câu liên quan tới nơi đây lời nói.

'Giấu giếm Huyết Xà, trăm chi thích hợp tinh huyết.'

Hiển nhiên, tán tu thành mồi ăn, mà vị kia Mộ Dung viêm trưởng lão y nguyên trên mặt cười ôn hòa ý, lẳng lặng chờ đợi dị biến xuất hiện. . .

Dương Tiễn là thừa dịp mọi người chú ý lực bị vách núi kia hấp dẫn lúc chạy đi.

Giờ phút này hắn chính phát lực phi nước đại, hướng thẳng đến mảnh máu này sắc bảo cát trung tâm phóng đi, Bát Cửu Huyền Công đệ nhất trọng tâm pháp cực tốc vận chuyển, tự thân linh giác cũng là chạy đến lớn nhất.

Chạy vội tới cự ly này chỗ vách núi hơn mười dặm chỗ, Dương Tiễn đột nhiên nghe được một tiếng thê lương rần rồn, dưới chân cũng không có dừng lại, cầm đầu hướng phía chỗ sâu đi đường.

Hắn tại giành giật từng giây.

Toái Thiên Tiên Môn phát hiện trước nhất nơi này, mà lại có mười tên trưởng lão đã xông vào.

Cơ duyên của hần nếu là bị người vượt lên trước một bước, đây chẳng phải là thật khó không ra nước mắt?

Thậm chí Dương Tiễn trong lòng có một loại vi diệu dự cảm

Hắn có thể hay không tại đệ nhất trọng đột phá một cánh tay vạn cân cực hạn, thì nhìn chuyển này kết quả.

Làm sao có thể không tranh?

Ngược lại là thật ứng trước đó nói câu kia 'Sinh tử mệnh do trời, phú quý tự thân độ sức', không có uống phí tặng không đến cửa chỗ tốt, cũng không có không dùng hài cốt lót đường Đế Vương lộ trình.

Sư phụ nói, không dính nhân quả, vạn kiếp có thể tự qua.

Nhưng Dương Tiễn cũng không phải là sinh ở bảo vật khắp nơi trên đất Hồng Hoang Viễn Cổ, Phong Thần trước đó thời đại này, hắn không dính nhân quả, ở đâu ra cơ duyên?

"Hô. . ."

Dương Tiễn hít sâu một hơi, phía trước bão cát càng ngày càng nhanh, hắn cúi đầu tiếp tục vọt tới trước, ánh mắt ngoại trừ cảnh giác, chỉ có kiên định.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Vu vẩn chi địa (hạ)

Theo Dương Tiễn lý giải, có thể gây nên Bát Cừ Huyền Công 'Bức thiết' bảo vật, Hồng Hoang năm bộ châu bên trong có lẽ có thể có chút, nhưng ở phiên thiên địa này lẽ ra không có gì hi vọng mới là .

Nhưng trong lòng cổ này khát vọng, mừng rỡ, phảng phất hận hắn đã lâu gặp Cam Lâm cảm xúc, lại là như thế nào sinh ra?

Chẳng lẽ tu hành khô toạ quá lâu, huyền công liền theo chưa thấy qua xinh đẹp muội tử Trư ca, nhìn thấy điểm bảo vật liền nước bọt chảy ròng?

Ách, Dương Tiễn cái trán treo mấy đạo hắc tuyến, trước chạy sau khi cũng là kém chút đem mình chọc cười .

Gió càng gấp, sát càng đậm, tiến lên nhận lực cản tại một chút xiu tăng lớn, Dương Tiễn không thể không đem chạy bộ pháp thả chậm chút, bởi vì hắn cảm giác được Huyết Vũ bên trong phảng phất ẩn giấu đi một cỗ khí tức nguy hiểm .

Cái kia xác nhận tại mảnh này huyết sát bên trong tu hành linh vật đi, liền như là mình vừa tránh đi những người kia lúc nghe được 'Tê mình' âm thanh .

Tiến lên đại khái nửa canh giờ .

"Ủm?"

Dương Tiễn đột nhiên dừng lại bộ pháp, nhú mày nhìn về phía phía trước .

Đã thấy một bộ khổng lồ khung xương đứng ở đất cát bên trên, khung xương phía trên còn có từng tia từng tia dư ôn, nhưng một thân huyết nhục đúng là không dư thừa mây mây .

Tê cả da đầu, toàn thân nổ nổi da gà lên, Dương Tiễn thậm chí có loại muốn nôn mửa cảm giác, lại cố kiềm nén lại .

Cái này khung xương nhìn hắn là thuộc về sư, hử một loại yêu thú, dài gần mười trượng, rộng nhất chỗ cũng có hai trượng, lại giống như này ngã xuống nơi đây .

Trong lòng đơn giản phỏng đoán một phen:

Như vậy hình thể khổng lồ yêu thú, trước đây không lâu còn ở lại chỗ này phiên huyết sát chi địa sinh hoạt, hấn nhục thân cường độ tuyệt đối có thể chống cự những này Phong Sát huyết vụ phá cộ .

Nó một thân huyết nhục, hấn là bị kinh khủng hơn yêu thú gặm ăn sạch sẽ!

Dương Tiễn tránh đi nơi đây, Tiểu Tâm Dực cánh vòng qua cái kia trắng nõn không vết khung xương, tiếp tục hướng phía con đường phía trước tìm tòi tiến lên .

Hấn hấn là may mắn, mảnh này huyết sát đề tu sĩ linh thức thâm thụ hạn chế, coi như tu vi cao thâm, cũng vô pháp ở chỗ này điều tra quá xa .

Không phải Dương Tiễn như vậy tiến lên, đã sớm gặp tập kích đi .

Hấn kỳ thật đã tương đương xâm nhập huyết sát chi địa .

Lại đi đi về trước nửa canh giờ, Dương Tiễn gặp bốn năm chỗ phơi thầy chi địa, trên mặt đất không còn chỉ có khổng lồ hình thú thi hài, cũng bắt đầu có hình người thi hài lưu lại .

Nhưng vô luận là loại nào thi hài, đều có một cái cộng đồng đặc điểm—— tất cả đều là hoàn mỹ bạch cốt, huyết nhục không còn sót lại chút gì .

Một màn quỷ dị này, đề Dương Tiễn quả nhiên là trong lòng bàn tay đồ mờ hồi .

Đây chính là hấn lần thứ nhất nhập hiểm tâm bảo, không nghĩ tới đúng là như thế hung hiểm .

Không khỏi, đem bộ pháp thả càng thận trọng, đối con đường phía trước cũng càng thêm cẩn thận cảm giác .

Rất nhanh, Dương Tiễn trong lòng đem nát Thiên Tiên môn lời đã nói ra đều lật đổ!

Mười vị trưởng lão? Sợ là nói đùa đi! Nơi này cũng không chỉ là một cái phương hướng, hấn đi qua trên con đường này đã thấy hơn hai mươi chỗ bạch cốt phơi thầy chi địa, có vượt qua mười tám người chết yếu ở nơi đây!

Cái kia trên đám xương trắng bốc lên từng tia từng tia khói trắng, đủ để chứng minh những người này vừa mới chết không lâu!

Mà so với người hình thi thể càng nhiều, vẫn là những cái kia khổng lồ thú thể .

Có lẽ tại chỗ này bí địa sau khi xuất hiện, có một đoàn tu sĩ tuân tự xâm nhập, cùng nơi đây sinh tồn huyết sát chi linh triển khai liên tiếp đại chiến, cũng một đường hướng về phía trước .

Lại hoặc là, là một đám yêu tu cùng nhân tộc tu sĩ đồng thời xông vào nơi đây, một bên đại chiến một bên chạy về con đường phía trước, lúc này mới lưu lại một đường thi thể .

Nhưng, giữa phiên thiên địa này, không phải vẹn vẹn còn lại chỗ kia bí cảnh tiểu thiên địa coi như có miễn cưỡng linh khí lấy cung cấp tu hành sao?

Vu Yêu đại chiến về sau, yêu tu vốn là khí vận yếu kém, nếu là linh khí đều không, lấy cái gì tu hành?

Dương Tiễn suy nghĩ liên tục, vẫn cảm thấy khả năng thứ nhất tính lớn hơn một chút .

Tiếp tục tiến lên, lại thấy ba bốn chỗ thi hài chi địa, nơi này lưu lại thú hình thi hài to lớn hơn, mà hình người thi hài lại càng nhiều chút .

Dương Tiễn tiếp tục vòng vèo mà tiến lên, cơ hồ còng lưng eo, tận lực giảm bớt mình bị phát hiện khả năng .

"Tê ... Tê ..."

Đột nhiên nghe được quái dị vang động đề Dương Tiễn đứng im tại nguyên chỗ,

Thân thể như là mộc tổ, ngừng thở, đề tự thân sinh mệnh đặc thù hạ thấp thấp nhất .

Hấn thấy được!

Có một cái như rắn giống như thần lân quái vật khổng lồ, ngay tại mình bên trái đằng trước bên ngoài hơn mười trượng, điều động cái kia khổng lồ thân thể, hướng phía cùng Dương Tiễn tiến lên giống nhau phương hướng du động .

Cái này thân thể ... Ít nhất cũng có dài hai mươi trượng a?

Lại còn lớn tám đầu trắng kiện chân ngắn, chỉ là bề ngoài cũng làm người ta kết luận đây không phải cái gì loại lương thiện, chớ nói chi là trên người nó cái kia từng mảnh từng mảnh vảy màu đỏ ngòm .

Dương Tiễn vững chắc bất động, Bát Cửu Huyền Công lại điên cuồng vận chuyển súc tích lực lượng .

Hắn không dám bại lộ dù là một phân một hào chiến ý cùng sát cơ, tận lực để cho mình ánh mắt không mang theo bất luận cái gì sắc thái, cứ như vậy công lưng eo lẳng lẳng đứng tại cái kia .

Chỉ là thời gian mấy hơi thở, Dương Tiễn lại cảm thấy so mấy tháng còn khó hơn chịu!

Rốt cục, quái xà kia thân ảnh biến mất tại đây trời huyết sát bên trong, mà Dương Tiễn cảm giác không có bao nhiêu nguy hiểm, dự định tiếp tục tiến lên .

Coi như phía trước có loại kia cường đại quái thú, nhưng vì tự thân đột phá cơ duyên, Dương Tiễn cũng là muốn mạo hiểm thử một lần ...

Thực lực không được, vậy liền khí vận đến dụng, Dương Tiễn nghe Thái Ất chân nhân khen ngợi quá đáng mình phúc nguyên thâm hậu, lần này cũng là nghĩ đi thử một chút, mình cái này phúc nguyên, tại mảnh này linh khí khô kiệt, thiên đạo không hiện đại thể giới, đến cùng có hữu dụng hay không chỗ!

Trong lòng đột nhiên động một cái, Dương Tiễn nhìn về phía đầu kia quái vật đi qua đường xá, thân ảnh vèo một tiếng vọt ra ngoài, trực tiếp nhảy tới quái xà kia lưu lại khe rãnh .

Bằng vào quái xà kia vừa đi lưu lại dư uy, đầu này khe rãnh hẳn là có thể để hắn tránh đi rất nhiều nguy hiểm a?

Xác thực như thế, Dương Tiễn cầm đầu tiến lên, tiếp xuống nửa canh giờ không trở ngại chút nào .

Rốt cục, giữa thiên địa cuồng phong đột nhiên ngừng, trong mắt thiên địa rộng mở trong sáng, Dương Tiễn sững sờ một chút, sau đó cấp tốc bứt ra lui trở về, chui vào trong huyết vụ, tìm cái hồ cát nằm xuống, lẳng yên quan sát phía trước .

Huyết sát trung ương, Vô Phong chi địa!

Cái kia ngàn trượng đường kính hình tròn khu vực, giờ phút này chính bộc phát liên thiên đại chiến!

Có hơn trăm người ảnh tại cái thằng kia giết, càng có hơn mười đầu như là trước đó thấy quái xà huyết sắc cự thú, cũng tại nơi đó liều mạng ngăn cản cái này hơn trăm người ảnh!

Tại hình tròn khu vực chính giữa có tòa không lớn thổ sơn, giống như là một tòa phần mộ, lại tựa hồ là một cái đầu lâu, vô biên huyết khí từ cái kia 'Thổ sơn' bên trong lan tràn ra, tại ngàn trượng bên ngoài cuốn lên tầng tầng sát khí .

Hiển nhiên, hơn trăm người ảnh liền là muốn bỏ nhào vào cái kia thổ sơn phụ cận, mà hơn mười cái huyết sắc cự thú liều chết ngăn cản lấy .

"Cơ duyên sợ là ngay tại nơi đó, " Dương Tiễn đau khổ nhíu mày .

Ai, tu vi quá thấp, bên trong đại chiến nhân vật, cái nào không phải có thể phi thiên độn địa tu sĩ?

Những cái kia hình thể khổng lồ huyết sắc thú linh, cái kia không phải có thể một thanh nuốt mình tồn tại?

Càng thêm hồng hét là, cái kia ngàn trượng bên trong không sóng không gió, không có cái này đầy trời huyết sát che chắn, hắn cũng không cần muốn từ hậu phương vụng trộm trà trộn vào đi gốc rễ .

Làm sao xử lý?

Chẳng lẽ nhập bảo sơn lại muốn tay không mà về?

Huyền công đột phá cơ duyên a ...

"Được rồi, cái gì cũng không bằng mạng nhỏ trọng yếu, tốt đẹp tiên đồ chờ lấy ca, loại này thập tử vô sinh cục diện, vẫn là thôi đi ."

Dương Tiễn gật gù đắc ý một trận, mặc dù trong lòng không bỏ, mà lại Linh giác y nguyên rục rịch, nhưng hắn căn bản không có tiến lên khả năng .

Vô Phong khu vực, Vô Phong khu vực!

Dương Tiễn chỉ có thể hậm hặn dậm chân một cái, quay người liền muốn đi tìm lại lịch .

Đột nhiên, một mực vận chuyển huyền công hơi đình trệ, Linh giác rung động, tựa hồ tại chỉ dẫn Dương Tiễn .

Dương Tiễn hơi nghi hoặc một chút nhìn về phía bên trái bão cát tràn ngập chi địa, hơi suy tư, thấp bé lấy thân hình, trước lui về phía sau một điểm, lại hướng phía Linh giác chỉ dẫn chi địa tiến lên .

Đi tới đi tới, đầy trời trong bão cát, hắn đột nhiên thấy được một phương đen kịt bia đá, liền đứng ở Vô Phong, có gió đường ranh giới bên trên.

Bão cát không thể xâm, huyết khí không thể mục nát, tựa hồ còn tại chìm chìm nổi nổi, tản ra một cỗ phần hện cùng cuồng nộ chi ý .

Dương Tiễn trộm đạo đi vào nhìn, thỉnh linh nhìn thấy bia đá kia chính diện viết bốn cái hết sức phức tạp Cổ Lão văn tự .

Dương Tiễn tự hỏi chưa thấy qua loại này vẫn tự, nhưng cái này bốn chữ lớn cỡ gánh chịu tin tức, lại là trong khoảnh khắc nhưng tại tâm .

Vu vẫn chi địa!

Không cam lòng!

Phạt thiên!

Chiến tử!

Cũng thế!

Lấy thân tế tổ thần!

Chảy máu thường hậu nhân!

Phàm ta Vu tộc tử đệ người, có thể nhập nội lấy đi chiến vu tinh huyết!

Thân này nhưng vẫn! Vu không thể bại!

Dương Tiễn tâm thần không hiểu rung động, đứng tại trước tấm bia đá ba trượng, thật lâu không thể bình tĩnh .

Đúng lúc này, thanh linh nghe từng tiếng lạnh hô quát từ Vô Phong chi địa mà đến, Dương Tiễn ngẩng đầu nhìn lại, không khỏi trở mắt căn răng .

"Ai tại bia đá bên cạnh tránh chiến? Lại là người!"

Cái kia tuyệt thế tiên tử từ trên trời lao xuống, trong tay Thanh kiếm tung xuống từng đạo từng đạo kiếm ảnh .

Thanh Liên!

Lại là nàng!

Mà lại mỗi lần xuất thủ liền mang theo lạnh lẽo sát khí!

Dương Tiễn đập nôi chìm thuyền, vận chuyển hết tốc lực Bát Cửu Huyền Công đệ nhất trọng, trong lòng nổi lên căm giận ngút trời, nhưng cũng muốn ở cái này nữ nhân trên người cạo xuống một khối huyết nhục!

Đột nhiên xảy ra dị biến!

Bia đá kia bên trong vậy mà vuron một cái huyết sắc đại thủ, trực tiếp bắt lấy Dương Tiễn thân hình, đem Dương Tiễn kéo hướng bia đá!

Phù một tiếng nhẹ vang lên, Dương Tiễn nửa tiếng kêu thảm cũng không kịp kêu đi ra, giống như là bị bia đá trực tiếp nuốt lấy, thân ảnh biến mất vô tung .

Mà cái kia từng đạo từng đạo kiếm ảnh rơi xuống, đinh đinh đang đang vang lên một trận, lại tại trên tấm bia đá không có để lại nửa điểm dấu vết .

Cái kia tuyệt mỹ đạo cô rơi vào trước tấm bia đá phương, nhẹ nhàng nhún mảy, thấp giọng lẩm bẩm câu, quay người xông về bên kia đại chiến liên miên .

"Vậy mà dễ hấn được tạo hóa, hừ! Lưu người sẽ chỉ làm tâm thần ta không yên, sẽ làm giết chỉ lấy toàn ta đạo tâm ."

Nói xong, nàng cái kia tuyệt mỹ trên mặt mang theo một chút cao ngạo, tiến lên đầu nhập vào chém giết bên trong chiến trường .

Vị này ngược lại là kẻ hung hãn, biết Dương Tiễn vốn là ghi hận nàng, mỗi lần xuất thủ càng là không chút lưu tình .

Chỉ là hôm nay biến cố về sau, Dương Tiễn cùng nàng đã là tuyệt đối tử thù, ngày sau chắc chắn chém giết một trận, cả hai cũng chỉ có thể tồn một .

Nếu là Dương Tiễn không tới đây, có lẽ trong thời gian ngắn còn không thể đối nàng tạo thành bất cứ uy hiếp gì, thậm chí sẽ bị nàng truy sát mấy lần .

Nhưng, Dương Tiễn tới, vẫn phải, tiến vào ...

Mệnh số như thế, quả nhiên là phúc nguyên thâm hậu, đạo tổ phù hộ .

...

PS: Rõ ràng! Cầu cất giữ, cầu đề cử! Sách mới nằm non, có cái gì đều đập tới đi! Nhị Lang ngày mai bắt đầu thuê biển, cuối cùng không cần uất uất ức ức!

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Đột phá công cùm xiềng xích!

Như lấy Dương Tiễn hiện nay chỗ thời đại làm điểm xuất phát, dọc theo thời gian trường hà hướng lên ngược dòng tìm hiểu, có nhiều như vậy huy hoàng vô biên Hồng Hoang đại thế, chìm nổi tại đàng đàng vô tận thời gian bên trong .

Thượng cổ lúc, Vu Yêu đại chiến Loạn Thiên, sinh linh đồ thán, quét sạch ba ngàn đại thế, Vu Yêu đại chiến kéo dài mấy cái nguyên hội .

Một Nguyên hội, làm một lượng tiết số lượng, vì mười hai vạn chín ngàn sáu trăm năm!

Chỉ là một trận đại chiến, liền đánh mấy chục vạn năm! Có thể nghĩ vu, yêu hai tộc lúc ấy là bức nào cường hãn!

Mấy chục vạn năm đều đánh không riêng tộc nhân, đều đánh không hết tự thân khí vận!

Mà nhân tộc, khi đó cũng bắt quá tại hai tộc đại chiến trong khe hẹp, gian khổ cầu sinh tồn, lay lắt cầu hơi tàn .

Nhân tộc từ sinh ra về sau, vừa khổ khổ kinh doanh mấy cái nguyên hội, thật vất vả lớn mạnh, lại bị yêu tộc trắng trợn đồ sát cơ hồ diệt tuyệt!

Khi đó, Vu Yêu đại chiến đã bắt đầu, yêu tộc lấy nhân tộc chi Huyết Hồn tế luyện Vô Thượng Tiên Binh lục vu kiếm, cuối cùng trêu ra nhân tộc huyết cừu, cho đến hôm nay, còn không chết không thôi .

Vu Yêu trước khi đại chiến thời đại, thì có thể coi là 'Hồng Hoang viễn cổ', như vậy là đếm không hết bao nhiêu nguyên hội trước đó chuyện xưa, khi đó giữa thiên địa nhân vật chính, là Long, Phượng, Kỳ Lân .

Cái kia tam tộc càng là dữ dội, một trận mấy trăm vạn năm đại chiến, đem trọn cái vô tận Hồng Hoang thiên địa ngành sinh sinh đánh nát, đục xuyên, tạo thành lấy năm bộ châu làm chủ, ba ngàn đại thế giới, vô số tiểu thế giới làm phụ cách cục .

Lại trước đó, đã lưu truyền không nhiều, ghi chép không rõ, để lại đại năng chính là bây giờ thành thánh cái kia sáu vị, cho nên thế nhân cũng không có biết long phượng kiếp nạn trước đó xảy ra chuyện gì .

Nhưng giữa thiên địa đệ nhất kiếp, lại là vận linh mọi người đều biết cố sự .

Nghe đồn khai thiên lượng kiếp, có ba ngàn Tiên Thiên Thần Ma vẫn lạc . Đại đạo ẩn tung, thiên đạo thành hình, Hồng Hoang bắt đầu.

Khai thiên người vì đại thần Bàn Cổ, Bàn Cổ nguyên nhân kinh thiên, hảm địa, chèo chống cả phiên thiên địa, cuối cùng kiệt lực mà chết.

Bàn Cổ sau khi chết, hai mắt hóa thành nhật nguyệt, sợi tóc hóa thành đầy trời Tinh Thần, cột sống hóa thành trụ trời Bất Chu Sơn, nguyên thần Nhất Khí Hóa Tam Thanh, đây là bây giờ đạo môn Tam Thanh thánh nhân chi theo hầu .

Mà Bàn Cổ đại thần huyết nhục tinh nguyên hóa thành nhất tộc, tên là vu .

Vu tộc sinh ra thần lực, kế thừa Bàn Cổ huyết mạch, nhưng di sơn đảo hải, truy tinh từng ngày, tùy ý thao túng phong vũ lôi điện .

Vu tộc bên trong, lại lấy mười hai tổ Vu Thần thông rộng rãi, vì lúc ấy thay mặt đỉnh tiêm đại năng .

Về sau, Vu tộc tại đại địa phía trên phồn diễn sinh sống, có khai thiên công đức che chở, tộc vận hưng thịnh, thời gian dần trôi qua trở thành thứ nhất đại tộc, thống ngự toàn bộ đại địa .

Nhưng mà, cùng Vu tộc đồng thời phát triển, vẫn còn có đại biểu Hồng Hoang vận linh nhất tộc, yêu .

Yêu tộc xuất hiện hai vị Đế Hoàng, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, lại có hỗn độn Tiên Thiên Linh Bảo Đông Hoàng Chung trấn áp khí vận, càng đến đại tạo hóa, tại Bất Chu Sơn đỉnh chớp lập xuống thượng cổ Thiên Đình, đến thiên địa khí vận gia thân, này đối với kháng Vu tộc khai thiên công đức .

Yêu tộc bên trong cũng là người tài ba xuất hiện lớp lớp, yêu sư Côn Bằng càng là lúc ấy trước hết nhất bước vào Chuẩn Thánh cảnh giới đại năng một trong, càng có yêu tộc mười thánh đối kháng Vu tộc mười hai Tổ Vu .

Yêu tộc cùng Vu tộc từ phát triển đến cường thịnh, thủy chung lực lượng gần, yêu tộc thành lập Thiên Đình về sau, lại danh xưng quân hạt thiên địa, ả ả ử ử ép Vu tộc một đầu.

Vu Yêu chi chiến, kỳ thật không thể tránh né, trước trước sau sau đại chiến ba lần, trong lúc này, cũng lưu lại 'Hậu Nghệ Xạ Nhật', 'Khoa Phụ Trục Nhật', 'Hậu Thổ nương nương thân hóa Lục Đạo' các loại làm cho lòng người tri hướng về điển cố.

Đáng tiếc.

Hai tộc đại chiến mấy chục vạn năm, tạo thành vô biên sinh linh đồ thán, càng là ngàn sinh sinh đánh hụt tự thân khí vận, công đức.

Chu Thiên Tinh Đấu đại trận, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, càng là trở thành thiên địa có một không hai!

Đáng tiếc.

Nếu không có Nữ Oa thành thánh, lấy thánh nhân chi năng bảo toàn yêu tộc sau cùng một tia khí vận, yêu tộc tại Hồng Hoàng năm bộ châu căn bản không có bất luận cái gì không gian sinh tồn.

Mà nếu không có Tổ Vu Hậu Thổ thân hóa Lục Đạo, Vu tộc có lẽ căn bản ngay cả nhất là nghèo khổ Bắc Câu Lô Châu đều không thể dừng lại, chớ nói chi là còn có rất nhiều tộc nhân đi vào địa phủ nhậm chức, kéo dài tộc vận.

Bây giờ,

Giữa thiên địa nhân vật chính, là nhân tộc.

Tam Hoàng đại hưng, Ngũ Đế bên trong kế, tại cái kia năm bộ châu chi địa, nhân tộc tụ tập giữa thiên địa chín thành khí vận.

Ngay tiếp theo cũng ảnh hưởng đến ba ngàn đại thế giới, để bởi vì Vu Yêu đại chiến mà hoàn toàn thay đổi ba ngàn đại thế, cũng biến thành lần nữa huy hoàng, lần nữa tràn đầy sinh cơ.

Đạo môn, cũng bởi vậy hưng thịnh, nhưng là nói sau.

Dương Tiễn biết rõ những này, cho nên khi hắn bị bìa đá hút tới chỗ này vị trí về sau, nhìn qua phía kia nửa trượng bên cạnh dáng dấp hình vuông ao nước, còn có trong ao cái kia ngũ thái trong suốt chất lỏng về sau, ngoại trừ trong lòng kích động, huyền công khát vọng, hắn tự thân, lại nhìn không được có chút buồn vô cớ.

Một lát trước, hắn vừa xâm nhập cái này nhỏ hẹp 'Thạch thất'.

Một tên người mặc Huyết Sắc Chiến Giáp, vết máu đầy người, khuôn mặt càng là mơ hồ không rõ bóng người, trực tiếp bắt lấy Dương Tiễn bả vai.

"Ta hỏi ngươi! Hiện tại là khi nào?"

"Hiện tại là ..."

"Yêu tộc có thể diệt? Tộc ta nhưng thắng?"

Loại kia bức thiết, loại kia vội vàng, loại kia tâm thần bất định, loại kia mờ mịt, để Dương Tiễn run lên trong lòng.

Bóng người này nói là một loại rất tối nghĩa ngôn ngữ, nhưng cũng không ảnh hưởng Dương Tiễn trực tiếp hiểu thông cái này trong lời nói hàm nghĩa.

Hắn đã cảm giác được, bóng người này là như thế suy yếu, phảng phất trong gió nhen, mình một hơi thổi hơi lớn một số, hắn liền sẽ trực tiếp tan rã.

Đây không phải thần hồn, càng không phải là cái gì hồn phách, đây chỉ là một cỗ chấp niệm.

Một cỗ chiến ý bất khuất, vung đi không được chấp niệm.

"Tiền bối ..." Dương Tiễn do dự một chút, vẫn là đem mình biết những này, cũng là sự phụ cho mình nói qua Hồng Hoàng lịch sử một phần nhỏ, nói cho bóng người này nghe.

Nghe tới Vu Yêu đều tổn hại, rời khỏi thiên địa đại vũ đài lúc, bóng người kia ngửa đầu cười to, mặc dù khuôn mặt mơ hồ, lại có hai hàng nhiệt lệ hóa thành điểm điểm quang vũ ...

Mà tùy theo, bóng người này cũng hóa thành điểm điểm quang vũ, dần dần biến mất không thấy gì nữa ...

Không có để lại bất kỳ lời nói nào, chỉ là muốn nghe một chút, nắm đó bọn hắn vô số huynh đệ, vô số đồng đội, vấy nhiệt huyết, ném đầu một trận chiến, đến cùng là dạng gì kết quả.

Có lẽ, vị này Vu tộc tiền bối hỏi là lần đầu tiên Vu Yêu đại chiến, lần thứ hai Vu Yêu đại chiến lúc cổ sự, nhưng đã cách bây giờ quá mức xa xôi.

Nhân tộc đại hưng, cũng là cần thời gian, từ Vu Yêu rút lui, đến nhân tộc hưng thịnh cho tới bây giờ cường thịnh cấp độ, lại là qua không biết bao nhiêu nguyên hội.

Chỉ là một tia chấp niệm, đau khổ chờ đến hiện tại .

"Có lẽ, ta nhận người lưu lại ân huệ, nên nói câu nói láo lờ gạt người ."

"Đáng tiếc, ta ngay cả vu đều không phải là, miễn cưỡng xem như cái nhân tộc đi."

Dương Tiễn lắc đầu, ngồi ở cái kia bên cạnh ao, không dám quá mức chủ quan, trước dùng ngón tay dính một giọt Ngũ Thái Tinh Tùy đến tay .

Chỉ một thoáng, thân thể rung động, Bát Cửu Huyền Công tự hành vận chuyển tới cực đoạn!

Mà cái kia một giọt Ngũ Thái Tinh Tùy, vậy mà chui vào mình xương ngón tay, xương ngón tay rung động, một cổ ngón tay bị đánh nát đau đớn đánh tới, nhưng thoáng qua biến thành để cho người ta mê say thoải mái dễ chịu!

"Ừm..."

Dương Tiễn có chút đỏ mặt khẽ hừ một tiếng, mờ trùng hai mắt, mừng như điên thần sắc sôi nổi tại gương mặt từ lên!

Cảm thấy!

Cái kia khóa lại mình lực lượng cực hạn gông cùm xiềng xích! Vậy mà xuất hiện một tia khe hở!

Thậm chí hần hiện tại không còn cần bất luận cái gì bảo vật, chỉ cần tiếp xuống động viên tu hành, liền có thể lợi dụng đạo khe hở này, đem gông cùm xiềng xích hoàn toàn phá vỡ!

Nhưng! Trước mặt hần thể nhưng là một ao chiến vu tinh huyết!

"Ha ha ha ha! Đại tạo hóa! Đại tạo hóa a!"

Dương Tiễn ngửa đầu cười to, cái kia vui vẻ, cái kia vui thích, quả nhiên là không cách nào che giấu, cũng không cần che giấu!

Cái kia tên là Thanh Liên ác bà nương, chờ ca ở chỗ này ra ngoài!

Ách, không đúng, lấy một cái tu vi đều chẳng qua tiên cừu gia làm mục tiêu, không khỏi quá mức không phóng khoáng .

Mình đoán hần là vô thượng đại đạo! Mình muốn đi, lại là vô cùng chặt vật nhục thân thành thánh đường!

Mà lại thịt này thân thành thánh cũng không phải là hậu thế tùy tiện cho xưng hô, đó là một loại cảnh giới! Đi theo đại thần Bàn Cổ! Phá vỡ thiên địa gông cùm xiềng xích!

Hít sâu một hơi, Dương Tiễn bình tĩnh lại, đem trên người đã rách rưới quần áo bỏ đi, đối ao trần trụi trực làm cái đường vải chào, từ từ bước vào trong đó .

Vu, chính là Bàn Cổ tinh nguyên máu thịt bên trong dân sinh cường hoành chủng tộc, lấy chiến thể cường hoành lấy xưng .

Bát Cửu Huyền Công chính là Bàn Cổ đại thần để lại vô thượng công pháp, nhục thân thành thánh hiện nay biết duy nhất có thể đi đường, mặc dù cuối cùng một thiên hư hao, nhưng còn sót lại tám thiên cũng là kinh thể chỉ côi bảo!

Nếu là vật gì nhưng uẩn dưỡng Bát Cửu Huyền Công, Bàn Cổ tinh huyết tự nhiên là cực kỳ hoàn mỹ; mà tuân theo Bàn Cổ huyết mạch Vu tộc tinh huyết, nhưng cũng là vật đại bổ .

Hần biết, lúc này kỳ thật cũng có nguy cơ ẩn nấp, cái kia chính là ở bên ngoài đại chiến hơn trăm tên tu sĩ .

Quả quyết muốn tại bọn hần chạy đến nơi đây trước đó, đem những này chiến vu tinh huyết hấp thu xong tất, phá vỡ gông cùm xiềng xích, thậm chí nhất cử đột phá Bát Cửu Huyền Công đệ nhị trọng!

Đại đạo chuyển đi, hôm nay nhảy lên!

Dương Tiễn nhắm mắt, yên lặng thể ngộ huyền công áo nghĩa, cái kia ngũ thái trong suốt một ao huyết dịch, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được, thời gian dần trôi qua hạ lạc .

Mà Dương Tiễn trong lòng, một đạo mơ hồ lại vô cùng vĩ ngạn thân ảnh chậm rãi ngưng tụ, hai tay kinh thiên, hai chân chống đất .

Dương Tiễn một lòng quan tượng, trong lòng nổi lên rất nhiều minh, mà các vị trí cơ thể, lại vang lên sóng cả bành trướng thanh âm, phảng phất thân có giang hà, gọn sóng ngập trời .

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Huyền công thay máu

"Đại đạo doanh thiếu, cần khôn diễn diễn, đường lấy văn sinh, huyết theo cốt linh ..."

Dương Tiễn trong lòng quanh quẩn từng câu đại đạo thanh âm, thanh âm kia không cách nào hình dung, càng không thể dùng loại nào từ ngữ đi miêu tả, đi hình dung.

Hắn đắm chìm trong loại trạng thái này, căn bản không phát hiện được thời gian biến hóa, cũng không biết bên ngoài xảy ra chuyện gì.

Chỉ là một lòng một ý tham tường đại đạo, nắm chặt phần cơ duyên này, triệt để thu nạp những cái kia đã cất giữ không biết bao nhiêu năm chiến vu Bảo huyết, cũng hóa đi trong đó còn thừa không có mấy chiến ý, bạo ngược ý chí, cũng không lưu lại bất kỳ tai họa ngầm nào.

Nhưng hắn cũng không tỉnh lại, ngược lại bắt đầu bế quan tu luyện.

Phần này chiến vu Bảo huyết, cho hắn chỗ tốt thật sự là rất rất nhiều.

Mà lưu lạc ở đây mà chết vị này chiến vu, thực lực cũng thấp phần cường đại, đã chạm đến Đại Vu cánh cửa, hẳn trên người huyết mạch cũng biến thành vô cùng tinh thuần, ẩn chứa so phổ thông chiến vu càng thịnh vượng Bàn Cổ ý chí.

Vén vén là Dương Tiễn quan tường cái kia mơ hồ hình ảnh, cũng đã là cơ duyên lớn lao!

Càng không nói đến, Dương Tiễn nhờ vào đó mở ra gong cùm xiềng xích, nhất cử đến Bát Cửu Huyền Công đệ nhất trọng chân chính cực hạn, đem xương cốt rèn đúc như là hoàn mỹ bạch ngọc, cơ bắp càng là rèn như Vu tộc chiến thể như vậy, mà nổi nghiệp tục hát vang khai hoàn, bước vào Bát Cửu Huyền Công đệ nhị trọng!

Đây không phải phổ thông trên ý nghĩa huyền công đột phá!

Làm Dương Tiễn đột phá thiên địa bày gong cùm xiềng xích về sau, trong lòng nổi lên ngộ ra, một loại cảm ứng.

Chỉ có tại đệ nhất trọng bắt đầu đã đột phá thiên địa gong cùm xiềng xích, chạm đến đệ nhất trọng cực hạn, mới xem như chân chính đi lên nhục thân thành thánh đại lộ!

Không phải, Bát Cửu Huyền Công cũng chỉ bất quá là một loại huyền ảo cao minh rèn thể chi pháp thôi.

Mà Dương Tiễn, lại là cái thứ nhất phóng ra bước này huyền công người tu hành!

Từ nay về sau, trong hồng hoang tất cả tu hành Bát Cửu Huyền Công người, lúc này lấy Dương Tiễn nhất là khác biệt!

Dương Tiễn khác khả năng không biết, sau này Mai Sơn huynh đệ bên trong lão đại Viên Hồng, kỳ thật cũng là Bát Cửu Huyền Công người tu hành, chiến lực cường hãn, chỉ bất quá không bằng phong thần lúc nguyên bản Dương Tiễn thần thông quảng đại thôi.

Bây giờ bắt đầu, Dương Tiễn lại có thể lác đác cười khế, chỉ cần tiếp tục như thế một đường đột phá cực hạn, đánh vỡ gong cùm xiềng xích, gặp được Viên Hồng về sau, sợ là vừa đối mặt là có thể đem đối phương trực tiếp cầm xuống.

Vì sao cái khác người tu hành không đi đánh vỡ thiên địa lưu lại gong cùm xiềng xích?

Không có gì ngoài tìm không thấy phương pháp bên ngoài, sợ cũng cùng đương kim đại thế có quan hệ.

Đầu tiên, có thể được đến Bát Cửu Huyền Công, khẳng định là đạo môn tam giáo đệ tử, hơn nữa còn là thích hợp tu hành nhục thân đệ tử, phần lớn lại là đạo môn ba bốn đại đệ tử.

Đạo môn chủ lưu chính là thuận thiên ứng, mượn thiên địa chi thế, loại tư tưởng này thâm căn cố đế, có rất ít đệ tử sẽ đi đánh vỡ, dám đi đánh vỡ thiên địa gong cùm xiềng xích, đây là hãn một.

Mà Bát Cửu Huyền Công đệ nhất trọng đã mười Phân Thần dị, tu luyện tới viên mãn nhưng một cánh tay giờ lên 9999 cân vật nặng, viên mãn về sau liền lập tức bắt đầu tu hành đệ nhị trọng, đây là thứ hai.

Đương nhiên, tự nhiên có người cùng Dương Tiễn, có thể cảm giác được 'Viên mãn bất mãn', thăm dò lên trên tìm lại gặp phải thiên địa gong cùm xiềng xích, mà phần này gong cùm xiềng xích căn bản không biết như thế nào đánh vỡ.

Hỏi thăm sư trưởng? Đạo môn nhị đại đệ tử phần lớn đã là đương thời đại năng, lại thật là ít có luyện thể người, tất nhiên là đối Bát Cửu Huyền Công không có nghiên cứu.

Đây chính là thứ ba.

Đương nhiên, nguyên nhân chủ yếu nhất, vẫn là Bát Cửu Huyền Công người tu hành quá mức thừa thót, chiều hướng phát triển chính là Nguyên Thần đạo.

Thậm chí liền ngay cả truyền công cho Dương Tiễn Ngọc Đình chân nhân, có lẽ cũng không biết Bát Cửu Huyền Công đệ nhất trọng, liền có như vậy thiên địa gong cùm xiềng xích tồn tại...

Bây giờ, Dương Tiễn dưới cơ duyên xảo hợp được một ao chiến vu Bảo huyết, cũng bởi vậy cạy mở đệ nhất trọng gong cùm xiềng xích.

Lúc vậy. Mệnh.

Nhưng tùy theo, Dương Tiễn tu hành sau khi, trong lòng liền là một trận đắng chát.

Đây mới là đệ nhất trọng a!

Chỉ là đơn giản nhất đệ nhất trọng a!

Hắn muốn đạt tới cực hạn, vậy mà liền cần như vậy bảo vật!

Sau này cảnh giới, nhất trọng khổ sở nhất trọng, từng bước liền như là lên trời! Cần phải mượn vật gì? Lại cần tự thân nỗ lực bao nhiêu tâm huyết!

Nhưng nếu để hắn cứ thế từ bỏ đột phá cực hạn,

Chỉ là viên mãn liền bước vào tiếp theo trọng, Dương Tiễn trong lòng lại là cực lớn không muốn, cực lớn không cam lòng!

Chỉ vì hắn đột phá gong cùm xiềng xích, đến cực hạn lúc, loại kia thoải mái, loại kia thoải mái, loại lực lượng kia bạo tăng mấy lần, gấp mười lần nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly, thật sự là đối với tu hành người lớn lao dụ hoặc!

Tĩnh tâm tu hành, tĩnh tâm tu hành, mù kích động cái gì kinh.

Trời mới biết đệ nhị trọng thiên địa gong cùm xiềng xích cần phải mượn vật gì đột phá, mà Dương Tiễn, càng muốn dựa vào bản thân đi đột phá!

Hắn không biết mình thực lực đến tột cùng như thế nào, nhưng trong lòng không hiểu nổi lên một cỗ chiến ý, hắn muốn đợi những tu sĩ kia giết tiến đến, sau đó vurun người đứng dậy, cười to ba tiếng, cầm những tên kia cân nhắc một chút nắm đầm của mình!

Mặc dù ý nghĩ này... Không để ý đến hắn không mặc quần áo sự thật...

Nhưng, Dương Tiễn lúc này quả thật có loại này lực lượng, cũng có chèo chống phần này phần khích thực lực!

Đáng tiếc, Dương Tiễn thu nạp xong một ao Bảo huyết, vẫn không có nghe được cái gì phá vách tường vang động.

Hắn cũng không vội, tiếp tục tu hành, còn đạo ngoại mặt không có đánh tới mà thôi.

Đệ nhất trọng chịu xương rèn gân cảnh giới đã mười phần vững chắc, nhục thân đặt xuống vô cùng nện vững chắc cơ sở!

Trong hoảng hốt có loại ảo giác, hắn lúc này, Nhất quyền có thể phá Thanh Sơn, một cước nhưng nát sơn nhạc!

Đệ nhị trọng càng là cần trải qua sáu lần thay máu, đem nhục thân chi lực cực điểm thăng hoa!

Mượn chiến vu Bảo huyết chi lực, Dương Tiễn đã hoàn thành bốn lần thay máu, thể nội huyết dịch đã hiện ra một loại trong suốt sáng tỏ màu đỏ, nếu là máu tươi của hắn ngưng đọng, đem như là hồng ngọc, sáng chói chói mắt.

Mà lúc này Dương Tiễn quanh thân huyết dịch ẩn chứa lực lượng, càng là kinh người!

Bát Cửu Huyền Công huyền diệu vô cùng, Dương Tiễn cùng người lúc đối chiến, ngoại trừ điều động thân thể tứ chi trăm mạch lực lượng, càng có thể để huyết dịch phun trào, gia trì tự thân!

Nếu là toàn thân huyết dịch sôi trào, Dương Tiễn tự thân lực lượng có thể trong nháy mắt gấp bội, đây vẫn chỉ là thay máu bốn lần công hiệu!

Mà thay máu sáu lần về sau, loại hiệu quả này có lẽ còn có thể gấp bội!

Ách, không đúng...

Dương Tiễn thể ngộ huyền công, khước miệng lại nổi lên một nụ cười khổ .

Bát Cửu Huyền Công đệ nhị trọng, tên là Bàn Huyết, mỗi lần thay máu đều là một lần thoát thai hoá cốt, lấy thay máu sáu lần vì viên mãn, thay máu năm lần nhưng tu hành đệ tam trọng .

Nhưng, vì sao là số lượng 'Sáu' ?

Nên là chín mới đúng!

Chẳng lẽ đây chính là đệ nhị trọng công cùm xiềng xích vị trí? Vừa nghĩ tới đằng sau ba lần thay máu, muốn liên tục đột phá ba lần cực hạn, mới có thể chân chính nắm giữ Bát Cửu Huyền Công đệ nhị trọng tinh nghĩa, Dương Tiễn trong lòng liền là một trận kêu cha gọi mẹ .

Cái này Bát Cửu Huyền Công thật sự là ...

Rất khó khăn luyện! Quá chịu người! Quá gian nan!

Nhưng nếu không phải như thế, lại như thế nào đứng tại ức vạn người tu đạo phía trên?

Chỉ có thể nói, vừa vào đạo này, liền đã nhất định nỗ lực tu sĩ khác gấp trăm lần, nghìn lần đại giới, mới có thể cực điểm huy hoàng, đứng ở giữa thiên địa .

Tu hành không biết bao lâu, Dương Tiễn rốt cục tránh ra nặng nề hai mắt, cảm giác hai mắt giống như là bị bột nhão dán lên.

Hắn nhìn lấy tựa hồ không có chút nào biến hóa thạch thất, một trận vò đầu, không biết là những tu sĩ kia quá mức phế vật, vẫn là bên ngoài đã xảy ra chuyện gì bùng, căn bản không ai đã quấy rầy mình .

Vừa định đứng lên, nhưng Dương Tiễn lại kinh ngạc phát hiện, mình giống như bị khảm nạm đến trong viên đá, quanh thân da thịt bên ngoài đều là cứng rắn .

Hoi dùng sức thoáng gãy dựa, liền nghe 'Ken két' vỡ vụn âm thanh bên tai không dứt, một tầng lại một tầng 'Đá vụn' ở xung quanh người tuôn rơi xuống .

Phí hết nửa ngày kinh, Dương Tiễn mới từ cái kia khô cạn trong hồ bật đi ra .

Xoay người nhìn lại, trong hồ lại đều là một mảnh màu đen xám thạch phiến, có dây nửa tắc, ần ần có thể chấp vá ra một cái ngồi xếp bằng hình người .

Đây là mình bốn lần thay máu bài xuất phế vật đi.

Đứng lên về sau, Dương Tiễn cửa sau đột nhiên một trận căng thẳng, liền nghe 'Phốc' một tiếng, Dương Tiễn cả người thoải mái rất nhiều .

Hắn là thoải mái, nhưng cái này nho nhỏ thạch thất trong nháy mắt trở nên chướng khí mù mịt, ngay cả hắn cái này kẻ đầu têu đều chịu đựng không nổi, che miệng mũi liền xông về thạch thất đóng chặt cửa đá .

Đưa tay đẩy, cảm giác mình vô dụng quá nhiều khí lực, cái này cửa đá lại ầm ầm nổ nát vụn, lộ ra thạch thất bên ngoài hành lang rất dài ...

Một cổ gió thổi tới, Dương Tiễn toàn thân có chút thanh lương cảm giác, cúi đầu xem xét, da mình vậy mà trong suốt sáng long lanh, bên trong mạch máu có thể thấy rõ ràng .

Tranh thủ thời gian vận chuyển huyền công thu hồi như vậy kỳ dị chi cảnh, lại tìm thân quần áo cho mình mặc vào, sau đó Tiểu Tâm Dực cánh từ trong dừng đạo hướng ra phía ngoài hành tẩu .

Hắn lúc này chưa tu hành nguyên thần chi đạo, nhưng theo huyền công đi tới một bước dài, hồn phách của hắn chi lực cũng cường thịnh rất nhiều lần, đã có thể thả ra linh thức điều tra Phương Viên trăm trượng .

Không có người?

Hắn tựa hồ thân ở dưới mặt đất, theo đường hành lang một đường hướng lên, Dương Tiễn đến một chỗ môn hộ, chính là cái kia mặt đem hắn trực tiếp đưa vào Bảo huyết trước đó bia đá .

Trong lòng không hiểu nổi lên cảm khái, cũng không biết mình lần bế quan này đi qua bao nhiêu thời gian, tâm hắn cảm giác tựa hồ thời gian không ngắn .

"Ra ngoài tìm cái kia gọi Thanh Liên ác bà nương tính sổ sách!"

Dương Tiễn hít sâu một hơi, lần này không chế sức mạnh, nhẹ nhàng đẩy hạ bia đá kia, sau đó ... Lúng túng phát hiện bia đá không nhúc nhích tí nào .

"Khục!"

Lần này vận khởi một thành khí lực, chậm rãi đẩy tại trên tấm bia đá, tấm bia đá này chậm rãi hướng ra phía ngoài dịch chuyển khởi, ngược lại là không có để Dương Tiễn ra lần thứ hai xấu .

Đây cũng là vị kia chiến vu vì kiểm nghiệm được hấn Bảo huyết Vu tộc hậu nhân chiến thể, lưu lại một đạo khảo nghiệm đi.

Nếu là chiến thể chi lực không đủ, lại là không cho bước ra nơi đây .

"Vu tộc, " Dương Tiễn cất bước mà ra, ánh mắt liếc nhìn bốn phía, đã thấy giữa thiên địa mênh mông một mảnh, nơi nào còn có cái gì huyết vụ, nơi nào còn có ngọn gió nào cát?

Lọt vào trong tầm mắt tất cả đều còn cát, khắp nơi đều là bão cát .

Chỉ có toà kia bị gió cát che giấu hơn phân nửa to lớn xương đầu còn đứng vững tại cái kia, hướng Dương Tiễn chứng minh, hấn xác thực tới qua nơi đây .

Dương Tiễn đang muốn cất bước tiến đến điều tra, một đạo lưu quang từ chân trời rơi xuống, bị hù toàn thân hấn đề phòng .

Nhưng theo cái kia lưu quang tới gần, hấn cảm thấy một cỗ thân thiết khí tức .

"Sur phụ! ?"

Dương Tiễn vừa sợ có tin mừng, đưa tay một trái, đem cái kia lưu quang nắm trong tay, lại là một cái lớn chừng bàn tay ngọc phù .

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Không biết sống chết

'Đồ nhĩ, người bé quan đã có hai năm lại chín tháng, chắc hẳn lúc này đã có ở đời này ở giữa tự vệ thủ đoạn .

Vì sư còn có một chuyện cần giao du hỗn độn, chậm trễ chút thời gian không thể ở chỗ này lưu lại, người cần một đường cẩn thận .

Này ngọc phù sau đó đem nhưng sẽ tiến hành dùng, vì sư biết người quả niệm ấu muội, có thể đem thân người ảnh ngôn ngữ ghi chép trong đó, vật này nhưng tự hành trở về Ngọc Tuyên Sơn, làm các người huynh muội tạm thích ứng câu thông chỉ dụng .'

"Sư phụ ..."

Dương Tiễn trong lòng trăm mối cảm xúc ngổn ngang, vành mắt đều bỗng nhiên có chút phiếm hồng .

Mới tới Hồng Hoang lúc, hấn một thân tàn tật, nằm tại giường đất trên không thể động đậy, mẹ kế bỏ trốn, nhà chỉ có bốn bức tường, từng lấy hết nhân gian trăm vị, nhìn khắp cả thối đời nóng lạnh .

Vì cái gì hấn đối dương Tiểu Thiên như thế sùng ái? Coi trọng như vậy?

Còn không phải tâm hấn xám ý lười lúc, liền là dựa vào lấy một chút xú bảo hộ muội muội, thù hộ muội muội tín niệm, mới gian nan chống đỡ xuống!

Tìm tiên vạn dặm đường, nói đến chỉ là hai ba câu nói, nhưng hấn một đường mang theo muội muội, lại là bức nào gian nan?

Mặc dù có thân là Thiên Đình bạch liên Tam công chúa mẫu thân, cho bọn hấn trước kia tẩy kinh phạt tỳ đặt xuống cơ sở, để hấn so thiếu niên bình thường cường tráng, cũng sẽ hai tay đơn giản 'Ảo thuật', lúc này mới một đường chống đến Côn Luân Sơn đường.

Gặp được Ngọc đình, là mạng hấn vẫn bước ngoặt .

Mà mình hữu tâm tính vô tâm, báỉ nhập vị này phẩm tính mờ nhạt trung hậu sư phụ môn hạ, lấy được lại là vô vi bất chí quan tâm .

Sư phụ thật là đem tất cả tâm huyết đều tổn hao trên người mình, ngâm đắng nuốt cay, mong mỏi mình từng bước một đăng lâm tiên cảnh, tái tạo bất phàm .

Sư phụ nói cho mình Phong Thần bằng sự tình, hẳn rõ ràng có thể không nói, đến lúc đó một câu 'Xuống núi a', liền có thể để cho mình thay hẳn ứng kiếp nạn.

Nhưng sư phụ hết lần này tới lần khác nói, còn không ngừng suy nghĩ tị kiếp miễn tai phương pháp.

Sư phụ như vậy tồn tại, lại có thể đem mình cùng Tiểu Thiên mà tình huynh muội để ở trong lòng, cố ý lưu lại khối này có thể cho Tiểu Thiên mà truyền tin ngọc phù...

Một ngày vì sư, chung thân vì phụ.

Lời này nghe hư ảo, lại là trải nghiệm qua mới có thể cảm ngộ một hai.

Bão cát thổi qua, Dương Tiễn không hiểu đỏ mắt, đối ngọc phù bay tới phương hướng hạ thấp người, nhưng lại không nói thêm cái gì.

Hắn cũng không phải giỏi về dùng ngôn ngữ biểu đạt tình cảm tính tình.

Hai năm lại chín tháng... Sư phụ vì sao biết đến như thế rõ ràng?

Từ sư phụ lưu lại ngôn ngữ phỏng đoán, sư phụ căn bản không có rời đi nơi đây...

Lại nhìn bão cát lúc, Dương Tiễn giật mình thấy được một màn quang ảnh.

Đó là hai năm lại chín tháng trước đó, một đám tu sĩ kịch chiến mấy chục con quái trùng, đại chiến không ngừng, không ngừng tới gần viên kia chiến vu lưu lại xương đầu.

Đã thấy một cái đại thủ từ bầu trời rơi xuống, quét sạch một đám tu sĩ, tiện tay na di bên ngoài mấy chục dặm.

Trong tiếng gió, phảng phất còn mang theo cái kia âm thanh không nhẹ không nặng 'Lăn' chữ.

Dương Tiễn yên lặng, mình bế quan thời điểm một mực chờ đợi những tu sĩ kia giết đi vào, lại không ngờ tới, sư phụ vậy mà đem những tu sĩ kia một bàn tay đánh bay.

"Ha ha ha, cũng không biết ta cái kia cừu gia biết ta có như thế cường hãn sư phụ, có thể hay không bị hù đến tự hành kết thúc."

Dương Tiễn khoe miệng cong lên, cũng đừng thật tự hành kết thúc, đây chính là hắn đến Hồng Hoang sau thứ nhất cái cọc có thể mình giải quyết xong nhân quả, còn muốn thử một chút báo thù rửa hận là bực nào khoái ý!

"Tiểu Thiên..."

Dương Tiễn trong lòng hiện ra cái kia bản thủ tiểu nha đầu, ánh mắt âm áp, cầm ngọc phù mân mê nửa ngày, cuối cùng lần nữa thả ra ngoài.

Ngọc phù phảng phất có linh, hóa thành một đạo bạch hồng xẹt qua chân trời, lại là không đi triều thánh cổ lộ, trực tiếp ở trong hỗn độn tiến lên.

Cảm thấy tinh tế như thế nhất phẩm vị, Dương Tiễn đối Ngọc Đình chân nhân thâm tàng bất lộ âm thầm bội phục.

Mọi người đều biết, Đại La Kim Tiên mới có thể ở trong hỗn độn hoành hành mà không mê thất; sư phụ tùy tiện làm cái ngọc phù liền có thể ghé qua hỗn độn chi hải, tuyệt không phải phổ thông Đại La Kim Tiên nhưng so sánh!

"Đáng tiếc, sư phụ thừa hành không dính nhân quả nguyên tắc, không phải thanh danh khẳng định càng thêm vang dội!"

Dương Tiễn nhìn bầu trời một chút,

Phân biệt phương hướng, lập tức tại trong hoang mạc chân phát phi nước đại.

Cái này một chạy không sao, Dương Tiễn lại phảng phất cảm giác được mình dưới xương sườn sinh phong, trước mắt tràng cảnh tức thì biến ảo, bỗng nhiên dừng bước, nhắc lên một sóng lớn cát sóng, đã thấy mình lại thoáng qua qua trăm trượng!

Sao?

Lúc nào mình cũng có súc địa bản lĩnh rồi?

Dương Tiễn lần nữa thử một lần, đồng dạng là chân phát phi nước đại, lần này cảm giác xác thực không giống nhau, tựa hồ toàn bộ đại địa tại tự hành hướng phía phía sau hắn xô dịch.

Cái quỷ gì?

Dương Tiễn lúc này coi là thật như là cái kia tượng hai hòa thượng không nghĩ ra, trực tiếp ngồi xếp bằng, phơi tại chói chang liệt nhật bên trong, lại là

mây mây mờ mờ không thấy .

Thế ngộ hồi lâu, Dương Tiễn lúc này mới chậm rãi mở mắt ra, trong ánh mắt toát ra vẻ chột hiểu .

Này vu thiện chạy, Bảo huyết bên trong có lưu Vu tộc thần thông, Dương Tiễn Bát Cửu Huyền Công coi là thật thần dị, vậy mà đem bực này thần thông thác ẩn xuống dưới .

"Chỉ là một tia Bàn Cổ đại thần huyết mạch, vậy mà liền có như thế uy lực ."

Dương Tiễn thần thức không thôi, luôn cảm thấy, sau này mình không khỏi muốn đi đào những cái kia Đại Vu, Tổ Vu đại mộ .

Mặc dù nói ra ngoài có chút đáng xấu hổ, nhưng Tổ Vu thể nội thể nhưng là thật sự có Bàn Cổ tinh huyết, đây chính là tu hành Bát Cửu Huyền Công tuyệt hảo thuốc bổ!

Ân, về sau nếu là tận lực đi cùng Vu tộc kết giao, sau đó đi trộm đạo đào người Vu tộc mộ tổ ...

Cái này không khỏi cũng quá hỗn trướng một chút a?

Được rồi, đi một bước nhìn một bước đi, không yêu nam trang ái nữ trang Thái Ất sư thúc đã nói mình vận may vào đầu, nói không chừng Bàn Cổ tinh huyết liền sẽ mình ngoan ngoan đưa tới cửa .

Dương Tiễn lúc này còn không biết như thế nào một câu thành sấm, nhiều năm về sau, Bắc Câu Lô Châu một màn kia u linh, cũng thật sự là đem Vu tộc gây gà chó không yên ...

Cái này lại là nói sau, từ không cần nhiều xách .

"Cái này thần thông cũng không biết nguyên bản kêu cái gì, nhưng đến trong tay của ta, vẫn là đặt tên tương đối tốt, dù sao cũng là ta đệ nhất môn thần thông ."

Dương Tiễn chép miệng một cái, moi ruột gan suy nghĩ nửa ngày, cuối cùng cũng chỉ là muốn ra cái 'Càn khôn một độn' danh tự, liền bắt đầu một bên đi đường, một bên quen thuộc bực này thần thông .

Sau đó muốn đi đâu?

Tự nhiên là về chỗ kia bí cảnh tiểu thiên địa, trực tiếp đánh lên Bình Thiên Kiếm Môn sơn môn!

Không đúng, vạn nhất mình đệ nhị trọng thực lực, vẫn như cũ không tiếp nổi cái này tràng tử nên làm cái gì?

Mặc dù là đột phá cực hạn về sau cực điểm thăng hoa cát bước tiến vào đệ nhị trọng, hơn nữa còn hoàn thành bốn lần thay máu, khoảng cách nhưng tu hành đệ tam trọng cánh cửa cách xa một bước ...

"Vẫn là nghĩ biện pháp trước xác minh thực lực của mình đi, Bát Cửu Huyền Công tự thành hệ thống, mặc dù ta cảm giác mình cường đại, nhưng kì thực cũng bất quá đệ nhị trọng thôi ."

Nhưng mặc kệ là xác minh thực lực, vẫn là báo thù tìm lại mặt mũi, đều cản trở về cái kia bí cảnh tiểu thiên địa về sau mới được .

Cắm đầu đi đường .

Có càn khôn một độn, Dương Tiễn đi đường tốc độ bỗng nhiên tăng lên, so với ngày đó giao chảy về hướng đông dựng lên hồng quang nhanh hơn ra rất nhiều .

Nếu là có người có thể may mắn nhìn thấy, Dương Tiễn lúc này thân ảnh nhanh đã không còn là một sợi khói xanh, mà là đứt quãng từng đạo từng đạo hư ảnh .

Sau nửa canh giờ, Dương Tiễn ra đại mạc, tiến một nhà thế tục thành trấn uống mấy ngụm trà nước, tiếp tục tiến lên .

Tầm nửa ngày sau, Dương Tiễn đã chạy ra tám ngàn dặm đường xa, hắn cũng không dám có nửa điểm tự mãn .

Nếu là lúc nào cường đại đến càn khôn một độn, một độn càn khôn, cái này thần thông mới tính là tròn đầy a; dù sao sư phụ mang mình phi hành hết tốc lực lúc, chớp mắt liền có thể bay ra vạn dặm .

Một đường phi nước đại, không có chút nào lưu luyến hồng trần, dùng không sai biệt lắm một ngày một đêm, làm Kim Ô lại thăng, trời đông sáng rõ, Dương Tiễn rốt cục thấy được cái kia hai tòa đối lập vách núi .

"Ủm? Sắc trời này làm sao không đúng."

Dương Tiễn giương mắt nhìn lại, liền gặp cái kia trên vách đá đúng là tình cảnh bi thảm, không có chút nào nguyên bản linh vận .

Nhắc tới cũng xạo, Dương Tiễn vừa muốn tiếp tục tiến lên, trong lòng tư sấn nên như thế nào nói nói, mới có thể đề cho thủ vệ tu sĩ cho mình mở cửa, liền gặp cái kia hai tòa sơn phong rung động ầm ầm, cái kia hai phiến quang môn, vậy mà chậm chậm mở ra ...

"Chẳng lẽ ca vương bá chi khí đã như thế nồng đậm?"

Dương Tiễn làm bầm, tâm tình rất tốt, còn nói một mình mở âm thanh trò đùa .

Hắn tự nhiên biết đây chỉ là trùng hợp thôi, lần nữa thi triển cần khôn một đòn, tại đại môn kia chân chính mở ra trước đó, đã đến hai nơi vách núi phụ cận .

Một cỗ sát khí, lại đập vào mặt!

Dương Tiễn còn không có kịp phản ứng, cái kia quang môn bên trong vậy mà bay thẳng ra mấy chục đạo lưu quang, rống to một tiếng vang vọng đất trời ở giữa, lại là xen lẫn nồng đậm bi phẫn, ngập trời hận ý!

"Đi mau! Tách ra đi! Chỉ cần chúng ta sống sót một người! Chúng ta sư môn không coi là tuyệt hậu!"

Cái kia mấy chục đạo lưu quang lập tức nổ tan, hướng phía bốn phương tám hướng bỏ mạng chạy trốn .

Cái quỷ gì?

Môn phái đầu đá? Tàn binh đào mệnh?

Cái này cùng mình cũng không quan hệ gì, chờ bọn hắn đào mệnh xong lại tiến vào đến liền là .

Có trốn, tự nhiên là có truy, lại là hét lớn một tiếng trong môn truyền đến: "Hỗn trưởng! Ai thả đi! Đuổi theo cho ta! Tiêu công tử có mệnh! Vạn Thiên Linh tông hôm nay không được còn sống một người!"

Trong lời nói, lại có mấy trăm đạo các loại lưu quang bay vọt mà ra, tràng diện kia nhìn Dương Tiễn cũng là hoa mắt thần mê .

Những truy binh này cũng lập tức phân tán ra đến, hướng phía bốn phương tám hướng đuổi theo, tựa hồ tại tranh nhau chen lấn cướp đoạt công lao .

Vạn ngày ... Lại một cái cùng lão thiên gia không qua được môn phái a .

Môn phái này, đến cùng xem như Dương Tiễn chỗ nghe qua 'Thiên' chữ lót 'Đại phái' bên trong, khẩu khí lớn nhất .

Bất quá, Dương Tiễn đến cùng là lẫn lộn qua bí cảnh tiểu thiên địa, trong lòng cũng là có chút kinh ngạc .

Vạn Thiên Linh tông không phải xếp hạng ba vị trí đầu đại môn phái sao? Làm sao bị đuổi giết thảm như vậy nhạ?

Cái kia Tiêu công tử là ai? Trong dự liệu cũng cảm giác không phải hiền lành gì, xem ra lại có phát động bí cảnh tiểu thiên địa tất cả môn phái tư thế ...

"Không liên quan gì đến ta, không liên quan gì đến ta a ."

Dương Tiễn lắc đầu muốn đi nhập trong cửa lớn, nhưng vừa đi hai bước, lại đột nhiên dừng bước lại .

Một đạo giống như rắn độc ánh mắt lạnh như băng ở bên bên cạnh trong rừng nhìn lại, nhưng lại không kích thích Dương Tiễn huyền công có bất kỳ phản ứng, hiển nhiên là không có đối với mình tạo thành bất cứ uy hiếp gì .

Liền nghe một khắc khắc tiếng cười quái dị truyền đến, "Không nghĩ tới, nơi này lại còn có lọt lưới cá lớn ."

"Sư tỷ nói không sai, đây không phải cái kia Vạn Thiên Linh tông Thiếu tông chủ sao? Ha ha ha!"

Hai bóng người từ trong rừng bay ra, một cái là tuổi già sức yếu lão ầu, một cái thì là cao gầy âm lãnh lão đầu, hai người này ánh mắt mang theo chút mỉa mai, đồng thời khóa chặt tại Dương Tiễn trên người .

Dương Tiễn kinh ngạc nhìn lấy hai người .

Thiếu tông chủ?

"Hai vị tiền bối nhận lầm người đi, ta chính là cái tán tu, ở chỗ này đi đường thôi ." Dương Tiễn có chút dờ khóc dờ cười .

Đây thật là, trên trời rơi xuống tới bờ ỉa, đập bể hán viên này ven đường nhỏ hoa dại a .

"Tán tu? Thiếu tông chủ quả nhiên thật can đảm, " người lão ầu nhẹ nhàng cười, "Vạn Thiên Linh tông một mực đem người âm thầm nuôi lớn, không cùng người biết, lần này càng là bí quá hoá liều đưa người đặt ở nơi đây, dục đi cái kia vàng thau lẫn lộn sự tình ."

Cái kia cao gầy lão đầu cười lạnh âm thanh: "Không tệ! May mà ta chờ biết được việc này, không phải thật đúng là để người chạy trốn!"

Dương Tiễn ánh mắt dần dần băng lãnh, hấn cẩn thận cảm giác dưới, huyền công cũng không nhắc nhở mình có bất kỳ nguy hiểm, trong lòng cũng tỉnh có chút lực lượng .

"Hai vị, thế nhưng là muốn tùy tiện cho ta biên cái cố sự, sau đó mang về tìm vị kia Tiêu công tử linh thường?"

Cái kia rút kiếm cao gầy lão đầu cười không nói, lão ầu trong hai mắt tinh quang lấp lóe, trong tay đầu rắn trượng đối Dương Tiễn một điểm, một tia ô quang trực tiếp chui hướng Dương Tiễn tim .

Bọn hấn chỉ là muốn mang về một cỗ thi thể thôi .

Nhưng tiếp theo một cái chớp mắt, lão ầu tiểu dung cứng ngắc trên mặt .

Nàng nhìn như tiện tay điểm ra, kì thực lại là vừa lên đến liền dùng sát chiêu .

Nhưng đầu kia bị mình cẩn thận che chở, nhiều năm tâm huyết bồi dưỡng Hắc Lâm Huyền Thủy Xà, lại bị hai cây khớp xương rõ ràng ngón tay nhẹ nhàng ...

Nắm .

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Lên núi trả thù

"Ta và các ngươi có thù?"

Dương Tiễn trên mặt còn tồn lưu từng tia mỉm cười, ngón tay nhẹ nhàng bóp, đầu kia thật nhỏ Hắc Lâm Huyền Thủy Xà trực tiếp nổ thành bột phấn .

Bà lão kia lập tức giật mình, mà nàng bên cạnh cao gầy lão nhân lại hừ lạnh một tiếng, rút kiếm xông tới .

Coi như hai vị này là bí cảnh trong trời đất nhỏ bé tiếng xầu bên ngoài tán tu đạo lữ, lẫn nhau cũng là đề phòng lẫn nhau, riêng phần mình có thật nhiều không biết đối phương sự tình .

Cái này cao gầy lão nhân phổ biến mình đạo lữ dùng một chiêu này đánh lén, nhưng cũng không có cảm thấy có cái gì cùng lắm thì .

Mà bà lão kia lại là thay đổi sắc mặt, chỉ có chính nàng biết được Hắc Lâm Huyền Thủy Xà thần dị, đây chính là dị chủng, từ thuần phục về sau, thất thủ số lần thật là không nhiều!

Càng không nói đến trực tiếp bị người tùy tiện bóp nát!

"Đi mau!" Lão ầu vội vàng hô một cuồng hống, quay người liền muốn dựng lên hồng quang .

Cần khôn một đòn!

Dương Tiễn thân ảnh đột nhiên vọt tới trước, phảng phất chỉ là một cái quay thân, liền trực tiếp xuất hiện ở lão ầu trước người .

Không hề có ky, cũng không có chút nào lưu thủ, đối phương động thủ liền muốn giết hấn, hấn trả nói cái gì nhân nghĩa đạo đức!

Quyền phong cổ động, cánh tay tựa hồ cũng lớn một vòng, đó là huyết dịch ngưng kết, gia trì này lực!

Cái này Nhất quyền, thật không biết có bao nhiêu lực lượng!

Bà lão kia thân thể trực tiếp bay ngang ra ngoài, đụng gãy hơn mười khóa đại thụ, bay rớt ra ngoài trăm trượng!

Cuối cùng càng là tại hai cái cây ở giữa đột ngột dừng lại, cái kia cỗ quyền phong trên dưới dâng trào, chỉ là một tiếng 'Phanh' trầm đục, bà lão kia thân thể trực tiếp nổ thành bột phấn!

Dương Tiễn chính mình cũng sửng sốt .

Hắn một tự nhiên là không nghĩ tới mình toàn lực Nhất quyền, đối phương như thế không khỏi đánh .

Hai lại là cảm khái càn khôn một độn thần thông, thật sự là ... Rất thích hợp hẳn loại này chém giết gần người đường lối chút .

Chiến vu, chiến vu, cái này đã coi như là thượng cổ lúc Vu tộc cao thủ, khoảng cách Đại Vu kém một trong tuyển thời .

Mà vị kia chiến vu cho Dương Tiễn lưu lại Bảo huyết, Bảo huyết bên trong ẩn chứa bức này thần thông, thật sự là để Dương Tiễn được ích lợi vô cùng, càng là giải quyết khẩn cấp .

Đỉnh!

Coong!

Dương Tiễn quay đầu nhìn lại, đã thấy cái kia cao gầy lão giả trường kiếm trong tay rơi trên mặt đất .

Mà theo Dương Tiễn ánh mắt nhìn đến, lão giả này vậy mà hai chân mềm nhũn trực tiếp quỵ xuống, toàn thân mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, hầu kết loạn chiến, cái kia giả nua da dề nhăn nheo không ngừng chấp trùng .

Tại người tu đạo mà nói, đây là đạo tâm vỡ vụn .

Dùng phạm tục lời nói tới nói, đây là bị sợ mất mặt .

"Nói, đạo trưởng ... Tiên nhân a! Chúng ta có mắt không biết Thái Sơn va chạm tiên nhân!" Lão đạo này dập đầu như giả tòi, "Van cầu ngài tha mạng! Tha ta đầu này không có ý nghĩa tính mệnh!"

Dương Tiễn đứng tại mây trượng bên ngoài, cũng không buông xuống đề phòng, mở miệng nói: "Vừa rồi ta giết người kia, tu vi như thế nào?"

"Tu vi ... So với ngài không đáng giá nhắc tới a!" Lão đạo run giọng đáp trả .

Dương Tiễn có chút im lặng: "Ta là hỏi người nài tu vi gì!"

"Ngưng Đan, Ngưng Đan hậu kỳ! Lại có cơ duyên liền có thể trực tiếp ngưng ra Kim Đan, trở thành chân chính đại tu sĩ ..."

Lão đạo này cả đời tại hồng trần lăn lộn, trải qua không biết bao nhiêu lần hiểm cảnh, lúc này cũng đã thu lại vỡ vụn đạo tâm, tâm niệm chậm rãi chuyển động, vụng trộm mắt nhìn Dương Tiễn .

Thiếu niên này, quả nhiên không biết là nơi nào xuất hiện sát thần a .

Hắn đang lăm bằm lâu bầu thứ gì?

"Ồ chỗ này, Kim Đan liền là đại tu sĩ sao?" Dương Tiễn thôn thức không thôi, "Sự phụ không phải nói, nếu là thật sự đi so đo, chỉ có sau khi thành tiên mới có tư cách tự xưng tu sĩ ... Được rồi, so đo cái này cũng vô dụng."

Đây là, đang nói cái gì?

Lão đạo mồ hôi lạnh lại nhiều chút, tranh thủ thời gian cúi đầu, run rẩy quỳ tại đó .

Hắn không sợ đối phương hỏi lại mình cái gì, liền sợ thiếu niên này không hỏi ... Bởi vì không hỏi, liền đại biểu cho mình không có giá trị, tất nhiên đó là một con đường chết .

Có thể sống lâu mấy phần, có thể nhiều lời vài câu, là hắn có thể nhiều một chút cơ hội sống sót .

Đối với lão đạo loại người này tới nói, cái gì đạo lý mối thù, giết vợ mối hận,

Cái kia càng nhiều hơn chính là cùng hắn cùng một chỗ chiếu ứng lẫn nhau đối tượng hợp tác mà thôi .

Rốt cục, Dương Tiễn lần nữa có vấn đề .

"Bình Thiên Kiếm Môn bên trong, mạnh nhất là cảnh giới gì?"

"Nhất, mạnh nhất ... Bình Thiên Kiếm Môn là đỉnh tiêm môn phái, trong môn mạnh nhất hẳn là trong truyền thuyết mấy vị Thái Thượng trưởng lão, theo lẽ thường tới nói, cũng đều là, đều là ngưng kết Nguyên Thần cao nhân ..."

"Thật sao?" Dương Tiễn sờ sờ cái cằm, "Ta lúc này cùng Nguyên Thần đạo nhân so sánh, lại như thế nào?"

Lão đạo run giọng nói: "Đương nhiên là ngài, ngài càng mạnh một số, tiên nhân ngài công, công tham tạo hóa, vô địch thiên hạ, trích tinh hoán nhật ..."

Những cái kia lỗ mũi trâu lão đạo không phải đối thủ của ngài! Hắc hắc, hắc hắc."

Lại còn gạt ra một chút nịnh nọt tiểu dung.

Dương Tiễn hừ một tiếng, nếu là thật sự tin lão đạo sĩ này mông ngựa, đây mới thực sự là đường đến chỗ chết!

Mặc dù nơi đây thiên địa tàn lụi, tu sĩ số lượng so với cái khác đại thể giới tới nói ít đến thương cảm, nhưng Dương Tiễn cũng không có nửa phần lòng khinh thị.

Bởi vì có thể ở trong loại hoàn cảnh này đau khổ giãy dụa, chậm rãi tăng lên tới cảnh giới cao tu sĩ, nếu là bỏ vào bình thường tu đạo trong hoàn cảnh, tiến cảnh tu vi tất nhiên tiến triển cực nhanh, hát vang tiến mạnh.

Đạo lý ai cũng hiểu, nghịch cảnh ra nhân tài nha.

"Nhìn ngươi làm việc tàn nhẫn, động một tí liền muốn lấy tính mạng người ta, trên tay tất nhiên có vô số oan hồn."

Dương Tiễn nhẹ nói lấy, lão giả ngậm chặt miệng môi, thân thể nằm sấp trên mặt đất rung động rung động phát run.

"Đáng tiếc, ta không phải cái gì vì dân trừ hại hiệp sĩ, ngươi vừa rồi chưa kịp ra tay với ta, ta cũng là không cần không phải giết ngươi."

Dương Tiễn tiêu sái quay người mà đi, cần khôn một đòn thi triển, xông về cái kia sắp quan bế quang môn.

Trong rừng chỉ để lại một câu hán tùy ý nói ra ngôn ngữ, lại tại lão giả kia bên tai không ngừng quay lại.

"Về sau, làm nhiều điểm việc thiện, cho mình tích điểm đầu thai công đức đi."

Lão đạo thân thể rung động mấy lần, quỳ tại đó hồi lâu không có nhúc nhích.

Đầu thai...

"Như đường đời này không thể cầu, còn có thể lưu vận luân hồi sau... Đa tạ tiên nhân điểm tỉnh, đa tạ tiên nhân điểm tỉnh a!"

Lão đạo này chẳng biết tại sao quỳ tại đó ai oán, lại nghĩ tới dù sao cũng là bởi bạn mình nhiều năm đạo lữ chết oan chết uổng, nhưng cũng là một phần tình nghĩa.

Lão đạo khóc thối, run rẩy đứng lên, sau đó bùi ngùi thở dài, quay người hướng đi trước đó lão ẩu thân thể nổ nát vụn trong rừng.

Mặc dù đã không có thi cốt, nhưng cũng muốn thu một hai kiện tín vật, làm mộ chôn quần áo và di vật.

Dương Tiễn cũng không biết, hần lười nhác động thủ hậu quả, lại là gieo một khóa thiện ý hạt giống, lão đạo kia ngày sau thời gian dần trôi qua từ thiện, tâm cảnh chậm rãi chuyển biến, một lòng nghĩ tích đức làm việc thiện, cũng là giúp không ít người...

Đáng tiếc, phiên thiên địa này thiên đạo chi lực yếu ớt, công đức nghiệp chương thành nói suông, lão đạo kia nhất định là toi công bản rộn.

Nhàn thoại ít tự, trở lại chuyện chính.

Dương Tiễn lặng lẽ chạy vào quang môn, tiếp tục thi triển cần khôn một đòn, thẳng hướng nơi xa mà đi.

Bí cảnh đại môn về sau liền có cái thôn trấn, Dương Tiễn tiến trấn nghe được Bình Thiên Kiếm Môn vị trí, ngựa không ngừng vó tiến đến.

Dọc theo con đường này, Dương Tiễn nghe được, đều là liên quan tới vị kia 'Tiêu công tử' nghe đồn.

Trong quán trà, chỉ cần một ngồi xuống, liền có thể nghe tu sĩ tại cái kia chuyện phiếm, mở miệng liền là công tử, ba câu Bất Ly Tiêu.

"Nghe nói không? Tiêu công tử bá sư đại năng, là chuyên môn vì giải quyết chúng ta mảnh này thiên địa linh khí khô kiệt vấn đề mà đến."

"Không phải nói, Tiêu công tử chỉ cần gạt gạt đầu, chúng ta bí cảnh tiểu thiên địa tu sĩ, cũng có thể tiến về cái khác linh khí tràn đầy thiên địa, tiếp tục tu hành!"

"Thật hay giả?"

"Tự nhiên là thật, ta sẽ còn còn gạt ngươi sao?"

"Ta nghe nói, đã có mấy đại môn phái quy hàng Tiêu công tử, nửa ngày trước đó còn nghe nói, Tiêu công tử sau đó phải báỉ phỏng, liền là mảnh này bí cảnh nguyên chủ nhân, Bình Thiên Kiếm Môn!"

"Bình Thiên Kiếm Môn một mực bàng quan, lần này sợ cũng là muốn không may đi."

"Ài, cái kia Tiêu công tử cực kỳ tuần lễ, nếu là có thể cho hân ưu ái, đó mới là bao nhiêu năm đã tu luyện phúc phận a."

"Ách, Long huynh, người, người là nam nhân a."

"Hừ! Tu sĩ chúng ta, coi là thật không dung người chi lượng!"

Chính nghiêng tai nghe lén Dương Tiễn kém chút thất bại, chép miệng một cái, cảm khái một câu 'Cơ đường thường không cô', tiếp tục hướng phía Bình Thiên Kiếm Môn tiến lên.

Bất quá chum trà thời gian đã đến giống như đã từng quen biết Phong Lâm trước đó, Dương Tiễn không còn thi triển thần thông, ngược lại là chạy nhanh, hóa thành một sợi khói xanh, bay vào Phong Lâm bên trong.

Thanh Liên sơn phong là cái nào tòa tới?

Cái này, lúc ấy cũng thật không có lưu ý, mà lại ... Ngoài núi nhìn núi, núi theo núi chuyển núi tương tự, trong lúc nhất thời cũng không phân biệt ra được cái nào phong là cái nào phong.

Dương Tiễn nghĩ nghĩ, đi cao nhất tòa kia, cái kia chắc là chủ phong chi vị trí, đến lúc đó bức ra Thanh Liên kết thúc nhân quả cũng được.

Hạ quyết tâm, Dương Tiễn tại trên sơn đạo chạy gấp mà đi, nhanh đến chủ phong cung điện liên miên chi địa, lại nghe một tiếng nổ vang, cả ngọn núi đều đang nhẹ nhàng lắc lư.

Liên nghe một tiếng bao hàm tức giận, lại như cũ thanh âm bình tĩnh, tại sơn phong ở giữa quanh quẩn: "Thật coi ta Bình Thiên không người? Hừ! Tiêu công tử, người sợ là không muốn sống lâu."

Dương Tiễn hai mắt tỏa sáng, không khỏi bước nhanh hơn.

Bởi vì nói chuyện không phải người khác, liền là cái kia ác bà nương Thanh Liên!

Bất kể hân là cái gì Tiêu công tử vẫn là thối tiêu công tử, hân tới nơi này chính là vì báo thù!

Sát thân đoạn đạo hạnh, đây cũng là lớn nhất nhân quả!

Hân cùng Thanh Liên không cừ không oán, đối phương lại lại nhiều lần muốn gây nên mình vào chỗ chết, càng là làm nhục ức hiếp, tùy ý nhào nặn!

Mặc kệ ai cho nàng quen cái này cao cao tại thượng tính xấu, cũng mặc kệ nàng có cái gì thâm thâm thể dẫn đến tính cách vụn vặt, càng mặc kệ nàng là cái gì quốc sắc thiên hương nữ tu sĩ ... Hân Dương Tiễn, còn không có như thế già mồm!

Sát thân chi nhân quả, lúc này lấy sát thân tới đoạn!

Dương Tiễn lúc này đã minh ngộ, hôm nay không trăm vị này Thanh Liên tiên tử, ngày sau tu hành sợ cũng phải có ma chướng cách trở!

Tìm tới cái kia Thanh Liên, quân hân ai ở bên bên cạnh, đánh trước giết lại nói!

Dương Tiễn cắn răng trước chạy, lần này, lại là thật tâm lý tại quyết tâm.

...

(PS: Mười vạn chữ, cảm tạ các vị đạo hữu một đường ủng hộ.)

Đến lúc này, quyền sách mệnh cách cũng đã bắt đầu xuất hiện, trước mắt mới thôi mười vạn chữ, hơn năm ngàn cất giữ, thành tích coi như trung dung, không cao không thấp, có đánh cược một lần cơ hội.

Có thể hay không cá vượt Long Môn, liền nhìn tiếp xuống một tháng sách mới kỳ, hi vọng ta có thể thu lấy được càng nhiều thuộc về quyền sách này, cái này bút danh thư hữu, lấy văn hội bạn, bút đàm sinh tiêu.

Có cái tương đối nghiêm túc vấn đề, liền quan tới quyền sách cho điểm.

Bởi vì điểm xuất phát quy tắc, chỉ cần có một cái soa bình, liền có thể chống đỡ rất hơn khen ngợi, có vị thư hữu cho tam tinh, mười bảy người cho điểm, còn lại mười sáu vị thư hữu đều cho ngũ tinh, đáng tiếc, tổng thể đánh giá trực tiếp liền rơi xuống, dạng này tương đối ảnh hưởng bề ngoài, ảnh hưởng mới độc giả phán đoán một bản sách mới có đáng giá hay không xem xét.

Hy vọng có thể chấm điểm huynh đệ giúp quyền sách này đánh cái ngũ tinh khen ngợi, tối thiểu nhất đem tam tinh đỉnh thành tứ tinh; đánh soa bình huynh đệ thủ hạ lưu tình, dù sao viết sách không dễ, viết Nhị Lang quyền sách này so ta viết sách khác muốn hao phí tâm huyết càng nhiều, một mồi hơn một số, mà lại ta cũng phải dùng cái này nuôi sống gia đình, khác biệt không dám quá qua loa.

Ách, đột nhiên cảm giác mình cùng đào bảo thương gia cũng không xé gì nhiều, ở đây cảm tạ.)

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 36: Chiến ý đốt

Bộ pháp càng nhanh, đi càng gần, càng có thể nghe được đỉnh núi truyền đến huyền ảo tiếng người, cho nên càng là vội vàng đi đường .

Nếu là chạy chậm, Thanh Liên bị cái kia Tiêu công tử giết, Dương Tiễn vậy coi như phiền toái!

Hướng nhẹ nói, chỉ là sẽ lưu lại một chút tiếc nuối, không năng thủ tru cừu nhân;

Nhưng hướng nặng nói, đây cũng là làm trái bản tâm, để cho mình suy nghĩ không cách nào trôi chảy, hiện tại có lẽ không có gì, ngày sau tất nhiên ảnh hưởng mình cất bước đỉnh phong!

Nếu thật là không kịp, Dương Tiễn sợ cũng là muốn tìm cái kia Tiêu công tử so đo một phen!

Bước đi như bay, Dương Tiễn vọt tới một chỗ rộng lớn thêm đá trên đường, cái này thêm đá trên đường tràn đầy xóc xệch dấu chân, còn có nhiều chỗ chiến đấu lưu lại tổn hại, liền phát sinh ở trước đây không lâu .

Cái kia hô to âm thanh, tiếng khen, đấu pháp tiếng oanh minh ngay tại phía trước!

Chỉ bắt quá hai lần nhảy lên, thân ảnh như là một mũi tên phóng lên tận trời!

Thanh Liên!

Ca đến rồi!

Bản này hẳn là không kịp chờ đợi muốn gặp đến người trong lòng lúc lời nói, lúc này lại thành cừu gia báo thù lúc la lên .

Sưu!

Dương Tiễn một mực vọt tới đỉnh núi kia bình đài cao mười trượng độ cao, lại phát hiện trong mắt mình nhiều trên dưới hai khối như là mây đen, đen nghịt đám người .

Một đám người bay ở không trung, hoặc là bằng các thức phi thiên pháp khí, hoặc là bằng tự thân tu vi lẳng không đứng thẳng, không sai biệt lắm có hơn trăm người .

Một đám người thì chồng chất tại thêm đá cuối đường đầu đỉnh núi quảng trường cửa vào một bên, đen nghịt đứng chỉ sợ không hạ ngàn người, cái kia huyền ảo tiếng người chính là đến từ đám người này .

Dương Tiễn vừa vọt tới cái này hai bảy người bên trong ở giữa độ cao, có thể nhìn thấy tại Bình Thiên Kiếm Môn sân luyện công địa bên trong, có hai bóng người đang cái kia giữa không trung, lẫn nhau dùng pháp bảo đối oanh .

Cũng chính bởi vì cái kia pháp bảo đối oanh hai người động tĩnh quá lớn, trực tiếp che đậy Dương Tiễn xông lên động tĩnh .

Dương Tiễn còn không có lo lắng bản lĩnh, Bát Cửu Huyền Công đệ nhị trọng còn không thể sử dụng pháp bảo .

Hắn thẳng tắp rơi xuống trên mặt đất, lập tức có chút nóng nảy hướng phía đám người trước mặt phóng đi .

Mà không trung cho dù có người thấy được hắn, nhưng cũng xem như là đến tham gia náo nhiệt, trợ quyền tán tu, cũng không có mấy người nhìn nhiều hắn vài lần .

Mặt đất chất đóng, phía trên bay lên, đại bộ phận không đều là nguyên nhân Tiêu công tử một câu, đến đây nơi đây tìm Bình Thiên Kiếm Môn phiền phức sao?

"Khục, phiền phức nhường một chút ."

Dương Tiễn tại đám người phía sau cùng mang theo điểm lúng túng nói câu .

Cái kia hai cái đi cả nhấc người xem nào nhiệt quay đầu quét mắt nhìn hần một cái, có chút không nhận được mắ hai tiếng: "Minh tìm khác địa đi! Lại cách xa liền một điểm không thấy được!"

"Biết hay không tu sĩ quy củ! Ta nhìn ngươi đây là đường đến chỗ chết a tiểu huynh đệ!"

Dương Tiễn miệng cong lên, đưa tay bắt lấy hai người cổ áo, không dám dùng quá lớn khí lực, nhẹ nhàng đem hai người cầm lên, bỏ vào phía sau mình.

Sau đó một bước dài phóng ra, cánh tay rời khỏi phía trước hai người khe hở bên trong, cứ như vậy nhẹ nhàng nhoáng một cái, trước mặt lại xuất hiện một bước dài khe hở.

Cái kia mấy tên tu sĩ hướng phía Dương Tiễn tròn mắt nhìn, nhưng bọn hắn lời nói còn không có mắ ra, liền ngạnh sinh sinh nén trở về.

Nguyên bản mình bị phát, bị lôi ra không có cảm thấy cái gì, nhưng bọn hắn ở phía sau, bên cạnh nhìn thời điểm, lại có thể nhìn thấy Dương Tiễn như là nước chảy mây trôi, động tác không có chút nào nửa điểm dừng lại.

Tán tu phần lớn có thể sống lâu dài, đều có thể quản tốt miệng của mình, đối nguy hiểm có miễn cảm cảm giác.

Dương Tiễn trên thân mặc dù không có lạnh lẽo sát khí, lại có một loại khiến cái này lòng người kinh run sợ chiến ý ...

Huống chi, Dương Tiễn cũng tại cái kia không ngừng nói:

"Làm phiền mượn cái quang."

"Đa tạ."

"Thật có lỗi, ta có việc gấp muốn đi qua."

Những này bồi lễ nói xin lỗi lời nói, cũng coi như cho những tu sĩ này mặt mũi.

Dương Tiễn liền như là một cái xẹt qua màn che ở giữa khe hở bàn tay, không tổn sức chút nào liền đẩy ra trên mặt đất đám người này phía trước nhất, ánh mắt bắt đầu nhìn chăm chăm giữa sân đấu pháp hai người nhìn.

Một người trong đó, liền là vị kia Thanh Liên tiên tử, lúc này nàng ngự sử một thanh trường kiếm màu trắng.

Đem một tên cầm trong tay huyết sắc trường phiên lão nhân áp chế gắt gao, đã nắm chắc thắng lợi trong tay.

Vừa vặn, đợi nàng đánh trận này, mình liền lên trận tiếp theo.

Sau cùng một bóng người, Dương Tiễn trong miệng quán tính hô hào: "Làm phiền nhường một chút, ta có chút việc gấp đi qua."

Mu bàn tay đụng tại tên kia ăn mặc một thân áo bào xanh lão giả trên cánh tay.

Lão giả kia nguyên bản bình thân không có gì lạ, cũng không có gì đáng sợ khí tức sinh ra, làm Dương Tiễn mu bàn tay vỗ nhẹ đến trên cánh tay hắn lúc, lão giả này phảng phất một thanh ra khỏi vỏ kiếm, một cổ sắc bén mà lạnh buốt khí tức khóa chặt Dương Tiễn.

Dương Tiễn sửng sốt một chút, nhìn ngang nhìn lại;

Lão giả kia cũng hơi quay đầu, nhìn về phía Dương Tiễn;

Hai người ánh mắt giao hội, lão giả cặp kia già nua trong hai mắt cảnh cáo ý vị mười phần nồng hậu dày đặc, hai chân như là mọc rễ, vậy mà không nhúc nhích tí nào.

Mà Dương Tiễn trong ánh mắt áy náy ... Cũng rất nồng đậm.

Trên tay dùng hai thành lực, lão giả này vội vàng không kịp chuẩn bị Dương Tiễn tăng lực, cả người bị đẩy hoành chuyển một thước, mà Dương Tiễn nghiêng người liền đi hướng về phía trước.

"Thật có lỗi, thật có lỗi, ta có việc gấp chạy tới. Ách, làm sao có cái ghế?"

Dương Tiễn dừng bước lại, vừa lúc là đứng ở lão giả kia nguyên bản đứng đấy vị trí.

Trên ghế ngồi cái vị kia tuần tiểu công tử lúc này cũng nhìn về phía sau lưng, phát hiện lão giả kia lúc không thấy khuôn mặt nhỏ lập tức tái đi, con ngươi đều vô ý thức hơi co rụt lại.

Nhưng Dương Tiễn nhìn cái ghế bên cạnh còn có rất đại không khe hở, lại đem bên cạnh một người khác gạt mở, trực tiếp cất bước bước lên trong sân đất trống.

"Thật can đảm!" Thanh y lão già lúc này mới hồi thần lại .

Chuyện gì xảy ra?

Vừa rồi hẳn bị người trẻ tuổi này đẩy ra?

Hắn đường đường thật ... Kia cái gì, lại bị một cái, cảm giác không thấy có nửa phần khí tức tiểu tu sĩ, tiện tay cho đẩy ra?

Nếu như người trẻ tuổi kia là đến ám sát nhà mình tiểu công tử, vậy mình chẳng phải là bởi vì nhất thời chủ quan, cho sát thủ nhường đường!

Thanh y lão già lúc ấy liền muốn quát lên một tiếng lớn, nhưng này vị giữa sân duy nhất có cái ghế ngồi công tử lại thấp giọng hô: "Ngô bá!"

Thanh y lão già cũng không phải phổ thông tu sĩ, lập tức bình tĩnh lại, cảnh giác vạn phần đứng ở vị công tử kia sau lưng, ánh mắt một mực khóa chặt tại Dương Tiễn trên người .

Mà Dương Tiễn, lúc này lại căn bản không quan tâm, đi về phía trước hai bước, ánh mắt gắt gao khóa chặt tại cái kia Thanh Liên tiên tử trên người .

Trong ánh mắt kia lửa giận dấy lên, lại dần dần dập tắt, biến thành hoàn toàn lạnh lẽo .

Vừa ý đầu nóng hổi, lại là một cổ chiến ý!

"Tốt!"

Một đám tán tu đột nhiên gọi tốt, lại là bởi vì Thanh Liên một kiếm đâm rách huyết sắc trường phiên, đã chiếm cứ ưu thế lớn nhất .

Những tán tu này đại đa số cũng là vì tham gia náo nhiệt, đến vị kia thần bí Tiêu công tử trước mặt lẫn lộn cái quen mặt, cầu cái cơ duyên, cũng không phải là Bình Thiên Kiếm Môn tuyệt đối đối lập lập trường, cho nên lúc này vì Thanh Liên uống tốt, cũng coi là tính tình tiến hành .

Dương Tiễn: Tốt cái gì tốt, cái kia Thanh Liên ác bà nương rõ ràng so với nàng đối thủ khí tức cường thịnh mấy phần, lại là tâm ngoan thủ lạt chủ, làm sao không thắng?

Đột nhiên lòng có rung động, phía sau phảng phất có một đầu thượng cổ hung thú đang nhìn chăm chú mình, tựa hồ muốn đem mình một thanh nuốt .

Dương Tiễn cũng không khỏi đặt được tâm quay đầu mắt nhìn, thanh linh phát hiện là mình vừa rồi đẩy một chút lão bá .

Ai, mình vội vàng xông lại, cũng là va chạm đối phương; mà lại mình hai thành lực lượng mới có thể đẩy ra, tất nhiên cũng là một vị đại tu sĩ, vẫn là không cần kết thù kết oán .

"Vừa rồi có chút nóng nảy, thật có lỗi ." Dương Tiễn chen lấn cái nụ cười so với khóc còn khó coi hơn .

Lão bá kia hừ một tiếng, cùng Dương Tiễn ánh mắt lần nữa đối mặt, phát hiện không có chút nào dị dạng về sau, cũng chỉ có thể mặt mo đỏ ửng, dịch ra ánh mắt .

Hắn cũng không thể cùng một phạm nhân tu sĩ so đo .

Dương Tiễn nhìn nhiều mấy lần trên chỗ ngồi cái vị kia tuần tiểu công tử, mà cái kia tuần tiểu công tử vậy mà cũng đang đánh giá hắn .

Vị công tử này ngồi ở kia mỉm cười gật đầu, thừa dịp chung quanh tiếng khen lắng lại quay người, đơn giản hỏi một câu: "Vì thế mỹ nhân mà đến?"

"Ừm, " Dương Tiễn trịnh trọng gật đầu .

"Diệu a, diệu a, " người công tử này gật gù đắc ý một tiếng tán thưởng, như vậy động tác nếu để cho người khác tới làm, tất nhiên là mười phần làm ra vẻ .

Nhưng vị này tuần tiểu công tử làm được, lại hết sức tự nhiên, để cho người ta nhìn cũng dễ chịu .

"Xin hỏi các hạ danh hào?"

Dương Tiễn trở về câu: "Danh hào không dám nhận, ta gọi Dương Tiễn ." Sau đó quay người nhìn về phía giữa không trung .

Hắn không hỏi vị công tử này tính danh, tự nhiên là không có kết giao ý tứ .

Mà vậy công tử mỉm cười lắc đầu, trong tay lẳng không nhiều hơn một thanh quạt xếp, nhẹ nhàng đập nện lấy trong lòng bàn tay, tại cái kia phảng phất nói một mình ...

"Nhân đạo là hồng nhan họa thủy, thế nào biết nàng tình thâm nghĩa trọng . Giai nhân môn phái lật úp thời khắc, phần đầu quên mình đến đây trợ giúp, quả nhiên là tình nghĩa vô giá, tính tình bên trong người nha ."

Người công tử này nói chuyện bình luận Dương Tiễn lúc, giữa không trung đầu pháp cũng có kết quả .

Cái kia trường phiên chủ nhân thân thể bị một đạo kiếm ánh xuyên qua lạnh thấu tim, trọng thương liền muốn rơi xuống từ trên không .

Dương Tiễn đỉnh đầu có bảy tám đạo bóng người lập tức liền muốn hướng trước tiếp ứng, mà Bình Thiên Kiếm Môn một phương, giao chảy về hướng đông cũng cao giọng hô to: "Tiểu sư muội kiếm hạ lưu tình! Hôm nay còn có làm dịu chỗ trống!"

Nhưng cái kia Thanh Liên lại là hừ lạnh một tiếng, càng là làm tâm trọng thêm, thúc đẩy sinh trường ra mấy chục đạo kiếm ánh, hướng phía cái kia huyết cò chủ nhân oanh sát mà đi!

Kiếm ánh nhuộm máu, cái kia huyết cò tính cả chủ nhân của nó, như là hai khối vải rách, trên không trung chậm rãi bay xuống .

"Sư bá!"

"Đáng chết Bình Thiên Kiếm Môn! Đáng chết!"

"Sư phụ a!"

Trong đám người xuất hiện khóc lóc đau khổ âm thanh, trước đó gọi tốt đám tán tu này lúc này cũng yên lặng im ắng, không khí mui phần kiểm chế .

"Này nương môn cũng quá ác độc điểm!"

"Độc kiếm tiên tử quả nhiên danh bất hư truyền, xem ra hôm nay là muốn có một trận đại chiến ."

"Chúng ta vẫn là không can tranh đoạt vùng nước đục này tốt."

Đám tán tu này hiển nhiên bị chấn nhiếp, mà không trung, đến từ môn phái khác tu sĩ cũng tận đều trầm mặc, có mấy người muốn xông tới cùng Thanh Liên liều mạng, lại bị đồng môn ôm thật chặt lấy .

Dương Tiễn nhìn qua cái kia không trung tiên tử, nàng vũ y giống như tiên, trường kiếm dính máu, ánh mắt nhìn thẳng thiên khung, phảng phất một thanh tuyệt mỹ kiếm, đứng ở giữa thiên địa, ngạo tuyệt thương khung .

Kiếm cốt, thân kiếm, uy chấn ngàn hùng .

Liền nghe cái kia tiểu công tử cười nói: "Vị này mỹ mạo tiên tử cũng là lợi hại, sát phạt quả đoán, là một nhân tài ."

Dương Tiễn nghe vậy gật gật đầu .

Kỳ thật nói thật, Thanh Liên loại này ngoan nhân, vừa rồi càng thích hợp tại tu sĩ thế giới sống sót .

Dương Tiễn so với nàng, tâm tính phương diện cũng nhiều có không bằng, càng giống là một cái có tin mừng giận nhạc buồn phạm nhân .

Thế nhưng là, phạm nhân có gì không đúng?

Một vị truy cầu tâm cảnh cái gọi là siêu thoát, nhưng cũng là rơi xuống hạ thành .

Hắn là Dương Tiễn, nhất định không phải phổ thông tu sĩ, đường khác biệt, bình luận không được.

Thanh Liên tiên tử khẽ mở môi mồm, chỉ là một câu: "Còn có người nào?" Liền ép tới một đám tán tu nói không ra lời ngữ .

Vị kia duy nhất ngồi tiểu công tử nhú mày lại, ánh mắt nhìn về phía bên trái một tên áo xám lão giả, đang muốn ra hiệu vị lão giả này xuất thủ, đem cái này nữ tử trấn áp, lại nghe một tiếng cười khẽ tại phía trước truyền đến ...

Dương Tiễn cất bước, đi vào giữa sân .

Linh giác không việc gì, Thanh Liên lúc này cũng không thể mang cho hắn nửa phần cảm giác nguy cơ,

Mà trong lòng chiến ý thiêu đốt, thẳng muốn đem giữa không trung đứng yên khối kia băng cứng hòa tan .

"Ta, một trận chiến ."

Chương 37: Toái Thanh Liên

Không có thần thương khẩu chiến, không có chút nào chữ chữ châu ngọc .

Một trận chiến lấy mạng không lưu tình, ngông nghênh Lăng Vân đoạn bầu trời xanh .

Dương Tiễn ngửa đầu nhìn lại, cái kia Thanh Liên cúi đầu xem ra, hai người ánh mắt va chạm, đã minh bạch hôm nay là không chết không thôi cục diện .

Thanh Liên ánh mắt thoáng có chút phức tạp, có chán kinh, có hối hận, có nghi hoặc, nhưng càng nhiều, như trước vẫn là băng lãnh .

Dương Tiễn lại tại biết nữ nhân này tại hối hận cái gì, nàng tại hối hận vì sao không thể lần thứ nhất liền giết mình, mà là cố kỵ Phó Đông Lưu ý nghĩ, cố kỵ Dương Tiễn đối bọn hắn Bình Thiên Kiếm Môn đại ân ...

"Hừ!" Thanh Liên bắt đầu điều vận chân nguyên .

Dương Tiễn hết sức chăm chú, quanh thân huyết dịch bành trướng, phảng phất giang hà lẫn lộn! Gợn sóng ngập trời!

Một cổ dọa người huyết khí phóng lên tận trời, trong không khí linh lực ầm vang đổ sụp!

Cái này một cái chớp mắt, Dương Tiễn sau lưng tên kia ngồi công tử trong mắt lóe lên một vòng tinh quang, mà cái kia một thanh, một xám hai vị lão giả, ánh mắt cũng là có chút kinh nghi bất định .

Thanh y lão giả thấp giọng nói: "Thật kinh người công pháp luyện thể!"

Hắn bên này vừa dứt lời, Thanh Liên cũng đã té khỏi trong tay băng sương trường kiếm, ngón tay đối Dương Tiễn một chỉ, trường kiếm kia hướng thẳng đến Dương Tiễn chém tới!

"Dừng tay!"

Bình Thiên Kiếm Môn một bên xuất hiện một tiếng có chút thê lương, tràn đầy run rẩy tiếng vang .

Nhưng này băng sương bảo kiếm không nhúc nhích chút nào, vẫn là bằng nhanh nhất tốc độ, mạnh nhất uy thế chém về phía Dương Tiễn .

Mà Dương Tiễn, tầm mắt dư quang thấy được tóc tai bù xù đứng tại đám người trước đó Phó Đông Lưu, khoe miệng tiểu dung hơi đắng chát, nhưng, đáy mắt ánh mắt không có chút nào dao động .

Hấp khí, Ngưng Huyết, quyền phong chấn động!

Dương Tiễn nửa người trên áo ngắn đều bị chống đỡ ra mấy đạo vết nứt, hắn đối chém tới băng sương kiếm hung hăng ném ra Nhất quyền!

Quyền phong đối lưỡi kiếm!

Vốn là huyết nhục chi khu, lúc này toàn lực vận chuyển huyền công, huyết dịch sôi trào, càng là biến thành xanh ngọc, thoát nhìn là như vậy yếu ớt .

Mà cái kia băng sương kiếm, đã liên chiến ba trận, buổi diễn giết địch tay chỉ mệnh, kỳ phong duệ, đông đảo tu sĩ đã sáng tỏ từ lâu!

Nhưng lúc này, Dương Tiễn lấy nhục thân quyền chưởng ngăn cản pháp bảo băng sương kiếm, mắt thấy liền là ngọc nát tại chỗ!

Coong!

Vàng minh thanh âm! Đắc mạng nữ nhân!

Đám kia tán tu trường lớn hai mắt, nhìn lấy cái kia hướng phía bầu trời xoay tròn, ném đi băng sương kiếm, trong lúc nhất thời lại có chút kinh hồn táng đảm .

Cái này, lật đổ bọn hắn tu hành thường thức!

Dương Tiễn Nhất quyền đập bay băng sương kiếm, hai chân có chút trơn vện, sau đó bỗng nhiên chết thẳng cẳng, dưới chân phiến đá trực tiếp vỡ nát, Dương Tiễn thân ảnh phóng lên tận trời .

Hắn như là báo săn chụp mồi, trực tiếp nhào về phía Thanh Liên!

Thanh Liên nhưng cũng là coi là thật trải qua chiến trận, cùng người đầu pháp đầu hung ác không biết bao nhiêu lần, hừ lạnh một tiếng thân ảnh hoành dõng ra ngoài, chỉ để lại từng đạo từng đạo hàn khí đánh úp về phía Dương Tiễn .

Dương Tiễn huy quyền đánh nát cái kia hàn khí, cũng là có mấy phần nhất lực hàng thập hội tư thế; nhưng mà hắn trả không thể ngự không, thân ảnh hướng xuống đất rơi đi .

Thanh Liên lúc này lại đã đem cái kia thanh ném đi bằng sương kiếm nắm trong tay, tiện tay vẽ ra một vòng tròn, bên trong có từng đạo từng đạo kiếm ảnh đảo mắt thành hình, hướng phía Dương Tiễn thân Ảnh Nhất trận kích xạ .

"Lấy tính mạng người!"

"Bằng người?"

Dương Tiễn máu trong cơ thể bỗng nhiên hướng phía hai chân dũng mãnh lao tới, Dương Tiễn giảm xuống tốc độ đột nhiên tăng nhanh, khó khăn lắm tránh thoát hơn phân nửa kiếm ảnh .

Nhưng vẫn là có mấy đạo kiếm ảnh đập vào trên người hắn, xé rách quần áo của hắn, nhưng căn bản không tạo được bất kỳ vết thương nào, chỉ có thể đánh Dương Tiễn một trận đau đớn .

Àm!

Dương Tiễn rơi xuống đất trong nháy mắt, một cỗ xoắn lực vận với mình dưới chân, quanh người ba trượng nội phiến đá bị đánh rách tả tơi .

Thanh Liên lúc này đã biết Dương Tiễn nhục thân cực kỳ cường hãn, nhưng không có bao nhiêu pháp thuật, lập tức cảm trong tay pháp bảo trường kiếm, dùng chân nguyên ngưng ra từng đạo từng đạo kiếm ảnh, đối Dương Tiễn oanh sát mà đến!

Vì cái gì tu Nguyên Thần đạo so tu thể thuật càng hung thịnh?

Cả hai đầu pháp lúc, tu Nguyên Thần đạo có thể mượn thiên địa chi thế, có thể ngự làm pháp bảo, có thể ngưng tụ thần thông .

Cùng giai luyện Thể Tu sĩ căn bản vào không được Nguyên Thần tu sĩ thân,

Liên đã bị thần thông pháp bảo đánh mình đầy thương tích ...

Nhưng, cái này định luật rõ ràng không thích hợp Dương Tiễn .

Mặc dù lúc này Dương Tiễn thực lực cùng Thanh Liên thực lực mười phần tiếp cận, nhưng Dương Tiễn, cũng không phải chỉ biết là huy quyền đạp chân vũ phu .

Tương phản, lúc này chiến đấu, một mực không vượt ra ngoài Dương Tiễn trong lòng tính toán

Dương Tiễn chân trái nâng lên, roi đập, lại là một tiếng sấm rền vang động, từng khối đá vụn tằm bị chấn huyền không nửa trượng .

Nhất quyền, hai cước, liên hoàn đấm đá!

Dương Tiễn động tác khi thì như núi lở, khi thì như cá bơi, khi thì thân ảnh không ngừng chớp động, từng khối đá vụn tằm ẩn chứa lực lượng của hắn, hướng phía Thanh Liên bắn chum mà đi!

Dương Tiễn có thể chịu được Thanh Liên phát ra kiếm ảnh, nhưng Thanh Liên căn bản không chịu nổi Dương Tiễn tùy ý Nhất quyền đánh ra tới phiến đá!

Trong lúc nhất thời, kiếm ảnh cắt đứt đá vụn, nhưng cũng bị đá vụn băng vỡ nát .

Bên tai không dứt nổ vang bên trong, Dương Tiễn cùng Thanh Liên ở giữa không khí tất cả đều bị bụi mù nuốt hết, mà cái này một cỗ bụi mù lại bí mật mang theo Dương Tiễn lực đạo, từng khóa thật nhỏ đá vụn y nguyên hướng phía Thanh Liên bay vút .

Thanh Liên tiên từ chỉ có thể ở không trung không ngừng xê dịch, mà Dương Tiễn cũng trên mặt đất không ngừng nhảy lên, lấy đá vụn tằm vì thủ đoạn, đang điên cuồng tiêu hao Thanh Liên chân nguyên .

Thanh Liên đã bắt đầu hướng phía trong miệng khuynh đảo đan dược, thân thể bị thật nhỏ đá vụn tập trung hơn mười chỗ, cái kia phiêu nhiên như tiên vũ y, cũng nhiễm lên thê lương huyết dịch .

Bụi mù tràn ngập, đông đảo tu sĩ miễn cưỡng có thể nhìn thấy trong bụi mù, lúc lên lúc xuống, nghiêng nghiêng tương đối thân ảnh, đều đang không ngừng xê dịch .

Một cái phiến nhược du long, một cái uy mãnh hung hãn .

Ngoại trừ đá vụn nổ tung thanh âm, giữa sân trăm ngàn người, vậy mà không có nghe thấy bất luận cái gì tiếng vang .

Tất cả mọi người tại giương mắt nhìn, e sợ cho bỏ qua một cái chi tiết, thiếu đi ngày sau đối người bên ngoài khoác lác vốn liếng .

Bỗng nhiên nghe được một tiếng khê kêu: "Bình Thiên kiếm, kiếm Bình Thiên!"

Một vòng kiếm quang đột nhiên phóng lên tận trời, tựa hồ là bị phóng đại gấp mấy trăm lần bằng hàn trường kiếm, trực tiếp quán thông thiên địa lại!

Nhưng mà, tên kia trước đó bị Dương Tiễn đẩy qua lão già, lại lắc đầu thờ dài một cái: "Nữ tử này lại là bại ."

Tên kia công tử có chút không rõ ràng cho lắm, năng tu vi cũng không phải là quá cao, lúc này nhìn, ngược lại là cảm thấy tên kia vì Thanh Liên tuyệt sắc mỹ nhân nhi khí thế đại thắng ...

Cái này hoảng sợ một kiếm rốt cục chém xuống!

Phảng phất ngưng tụ vô tận thiên địa chi thế, càng bí mật mang theo một cỗ tinh thuần thiên địa nguyên khí!

Quan chiến người phần lớn tâm thần bị đoạt, lúc nào ở giữa phảng phất thấy được tinh thần trụ lạc, long trời lở đất, thậm chí bị một chiêu này liên lụy cái kia gần trăm tên tu sĩ, lúc này cũng đều quên đi né tránh!

Bỏ ra Tinh Thần!

Trảm đoạn nhật nguyệt!

Lúc này, đứng trên mặt đất Dương Tiễn lại không chút nào biến hóa, ánh mắt của hắn không có biến hóa, thân ảnh của hắn cũng không có nửa điểm dị dạng .

Nếu như không nên nói cái gì cùng khai chiến trước đó thay đổi, vậy cũng chỉ có thể là trên người hắn áo bào đi.

Ngửa đầu, nhìn lấy cái kia từ phía trên bên cạnh khuynh đảo kiếm ảnh, khóe miệng lộ ra chút cười khổ .

Bình Thiên Kiếm Môn, Phó lão ca, ta cũng không phải là không cho các ngươi cơ hội, giờ này khắc này nếu các ngươi hô một tiếng, vậy ta có lẽ cũng không cần làm quá mức kiên quyết ...

Buồn cười, buồn cười!

Bởi vì buồn cười, cho nên Dương Tiễn cười .

"Ha ha ha!"

Hắn thân lập trong bụi mù, cười nhìn thiên địa một kiếm chém xuống, buộc tóc dây cột tóc tính cả trên người của hắn quần áo, tất cả đều bị kiếm ý bén nhọn chém tan .

Trưởng Phát Phi Dương!

Băng Vân Kiếm!

Đây là Dương Tiễn cho mình sở ngộ tên Nhất quyền, bế quan ba năm, hắn đã đem một chiêu này hoàn thiện!

Tuy là quyền pháp, lại mang kiếm ý!

Dương Tiễn quyền trái đối bầu trời đánh đi lên, mặc dù chậm chạp, nhưng lại phảng phất để không gian chung quanh đều lâm vào vũng bùn!

Trên cánh tay, từng đạo từng đạo luồng khí xoáy hiển hiện, luồng khí xoáy bên trong, từng đạo từng đạo bỏ túi tiểu kiếm cấp tốc thành hình, tản mát ra vô tận kiếm quang, vô tận kiếm ý .

Mà Dương Tiễn cái kia đánh phía bầu trời cánh tay, lúc này phảng phất hóa đối thành một đạo phóng lên tận trời son phong!

Chỉ gặp trên ngọn núi có vô số lỗ thủng, mỗi cái lỗ thủng đều có bảo kiếm chìm nổi, uẩn kiếm quang, giấu kiếm ý, hội tụ Kiếm Phong phía trên, muốn phá cứu thiên mà đi!

Cái kia đầy trời bụi bặm ngập trời mà lên!

Cái kia chém vào xuống thiên địa một kiếm, lại bị Kiếm Phong trực tiếp vỡ nát!

Chỉ có kiếm kia phong xuyên qua thương khung, tựa hồ chỉ là sát qua giữa không trung một nữ tử thân thể, lại đem nữ tử kia trực tiếp đánh bay lên trời, máu tươi chảy ngang!

Bụi bặm ngập trời, huyền tượng tiêu tán .

Rất sạch sẽ trống trải trong sân, chỉ có cái kia lai lịch không rõ, chỉ nói 'Một trận chiến' thiếu niên, ngực kịch liệt phập phồng, toàn thân mồ hôi đứng tại cái kia .

Vừa rồi Nhất quyền đã là hấn lúc này mạnh nhất chiêu thức, lúc này huyết dịch khắp người không ngừng lăn lộn, cơ hồ phá vỡ mạch máu, xông vào kinh mạch, thật lâu không thể bình phục .

Một vòng bóng trắng từ không trung bay xuống, đó là một đoạn vũ y ống tay áo .

Sau đó thì là khắp nơi óng ánh bột phấn bị gió thổi qua, đó là vừa rồi pháp bảo trường kiếm .

Cuối cùng ...

Một bóng người từ mây phía trên rơi xuống mà xuống, cuối cùng một hơi thở miễn cưỡng ổn định thân hình, nhưng cũng chặt vật ngồi quỳ chân tại trung ương đất trống .

Nàng toàn thân nhuốm máu, nắm lấy một thanh kiếm gãy, vẫn nâng cao vòng eo, ánh mắt cao ngạo cùng Dương Tiễn đối mặt .

Dương Tiễn thu quyền, từng bước một hướng đi nữ tử này .

"Dương Tiễn! Dương huynh đệ!" Phó Đông Lưu ở bên run giọng hô hào, "Ta cái này một mạng có thể làm!"

Dương Tiễn mở miệng, thanh âm có chút khàn khàn, bởi vì huyết khí chưa bình phục .

"Như hôm nay bại là ta, ta cũng có huynh đệ cầu các ngươi một mạng đổi một mạng, nàng sẽ hay không đáp ứng?"

Hắn chạy tới Thanh Liên trước mặt, giơ lên tay trái .

Rõ ràng, tại nàng phát ra cái kia cuối cùng một kiếm lúc, đã cho các ngươi cứu nàng cơ hội .

Nếu là lúc ấy dù là Phó Đông Lưu ngươi một tiếng la lên 'Sur muội kiếm hạ lưu tình', có lẽ Dương Tiễn chọn phế bỏ Thanh Liên, mà không phải đi đến một bước này .

Thanh Liên cười lạnh âm thanh, chậm rãi hai mắt nhắm lại, lại là căn bản không nói nửa câu cầu xin tha thứ ngữ .

Có lẽ, dưới cái nhìn của nàng, đây chẳng qua là đối với mình làm nhục .

"Thanh Liên sư muội!"

Bình Thiên Kiếm Môn tất cả mọi người đang đợi chương môn hoặc là phong chủ, thậm chí là một tên tạp dịch mệnh lệnh .

Chỉ cần có người hô một tiếng, bọn hắn liền có thể lao ra đem Thanh Liên tiên tử đoạt lại!

Bình Thiên Kiếm Môn một đám hơn ba trăm người lúc này tất cả đều muốn xông lên, nhưng này vị ngồi công tử giơ lên ra tay, sau lưng hai vị lão giả nhìn sang một chút, đám người kia tất cả đều bị chấn nhiếp thần hồn .

"Hai lần muốn đẩy ta vào chỗ chết, liền cần gánh chịu hôm nay ta trả thù ."

"Giết ngươi không chết ... Quả nhiên, hậu hoạn vô tận ..."

Thanh Liên khóe miệng cười lạnh, cũng không hồi hận ý, cũng không cái gì thất thố, "Tu sĩ vốn nên như vậy, cường giả vì tôn, liều mạng trộm vận . Thiên đạo vô tình, tất cả đều này mệnh!"

"Có lẽ, ngươi kiếp sau nên làm phạm nhân, nhiều thể hội một chút niềm vui gia đình, miễn cho chỉ tồn đạo tính, lại mất nhân tính ."

Dương Tiễn nâng lên bàn tay tóm lại rơi xuống, lưu loát dứt khoát, không chút nào dây dưa dài dòng .

Trong lòng bàn tay đập vào Thanh Liên cái trán, Thanh Liên thân thể run rẩy, sau đó chậm rãi hướng về phía trước ngã sấp, cũng là bị làm vỡ nát mệnh hồn .

Khóc lớn âm thanh, rống lên một tiếng, tiếng chửi rủa, từ Bình Thiên Kiếm Môn một bên bạo phát ra ...

Dương Tiễn ánh mắt quét tới, nhìn về phía Bình Thiên Kiếm Môn, sau đó không nói một lời, hướng phía cái kia một đám tán tu đi đến .

Đám kia tán tu theo bản năng tránh ra một con đường, vô thanh vô tức, không người dám thờ mặt, từng tia ánh mắt nhìn chăm chú lên Dương Tiễn, tựa hồ muốn đem cái này tu sĩ trẻ tuổi hình dạng ghi tạc trong lòng .

Cái này giết phôi, cái kia Thanh Liên hạng gì mỹ mạo, vậy mà mắt cũng không chớp cái nào .

Quả nhiên là ngoan nhân ...

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Diệt môn lý lẽ

"Đạo hữu còn mời đừng bước!"

Thanh nhã tiếng gọi âm ỉ từ bên đuôi theo, Dương Tiễn ngừng bộ pháp, quay người nhìn về phía thanh âm nơi phát ra .

Gọi lại Dương Tiễn, tự nhiên là vị kia ngồi trên ghế tiểu công tử .

Người này mang theo ngậm ngậm ý cười, cặp kia trông mắt trong suốt một mực khóa chặt tại Dương Tiễn bộ mặt, ả có bức người ngao khí .

Giữa sân, hơn mười tên Bình Thiên Kiếm Môn tu sĩ kêu khóc, đem Thanh Liên tiên tử thi thể thu hồi .

Dương Tiễn một chương võ nát Thanh Liên thiên linh cốt, quả quyết là không có cứu trở về khả năng .

Khóc lóc đau khổ âm thanh, tiếng chửi rủa, tiếng rống giận dữ, hướng phía Dương Tiễn cuốn tới .

Dương Tiễn không chút phật lòng, bị chửi mắng lại sẽ không rơi khỏi thịt, huống chi đối phương cũng là chết sư bạn, cảm xúc kích động .

Hắn đối vị kia tiểu công tử chấp tay một cái, nói câu: "Vừa rồi đa tạ ."

"Là ta hẳn là nói cảm ơn bạn mới là, " vị công tử này đứng người lên, tuấn lãng bất phàm, phong độ nhẹ nhàng, lại cho người ta một loại yếu đuối cảm giác .

"Hôm nay chúng ta giống trống khua chiêng tới đây, cũng là vì để Bình Thiên Kiếm Môn cho cái thuyết pháp, đạo hữu giúp ta chờ chiến hạ khó giải quyết chi địch, tất nhiên là chúng ta nên nói lời cảm tạ ."

Dương Tiễn đột nhiên mà cười, cũng không nhiều dây dưa, "Ta chẳng qua là tới nơi đây trả thù, việc nơi này đã xong, đường quy đi ."

"Ta ngược lại thật ra không tốt miễn Cường đạo hữu lưu lại trợ quyền, " vị công tử này cười gât gât đầu, "Xin hỏi tôn hiệu?"

"Dương Tiễn ."

"Ồ?" Người công tử này đối Dương Tiễn chấp tay một cái, "Tại hạ Tiêu Lan Thiên ."

"Cáo từ ."

"Không tặng ."

Dương Tiễn lại không lưu ý, dậm chân mà đi, tóc dài phát phới tự có khí phái, bấp thịt cả người đường cong trôi chảy mà tự nhiên .

Cái kia Tiêu Lan Thiên ánh mắt ngắm Dương Tiễn thân ảnh vài lần, làm Dương Tiễn đi vào đám người về sau, vị này đại danh鼎鼎 Tiêu công tử, trên mặt lại xẹt qua một tia người bên ngoài không thể gặp đồ ùng .

'Gia hỏa này thật sự là, khoe khoang tư thái sao? Hừ! Đánh nhau xong cũng không biết thay quần áo khác .'

Tiêu Lan Thiên thu hồi ánh mắt, lần nữa ngồi ở cái ghế của mình bên trên, giờ lên ra tay chỉ .

Giữa không trung lại có một người rơi xuống giữa sân, trực diện Bình Thiên Kiếm Môn .

Đây là một sợi râu bông bành lão giả, sắc mặt lạnh lẽo một giọng nói: "Bình Thiên Kiếm Môn bên trong người tốt nhất thức thời một chút, quỳ gối Tiêu công tử trước mặt tự hành thỉnh tội! Không phải, chớ trách công người nào đó hôm nay làm cái kia diệt tuyệt sự tình!"

Bình Thiên Kiếm Môn đệ tử tất cả đều đối lão nhân kia nhìn hằm hằm, mà chỉ có Bình Thiên Kiếm Môn trưởng lão, phong chủ nhóm sắc mặt ngưng trọng; bọn hắn lại nhận được, cái này họ công lão nhân, nhưng thật ra là thể hệ trước nhân vật thành danh .

"Ha ha ha!"

Một tên Bình Thiên Kiếm Môn trưởng lão ngửa đầu cười to, trong tiếng cười lại phần lớn là thâm lương thâm hiểm, "Đà Nhất Ông, người cũng là một phái trưởng lão, trong núi danh túc! Vì sao hôm nay, lại cho cái kia họ Tiêu công tử làm lên nô tài!"

Lại có một Bình Thiên Kiếm Môn trưởng lão giận dữ mắng mỏ: "Phi! Vẫn là làm cho người buồn nôn cầu nô tài!"

Cái kia họ công lão đạo sắc mặt lúc thì trắng lúc thì đỏ, nhưng lại không phát giận, mà là cười lạnh, trầm giọng nói: "Nếu có thể cứu ta môn phái, đừng nói là một chút thanh danh, liền xem như muốn bản đạo cái mạng này, bản đạo mắt cũng sẽ không nhắm!"

Mấy câu nói đó nghe dứt lời, song phương tất cả đều yên lặng xuống tới .

"Ai ..."

Bình Thiên Kiếm Môn chương môn thờ dài, đục ngầu đôi mắt nhìn về phía những tán tu kia, vừa nhìn về phía đối phương máu chột nhất nhân vật .

Tiêu Lan Thiên .

Vị này Tiêu công tử, Bình Thiên Kiếm Môn tự nhiên là biết đến; hắn mấy tháng trước từ thiên ngoại giảng lâm, nói muốn dẫn mấy cái tông môn siêu thoát mảnh này sắp khô kiệt thiên địa .

Lúc đó, các môn các phái rất là chấn động, bọn hắn Bình Thiên Kiếm Môn cũng là như thế, điều động hai vị trưởng lão mang theo lễ vật tiến đến bái phỏng .

Nhưng chẳng biết tại sao, cái kia Tiêu công tử thu đại bộ phận môn phái lễ vật, lại đem Bình Thiên Kiếm Môn ở bên trong hơn mười môn phái sứ giả khu trục, lễ vật cũng ném đi trở về, càng hạn khiến cái này hơn mười môn phái ngày quy định giải tán, không phải liền từng cái diệt đi .

Việc này rất nhiều kỳ quái .

Nhưng một tháng qua, đầu tiên là cái kia Toái Thiên tiên môn,

Lại là Lịch Thiên chiến tông, Vạn Thiên Linh tông ... Từng cái môn phái thảm tạo diệt tuyệt .

Không ngờ tới, ngay tại Vạn Thiên Linh tông hủy diệt hợp lý ngày, vị này Tiêu công tử liền mang theo hơn ngàn đám ô hợp, chạy tới bọn hắn Bình Thiên Kiếm Môn sơn môn .

Nếu chỉ là hơn một ngàn đám ô hợp, lại thêm cái kia hơn trăm môn phái khác cao thủ, Bình Thiên Kiếm Môn cũng không phải là không thể ứng phó .

Nhưng chân chính uy hiếp, đến từ Tiêu Lan Thiên sau lưng hai tên lão giả kia, đối phương chỉ là một ánh mắt, liền có thể trấn áp bọn hắn không cách nào thờ đốc!

Bản môn kiếp nạn .

Bình Thiên Kiếm Môn chương môn khoe miệng thắm ra máu tươi, trong ánh mắt đều là thâm lương, tự biết hôm nay diệt môn đã là xu hướng tâm lý bình thường .

Đáng tiếc, Thanh Liên sư muội tuy là tuyệt thế chi tử, lại là tu đạo kỳ tài, nhưng làm việc tàn nhẫn, không nói đạo lý, cuối cùng cũng bị thiếu niên kia đánh chết ở dưới lòng bàn tay .

"Đây cũng là báo ứng sao?"

Vị này chương môn nhân cười thâm trầm, đưa tay đẩy ra trước người cản trở hai tên trưởng lão, thất tha thất thểu đi xuống bậc thang, đứng ở Đà Nhất Ông trước mặt .

Trong tay cầm kiếm, tựa như muốn một trận chiến .

"Tiêu công tử, " Bình Thiên kiếm thanh âm của chương môn, ngoài dự liệu mười phần bình tĩnh, "Ta chỉ hỏi một câu, liền một câu ."

Tiêu công tử khoan thai trả lời: "Hỏi ."

"Ta Bình Thiên Kiếm Môn, đến cùng có chỗ nào đắc tội Tiêu công tử? Lại có địa phương nào xin lỗi Tiêu công tử?"

Câu nói này không chỉ hỏi ra Bình Thiên Kiếm Môn từ trên xuống dưới mấy trăm môn nhân đệ tử oán giận, cũng hỏi đi theo Tiêu công tử đến đây đám kia tu sĩ nghi hoặc .

Tiêu Lan Thiên khoe miệng cong lên, tựa hồ có chút lơ đãng, "Thật muốn biết?"

Bình Thiên kiểm chừng môn hô to: "Còn mời Tiêu công tử chỉ giáo!"

Dương Tiễn lúc này cũng đi tới đám kia tán tu phía sau cùng, vừa muốn rời đi, Bình Thiên Kiểm Môn chừng môn tiếng la, để hắn cũng không khỏi đến ngừng bộ pháp .

Hắn cũng muốn nghe một chút cái kia Tiêu công tử đáp án .

Tiêu Lan Thiên cười khẽ một tiếng, lời nói mặc dù không lớn tiếng, cũng rất quý dị vang ở ở đây tất cả mọi người bên tai .

"Kỳ thật rất đơn giản, muốn trách, thì trách các ngươi Bình Thiên Kiểm Môn danh tự quá bá đạo, còn có cái gì Toái Thiên, Lịch Thiên, Vạn Thiên Linh ..." Tiêu công tử thanh âm lạnh dần, "Thiên chỉ một chữ, cũng không phải là ai cũng có thể dùng ."

"Các ngươi mượn phiên thiên địa này gần đất xa trời, thiên đạo chi lực yếu ớt, Thiên Phạt chi lực không hiện, liền dám tự xưng Toái Thiên, Bình Thiên, thật tình không biết, sớm đã gây ra thiên đại tai họa! Cái này cái gọi là Bình Thiên kiểm, càng làm cho bản công tử nghe chói tai ."

"Một môn bên trong ngay cả cái tiên nhân đều không, chỉ có hai ba cái tu ra Nguyên Thần đạo nhân, liền dám tự xưng Bình Thiên? Đừng nói là ta, liền xem như cái khác từ thiên ngoại mà đến tu sĩ nghe được những này danh hào, cũng đều sẽ tìm các ngươi gây phiền phức!"

"Hiểu không?"

Cuối cùng ba chữ này như là một cái Thiết Chùy, đập cái kia Bình Thiên chừng môn lui ra phía sau ba bước, mặt không huyết sắc, ánh mắt tan rã, trong miệng không ngừng lầm bầm:

"Nguyên lai đúng là dạng này ... Nguyên lai đúng là dạng này ..."

Sau đó lại là một trận cười khổ, giống như điên dại, đột nhiên rút kiếm chém về phía Đà Nhất Ông .

Một trận đại chiến lần nữa xốc lên, sát khí phun trào, linh khí lật đổ .

Tiêu Lan Thiên phảng phất giống như xem diễn, điều chỉnh cái tư thế thoải mái, ngồi ở kia tiếp tục xem .

Chỉ là những người khác cũng không chú ý tới, vị này Tiêu công tử ánh mắt chỗ sâu, xẹt qua một chút ý cười .

Đám tán tu bắt đầu nói thầm vừa rồi Tiêu công tử ngôn ngữ, không tự giác liền lộ ra cười khổ, không nghĩ tới nhiều như vậy bí cảnh trong trời đất nhỏ bé môn phái lớn, lại là bởi vì bức này lý do hoang đường bị diệt môn ...

Hoang đường?

Kỳ thật cẩn thận cân nhắc, nhưng cũng là có mấy phần đạo lý, nhưng lại cảm thấy cái này cũng không tính là gì đại sự .

"Thật đúng là ... Vô nghĩa, " Dương Tiễn lầm bầm một câu, quay người dặm chân rời đi, cũng không lại nhiều ở lâu .

Bình Thiên Kiểm Môn hủy diệt không hủy diệt, cùng hắn đã không có quan hệ gì .

Cái kia Tiêu công tử đến cùng là bởi vì cái gì mục đích, chuyên môn tìm những này tên bên trong mang 'Thiên' chữ môn phái không qua được, đây cũng không phải là Dương Tiễn muốn biết .

Mang 'Thiên' liền phạm vào kỵ húy sao?

Cái này thuần túy là lời nói vô căn cứ, cái kia tên Tiêu công tử bên trong, không phải cũng có một cái chữ thiên?

Hắn tại phiên thiên địa này bên ngoài thể nào không bị sét đánh a?

Dương Tiễn vừa muốn thi triển can khôn một đòn, đột nhiên giật mình trong lòng, ngẩng đầu nhìn lại .

Một cái lông trắng chim nhỏ từ sau lưng của hắn bay về phía bên trái đằng trước, con chim nhỏ này cũng không phải là thực thể, ngược lại giống như là một cỗ màu trắng linh khí biến ảo mà thành .

Làm sao cảm giác, cái này lông trắng chim chóc ... Thoáng có chút quen thuộc ...

Dương Tiễn tự nhận cũng chưa gặp qua con chim này, nhưng hết lần này tới lần khác liền là có loại này cỗ quái cảm xúc .

Suy nghĩ khẽ động, Dương Tiễn thi triển ra can khôn một đòn, nhưng lại cũng không phải là xuống núi, mà là đuổi theo con chim nhỏ này bay đi phương hướng, thân ảnh chớp mắt biến mất không thấy gì nữa .

Ngẩng đầu nhìn chằm chằm cái này tiểu Bạch Điều, Dương Tiễn tại trong núi rừng nhanh chóng xuyên thẳng qua, mấy hơi thở qua đi, liền đã không biết

chạy vội tới nơi nào .

Hắn khi thì chui vào trong sương mù trắng, khi thì tiến nhập mây mù mờ mịt chi địa .

Mà Dương Tiễn thời gian dần trôi qua hiểu rõ cái gì, kết luận cái này như thật như ảo chim nhỏ tất nhiên là cùng 'Thanh Liên' có quan hệ .

Dương Tiễn một chương kia đập nát Thanh Liên mệnh hồn, cũng cảm giác được Thanh Liên Nguyên Thần tiêu tán trong không khí, Thanh Liên người này đã quả thật chết không thể chết lại .

Mà cái này tiểu Bạch Điều, lại giống như là Thanh Liên hồn phách một sợi mảnh vỡ ngưng tụ mà thành ...

Chẳng lẽ, cái này tiểu Bạch Điều liền là Thanh Liên hồn phách biến thành? Trong đó có huyền cơ khác?

Dương Tiễn tiếp tục đi theo, nhất định phải tìm hiểu ngọn ngành .

Như cái kia Thanh Liên thật không chết hết, hắn thế tất còn phải lại xuất thủ một lần, chấm dứt hậu hoạn .

Đối cừu nhân, còn nói gì nhân nghĩa .

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Như thế kỳ hoa

Tiểu Bạch Điều xuyên vân qua rừng, bay không biết bao lâu, sớm đã rời đi Bình Thiên Kiếm Môn phạm vi .

Mà Dương Tiễn một mực theo sát phía sau, nếu không có hắn Linh giác kinh người, lại có thể liên tục không ngừng thi triển càn khôn một độn, nói không chừng đã sớm mất dấu .

Chạy càng lúc, Dương Tiễn gặp phải phiền phức không chỉ là tiểu Bạch Điều phi hành nhanh chóng, chủ yếu là dưới chân con đường không yên ổn thản, khi thì là bụi cụm núi rừng, khi thì là khe núi vách núi .

Dương Tiễn mạnh mẽ nhảy lên chạy vội, gặp núi trèo núi, gặp sông Việt Hà, nhấc tới cũng kỳ quái, đoạn đường này vậy mà không có gặp được nửa cái tu sĩ .

Cái này tiểu Bạch Điều chỗ phi chi địa, tất cả đều là người ở hi hữu đến chốn không người .

Bay gần nửa ngày, Dương Tiễn đều cảm thấy cái này Bạch Điều có thể là tại coi hắn là nhị đồ đàn trượt, cái kia Bạch Điều tại một chỗ mây mù tung bay quần hém núi phía trên ngừng lại, không ngừng xoay quanh, gây gọi, phảng phất tại tìm kiếm lấy cái gì .

Dương Tiễn cấp tốc quét mắt hoàn cảnh chung quanh, trực tiếp lên đến hẻm núi lối vào một tảng đá lớn về sau, sợ đã quấy rầy cái này tiểu Bạch Điều .

Truy lùng lâu như vậy, Dương Tiễn không sai biệt lắm đã xác định cái này Bạch Điều theo hầu .

—— đây đúng là Thanh Liên một sợi hồn phách biến thành, nhưng lại cũng không phải là Thanh Liên hồn phách .

Nó càng giống là một mực ký thác vào Thanh Liên hồn phách bên trong một sợi tàn hồn, tại Thanh Liên sau khi chết tránh thoát, bay đến nơi đây .

Có thể bắt được quỹ tích của nó, đúng là Dương Tiễn tự thân tạo hóa .

"Nó đang tìm kiếm cái gì?"

Dương Tiễn có chút muốn ra tay bắt cái này tiểu Bạch Điều tìm kiếm đáp án, nhưng lại đối tiểu Bạch Điều tìm kiếm đồ vật, càng nhiều mấy phần hiếu kỳ .

Hắn bên này đang do dự, tiểu Bạch Điều phát ra vài tiếng vui vẻ la lên, đập cánh, hướng phía trong hạp cốc một bên vách đá đánh tới .

Làm tiểu Bạch Điều đụng tới, cái kia vách đá vậy mà xuất hiện một chút lún sóng, Dương Tiễn hai mắt tỏa sáng, bật lên đến, mấy cái lên xuống lên đến cái kia trước vách đá phương .

Cẩn thận quan sát, nơi đây bình thường, hoàn toàn không có sương trắng, nhị không có gì lạ hoa dị thảo, cũng không làm cho người chú mục .

Nếu là có người cảm thấy cái này trong hạp cốc có bảo vật, tất nhiên là đi cái kia mây mù mờ mịt chỉ địa điều tra, sẽ không chú ý cái này phổ thông vách đá .

Huống chi, Dương Tiễn cảm giác nơi này linh khí mỏng manh, đại khái đã là bí cảnh khu vực biên giới, trên đất cỏ dại không có người kính, liền ngay cả dã thú dấu vết cũng không nhiều .

Không có yêu khí, cũng không có huyết khí ba động .

Ngón tay một nhún, chạm đến chính là băng lãnh vách đá .

Dương Tiễn cẩn thận gõ gõ vách đá, lại nghe 'Thùng thùng' như là tiếng trống, bên trong tựa hồ có rất lớn không gian .

Đưa tay, nhẹ nhàng một chưởng vỗ tại trên vách đá, dùng một chút xảo kinh, đem một tác sau vách đá chấn vỡ; đá vụn không có bắn tung tóe, ngược lại là rầm rầm chồng chất đến trên mặt đất .

Một phương tinh mạch cửa hang xuất hiện ở Dương Tiễn trước mặt, chỗ cao nhất bất quá một trượng, rộng cũng kém không nhiều một trượng .

Dương Tiễn không tiến ngược lại thật lùi, quan sát tỉ mỉ lấy trong động hoàn cảnh, trong hai mắt tách ra hai vệt thần quang .

Cửa hang một đoạn thăm thẳm âm thầm, nhưng bên trong lại tựa hồ như có ngũ thái hà quang .

Dương Tiễn do dự một lát, sau đó cất bước bước vào trong đó, tất nhiên là toàn bộ tinh thần đề phòng, huyền công vận chuyển hết tốc lực .

Mặt đất có chút trơn ướt, mọc đầy rêu xanh, không có bất kỳ người nào công mở qua dấu vết, nhưng lại rất phẳng cả .

U ám đoạn đường đi có hơn mười trượng, trong động càng phát ra rộng rãi, vách đá chất liệu từ phổ thông nam thạch, biến thành đủ mọi màu sắc tinh thạch .

Dương Tiễn nhẹ nhàng đứng vào, cảm giác được trong tinh thạch ẩn chứa các loại thuộc tính Ngũ Hành linh khí, ẩn ẩn tạo thành một loại nào đó trận thế .

Nơi này, có thể là một vị nào đó đại năng tu sĩ lưu lại động phủ a?

Sợ vị này tu sĩ thần thông quảng đại, lại tu vi cực kỳ cao thâm, không phải lối đi này không có khả năng như thế tinh tế, lại nhìn không ra nửa điểm mở dấu vết .

Dương Tiễn trong lòng cũng không có quá mức vui vẻ, một mực mười phần bình tĩnh .

Coi như tìm được đại năng lưu lại địa điểm cũ lại như thế nào?

Tu đạo giảng cứu pháp tài lữ địa, hần thiếu cái gì?

'Phương pháp', Dương Tiễn tu chính là Bát Cửu Huyền Công, còn có Bát Cửu Huyền Công tam trọng về sau, có thể đền bù mình Nguyên Thần chưa đủ tam sinh bách lạc quyết,

Cái trước là Bàn Cổ đại thần lưu lại, cái sau càng là đạo tổ Từ Tiêu Cung giảng đạo lúc lưu lại huyền pháp .

Song phương pháp bổ sung, bản thân đã viên mãn, tham thi thâm .

'Tài' ngược lại là càng nhiều càng tốt, nhưng có sư phụ Ngọc đình cho hần nắm ngón tay phía trước, phổ thông đại thiên thể giới nội đại năng vốn liếng, Dương Tiễn có lẽ thật đúng là churóng mất .

Lữ cùng địa lại càng không cần phải nói, Dương Tiễn lúc này không có công phu tìm cái gì đạo lữ, mà Ngọc Tuyền Sơn Kim Hà động đó là Hồng Hoang bên trong 36 Động Thiên, bảy mươi hai phúc địa một trong ...

Tỉ mỉ nghĩ lại, Dương Tiễn cảm thấy mình hiện tại duy nhất truy cầu, cũng chính là Bàn Cổ đại thần lưu lại tinh huyết .

Đương nhiên, nếu có thể làm đến Bàn Cổ đại thần cái kia thanh Khai Thiên Phủ ... Đồ chơi kia giống như chia ra làm ba, không đề cập tới cũng được .

Tìm kiếm ở giữa, đầu này thật dài trong động thông lộ cuối cùng đã tới cuối cùng, một phương bia đá chặn đường đi, mà bia đá về sau có động thiên khác .

Ngũ thái tân phân thạch nhũ treo ở đình động, một phương đầm nước chiếm trong động tuyệt đại đa số khu vực .

Trong đầm nước mọc đầy bích sắc lá sen, tựa hồ có một đóa trắng nõn Liên Hoa mở ra tại bụi bụi lá sen bên trong, hoa cũng chỉ có tám cánh, phảng phất thiếu khuyết một .

Mà cái kia tiểu Bạch Điều, lúc này đang ao nước phía trên xoay quanh, thân ảnh dần dần hư hóa .

Dương Tiễn đi đến trước tấm bia đá, nhìn lấy trên tấm bia đá khắc lấy văn tự, nhẹ giọng đọc đi ra:

"Tam Sinh Liên, ngay cả tam sinh, như đến Tam Sinh Liên tử, có biết trước người sau người sự tình . Sen thân vốn không đại dụng, chớ phá diệt linh căn ."

"Nguyên lai là thiên địa sinh dưỡng Linh Bảo, nơi đây đại khái đã từng là một vị tiền bối bế quan chi địa đi."

Dương Tiễn nhẹ nhàng nghiêng người mà qua, tiến vào trong động, bia đá cũng không cái gì dị dạng, phía trên văn tự nhưng dần dần biến mất không thấy gì nữa .

So với Tam Sinh Liên, Dương Tiễn hứng thú càng nhiều vẫn là tại cái kia tiểu Bạch Điều bên trên, nhìn nó tại ao sen phía trên xoay quanh, Dương Tiễn cứ như vậy lặng lẽ đứng vững .

Bạch Điều thân thể đã bắt đầu dần dần hư hóa, nó cũng không hoảng loạn, ngược lại truyền lại ra vui vẻ vui vẻ ý vị .

Giống như là lang thang nhiều năm người xa quê tìm được mình căn nguyên, lại như là xa cách nhiều năm lão hữu lần nữa gặp nhau, lần lượt xoay quanh, thân thể dần dần trở nên nhạt nhẽo .

"A?"

Dương Tiễn nháy mắt mấy cái, nhìn lấy cái kia đoá to bằng chậu rửa mặt tiểu nhân màu trắng Liên Hoa .

Cái kia Liên Hoa bản thiếu cái kia một lại dần dần xuất hiện, từ không tới có, từ hư đến thực .

Cùng lúc đó, Liên Hoa phía trên lại xuất hiện một bộ mơ hồ hình ảnh, Dương Tiễn giương mắt nhìn lại, đã thấy trong tấm hình, lại là bị mình đánh chết Thanh Liên .

Nói đúng ra, là Thanh Liên một thể .

Từ cất tiếng khóc chào đời bắt đầu, ê a học nói, tập tễnh học theo, ghim lên bím tóc sừng dê, chải lông tóc trái đào phát, bắt đầu cùng một vị thân ảnh mơ hồ nữ tử tu đạo tập phương pháp ...

Một vài bức tranh rất tránh mau qua, thời gian dần trôi qua, nàng trở thành cái kia Dương Tiễn nhận biết Thanh Liên .

Gặp đại biến, phụ mẫu bị cừu nhân giết chết, trải qua gian nguy báo thù huyết hận, lại nguyên nhân mỹ mạo rước lấy vô biên mằm tai vạ, dính lú bên cạnh một người lại một người .

Roi vào đường cùng tìm nơi nương tựa sư môn, nhưng lại đuổi kịp sư môn tao ngộ nguy cơ, một trận huyết chiến, nữ tử vì sư môn ném đầu vậy nhiệt huyết, lại bị sư môn đông đảo trưởng lão xem như lễ vật đưa cho địch nhân .

Còn tốt sư phụ nàng liều vừa chết dẫn bạo Kim Đan, mà nàng cũng kịp thời đột phá, mới giết lui chúng địch ...

Từ đó, nàng trở nên quái đản tàn nhẫn, động thủ không lưu tình chút nào, giết người hoành hành, không ai dám trêu chọc .

Nhưng nàng trong ánh mắt sớm đã không có nhiều năm trước dịu dàng động lòng người, sở cầu chỉ là để cho mình trở nên mạnh hơn, tại cái này bản thủ thế giới tiếp tục sống sót ...

Thẳng đến, Bình Thiên Kiếm Môn chủ diện trước đó, thiếu niên kia trả thù mà đến, một chương vỡ tại nàng đỉnh đầu ...

Bức tranh im bất mà dừng, mà cuối cùng một bộ chậm rãi biến mất hình ảnh, lại là nàng nằm tại băng lãnh phiến đá phía trên, đẹp thê liệt, đôi mắt dần dần mất đi thần thái .

"Ai, trợ thế khó có giai nhân, hồng nhan nhất tiếc bạc mệnh ."

Dương Tiễn thờ dài, đưa tay vung lên, đem hình ảnh kia trực tiếp thổi tan, mà Dương Tiễn cũng hiểu biết tiểu Bạch Điều nơi phát ra .

Cái kia chính là Tam Sinh Liên một mảnh cánh hoa, tại Thanh Liên giáng sinh lúc bám vào hồn phách của nàng bên trên, quan sát cuộc đời của nàng .

Tam Sinh Liên dùng cái này đạt được một loại nào đó chỗ tốt .

Cái này giống như là một loại nào đó tu hành thủ đoạn, lại là đoá này Liên Hoa tự hành thi triển; mà khi hình ảnh kết thúc, chín đoá cánh sen đã giống như đúc, nhẹ nhàng đung đưa, giống như là tại đối Dương Tiễn chào hỏi .

Mà Dương Tiễn cũng giật mình nghe được một tiếng thờ dài nhẹ nhàng ...

Bực này linh vật, coi là thật không thể theo lẽ thường mà tính toán.

"Cái kia, " Dương Tiễn tiến đến bên cạnh ao, "Ta không nhỏ người đi ra, cho ta một khóa hạt sen thôi?"

Lại là tại đánh thương lượng .

Liên Hoa nhẹ nhàng lay động, phảng phất cũng là lão đại không tình nguyện, tựa hồ tại đối Dương Tiễn truyền lại một ít lời ngữ .

'Hừ, tiện nghi người một lần đi! Tìm được nơi đây chính là có duyên người, người ngược lại là đám hái ta thử một chút, ta trấn áp phiên thiên địa này sau cùng khí vận, đây chính là thiên đại nhân quả!'

Dương Tiễn sửng sốt một chút, sau đó đột nhiên mà cười, đem bàn tay ra ngoài .

Liên Hoa chín cái cánh hoa nhẹ nhàng lắc lư, không thấy đài sen, đã thấy một khóa nho nhỏ hạt sen bị ngũ thái hà quang bao vây lấy, chậm rãi bay đến Dương Tiễn trong lòng bàn tay .

Đi theo cái này hạt sen còn có một tiếng ...

'Hừ . '

Dương Tiễn đem hạt sen lấy tới trước mặt nhìn một chút, mặc dù rất muốn há mồm liền nuốt vào, nhưng lại cảm thấy loại bảo vật này nói không chừng sẽ có cái gì tác dụng phụ .

Hắn tại trong nhần cầm hai bình linh dược đi ra, đem một bình đổ vào một chai khác, đưa ra một cái bình thuốc, đem hạt sen cẩn thận để vào trong đó .

"Đa tạ, " Dương Tiễn đối Liên Hoa ôm hạ quyền, liền muốn quay người rời đi .

Nhưng hắn ánh mắt chậm đến cái kia Liên Hoa lá sen lúc, trong lòng đột nhiên động một cái, huyền công vận chuyển hơi nhanh chóng chút, phảng phất tại nhắc nhở cái gì .

Dương Tiễn suy tư một chút, sau đó đối Liên Hoa lộ ra ... Hơi có vẻ lúng túng mỉm cười .

Cái kia Liên Hoa thông linh run lên hai lần, như lâm đại địch .

Dương Tiễn lại đi tới ao nơi hẻo lánh, ngồi xuống về sau đẩy ra lá sen, UU đọc sách w uu K An Shu . Com ngón tay vén lên cái kia thanh tịnh đầm nước .

Quả nhiên không tầm thường .

Cái này tựa hồ ... Đúng là linh khí ngưng tụ mà thành linh dịch .

Dương Tiễn nhìn lấy Liên Hoa, sau đó nhẹ nhàng cười một tiếng, lộ ra một thanh phơi trần răng, "Ta ném một thanh thế nào? Muốn đến Liên Huỳnh người không phải nhỏ mọn như vậy người đi!"

Liên Hoa lại là rung động hai lần, Dương Tiễn lấy tay nâng một thanh thanh thủy, há mồm nốc ừng ực .

Thoải mái!

Cái kia nước thanh lương cam thuần, mới vừa vào miệng, toàn thân lỗ chân lông tất cả đều giãn ra, một cỗ linh khí xuyên thẳng qua thoải mái, quanh người huyết dịch thậm chí cũng bắt đầu nhảy cẫng hoan hô .

Dương Tiễn cười đắc ý, giải khai dây lưng quần, đem trên người còn sót lại quần cởi ra, mặc một bộ mình cất may bốn góc đại quần cộc, cẩn thận ngồi xuống trong ao .

Cái kia Liên Hoa lập tức chấn động không ngừng .

Vô số năm qua, đến nơi đây lấy hạt sen nó gấp không ít, ý đồ nhỏ đi nó càng là có khối người .

Nhưng vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy như thế, như thế kỳ hoa!

Vậy mà ngồi ở nhàn nhạt trong ao, sau đó bắt đầu nhắm mắt tu hành! ?

Cái này vừa tu hành không sao, trong ao cái kia một cỗ huyền diệu linh khí, vậy mà hướng phía hắn điên cuồng dũng mãnh lao tới!

Cái này, đây chính là ta tiếp tục tu hành mệnh căn tử nha!

Tích lũy ức vạn năm bảo dịch, liền trông cậy vào những vật này thoát thai biến hóa, thành tựu vô thượng đại đạo nha!

Thân là một đóa Liên Hoa, có thể tu hành dễ dàng mà nó!

Tại sao có thể có dạng này kỳ hoa, vậy mà cùng một đóa Liên Hoa đoạt ao nước!

Cái này!

Cái kia Liên Hoa kém chút khí đem chính mình bẻ gãy, nó mặc dù thân dị, mà dù sao chỉ là linh dược, căn bản cái gì cũng không thể làm, chỉ có thể nhìn Dương Tiễn thôn tính biến hút.

Như Liên Hoa có một đôi mắt, lúc này khẳng định tại lệ rơi đầy mặt, sau đó giờ thẳng lên trời thờ dài ...

Cái thẳng trời đánh kỳ hoa ...

Thiên thọ a!

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Đại đạo chỉ mình

Nhập ao, vào chỗ, đạo tâm thanh minh, từ nhập tu hành.

Cái này vừa tu hành không sao, Dương Tiễn chỉ cảm thấy nhục thân của mình các nơi ngâm tại trong ao, giống như là mở ra từng đạo từng đạo van.

Một cái nháy mắt, Dương Tiễn thể nội xông vào hải lượng linh khí, lập tức có tràn đầy cảm giác, các vị trí cơ thể xuất hiện từng đạo từng đạo vòng xoáy, đem những linh khí này từ từ nuốt vào, chôn vào kinh mạch bên trong.

Dương Tiễn lúc này thể nội kinh mạch chưa bắt đầu dùng, Bát Cửu Huyền Công hai tầng đầu, tất cả đều là tu luyện nhục thân cùng huyết dịch lực lượng.

Nhưng kinh mạch là câu thông đường thân thể bảo tàng, cấu kết thiên địa chi lực máu chốt cầu nối, Bàn Cổ lưu lại Bát Cửu Huyền Công, như thế nào sẽ lãng phí kinh mạch?

Trên thực tế, tại đệ nhất trọng chịu cốt rèn gân, đệ nhị trọng chuyển tổ sau lưng, thứ ba Trọng Huyền công liền sẽ sinh ra đại đạo Huyền khí, tẩm bổ toàn thân kinh mạch, từng bước khai thác đường thân thể chỉ bảo tàng.

Mà Dương Tiễn chỉ cần đi vào đệ tam trọng, cũng có thể học tập nhà khác thần thông phép thuật; uy lực như thế nào, còn phải xem cùng Bát Cửu Huyền Công phải chăng xứng đôi.

Bát Cửu Huyền Công tu hành có một chỗ sinh tử nan quan, liền là đem kinh mạch cùng đường thân thể hoàn toàn hòa làm một thể, cuối cùng lại phải phong thiên tuyệt địa, tự thành càn khôn ...

Những này là nói sau, cách còn xa, tạm thời không đề cập nữa.

Liền nói Dương Tiễn tại cái ao này trung chuyển mất nuốt hải lượng tinh khiết linh khí, bỏ khuyết tại quanh người các nơi, đã rèn luyện tự thân huyết nhục, lại tại vì đệ tam trọng tu hành đặt nền móng.

Hút lấy hút lấy, Dương Tiễn đột nhiên cảm giác có từng tia kỳ quái 'Khí' chui vào trong thân thể, du tẩu tại huyết nhục ở giữa, lại làm cho thân thể mình trở nên dần dần khô nóng.

Loại cảm giác này ...

Loại cảm giác quen thuộc này ...

Chẳng lẽ, mình tại nơi đây còn có thể đổi lại một lần huyết? Lần thứ năm thay máu?

Nơi này hẳn là có cái gì có thể làm cho mình huyết dịch tiến thêm một bước bảo vật hay sao?

Dương Tiễn đầu tiên là vui vẻ, lại là một lo.

Lúc này mới bao lâu, lại phải bắt đầu thay máu , dựa theo Bản Huyết cảnh cực kỳ hoàn chỉnh trạng thái —— thay máu chín lần để tính, mình cái này tu hành hơn phân nửa?

Hắn Bát Cửu Huyền Công đệ nhất trọng thể nhưng là trải qua mấy năm khổ tu, mấy năm bế quan a, đệ nhị trọng xông nhanh như vậy, có thể hay không rơi xuống căn cơ lỗ mẫn tai hoạ ngầm?

Thôi, sau đó nhất định phải khổ tu mấy năm, tu đạo đường dài đằng dặc, lúc mới bắt đầu nhất cắt không thể tham nhanh, quan hệ này đến mình cả đời chỉ thành tựu .

Thay máu cơ duyên không dễ, nhất định phải trân quý!

Nên đổi liền đổi!

Dương Tiễn hạ quyết tâm, cũng không dám nhiều chậm trễ, nhắm mắt mắt cúi xuống, bảo nguyên thủ nhất .

Hắn hai cánh tay khoác lên trên đầu gối, trong lòng bàn tay tương đối, tả hữu ngón tay cái ngón trỏ tạo thành một cái bát quy tắc tròn .

Một tia máu tươi từ đầu ngón tay hắn toát ra, đỏ phát tím, tím bên trong lại dẫn trong suốt, tụ hợp vào hai tay ý kiến, từ từ xoay tròn, bị 'Vò' thành một giọt nho nhỏ huyết dịch .

Lại là từng tia máu tươi tại Dương Tiễn đầu ngón tay chảy ra, thời gian dần trôi qua, Dương Tiễn quanh người các nơi đều xuất hiện tơ máu, hướng phía trong tay hắn hội tụ .

Dương Tiễn thân thể, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được 'Xẹp' xuống dưới, sắc mặt cũng biến thành tái nhợt vô cùng, hào không huyết sắc .

Trong quá trình này chịu đựng biết bao nhiêu thống khổ?

Từ Dương Tiễn cắn chặt hàm răng, trong lúc vô tình khiêu động gân xanh liền có thể nhìn ra một hai .

Thay máu, tuy là huyết dịch trắng hoa, lại tại tại cốt tủy thuốc biến .

Tủy chính là huyết chi rễ, chi có đem trước mắt huyết dịch rút khô, cốt tủy mới có càng tiến một bước khả năng .

Mà quá trình này, Dương Tiễn thì tương đương với mất máu quá nhiều mà chết rồi hơn mười lần!

Vẫn còn phải gìn giữ bản tâm không minh, duy trì Bát Cửu Huyền Công vận chuyển!

Người phi thường, mới có thể đi phi thường sự tình!

Ủng hộ Dương Tiễn tín niệm, ngoại trừ bảo hộ dương Tiểu Thiên quyết tâm, còn có cường đại hơn một cỗ là bắt nguồn từ hắn tự thân .

Hắn là ai?

Hắn là Dương Tiễn! Không chỉ là ngày sau Thiên Đình chiến thần, càng là hồn xuyên Hồng Hoang người đời sau!

Không biết đi cái gì vận khí cứt chó, ta giảng lâm đến cái này huy hoàng đại thế, liền muốn có mà trân quý, liền phải đem nắm chặt cơ hội!

Phiến thiên địa này sao mà rộng lớn?

Đặc sắc xuất hiện trình độ,

Đời trước nghĩ cũng không dám nghĩ!

Chương đánh chết Thanh Liên về sau, Dương Tiễn tâm thái cũng có biến hóa vi diệu, tiềm ẩn ở trong lòng cái kia cỗ tinh khí thần, giờ phút này bắt đầu từng bước bộc phát!

"Ha ha ha ha!"

Dương Tiễn thay máu vốn là kịch liệt đau nhức, nhưng đổi lấy đổi lấy trong lòng thực sự cao hứng, nhẹn không được cười to vài tiếng .

Nụ cười này không sao, cùng một cái ao ngâm cái kia đoá Tam Sinh Liên hoa lại run rẩy mấy lần, không biết vị thiếu hiệp kia lại làm cái gì yêu thiêu thân ...

Loại bảo bối kia khí tức đều bị người hấp thu non nửa, người còn muốn kiêu gì a!

Có thể hay không cho bản sen chờa chút!

Lúc này Dương Tiễn, toàn thân làn da khô quắt xuống, hô hấp đình chỉ, nhịp tim hoàn toàn không có, da thịt bên ngoài cũng xuất hiện tầng một tinh tế dơ bẩn .

Nhưng tầng này dơ bẩn không có chút nào mùi thối, ngược lại tản ra nhàn nhạt mùi thơm ngát .

Tam Sinh Liên hoa ẩn ẩn có loại khát vọng, nó đã có một chút linh trí, bản năng nói cho nó biết, chỉ cần đem cái này trên thân nam nhân những này dơ bẩn lưu tại đáy ao, nó liền có thể thu hoạch được chỗ tốt cực lớn!

Bao nhiêu hồi điểm bản!

Dương Tiễn lần thứ năm thay máu, tầng này dơ bẩn đã là đường thân thể bên trong cất giấu tầng sâu tạp chất, đối với phạm nhân mà nói càng là Tiên Thiên chi kịch độc .

Nhưng đối với Tam Sinh Liên hoa loại này 'Thực vật' tới nói, nhưng lại là chỗ tốt cực lớn, chỉ cần đem gốc rễ nhập trong đó, có thể tự chuyển phế vì bảo, thu nạp thực linh tự thân chỗ cần .

Đạo lý cũng rất đơn giản, người ăn bánh bao, lại muốn xếp hạng tiết phế vật, mà thực vật đối bánh bao không có gì nhu cầu, lại cần những này thải ra vật cung cấp chất dinh dưỡng .

Lời nói cầu thả lý không cầu thả, đường tại cửt chìm nha, cái này đạo lý đơn giản, lại ẩn chứa thiên địa chí lý ...

Liền là hơi ô uế một chút như vậy .

Trở lại chuyện chính a, trở lại chuyện chính .

Rất nhanh, Dương Tiễn quanh người dơ bẩn lại kết tầng một, mà hai tay của hắn ở giữa huyết dịch, lại chỉ còn lớn nhỏ cỡ nắm tay, còn lấy mắt trần có thể thấy tốc độ không ngừng thu nhỏ .

Thu nhỏ quá trình bên trong, từng tia huyền ảo khí tức từ bảo trong ao chui vào cái này đoàn huyết dịch, mà những khí tức này đồng thời chui vào Dương Tiễn quanh thân cốt tủy ...

Ước chừng hai ba canh giờ, Dương Tiễn giữa song chường huyết đoàn biến thành tảo đỏ kích cỡ tương đương, tím, hào quang màu đỏ hoà lẫn .

Dương Tiễn hít sâu một hơi, đem cái này đoàn huyết dịch từ từ quét ra từng sợi tơ máu, chui vào quanh thân các nơi .

Sau đó, thống khổ hơn biểu lộ, chậm rãi xuất hiện tại Dương Tiễn trên mặt .

Trong cơ thể hắn, đã mượn nhờ nơi đây tiến hóa một lần Bảo huyết, tươi nhuận tại cốt tủy bên trên, cốt tủy hiện ra đỏ tía giao hội quang trạch .

Bát Cửu Huyền Công cấp tốc vận chuyển, Dương Tiễn thân thể lần nữa bắt đầu thu nạp linh khí, cái kia ao nước thủy vị, vậy mà lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được bắt đầu hạ xuống .

Mà Dương Tiễn thể nội, linh khí rót vào các nơi đại cốt trong xương tủy, trong xương tủy xuất hiện giọt giọt màu đỏ tím giao hội máu tươi, thời gian dần qua vài lượt toàn thân ...

'Gia hỏa này tu chính là công pháp gì nha? Kỳ quái như thế .'

Tam Sinh Liên hoa ngoẹo đầu tiếp tục quan sát, sau đó nhìn nhanh chóng giảm xuống ao nước, lập tức một trận uể oải .

Thua thiệt lớn!

Hôm nay thật sự là thua thiệt lớn! Sớm biết liền không cố ý dẫn hắn đến đây!

'Ai ...'

Dương Tiễn có thể cảm giác được, lực lượng của mình đang tiến một bước tăng cường .

Đó là nội tâm khát vọng, Dương Tiễn tại khát vọng trở nên mạnh mẽ, tại khát vọng sớm ngày trở thành vị kia cảm y chiến giáp, đỉnh thiên lập địa chiến thần Dương Tiễn! Sớm ngày đi Hồng Hoang chân chính sân khấu, khắc xuống đại danh của mình!

Đời trước, hắn tại một khóa linh khí khô kiệt Tinh Thần phía trên, ngơ ngơ ngác ngác qua hơn hai mươi năm, đi tới người khác nói cho hắn biết chính xác con đường, nói người khác cảm thấy hắn cần phải đi nói lời .

Thậm chí hắn biết, chỗ sẽ, am hiểu hết thảy, đều là người bên ngoài cảm thấy không tệ, cần đạt được người bên ngoài tán thưởng, trong lòng mới có từng tia cảm giác thỏa mãn cùng cảm giác thành tựu .

Nhưng hiện nay!

Hồng Hoang thiên địa, năm bộ châu, ba ngàn thế!

Anh hùng như cá diếc sang sông, thần tiên nhiều vô số kể, Trường Sinh chi linh số chi không rõ!

Đại năng lập chân trời, tay áo dài vung vẩy chính là long trời lở đất!

Thánh nhân ngồi Hư Không, ngồi đường chấp cờ tính toán thiên địa vạn sự!

Ngũ phương Thiên Đế trấn áp nghìn vạn dặm, Nhân Vu Yêu linh vạn vật đều có thể nhập tu hành!

Linh đan tiên dược, UU đọc sách w uu K An Shu . Com bạch nhật phi thăng;

Đằng Vân Ngự Phong, đắc đạo Trường Sinh!

Dương Tiễn kiếp trước là Hoa Hạ nam nhi, mà mỗi cái Hoa Hạ nam nhi, trong lòng đều có một cái võ hiệp mộng!

Bây giờ, từ võ cùng tiên, đây là mộng thăng hoa, cũng làm cho Dương Tiễn trong lòng tràn đầy càng nhiều chờ mong!

Bái sư Ngọc đình lúc, Dương Tiễn chỉ sợ chính mình cũng không biết, linh hồn hán chỗ sâu, ẩn giấu đi vô cùng khát vọng!

Tiên! Thánh!

Thần thoại! Truyền thuyết!

Kiếp trước tầm thường, mệnh cách khó động!

Hôm nay đắc đạo, anh dũng xông lên!

Kiếp trước ngưỡng vọng thần thoại, hướng tới, trống rỗng mà bị người gọi mỹ hảo huyền tưởng thần tiên đường;

Hôm nay lại thân ở trong đó, có thể vì hậu thế lưu lại vô tận truyền thuyết!

Nam nhi thế gian đi, cảm kiếm mộng không không!

Không mộ thần tiên nói, tự thân ở trong đó!

Thay máu lúc thống khổ, cùng trong lòng phần này hướng tới, phần này sốt ruột, phần này khó mà ức chế kích động so ra, lại coi là cái gì!

Dương Tiễn bây giờ thấy được, thấy được bàn tay mình nắm chính mình vận mệnh hi vọng!

Truy tìm đại đạo đi xuống, hán không cần bất luận người nào tán thành, không cần bất luận người nào thừa nhận!

Hán có chính mình đạo! Có con đường của mình!

Khi hán đăng lâm tuyệt đỉnh, thế nhân nhìn thấy, cũng chỉ có thể là bóng lưng của hán!

Hán gọi Dương Tiễn .

Hán muốn, chỉ là chuyển đi này không tệ!

Oanh!

Trong động phủ, một cỗ cuộn cuộn mà mệnh mông khí tức tại Dương Tiễn trên người nổ tung, hướng phía bốn phía lung tung vỡ bờ .

Cái kia Liên Hoa lần này không chỉ là cánh hoa run rẩy, từ thân đến sợi rễ, đều run rẩy lên .

Lớn, đại đạo cộng mình?

Gia hóa này ai vậy? Thiên đạo đầu thai? Tiên Thiên Chi Linh, đại năng chuyển thế?

Tam Sinh Liên hoa nếu có mệnh, lúc này khẳng định là hàm răng loạn chiến .

Chương 41: Sinh tử 1 niệm ở giữa

Đại đạo cộng minh, chính là nối liền trời đất đại đạo, công nhận truy tìm đại đạo chỉ linh lúc này đạo tâm, cho nên cùng cộng hưởng theo .

Trong đó diệu dụng nói chi không rõ, nhưng ngoại nhân xem ra, lại chỉ nói rõ một sự kiện ...

Gây nên đại đạo cộng minh cái này tồn tại, sau này đang đuổi trục đại đạo trên đường đi, đem sẽ không bị đại đạo ngăn cản hoặc phản phê!

Có lẽ những sinh linh khác không biết đây là bức nào ý nghĩa, nhưng đóa này chín cánh Tam Sinh Liên hoa tồn tại không biết bao nhiêu năm, lúc trước cũng đi theo tại một vị bậc đại thần thông bên cạnh, kiến thức rộng rãi, linh tính tự thông thiên địa, tự có thể nhìn ra Dương Tiễn chỗ bất phạm .

Đại đạo nha!

Đây chính là Tiên Thiên Chi Linh mới có thể truy tìm đại đạo nha!

Như hôm nay đường quân chế gian nan như vậy, lại còn có sinh linh có thể được đến đại đạo tán thành!

Cái này cần bao lớn Phúc Nguyên, cái này cần bức nào tư chất?

Dù sao Tam Sinh Liên hoa rất bất tranh khi sinh ra, nhất định phải nịnh bợ nịnh bợ Dương Tiễn suy nghĩ ...

Kỳ thật, 'Đại đạo độc hành' bốn chữ này nói dễ dàng, cần biết phải đối mặt là bức nào gian nan hiểm trở .

Vạn pháp tự nhiên, thiên đạo chừng quân, đây là tu sĩ thái độ bình thường .

Tại phiên thiên địa này ở giữa đau khổ gãy dựa, lại muốn siêu thoát thiên đạo không chế quy tắc, đi lãnh hội đại đạo, đi sửa đi đại đạo, cho dù có Bàn Cổ đại thần lưu lại Bát Cửu Huyền Công, đó cũng là vô cùng gian nan .

May mắn, Dương Tiễn trước đó đã bước ra cực kỳ trọng yếu một bước .

Đệ nhất trọng bắt đầu, đột phá thiên địa gông cùm xiềng xích, đã tới Bát Cửu Huyền Công đệ nhất trọng chân chính viên mãn, đặt vững hần ngày sau thông thiên đại lộ chi cơ!

Cái kia chiến vu chi huyết vô cùng máu chó, lại cực kỳ xảo diệu;

Nếu là chiến vu phía dưới Vu tộc lưu lại tinh huyết, lại nhiều gấp mười lần, cũng vô pháp để Dương Tiễn đột phá tầng kia thiên địa gông cùm xiềng xích;

Còn nếu là chiến vu phía trên, những cái kia Đại Vu, Tổ Vu Vu tộc tinh huyết, Dương Tiễn cũng căn bản không cách nào thu nạp, nói không chừng còn sẽ có bỏ mình nguy hiểm .

Trong đó chi xảo diệu, cũng là Dương Tiễn số phận hiển hiện .

Bây giờ, Dương Tiễn giết người báo thù, lại ngoài ý muốn bắt được một sợi kỳ lạ tàn hồn Bạch Điều, truy tìm mà đến, lại phát hiện cái này Tam Sinh Liên hoa, lấy được Tam Sinh Liên tử .

Nhưng thu hoạch lớn nhất, lại là Dương Tiễn đột nhiên hưng khởi, cởi quần áo ra ngâm mình ở hồ sen bên trong, ngồi xuống tu hành một trận .

Đệ ngũ trọng thay máu, chính là ở đây dễ dàng hoàn thành, đại công cáo thành!

Dương Tiễn chậm rãi mở mắt ra, trên người tầng kia dơ bẩn bị nhẹ nhàng vỡ nát, theo hần đứng người lên xóp giong xóp giong rơi xuống .

"Ách, " Dương Tiễn cúi đầu nhìn lấy rơi vào trong ao đã hòa tan 'Mấy thứ bẩn thỉu', có điểm tâm hư mắt nhìn bên kia trong ao Tam Sinh Liên hoa .

Cái này linh thủy trong ao thủy vị vậy mà giảm xuống một nửa!

Những cái kia lá sen hạ cán thân đều lộ ra một thước có thừa, Dương Tiễn da mặt còn không có dày như vậy, không duyên cớ chiếm Tam Sinh Liên hoa tu hành dùng tài nguyên .

"Cái kia, Liên Huyễn, " Dương Tiễn ho âm thanh, muốn nói chút gì, "Nếu không, ta thả điểm huyết cho ngươi?"

Sao liệu cái kia Tam Sinh Liên hoa chín cái cánh hoa nhẹ nhàng run rẩy, đối với hần truyền tới một chút thần niệm, mừng rỡ mà cự tuyệt thần niệm .

'Không cần không cần, gặp nhau chính là có duyên, người hữu duyên nha chúng ta.'

Dương Tiễn cái trán treo mấy đạo hắc tuyến.

Không khỏi có chút buồn bực, trước đó cái này Tam Sinh Liên hoa không phải còn cực lớn bí phần, sao hiện tại, đột nhiên liền thái độ một trăm tám mươi độ chuyển biến mà rồi?

'Cùng vua kết thiện duyên, mong rằng ngày sau tiểu Liên gặp nạn lúc, vua như ở chỗ này, có thể xuất thủ cứu một phen.'

"Đây là tự nhiên!"

Dương Tiễn sắc mặt trịnh trọng gật đầu, nói câu: "Hôm nay chiếm Liên Huỳnh người hơn phân nửa linh thủy, cũng là khó mà hồi báo. Chỉ cần ta nghe nói tin tức, tự sẽ chạy tới trả hết đoạn nhân quả này!"

Nếu là đổi lại tu sĩ khác, coi như không dám cầm cái này Tam Sinh Liên hoa, sợ cũng trực tiếp quay đầu bước đi, ai sẽ theo một góc linh được nói nhảm?

Nhưng Dương Tiễn trong tiềm thức, đã đem Tam Sinh Liên hoa xem như cũng giống như mình tu đạo chi linh, cho nên cũng không muốn thua thiệt cái gì.

Tự sinh vạn linh bên trong, truy tìm đại đạo đồ, có khác biệt gì?

Mình chiếm Tam Sinh Liên tiện nghi,

Vận vận là vì để cho mình đạo tâm viên mãn, ngày sau cũng nên vì nó làm chút gì.

'Ai ... Trừ phi thánh nhân xuất thủ, nếu không làm sao cũng không sống nổi ... Ta cùng người nói cái này làm cái gì.'

Tam Sinh Liên Hoa U u thở dài.

Bạch quang mờ mờ, cái kia đài sen lại hiện ra xuất hiện, nhưng lần này, lại có một khối không có chút nào quang trạch hạt sen, bị Tam Sinh Liên đưa đến Dương Tiễn trước mặt.

Cái kia cổ thần niệm xuất hiện lần nữa, nhưng lần này, nhiều một chút đa sầu đa cảm, cũng nhiều một số ưu thương không bỏ.

Dương Tiễn trong lòng, cái kia thần niệm hóa thành không phân biệt nam nữ lời nói, nhẹ nhàng nói:

'Ta bị một vị kỳ nhân chuyển ở đây, vì phiến thiên địa này lại kéo dài một Nguyên hội khí vận, kỳ thật nói cho cùng, phiến thiên địa này hủy diệt, ta cũng kiên quyết không cách nào đào thoát đại đạo phản phệ.'

'Đây coi như là ta duy nhất kéo dài đi, đây không phải Tam Sinh Liên tử, chỉ là ... Chỉ là ta một hạt giống, rất tốt cất giữ, tùy ý đặt ở trong ao đều có thể sống.'

'Còn mời đạo hữu niệm hôm nay chi tình, đưa nó đặt ở đạo hữu thường ở viện lạc, để nó miễn phải bị người Bồ Thiên trấn vận tai ách.'

Dương Tiễn hầu kết rung động xuống, thật dài thở dài, đối Tam Sinh Liên hoa làm cái đường vái chào.

Dương Tiễn nói khẽ: "Ta sẽ nắn ni sư phụ, đem đóa này Liên Hoa trồng ở Ngọc Tuyền Sơn Kim Hà động trước đó linh tuyền bên trong."

Cái kia Tam Sinh Liên hoa nhẹ nhàng lay động, thần niệm bên trong truyền lại ra ý mừng rỡ, hiển nhiên biết đó là chỗ nào.

Việc nơi này đã xong, Dương Tiễn lại dâng không một cái bình ngọc, đem Tam Sinh Liên hoa hạt giống để vào trong đó, đối Tam Sinh Liên hoa ôm quyền, than nhẹ, quay người nhanh chân tiến lên.

Tam Sinh Liên hoa nhẹ nhàng lay động, lại truyền một cổ thần niệm cho Dương Tiễn.

Vòng qua bia đá, đi ra thông đạo thật dài, Dương Tiễn nhìn lấy trong nháy cái kia hai bình ngọc, trong lòng quanh quẩn Tam Sinh Liên hoa ngữ.

'Ta hôm nay đường không cho phép tồn tại ở thế chi vật, Tam Sinh Liên tử, nhìn lướt tam sinh, nhưng cũng có thể vì người phục dựng cùng cố hồn phách. Tại ngưng kết Nguyên Thần trước đó phục dựng, nhưng phải trong đó tạo hóa.'

Tam Sinh Liên, ngay cả tam sinh.

Tam sinh ...

Dương Tiễn nhảy ra cửa hang, quay người nhìn mình đánh ra tới cái hang lớn này, quay người hướng đi một bên, dự định làm khối đá lớn đem nơi này ngăn chặn.

Cũng đừng đi vào cái gì đã thú, đem Liên Huỳnh một hơi cho ừ.

Nhưng mà Dương Tiễn mới vừa đi hai bước, đột nhiên cảm giác một cỗ lớn lao lực cản xuất hiện tại trước người mình, phảng phất quanh người không khí hóa thành tường đồng vách sắt .

"Ai!"

Dương Tiễn quát khẽ, chỉ mặc một cái đại quần cộc hần, lại là uy phong lẫm lẫm đứng tại cửa hang .

Hướng về phía trước nhìn như bình thường bước ra nửa bước, nhưng quanh thân tím, hồng quang mang giao hội, trước người hần mặt đất lập tức xuất hiện từng đạo từng đạo vết rách .

Chỉ là một bước, Dương Tiễn cũng cảm giác mình gặp tuyệt đại lực cản, trong lòng biết xuất thủ áp chế mình, tuyệt không phải phổ thông tu sĩ .

Liên nghe một tiếng có chút quen thuộc tiếng cười trong treo từ đỉnh đầu mà đến: "Sách, không ngờ Dương huynh lại còn có như thế yêu thích, tại cái này chôn không người như thế hành vi phóng túng, quân tử làm thận độc nha ."

Tìm theo tiếng nhìn lại, lại là tại cái kia sương trắng mờ mịt hẻm núi chỗ sâu đi ra ba bóng người .

Dương Tiễn trong lòng run lên, tới là cái kia Tiêu công tử cùng hai tên lão giả .

Tiêu công tử lung lay trong tay quạt xếp, thần thức không thôi: "Ta bỏ ra lớn như vậy công phu, mới tại Bình Thiên Kiếm Môn bên trong tìm được liên quan tới nơi đây ghi chép, lại là một trắng tâm tư . Sớm biết như thế, đi theo Dương huynh chẳng phải nhẹ nhõm nhiều?"

Dương Tiễn nhũu mày, cũng không có nói nhảm, trực tiếp hỏi câu: "Người là vì Tam Sinh Liên mà đến?"

"Không tệ, " Tiêu Lan Thiên cười nhẹ gật đầu .

Nhưng hần bên trái một lão giả trong mắt lại xuất hiện một chút tức giận, sát cơ chợt hiện, một cỗ nổi bật chỉ lực phảng phất trọng chùy đồng dạng đánh tới hướng Dương Tiễn .

Dương Tiễn trong lòng báo động phát sinh, không có dấu hiệu nào đưa tay, đối không khí đánh Nhất quyền .

Ầm!

Dương Tiễn bạch bạch bạch lui lại ba bước, sắc mặt trắng bệch, gât gao nhìn chăm chăm âm thầm ra tay lão nhân kia, khoe miệng cũng thẳm ra một tia máu tươi .

Tiêu công tử thấy thế nhướn mày, thấp giọng quát lớn một câu: "Đừng xuất thủ!"

"Vâng, " lão giả kia thu hồi ánh mắt, cười nhạt một tiếng, có phần mây trôi nước chảy chi ý .

Tiêu Lan Thiên hướng đi đến đây, đối Dương Tiễn cười cười xấu hổ, nhưng lại chưa nói lão giả kia xuất thủ sự tình, chỉ là hỏi: "Dương huynh thế nhưng là hái được cái kia đoá Liên Hoa?"

"Cũng không, " Dương Tiễn trong lòng châm chọc, sợ ba người này hại Liên Huynh, cảnh cáo nói: "Cái kia đoá Liên Hoa trấn đề ép phiến thiên địa này sau cùng một tia số phận, nếu là hái được, dù là Đại La Kim Tiên cũng ắt gặp phản phệ!"

"Đa tạ Dương huynh nhắc nhở, ta chỉ là muốn lấy một khóa hạt sen, nhìn một chút mình sau này con đường thôi ."

"Ồ?" Dương Tiễn lông mày nhũu lại, "Như thế, sẽ không quấy rầy các hạ rồi, cáo từ ."

"Ai ... Đợi chuyện chỗ này, lại tìm Dương huynh ôn chuyện . Chỉ là, " Tiêu Lan Thiên khẽ cười nói, "Dương huynh mặc dù đáng người tuần lẫm, nhưng cũng nên mặc quần áo mới là ."

Dương Tiễn sừng sốt một chút, không biết gia hỏa này vì cái gì đối với mình bộ dáng như thế chú ý .

Đều là nam nhân sợ cọng lông?

Dương Tiễn lộ vẻ tức giận nhún nhún vai, không dám ở ba người trước mặt vận dụng bấm ngón tay, quay người dậm chân mà đi, hướng đi cái kia hẻm núi cửa ra vào .

Hai ba bước, càn khôn một độn, thân ảnh rất nhanh liền không có tăm hơi .

"Công tử, " một lão giả thấp giọng hỏi, "Vì sao không cho chúng ta giết người này? Không duyên cớ dơ bẩn con mắt của ngài ."

Tiêu Lan Thiên cười khò hai tiếng, nói: "Thà lẩn anh hùng mộ, không lẩn thiếu niên nghèo . Người này lần đầu tiên gặp nhau, liền để tâm ta kinh run sợ, tất nhiên là không được trêu chọc ."

Lại một lão già cười khê âm thanh: "Công tử quá lo lắng, liền mảnh này gần đất xa trời thiên địa, nào có hai ta huynh đệ giải quyết không được người?"

Tiêu Lan Thiên thở dài, không nói thêm gì nữa, quay người đi vào cửa hang .

"Còn mời nhị lão giúp ta hộ pháp, ta đến hỏi hỏi một chút tam sinh đường."

"Công tử lại đi, chúng ta tất không rời nửa bước ."

Hai vị lão già đưa mắt nhìn cái kia Tiêu công tử rời đi, sau đó thần niệm giao lưu nói đùa hai câu, quay người đứng lặng tại cửa hang bên ngoài, ánh mắt lạnh nhạt, lại ẩn ẩn có một tia ngạo nghễ .

Tiêu Lan Thiên bên này mới vừa gia nhập trong động, cái này hai lão đầu đột nhiên lông mày nhảy một cái, cái kia hai khóa sớm đã cô quanh đạo tâm một trận hải hùng khiếp vía .

Hai người quay đầu nhìn lại, cái kia trong sương mù khói trắng dần dần xuất hiện một bóng người .

"Hừ!"

Hừ lạnh một tiếng, hai tên lão nhân như gặp phải trọng kích, thân thể riêng phần mình lão đảo lui lại, như là hai cái không có chút nào tu vi lão nhân, đâm vào trên thạch bích .

Phốc!

Lúc trước xuất thủ áp chế Dương Tiễn lão già trong miệng nôn một miệng lớn máu tươi, ánh mắt hải nhiên, muốn cầu tha lại nói không ra một lời nửa câu!

Bóng người kia phẩy tay áo bỏ đi, chỉ cấp hai người lưu lại đạo cơ chỉ tổn hại, gãy mất hai người trên con đường tu hành tiếp tục tiến lên một bước khả năng .

Mặc dù bọn hắn đã sớm không có tiến thêm một bước chí tâm ...

Đội cái kia cổ chần thương khí tức của bọn hắn biến mất, hai vị lão già hai mặt nhìn nhau, ánh mắt giao hội, đều không lẫn át được cái kia phần chần kinh, cái kia phần nghĩ mà sợ .

Người này là ai?

Người này là ai?

Chỉ là hừ lạnh một tiếng liền để hai người bọn họ Chân Tiên bị thương thật nặng!

"Tiểu thư đi ra liền mạng nàng đi!"

"Chẳng lẽ cùng thiếu niên kia có quan hệ?"

"Sợ ... Chính là ... Đối phương không có lấy tính mạng của bọn ta, sợ là may mắn mà có tiểu thư trước đó đối thiếu niên kia nói lời nói ."

"Cái kia, thiếu niên kia đến cùng là ai?"

"Chớ nói, chớ xách, chớ đàm!"

"Ai ..."

Hai vị lão già giống như là trong nháy mắt già nua mấy trăm tuổi, đứng tại cái kia toàn thân đỏ mồ hôi lạnh .

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Tặng vua ngọc trâm

Tam Sinh Liên tử ngay cả tam sinh, tiền thân hậu sự đường khó cùng .

Dương Tiễn vuốt vuốt trang bị viên kia Tam Sinh Liên tử bình ngọc, trong lòng hơi có chút do dự .

Viên này nho nhỏ hạt sen có thể làm cho hắn nhìn kiếp trước, nhìn hậu thế, càng là đối với không có ngưng tụ ra Nguyên Thần tu sĩ có tác dụng cực lớn, nhưng ngưng kết hồn phách, tăng cường tam hồn chi lực .

Trong hồng hoang thiên tài địa bảo nhiều không kể xiết, nhưng có thể tăng lên hồn phách chi lực, lại là mười phần hiếm thấy, vật này cũng là xem như giá trị liên thành .

"Nếu là hiện tại ăn, sẽ không phải đối với tu hành Bát Cửu Huyền Công có cái gì quý nhiều a?"

Dương Tiễn trong lúc nhất thời có chút không nắm chắc được chủ ý .

Hắn mặc dù tại trong hồng hoang kiến thức không coi là nhiều rộng, chỉ biết là một số cổ kim đại sự, nhưng trong lòng tự có một bộ lại một bộ đại đạo lý .

Tham thì thâm a .

"Được rồi, về sau chuẩn bị tu hành tam sinh bích lạc quyết lúc lại ăn đi. Mà lại kiếp trước kiếp sau cái gì, nhìn cũng không có gì có ích ."

Dương Tiễn mặc dù ngôn ngữ thôi tục, nhưng nói nhưng lại có một phen thâm ý .

Tam Sinh Liên tử có thể làm cho hắn nhìn thấy kiếp sau, nhìn thấy kiếp trước, thế nhưng chỉ là nhìn thấy mà thôi .

Nhưng mà, hắn sống ở lập tức .

Những cái kia đối với hắn căn bản không dùng được .

Huống chi, cái gọi là kiếp trước, nói không chừng cũng chỉ là để hắn lại nhìn một chút Địa Cầu quê quán cảnh sắc, chỉ làm thêm đau xót thôi .

Mà kiếp sau ...

Vậy thì không phải là Dương Tiễn muốn quán, liền cùng 'Con cháu tự có con cháu phúc' một cái đạo lý, kiếp sau mình lăn lộn thành đức hạnh gì, vậy cũng chỉ là kiếp sau chuyện của mình, cùng mình có nửa xu quan hệ?

Cùng lắm thì nhiều tích lũy điểm công đức, kiếp sau làm cái địa chủ lão gia, cưới hắn cái tam thê tứ thiếp!

Dương Tiễn lập tức cười đến híp cả mắt .

"A, thù cũng báo, tìm địa phương trước khi bé quan, vẫn là đi tìm thế tục thành trấn ăn nhiều hắn một hồi đi!"

Dương Tiễn tràn đầy phấn khởi xoa lên đại thủ, nhưng thời gian dần trôi qua, thần sắc lại là ảm đạm .

Nghĩ đến ăn, cũng liền nghĩ đến lần trước ăn quá no về sau hủy một chỗ 'Hương' nhà xí quần sự tình, lại không khỏi nhớ tới cái kia linh khí bức người tiểu quận chúa .

Là, nàng bái sư tại Bình Thiên Kiếm Môn môn hạ, Bình Thiên Kiếm Môn bị Tiêu Lan Thiên tiêu diệt, cũng không biết như thế nào .

Đáng tiếc, mình cùng Bình Thiên Kiếm Môn cũng đã là đối lập, cũng không thể sẽ giúp nàng cái gì .

Tiêu Lan Thiên ...

Gia hỏa này nếu là nhìn 'Thiên' cái chữ này không vừa mắt, vì sao không mình đối mình?

Không đúng, Tiêu Lan Thiên gia hỏa này rõ ràng là vì Tam Sinh Liên hoa mà tới đây cái đại thiên thế giới; mảnh này bí cảnh tiểu thiên địa vốn là thuộc về Bình Thiên Kiếm Môn!

Nghĩ lại, vị này Tiêu công tử đến chỗ này về sau đủ loại hành động, bắt quả là vì điều tra Tam Sinh Liên nơi ở thôi!

Dương Tiễn không khỏi cười một tiếng: "Cái này Tiêu công tử, mang theo hai cái có thể là tiên nhân lão đầu từ ở chỗ này gây sự tình, quả nhiên là không có gì lòng thương hại ."

Vừa dứt lời, liền nghe một tiếng ho khan tại sau lưng nhớ tới, Dương Tiễn toàn thân lông tơ đều nổi .

Quay đầu nhìn lại, Dương Tiễn không khỏi như lâm đại địch .

Là tên kia áo xám lão giả! Trước đó đem hắn chấn vết thương nhẹ Tiêu công tử hộ vệ!

Dương Tiễn mặt mũi trắng bệch, công người nói nói xấu còn bị người tóm gọn, nếu là đối phương bởi vậy tức giận mà một bàn tay chụp chết mình, vậy coi như thật là tai bay vạ gió .

Bên này Dương Tiễn hết sức chăm chú đề phòng, mà vị kia bị hắn nhìn ra là tiên nhân chi thể lão già, cũng lộ ra một loại ... Xấu hổ lại khiêm tốn mỉm cười .

Thậm chí chủ động cho Dương Tiễn làm cái đường vái chào, dùng mình nhất ôn hòa tiếng nói nói: "Thiếu hiệp ... Ha ha ..."

Ha ha?

Đây cũng là một loại trào phúng, châm chọc ngữ khí a?

Tại Dương Tiễn quê quán viên kia màu xanh thăm Tỉnh Thần bên trên, cái này 'Ha ha' nhưng chính là cực điểm trào phúng, không làm không nghĩ tín hiệu .

"Không biết tiên bối có gì chỉ giáo ."

Dương Tiễn đã đem huyết khí tăng lên tới lớn nhất, toàn thân khí tức liền như là một cái viên cỏ hung thú con non .

Vị lão già này lại lập tức khoát tay: "Thiếu hiệp chớ có động khí,

Thiếu hiệp chớ có động khí . Trước đó là tiểu lão nhi có nhiều đắc tội, đã bị công tử nhà ta răn dạy, đến đây tìm thiếu hiệp chịu nhận lỗi ..."

Lời này tại vị này lão già trong miệng nói ra dường đề cập nhiều khó chịu, âm giọng thì thâm, e sợ cho lớn tiếng quát lớn sẽ hù đến Dương Tiễn .

"Tiên bối đây là nói cái nào, chỉ là một chút hiểu lầm thôi ."

Dương Tiễn lạnh nhạt nói, mặc dù trong lòng đang mắng người, nhưng dù sao cũng không thể bởi vì miệng lưỡi dây dưa làm tức giận người này .

"Thiếu hiệp lòng dạ vĩ ngạn, rất mực khiêm tốn, quả thật ..." Lão già khen lấy khen lấy, mình mở hôi lạnh đều xuất hiện .

Hắn tu đạo hơn một ngàn năm, sát phạt quả đoán, khoái ý ân cừ, tại một phương khác đại thiên thể giới đã từng xông ra uy danh hiển hách .

Coi như về sau bị cường giả thu làm gia thần, tại gia tộc kia bên trong cũng là rất được lễ ngộ, chưa từng làm qua loại này nịnh nọt a đua vuốt mông ngựa sự tình?

Dương Tiễn cười ha ha hai tiếng, "Tiên bối vì sao mà đến cứ nói đừng ngại, chúng ta đều là tu đạo bên trong người, không cần phải nói những lời này!"

"Ai, tốt, đa tạ, " lão nhân này thật dài thở phào một cái, cuối cùng khôi phục một chút nguyên bản phong khinh vân đạm cao nhân phong phạm, khách khách khí khí hai tay bưng một phương hộp ngọc, đưa đến Dương Tiễn trước mặt .

Lão già này nói: "Lão phu ... Khục, ta đến đây nơi đây, một là vì đó vọt tới trước đưng tiểu hữu xin lỗi, hai là thay ta gia công tử đưa tới vật này ."

"Tiêu công tử đây là ý gì?" Dương Tiễn lập tức có chút không nghĩ ra được .

"Cái này, ta là thật nói không rõ ràng, tiểu ... Công tử hắn không cho phép ta nói nửa điểm liên quan tới hắn ngôn ngữ, " lão già thúc giục nói, "Thiếu hiệp còn mời tiếp nhận đi thôi, tiếp nhận đi ta liền trở về phục mệnh ."

"Như thế, cũng tốt ."

Dương Tiễn ngược lại là dứt khoát, đưa tay đem hộp ngọc cầm tới, sau đó trực tiếp mở ra, cái trán trong nháy mắt tràn đầy hắc tuyến .

Lão già kia cũng đi cà nhắc thân cổ mắt nhìn, ánh mắt lập tức nhiều hơn mấy phần rung động .

Cái kia trong hộp nằm ngang lấy, rõ ràng là một thanh từ ngọc trầm, ngọc trầm phía trên hòa hợp tàng một tiên linh chi khí, dùng tài liệu chế tác cũng cực kỳ khảo cứu, phía trên càng là có nhất trọng linh khí quanh quẩn, quả nhiên không phải phẩm phạm .

Mà ngọc trầm ép xuống lấy một tờ giấy, trên đó viết tám chữ .

Tặng vua hộ thân, nhìn từ trân trọng .

Đây là ý gì?

Dương Tiễn đột nhiên một trận ác hàn, cúi đầu nhìn lấy mình còn không có mặc quần áo thân thể, lại cố gắng nghĩ lại lấy cái kia Tiêu công tử ngôn hành cử chỉ .

Sư tông Đoạn Bối Sơn (GAY)?

Tặng hấn lấy ngọc trăm, chẳng lẽ là để hấn 'Tiếp nhận' chi ý?

"Ta đi!" Dương Tiễn bưng hộp ngọc tay run run một hồi, kém chút liền đem hộp ngọc này ném ra .

Vậy đến đưa vật này lão giả, lại là như một xuân phong cười, trong ánh mắt đều là hiểu rõ .

"Chúc mừng thiếu hiệp, ân, bây giờ chuyện, ta liền trở về phục mệnh ."

"Ai! Tiên bối chậm đã! Cái đồ chơi này vẫn là mang về đi!" Dương Tiễn vội vàng đem hộp ngọc cái lên trả lại .

Sao liệu lão giả kia tức giận mà giận: "Sao, ngươi còn không nhìn trúng nhà ta nhỏ, công tử không thành!"

Muốn cái kia Tiêu Lan Thiên người, từ nhỏ chính là vị lão giả này bảo hộ, quả nhiên là coi như mình ra, đủ kiểu yêu thương .

Dương Tiễn lời nói rơi vào lão giả này trong lỗ tai, dù là biết Dương Tiễn sau lưng có bậc đại thần thông bảo vệ, lão giả này ném đầu vẩy nhiệt huyết cũng phải cấp Dương Tiễn một phen giáo huấn!

Mà Dương Tiễn bên kia càng đừng nói nữa, nghe lão nhân này ý tứ, cái này Tiêu Lan Thiên là thật coi trọng mình! ?

Dương Tiễn cũng là giận tím mặt, nâng cao cổ trở về câu: "Không phải ta coi không lên quý công tử, đây là nguyên tắc! Thà rằng chết không khuất phục nguyên tắc làm người!"

Đánh liền đánh, đánh thì đánh!

Tiên nhân lại như thế nào? Minh có sự phụ lưu lại bảo mệnh phù, về sau tu hành có thành tựu lại báo thù chính là!

Quý công tử?

Lão giả kia đầu tiên là sững sốt một chút, UU đọc sách w uu K An Shu . Com sau đó thần sắc không hiểu phức tạp, cuối cùng vậy mà ngửa mặt lên trời cười to, quay người một cái dặm chân, thân ảnh vậy mà đã xuất hiện tại ngoài mười dặm .

"Ha ha ha ha! Ha ha ha ha!"

Tiếng cười kia quanh quẩn tại trăm dặm Phương Viên nội thật lâu không dứt, mặc cho Dương Tiễn cầm hộp ngọc kia đứng trong gió một người lộn xộn .

"Mau mau tu hành đi! Chớ có để cho ta gia công tử phải đợi quá lâu! Dù là ngươi có đại la chỗ dựa, công tử nhà ta cũng là không kém!"

Dương Tiễn bờ môi rung động, đưa tay muốn đem hộp ngọc nện ở bên người trên tảng đá, nhưng lại có chút do dự .

'Tặng vua hộ thân, nhìn từ trân trọng '

Cái kia tuần tú chữ nhỏ phảng phất có một loại nào đó ma lực, Dương Tiễn nghĩ nghĩ, dờ khóc dờ cười đem hộp ngọc này thu vào, ngày sau nhìn thấy cái kia Tiêu công tử còn cho hấn chính là .

Không nghĩ tới hấn vị này sau này đạo môn ba đời đại đệ tử, cái thứ nhất người theo đuổi vậy mà không phải như hoa như ngọc muội tử, ngược lại là cái tuần tiểu nam nhân ...

"Ai ..."

Dương Tiễn ngửa đầu thở dài, tại trong nhần tìm thân quần áo cũ rách đi ra, hướng trên người mình lung tung một bộ, nói một mình vài câu, quay người chạy gấp mà đi .

"Đến cùng là ai tiết lộ phong thanh, ai, thậm chí ngay cả nam nhân đều không ngăn cản được ta mị lực, thật thay Tiểu Thiên lo lắng a ..."

Dương Tiễn đi không lâu sau, một bóng người xuất hiện tại hấn vừa rồi đợi qua tảng đá gần đó, trên mặt suy tư, lại bấm đốt ngón tay một trận, không khỏi một tiếng cười khẽ .

"Lại vẫn thật sự là đồ nhĩ ta chỉ có Thiên Duyên, có lẽ dùng Tam Sinh Liên từ nhìn thấy cái gì, sớm kết nhân ... Hà? Vì sao mệnh đồ không rõ, thiên cơ che đây?"

Cái này nhìn tựa hồ không có gì lạ bóng người lại là một trận bấm đốt ngón tay, sắc mặt càng ngưng trọng thêm .

Thật lâu, hấn thân ảnh biến mất không thấy, nguyên địa chỉ để lại khe than thở một tiếng .

"Là, thật đúng là không dễ dàng a ."

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Cuối cùng 1 đồ

"Cái kia lăng tiểu tử, cũng không biết tiểu thư coi trọng hán chỗ nào, coi là thật ..."

Đưa ngọc trâm lão giả trở về, khoe miệng vẫn treo chút cười khê, quay trở về chỗ kia hẻm núi .

Đến hẻm núi, lão giả này không khỏi trong lòng một nắm chặt, tiểu thư nhà mình vẫn là dùng pháp bảo biến hóa bộ dáng như vậy, lại dựa vào vách đá, ngã ngồi tại cái kia, phảng phất bị trọng thương.

Lão giả liên tục không ngừng tiến lên, ngón tay run rẩy đặt ở tiểu thư nhà mình mạch môn, cẩn thận chẩn bệnh ...

"Các lão yên tâm ..." Tiêu Lan Thiên hữu khí vô lực đáp trả, "Ta không sao, chỉ là có chút tâm lực lao lực quá độ ."

Một mực thủ tại chỗ này lão giả cũng nói: "Sur huynh, tiểu thư không có việc gì ."

"Đây là không có chuyện gì sao? Không được, chúng ta mau mau trở về! Cũng đừng quản lý luyện chuyện!" Trở về lão giả trong miệng lú lo không ngừng oán trách, "Sớm biết cái kia Tam Sinh Liên tử như thế làm cho người tiểu tụy, nói cái gì cũng không thể tới này cái địa phương rách nát tìm a!"

Nhắc lên Tam Sinh Liên tử, Tiêu Lan Thiên rốt cuộc đã đến tinh thần, ngẩng đầu nhìn lão giả .

"Hắn ... Người kia, rồi đi sao? Hắn, hắn có nói cái gì?"

Trở về lão giả vốn định ăn ngay nói thật, nhưng căn bản không biết nên nói chút gì; đến hán loại cảnh giới này, nói láo lại là làm trái bản tâm, chỉ có cười khò .

"Nói đến cũng là ta quá mức đường đột, " Tiêu Lan Thiên vịn vách đá từ từ đứng lên, "Hiện tại hán còn chưa cùng ta thật quen biết, ta nếu là áp đặt can thiệp, ảnh hưởng tới hai chúng ta nguyên bản vận mệnh ngược lại không đẹp ."

"Tiểu thư, ngài đến cùng nhìn thấy cái gì? Kiếp trước cùng hán có nhân duyên, vẫn là kiếp sau cùng hán có liên lụy?"

"Ta ..." Tiêu Lan Thiên đột nhiên lộ ra một loại phức tạp mỉm cười, có một chút đắng chát, cũng có chút hứa không thể phỏng đoán hạnh phúc, "Ta không có tới sinh ."

Hai cái lão giả đồng thời chấn động .

Lời này là có ý gì?

Tiểu thư chẳng lẽ kiếp này có đại nạn, hời phi yên diệt, một điểm chân linh cũng không thể lưu lại? !

Tiêu Lan Thiên cũng không biết lời của mình, đối hai vị Chân Tiên tu vi lão nhân tạo thành bao lớn trùng kích, ánh mắt mê ly, vẫn nói: "Bởi vì không nhìn thấy kiếp sau, Tam Sinh Liên tử dẫn ra thiên cơ, để cho ta thấy được ta có thể đi đến xa nhất chi đồ ."

"Xa nhất chi đồ?"

"Ừm, " Tiêu Lan Thiên nhẹ nhàng gật đầu, trong đầu lại nổi lên cái kia hình ảnh .

Nàng đột nhiên hốc mắt phiếm hồng, giống như là đã mất đi chèo chống khí lực của mình, từ từ ngồi xổm ở trên mặt đất .

"Hắn ... Hắn mệt mỏi quá ... Ta lại chỉ có thể ở phía sau hắn đi theo, nhìn lấy, không giúp được hán cái gì ..."

"Tất cả mọi người chỉ có thể nhìn, hán dẫn một đám người trùng sát tại từng chồng bạch cốt lát thành trên chiến trường, trước mặt hán, là không nhìn thấy cuối cùng cũng không nhìn thấy bộ dáng địch nhân ..."

"Ta không giúp được hán cái gì, chỉ có thể đứng ở phía sau nhìn lấy ... Thời điểm đó ta, rất muốn để hán dừng lại ôm một cái hán, hán thực sự quá mệt mỏi ..."

"Ta không biết có thể vì hán làm cái gì, chỉ là nhìn lấy . Mãi cho đến cuối cùng, qua không biết bao lâu, địch nhân giết sạch, bên cạnh hán cũng chỉ còn lại

mấy cái thân ảnh, ta nghe được hẳn cuối cùng nói với ta ..."

Tiêu Lan Thiên trong ánh mắt lộ ra chút mê mang, nhẹ giọng nói một mình, nói ra một số đề hai vị lão giả cũng không thể bình tĩnh lời nói .

"Hắn xoay người, ta nhìn thấy bộ dáng của hắn, chỉ là so hiện tại trưởng thành chút, thành thực chút, không, hắn chưa từng thay đổi, vẫn là giống nhau như đúc ."

"Thanh âm của hắn không có phần nộ cũng không có tuyệt vọng, thật, hắn chỉ nói là ..."

"Vinh phong tam giới! Chúng huynh đệ theo ta giết vào địch trại, không chết không thôi, không ngừng không trả ..."

Tiêu Lan Thiên lời nói đột nhiên dừng lại, thân thể run rẩy, chớp mắt vậy mà ngất đi .

Hai vị lão giả vội vàng tiếp được, cả đám đều tay chân run rẩy, tranh thủ thời gian kiểm tra Tiêu Lan Thiên trạng thái .

Cái này tra một cái nhìn không sao, Tiêu Lan Thiên vậy mà tay chân lạnh buốt, hồn phách mộng lung xuất hiện từng đạo từng đạo vết rách, ngũ tạng lục phủ càng là lộn xộn .

"Nhanh! Cầm Hồi Thiên Đan!"

Một cái nói chuyện, một cái khác lại là đã đem bình sứ mở ra,

Đem một khóa thất thái được hoàn nhét vào Tiêu Lan Thiên trong miệng .

"Sur huynh! Tiểu thư đây là thế nào?"

"Thiên cơ phản phệ ... Tiểu thư nói không nên nói, còn tốt phiên thiên địa này thiên đạo chỉ lực yếu kém, không phải tiểu thư liền thật phiền phức!"

Hai cái lão đầu hít sâu một hơi, cố gắng tiêu hóa lấy Tiêu Lan Thiên lời đã nói ra .

Vinh phong tam giới!

Lời này là có thể tùy tiện nói sao?

Thiếu niên kia sau này sẽ trở thành một vị kinh thiên động địa đại nhân vật hay sao? Còn mang theo một đám huynh đệ cùng không hiểu địch nhân chém giết .

Địch nhân thế lớn, chỉ có thể đem Hồng Hoang tam giới phong ấn, bảo hộ người nhà thân hữu, sau đó lại ôm lòng quyết muốn chết, thẳng hướng địch nhân hang ổ?

Cái kia ...

"Việc này thật là phát sinh ở trong hồng hoang?"

"Năm bộ châu bao nhiêu đại năng, giữa thiên địa bao nhiêu đại thần thông người, thiếu niên kia sau này mạnh hơn lại có thể mạnh đến đến nơi đâu?"

"Tiểu thư nói tới xa nhất chỉ đề, hẳn là, tiểu thư thấy cảnh này liền không có tính mệnh? Gặp bất trắc?"

Hai vị lão giả nhẹ nhàng thở ra, lường trước cái kia hẳn là là cái đại thiên thế giới phát sinh chiến sự, tiểu thư nguyên nhân tình cuốn vào trong đó, gặp bất trắc .

Lường giới đầu đá, đúng là sẽ có ức vạn đại quân chém giết, cái này ngược lại là rất phù hợp tiểu thư đoán hình ảnh .

Như thế, ngược lại là giải thích rõ .

"Đi, trở về, tiểu thư lịch luyện cũng dừng làm, sau khi về nhà xin lão tổ tông xuất thủ, tự thân vì tiểu thư đo lường tính toán mệnh đồ!"

"Thực sự không được, chúng ta liền bố trí xuống đại trận, vì tiểu thư nghịch thiên cái mệnh!"

"Không được ta đi làm thịt tiểu tử kia!" Cho Dương Tiễn đưa ngọc trâm lão giả trong lòng quyết tâm, râu tóc phát phồng, uy phong凛凛 .

"Thôi đi, " bên cạnh một chậu nước lạnh liền gọi cho xuống tới, "Tiểu tử kia có người sau lưng, chớ có trâu chọc! Trước mang tiểu thư trở về đi! Nơi này ... Ta có chút hoảng hốt ."

Hai người gật gù đầu, dùng tiên lực bao vây lấy Tiêu Lan Thiên, hóa thành một đạo lưu quang xông về chân trời .

Rất nhanh, bọn hắn tìm được triều thánh cổ lộ cửa ra vào, loé lên một cái biến mất không thấy gì nữa .

Kỳ thật, có vài lời hai cái lão già rất có ăn ý, đều không có nói ra; hai người trong tiềm thức, sợ chạm đến tiểu thư nói cái kia chân tướng .

Bọn hắn không dám suy nghĩ, không dám đi cân nhắc .

Vinh phong tam giới, khẩu khí này thật quá mức một ít .

Còn có ... Nơi đây thiên đạo chi lực mười phần yếu kém, hai người kỳ thật biết, không bằng cái khác đại thiên thể giới một phần vạn .

Cho dù là như thế phản phệ, tiểu thư đều là trọng thương sắp chết, nếu là ở ngoại giới, chỗ gặp Thiên Khiển mạnh hơn vạn lần, tiểu thư tất nhiên hồi phi yên diệt!

Hai cái đại thể giới ở giữa chinh phạt, chỉ là một chút thiên cơ tiết lộ, làm sao có thể có như thế phản phệ chi lực?

Liên quan tới sự tình, tất nhiên là liên quan quá lớn!

Hai vị Chân Tiên căn bản không dám đi thêm nghĩ những thứ này, bọn hắn sợ thần hồn sợ hãi .

Tiểu thư sợ cũng là cố ý nói ra, ở chỗ này nói ra, dù sao cũng so một mực buồn bực ở trong lòng mạnh, không phải nàng sẽ nổi điên, nàng sẽ bị loại này "Tiên trử ép điên" .

Nửa ngày sau, một chỗ che kín quảng sáng trong thông đạo, hai vị Chân Tiên phi hành hết tốc lực, đã rời đi cái kia phiền sắp khô kiệt đại thể giới không biết bao xa .

Tiêu Lan Thiên từ từ mở mắt ra, trong ánh mắt có chút mờ mịt: "Ta, tại sao lại ở đây? Đã xảy ra chuyện gì? Ta không phải tiến vào sơn động, đi lấy Tam Sinh Liên từ sao?"

Hai vị lão giả liếc nhau, ánh mắt chỗ sâu tất cả đều hài nhiên .

"Tiểu thư, chúng ta về nhà lại nói ..."

"Ta thế nào? Vì sao như thế, ta giống như là quên thứ gì?" Tiêu Lan Thiên vịn cái trán, đầy rẫy mờ mịt, "Dương Tiễn ... Là ai?"

Tiêu Lan Thiên cảm xuống trong cổ mang theo ngọc bội, một đạo chói mắt quang mang bao khóa toàn thân, thoáng qua, cái kia trợ thể xinh đẹp công tử, lại lặc mình biến hoá, biến thành người mặc vũ y thiếu nữ xinh đẹp .

Cái kia ba ngàn mềm mại tóc xanh tùy ý bay xuống, nàng đưa tay sờ lên đỉnh đầu của mình, buồn bực hỏi một câu: "Ngọc của ta trăm đâu? Không phải là mất đi? Đây chính là mẫu thân cho ta!"

Hai vị lão giả tương đối cười khổ, cũng không biết nên nói chút gì .

Bọn hắn không cần giao đàm, chỉ là ánh mắt lẫn nhau truyền lại, liền đã hạ quyết định .

Trước đó nghe được những cái kia, tất cả đều nát tại trong bụng!

Tuyệt đối không thể nói cho bất luận kẻ nào!

Càng không thể nói cho tiểu thư!

Sau khi trở về nghĩ biện pháp vài sinh tử thiên cơ đại trận, vì tiểu thư nghịch thiên cải mệnh!

Dù là bồi lên bọn hắn cái này hai đầu mạng già cũng ở đây không tiếc!

"Khục, " tên kia đưa ngọc trăm lão đầu cúi đầu xuống, thấp giọng nói: "Ngài ngọc trăm bị một cái khinh bạc lãng tử đoạt đi, người kia liền là Dương Tiễn! Hắn cũng là đến rèn luyện, còn mang theo cái Kim Tiên hộ vệ, chúng ta sợ hắn khi dễ tiểu thư, tranh thủ thời gian mang theo tiểu thư ngài trốn thoát ."

Như vậy lý do thật đúng là trăm ngàn chỗ hở .

"Vậy ta vì sao không nhớ rõ một số việc?"

Một cái khác lão già nói: "Tiểu thư ăn vào Tam Sinh Liên tử, lại bị thương, khả năng Nguyên Thần bị hao tổn, sau khi về nhà chậm rãi điều dưỡng chính là ."

Tiêu Lan Thiên cặp kia như Tinh Thần lóe sáng đôi mắt nhìn chăm chăm hai cái lão đầu mãnh liệt nhìn .

"Luôn cảm thấy các ngươi là lạ, cũng được, đi về trước đi . Sau này nếu là gặp được gọi là Dương Tiễn, ta nhất định phải đánh hắn một trận không thể!"

"Đánh hắn?"

"Hừ! Nghe danh tự liền đến khí, hết lần này tới lần khác đương cái gì không được, nhất định phải đùa nghịch tiền, đây không phải phạm tiện sao!"

Tiêu Lan Thiên eo thon khẽ động, tóc dài cũng lay vũ y phát phối, phảng phất cửu thiên chi thượng tiên tử, lại mang theo một phần thiếu nữ ngang ngược .

Chỉ lưu hai vị kia lão giả một trận cười khổ, tả hữu bảo vệ, gia tốc phi hành .

Lại nói Dương Tiễn vẫn thật là tìm được cái tán tu tụ tập thành trấn, mua mấy chục thân y phục, phạm ăn một trận, đang lúc hoàng hôn đánh lấy ợ một cái đi ra thôn trấn .

Mới ra thôn trấn, hần liền thấy đề hần nổi trận lôi đình một màn .

Tại vắng vẻ một chỗ góc ngách, một người mặc lôi thôi khô khan gầy lão đầu, ôm một cái bát quá bốn năm tuổi tiểu cô nương, thẳng hướng trong rừng cây chui!

Cầm thú a!

Cô bé kia cố gắng giấy dựa, nhưng lão đầu kia chặn lấy miệng của nàng, căn bản không cho nàng kêu to!

Mà cái kia khô khan lão đầu khoe miệng còn lộ ra cười lạnh, tự nhiên mà vậy dễ dàng để cho người ta liên tưởng đến rất nhiều vấn đề .

Dương Tiễn lập tức giận dữ, lão đầu bức này hành vi có thể nói nhân thần cộng phản!

Đâu chỉ nhân thần cộng phản! Căn bản chính là tội lỗi chồng chất!

Cái kia còn chỉ là bốn năm tuổi tiểu cô nương, ngay cả nụ hoa cũng không tính!

Tuyệt đối là yêu đạo!

Dương Tiễn dưới chân chuyển động, lập tức đi theo, nắm đầm đều đã nắm .

...

...

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Lăn đầu gặp

Cái kia lôi thôi lão đạo sĩ ôm nữ đồng xông vào trong rừng, lập tức chạy như bay, vận chuyển chân nguyên, chạy vô cùng cấp tốc .

Dương Tiễn thân ảnh hóa thành một sợi khói xanh, lặng yên đi theo lão đạo này chung quanh .

Theo nữ đồng kia không ngừng giấy dựa, Dương Tiễn nhìn lão đạo này ánh mắt đã tràn đầy căm hận; nếu không có Dương Tiễn muốn xem lão đạo này phải chăng còn có cái khác đồng bọn, hần đã xuất thủ đem lão đạo đánh chết ở dưới lòng bàn tay!

Dương Tiễn mặc dù đối thế tục chi trật tự không thể nào quan tâm, nhưng cũng có mình một phen thiện ác phán đoán, có tự thân yêu ghét phân chia .

Cái kia, Dương Tiễn thống hận nhất là loại nào ác nhân?

Không phải giết người không chớp mắt ma đầu, cũng không phải hút nhân hồn phách tu hành yêu vật, hai thứ này tại Dương Tiễn chán ghét chỉ số bên trong, kỳ thật còn muốn hơi về sau sắp xếp .

Kiếp trước, Dương Tiễn thống hận nhất, liền là những cái kia dụ dỗ hài đồng bọn buôn người, trực tiếp đối không có chút nào ý thức phản kháng hài đồng xuất thủ!

Mà kiếp này, Dương Tiễn không thể nhất gặp, chính là trong truyền thuyết sẽ dùng hài đồng hồn phách luyện công yêu đạo!

Theo nữ đồng kia không ngừng giãy dụa, thậm chí đang cắn lão đạo kia bàn tay, lại bị lão đạo chăm chú che miệng ...

Dương Tiễn trong ánh mắt sát ý tiệt thịnh!

Rốt cục, cái kia yêu đạo chạy vội tới hai mảnh rừng giao giới đất trống lúc, Dương Tiễn rốt cục nhìn không được xuất thủ .

Một cái nhảy vọt nhảy lên hơn mười trượng!

Cái kia bị lão đạo ôm bím tóc sừng dê nữ đồng ngẩng đầu nhìn lên, cặp kia mắt to bên trong lập tức trở nên sáng lấp lánh, mở ra cái miệng nhỏ nhắn, thậm chí có một bộ phận thoát ly lão đạo bàn tay sát biên giới!

"Ồ ... Oa ..."

Như thương ung bác thỏ, Dương Tiễn giữa không trung vẫn có thể khống chế tự thân vọt tới trước góc độ, nhẹ nhàng một cước đá vào lão đạo kia cái cổ .

Dương Tiễn sợ làm bị thương nữ đồng kia, tự nhiên không dám ra tay quá nặng, chỉ là đem lão đạo này một cước đạp bay thôi .

"Phốc!"

Lão đạo một hơi phun tới, thân thể hướng phía trước té ngã, mà Dương Tiễn đã bắt lấy nữ đồng cổ áo, dùng xảo kính nhắc lên, trực tiếp đem nữ đồng ôm ở trong ngực, thân ảnh phát phối xoay tròn lấy rơi xuống mềm mại trên đồng cỏ .

"Ồi uy!"

Lão đạo ngã chó gặm bùn, ghé vào cái kia phi phi phi không ngừng .

Dương Tiễn lại hừ lạnh một tiếng, đem nữ đồng để dưới đất, hai bước đi tới, một cước giẫm tại lão đạo eo .

Lão đạo kia phản ứng cấp tốc, âm thanh run rẩy lấy, liền tranh thủ chấp tay trước ngực đặt ở trên đầu, lớn tiếng cầu xin tha thứ: "Cường nhân tha mạng! Cường nhân tha mạng a!"

"Hừ!" Dương Tiễn âm thanh lạnh lùng nói: "Người đồng bọn ở nơi nào?"

"Ta ... Ta đồng bọn?" Lão đạo đầu tiên là ngần ngừ, sau đó mặt mũi tràn đầy hối hận, sau đó liền thanh hô hào: "Cường nhân! Ngài muốn giết giết ta bộ xương già này, những sự tình này đều là ta buộc nàng làm đó a!"

Dương Tiễn đầu lông mày chớp chớp, không nghĩ tới lão đạo này vẫn rất trọng tình nghĩa .

Lão đạo kia cố gắng ngẩng đầu, hai bàn tay giao thế tại cái kia trướng nhiều nếp nhăn mặt già bên trên không ngừng vỗ, từ bật tai: "Ta! Ta mờ heo làm tâm trí mê muội! Ta mờ ám lương tâm của mình! Ta ... Cường nhân ngài buông tha nàng đi! Đây là lỗi của ta!"

Ba, ba, tiếng bật tai mười phần vang dội .

"Hừ!" Dương Tiễn đem cước nâng lên, trong lòng thoáng có chút không đành lòng, hướng về sau đi hai bước .

Không ngờ tới, cái này yêu đạo mặc dù dùng đồng nam đồng nữ luyện công, nhưng cũng là cái người nói nghĩa khí .

Làm gì làm nhục?

Trực tiếp lấy tính mệnh của hắn, diệt hần hồn phách cũng được .

Dương Tiễn nâng lên tay trái, huyền công vận chuyển, tay trái xuất hiện màu đỏ tím khí tức .

Đột nhiên cảm giác một cái tay nhỏ chộp vào mắt cá chân chính mình, Dương Tiễn sùng sốt một chút, cúi đầu nhìn lại, đã thấy nữ đồng kia đang dùng tay nhỏ nắm lấy mình ống quần, giờ lên bản thiêu khuôn mặt, mắt to bên trong hơi nước chưa khô .

"Không muốn, không muốn đánh ta sư phụ ..."

Dương Tiễn không khỏi sùng sốt .

Nằm rạp trên mặt đất lão đạo lúc này phí sức xoay người, đứng lên, khóc lớn tiếng hô hào: "Lục Nha người đi mau! Đi mau a!"

"Sư phụ ..." Nữ đồng thấy thế run một cái, mà ngựa ra sau nhúc nhích đầu khóc lên, "Sư phụ người không muốn chết nha! Oa ..."

Dương Tiễn cái trán trong nháy mắt treo đầy hắc tuyến .

Lão đạo kia phù phù một tiếng quỳ xuống đến, đối Dương Tiễn các loại dập đầu: "Cường nhân, đại hiệp, thượng tiên! Thượng tiên tha mạng a, thượng tiên tha mạng! Chúng ta thật không phải là cố ý cầm ngài tổ tiên đồ vật! Thật sự là thời gian trôi qua gấp, sắp đem nàng chết đói, ta, chúng ta cũng là bị buộc bắt đắc dĩ a thượng tiên!"

Cầm ngài tổ tiên đồ vật?

Dương Tiễn lập tức lộn xộn tại chỗ, đường đường Bát Cửu Huyền Công người tu luyện, lại còn có Thạch Hóa dấu hiệu .

Mà lão đạo kia khóc nước mũi một thanh nước mắt một thanh, đem trên người vác lấy rách rưới túi vải lấy ra, đốt linh âm đồ ra một đồng Tiểu Sơn lớn nhỏ các thứ vật .

Vàng bạc tài bảo số lượng cũng không ít, lại đều mang theo một chút đất vàng .

Vũ khí đao kiếm cũng có một chút, cũng đã vết rỉ loang lổ, tràn đầy dơ bẩn .

Để Dương Tiễn ngoài ý muốn chính là, ở trong đó còn có ba bốn kiện có linh lực ba động pháp khí, lại đều là rỉ sét, dính đất sự vật ...

Dương Tiễn trong nháy mắt liền hiểu, mình trời xui đất khiến phía dưới, gặp phải cái này ông cháu sư đồ, đến cùng là làm gì .

Chân bên cạnh nữ đồng còn tại oa oa khóc lớn, lão đạo kia càng là không ngừng dập đầu cầu xin tha thứ .

Hiển nhiên, lão đạo cũng làm coi Dương Tiễn là làm 'Khổ chủ', tìm tới cửa, lúc này mới các loại cầu xin tha thứ .

"Khục!" Dương Tiễn ho khan âm thanh, mặt không đổi sắc, khí không dài thở, "Ngươi có biết sai?"

"Biết sai! Biết sai! Ta biết sai! Tha mạng a thượng tiên!" Lão đạo run giọng nói, đưa tay đem nữ đồng lôi đến phía sau mình, "Nàng đều là bị ta ép, nàng đều là bị ta ép, chuyện không liên quan đến nàng a thượng tiên!"

Dương Tiễn trừng mắt, lão nhân này vậy mà mang cái này tiểu nữ oa đi đào người phản mộ?

"Đào người phản mộ, vốn là diệt lương tâm sự tình! Ngươi sao còn mang người đồ đệ!" Dương Tiễn giận dữ mắng mỏ một tiếng, lão giả kia lúc ấy liền mộng .

Lão đạo trà trộn hồng trần bao nhiêu năm? Lúc này trong lòng nhất chuyển, lập tức tiếng khóc nói tiếp: "Không, không mang nàng, ta nói một người khác hoàn toàn! Một người khác hoàn toàn a!"

"Hừ!"

Dương Tiễn lập tức đau cả đầu, nhìn xem lão đạo này, lại nhìn xem nữ oa kia .

Khoản này sổ sách lung tung, lại là tính không rõ ràng .

Lão đạo yếu ớt hỏi một câu: "Thượng tiên, hẳn là cũng không biết thầy trò chúng ta là làm cái gì nghề ..."

"Ngươi vừa rồi vì sao che miệng nàng lại, nàng ra sức giãy dụa, ngươi lại mang nàng chạy đến nơi đây?" Dương Tiễn không giận mà uy, bị hù lão đạo này lại là tranh thủ thời gian dập đầu .

Dập đầu nếu là có thể bảo mệnh, lão đạo này như thế nào lại keo kiệt?

Dương Tiễn lớn tiếng quát lớn: "Nói!"

Lúc đầu đã không khóc nữ đồng bị bị hù lần nữa hai mắt đầm lệ, ngửa đầu tiếp tục gào khóc!

Lão đạo sợ đồ đệ mình náo nhiệt Dương Tiễn, tranh thủ thời gian đưa tay bưng kín miệng nhỏ của nàng, vội vàng đáp lời:

"Thượng tiên minh xét! Lúc trước, đồ nhi này của ta muốn ăn cái kia tiểu thương bán đường phèn . Nhưng nàng ... Nàng gần nhất răng hồng, ăn không được, lại một trận khóc ròng!"

"Thầy trò chúng ta vốn là làm cái này không thể lộ ra ngoài ánh sáng sinh ý, ở chỗ này bồi hồi lâu, cũng không ít người nhận biết ."

"Tiểu lão nhân sợ dẫn tới cừu gia, lúc này mới tranh thủ thời gian che miệng nàng lại chạy đến nơi đây ..."

Dương Tiễn khước miệng động đậy khe khẽ mấy lần .

Hắn vẫn là chưa từ bỏ ý định, hỏi: "Đây thật là ngươi đồ đệ?"

"Thật đó a thượng tiên! Trên thị trấn mấy nhà bán pháp khí cửa hàng đều cùng ta là người quen! Tuyệt đối không làm được giả!" Lão đạo ngửa mặt lên trời thở dài, "Lục Nha là ta tay phân tay nước tiểu cho ăn lớn, khục! Không phải, là ta một tay cho ăn lớn!"

Dương Tiễn cau mày nói: "Đề cho nàng mình đáp lại."

"Cái này ... Thượng tiên chờ một lát."

Lão đạo kia ngồi quỳ chân lạy, ôm Lục Nha một trận thúc giục, hấn mặc dù có chút nghiêm khắc, nhưng trong lời nói loại kia đối cái này nữ đồng lo lắng, còn có, nữ đồng tay nhỏ một mực gắt gao nắm lấy lão đạo đạo bào những chi tiết này, để Dương Tiễn trong lòng có kết luận.

Không ngờ, cái này thật đúng là nháo cái Ô Long ...

"Đây quả thật là sư phụ ta nha ..."

Lục Nha xep lầy cái miệng nhỏ nhắn nói.

Dương Tiễn sắc mặt hơi có chút xấu hổ, ho âm thanh: "Người lão đạo này, vậy mà mang như thể đứa bé làm bực này tuyệt hậu thất đức sự tình!"

"Thượng tiên, cái này đơn thuần sinh hoạt bức bách ..."

"Hừ!" Dương Tiễn nhìn lấy đồng gia thành Tiểu Sơn vật bồi táng, thật không biết cái này ông cháu hai người đào bao nhiêu người mộ tổ.

Nữ oa vốn không sai lầm, còn mười phần đáng thương, nhỏ như vậy liền bị bách đi tại trong âm u, làm cái kia xói đất khoét xương sự tình.

Nhưng bởi vậy giết lão đạo, bé con này lại không chỗ nương tựa không dựa vào.

Cái này sổ sách lung tung quả nhiên là lý không rõ ràng.

Dương Tiễn âm thanh lạnh lùng nói: "Lại không thể có điểm những chuyện khác làm sao?"

"Cái này ..." Lão đạo khó xử nói câu, "Thượng tiên, ta đây là tổ truyền tay nghề ..."

Dương Tiễn trừng mắt liếc hấn một cái, bị hù lão đạo các loại run rẩy.

"Người đề người đồ đệ về sau cũng đi đào hố?"

"Ta cái này bảo bối đồ đệ thế nhưng là đạo này chi thiên tài a thượng tiên!"

Lão đạo nói lên cái này, lập tức mặt mày hớn hở, càng nói càng kích động:

"Tầm long dò xét huyết, sờ mạch định vị bản sự, ta đồ đệ này ba tuổi liền đã vượt qua ta! Thật! Nàng trời sinh liền là ăn cái này một bát cơm! Đợi một thời gian, nói không chừng còn có thể xông ra tiểu thiên địa này, đi cái kia Hồng Hoang năm bộ châu đại địa bên trên, đào hấn cái đại năng mộ phần! Đào ra cái cổ tộc di trạch! Thượng tiên ngài tin ta! Lục Nha tuyệt đối không nói chơi!"

Dương Tiễn...

Lục Nha nháy mắt mấy cái, tựa hồ biết sư phụ đang nói nàng, kiêu ngạo giọng lên cằm nhỏ.

Đào mộ tiểu thiên tài khí tức, tức thì đập vào mặt.

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45: Tuyệt không phải bình thường

Nói miệng không bằng chứng, là con la là Mã tổng muốn dẫn ra đến linh lợi.

Tại lão đạo kia cực lực mời phía dưới, Dương Tiễn đi theo cái này sư đồ hai người đi bắt quá mấy trăm trượng, Lục Nha liền mang theo hai người, tìm được một chỗ chân núi đồng loạn thạch.

Lão đạo vung lên cánh tay động thủ mở đào, vẫn thật là tại không có chút nào dị trạng trên đất bằng, tìm được một chỗ ẩn giấu đi không biết bao nhiêu năm mộ cổ .

Lão đạo không dám ngay trước mặt Dương Tiễn lấy cảm trong mộ chôn cùng vàng bạc, cử động lần này chỉ là chứng minh Lục Nha thiên phú, lại một cái xẻng một cái xẻng đem thổ điền trở về .

Dương Tiễn chú ý tới, lão đạo này xẻng đất, còn thổ thủ pháp, hết sức đặc thù .

Đào đất lúc lực đạo không lớn, lại có thể thẳng từ trên xuống dưới, tựa hồ không tốn sức chút nào;

Lấp đất về sau, mặt đất vậy mà không có để lại bất cứ dấu vết gì, mấy khóa cỏ non cũng không từng hao tổn .

Dương Tiễn trong lòng tán thưởng, Hồng Hoang to lớn, quả thật không thiếu cái lạ .

Nhìn cái này sư đồ hai người, xác thực thật là dựa vào trộm mộ ăn cơm, lại nghe lão đạo kia thề, bọn hắn chỉ là lấy bị long đong bảo vật, chưa bao giờ chạm qua người chết thì thể, Dương Tiễn cũng liền có chút không muốn quản bọn họ .

Không nghĩ tới lần đầu hành hiệp trượng nghĩa, lại là một trận hiểu lầm .

"Đã như vậy, trước đó xem như ta có nhiều đắc tội, ta cái này liền ..." Dương Tiễn chấp tay từ biệt .

"Ai! Thượng tiên đừng bước, thượng tiên đừng bước a!"

Lão đạo vội vàng bắt lấy Dương Tiễn cánh tay, lại nháy mắt để Lục Nha chạy tới ôm lấy Dương Tiễn đùi, cái này ông cháu sư đồ, ngược lại là ý lại vào Dương Tiễn .

Nghe lão đạo cười nói: "Thượng tiên tất nhiên tiên pháp kinh người, chúng ta sư đồ đến đây nơi đây, chính là bởi vì được một trương bảo cầu, biết nơi đây có đại mộ! Thượng tiên nếu là có thể cùng ta hai cùng đi, nói không chừng có thể cảm tới Tiên gia Bảo khí a!"

Dương Tiễn đối với cái này tự nhiên là khịt mũi coi thường, hắn đường đường Ngọc Đình chân nhân đệ tử, đạo môn tam giáo mầm chính căn đồ đại đệ tử, làm sao có thể làm trộm mộ chuyện như thế!

Nhưng này lão đạo trong lúc vô tình nói một câu nói, liền để Dương Tiễn không thể không nghiêm túc suy nghĩ ...

"Cái kia bảo cầu trên viết cái Vu tự (𠂇), cũng không biết là ý gì ."

Vu?

Dương Tiễn tìm đập thỉnh thịch .

Hắn đầu tiên là hoài nghi, đây đối với ông cháu muốn tìm đại mộ, liền là vị kia chiến vu an nghi chi địa .

Nhưng cái kia chiến vu an nghi chi địa tại bí cảnh bên ngoài một chỗ hoang mạc, cách bên này có mấy vạn dặm, nhưng lại nghe lão đạo nói là đại mộ ngay tại mảnh này bí cảnh trong trời đất nhỏ bé ...

Cái kia chiến vu vẫn lạc tại bên trong vùng thế giới này, nói không chừng nơi đây liền có thượng cổ chiến trường, còn có cái khác Vu tộc cao thủ vẫn lạc!

Vu tộc tinh huyết, đối với hắn Bát Cửu Huyền Công chính là vật đại bổ, trong đó cơ duyên, Dương Tiễn tự nhiên mà vậy sẽ tâm động .

Mặc dù trộm mộ loại sự tình này ... Cũng là không phải là không thể biến báo, tầm bảo nha.

"Nếu muốn ta với các ngươi cộng sự, cái kia bảo cầu lấy ra cùng ta nhìn qua ." Dương Tiễn đưa ra yêu cầu của mình .

"Thượng tiên cũng không lấy pháp lực ép chúng ta ông cháu giao ra bảo cầu, đủ để thấy trên Tiên phẩm tính bụng lương, chính là thủ tín hứa hẹn người . Chúng ta chuyển sang nơi khác thương lượng như thế nào?"

Lão đạo một cái vỗ mông ngựa đi qua, Dương Tiễn cũng là có chút lẳng lẳng .

Mơ mơ hồ hồ, Dương Tiễn liền bị lão đạo lôi kéo, Lục Nha đẩy, trở về thành trấn, tìm nhà quán rượu, ngồi vào nhả gian .

Dương Tiễn lúc này còn không có quyết định chủ ý, cũng đã bị cái này ông cháu kéo lấy lên phải thuyền giặc .

Phảng phất lão đạo kia quên đi trước đó Dương Tiễn đánh lên hắn một cước, rất nhanh liền cùng Dương Tiễn thực lạc .

Lão đạo thần thần bí bí trái xem phải xem, đem một trương tàn phá bản vẽ đẩy lên Dương Tiễn trong tay, lại dẫn dò Lục Nha ở chỗ này hảo hảo đợi, cười nói: "Thượng tiên, ta đi chuẩn bị mấy thứ dùng đến sự vật, còn mời ở đây nhiều chiếu khán một chút Lục Nha ."

"Ta ... Tốt a, " Dương Tiễn xoa xoa mi tâm, cũng không hoài nghi cái khác .

Có điểm tiêu nhị bụng mấy thứ đồ ăn đến trên bàn, Lục Nha giống như là đói bụng mấy ngày, lập tức bắt đầu oa oa ăn nhiều .

Dương Tiễn nhìn thấy Lục Nha, liền nghĩ đến muội muội Tiểu Thiên lớn như vậy giờ bộ dáng, trong lòng cũng có chút mềm mại .

Chỉ là, Tiểu Thiên so với Lục Nha 'Điềm điềm nho nhỏ' nhiều, ăn cơm cũng đều là ngậm nhỏ ngậm nhỏ,

Càng sẽ không ngồi trên ghế quơ bàn chân, còn đem mặt toàn bộ đều chôn ở trong chén .

"Chậm một chút, chớ mắc nghẹn ."

Dương Tiễn âm giọng nói, vỗ vỗ Lục Nha có chút đơn bạc phía sau lưng .

Nhưng đột nhiên, Dương Tiễn bàn tay một hồi .

"Lục Nha? Ngươi răng không đau?"

"Ây... Nắc!"

Cúi đầu ăn cơm Lục Nha trông mất một trận chuyển động, sau đó ngẩng đầu đối Dương Tiễn hi hi cười một tiếng, mặt mũi tràn đầy dầu cái, "Kỳ thật không có như vậy thương ... Hi hi ..."

Dương Tiễn sắc mặt có chút âm trầm, Lục Nha bị hù tranh thủ thời gian ngồi ngay ngắn, tội nghiệp nhìn lấy Dương Tiễn .

"Lão đạo kia thật là người sư phụ?"

"Ừm ừ!"

Dương Tiễn: "Các người sư đồ muốn như thế nào tính toán ta?"

"Tính toán ... Là cái gì nha?" Lục Nha ngẩng đầu nhìn Dương Tiễn, gương mặt ngây thơ vô hại .

Dương Tiễn bắt được trong mắt nàng một chút chớp động, cũng không nói chuyện, trong lòng bắt đầu tính toán .

Lúc này muốn đến, lão đạo kia tựa hồ là có ý dẫn mình đi qua, toàn bộ hành trình không có chút nào sơ hở .

Nhưng không khỏi, lão đạo kia cầu xin tha thứ cũng tốt, dập đầu cũng được, làm đều quá tự nhiên ...

Còn có, lão đạo tại cái kia vải rách trong túi đồ ra một đồng 'Hàng', cái kia vốn nên đối bọn hắn sư đồ hai người mười phần trọng yếu, nhưng lão đạo này, từ đầu đến cuối đều không nhìn những vật kia một chút ...

Quả nhiên có vấn đề!

Dương Tiễn trong lòng run lên, cũng không dám để tin Lục Nha lời nói, hỏi: "Cha mẹ ngươi ở nơi nào?"

"Ta, ta là cô nhi, " Lục Nha cái miệng nhỏ nhắn vênh lên xuống, mặt nhỏ tràn đầy phiền muộn, thấp giọng nói: "Sư phụ ta nói, ta còn tại tâ lót thời điểm, là bị hắn tử trong quan tài móc ra ."

Dương Tiễn ngón tay run lên, Lục Nha bắt quá bốn năm tuổi, nàng lúc nói những lời này trong mắt lộ ra thương cảm cùng buồn khổ, lại làm cho Dương Tiễn đều là đáy lòng một nắm chặt .

"Ngươi năm nay mấy tuổi?" Dương Tiễn thanh âm vừa mềm xuống dưới .

Hắn cũng không biết mình vì sao muốn hỏi cái này vấn đề, nhưng lại vẫn hỏi đi ra .

"Hi hi, bốn tuổi!"

"Nói thật!" Dương Tiễn giả bộ tức giận: "Ngươi thật sự cho rằng ta nhìn không ra sao?"

Lục Nha rụt hạ tiểu cổ, khổ hề hề nói câu: "Tốt a, ngươi đừng đánh ta, ta năm nay bảy tuổi ... Chỉ là thân thể này đã bốn năm năm không có dài quá, sư phụ nói ta tiên thiên không đủ, về sau khả năng chính là như vậy, tâm trí cũng chỉ có thể bảo trì sáu bảy tuổi ..."

"Hừ!"

Dương Tiễn một trận ảo não, hắn vậy mà thật lấy lão đạo kia đường!

Đánh Khai Bảo cầu mắt nhìn, phát hiện trương này tàn phá địa đồ không hề giống là giả, trên đó miêu tả địa hình, Dương Tiễn thoáng có chút ấn tượng, tựa hồ là mình đã từng đi qua một chỗ .

"Các ngươi sư đồ hai người, nhưng là muốn mưu hại tại ta?"

"Không không không! Thượng tiên ngài hiểu lầm a, chúng ta nào có bản lĩnh này dám hại ngài?" Lục Nha cái miệng nhỏ nhắn bẹp dưới, hốc mắt có chút phiếm hồng, "Sư phụ ta hẳn ... Khả năng lần này đi liền không trở lại ... Ngươi đem ta để ở chỗ này là được, chính ta đi tìm hẳn liền tốt ."

Dương Tiễn không khỏi nhú mày, "Ngươi nói là có ý gì?"

"Hắn chỉ là muốn đem ta hất ra nha, " Lục Nha giả bộ như không có chuyện gì bộ dáng, sáu bảy tuổi lại giống như là nhìn khắp cả nhân gian muôn màu, có một loại làm cho đau lòng người thành thực .

Nàng cầm lấy đĩa, tiếp tục ăn như gió cuốn, tựa hồ cũng không có đem những này sự tình để ở trong lòng .

Dương Tiễn trầm mặc một hồi, Lục Nha cũng không nói, chỉ là ngậm lớn ăn cái gì .

Sau một lúc lâu về sau, Lục Nha chủ động mở miệng ...

"Hắn cảm thấy ta là vương vớ chứ sao."

Lục Nha lau lau bên miệng đầy mỡ, thấp giọng nói: "Trước đó đã hất ta ra nhiều lần đâu, dù sao ta biết hẳn thường xuyên đi cái nào mấy nhà cửa hàng bán móc ra đồ vật, ta liền ở chỗ này chờ hẳn, nhất định có thể đợi đến ."

"Ngươi chờ, ta đi bắt lão đầu kia trở về!"

Dương Tiễn đứng dậy liền muốn đi tìm lão đạo kia, nhưng nhìn Lục Nha cái này thân ảnh nho nhỏ, nhưng trong lòng nổi lên một cỗ không đành lòng .

Không đành lòng cứ thế mà đi, cũng không đành lòng một mình nàng một mình lưu tại nơi này, trong lúc nhất thời cũng không biết nên làm chút gì, nói chút gì .

...

Một lát trước, đầu trần .

Vị kia bản thủ lão đạo sĩ, lén lén lút lút đi ra, tả hữu đánh giá mấy lần, sau đó cười hắc hắc, hiển thị rõ đặc ý thần sắc .

Lão đạo bước nhanh chân, tại trên đường lớn hành tẩu, như trút được gánh nặng.

Trong thoáng chốc, một trận gió thổi qua, lão đạo sĩ thân ảnh biến mất không thấy, mà chung quanh người qua lại con đường, vậy mà không có chút nào phát giác được cái gì .

Nhưng ở ngay phía trên một đóa mây trắng bên trên, nhắm mắt tĩnh tọa trung niên tu sĩ mở hai mắt ra, khóe miệng mang chút ý cười, thân ảnh cũng biến mất theo không thấy .

Sau một lát, vẫn là đầu trần .

Cái kia nguyên bản kỳ dị biến mất lão đạo, ừ ừ cúi đầu lần nữa hiện thân, xuất hiện ở trên đường lớn .

Cùng hẳn trước khi đi, những người đi đường kia tiểu thương đều phảng phất mắt bị mù, không nhiều người nhìn lão nhân này một chút .

Lão đạo khắp khiêng, chấp tay sau lưng, trên mặt sắc mặt giận dữ, cầm đầu hương trong trán đi .

Trên người hẳn đạo bào nhiều một cái nhàn nhạt dấu chân, bên trái vành mắt cũng có chút bầm tím, cái kia rối bời tóc cũng thiếu mấy sợi .

Lão đạo vừa đi, một bên tại cái kia mơ hồ không rõ nói thầm lấy, cuối cùng lại nhịn không được giọng chân mừng to ...

"Ai, thật vất vả tìm được cái đại khí vận tiểu tử ngốc, đem Lục Nha đưa qua đi ... Tính lão tử không may! Thật sự là! Đụng phải xiển nhị đại bên trong quái vật!"

"Cái này Ngọc đình danh khí không lớn, làm sao thực lực mạnh như vậy? Thật đúng là thâm tàng bất lộ, ai này thì xui xẻo thôi rồi luôn, hết lần này tới lần khác để cho ta đụng phải hắn đồ đệ ..."

"Thật sự là mắt cả chì lẫn chài, bị một cái quái vật đánh một trận, còn muốn đi cho quái vật đồ đệ đưa chỗ tốt! Tức chết ta vậy!"

"Hừ! Nhìn ta không tìm cơ hội giày vò chết tiểu tử kia! Bất kể hẳn là cái gì xiển nhị đại ba đời, ta nhổ vào!"

Lão đạo phát tiết một trận, dần dần cũng liền không có hòa khí .

Dù sao cũng là hẳn tính toán Dương Tiễn trước đây, bị Dương Tiễn sư phụ dạy dỗ, thần thông không bằng người cũng là không thể nói cái gì .

Chờ lão đạo đi đến dưới từ lâu mặt, đã khôi phục nguyên bản cái kia sợ hãi rụt rè bộ dáng, cúi đầu đi vào .

Vừa mới tiến nhả gian, Lục Nha kích động cảm chén đều ném đi ...

"A...! Sư phụ ngươi lương tâm phát hiện á!"

Lão đạo lập tức chỉ có thể gượng cười .

"Hừ!"

Dương Tiễn tròn mắt nhìn, nắm quyền liền nhào tới .

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46: Biệt khuất lão đạo

Dương Tiễn xông đi lên liền tóm lấy lão đạo cổ áo, hung thần ác sát, mắt lộ ra hung quang .

Lão đạo kia lập tức bắt đầu run rẩy, vẫn thật là giống như là cái phổ thông lão đầu, thần thái kia, thần sắc, ánh mắt, ngôn ngữ, vậy mà hoàn toàn không có sơ hở .

"Thượng tiên, lại, lại thế nào?"

Dương Tiễn nguyên bản cảm thấy lão đạo này không tầm thường, cho nên như vậy xông đi lên lúc, cũng là tại hữu tâm thăm dò . Hắn không nói một lời, đối lão đạo gương mặt liền là Nhất quyền, lại vận chuyển huyền công thu lực, sợ thật đem lão đạo này Nhất quyền đập chết .

Không nghĩ tới, Nhất quyền xuống dưới ... Xúc cảm cũng không tệ lắm .

Lão đạo kia tiếng kêu rên liên hồi, Dương Tiễn cũng không có cảm thấy bất luận cái gì lực phản chấn, cho nên cũng không dùng mấy phần chân lực, thuần túy đánh người xuất khí .

"Thượng tiên tha mạng! Thượng tiên tha mạng a! Ôi uy! Làm gì lại từ nhỏ lão Nhi a!"

Lão đạo tiếng kêu rên liên hồi, nhả gian bên ngoài có thật nhiều thực khách ngó đảo đảo hướng phía nhìn bên này .

Thăng đến Lục Nha ở bên cạnh kêu khóc: "Đừng đánh nữa ... Đại ca ca ngươi đừng đánh sư phụ ta!"

Dương Tiễn lúc này mới dừng tay, đem lão đạo nhấc lên, chỉ bên cạnh Lục Nha quát lớn: "Ngươi lão đạo này, đến cùng ra sao mục đích!"

Lão đạo đen nhánh bờ môi run rẩy, trong ánh mắt bi phần kiên quyết không làm được giả .

Bị sư phụ đánh, lại bị đồ đệ đánh, hết lần này tới lần khác hắn trả không dám tiết lộ chân thân ...

Đây con mẹ nó quá oan uổng!

Hắn là ai? Hắn nhưng là đường đường!

Bậc đại thần thông có thể lẫn lộn thành hắn bộ dáng như vậy, khai thiên tích địa về sau cũng là không thấy nhiều a!

Thật sự là tức chết đạo tổ! Nghẹn mà chết thánh nhân!

Lão đạo dê mi thuận nhãn, nức nở hai tiếng, "Ta, ta không có gì mục đích a thượng tiên!"

Dương Tiễn hai mắt lộ ra tinh quang, tựa hồ muốn đem lão đầu nhìn cái thông thấu .

Lão đạo ngửa mặt lên trời thở dài, máu mũi chảy dài, vội vàng tại hắn cái kia trừ vật dùng trong bao vải cảm mấy thứ sự vật đi ra .

Một cái xéng, một bộ dây thừng, một cái nhận ra phương hướng dùng mâm tròn ... Đều là đồ mớ mớ dùng khí cụ .

"Thượng tiên, " lão đạo âm thanh run rẩy lấy, "Chẳng lẽ, Lục Nha lại cùng người viện cái cố sự? Nàng quá mức tình nghịch, luôn luôn như vậy hồ nháo, ngài cũng không thể dễ tin a! Ta chỉ là đi chuẩn bị mấy món sau đó phải dùng đến vật, thượng tiên mình giám nha!"

Dương Tiễn nhướng mày, ánh mắt tại lão đạo cùng Lục Nha trên người không ngừng hiện lên, không còn dám dễ tin cái này ông cháu sư đồ .

Cái này đều cái gì cùng cái gì?

Đơn giản một đoàn dây rồi .

"Hừ! Việc này không cần nói nữa, ta bắt quá là một tiểu tu sĩ, hai vị vẫn là mời cao mình khác đi."

Dương Tiễn nói xong quay đầu bước đi, quyết ý không còn cùng dây đối với quý đệ sư đồ có nửa điểm liên lụy .

Lão đạo kia trừng mắt nhìn Lục Nha, ý là để Lục Nha tranh thủ thời gian xông lên khóc rống ngăn cản .

Lục Nha lại khẽ hừ một tiếng, một cái liếc mắt lật đến trần nhà, tiếp tục đứng đưa bàn chân, tại cái kia nhàn nhã gấp thức ăn ăn cơm .

Lão đạo nhìn lên trời lệ rơi đầy mặt, không nghĩ tới đồ đệ của mình cũng là như vậy ...

Dương Tiễn nhanh chân ra nhà gian, lại đối một điểm tiểu nhị mất đi khối vàng, sau đó vội vàng rời đi nơi đây .

Trong gian phòng trang nhã, lão đạo kia sừng lên đến một nửa mặt mo âm tình bất định, chờ Dương Tiễn sau khi đi, thấp giọng gầm thét một trận:

"Sư phụ không nói đạo lý, đồ đệ này càng là hỗn đản! Ta xem như đưa tại các người sư đồ trong tay! Ta không muốn thể diện sao! Coi là thật hỗn đản! Đại hỗn đản cùng tiểu hỗn đản! Ta! Ta!"

"Sư phụ nha, người lần này vì sao không đi?" Lục Nha cười hì hì hỏi, đối lão đạo mở ra tay nhỏ, chu môi nũng nịu .

Lão đạo thở dài, hần nếu có thể đi, không còn sớm đi rồi?

Ở trên mặt xoa nắn xuống, cái kia bầm tím lập tức biến mất, đem Lục Nha bế lên, không dám nhìn tới Lục Nha cái kia sáng lấp lánh mắt to .

"Lục Nha ..."

"Ừm, không có chuyện gì, " Lục Nha ngồi tại lão đạo trên cánh tay, mang theo chút mờ đông khuôn mặt nhỏ để lộ ra vẻ chăm chú, nhỏ giọng nói: "Là sư phụ đem ta nuôi lớn, sư phụ muốn đem ta ném cái nào đều tốt, Lục Nha đều đã lớn rồi, sẽ không khóc nhè ."

"Ta ... Ai ... Được rồi."

Lão đạo thở dài,

Cũng không thể nói ra được cái gì .

Lục Nha đem cái cảm khoác lên trên vai của hần, nhắm mắt thời gian dần trôi qua ngủ thiếp đi .

Miệng nàng bên cạnh treo mỉm cười ngọt ngào, thì thảo nói mê: "Ta muốn nhất đi theo sư phụ ..."

"Nha đầu ngốc, " lão đạo đau thương cười một tiếng .

Nếu là có thể bảo vệ người, lão đạo dù là Khử Bính nửa cái mạng, lại có thể thế nào?

Nhưng, khí vận a ...

"Ai ."

Thở dài qua đi, nhà gian tĩnh lặng im ắng .

Làm điểm tiểu nhị nhìn không được đi vào xem xét, lại phát hiện bên trong trống rỗng căn bản không có nửa cái bóng người, coi là thật như là gặp quỷ.

Vội vàng đi đường Dương Tiễn tuyệt đối không nghĩ tới, có lão đạo lôi kéo một cái nữ oa, xa xa đi theo phía sau của hần, cách xa nhau trăm dặm .

Mà Dương Tiễn lại càng không biết chính là, ngay tại hần cùng Lục Nha một chỗ ngăn ngủi một lát, từng có một trận có thể hủy đi thiên địa này đại chiến, bộc phát tại thiên địa sát biên giới Hư Không bên trong .

Từ Hư Không lướt qua một đạo thanh quang, hoang mang chỉ địa Thập Vạn đại sơn, liền vô thanh vô tức sụp đổ hơn phân nửa!

Nếu là từ không trung quan sát, nơi đó liền lưu lại một cái to lớn chường ẩn, chường ẩn sát biên giới thì là tầng tầng liên miên núi cao!

Nhưng mà, đây bất quá là trước đó giao chiến hai vị kia đại năng, thất thủ vô xuống một chường thôi!

Bọn hắn chiến trường chính, tại thiên địa bên ngoài Hư Không, tại cái kia vô biên hỗn độn .

Giao chiến hai bóng người, chính là Ngọc Đình chân nhân cùng cái kia lời thôi lão đạo .

Ngọc đình ngăn lại lão đạo lúc, sắc mặt trịnh trọng nói câu: "Ta cái kia đồ nhi bạc mệnh, lại là nhận không được như vậy nhân quả ."

Lão đạo cười đắc ý: "Nói không chừng cái này đối ngươi đồ nhi tới nói, vẫn là thiên đại Phúc Nguyên!"

"Còn mời tiền bối giờ cao đánh khẽ ."

"Ta nếu là không đưa tay, ngươi lại làm khó dễ được ta?" Lão đạo cao thâm mặt trắc cười, "Dù là sư huynh của ngươi Quảng Thành Tử ở chỗ này, lão đạo ta cũng là như vậy lý do, lại như thế nào?"

Một trận đại chiến, bởi vậy dễ lộ .

Mà một trận chiến đánh xong, tên kia lão giả dơ bản ngã về phía thiên địa này, tức giận không thôi, chặt vật không chịu nổi .

Roi vào đường cùng, lời thôi lão đạo đành phải quay trở về bí cảnh tiểu thiên địa, về tới chỗ kia thành trấn quán rượu, đi vào nhà gian, bị một vị anh dũng không sợ thiếu niên nhấn trên mặt đất, lại là một trận ma sát ma sát ...

Ngọc Đình chân nhân cũng không lập tức trở về chiếu khán Dương Tiễn, ngược lại đi phía thiên địa này cực nam chi địa một chỗ hẻm núi .

Thiên Liệt cốc .

Này Địa Âm gió trận trận, tiếng quỷ khóc trải qua nhiều năm không dứt, Phương Viên mấy ngàn dặm đều là đất cát cây gỗ khô, chỉ có một chút thảm thực vật, không có chút nào sinh linh khí tức .

Mảnh này thiên địa linh khí cấp tốc trôi qua, căn nguyên của nó liền ở chỗ này .

Dương Tiễn có một chút cũng không đoán sai, thượng cổ Vu Yêu đại chiến lúc, từng tại các nơi đại thiên thế giới không ngừng chinh phạt, nơi đây đã từng chiến hỏa liên thiên mà lên, càng là một chỗ quyết chiến chi địa .

Trận chiến kia, sơn hà vỡ vụn, tinh hà đảo ngược .

Đại năng đầm máu, Trường Sinh vẫn lạc, trời khóc địa thảm thiết .

Bốn vị yêu tộc đại năng bố trí xuống Tứ Tượng Đại Trận thôi phát ra tuyệt thế kiếm khí, trọng thương hai vị Vu tộc Đại Vu, diệt tham chiến chi vu một nửa!

Cũng chính là một kiếm này, chặt đứt thiên địa này căn nguyên, cũng lưu lại cái này tuyệt mệnh Thiên Liệt cốc .

Bị Dương Tiễn được tinh huyết tên kia chiến vu, chính là lúc ấy đại chiến may mắn còn sống, lại trọng thương bất trị, khó mà rời đi Đại thế giới này, cuối cùng chết tại cách nơi này địa mấy vạn dặm chỗ, bị yêu tộc đại năng bày trận trấn áp cuối cùng một tia chân linh .

Thiên địa linh khí tiết ra ngoài, thiên địa cương thường vỡ nát, cái kia bốn vị yêu tộc đại năng đã nhận lấy vạn linh chi oán, ở phía sau đại chiến liên miên bên trong cũng lần lượt vẫn lạc ...

Ngọc Đình chân nhân hiện thân nơi đây, ở lại một lát sau, thân ảnh bay vào trong hạp cốc .

Vài tiếng chấn động, phảng phất có thần thông quyết đấu, các loại thần quang chớp loạn .

Thiên Liệt cốc bị xanh ngọc quang mang hoàn toàn bao phủ, trong cốc đại chiến cũng không lan đến gần mảnh này đã chịu không được nữa điểm tàn phá thiên địa .

Nửa ngày sau, Ngọc Đình chân nhân lần nữa hiện thân, áo bào trắng lây dính một chút máu đen, thân nhiên trốn vào Hư Không, cũng không thấy nửa bóng dáng .

Mà cái kia Thiên Liệt cốc bên trong, tiếng quỷ khóc càng phát thê lương ...

Đối với mấy cái này, Dương Tiễn không biết chút nào .

Dương Tiễn trở về mình tại bí cảnh trong trời đất nhỏ bé mở chỗ kia đơn sơ động phủ, lại bắt đầu mỗi ngày mười hai canh giờ khổ tu .

Mười khối Thiên Tâm thạch, dùng pháp khí dây thừng cột vào tứ chi cùng thân thể, ăn uống ngủ nghỉ cũng sẽ không tiếp tục rời khỏi người .

Mỗi ngày dùng trận bàn ngồi xuống, thu nạp linh khí rèn đúc thân thể, không dám chút nào lãnh đạm .

Như thế qua hai tháng, Bát Cửu Huyền Công ngày càng tinh tiến, lần thứ sáu thay máu còn thiếu rất nhiều hỏa hầu, chỉ có thể tiếp tục tích lũy .

Khi nhàn hạ, Dương Tiễn liền sẽ nhớ tới mình đoạn thời gian trước kinh lịch .

Cái kia thân thể bị thảm tiểu quận chúa không biết như thế nào, Tiêu công tử phải chăng còn tại đùa bốn những cái kia tu tiên môn phái, còn có thủy chung được tặng một mê vụ Lục Nha, lão đạo ...

"Bọn hần, rốt cuộc là ai?"

Dương Tiễn suy nghĩ không ra, cũng chỉ có thể đem những này nén ở trong lòng .

Sư phụ nói ít dính nhân quả, hần trả thật sự là đi ngược lại, khắp nơi ảnh lưu niệm .

An tâm tu luyện .

Dương Tiễn nhắm mắt liền muốn đánh ngời, lại đột nhiên nghe được một tiếng oanh minh, mấy khối đá vụn lên đỉnh đầu rơi xuống, toàn bộ động phủ bắt đầu kịch liệt lay động .

"Ta đi!"

Dương Tiễn tranh thủ thời gian nhảy dựng lên, mặc dù trên người cột nặng đến mười vạn cân Thiên Tâm thạch, lại như cũ hành động cấp tốc, mấy bước liền xông ra động phủ của mình .

Quay đầu nhìn lại, Dương Tiễn sắc mặt liền là biến đổi .

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Chiến thần sát phạt lên

Dương Tiễn động phủ mở tại sườn núi nơi bí ẩn, ngay tại núi này trên đầu không trung, một nam một nữ đang không ngừng dùng pháp bảo đối oanh .

Tu sĩ đầu pháp, Dương Tiễn đến nay cũng coi như gặp không ít, không trung đối oanh hai người pháp bảo thần thông uy lực tuy mạnh, nhưng còn không sánh bằng ngày đó Thanh Liên, Dương Tiễn quả quyết sẽ không bởi vậy liền thay đổi sắc mặt .

Nhưng chỗ đỉnh núi cái kia thân ảnh nho nhỏ, lại làm cho Dương Tiễn tâm bỗng nhiên nhấc lên .

Lục Nha .

Nàng ngã ngồi tại đỉnh núi chỗ cao nhất trên tảng đá, ngẩng lên cái đầu nhỏ, trong mắt tựa hồ ngân lệ, chỉ là Dương Tiễn cách quá nhìn xa không chân thiết .

Dương Tiễn tay chân đồng thời chấn động, liền nghe phốc phốc vài tiếng, hần tránh ra pháp khí đai lưng, để cái kia mười khối Thiên Tâm thạch từ trên người tróc ra xuống dưới .

Dương Tiễn tiện tay bắt hai khối Thiên Tâm thạch, không có suy nghĩ nhiều, tốc độ cao nhất chạy về phía đỉnh núi .

Chạy bên trong, Dương Tiễn hơi có một tia ảo não .

Đã là ảo não mình vì sao lại nhiều nòng nhân sự, lại là tại ảo não cái kia lời thôi lão đạo, làm sao đem Lục Nha bỏ vào cái này hoang sơn dã lĩnh!

Như vậy sư phụ, so với sư phụ của mình Ngọc Đình chân nhân tới nói, thật đúng là ngày đêm khác biệt!

Không phải là lão đạo kia tìm tới chính mình cửa nhà, lại nghĩ trên mình, kết quả gặp hai tu sĩ đầu pháp, bị hù ném Lục Nha liền chạy?

Ý niệm này cùng một chỗ, Dương Tiễn trong lòng lập tức dờ khóc dờ cười, chuyện khác từ không cần nhiều lời, trước tiên đem Lục Nha từ cái kia hai tên tu sĩ đầu pháp khu vực cứu ra lại nói .

Hắn chạy thuần túy dựa vào tự thân lực lượng, càn khôn một độn thần thông cũng là bắt nguồn từ tự thân, cũng không tính pháp thuật, không có dẫn ra thiên địa linh khí .

Lục Nha đột nhiên nhìn thấy một bóng người xuất hiện ở trước mặt mình, bị hù kém chút kêu đi ra, lại phản ứng thần tốc bưng kín miệng nhỏ của mình .

"Đại ca ca!" Lục Nha vui vẻ quát lên .

"Xuyt!" Dương Tiễn làm cái im lặng thủ thế, e sợ cho quấy rầy đến phía trên chuyên tâm đấu pháp nam nữ, ôm lấy Lục Nha, quay người hướng về đường tới phi nước đại .

Mà không trung đấu pháp trung niên nam nữ tu vi tiếp cận, lẫn nhau càng là toàn thân đề phòng, lúc này đều tại cái kia toàn bộ tinh thần ứng đối lẫn nhau, chờ bọn hắn đánh lấy đánh lấy phát hiện không đúng, cúi đầu nhìn lại lúc...

"Gặp! Nữ oa kia không thấy!"

"Đáng chết! Tại cái kia!" Cái kia trung niên tu sĩ chỉ Dương Tiễn bóng lưng giận mắng, "Dám đục nước béo cò! Xem chúng ta vì không có gì!"

"Trước cầm xuống người này! Chúng ta lại quyết đấu!"

Cái này hai tên tu sĩ lập tức cùng chung mối thù, trên không trung lao xuống hướng về phía Dương Tiễn .

Dương Tiễn mặc dù chạy cấp tốc, nhưng hai người này dù sao cũng là ngự không phi hành, lại là tại thể núi trên ở trên cao nhìn xuống, Dương Tiễn còn không có chạy đến sườn núi liền bị hai người đuổi kịp .

"Từ vân Trần Hồn đỉnh!"

Nam kia tu sĩ hét lớn một tiếng, một cổ từ vân ngưng kết thành cao hơn một trượng đỉnh vuông bốn chân, hướng phía Dương Tiễn phía sau lưng thẳng tắp đập xuống!

Càn khôn một độn đối nhục thân có cực lớn phụ tải, Dương Tiễn nhục thân đã tiêu thành tự nhiên cảm giác không thấy cái gì, nhưng Lục Nha như thế nào tiếp nhận?

Dương Tiễn không cách nào trốn tránh, chỉ có thể quay người ngạnh kháng .

Hắn tay trái ôm Lục Nha, Lục Nha cũng ôm thật chặt Dương Tiễn cái cổ, lúc này càng là hiểu chuyện không rên một tiếng, chăm chú từ từ nhắm hai mắt .

Tay phải ngưng quyền, quay người lúc đối cái kia đỉnh vuông bốn chân đánh tới, liền nghe một tiếng oanh minh, cái kia đỉnh vuông bốn chân lại trực tiếp bị oanh toái, lẫn nữa hóa thành từ vân .

Nam kia tu sĩ "Oa" phun ra miệng đầy máu tươi, ánh mắt đều là hãi nhiên .

Mà một đạo [Ánh Đạo Sáng Chói] sáng lên, tại Dương Tiễn thu quyền lúc tìm đúng thời cơ đối Dương Tiễn dưới xương sườn chém xuống, lại là tên kia nữ tu sĩ nắm lấy một thanh loan đao xuất thủ đánh lên .

Dương Tiễn dưới cánh tay chìm, bình tĩnh nhìn chăm chú lên tên kia nữ tu , mặc cho đao quang chém vào cánh tay của mình phía trên .

Cường!

Đúng là lưỡi mác va chạm thanh âm!

Dương Tiễn thân ảnh không nhúc nhích tí nào, một đoạn ống tay áo bay xuống, lộ ra cánh tay tại ánh nắng chiếu xạ bên trong mười phần bóng loáng, lóe ra yếu tố từ hồng sắc quang mang, lại không một chút vết thương .

Trong lúc nhất thời, cái kia nữ tu sĩ cũng bị Dương Tiễn chi thần dị trấn trụ!

Đao thương bắt nhập còn chưa tính, tu sĩ pháp bảo thần thông đều không đánh nổi hắn thân thể này?

"Buông xuống bé con này!" Cái kia người mặc cẩm y, đầu buộc dải quan nam tu sĩ giận dữ mắng mỏ một tiếng .

Dương Tiễn cười lạnh âm thanh: "Nàng phạm vào gì sai?"

"Gì sai?" Nam tu sĩ đầu tiên là sững sờ, sau đó cười lạnh nói: "A, sai liền sai tại, nàng không nên biết Thiên Liệt cốc Đạo Tạng bí mật! Các hạ không phải cũng là đánh cái chủ ý này?"

Thiên Liệt cốc Đạo Tạng?

Dương Tiễn trong lòng suy tư, xem chừng có thể là Lục Nha cùng lão đạo kia đào mộ móc ra tai họa .

Lục Nha thấp giọng tại Dương Tiễn bên tai nói ra: "Sự phụ đều ném ta xuống đào mệnh đi, đại ca ca ngươi không cần phải để ý đến ta. . ."

"Không sao, " Dương Tiễn cười nhạt một tiếng, nhìn lấy Lục Nha, trong ánh mắt toát ra một chút lạnh nhạt, "Chỉ bằng bọn hắn, còn dọa không đi ta ."

Nam gia tu sĩ lúc này đang cùng nữ tu sĩ truyền âm, hai người ánh mắt giao hội, lập tức có tiếp xuống chặn giết hai người bọn họ kế hoạch .

Dương Tiễn bắt được đỉnh đầu hai người trong mắt sát cơ, khỏe miệng lộ ra chút lạnh cười, tay phải nhiều một khối đen nhánh đĩa sắt, nói: "Ta chỉ nói một câu, nếu không muốn chết, hiện tại liền thôi lui ."

"Các hạ khẩu khí thật là quá lớn chút, cái kia Thiên Liệt cốc Đạo Tạng cũng không phải một mình ngươi có thể ăn dưới..."

Suru! Huru!

Dương Tiễn thủ đoạn giương lên, một khối màu đen đĩa sắt phóng lên tận trời, mang theo kịch liệt tiếng xé gió .

Nam gia tu sĩ nói được nửa câu, căn bản không kịp né tránh né tránh, bị cái kia bề ngoài xấu xí đĩa sắt trực tiếp đập vào ngực .

Hộ thể linh quang cùng người mặc bảo y hộ thể quang mang, đồng thời mất diệt!

Phù một tiếng nhẹ vang lên, nam gia tu sĩ nửa người trên vậy mà ngạnh sinh sinh nổ nát vụn thành một đoàn huyết vụ!

Thiên Tâm thạch mật độ mạnh, viễn siêu tưởng tượng, càng không nói đến Dương Tiễn một tay toàn lực ném một cái, ẩn chứa lực lượng đâu chỉ mấy vạn cân!

Lại là lấy điểm phá diện, lấy tiểu kích lớn, đừng nói Dương Tiễn hữu tâm tính vô tâm, coi như Dương Tiễn cho tu sĩ này chuẩn bị đầy đủ, nam tu sĩ cũng trốn không thoát, tránh không khỏi .

"Ngươi, ngươi là phương nào yêu nghiệt!"

Tên kia nữ tu sĩ sắc mặt trắng bệch quất lên, gặp Dương Tiễn trong tay lại nhiều khối đĩa sắt, bị hù thân thể mềm mại loạn chiến, liều lĩnh thi triển độn thuật, hóa thành một đạo lưu quang phóng hướng thiên bên cạnh .

"Hừ!"

Dương Tiễn vốn là vô tâm giết nhiều, dọa chạy còn chưa tính .

Đem Thiên Tâm thạch thu lại, cũng không kịp đi tìm bị hắn ném đi một cái khác khối, Dương Tiễn ôm Lục Nha hướng phía dưới núi bôn tẩu .

Dương Tiễn đi không lâu sau, từng đạo từng đạo lưu quang nhào tới đỉnh núi, sau đó tìm Dương Tiễn lưu lại dấu vết để lại, lái lưu quang cấp tốc đuổi theo .

Trên bầu trời, một đóa chậm ung dung mây trắng bên trên.

Lôi thôi lão đạo cùng Ngọc Đình chân nhân ngồi xếp bằng, giữa hai người có một cái mây trắng làm liền tiểu tiểu phương bàn, trên bàn vuông có hai chén bốc hơi nóng trà .

Lão đạo chép miệng một cái: "Ngươi đồ đệ này đúng là cái mềm tâm địa, hỏi cũng không hỏi cái gì, liền đem Lục Nha ôm đi?"

Ngọc đình khoan thai mà cười, cũng không nhiều lời, chỉ là một mực nhìn chăm chú lên đại địa .

Lão đạo tự đòi cái chén, lộ vẻ tức giận cười cười, tiếp tục ngồi ở kia thưởng thức trà ngủ gà ngủ gật .

Dương Tiễn dựa theo trong đầu đôi chung quanh địa thế ấn tượng, ôm Lục Nha một khắc không ngừng hướng phía một chỗ rừng rậm chạy vội, lấy tránh né đến từ trên bầu trời cái kia từng đạo từng đạo lưu quang truy tung .

Hắn trả không kịp hỏi rõ ràng là chuyện gì xảy ra, chỉ là dựa vào một loại 'Không muốn để cho Lục Nha rơi xuống những tên kia trong tay' cảm giác, lúc này mới cứu ra Lục Nha .

Về phần cái kia Thiên Liệt cốc Đạo Tạng, Dương Tiễn lại là căn bản không biết là chuyện gì xảy ra .

Hắn hai tháng này một mực đang bề quan, hoàn toàn không biết ngoại giới chuyện gì xảy ra .

Còn không có xông vào rừng, một cổ mùi máu tươi đập vào mặt, Dương Tiễn nhìn về phía trong rừng, vô ý thức uống câu: "Đừng nhìn phía trước! Nhắm

mất lại!"

Lục Nha tay nhỏ co rúm xuống, chăm chú từ từ nhắm hai mắt, lại thấp giọng nói câu: "Lục Nha trước đó liền là ở chỗ này, bị cái kia hai cái người xấu bắt đi ..."

"Ừm, " Dương Tiễn ứng một thân, thần sắc có chút ngưng trọng .

Trước mặt hắn, cái kia trong rừng đã khắp nơi trên đất thi cốt, cây cối đổ một mảnh lại một mảnh, còn có rừng hòa chưa từng dập tắt, càng có một cái góc tung bay nồng lục sắc sương độc .

Nơi này tất nhiên trải qua một trận ác chiến, đôi kia nam nữ liên thủ cướp đi Lục Nha về sau, lại tại đỉnh núi quyết đấu ...

Dương Tiễn cân nhắc tám chín phần mười, sau lưng tiếng hò hét đuổi theo, Dương Tiễn cũng chỉ có thể ôm Lục Nha tiếp tục tiến lên .

Qua núi thầy biển xương, càng nhân gian hung ác .

Dù là Dương Tiễn, thân lâm kỳ cảnh cũng là có chút đạo tâm bất ổn, ôm Lục Nha cấp tốc tiến lên, lại ngoặt một cái, tìm một chỗ hốc cây ẩn thân, vận chuyển Bát Cửu Huyền Công, ngăn cách tự thân khí tức .

Đỉnh đầu, từng đạo từng đạo lưu quang gào thét mà qua .

Dương Tiễn cuối cùng có rảnh rồi hỏi một câu: "Lục Nha, chuyện này là sao nữa?"

"Ta, ta không biết, bọn hắn nói ta là, mở ra Thiên Liệt cốc Đạo Tạng chìa khoá ..." Lục Nha nhẹ nói lấy, nho nhỏ gương mặt bên trên lại cố gắng duy trì bình tĩnh, trẻ thơ tiếng nói lại không ngừng đang run rẩy .

"Sự phụ người đâu?" Dương Tiễn đây là lần thứ hai hỏi .

Lục Nha cái miệng nhỏ nhắn một xẹp: "Sự phụ hắn ném ta xuống đào mệnh, Lục Nha không trách hắn, không phải sự phụ sớm đã bị những người xấu kia giết chết ."

Dương Tiễn thở dài, vỗ vỗ Lục Nha cái trán, trong lòng cũng hơi buồn phiền buồn bực .

Thình lình nghe một tiếng la lên ngay tại bên trái ngoài mười trượng hơn vang lên: "Bọn hắn ngay tại kẻ bên này! Lục soát!"

Lục Nha hoảng loạn nói: "Đại ca ca, người cũng đi nhanh đi! Bọn hắn muốn tìm là ta, ta sẽ liên lạc đến người!"

Sắc mặt của nàng, ngôn ngữ của nàng, cặp mắt của nàng, nàng cái kia trưởng thành sớm nhưng lại đơn thuần tư tưởng, căn bản không có một chỗ gạt được người .

Dương Tiễn trong lòng nổi lên một chút ám áp, vượt vượt đầu của nàng, cầm đầu dây vải, đem Lục Nha cố định tại trước người mình .

"Ôm chặt ta, ta mang người giết ra ngoài, " Dương Tiễn trong ánh mắt bốc cháy lên một chút chiến ý .

"Đại ca ca cũng muốn cái kia Đạo Tạng sao?" Lục Nha cặp kia phảng phất Tinh Thần đôi mắt nặc dù cực lực che giấu, nhưng vẫn là toát ra một chút âm đậm .

"Tạm thời còn không có hứng thú gì, " Dương Tiễn đột nhiên mà cười, tiện tay bắt mấy khóa cục đá, tại bên trong hốc cây đi ra, "Ta chỉ là không nhìn nổi bọn hắn nhiều người như vậy khi dễ người một cái tiểu Loli thôi ."

Tiểu Loli?

Lục Nha sững sờ nhìn lấy gần ngay trước mắt khuôn mặt, không biết làm sao, mắt to hơi nước tràn ngập, cúi đầu ghé vào trong ngực hắn .

"Bọn hắn tại cái này!"

"Giết hắn! Không cần làm bị thương nữ oa kia!"

Dương Tiễn mới vừa ở trước cây đứng vững, liền có vài tiếng la hét vang lên, hơn mười đạo thân ảnh trước tiên phóng tới Dương Tiễn .

Hít sâu một hơi, thân ảnh như là một cái báo săn, nhào về phía vòng vây yếu nhất khu vực, trong tay mấy khối đá vụn bắn ra, ngay phía trước cản đường ba tên tu sĩ cái trán lập tức có thêm một cái kinh khủng huyết động ...

Một trận ác chiến, quét sạch rừng rậm .

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: Địch máu nhuộm hoàng hôn

Hôm nay trước đó, Dương Tiễn có lẽ căn bản chưa bao giờ nghĩ tới, hắn sẽ cùng thiên địa này ở giữa vốn cũng không nhiều tu sĩ có gặp gỡ quá nhiều.

Hắn chỉ là bởi vì phiến thiên địa này thiên đạo chi lực yếu kém, tới nơi này tu hành, cho mình Bát Cửu Huyền Công đặt nền móng, vốn cũng không có quá nhiều liên lụy.

Nhưng bởi vì một cái nữ oa ...

Đến mức phấn đấu quên mình, đưa nàng bảo hộ ở trước người mình, độc mặt phiến thiên địa này tu sĩ, lại là không có chút nào nửa điểm thoái ý.

Lục Nha.

Ngay cả Dương Tiễn chính mình cũng không biết vì cái gì, trong lòng đối Lục Nha có một loại khó tả áy náy cùng yêu thương, phảng phất thiếu nàng rất nhiều thứ, muốn liều lĩnh trả lại.

Có lẽ, là ở trên người nàng thấy được dương Tiểu Thiên cái bóng đi.

Dương Tiễn không kịp quá nhiều suy tư, trong rừng rậm lưu quang nhắm ngay phần lưng của hắn bộc phát.

Không có bất kỳ cái gì thù hận, chỉ là bởi vì hắn muốn bảo vệ trước người hài đồng này, mà những người kia muốn cướp đoạt hài đồng này, cướp đoạt cái kia cái gọi là cơ duyên, liền có như vậy chinh chiến.

Chinh chiến?

Liền là chinh chiến.

Đối với tu sĩ khác mà nói, trận này liên tiếp không ngừng vây công là đấu pháp; nhưng đối với Dương Tiễn tới nói, đây chính là hãn đời này lần thứ nhất chinh chiến!

Hắn tay không tác sát, chém giết ngăn tại hãn con đường phía trước thân ảnh.

Không ai có thể ngăn cản, dù là đầy trời tu sĩ, hãn như xuất nhập chỗ không người!

Mặc cho từng đạo từng đạo lưu quang oanh kích, thân ảnh sừng sững bất động, nhưng sở thụ thống khổ lại rõ ràng truyền lại đến trong đầu, để hãn nhện không được rộng to, dưới chân chạy càng là nhanh chóng!

Thân mang áo bào màu vàng lão giả đứng ở giữa không trung, quanh người có hơn mười đạo nhân ảnh, lại là một cổ chặn giết.

Lão giả kia vung vẩy trường kiếm trong tay, từng đạo từng đạo tường đất đột ngột từ mặt đất mọc lên, ngăn cản Dương Tiễn tiến lên con đường!

Dương Tiễn nhắm mắt cúi đầu, ôm thật chặt Lục Nha vọt tới trước mà đi, đụng đất đá bắn bay, cũng đụng nát trong đó xen lẫn thành mạch lưới thổ nguyên, đem cái kia xuất thủ ngăn trở lão đầu phản chấn đến thổ huyết.

Lão nhân này làm sai một sự kiện, cái kia chính là đem đất đá đưa đến Dương Tiễn trong tay.

Dương Tiễn mỗi lần phá tan một mặt tường đất, tiện tay liền có thể nắm bẻ nát đất đá, trong tay xiết chặt, tiện tay ném đi!

Khắp nơi đều là bóng người, hãn mặc kệ ném nơi nào, đều là địch nhân!

Kịch liệt tiếng xé gió vang lên lần nữa, trong rừng rú thăm liên tiếp, Dương Tiễn vọt tới trước ngăn thế trong nháy mắt thấp xuống hơn phân nửa.

Tìm đúng cơ hội tiếp tục chạy như điên, theo sát phía sau theo tới lưu quang tính ra hàng trăm, luôn có một hai đạo có thể oanh đến Dương Tiễn trên lưng!

"Gia hỏa này tất nhiên có hộ thân pháp bảo! Các vị đạo hữu nhanh phá đi!"

"Chớ có giết nữ oa kia!"

"Giết! Chỉ cần có một hơi, chúng ta được đình trời cóc liền có thể cứu nàng trở về!"

Quát to một tiếng, được đến liên thanh đồng ý, phóng tới Dương Tiễn cùng Lục Nha lưu quang càng phát ra nhanh chóng, những tu sĩ kia cũng đều là gấp đến đỏ mắt.

Cũng không biết là ai xuất thủ, bên ngoài rừng rậm vậy cũng bộc phát lên tu sĩ loạn chiến, trên trời dưới đất lưu quang lấp lóe, mơ mơ hồ hồ đánh thành một mảnh!

Nhưng chỉ cần nhìn thấy bị mấy trăm tu sĩ truy đuổi Dương Tiễn, bất kể là ai đều sẽ xuất thủ ngăn cản, muốn đem Dương Tiễn ngăn lại, thừa dịp loạn ngày đó lớn cơ duyên.

Thiên Liệt cóc!

Phiến thiên địa này ở giữa thần bí nhất khu vực!

Tại những tu sĩ này trong mắt, nơi đó ẩn giấu đi vô tận Đạo Tạng, có đại năng sau khi ngã xuống một thân bảo vật, càng có bậc đại thần thông động phủ truyền thừa!

Tu tiên cực khổ, một bước lên trời!

Những tu sĩ này tất cả đều đỏ mắt, muốn dùng một thân bản lĩnh, cộng thêm mấy phần khí vận, độ sức một đầu con đường trường sinh đồ thượng Chung Nam đường môn!

Người người đều đỏ mắt, tất cả mọi người tại một cái đại thủ gây dưới, đều điên cuồng.

Tu giả phần lớn là đoạt thiên địa tạo hóa làm bản thân sở dụng, vốn nhiều vì tư lợi chi đồ, hướng chỉ là mảnh này linh khí đem tuyệt đại thiên thế giới, bọn hắn chỉ có đánh cược một lần, nếu không Trường Sinh căn bản vô duyên!

Dưới loại tình huống này, ôm cái kia thanh 'Thành tiên chìa khóa' phi nước đại Dương Tiễn, chính là tuyệt đối mục tiêu công kích!

Dù là không có phi thiên độn địa bản lĩnh, coi như vẫn chỉ là Trúc Cơ giai đoạn người tu đạo,

Lúc này đều đen nghị chen thành một mảnh, hợp thành bức tường người, cầm lên sáng loáng đao kiếm!

"Cút ngay!"

Dương Tiễn đột nhiên hét lớn một tiếng, tiếng gầm lẫn lộn, chắn phía trước cản đường tu sĩ choáng đầu ù tai.

Mà Dương Tiễn như là như một trận gió gào thét mà đi, trực tiếp đem bức tường người phá tan, cánh tay vung vẩy, mấy tên tu sĩ như là khí cầu trực tiếp bạo chết!

Có thể ngờ không tu sĩ còn ngăn cản không nổi Dương Tiễn ném ra phổ thông cục đá, chứ nói chi là những này so phạm nhân võ giả mạnh một chút tu sĩ, vậy thì thật là dụng phải liền quỳ, xoa chi tức tử.

"Điên rồi, đều điên rồi a!"

Một tên tóc trắng xoa lão ầu đứng tại ngoài trăm dặm, nhìn lấy cái kia phiến chiến trường thâm thẳm, thanh âm đều có chút run rẩy.

Sau lưng nàng, thì là rùng rã một tông môn có thể phi thiên tu sĩ, lúc này đều tại bảo trì lặng im.

"Sur tổ, chúng ta nên như thế nào xuất thủ?"

"Ồ đây người con đường phía trước chặn đường! Lão thân dù là liều đến cái này thân mạng già, cũng phải cấp chúng ta tông môn độ sức cái tiền đồ! Nếu là sau đó trong môn dám có nội đấu, lão thân để hấn thần hồn câu diệt, đầu thai vô năng!"

"Đúng!" Lão ầu người sau lưng tất cả đều trầm giọng đáp lại.

Đột nhiên, một đạo sáng chói kiếm ảnh lưu quang từ này đoàn người sau lưng kích xạ mà đến; mà đạo này kiếm ảnh phảng phất là chỉ đường, từng đạo từng đạo lưu quang từ cùng một phương hướng xuất hiện, chém về phía cái này tông môn trận địa.

Bất ngờ không đề phòng, cái này tông môn dựa vào sau non nửa tu sĩ tất cả đều bị chém xuống, trận thế đại loạn, người chủ trì vội vàng hô quát:

"Người nào dám can đảm đánh lên!"

"Bày trận! Là Từ Trúc Lâm dám kia hỗn trướng!"

"Đem bọn hắn hủy diệt ở chỗ này!"

Hai nhóm tông môn tu sĩ lập tức ra tay đánh nhau, chuyện lúc trước nay tính, càng là giết tới mắt đỏ .

Tình hình như vậy, tại lấy Dương Tiễn làm trung tâm trong phạm vi mấy trăm dặm, không ngừng trình diễn .

Tất cả tu sĩ đều cảm thấy, Dương Tiễn sống không qua bao lâu, liên quan tới nữ oa kia tranh đoạt không thể tránh né, trước chém giết kẻ thù của chính mình, mới có thể chiếm cứ thế bất bại .

Mà đánh tới về sau, một cỗ huyết sát chi khí phóng lên tận trời, lại áp ụ thành mảnh này bí cảnh trong trời đất nhỏ bé kiếp nạn, đếm không hết bao nhiêu tu sĩ chết ở đây!

Cái kia bị người coi là không bao lâu liền sẽ bị oanh giết thành cận bã tu sĩ trẻ tuổi, vậy mà giết ra khỏi trùng vây, ôm nữ oa kia xông ra loạn chiến chi địa!

"Chớ để hấn chạy trốn! Hậu hoạn vô tận!"

"Gia hỏa này ngự pháp khí phi hành cũng sẽ không! Sao đến xương cốt cứng như vậy!"

Mặc dù đại bộ phận tu sĩ giết đỏ cả mắt, nhưng cũng có không ít người một mực cắn chặt Dương Tiễn không thả .

Dương Tiễn vọt tới một chỗ đại sơn trước đó, thông suốt quay người nhìn lại, hai mắt lại có tử hồng sắc quang mang lấp lóe .

Giữa không trung, bị ánh mắt của hấn đảo qua cái kia mấy chục tên xông lên phía trước nhất tu sĩ, vô ý thức dừng lại thân hình, từng cái kinh hồn táng đảm, vậy mà không dám cùng hấn đối mặt .

"Hừ!"

Dương Tiễn hừ lạnh một tiếng, thần sắc lạnh lùng, ánh mắt băng lãnh, lại có một cỗ ngạo tuyệt thiên địa khí thế .

Quay người nhảy lên, Dương Tiễn chạy về phía chỗ này sơn lâm, đám kia vẫn đối với Dương Tiễn theo đuổi không bỏ tu sĩ, vậy mà nổi lên một loại cảm giác bất lực .

Thần thông pháp bảo không làm gì được kẻ này, cái này nên làm thế nào cho phải?

"Chạy đi đâu!"

Bỗng nhiên nghe được hô to một tiếng, một cái đại thủ từ chân trời rơi đập .

"Cút!"

Dương Tiễn gầm thét, Nhất quyền đối nguyên khí kia ngưng kết đại thủ đập tới, đánh bàn tay lớn kia trực tiếp băng liệt!

Đứng ở giữa không trung một tên lão già mập lùn lao đảo lui lại, liền nghe một tiếng cấp tốc tiếng rít vang lên, lão già vội vàng vươn tay ngăn cản, lại cảm giác lòng bàn tay đau đớn một hồi .

Cúi đầu nhìn lại, đúng là một đoạn cây gỗ khô, quán xuyên lòng bàn tay của mình!

Bỗng nhiên lại là gió táp tiếng thét, Dương Tiễn thân ảnh đã biến mất tại trong rừng; cái kia lão béo trên mặt mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, vậy mà trong lúc nhất thời không dám đuổi theo .

"Truy! Nhân lực có khi tận! Hấn không có khả năng kiên trì quá lâu!"

"Chớ có để hấn rời bí cảnh!"

Oanh Long Long!

Phía trước sơn lâm đột nhiên một trận lắc lư, thiên địa nguyên khí rung chuyển, một cỗ sương trắng từ các nơi xuất hiện, trăm trượng Phụng Hoàng xuất hiện từng đạo từng đạo kiếm ảnh, đánh phía trong sương mù trắng một chỗ .

Trận pháp! Sát trận!

"Đáng chết! Ai bày ra trận pháp!"

"Người kia khẳng định không xông ra được! Chúng ta nghỉ ngơi dưỡng sức, yên lặng chờ ... Hấn đi ra!"

Đông đảo tu sĩ định thần nhìn lại, cái kia đang tràn ngập trong sương mù khói trắng vọt thẳng đi ra thân ảnh, không phải Dương Tiễn là ai?

Dương Tiễn lúc này cũng không chịu nổi, mặc dù thời gian ngắn nhất xông ra đại trận, nhưng cũng là quần áo tả tơi, toàn thân quần áo đều bị hư hao vãi, duy nhất hoàn hảo, lại là trước ngực mình khối kia khu vực .

Bởi vì Lục Nha núp ở cái kia .

Dương Tiễn cúi đầu nhìn lại, phát hiện Lục Nha vậy mà tại ngực mình ngủ thiếp đi, lập tức có chút dở khóc dở cười .

Tìm đúng bí cảnh tiểu thiên địa môn hộ vị trí, Dương Tiễn lần nữa chạy, con đường phía trước lại là ít đi không ít ngăn cản, chạy tốc độ càng lúc càng nhanh .

Chờ Dương Tiễn tới gần chỗ kia Thiên Địa môn hộ, từng đạo từng đạo lưu quang vừa rồi đuổi theo .

Ngoại trừ đơn thương độc mã tu sĩ, càng có từng chiếc từng chiếc phi thuyền, phía trên chở tất cả tông môn môn nhân đệ tử, sát cơ tăng tăng khóa chặt Dương Tiễn .

Một lão giả đứng tại phi thuyền trên vuốt râu cười to: "Ha ha ha! Chạy đến nơi đây nhìn ngươi còn có thể đi na! Thủ vệ người! Tuyệt đối không nỡ đánh mở môn hộ!"

Lão giả này vừa dứt lời, lại nghe oanh thanh âm ừng ừng bên tai bên cạnh nổ vang, cánh cửa ánh sáng kia hiển hiện, chậm rãi mở ra .

Dương Tiễn thấy thế không khỏi đại hỉ, lao nhanh hướng về phía trước, thân ảnh thật nhanh lướt qua sơn lâm khe rãnh, chui vào quang môn trong khe hở!

Vào cửa lúc Dương Tiễn lòng có cảm giác, bỗng nhiên ngừng đầu nhìn lại, đã thấy một bên trên núi, có hai đạo hắc thân ảnh quen thuộc .

Phó Đông Lưu, một người một kiếm đứng tại một chỗ cầu độc mộc bên trên, ngăn cản hơn mười tên tu sĩ lưu quang oanh kích, vẫn ngửa đầu cười to, kiếm ý huy sai .

Mà sau lưng Phó Đông Lưu, cái kia tiểu xảo thân ảnh đặt lên thân thể của mình trọng lượng, đem một cái ngọc cán, ra sức ép xuống ...

Tiểu quận chúa!

Dương Tiễn quýnh lên liền muốn giết trở về, nhưng hắc vừa muốn chịu đựng bộ pháp, phía sau đây chẳng qua là mở một cái khe hở quang môn, ầm ầm đóng cửa!

Cuối cùng một màn kia, Dương Tiễn nhìn thấy, chỉ là từng đạo từng đạo bí mật mang theo tu sĩ tức giận lưu quang đánh tới hướng Phó Đông Lưu ...

Mà tiểu quận chúa thân ảnh, lại tại cái kia cầu độc mộc trên nằm sấp, ôm thật chặt đầu mối then chốt ngọc cán, ánh mắt kiên quyết ...

"Đáng chết!"

Dương Tiễn đỏ cả vành mắt, hướng phía quang môn bỗng nhiên đánh tới, nhưng lại vô huyệt, thân ảnh tại hai tòa sơn phong ở giữa xông ra hơn mười trượng, miễn cưỡng đứng vững .

Ngẩng đầu nhìn, lại là hoàng hôn lúc, Tây Thiên nhuộm máu .

Oanh Long Long!

Đỉnh đầu xuất hiện trăm đạo, cánh cửa kia lần nữa mở ra, từng đạo từng đạo lưu quang lao nhanh đi ra .

Dương Tiễn cắn chặt hàm răng, nắm quyền muốn xông về đi, lại ngạnh sinh sinh chế trụ trong lòng mình hận cùng phẫn, quay người chạy về phía phía trước đất trống .

Chỉ hận tay không không trường nhận, chắc chắn huyết tẩy an ủi đời này!

"Hắn trả ở chỗ này!"

"Giết! Chớ có lưu tình!"

Dương Tiễn trực diện cái kia từng đạo từng đạo lưu quang, bỗng nhiên giậm chân một cái, cái kia cứng rắn đá núi trực tiếp nổ nát vụn, từng khóa lớn chùng quả đấm cục đá tại hắc quanh người lơ lửng ...

Như lúc trước hắc chỉ muốn bỏ chạy cách, lúc này, cũng đã một ý mở cái kia sát giới!

Tiếng xé gió dày đặc vang lên, tiếp theo một cái chớp mắt ...

Phi thuyền rơi xuống, máu nhuộm hoàng hôn!

...

Không trung, một đóa mây trắng bên trên.

Toàn thân nhuộm máu Phó Đông Lưu, có chút mờ mịt nhìn lấy trước mặt mình ngồi tại mây trên hai cái thân ảnh, lại cúi đầu nhìn lấy bên cạnh mình đồng dạng bình yên vô sự thiếu nữ, chỉ cảm thấy mình giống như đang nằm mơ, thật dài thờ dài một hơi .

Tên kia trung niên đạo trưởng đứng người lên đối hấn làm cái đường vái chào, "Này nguy nan thời khắc, có thể xuất thủ giúp ta đồ nhi, ta thay hấn đa tạ các ngươi ."

Phó Đông Lưu trong ánh mắt mờ mịt càng sâu, nhất thời có chút không biết làm sao, cúi đầu ôm quyền đáp lễ lại .

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Thiên Liệt cốc trước

Minh đây là ... Không chết?

Rõ ràng cái kia một cái chớp mắt ít nhất cũng có mười mấy tên trên kim đan tu sĩ phần nộ một kích, mình coi như không bị đánh thành cái sàng, cũng tuyệt không sống sót khả năng .

Nhưng chỉ là nhoáng một cái thần công phu, mình cùng Ôn sư diệt đã đến nơi đây, còn có hai vị người trong chốn thần tiên ngồi tại đám mây, trong đó một vị càng là đối với tự mình làm đường vái chào hành lễ ...

'Xuất thủ giúp ta đồ nhi' ?

"Ngươi là Dương Tiễn sư phụ?" Phó Đông Lưu vô ý thức hỏi một câu, sau đó vội vàng đổi giọng, lúng túng cười dưới.

Hắn lúc này mới quan sát tỉ mỉ Ngọc Đình chân nhân, phát hiện Ngọc Đình khuôn mặt không thể nói anh tuấn, nhưng cũng mười phần nén lòng mà nhìn, càng cho người ta một loại ôn hậu an tâm cảm giác, phảng phất tây tiến vào duyên hoa, lắng đọng vô số tuế nguyệt trầm ổn .

Đó là một loại dễ cho người ta rất có cảm giác an toàn trầm ổn, không có bất kỳ cái gì cảm giác áp bách .

Mà đối thành một vị lão đạo nhân, lời tha lời thôi, mắt mang tặc quang, đưa tay sờ lấy cong lên ria mép, đối với mình a a cười ngây ngô ...

Phó Đông Lưu lại nhìn Ngọc Đình chân nhân, càng cảm thấy vị này chính là người trong chốn thần tiên!

Phó Đông Lưu xông Ngọc Đình chân nhân chấp tay nói: "Đa tạ tiền bối cứu, Dương huynh đệ hấn đang bị truy sát, vì sao ... Vì sao không đi cứu hấn một cứu?"

Mà tiểu quận chúa cũng trở về qua thần, sững sờ nhìn lấy Ngọc Đình, trong lúc nhất thời lại không biết nên mở miệng như thế nào .

Ngọc Đình còn chưa lên tiếng, lão đạo kia nâng chung trà lên cười hắc hắc nói: "Cứu cái gì cứu? Có cái gì có thể cứu? Phía dưới cái này phát động thiên la địa võng truy sát Dương Tiễn tiểu tử kia, còn không phải Dương Tiễn vị sư phụ này thủ bút? Người bắt quá là cho tiểu tử kia một chút ma luyện, cho hấn biết Hồng Hoang gian nan thôi, cứu cái gì cứu?"

"Cái này. ..."

Phó Đông Lưu hai mắt có chút mờ mịt, tùy theo cười khò, đại khái hiểu tiền căn hậu quả .

Đề bí cảnh các tu sĩ điên cuồng Thiên Liệt cốc Đạo Tạng, xem ra là giả dối không có thật .

Khiến động ngàn vạn tu sĩ, tạo thành đại địa bên trên cái kia càng ngày càng nghiêm trọng truy sát thủ phạm ngay tại trước mặt mình, lại là Dương Tiễn sư phụ .

Mà hết thảy này, bắt quá là cho Dương Tiễn an bài lịch luyện .

Đáng thương mình còn dẫn động liễu mình báo đáp Dương huynh đệ ngày đó cho tông môn ân đức, mà bên cạnh mình thiếu nữ này cũng là tâm tư như vậy, đều là ôm lòng quyết muốn chết .

Ngọc Đình lật tay làm hai cái mây ghế dựa, ôn thanh nói: "Xin tạm nghỉ ở đây, sau đó còn mời hai vị giúp ta đồ nhi giải trong lòng ách nạn . Việc này nếu có chỗ đắc tội, ta ở đây bồi lễ ."

"Ha ha, " Phó Đông Lưu ngửa đầu mà cười, trong tiếng cười phần lớn là bất đắc dĩ cùng thê lương, "Nói cho cùng, vẫn là ta khờ thôi . Đa tạ tiền bối ân cứu mạng!"

Hắn cũng không nhần nhỏ, tại mây trên đi hai bước, ngồi xuống cái kia mây trên ghế .

Mà cái kia tiểu quận chúa vốn là có chút phần nộ, nhưng nhìn Ngọc Đình chân nhân khí độ, bộ dáng, nhưng bây giờ không phát ra được hỏa đến, lại muốn đây là Dương Tiễn sư phụ, cũng liền cúi đầu đi theo ngồi ở Phó Đông Lưu bên cạnh .

Tuy nói Ngọc Đình cứu được bọn hắn, lại hai lần xin lỗi, nhưng hai người này trong lòng tóm lại vẫn còn có chút khó chịu .

Lại nghe lão đạo kia ở bên chỉ điểm hai người một câu: "Chớ có oán trách, đây chính là hai người các ngươi tạo hóa . Vị này chính là Ngọc Đình chân nhân, Xiển giáo mười hai Kim Tiên liền hắn giấu sâu nhất, cũng là đương kim Hồng Hoang nhất đẳng bậc đại thần thông ."

"Tiền bối nói quá lời, " Ngọc Đình thối qua đi một ánh mắt .

Lão đạo tay một đám, ngồi ở kia không nói thêm gì nữa .

Mặc dù lúc này thần thông không bằng Ngọc Đình, nhưng lão đạo này cũng không sợ hắn cái gì, dù sao liều đến trọng thương, cũng là có bao nhiêu phần trăm chắc chắn có thể tại Ngọc Đình chân nhân trên tay chạy thoát .

Phó Đông Lưu cùng tiểu quận chúa liếc nhau, đều thấy được lẫn nhau cười khổ cùng mờ mịt .

Ngọc Đình chân nhân tiện tay vẽ lên cái vòng tròn, đây cũng là dùng ra trong mây xem sương mù thủ đoạn, viên kia trong vòng đầu tiên là sóng nước dập dờn, sau đó dần dần có một bức tranh .

Trong tám hình, Dương Tiễn vừa đánh vừa lui, lấy đơn giản nhất ném ném cục đá thủ đoạn, đánh giết lấy sau lưng từng người từng người truy binh .

Mất thấy đầy trời tu sĩ, phi thuyền sắp vây kín, Dương Tiễn chuyên tâm né ra, sau đó chiếm cứ địa thế, lần nữa lấy đá vụn đánh xa .

So với hắn tại bí cảnh bên trong chiến đấu, lúc này Dương Tiễn xuất thủ lại không nửa điểm cố kỵ .

Phàm là muốn tính mạng hắn người, liền muốn làm tốt bị hắn lấy đi tính mệnh giác ngộ!

"Xiển giáo ..."

Phó Đông Lưu ánh mắt thu hồi, trong lòng biết có Ngọc Đình chân nhân vị này thần tiên ở đây, tự nhiên không cần lo lắng Dương Tiễn an nguy .

Tiên phạm có khác, tại bên trong Đại thế giới này, khó như trên thanh thiên .

Lão đạo kia ha ha cười: "Xiển giáo đều không nghe qua? Đại thế giới này thật đúng là không cứu nổi . Đạo môn dù sao cũng nên biết a? Đạo môn có tam giáo nghe qua không? Vị này chính là thánh nhân đệ tử, thánh nhân a đây chính là!"

"Thánh!" Phó Đông Lưu con mắt trừng một cái, kém chút ngay tại mây trên ghế đụng tới .

Ngọc Đình có chút bất đắc dĩ nhìn lấy lão đạo, sao không biết lão đạo câu câu đều là đang tố khổ hắn?

Ngọc Đình trầm ngâm một chút, đem sự tình ngọn nguồn êm tai nói:

"An bài trận này lịch luyện, cũng là hành động bất đắc dĩ . Đồ nhi ta thân có đại khí vận, lại là tiếp theo lượng kiếp ứng kiếp người một trong, ta từng ý đồ vì hắn cải mệnh, bất đắc dĩ thiên cơ đã định ."

"Ta Xiển giáo môn hạ ba bốn đại đệ tử, tất cả đều là Phúc Nguyên thâm hậu người, tu hành cũng phần lớn là trong núi tĩnh tọa lĩnh hội, có ta Xiển giáo khí vận trấn áp, có thể tự ôn hòa lấy cái kia Trường Sinh Đạo quả ."

"Nhưng ta cái này đồ nhi lại muốn đi ứng cái kia Vô Lượng kiếp, nếu là trong núi khổ tu, dù là tu vi cao đến đâu, đại kiếp tiến đến lúc sợ cũng là hồi phi yên diệt hạ tràng, nhất định phải trải qua trùng điệp lịch luyện ."

"Lúc này đồ nhi này của ta còn tu vi yếu kém, cho nên ta ở chỗ này bảo vệ . Đãi hắn có sức tự vệ, còn cần tự thân đi xông, đi liều, độ sức hắn tự thân cơ duyên ."

Có thể làm cho Ngọc Đình chân nhân một hơi giải thích nhiều lời như vậy, Phó Đông Lưu cũng coi là đủ để cả đời kiêu ngạo .

Đáng tiếc, Phó Đông Lưu thực chất bên trong có cỗ quạt kính, ứng thanh ứng khí nói câu: "Nhưng như thế như vậy, mặc dù ta nói cái này có chút mạo phạm, các ngài đệ tử là đệ tử, nhà khác đệ tử cũng không phải là rồi?"

Ngọc Đình khẽ thở dài âm thanh, không cách nào lại ngôn ngữ, lần này lại là thật không chiếm lý .

Mà lão đạo kia nhìn không được, đường đường mười hai Kim Tiên, như thế nào bị một cái tu sĩ nói còn không lên miệng?

"Người tiểu tử này coi là thật không kiến thức! Vị này chân nhân mặc dù mượn đồng đạo tu sĩ chỉ thủ mà luyện đệ tử của mình, nhưng những này chết người đều là chết bởi tự thân lòng tham!"

Lão đạo hừ một tiếng, "Lại nói, vị này chân nhân bày ra đại trận, mượn những tu sĩ này cái chết chỗ ngưng huyết sát, trả lại phiến thiên địa này, nhưng để phiến thiên địa này lại nhiều tồn ngàn năm! Người còn muốn sao đến!"

Phó Đông Lưu nghe vậy thân thể run lên, nhìn lấy Ngọc Đình, ánh mắt phức tạp, cuối cùng cũng chỉ có thể thở dài ...

"Nguy rồi! Hắn có phiền toái!" Tiểu quân chúa đột nhiên mở miệng .

Trong bốn người, cũng liền chính nàng, vẫn đang ngó chừng mây kính nhìn .

Đã thấy mây trong kính, đuổi sát sau lưng Dương Tiễn đám kia tu sĩ bị mấy tên lão giả vung tay áo tung bay, mà cái này mấy tên lão giả cũng không phải là che chở Dương Tiễn, ngược lại là đối Dương Tiễn vung ra mấy đạo lưu quang trấn áp .

Phó Đông Lưu hô nhỏ một tiếng: "Là tất cả môn thế hệ trước cao thủ xuất thủ! Người này ta gặp qua chân dung! Ngàn năm trước nói là liền chết!"

"Không sao, " Ngọc Đình thanh âm phảng phất mang theo một loại nào đó trấn an sức mạnh tâm thần, "Ta cái kia đồ nhi huyền công hộ thể, chưa thành tiên giả không thể trọng thương ."

Ngọc Đình vừa dứt lời, mây trong kính, Dương Tiễn bị một cái vàng con thoi đánh vào phía sau lưng, Dương Tiễn khí huyết cuộn cuộn, cúi đầu phun ra miệng huyết ...

Cái kia vàng con thoi, rõ ràng là vượt qua pháp bảo cảnh giới tiên bảo!

"Xùy!" Lão đạo nhìn không được quay đầu đi chỗ khác, các loại nhún vai .

Ngọc Đình cũng là sắc mặt âm trầm, ngón tay khẽ nhúc nhích, cái kia vàng con thoi bộp một tiếng nổ nát vụn, đem cái kia ngự sử vàng con thoi người bị hù dọa người mờ mịt .

Mà Ngọc Đình lại khoát tay, một tia ô quang bay về phía mây dưới...

Mây trong kính, về mặt giả nua bóng người từ bốn phương tám hướng mà đến, khí tức càng ngày càng cường đại .

Dương Tiễn chém giết bất quá, chỉ có thể lần nữa chạy trốn, mà những lão nhân này nhưng lại không lẫn nhau xuất thủ, mà là rất có ăn ý đem Dương Tiễn bức bách hướng một phương nào hướng đào mệnh .

Thiên Liệt cốc .

Ngọc Đình thả ra cái kia đạo ô quang ở trong mây xuyên thẳng qua, đi sát Dương Tiễn sau lưng, tùy thời chuẩn bị hạ xuống .

Mà tại Dương Tiễn chạy con đường phía trước, lại có hơn mười đường phiêu nhiên như tiên lão giả xuất thủ, bố trí một chỗ đại trận .

Dương Tiễn không rõ ràng cho lắm, một đầu vọt vào, chỉ cảm thấy một trận trời đất quay cuồng, thân Ảnh Nhất tránh mà không ...

Lần nữa hiện thân, Dương Tiễn cùng trong ngực hần ngũ say Lục Nha lông tóc không tổn hao gì; ngẩng đầu chung quanh, phát hiện mình lại thân ở chưa từng tới bao giờ hoang sơn dã lĩnh .

Dưới chân tất cả đều màu đen đất cát, ngẩng đầu nhìn lại, lần lượt từng bóng người xuất hiện ở trước mặt mình, lại có gần trăm tên giả nua người .

"Đi vào ."

Một tên thất cao quan lão nhân lạnh giọng nói .

Dương Tiễn quay đầu nhìn lại, đã thấy phía sau là một chỗ âm trầm hẻm núi, trong hạp cốc hắc vụ tràn ngập, có trận trận tiếng quỷ khóc .

Cái này thiên địa linh khí mặc dù sắp khô kiệt, nhưng những này tu đạo mấy trăm hơn ngàn năm lão gia hỏa nhưng cũng không ngốc .

Dương Tiễn trong ngực Lục Nha, còn có cái kia Thiên Liệt cốc Đạo Tạng lời đồn đại, đủ loại đều mang kỳ quái; bọn hắn để Dương Tiễn mang Lục Nha tiến Thiên Liệt cốc, từ cũng là cất để Dương Tiễn vì bọn họ dò đường chỉ tâm .

Nếu là nơi đây thật có Đạo Tạng, theo bọn hắn nghĩ, cầm xuống Dương Tiễn cũng không phải chuyện phiền toái gì, đến lúc đó lại ra tay cũng không muộn .

Gặp Dương Tiễn không động, lão nhân kia lần nữa hét lớn: "Đi vào! Nếu không chết!"

"Chết?"

Dương Tiễn cười lạnh, chậm rãi ngẩng đầu, toàn thân mồ hôi để mái tóc dài của hắn không còn phiêu động, nhưng trong mắt lại bị kích động ra giọt ở đáy lòng quá lâu quá lâu cuồng ngạo .

"Ngươi tính là thứ gì? Dám nói để cho ta chết?"

Cái kia cao quan lão giả nghe vậy không chút nào giận, cười lạnh nói: "Ngươi bất quá là có chút man lực, muốn đến được một ít cơ duyên, nhưng cũng không có bản lĩnh gì ."

"Ta không có bản lĩnh gì?" Dương Tiễn chỉ lão giả giận mắng, "Các ngươi những này cái gọi là cao nhân tiên bối, để những cái kia tu vi yếu ớt đồ tử đồ tôn dùng mệnh tới thử thủ đoạn của ta, đây cũng là bản sự rồi? Ha ha ha! Bất quá là chút cướp gả trộm chó hạng người! Ta Dương Tiễn lại sợ các ngươi cái gì!"

Lão giả kia sắc mặt giận dữ mặt mũi tràn đầy, sầm nhiên cười một tiếng: "Thật coi ta đánh ngươi không chết?"

Đúng lúc này, một tia ô quang từ Thiên Liệt cốc bên trong xông ra, keng một tiếng, cắm vào Dương Tiễn trước mặt .

Những lão giả kia tất cả đều trừng lớn hai mắt, đã thấy Dương Tiễn trước mặt, một thanh toàn thân lóe ra ô quang trường kiếm cắm vào trong đá một thước, lúc này chính nhẹ nhàng run rẩy .

Dương Tiễn nhìn cũng không nhìn, đưa tay đem thanh kiếm này tóm lấy .

Dù sao đều là tuyệt cảnh, thanh này lai lịch kỳ quặc trường kiếm liền xem như cái gì phệ nhân hồn phách Ma Bình lại như thế nào?

Keng!

Trường kiếm ra khỏi vỏ, trên uẩn lẫm liệt sát ý phóng lên tận trời .

Dương Tiễn tay trái vịn trong ngực Lục Nha, hoàn toàn chưa tỉnh Lục Nha lúc này đã tỉnh, đang dùng một đôi mắt chưa từng thấy qua đôi mắt nhìn chăm chú lên mình, cái kia trong mắt mang theo vài phần thương thức, mấy phần mờ mịt, còn có mấy phần ôn nhu .

Cái này kiên quyết không phải bốn năm tuổi hoặc bảy tám tuổi nữ oa có thể có ánh mắt, bởi vì quá mức tang thương, cũng quá mức bình thản .

"Đến a!"

Dương Tiễn gầm thét một tiếng, khí trùng mây xanh, trường kiếm chỉ xéo, phảng phất ngày này, đất này, đều dung không được trong lòng của hắn chiến ý!

Cái kia cao quan lão giả đột nhiên vung tay áo, một vòng lục quang đối Dương Tiễn kích xạ, phiến thiên địa này đều bị chiếu thành xanh biếc ...

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Thần kiếm chi uy

Liên quan tới quyền sách mấy điểm giải thích

Gần nhất chỗ bình luận truyện có rất nhiều chữ rửa thậm chí thân người công kích thiếp mời, mỗi ngày đều muốn xóa ba bốn thiếp, có chút phiền muộn không thôi, có mấy điểm thống nhất giải đáp dưới.

Đầu tiên, là liên quan tới trở lại chuyện chính bút danh .

Cũng không phải là nhất định phải đổi bút danh phát sách mới cái gì, lúc ấy phát sách thường có cái tình huống đặc biệt, là ta gửi bản thảo về sau phụ trách ta biên tập nửa tháng không có trả lời, để cho ta cảm thấy, có thể là biên tập cảm thấy quyền sách này không được .

Ta lúc ấy đỉnh lấy to lớn sinh hoạt áp lực, muốn bỏ qua quyền sách, nhưng lại mường vạ phân không nỡ .

Ta muốn viết Nhị Lang, muốn viết một cái trong nội tâm của ta Nhị Lang thần đi ra, muốn viết một bộ liên quan tới Hồng Hoang, lại cùng cái khác Hồng Hoang văn khác biệt cổ sự .

Cho nên, ta lên tiểu hào phát sách, bốc lên bị vùi dập giữa chợ đến chết phong hiểm, đăng kí cái này tiểu hào .

Trở lại chuyện chính .

Ai có thể biết ta lúc ấy thấp thỏm trong lòng?

Ai có thể hiểu ta lúc ấy phải đối mặt áp lực thật lớn?

Huống chi, còn có đến từ đối ta có ơn tri ngộ biên tập khả năng tồn tại phù định!

Phát sách về sau ngày thứ ba, còn tốt biên tập đáp lại ta, giải thích là bởi vì gần nhất bận quá không có nhìn QQ .

Ta ngoại trừ nhẹ nhàng thở ra, thở dài, cũng không thể nói cái gì .

Vấn đã đóng thuyền, ta quyết định liền dùng cái này bút danh đem tiên hiệp tiếp tục tiếp tục viết .

Ta yêu quý tiên hiệp, yêu những cái kia mờ mờ đám mây tiên tử, những cái kia cầm kiếm đồ long hiệp sĩ, những cái kia Trường Sinh hội tiêu dao, những cái kia tay áo dài khuyên thiên anh hùng, những cái kia cô sự, những truyền thuyết kia ...

Tinh mộng thiên cổ bất tỉnh, nhu chi cạn hát không oán .

Cho nên ta muốn dùng cái này bút danh, tốn hao thời gian năm năm viết ba quyển vượt qua bốn trăm vạn chữ tiên hiệp sách, dù là « Nhị Lang truyện » giai đoạn trước sẽ tồn thất rất nhiều đề cử tài nguyên, cũng ở đây không tiếc .

Trở lên liền là 'Trở lại chuyện chính' bút danh lai lịch .

Cũng là bởi vì quyền sách này, để cho ta từ bỏ một cái năm nay liền có thể lên tới cấp năm lão Mã giáp, mặc dù đau lòng, nhưng vẫn là không hối hận .

Mấy ngày nay, có người nhảy ra nghi vấn Nhị Lang phẩm tính, nghi vấn văn phong, nghi vấn Hồng Hoang văn sáo lộ ...

Ta chỉ muốn nói một câu:

Ta là cho ta độc giả các lão gia dụng tâm đi viết quyền này sách!

Không phải ta độc giả, chỉ có thể nói là không có cái này duyên phận, ta cũng không có cưỡng bức lấy tất cả mọi người ưa thích .

Nếu như là có ý khác tại bình luận sách công kích bằng hữu, ta cảm thấy các người vẫn là muốn thất vọng .

Ta từ 16 đầu năm nhập hành đến nay, thất tha thất thểu tiến lên, đã không phải lúc trước cái kia lại bởi vì một cái bình luận sách mà yên lặng rơi lệ tuổi trẻ gia hỏa, ta thế nhưng là lão du điều, cũng không phải là ai nói vài câu liền sẽ cải biến quyền sách đại cương .

Năng lực có hạn, không thể để cho tất cả mọi người ưa thích quyền sách này, ở đây tạ lỗi .

Nhưng ta suy nghĩ nói đúng lắm, ta muốn viết một cái chậm rãi trưởng thành, có máu có thịt, có thể làm cho độc giả có cộng minh Nhị Lang thần! Mà không phải một cái đi lên liền nhật báo luyện công phong thần giây trời giây, một mực để độc giả đi tìm khoái cảm tồn tại!

Yêu hận tình cừu một lời tận, chiến thần trước sân khấu bạc trắng cốt .

Tâm huyết của ta, tình lực, tình cảm, là trút xuống tại những văn tự này bên trong, cho ưa thích quyền sách này thư hữu, không thích có thể không nhìn, nhưng xin đừng nên phá hư người khác đọc sách tâm tình cùng viết sách tâm tình .

Cho dù là một cái ngây thơ học sinh trung học viết ra văn tự, cũng không phải một hai câu liền có thể phù định, xin tôn trọng tác giả sáng tác .

Dù là linh hồn không được đầy đủ, những văn tự này, cũng đều mang theo yếu ớt lực lượng!

Lần nữa cho ủng hộ quyền sách thư hữu cúi đầu cảm tạ, cho khen thưởng quyền sách, bỏ phiếu Nhị Lang thư hữu cúi đầu cảm tạ .

Con đường phía trước đàng đàng, ta sẽ một mực kiên trì đi xuống, cũng hi vọng có càng ngày càng nhiều thư hữu kết bạn tiến lên .

Viết trong nội tâm của ta cảm tử thiên, đối lấy người hai ba ngày nét mặt tươi cười .

Nếu có hồng trần gặp nhau ngày, ngại gì nâng cốc ngôn hoan, một đêm tâm sự .

Hôm nay sáu điểm đổi mới .

Trở lại chuyện chính .

.....Chương 50: Thần kiếm chi uy

Xanh biếc như biển, cơ hồ che mắt phiến thiên địa này .

Cái này cao quan lão giả có lẽ khoảng cách thành tiên còn cách một đoạn, nhưng đối mặt một cái vừa tu hành mấy năm Dương Tiễn, y nguyên chiếm cứ tuyệt đối thượng phong .

Dương Tiễn hết sức chăm chú, trường kiếm trong tay chiến minh, phảng phất sau một khắc liền muốn hóa thành giao long phóng lên tận trời .

Mà Lục Nha thì nhìn chằm chằm cái kia đạo lục quang, như cẩn thận quan sát cặp mắt của nàng, có thể thấy được nàng con người hóa thành một cái mâm tròn, mâm tròn phía trên còn ẩn ẩn nổi lên sáu cái sự vật .

Nàng nhẹ nhàng hé môi, trong mắt mâm tròn liền có thể liền muốn hóa thành quang mang xông ra!

Nhưng nghe một tiếng kiếm ngân vang, Dương Tiễn trường kiếm vẩy lên, vung lên, ong ong hai tiếng, hai đạo bán nguyệt ô quang trực tiếp ngưng tụ, chém vào một màn kia xanh biếc phía trên!

Keng ——

Xanh biếc quang mang rung động, cái kia hai đạo ô quang bán nguyệt trăm cũng tức thì vỡ vụn, cả hai va chạm chi địa, một cỗ sóng xung kích quét sạch bốn phương tám hướng .

Dương Tiễn trường kiếm trong tay truyền đến một cỗ lực đạo phản chấn, chấn hấn lui về phía sau hai bước, lưu lại hai cái dấu chân .

Mà cái kia xanh biếc quang mang nổ tung, một thanh kiếm gãy xoay tròn lất bay về phía bầu trời, cái kia cao quan lão giả mặt như giấy trắng, cảm nhận được mình ký thác vào kiếm gãy phía trên một sợi Nguyên Thần bị chém vỡ, nguyên khí đại thương!

"Đáng chết! Thanh kiếm kia tất nhiên là Thiên Liệt cốc bên trong đi ra bảo vật!"

Cao quan lão giả vội vàng vẩy tay một cái đem mình kiếm gãy thu hồi, chỉ là một câu ngôn ngữ, liền để chung quanh đám kia lão giả thần sắc đại biến .

Dù là tu tiên đã lâu, đạo tâm kiên cố, lúc này đều là lên đem Dương Tiễn trong ngực nữ đồng giành lại suy nghĩ!

Trong cốc này thật có bí mật thành tiên!

"Ha ha ha ha! Nếu như thế!"

Có cái cao gầy lão giả còn chưa nói xong lời nói, chợt thấy từng đạo từng đạo bán nguyệt Ô Quang trăm phóng lên tận trời, mang theo lừng lừng sát cơ!

Dương Tiễn tại giờ cái kia thanh thần dị trường kiếm một trận loạn vung!

Hắn cũng không cùng bọn này lão đầu nói nhảm, biết được trường kiếm trong tay của chính mình có thể tự hành thôi phát kiếm khí, vậy còn không tranh thủ thời gian vung lên đến diệt đám hỗn đản này!

"Hừ! Bất quá là thần binh chi uy, lại có sợ gì quá thay!"

Cái kia cao gầy lão giả không tránh ngược lại nghênh đón tiếp lấy, đưa tay vung ra một chưởng, nguyên khí ngưng tụ Kim Quang bàn tay trực tiếp đóng hướng về phía ba đạo ô quang bán nguyệt trăm!

Phốc phốc phốc!

Kim Quang bàn tay lại trực tiếp vỡ vụn! Mà lão giả kia trên mặt hải nhiên, nhất thời né tránh không kịp, khác ba đạo Ô Quang trăm tại trên người!

Tiếp theo một cái chớp mắt, máu tươi dâng trào, đầu một nơi thân một nẻo!

Một tên tại mảnh này đại thiên thế giới xem như cao thủ chân chính tu sĩ, càng như thế liền bị ô quang hủy!

Cái gì hộ thể pháp bảo, hộ thân pháp quyết, lúc này vậy mà đều không có nửa điểm hiệu quả!

Có thể tại gian khổ như vậy tu đạo trong hoàn cảnh sống qua thiên tuế, phần lớn đều không phải là kẻ vô văn . Không trung những bóng người này tuy khiếp sợ, lại lập tức né tránh chạy trốn .

Nhưng thủy chung vẫn là đã chậm chút, năm sáu người bị Ô Quang trăm diệt, bọn hán hộ thân bảo quang căn bản không có nửa điểm tác dụng!

Chỉ là cái này trong lúc nhất thời, công thủ lệch vị trí!

Dương Tiễn trong lòng đại định, mặc dù cảm giác vừa rồi một trận huy kiếm, thể lực của mình bị rút sạch non nửa, nhưng lúc này mình đã có cùng địch nhân đối chọi thủ đoạn, cũng coi như có mấy phần quyền nói chuyện .

Hắn mắt nhìn Lục Nha, thấp giọng nói: "Lục Nha, ngươi có sợ hay không?"

"Không sợ, " Lục Nha lời nói mười phần trấn định, Dương Tiễn có chút kỳ quái nhìn nàng một cái, khi thấy nàng cặp kia sáng lấp lánh mắt to về sau, mặc dù có nghi ngờ trong lòng, nhưng vẫn là nhìn xuống không có đi thêm tìm tòi nghiên cứu .

Tựa hồ, là một loại rất cổ quái cảm xúc đang quấy rầy phán đoán của hắn .

Mà lại Dương Tiễn đánh trong đáy lòng nổi lên muốn bảo hộ Lục Nha cảm xúc, cũng không biết vì cái gì, loại tâm tình này bản thân liền rất quý dị .

Nguyên bản tại quán rượu trong gian phòng trang nhã còn không rõ lộ ra, nhưng hôm nay hai người tiếp xúc lâu, loại tâm tình này càng phát không thể vẫn hồi ...

Dương Tiễn trong lòng run lên, thừa dịp Ô Quang trăm trấn trụ đỉnh đầu những lão đầu này, hắn đem Lục Nha từ trước người dời xuống, để cho nàng đứng sau lưng tự mình .

Trong chốc lát, trong lòng của hắn đã tính toán ra ba bốn đối địch hoặc là chạy trốn đối sách .

"Thanh kiếm này, coi là thật bất phàm, " Dương Tiễn ngón tay phát qua thân kiếm,

Huyền công mang theo, vậy mà đều có thể cảm giác được thanh kiếm này băng hàn chi ý, trong lòng thoáng có chút kinh hãi .

Lúc trước hắn bị đuổi giết lúc đã cảm giác chuyện hôm nay có kỳ quái, phảng phất trong cõi u minh có một cái đại thủ tại gây ...

Sư phụ?

Dương Tiễn lập tức cười khở, trong đầu đột nhiên nổi lên mình sư phụ trung hậu đàng hoàng khuôn mặt, cảm thấy rất không có khả năng là sư phụ tại trừ tính toán .

Nhưng tùy theo, lại nghĩ tới Lục Nha sư phụ, cái kia hèn mọn lão đạo .

Nhìn lấy trong tay thanh kiếm này, Dương Tiễn trong lòng thở dài, biết sư phụ hắn là liền tại phụ cận, nhìn mình tình huống nguy cấp, cho mình thanh trường kiếm này .

Trừ cái đó ra, không còn những khả năng khác!

Ngược lại là cho sư phụ mất mặt xấu hổ .

Dương Tiễn thở dài, cất cao giọng nói: "Tiền bối trên cột tại hạ còn chưa đủ à? Tiền bối đến cùng mưu đồ tại hạ cái gì? Nói rõ cũng được!"

Không trung đông đảo lão giả hai mặt nhìn nhau, kẻ này thế nhưng là tại cùng bọn hắn đối thoại?

Mà trên bầu trời cái kia đóa mây trắng phía trên, lời thôi lão đạo miệng cong lên, lẩm bẩm cũng không nói thêm cái gì; Ngọc Đình chân nhân mặt mỉm cười, cười như một cơn xuân phong .

An bài như vậy lịch luyện, lại không ảnh hưởng sư đồ tình cảm, ngược lại là một bút có lời mua bán .

Dương Tiễn đỉnh đầu đám kia lão giả cuối cùng không nhẫn nại được, một người nói: "Thanh kiếm kia mặc dù thần dị, nhưng ở kẻ này trong tay không phát huy ra một phần vạn uy năng, nếu là có thể đoạt lại, cũng là một kiện trọng bảo!"

Đám người này trong ánh mắt vẻ tham lam càng nặng!

"Đoạt?" Dương Tiễn khoe miệng lộ ra một chút mỉm cười, "Cứ tới chính là, các ngươi nếu muốn hôm nay hủy diệt ở đây, ta cũng không thể ngăn đón các ngươi .

Một trung niên văn sĩ mặt mỉm cười nói câu: "Tiểu hữu khẩu khí thật là quá lớn chút, thần binh chi uy có thể nhất thời quát tháo, lại khó đảm bảo ngươi toàn thân trở ra ."

"Thật sao?" Dương Tiễn ngẩng đầu nhìn cái kia trung niên văn sĩ, thân thể thẳng tắp .

Trong lòng của hắn tự nhiên biết, những người này thật vậy công đi lên, mình dù là có thể giết một hai người, cũng tuyệt đối không chiếm được lợi ích .

Nhưng hắn không muốn khuất phục, càng không muốn cầu xin tha thứ .

"Ta chỉ nhắc tới tình các vị một câu, " Dương Tiễn nắm lại quyền, quyền phong phía trên bao hàm đồ tía hào quang, khẽ cười nói: "Đằng sau ta bé con này thế nhưng là có cái đại năng sư phụ, ngàn vạn lần đừng chọc giận hắn . Nhìn ta trong tay thanh kiếm này, các vị còn không nghĩ tới cái gì không?"

Nghe nói lời ấy, những lão nhân này tình từng cái sắc mặt âm tình bất định .

"Đừng muốn bị hắn lừa gạt!" Tên kia cao gầy lão già hét lớn một tiếng: "Kiếm này từ Thiên Liệt cốc bên trong bay đến, rõ ràng chính là bảo vệ nữ oa kia! Càng là bằng chứng bé con này chính là Đạo Tạng chi thừa! Bảo tàng chi linh!"

"Không tệ! Giết hắn! Đoạt đến nữ oa, không thể nói trước còn có cái này kinh thế Đạo Tạng bên ngoài tạo hóa!"

"Chúng ta tiên đạo, liền tại hôm nay!"

Dương Tiễn nghe vậy kém chút bạo nói tục, mà giữa không trung tất cả lão già đều tại sơ qua trầm tư về sau, chậm rãi tới gần ...

Hiển nhiên, cho dù là hư vô mờ mịt một tia thành tiên hi vọng, những người này đều sẽ lấy mệnh tương bác .

Lắc lư là lắc lư không được nữa, cũng chỉ có thể hết sức một trận chiến, chiến bên trong cầu một đường sinh cơ kia .

Dương Tiễn thở dài, tay phải nắm lấy trường kiếm, tay trái đưa về phía một bên .

Lục Nha khuôn mặt bình tĩnh nhón chân lên, ôm Dương Tiễn bàn tay, nhỏ giọng nói: "Đại ca ca, trong hạp cốc giống như thật sự có đồ vật đang kêu ta ... Nó muốn cho ta đi qua ..."

Dương Tiễn thân thể chấn động .

Hắn cúi đầu nhìn lấy Lục Nha, trong lòng đột nhiên nổi lên một cỗ muốn đi che chở nàng, chiếu cố tâm tình của nàng .

Cảm giác này mặc dù có chút cổ quái, nhưng Dương Tiễn vẫn là không cách nào ức chế trong lòng loại này xúc động ...

Đáp ứng nàng, đừng cho nàng thương tâm .

"Tốt, ngươi đợi ta giết mấy cái tạp mao lão đạo, liền đưa ngươi đi bên trong ."

"Vì cái gì ... Muốn giết người?"

"Cũng không phải là ta muốn giết bọn hắn, mà là bọn hắn muốn giết ta, " Dương Tiễn thanh âm rất bình thản, lập tức thần kiếm, trong đầu xẹt qua ba chiêu kiếm thức .

Vậy là không có bị hắn hóa thành quyền pháp Bình Thiên kiếm .

Nhắm mắt, thổ tức, trong tay thần kiếm phảng phất có linh, giờ phút này dần dần cùng Dương Tiễn hòa thành một thể .

Bình Thiên kiếm, kiếm Bình Thiên!

"Gió nổi lên!"

Dương Tiễn hét lớn một tiếng, trường kiếm trong tay vung vẩy, từng đạo từng đạo ô quang bóc trời mà lên, các loại pháp bảo, thần thông gào thét rơi xuống .

Giữa thiên địa, sát phạt chi khí tràn ngập .

Bốn phương tám hướng xuất hiện các loại thần hoa, nhưng ở trong mắt Lục Nha, cái kia lại chỉ là sắc sở trang trí .

Lục Nha đứng sau lưng Dương Tiễn, nhếch cái miệng nhỏ nhắn, mắt cũng không chớp cái nào ...

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Luân hồi bàn đá hiện!

Múa kiếm Bình Thiên ý, không hận lực có nghèo!

Dương Tiễn Bát Cửu Huyền Công từ đệ nhất trọng bắt đầu, đã đột phá thiên địa bày gông cùm xiềng xích, bước lên bất phàm con đường .

Mà dù sao lúc này cảnh giới quá thấp chút, cũng bất quá là đệ nhị trọng .

Huyền công thần diệu, hấn chỉ là nắm giữ da lông!

Như hấn Bát Cửu Huyền Công đệ tam trọng tu ra hỏa hầu, như thế nào như thế vậy ở Thiên Liệt cốc trước đó?

Ngoại trừ huy kiếm thôi động kiếm khí, căn bản cầm những này tạp mao lão đạo không có quá nhiều biện pháp ... Rỗng ruột có hôm nào mà tính, lại nguyên nhân tu đạo ngăn ngày thực lực gông cùm xiềng xích, căn bản là không có cách thi triển .

Bình Thiên ba kiếm qua đi, lại có hơn mười tên lão giả đầu một nơi thân một nẻo, nhưng Dương Tiễn cũng cứng rắn chịu hơn mười lần pháp bảo, thần thông oanh kích, khí huyết sôi trào, toàn thân đau đớn .

Trên người hấn quần áo đã vỡ vụn không chịu nổi, các nơi đều là mồ hôi, trên vai trái càng là có một đạo vết máu rơi đập .

Mà bên cạnh hấn Lục Nha trên người không có bất kỳ cái gì vết thương, chỉ là ôm thật chặt Dương Tiễn đại thủ, cặp kia mắt to nhìn chăm chăm vào Dương Tiễn, chưa từng di động qua .

Nàng tựa hồ tại quan sát, tại cảm thụ được cái gì ...

Dương Tiễn tiếp tục huy kiếm, nhưng động tác càng ngày càng chậm .

"Hấn nhanh thúc không động kiếm khí!"

"Các vị đạo hữu làm gì lưu tình? Kẻ này chưa trừ diệt, sau này người ta tuyệt không yên tĩnh!"

"Chém hấn!"

Từng tiếng rống to giữa không trung quanh quần, văn nhả văn sĩ khuôn mặt dữ tợn, tiêu dao xuất trần lão đạo nghiêng răng nghiêng lợi .

Bọn hấn gặp Dương Tiễn huy kiếm tốc độ dần dần chậm lại, từng cái càng là sát cơ lạnh lùng!

Đám người này oanh kích mà đến pháp bảo, thần thông, đều xảo diệu không chế tại Dương Tiễn trên người, không có người muốn thương tổn đến Lục Nha .

Càng không có người dám dẫm thương đến Lục Nha .

Dương Tiễn trước đó cố ý nói Lục Nha phía sau có vị đại năng chờ dựa, vốn là vì khiến cái này nhiều người chút kiêng kỵ, mình không cần quá phân tâm bảo hộ Lục Nha .

Đáng tiếc, dù là như thế, hấn vung ra hơn trăm đạo ô quang bán nguyệt trảm, chém giết hơn mười tên lão đạo về sau, sức lực toàn thân bị kịch liệt dành thời gian!

Cái này một đợt thể công đánh tới, hấn đã nhanh cảm không được kiếm .

"Lục Nha! Trốn xa chút!"

Dương Tiễn tay trái hất lên, đem Lục Nha trực tiếp vung ra sau lưng, sau đó chống trường kiếm, ngẩng đầu nhìn lên trời!

"Đại ca ca ..."

Lục Nha nghẹn ngào hô hào, ánh mắt của nàng cuối cùng từ trên người Dương Tiễn, dời đến giữa không trung .

Oanh!

Mấy chục đạo pháp bảo thần thông quang mang đem Dương Tiễn nuốt hết!

Trong cao không, cái kia đóa mây trắng bên trên.

Phó Đông Lưu hai mắt cơ hồ trừng nứt, mà cái kia tiểu quận chúa sắc mặt trắng bệch, bờ môi đều nhanh cắn nát!

Liền xem như Ngọc Đình, lúc này cũng là đứng lên, khuôn mặt có chút âm trầm .

"Còn không cứu?" Lão đạo ở bên cười hỏi .

"Hắn vẫn có dư lực, các loại."

Ngọc Đình trầm giọng nói, thần thức khóa chặt Thiên Liệt cốc trước đó, cái kia một bông hoa một cọng cỏ, một con kiến, Dương Tiễn một sợi góc áo rung động, đều tại hắn chừng không bên trong!

Nếu có thể để cho mình đồ nhĩ tại trước mắt mình kinh lịch sinh tử, đã không thương tính mạng hắn, lại có thể để hắn tại sinh tử lúc có chỗ lĩnh ngộ, đây là là muốn nhìn nhất đến một màn .

Hắn không có khả năng canh giữ ở Dương Tiễn bên cạnh cả một đời, lượng kiếp phía trước, nhất định phải để Dương Tiễn nhanh chóng trưởng thành!

Ngọc Đình quanh người không tự chủ xuất hiện một cỗ uy áp, cái này uy áp để bên cạnh lão đạo ánh mắt thoáng có chút lấp lóe .

Kỳ thật lão đạo sĩ này cũng khản trương, nhưng bởi vì không có thể công là nhằm vào Lục Nha, mà lại đối với thực lực mình cũng có mấy phần tự tin, cho nên lúc này còn có thể nhàn nhã ngồi ở kia .

Mặt đất, Thiên Liệt cốc mặt đất bị tạc ra một nửa hình tròn lỗ lớn .

Đội đến gió êm sóng lặng, giữa không trung những cái kia lão đạo từng cái hai mắt tròn tròn, không dám tin nhìn lấy nửa vòng tròn lỗ lớn sát biên giới!

Nơi đó ...

Người trẻ tuổi kia!

Một tay chống trường kiếm, quỳ một gối xuống tại cái kia, mặc dù toàn thân máu me đầm đìa, toàn thân da thịt đều đã cháy đen, lại như cũ không có ngã xuống .

"Phi!" Dương Tiễn một thanh tụ huyết phun ra, ngẩng đầu nhìn về phía giữa không trung .

Đây là các ngươi đám người này bức ta!

Đã hôm nay đã là cục diện như vậy,

Mình có gì diện mục để sự phụ xuất thủ tương trợ?

Lại có lẽ, sự phụ căn bản không có ở mình quanh người! Đây hết thảy thật giống những người này nói, Lục Nha là cái gì Đạo Tạng chia khoá!

Nhưng cái này, thì thế nào?

Dương Tiễn căn bản không thêm quan tâm mình nội tâm tại sao lại nổi lên bảo hộ Lục Nha ý nghĩ, chỉ là tại tuân theo bản tâm mà làm!

"Đại ca ca!"

Lục Nha nhào tới Dương Tiễn bên cạnh, ôm lấy Dương Tiễn cánh tay, mắt to rung rung, "Nếu như bọn hắn muốn Lục Nha, ngươi liền đem Lục Nha cho bọn hắn nha!"

"Ha ha, " Dương Tiễn thanh âm suy yếu mà khản khản, tràn đầy vết máu trên mặt gạt ra cái khó coi mỉm cười, "Xem như ta đời trước thiếu ngươi nha đầu này ."

Trong lòng hung ác, chỉ có một đầu cuối cùng đường có thể đi!

"Đại đạo độc hành, ta từ độc hành!"

Oanh!

Một cỗ mệnh môn khí tức từ Dương Tiễn toàn thân xương cốt đập dòn mà ra!

Dương Tiễn một đầu cuối cùng đường, chính là đột phá!

Đột phá đệ nhị trọng, trực tiếp tu hành Bát Cửu Huyền Công đệ tam trọng! Tạo ra Huyền khí, tái tạo nhục thân!

Thay máu năm lần, đã có tu đệ tam trọng cơ sở!

Mặc dù như vậy đi làm, Dương Tiễn đệ nhất trọng đột phá cực hạn hiệu quả sẽ bị triệt tiêu, nhưng Dương Tiễn làm sao có thể để tự thân khuất phục? Như thế nào chịu cúi đầu chịu thua?

Hắn biết, mình chỉ cần hô một tiếng sư phụ, Ngọc Đình chân nhân có rất lớn có thể sẽ trực tiếp hiện thân .

Nhưng lần sau đâu?

Hạ hạ lần đâu?

Sư phụ không bảo vệ được hắn cả một đời!

Hắn nếu chỉ là tại sư phụ che lấp hạ tu hành, nói chuyện gì đại đạo độc hành, nói cái gì ngoài ta còn ai!

"Mở!"

Dương Tiễn ngửa đầu gằm thét, quanh người khí tức cấp tốc kéo lên!

Giữa không trung, đám kia tu sĩ đầu tiên là sững sờ, sau đó có người hô to: "Không tốt! Hắn là muốn cưỡng ép xông quan!"

"Xuất thủ! Hắn nếu là thật sự đột phá còn cao đến đâu!"

"Chớ tổn thương nữ oa kia!"

Từng tiếng hô quát, lại là từng đạo từng đạo thần quang chớp chòn, càng là có người một kích toàn lực, tể ra nửa người pháp lực!

Dương Tiễn cười lạnh, hắn mặc dù tại đột phá sát biên giới toàn thân không thể nhúc nhích, nhưng những người này muốn giết hắn cũng đã là không có khả năng!

Mặc dù tại bên ngoài quấy nhiễu phía dưới, hắn đột phá rất dễ dàng tẩu hỏa nhập ma, nhưng này cũng là bắt nguồn từ tự thân tâm cảnh đạo cảnh tai họa ngầm .

Nhục thân cường độ ngay tại cái này bày biện, cái này một đột tuyệt đối có thể chịu nổi!

Cho nên, hắn không cần phải lo lắng tự thân, toàn tâm xông quan là được!

Quyết định chủ ý, Dương Tiễn liền muốn nhắm mắt vận chuyển đệ tam trọng pháp quyết, nhưng hắn trong tầm mắt, đột nhiên có thêm một cái thân ảnh nho nhỏ ...

Là Lục Nha!

Nàng vậy mà mở ra nho nhỏ cánh tay, ngăn tại Dương Tiễn trước người, đối mặt với cái kia mấy chục đạo quang mang!

Dương Tiễn chỉ cảm thấy mình đầu óc oanh một tiếng, mờ mịt mà trống rỗng!

"Không cần ..."

Ông ——

Một cổ màu vàng nhạt quang mang đột nhiên từ Lục Nha tiểu thân bản trên nhộn nhạo lên!

Dương Tiễn la lên chỉ phát ra nửa tiếng, quanh người phiến thiên địa này đột nhiên đứng im!

Nhưng Dương Tiễn tư duy còn tại chuyển động, hắn rõ ràng thấy được, cùng ngày trên dưới mặt đất quang mang đứng im lúc, Lục Nha lòng bàn chân, xuất hiện một cái màu sắc cổ xưa bàn đá .

Bàn đá xoay chậm chậm, bên trên có sáu nơi khu vực, Dương Tiễn hai mắt đều có thể gặp:

Một chỗ mây trắng phía trên, lầu các tiên hạc;

Một chỗ thi cốt chồng núi, người chết đói khắp nơi trên đất;

Một chỗ ngũ cốc làm nông, bờ sông thành lớn;

Một chỗ dê bò lang khuyến, côn trùng trùng cá;

Một chỗ biển máu ngập trời, sát phạt chinh chiến;

Một chỗ trọc sông bách chuyển, Bi Ngạn Hoa phun!

Cái này sáu nơi theo bàn đá xoay chậm chậm, Lục Nha liền đứng tại bàn đá trung tâm!

Dương Tiễn một cái lắc đầu, phảng phất thấy được một người mặc lụa trắng nữ tử, tóc xanh phát phối, giang hai cánh tay ngăn tại trước người mình ...

Nàng tựa hồ nhìn lại, nhưng Dương Tiễn nhìn không hôn nàng khuôn mặt, chỉ thấy khóe miệng nàng nhẹ nhàng phác họa ra ý cười .

"Tìm tới người ..."

Dương Tiễn trong lòng không hiểu có chút thoải mái, chẳng biết tại sao trong lòng toát ra một câu 'Thì ra là thế ', tâm thần thư giãn, trực tiếp hôn mê đi .

Cuối cùng biết, mình vì sao cảm giác đối Lục Nha có một loại thua thiệt, muốn đi bảo hộ nàng không bị người khi dễ ...

Đừng nói mình, thiên địa vạn linh đối nàng đều có thua thiệt .

Ông ——

Cái kia đạo màu vàng nhạt quang mang quét sạch mà quay về, Thiên Liệt cốc bên trong đột nhiên đã tuôn ra vô tận hắc khí .

Dương Tiễn cùng Lục Nha thân ảnh, lại quý dị biến mất không thấy ...

Bạch! Bạch!

Hai đạo thân Ảnh Nhất trước một về sau, xuất hiện Dương Tiễn nguyên bản ngồi quỳ chân khu vực, mà khi cái này hai bóng người đứng vững, chung quanh cái kia từng đạo từng đạo 'Chậm chậm' quang mang vừa mới khôi phục bình thường, đối hai người bọn họ đánh xuống tới .

Không phải chung quanh đám kia lão đạo bản lĩnh quá thấp, oanh ra ngoài pháp bảo, thần thông chờ phi quá chậm .

Thật sự là biến cố phát sinh quá nhanh .

Vô luận là cái kia bàn đá xuất hiện mang đi Dương Tiễn cùng Lục Nha, Thiên Liệt cốc bên trong tuôn ra vô tận khói đen, vẫn là cái này hai bóng người xuất hiện, cũng chỉ là phát sinh ở trong điện quang hỏa thạch .

"Đều cắt cho ta!"

Lôi thôi lão đạo tràn đầy tức giận gầm rú lấy, tiện tay chấn động ống tay áo, cái kia đầy trời thần quang tất cả đều vỡ nát, tính cả những này pháp bảo, thần thông cùng một chỗ nát bấy, còn có cái kia gần trăm tên vây công Dương Tiễn tu sĩ .

Lão đạo sĩ dặm chân một cái, không ngừng quan sát bốn phía, "Chuyện gì xảy ra? Lục Nha đi đâu? Bọn hắn đi đâu? A!"

Hắn ngừng đầu một cái, liền thấy một đôi cực lực áp chế phẫn nộ, đến mức có chút trông mắt lạnh như băng .

Ngọc Đình chân nhân hướng về phía trước bước ra nửa bước, quanh người cái kia rộng lớn khí thế cơ hồ muốn lật tung cả thiên địa!

Ngọc Đình cắn răng nói: "Tiền bối coi là thật giỏi tính toán!"

"Ngọc Đình người đừng kích động! Việc này thật không phải ta đang tính kế!" Lão đạo vội vàng giải thích, cái trán đều thấm ra mồ hôi lạnh, "Ta cái kia bảo bối đồ đệ ta một mực coi như trân bảo! Ta mỗi ngày cùng với nàng, cũng chưa từng phát hiện trên người nàng vậy mà ẩn giấu đi cái kia cổ khí tức kinh người! Ta dám lập thiên đạo lời thề!"

Ngọc Đình hít sâu một hơi, cấp tốc tỉnh táo, liên thanh ép hỏi: "Người đồ đệ này từ đâu tới?"

"Ta du lịch một thiên địa lúc, tại thiên địa sát biên giới phát hiện một thanh ngọc quan tài, trong quan tài ngọc có tiếng khóc, ta tìm theo tiếng mà đi ..."

"Ngọc quan tài? Ra sao ngọc quan tài?"

Ngọc Đình lập tức ngồi xếp bằng xuống, ngực nổi lên một thanh Ngọc Đình, ngón tay nhanh chóng bấm đốt ngón tay .

"Liền là cái tiên nhân luyện chế phổ thông ngọc quan tài! Bên trong là cái bị thương nặng qua đời nữ tiên, cái kia nữ tiên nguyên bản có thai, cuối cùng một sợi Tiên Nguyên cho nàng trong bụng hài nhi, ta tự mình đem hài tử lấy ra, cái kia chính là Lục Nha ..."

Lão đạo cũng bắt đầu không ngừng đạo bước, không ngừng nhớ lại cổ khí tức kia .

Hắn so Ngọc Đình sống muốn lâu, cổ khí tức kia để hắn cảm giác có chút quen thuộc, nhưng nói không nên lời chỗ nào quen thuộc .

"Lại là nàng!"

Ngọc Đình chân nhân đột nhiên một tiếng thở nhẹ, suy tính có kết quả .

Ngọc Đình chân nhân quanh người lăng lệ khí tức tất cả đều quay lại, sắc mặt có chút cổ quái, ngồi ở kia trầm tư không nói .

Lão đạo vội hỏi: "Ài?"

Ngọc Đình lắc đầu, chỉ chỉ trời, lại rung phía dưới .

Liền xem như trong phiên thiên địa này, y nguyên không thể nói, không thể nghe, không thể nghe thấy .

Chỉ là, việc này nói thật lên thật đúng là có chút châm chọc ...

Ngọc Đình thờ dài, nhìn lấy lão đạo này, nói chỉ là một câu: "Tiền bối từng vì Thập Yêu Thánh, cũng là Thập Yêu Thánh bên trong duy nhất vượt qua kiếp nạn người, cổ khí tức kia, coi là thật không biết sao?"

Lão đạo nghe vậy cúi đầu suy tư, mà phía sau sắc mấy lần biến ảo, bạch bạch bạch lui lại mấy bước, lại thật như là phạm nhân, ngã ở cái kia nửa vòng tròn trong hố sâu .

"Là nàng? Thật là nàng? Ha ha ha ... Ta phủ dưỡng bảy năm, coi như trân bảo đồ đệ, lại là nàng hóa thân! Trách không được, trách không được nàng cần khí vận mới có thể sinh trưởng, ha ha ha ..."

Lão đạo ngửa mặt lên trời thờ dài, cười thâm vài tiếng, nằm tại trong hầm không nhúc nhích .

Thập Yêu Thánh, thượng cổ yêu tộc Thiên Đình sở thuộc mười vị đại năng, chính là đối kháng Vu tộc mười hai Tổ Vu sức chiến đấu cao nhất, địa vị gần với Thái Nhất Đế Tuấn, yêu sư Côn Bằng ...

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Hậu Thổ chi thỉnh, bờ bên kia 1 ước

Lâm trận đột phá vốn là tu hành tối kỵ, nếu là cảnh giới bất ổn lại lâm bị thương bản nguyên, thậm chí sẽ tổn hại đại đạo chi cơ!

Lúc đó Dương Tiễn cũng là bị buộc đến tuyệt lộ, ngoại trừ hô sư phụ cứu mạng, cũng chính là dùng biện pháp này ra sức đánh cược một lần .

Trong lòng của hắn nguyên bản là có mấy phần kiêu ngạo, đối mặt tuyệt cảnh lúc, phần này kiêu ngạo chẳng biết tại sao tăng nhiều mấy phần, lập tức nhắm mắt đột phá, muốn vận chuyển Bát Cửu Huyền Công đệ tam trọng .

Nhưng lúc này, Lục Nha đột nhiên che ở trước người hắn, trực tiếp làm rối loạn Dương Tiễn tâm cảnh, huyền công phản phệ, Dương Tiễn toàn thân kịch liệt đau nhức, trong nháy mắt đã mất đi đại bộ phận ý thức .

Trước khi hôn mê, Dương Tiễn chỉ nhớ rõ hắn thấy được một cái tuyệt thể mà đứng bạch y nữ tử, đối với hắn ngoài nhìn nhìn một cái ...

Hắn thấy không rõ nữ tử tướng mạo, chỉ nhớ rõ cặp mắt kia, bình yên tự nhiên, khiến người ta cảm thấy rất thoải mái dễ chịu, nhưng lại không sinh ra bất luận cái gì gọn sóng ...

Nàng nói một câu 'Tìm tới ngươi', mà Dương Tiễn đồng thời trong lòng một tiếng 'Nguyên lai là ngươi', nhưng lại không biết đến cùng là ai ...

Tối tăm, phảng phất phiêu lưu tại dòng sông phía trên, đột nhiên có một đôi hoạt nộn tay nhỏ nắm lấy cánh tay của mình, đem mình từ trong nước sông ôn nhu tóm đi ra .

Dương Tiễn có thể cảm giác được, cặp kia tay nhỏ nhu hòa phát qua thân thể của mình, thế nội những cái kia xao động khí tức, bốc lên huyết khí chậm rãi lắng lại, càng có một loại thanh lương cảm giác hành tẩu tại quanh thân trăm mạch, cuối cùng xông vào cốt tủy, toàn thân thư thái .

"Ừm... Khục!"

Dương Tiễn tăng hắng một cái, từ từ mở hai mắt ra, đập vào mắt bên trong là màu vàng sẫm bầu trời, phảng phất trong trí nhớ mình, quê quán thường xuyên xuất hiện cát bụi thời tiết .

Hắn đang nằm tại một chỗ nở đầy màu trắng hoa nhỏ trên đồng cỏ, từ từ ngồi dậy, liền thấy đứng tại không xa xa vị kia bạch y nữ tử .

Gò má của nàng dịu dàng đoan trang, toàn thân áo trắng không có chút nào tô điểm, lại có một loại làm cho tâm thần người bình tĩnh thuần túy .

Tóc xanh theo bờ sông gió nhẹ phát phới, góc áo cũng nhẹ nhàng lắc lư, phảng phất sau một khắc, nàng liền sẽ hóa thành một mảnh trắng nõn cánh hoa, theo gió nhẹ phát phới, hòa tan tại mảnh này mờ nhạt giữa thiên địa ...

Dương Tiễn muốn mở miệng ân cần thăm hỏi, nhưng hé miệng, nhưng lại không đành lòng đánh vỡ phần này bình tĩnh .

Cho nên, Dương Tiễn chỉ là chèo chống cánh tay ngồi ở kia, lẳng lặng chờ đợi .

Không biết nhiều bao lâu, nàng giống như là hồi ức đủ chuyện cũ, khẽ than thở một tiếng, nàng xoay người lại .

Dương Tiễn thốt ra một cái xưng hô, mang theo nghi vấn, cũng mang theo vẻ kích động .

"Hậu Thổ nương nương!"

"Ừm, " nàng nhẹ nhàng cười một tiếng, trong tươi cười luôn có một loại khó mà vượt lên réo rất thâm thiết, cái kia thân ảnh đơn bạc, để cho người ta nhìn lấy có chút đau lòng .

Đối mặt với nàng, vô luận nam nữ chắc chắn sẽ có muốn đi bảo hộ, bảo vệ xúc động, lại kém chút quên đi, vị này nương nương, cũng có thể tính làm trong hồng hoang cao cấp nhất đại năng .

Nàng từng bước một đi tới, Dương Tiễn trong lòng lướt qua, hẳn nghe sự phụ mang theo chậm rãi sùng kính giọng điệu nói tới, có quan hệ Hậu Thổ nương nương cuộc đời ...

Vu Yêu đại chiến quét sạch thiên địa, sinh linh đồ thần, tử thương vô số, giữa thiên địa tích tụ vạn linh bất diệt chi oán, thiên đạo dần dần không chịu nổi gánh nặng .

Lại từ xưa mà đến, thiên đạo không được đầy đủ, vạn linh sau khi chết chỉ có thể chậm rãi tiêu tán . Dần dà, giữa thiên địa sinh thành vô số tuyệt địa, vô số sinh linh sau khi chết phiêu đảng tại mệnh mông giữa thiên địa, không về chỗ, không lai lịch .

Mười hai Tổ Vu một trong, trung ương thổ chi Tổ Vu Hậu Thổ, lòng có đại thiện, cảm niệm vạn linh chi oán, lại gặp Vu tộc tại mấy cái nguyên hội đại chiến bên trong đã dần dần tiêu hao hết khai thiên công đức, sắp bị diệt tới nơi, một lòng tìm kiếm cứu vãn chi pháp .

Hậu Thổ rời đi Vu tộc hành tẩu tam giới các nơi tuyệt địa, nghe nói vô số vong hồn khóc lóc đau khổ, trong lòng mọi loại không đành lòng, ngàn loại áy náy .

Nàng một ngày đi đến huyết hải, thấy máu biển chi chủ Minh Hà đạo nhân tùy ý đuổi bắt giữa thiên địa phiêu đảng hồn phách, bổ sung huyết hải, tái tạo A Tu La tộc, dưới sự phản nộ, lập tức cùng Minh Hà đại chiến .

Hậu Thổ lúc này tự thân con đường đã lộ ra, đến thiên địa che chở, Minh Hà đạo nhân không tổn thương được nàng, chỉ có thể nhượng bộ lui binh .

Mà Hậu Thổ cũng thụ Minh Hà đạo nhân dẫn dắt, trong biển máu tĩnh tọa, lĩnh hội vạn linh chuyển sinh luân hồi chi đạo .

Không biết qua bao lâu,

Giữa thiên địa lại là không ngớt chinh phạt, Hậu Thổ cự tộc nhân triệu hoán, tại trong biển máu đứng lên, nhìn lấy mang mang nhiên giữa thiên địa những cái kia không chỗ sắp đặt tàn hồn, réo rất thâm thiết cười một tiếng ...

Dùng cái này thân, hóa Lục Đạo .

Nguyên vạn linh cuối cùng lúc, đều có nơi hội tụ .

Nguyên vạn linh lúc đến, đều quên đau khổ .

Lấy thân hóa thiên đạo chí bảo, Lục Đạo Luân Hồi bàn .

Lấy tự thân pháp lực mở Địa Phủ, Bàn Cổ huyết mạch trấn áp huyết hải .

Lập thập điện Diêm La, xây thành trì Phong Đô, uống mạng, lấy toàn hần chức, cũng là Vu tộc tử đệ tồn lưu một phần hoàn lại tội nghiệt chỗ .

Địa Phủ thành, trên trời rơi xuống vô lượng công đức, Hậu Thổ nguyên nhân lĩnh hội luân hồi chi đạo, thấy được thành thánh cơ hội .

Nhưng nàng lại đem cái này vô lượng công đức trút xuống tại Lục Đạo Luân Hồi trên bàn, bù đắp Luân Hồi Bàn uy năng, luyện hóa Sinh Tử Bộ, vì thiên địa sinh linh cùng phân phần này công đức .

Nàng từ bỏ thành thánh, tự thân cũng cùng Lục Đạo Luân Hồi bàn không phân khác biệt, từ đó thế gian lại không Hậu Thổ, nàng như là thân từ đạo vẫn .

Thiên đạo cảm niệm Hậu Thổ vô tư Đại Đức, tại vạn linh trong lòng chạm trở vào một màn kia bạch y nữ tử thân ảnh, cho nên vạn linh đối nàng đều có chỗ thua thiệt ...

Tại cái kia về sau, dù là Vu tộc bên trong người cũng lại không người gặp qua Hậu Thổ, chỉ có trên cầu nại hà vị kia cao tuổi bà bà, làm cho người ta mơ màng, lưu lại vô tận truyền thuyết .

Chính là như vậy một vị nữ tử, bình thân, đơn giản, xuất hiện ở Dương Tiễn trước mặt .

Dương Tiễn đứng dậy, nghĩ nghĩ, trước đối đứng ở trước mặt mình nữ tử thật sâu làm cái đường vái chào .

Sau đó ho khan âm thanh, hẳn dù sao không phải cứng nhắc tính cách, đối mặt hậu thiên còn muốn lấy, hẳn có phải hay không cần sinh động một chút bầu không khí .

Dương Tiễn: "Lục Nha nàng ..."

Hậu Thổ căn bản không có bất luận cái gì giá đỡ, tựa như là Dương Tiễn nhà bên tỷ tỷ, nhẹ nói lấy: "Nàng là ta, cũng không phải ta . Ta là tha nhân, nàng là ta quả ."

Dương Tiễn trong lòng xuất hiện hai chữ —— đạo quả .

"Thì ra là thế, " Dương Tiễn cười thờ dài, "Có thể liều chết bảo hộ nương nương một lần, cũng coi là đời ta lớn nhất phúc khí ."

Hậu Thổ hé miệng cười khê, "Phải chăng còn muốn để ta gọi ngươi một tiếng, đại ca ca?"

"Đừng, không muốn, không muốn!"

Dương Tiễn mặt mo đồ bưng, lui về phía sau hai bước, "Ta nhưng không chịu nổi, nương nương ta đừng như vậy ... Quá xếp sát ta ."

Hậu Thổ cười khê không nói, lại đem ánh mắt chuyển trở về mặt sông, nhẹ giọng hỏi: "Ngươi có biết, ta vì sao hiện thân cùng ngươi gặp nhau?"

"Ta ... Không biết ." Dương Tiễn thành thành thật thật đáp trả .

"Đại khái bảy năm trước đó, thiên đạo rung động, tam giới thiên cơ lộ mờ không rõ, " Hậu Thổ nhẹ nói lấy, "Lần kia thiên đạo kịch biến chỉ có hai người phát giác, một cái là ta, một cái thì là Từ Tiêu Cung chủ nhân, vị kia cũng coi là lão sư của ta ."

Từ Tiêu Cung chủ nhân ... Đạo Tổ Hồng Quân!

Hậu Thổ nương nương cũng là lấy bản thân bù đắp thiên đạo, đạo tổ chính là hợp đạo chi thánh, chỉ có hai người có thể phát giác được thiên đạo biến hóa, đến cùng là cái gì?

Dương Tiễn từ té nghe lấy, trong lòng không hiểu có chút kích động .

Hậu Thổ cũng không nói thiên đạo vì sao kịch biến, mà là tại nói thiên đạo kịch biến hậu quả .

"Thiên cơ đại loạn, cái kia sáu vị thánh nhân đều tưởng rằng lượng kiếp tiến đến, nhưng lại cũng không phải là đơn giản như vậy ."

Hậu Thổ nhẹ nhàng nói, giống như là đang nói một kiện như cùng ăn cơm uống nước việc nhỏ, "Đầu tiên là Lục Đạo Luân Hồi bàn chấn động, Lục Nha xuất thế, sau đó, ngươi đã đến ."

Dương Tiễn tâm thần chấn động, đáy mắt tràn đầy chấn kinh cùng hải nhiên, nhìn lấy Hậu Thổ một chữ đều nói không ra .

Sau đó, ngươi đã đến .

Tính toán thời gian, hẳn liền là vào lúc đó xuyên qua tới!

Hậu Thổ quay người nhìn lấy Dương Tiễn, trong ánh mắt tràn đầy ôn nhu, nói khê: "Không cần sợ, ta sẽ không hại ngươi, mà ngươi bị thiên cơ dẫn dắt đến lúc này giới này, nhưng cũng là ứng này Thiên Đạo kịch biến hậu quả, ngược lại là phiên thiên địa này thua thiệt ngươi ."

"Nương nương ... Ta ..."

Bị nói toạc ra trong lòng bí mật lớn nhất, Dương Tiễn chỉ có thể liên tục cười khổ, cuối cùng nhưng lại đột nhiên nghĩ thông suốt rồi .

Dù sao cứ như vậy, vò đã mẻ không sợ rơi đi!

Hậu thiên nương nương yếu hại hẳn, cũng liền một hơi sự tình, sự phụ đều bảo hộ không được .

Lại nghe Hậu Thổ nói khê: "Việc này đừng bảo là cho bất kỳ người nào biết, không phải sẽ bình tăng phiền phức ngập trời ."

"Nương nương nếu là không điểm ra, ta tất nhiên là muốn đem việc này nát tại trong bụng." Dương Tiễn thờ dài, nhìn lấy Hậu Thổ, gãi gãi đầu, "Nương nương hiện thân gặp ta, tổng không phải muốn chán hai ta câu coi như xong đi."

"Ừm," Hậu Thổ cười nhẹ, đi về phía trước hai bước, đến Dương Tiễn trước mặt.

Dương Tiễn tim đột nhiên đập nhanh hơn, lại không biết nên như thế nào ứng đối.

Hậu Thổ cùng Dương Tiễn cách bất quá một thước, tóc xanh tung bay, đã đến Dương Tiễn trên mặt.

Hậu Thổ nhẹ nói: "Lần kia thiên đạo kịch biến chính là nguyên nhân, ngươi đã đến, Lục Nha xuất thế, chính là quả. Luôn có một ngày, cái kia nguyên nhân sẽ tìm tới ngươi cùng ta, đến lúc đó, ngươi sẽ còn đứng tại ta trước người sao?"

Đến lúc đó, ngươi sẽ còn đứng tại ta trước người sao?

Dương Tiễn khắc chế lập tức gật đầu đáp ứng xúc động, hỏi một câu: "Nương nương, quê nhà ta phải chăng cũng tại trong luân hồi?"

"Tự nhiên tại."

"Vậy ta thiếu nương nương cũng không chỉ là một cái mạng, nói không chừng đều luân hồi bao nhiêu lần," Dương Tiễn cười đắc ý, rất thẳng thắn, ánh mắt kiên định, "Vậy lần này còn nương nương một lần lại có làm sao!"

Hậu Thổ ánh mắt lưu chuyển, nhẹ nhàng gật đầu, "Lục Nha nếu muốn lớn lên, cần một phần khí vận ôn dưỡng, ta cần lấy ngươi một thành khí vận..."

"Nương nương cứ lấy!" Dương Tiễn định vừa nói lấy, "Về sau Lục Nha chính là ta muội, khực, ta tiểu tổ tông! Lấy thêm mấy thành lại có làm sao?"

Hậu Thổ ánh mắt nhẹ nhàng chuyển động, dịu dàng mà cười cười, đưa tay, nhẹ nhàng tại Dương Tiễn cái trán vỗ một cái, trong ngón tay nhiều một khóa trong suốt sáng long lanh hạt châu, bên trong ẩn chứa kim sắc quang mang.

Đây chính là Dương Tiễn một thành khí vận.

Nhưng hai người lúc này cách thật sự là quá gần chút, Hậu Thổ đập Dương Tiễn cái trán lúc, lại ước lượng một chút cước...

Dương Tiễn mặt đỏ tới mang tai, tranh thủ thời gian lui lại hai bước, mặt đều ghen đỏ lên, lại không biết nên nói chút gì.

Hậu Thổ ôn nhu nói: "Nếu như thế, ta liền an tâm trở về. Cùng ngươi gặp nhau, được ngươi một thành khí vận, nhưng cũng không thể không cấp ngươi cái gì."

Nàng nhìn xem hai tay, lại thờ dài: "Ta cũng không có gì tốt đưa cho ngươi, năm đó càn là ngay cả một điểm khí vận, một điểm công đức đều không lưu lại, bảo vật cũng không có nửa cái..."

Dương Tiễn không khỏi cười, "Nương nương cũng đừng khách khí!"

"Không thể, ta lại không nghĩ thua thiệt ngươi cái gì," Hậu Thổ lúc này trên mặt rốt cục lộ ra một phần bình thản bên ngoài thần sắc, lại là quật cường.

Tay nàng chỉ tại tự thân ngực một điểm, một giọt lỏng lạnh kim sắc quang mang huyết dịch chậm rãi bay ra, theo nàng nhẹ nhàng đẩy, chui vào Dương Tiễn tim.

"Ngươi tu chính là Phụ Thần lưu lại huyền công, ta giọt này trong lòng tinh huyết cùng ngươi phù hợp, cũng ẩn chứa ta tự thân sở ngộ chi đạo, ngươi cần cực kỳ thể ngộ."

Dương Tiễn tâm thần đại chấn, cũng không phải là cuồng hỉ, mà là thuần túy chấn kinh.

Tâm đầu huyết, bản nguyên chi vị trí.

"Nương nương ngài không cần như thế, đây đều là ta nên làm... Ta quả quyết không dám lấy nương nương cho chỗ tốt!"

Hậu Thổ nhẹ giọng một câu: "Ngươi như không có mấy phần bản lĩnh, ngày sau như thế nào hộ ta chu toàn?"

Dương Tiễn lập tức không dám chối từ, chẳng qua là cảm thấy mình sau khi trở về nhất định phải hăng hái luyện công, sớm ngày huyền công đại thành, có thể tại Hậu Thổ cái này cấp bậc phát huy được tác dụng.

"Ta lại ngươi một phần thần thông đi," Hậu Thổ nhẹ nói lấy, lại là một chỉ duỗi ra, điểm vào Dương Tiễn cái trán.

"Ngày sau ngươi nếu có thể đem này thần thông tu thành, có thể tự nhìn hết Lục Đạo Luân Hồi hết thấy linh cùng sự tình, nhân cùng quả, trước cùng sau."

Dương Tiễn vừa định nói chuyện, lại cảm giác mình cái trán kịch liệt đau nhức, một cỗ huyền ảo khí tức tràn vào trong đầu, cuối cùng hội tụ tại Thần đình, kêu lên một tiếng đau đớn, Dương Tiễn lại bất tranh khí ngã về phía sau.

Thiên nhân!

Chậm rãi khép kín trong hai mắt, hắn thấy được cô gái áo trắng kia hóa thành khói nhẹ tiêu tán, lại nghe nàng mình bên tai nói cái kia vài câu ...

"Hôm nay ngươi ta nói tới thiên đạo nhân quả sự tình, không thể đối người thứ ba đề cập . Ngươi nhưng đối với ngươi sư Ngọc Đình nói nói, ở ta nơi này mà dùng khí vận đổi một phần tạo hóa là được."

"Đợi thời cơ, Lục Nha tự sẽ đến bên cạnh ngươi, nàng vị sư phụ kia, ngươi nếu có cơ hội, liền giúp ta làm sơ trấn an ..."

Chỉ nghe được những này, Dương Tiễn hỗn loạn nằm ngủ, trong lòng thoáng có chút buồn vô cớ, nhưng cũng không chỉ khi nào mới có thể lại gặp nhau .

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Huyết cốt Cửu chuyển

Hậu Thổ ...

Có thanh phong nhẹ nhàng thổi phất, ngửi được cỏ cây hương thơm, Dương Tiễn chậm rãi mở mắt ra, lọt vào trong tầm mắt mây trắng ung dung, trời màu xanh nhạt .

"Tỉnh?"

Thanh âm quen thuộc bên tai bên cạnh vang lên, Dương Tiễn tinh thần chấn động, tâm thần lập tức buông lỏng xuống .

Là sư phụ .

Chậm rãi ngồi xuống, chỉ cảm thấy mình toàn thân trên dưới có dùng không hết khí lực, thân thể cũng nhẹ mấy phần .

Phân tâm nội thị, máu trong cơ thể phát ra tam sắc ánh sáng —— đỏ tía quả cam, ẩn chứa một loại nào đó lực lượng vô danh, đúng là bất tri bất giác hoàn thành lần thứ sáu thay máu .

Sờ lên tim, nơi đó rõ ràng có một cỗ ôn hòa lực lượng đang chờ hắn dẫn động, lẳng lặng sống ở đó, chậm rãi cải thiện thân thể của hắn thể chất .

Hậu Thổ nương nương bản nguyên tinh huyết ...

Ngẩng đầu nhìn lên, sư phụ đang đứng tại đỉnh núi đỉnh, đưa lưng về phía mình, thân ảnh kia mang theo một chút tang thương, phảng phất cùng phiến thiên địa này hòa thành một thể .

"Sư phụ!"

"Đến đây đi, " Ngọc Đình nhẹ nhàng phát tay, Dương Tiễn thân ảnh liền xuất hiện ở đỉnh núi đỉnh, lại thấy được hai cái thân ảnh quen thuộc, là Phó Đông Lưu cùng cái kia tiểu quận chúa .

Bọn hắn đang hai nơi ngồi xuống, hiển nhiên là được Ngọc Đình cho chỗ tốt, khí tức đang vững bước tăng lên .

Dương Tiễn trước mắt lại hiện ra Phó Đông Lưu một mình một kiếm đứng ở cầu độc mộc phía trên, mà tiểu quận chúa nhu nhược kia thân thể nhào vào không ché bí cảnh môn hộ đầu mỗi then chốt bên trên...

Chóp mũi chua chua, Dương Tiễn chưa bao giờ nghĩ tới, hắn trong phiến thiên địa này kết xuống hai đoạn thiện duyên, có thể cho mình mang đến chỗ tốt gì .

Nhưng tại một khắc, hai người này liều chết bảo vệ, không khác cứu hắn tính mệnh .

Mặc dù vốn là không chết được.

"Bọn hắn ... Không có sao chứ?" Dương Tiễn nhẹ giọng hỏi, sợ quấy rầy bọn hắn .

"Bọn hấn rất không tệ, " Ngọc Đình nhìn Dương Tiễn ánh mắt tràn đầy vui mừng, "Giao hữu tìm lữ, cần coi tư chất, khí vận, Phúc Nguyên, nhưng càng cần nhìn hấn tâm tính, phẩm tính, hai người này cùng người cũng là trọng tình trọng nghĩa, có thể chung sinh tử, còn có thể một phát ."

"Ừm, " Dương Tiễn nhếch miệng cười một tiếng, tại Ngọc Đình trước mặt buông xuống tất cả phòng bị, "Sur phụ là nói ngài cùng Thái Ất sư bá?"

Ngọc Đình cười khổ lắc đầu, hiển nhiên Thái Ất chân nhân những này nguyên hội không ít hồ hấn .

Dương Tiễn lẳng lặng nhìn lấy Ngọc Đình, đang đợi Ngọc Đình mở miệng hỏi thăm .

Ngọc Đình lại hỏi cũng không hỏi có quan hệ Hậu Thổ nương nương sự tình, chỉ là dạn dò câu: "Người có người tự thân con đường, liền có người tự thân cơ duyên, nhưng chớ bởi vậy tự mãn ."

"Ai, sư phụ yên tâm là được!" Dương Tiễn nhớ tới cùng Hậu Thổ ước hẹn, vỗ ngực một cái, sau đó lại sờ lên trán của mình .

Cảm giác nơi này giống như nổi lên một cái nho nhỏ bao, không cần thận sờ còn cảm giác không ra .

Đây chính là về sau ca thứ Tam Nhân?

"Nơi đây chính là phiên thiên địa này âm dương giao hội chỗ, mặc dù thiếu khuyết linh khí, nhưng lại có âm dương nhị khí du đăng, vì sư ở đây hộ pháp cho người, người ở đây sau khi đột phá, không sai biệt lắm liền muốn trở về ."

"Nơi này là chỗ nào?"

"Thiên Liệt cốc nội ."

Dương Tiễn cúi đầu suy tư, hình như có sở ngộ .

Sau đó hấn lấy ra trận bàn, chen vào linh thạch, ngồi xếp bằng tọa hạ liền muốn bắt đầu xông quan .

Có giọt kia Hậu Thổ tinh huyết tại, hiện tại lại là hoàn thành sáu lần thay máu, Dương Tiễn đối với mình đột phá đệ nhị trọng cực hạn có mười hai phần lòng tin!

Nhưng hấn đột nhiên nghĩ tới một chuyện, ngẩng đầu nhìn mình sư phụ bên mặt, luôn cảm giác sư phụ là thuộc về càng xem càng anh tuấn loại hình, cũng không biết lúc nào có thể cho mình tìm sư nương .

"Sư phụ nhưng từng thấy đến Lục Nha sư phụ?"

"Người hiện thân sau hấn liền đi, " Ngọc Đình nhắc lên việc này cũng là có chút thốn thốn, "Trước đó vì sư vì người an bài thí luyện, đều là hấn tại bày mưu tính kế, biên tạo hấn đồ đệ là cái gọi là Đạo Tạng chỉ thừa lời đồn đại, mặc dù cũng là cất đề hấn đồ đệ dính người khí vận tâm tư ."

Dương Tiễn gật gật đầu, đối với sư phụ bằng phẳng, hấn cũng là không có cách nào phản nản cái gì .

Ngọc Đình thở dài, ánh mắt có chút xa xăm, "Cũng chưa từng nghĩ đến, hấn hao hết tự thân khí vận bồi dưỡng đệ tử,

Vậy mà lại là năm đó sinh tử báo thù, đại chiến liên miên người . Chuyện thế gian này, coi là thật kỳ diệu ."

"Sư phụ, vị tiền bối kia là ai?"

"Người có nhớ sư phụ vì người nói qua yêu tộc có mấy thứ nhưng thu phục chúng yêu bảo vật?"

Dương Tiễn nhớ một chút, hấn tại Kim Hà động bên trong cùng sư phụ tu hành lúc, mỗi ngày có một hai canh giờ, đều là nghe những này kiến thức cổ sự, đọc cổ tịch, biết cũng coi như cuốn cuộn .

Rất nhanh, Dương Tiễn mở miệng nói: "Chiêu Yêu Phiến, Yêu Đình ấn, Bạch Trạch cầu ..." Mở trừng hai mắt, "Lão đạo kia là Bạch Trạch?"

"Không tệ, ngày xưa tao nhũ nhô nhũ, phong độ nhẹ nhàng một đời đại năng, không muốn lại rơi xuống tình trạng như thế, " Ngọc Đình nhẹ nhàng thở dài, "Năm đó vì sư đã từng xa xa nhìn hấn chủ trì đại trận cùng Vu tộc đại chiến, đó là phong thái cỡ nào, đáng tiếc, tuế nguyệt một nhọc ."

"Làm sao lại như vậy?" Dương Tiễn một trận vò đầu bứt tai, "Sư phụ lúc trước nói lên từ xưa đến nay Hồng Hoàng anh tuấn nam tử lúc, không phải nói yêu tộc mười thánh bên trong Bạch Trạch không tại yêu Hoàng Đế tuấn phía dưới sao?"

Ngọc Đình xụ mặt răn dạy: "Vì sư khổ tâm dạy người đạo lý người không có nhớ kỹ, những này chuyện phiếm lại nhớ kỹ như thế rõ ràng!"

"Ha ha ." Dương Tiễn rụt hạ cổ, sau đó lại hỏi, "Hấn sao biến thành bộ dáng như vậy?"

"Tướng tùy tâm sinh, tâm hấn cảnh không còn năm đó, bề ngoài cũng thế ." Ngọc Đình chấp tay sau lưng nhìn lấy phương xa, "Mau mau tu hành đi."

"Vâng, sư phụ."

Dương Tiễn dần dần ngay ngắn sắc mặt, thổ nạp tinh tâm, sau đó chậm rãi nhắm mắt.

Hai tay bảo nguyên quy nhất, đem máu trong cơ thể từng tia trích ra, trong quá trình này nhấn thụ lấy lớn lao thống khổ, Dương Tiễn lại là hừ đều đều không hừ một tiếng.

Hắn bị đưa vào chỗ kia huyền diệu địa giới gặp Hậu Thổ lúc, cặp kia tay nhỏ từng phát qua toàn thân hắn, giúp hắn vững chắc lần thứ sáu thay máu cảnh giới, cũng giúp hắn đem trên người mình thương ám thương hoàn toàn chữa trị, sẽ xuất hiện vết nứt đạo cơ hoàn mỹ bù đắp.

Hiện nay trực tiếp thay máu chính là, huyền công vận chuyển trôi chảy, thậm chí thống khổ trình độ so phía trước sáu lần đều muốn rất nhỏ một số.

Rất nhanh, Dương Tiễn trong hai tay huyết dịch dần dần ngưng tụ thành lớn chừng quả đấm huyết cầu, sau đó Dương Tiễn hơi rút lấy từng tia Hậu Thổ tinh huyết tiến vào huyết mạch...

Oanh!

Phảng phất Thiên Hà mở miệng cống, một cỗ tinh thuần đến cực điểm huyết khí phóng lên tận trời!

Mà Dương Tiễn vừa mới cảm giác được một phần viên mãn cảm giác, chạm đến thiên địa bầy gông cùm xiềng xích, cái kia gông cùm xiềng xích liền bị cỗ này huyết khí vọt thẳng mở, nổ nát vụn, trả lại tự thân!

Dương Tiễn bắt đầu điên cuồng thu nạp linh khí chung quanh, Ngọc Đình đối Dương Tiễn tọa hạ trận bàn một chỉ, cái kia sáu khối linh thạch trực tiếp nổ nát vụn, phóng xuất ra vô cùng linh khí nồng nặc.

Thời gian dần trôi qua, Dương Tiễn quanh người huyết khí hấp lại, liền nghe 'Rầm rầm' tiếng vang xuất hiện, Dương Tiễn khô quắt làn da cấp tốc khôi phục chặt chẽ.

Cái kia một tia Hậu Thổ tinh huyết, không những trợ Dương Tiễn lần thứ bảy thay máu, càng đem Dương Tiễn cốt tủy đều thăng hoa một lần!

Cái này lại không tính là muộn, Dương Tiễn vừa định ngừng công, thân thể lại lâm vào một loại huyền diệu cảnh giới, cả người hãm sâu trong đó không thể tự kiềm chế, để vào rong chơi tại đám mây.

Nguyên nhân cốt tủy thăng hoa, hắn lần thứ tám thay máu vậy mà tùy theo mà đến!

Dương Tiễn quyết tâm liều mạng, dứt khoát lần nữa rút lấy một tia Hậu Thổ tinh huyết, nhưng lần này thay máu tốc độ lại trở nên mười phần chậm chạp, Dương Tiễn đắm chìm trong đó thể ngộ tự thân biến hóa, mây may cảm giác không thấy thời gian trôi qua...

Lần thứ bảy thay máu, đại khái chỉ là dùng một phần ngàn Hậu Thổ tinh huyết.

Nhưng lần thứ tám thay máu, liền tiêu hao không sai biệt lắm ba mươi điểm một trong Hậu Thổ tinh huyết.

Mà lần thứ chín thay máu thời gian tiếp tục càng lâu, cũng càng chậm chạp, vậy mà tiêu hao một phần ba Hậu Thổ tinh huyết...

Làm lần thứ chín thay máu sau khi hoàn thành, Dương Tiễn còn muốn rút ra Hậu Thổ tinh huyết tiến vào cốt tủy, lại phát hiện mình vậy mà không cách nào hoàn toàn rút khỏi tự thân huyết dịch.

Mình dùng huyền công huyền pháp đem huyết dịch bức ra bên ngoài cơ thể, cái kia đã thất thải chi sắc cốt tủy vậy mà nhanh chóng tạo ra mới huyết dịch, phảng phất cuộn cuộn không dứt.

Dương Tiễn lập tức không còn dám lấy máu, đem huyết dịch đưa về thể nội, miễn cho thương tới bản nguyên, được không bù mất.

Chín lần thay máu, đã là cực hạn, lại lòng tham nhưng không được.

Cái kia cỗ huyền diệu cảm giác vẫn còn, Dương Tiễn không dám thất lễ, bắt đầu vận chuyển đệ tam trọng pháp quyết, cô đọng Huyền khí...

Dương Tiễn đắm chìm trong đang luyện công đối hoàn cảnh chung quanh cũng không phát giác, hắn lần thứ bảy thay máu lúc ngập trời huyết khí liền đã đánh thức Phó Đông Lưu cùng tiểu quận chúa.

Hai người bọn họ đi tới Dương Tiễn phụ cận, nhìn thấy Dương Tiễn cái kia máu me đầm đìa hình ảnh, cũng là trong lòng run sợ, cuối cùng biết Dương Tiễn vì sao mãnh liệt như vậy bí mật.

Không trải qua như vậy cực khổ tra tấn, lấy ở đâu huyền công hộ thể, quét ngang vô địch?

Ngọc Đình tiện tay đem Dương Tiễn quanh người thanh âm ngăn cách, nhìn lấy Phó Đông Lưu cùng tiểu quận chúa, ôn thanh nói: "Hai người các ngươi làm gì dự định? Phiến thiên địa này mệnh số đã hết, ta nhưng đưa các ngươi đi trong hồng hoang, khác bái danh sư."

"Tiền bối đã cho ta một môn thượng đẳng công pháp, trả lại cho ta nhiều như vậy bảo vật," Phó Đông Lưu cười khổ âm thanh, "Như lại xin nhờ tiền bối,

cũng có chút không biết tiến thoái . Nhưng, vẫn bối còn có một không tình chi thỉnh . "

"Cứ nói đừng ngại . "

Phó Đông Lư thờ dài, "Vài ngày trước, sư môn ta gặp, chạy thoát người chỉ có mấy người, ta cùng ta người sư diệt này muốn đến là bởi vì dính Dương huynh đệ một tia số phận, mới may mắn mạng sống . "

"Bây giờ, may mắn được tiền bối ban thưởng ta tiên pháp cùng trọng bảo, tự nhiên về núi chính đồn sơn môn, đi tìm hại ta sơn môn người báo thù huyết hận . "

"Nhưng ta người sư diệt này lại không cần cùng ta ăn như vậy đau khổ, năng tư chất nếu là có thể nhập tiền bối chi pháp mắt, xin mời tiền bối mang hộ năng đi Hồng Hoang năm bộ châu phúc vận chi địa, tìm một vị sư phụ, để cho năng tiêu dao tu tiên đi thôi . "

Tiểu quận chúa vội nói: "Giao sư bá! Ta không!"

Phó Đông Lư câu nói cứng rắn cắt ngang nàng lời nói, "Nếu ngươi nhận ta người sư bá này, liền im lặng!"

Cái kia tiểu quận chúa lập tức đỏ mặt, mím môi đứng tại cái kia, cái mũi co lại co lại .

Ngọc Đình khẽ thờ dài âm thanh, tay áo phất một cái, tiểu quận chúa đã mất tung ảnh .

Phó Đông Lư cúi đầu tới đất: "Đa tạ tiền bối!"

"Không sao, cần phải chờ ta đồ nhi tình lại đi?"

"Không được, ta không mặt mũi nào gặp hắn, ở đây bái biệt, hôm nay tiền bối chi ân đức, đời này tuyệt không dám quên mất . "

Phó Đông Lư sắc mặt có chút ảm đạm, nhìn thật sâu Dương Tiễn vài lần, lại thờ dài, quay người sai bước hướng phía Thiên Liệt cốc cốc bên ngoài đi đến .

Hắn vừa xông ra phong bế Thiên Liệt cốc hắc vụ, sau lưng lại dâng lên một cỗ ngập trời huyết khí, lại là Dương Tiễn vừa vận bắt đầu lần thứ tám thay máu .

"Ha ha ha!"

Hắn ngửa đầu cười to ba tiếng, tiếng thứ nhất cười mang thê lương, tiếng thứ hai cười tồn thoải mái, tiếng thứ ba cười đã là rộng mở trong sáng, hào khí ngất trời!

"Dương Tiễn! Ngày sau gặp lại lúc, ta Phó Đông Lư, tất có thể lại làm ngươi một tiếng nói bạn!"

Nói xong, hắn lái một thanh tử kiếm phóng lên tận trời, xé mở mây mù ...

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Đạp đường về

Hồng Mông một điểm chân linh tính, vạn pháp bắt diệt cướp thành không .

Dốc lòng lúc tu luyện, rất khó phát giác được thời gian biến hóa; rất nhiều tu sĩ bế tử quan càng là toàn thân đầu nhập đạo và pháp bên trong, hoàn toàn không phát hiện được thời gian trôi qua .

Sư phụ tại bên người, Dương Tiễn tâm thần hoàn toàn buông lỏng, lúc này cũng tiến nhập loại cảnh giới này, huyền công ảo diệu để hắn say mê trong đó, chỉ cảm thấy, đường thân thể như cái kia Hồng Mông Thương Vũ, ẩn tàng huyền bí là như vậy huyền diệu .

Kế đệ nhất trọng lúc đột phá cực hạn, đệ nhị trọng thay máu cũng đạt tới 'Chín' chi cực số, Dương Tiễn đại đạo chi cơ viên mãn vô khuyết, từ đó bước vào huyền công chi huyền, đẩy ra cái kia phiến chứng diệu chi môn!

Đoán cốt, thay máu, tụ huyết, ngưng ngưng, giấu châu, diễn phương pháp, về hồng, Huyền Hoàng .

Đây là Bát Cửu Huyền Công tám Đại cảnh giới, mà Dương Tiễn lúc này liền đẩy ra đệ tam trọng đại môn, bước vào một mảnh trong hỗn độn .

Giờ khắc này, Dương Tiễn cảm giác tự thân chìm nổi ở mảnh này hỗn độn chi hải, từng đạo từng đạo đại đạo đạo văn sáng tối chập chòn, ẩn chứa trong trời đất bên ngoài chí lý .

Dương Tiễn thân thể đột nhiên bắt đầu run rẩy, toàn thân các nơi huyết nhục tản mát ra thất thái quang, quanh thân, một mực đang rèn đúc lại vô dụng qua kinh mạch, bắt đầu một lần nữa mở .

Đầu tiên là một cỗ không cách nào nhìn thấy khí tức từ từ mạch bên trong du tẩu, thời gian dần trôi qua, cái này một tia khí tức khiến động Dương Tiễn toàn thân các nơi lực lượng .

Trên sườn núi, Ngọc Đình chân nhân khoan thai ngồi tại Dương Tiễn trước người, gặp Dương Tiễn trên người xuất hiện từng đạo từng đạo quang hoa, khóe miệng cũng lộ ra ý cười, cẩn thận quan sát Dương Tiễn trạng thái .

Thời gian dần trôi qua, thất thái quang hoa bắt đầu nội liễm .

Qua không biết bao lâu, những ánh sáng này rốt cục không còn phá thể mà ra, hoàn toàn xông vào Dương Tiễn quanh thân từng đầu kinh mạch bên trong .

Đột nhiên, Dương Tiễn mở hai mắt ra, trong mắt tinh quang lấp lóe, một cỗ hỗn độn khó tên khí tức, từ hân quanh người tuôn ra, tản vào chung quanh thiên địa .

Dương Tiễn mặc dù mở to mắt, nhưng trong hai mắt cũng không có bất kỳ thần sắc, hiển nhiên còn chưa từ trong tu luyện tỉnh lại .

Ngọc Đình chân nhân nụ cười trên mặt thu lại, bắt một đạo chưa tán đi khí tức, cẩn thận cảm ngộ .

"Huyền khí thất thái, nội uẩn hỗn độn ý cảnh, chỉ thiếu chút nữa liền có thể lột xác thành Huyền Hoàng chi khí ... Tuy là chuyện tốt, nhưng vì sao, xuất hiện sớm như vậy?"

Ngọc Đình chân nhân đối Bát Cửu Huyền Công mười phần hiểu rõ, biết không cạn .

Dương Tiễn đột nhiên há mồm hấp khí, Ngọc Đình thấy thế lập tức xuất thủ, đem Dương Tiễn trong nháy mắt lấy ra hơn phân nửa, lại đem những linh thạch này trong nháy mắt bóp nát, một cỗ linh khí mãnh liệt mà ra!

Có thể làm cho Ngọc Đình đưa cho đồ đệ linh thạch như thế nào hàng thông thường? Mỗi một khối ẩn chứa thiên địa linh khí đều vô cùng tinh thuần, cũng mười phần cuốn cuộn .

Nhưng lúc này Dương Tiễn há mồm một nuốt, những linh khí này lại bị hân một thanh nuốt non nửa .

Dương Tiễn im miệng luyện hóa, Ngọc Đình thì không chế những linh khí này uẩn tại Dương Tiễn quanh người . Một lúc lâu sau, Dương Tiễn lần nữa há mồm, lại nuốt non nửa linh khí .

"Không phải là muốn phun ra nuốt vào chín lần?"

Ngọc Đình sợ chậm trễ đồ đệ mình luyện công, tay trái nâng lên, tiện tay vạch một cái phá vỡ thiên khung, từng sợi hỗn độn chi khí bị hân hút vào tay trái .

Sau đó, Ngọc Đình tay phải đối Dương Tiễn một điểm, một cỗ càng là tinh thuần thiên địa linh khí, tuôn hướng Dương Tiễn .

Tay này luyện hóa hỗn độn chi khí, về âm dương, đoạt tạo hóa bản lĩnh, tất nhiên là siêu việt Đại La Kim Tiên cảnh giới mới có thể có thủ đoạn; càng khó hơn chính là, Ngọc Đình chân nhân có thể như thế nhẹ nhõm tùy ý .

Có cái này liên tục không ngừng linh khí cung ứng, Dương Tiễn lần này tu hành có thể tự đạt tới hoàn mỹ; hân liên tục hút chín lần linh khí, cả người lần nữa bị thất thái quang bao khóa .

"Tán, " Ngọc Đình tiện tay khê vỡ, thiên khung khép kín, hỗn độn chi khí biến mất không thấy gì nữa, thiên địa linh khí hướng phía phiến thiên địa này tán đi, cũng tạo hóa rất nhiều sinh linh .

Qua ba ngày, Dương Tiễn quanh người đã không còn thất thái quang mang phun trào, nhưng hân khí tức lại như cũ tại kéo lên, hô hấp dần dần chậm dần .

Lại năm ngày, Dương Tiễn hô hấp hoàn toàn không có, thể nội xuất hiện từng đầu thất thái quang mang lưu chuyển kinh mạch, kinh mạch bên trong có một sợi yếu ớt thất thái khí tức lưu chuyển .

Này khí tức mặc dù nhan sắc xinh đẹp, nhưng cẩn thận cảm giác, nhưng căn bản không có bất kỳ cái gì 'Thuộc tính' cùng 'Đặc tính' ,

Ngược lại có chút cùng loại những cái kia tối tăm mờ mịt hỗn độn chi khí, nhưng cả hai cũng không hoàn toàn giống nhau .

Đây là Huyền khí, tuyệt không phải phổ thông các loại linh khí tập hợp, mà là Dương Tiễn sở tu huyền công Tạo Hóa Chi Khí, càng là Dương Tiễn sau này tung hoành thiên địa dựa vào .

Liên tục ngày, Dương Tiễn quanh thân kinh mạch cùng huyết, thịt, cốt hoàn mỹ dung hợp, ẩn mà không thấy .

Dương Tiễn chậm rãi mở mắt ra, thật dài thở phào nhẹ nhõm, khôi phục hô hấp, ánh mắt đều là vẫn chưa thỏa mãn .

Ngọc Đình chân nhân nhẹ giọng hỏi: "Huyền khí là được rồi?"

"Xong rồi! Sư phụ!" Dương Tiễn khắp khuôn mặt là khó nén hưng phấn .

Ngọc Đình đưa tay một điểm, một cây đoản kiếm đến Dương Tiễn trước mặt .

Dương Tiễn không kịp chờ đợi bắt lấy chuôi kiếm, thôi động Huyền khí, đoản kiếm tách ra từng đạo từng đạo quang mang, thân kiếm nhẹ nhàng chấn động, liền mang theo Dương Tiễn phá không mà lên, hóa thành một đạo lưu quang xông lên trời!

Truy tinh càn nguyệt!

Bất ngờ không đề phòng, Dương Tiễn ngoại trừ nắm thật chặt đoản kiếm, tại đám mây tán loạn, lưu lại từng vòng từng vòng vệt đuôi .

"A nha —— sư phụ —— cái này làm sao dừng lại a —— "

"Ha ha ha, mình cực kỳ linh hội đi!"

Khó được nhìn đồ đệ ra một lần làm trò cười cho thiên hạ, Ngọc Đình cũng là cười mở nghi ngờ , mặc cho Dương Tiễn phi thiên loạn vũ, trong ánh mắt lại toát ra mấy phần suy tư .

Tựa hồ đồ nhi tu Bát Cửu Huyền Công ... Mới là thật Bát Cửu Huyền Công?

"Thì ra là thế, huyền công bắt đầu, nhất định phải ôm lấy quyết tử chi tâm, đột phá thiên địa gông cùm xiềng xích, đạt chân chính viên mãn ."

Ngọc Đình cười khổ không thôi, đứng dậy, chấp tay, nhìn Dương Tiễn tại thiên không bên trong phi càng phát ra ổn định . Ngọc Đình cười khổ dần dần tan ra, trong mắt chỉ để lại chờ mong cùng chờ mong .

Nửa ngày sau, Dương Tiễn đã có thể đem đoản kiếm thu hồi, lái một đóa mây trắng trên không trung chậm rãi phi hành .

Mặc dù vui vô cùng, nhưng Dương Tiễn còn không có đặc ý quên hình, rất nhanh liền thu liễm pháp thuật, về tới Ngọc Đình trước mặt, hai tay hoàn trả đoản kiếm .

"Kiếm này ngươi lấy về đưa cho Tiểu Thiên, " Ngọc Đình ôn thanh nói, "Các ngươi huynh muội còn chưa từng tách ra qua lâu như thế, nàng đối ngươi tất có oán hận ."

Sư phụ nghĩ vậy mà như thế tuấn nói.

Dương Tiễn cũng không nói cảm ơn, cái kia không khỏi quá mức khách khí, đem đoản kiếm trực tiếp nhận được mình trong nháy mắt, cũng không biết đây là hạng gì bảo vật .

Ngọc Đình hỏi hần: "Ngươi tại chỗ này trong trời đất, nhưng còn có chưa từng giải quyết xong nhân quả?"

"Ừm..." Dương Tiễn nghĩ nghĩ, lại cúi đầu nhìn xuống trên người mình cái này thân vải rách, "Mua thân quần áo?"

"Không cần, " Ngọc Đình cười nói, "Ngươi liền mặc cái này áo thùng quần rách liền có thể, sau khi trở về ta trước đưa nữ oa kia đi ngươi Thái Ất sư bá cái kia, cho nàng đi tìm sư phụ . Ngươi sư bá cái kia bảo vật đông đảo, ngươi cũng nên có kiện hộ thể bảo y ."

Dương Tiễn sửng sò, sau đó cười đắc ý .

Cái này sư đồ hai người, lại là quyết định chủ ý, muốn đi Thái Ất chân nhân cái kia đánh cái gió thu .

Dương Tiễn nhìn lấy bốn phía, hỏi: "Bọn hần đâu?"

"Đi một cái, lưu lại một cái, trên đường còn có chút thời gian, ngươi cũng đi vào cùng nàng tự ôn chuyện đi, " Ngọc Đình phất một cái ống tay áo, Dương Tiễn cũng bị thu nhập trong đình càn khôn .

Ngọc Đình lại nhìn một chút phiến thiên địa này, một trận gió thổi tới, thân ảnh chậm rãi tiêu tán ...

Trong đình càn khôn .

Dương Tiễn đã rơi vào một chỗ trong rừng hồ nước phụ cận, đi hai bước, liền thấy ở bên hồ dưới cây, dựa vào thân cây ngáy người mỹ lệ nữ tử .

Nàng khuôn mặt tiêu tụy, ánh mắt mê ly, cặp kia nguyên bản linh động đôi mắt, bây giờ phản chiếu lấy, chỉ là ba quang cướp ảnh, không có chút nào hào quang .

Vốn là thể tục vương hầu nữ, lại gặp đường tai tu giả họa .

May mắn vào tới tiền môn dựa, thể nào biết bạc mệnh nhận không được.

Dương Tiễn nhìn lấy thiếu nữ này, trong lòng cũng có chút không đành lòng, cho nên mang theo một chút cười, ho khan hai tiếng, hướng đi tiến đến .

Nàng ngẩng đầu, thấy là một cái áo rách quần manh, bản thiêu nam tử đi tới, đầu tiên là giật mình; lại phát hiện chính là Dương Tiễn, trên mặt không hiểu treo lên hai đạo đỏ ửng, cắn hạ cận môi .

"Cái kia ..."

Dương Tiễn gãi gãi đầu, tùy tiện ngồi ở trước mặt nàng .

Còn tốt hần thay máu lúc sinh ra dơ bẩn đã bị linh khí tách ra, không phải lúc này nào chỉ là áo thùng quần rách, khẳng định là đón gió thổi ba dặm .

"Ngươi sao chật vật như thế?" Nàng nhẹ nói lấy, quay đầu đi chỗ khác, "Đi trong hồ thanh tẩy đi, ta vì ngươi trông coi ."

"Ta cái này, lại là không thể hiện tại tẩy, còn có đại dụng, " Dương Tiễn cao thâm mặt trầm đáp câu, sau đó hỏi: "Ta nên như thế nào xưng hô ngươi?"

Thậm chí ngay cả tên người lời không có nhớ kỹ .

Ánh mắt của nàng tràn đầy u oán, thờ dài, lã chã chực khóc nói: "Ta liền như vậy không vào ngươi mắt sao? Ta là biết đến, ngươi ta vốn là trên trời dưới đất hai loại nhân vật, ta tự nhiên không với cao nổi cùng ngươi kết giao ... Nhưng ngươi như vậy, cũng không tránh khỏi quá hại người chút ."

Dương Tiễn hai tay một đám, cười khổ nói: "Không phải, ngươi cẩn thận hồi ức một chút, trước ngươi có nói cho ta biết danh tự sao?"

Nàng nháy mắt mấy cái, cúi đầu hồi tưởng, nghĩ đến mình giống như thật không có nói Dương Tiễn tên của mình ...

Nôn hạ đầu lưỡi, khuôn mặt nóng lên .

"Ta ... Ta trước đó quên ..."

"Không có việc gì, hiện tại nói cho ta biết liền tốt, " Dương Tiễn lại ho âm thanh, "Ta tên Dương Tiễn ."

"Ta, ta tên Khinh Linh, họ Ôn ..." Khuôn mặt của nàng đã đỏ thắm, tiếng nhỏ như muỗi kêu bổ sung một câu, "Nhẹ nhàng linh hoạt nhẹ, linh khí linh ."

Ôn Khinh Linh?

Dương Tiễn không khỏi nhìn kỹ dáng dấp của nàng, miệng bên trong không tự giác toát ra một câu: "Dịu dàng sơ mi, nhẹ mà uẩn linh ."

"Ngươi ..." Ôn Khinh Linh ngẩng đầu nhìn hần một chút, ánh mắt phức tạp giao thoa, không biết sao, cặp kia mắt to mông lung tàng một hơi nước .

Dương Tiễn có chút không nghĩ ra .

Nàng thế nào? Vì sao ủy khuất như vậy? Hần là nhìn thấy mình lại nghĩ tới năm đó bị kịch?

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: Nay Tâm Quân khó biết

Dương Tiễn tại vu vãn chi địa bế quan lúc, Ôn Khinh Linh một mực đang Bình Thiên Kiếm Môn tu đạo, lúc này tính toán ra, nàng đã qua hai mươi tuổi .

Ngày xưa, yêu đạo một thanh yêu hòa thiêu biến thành, Ôn Khinh Linh nhân sinh cũng từ chúng tinh cùng nguyệt, trực tiếp rơi xuống Địa Ngục ...

Cái kia vốn là là nàng thống khổ nhất, nhất không nơi nương tựa thời gian, Dương Tiễn trống rỗng xuất hiện, cứu được nàng tính mệnh, cũng tự nhiên mà vậy in dấu vào nàng nội tâm .

Chẳng qua là lúc đó quá mức đau khổ, nàng không thể nói với Dương Tiễn câu lời cảm tạ . Chờ lấy lại tinh thần, nàng đã tiến vào Bình Thiên Kiếm Môn, bái một tên nữ tu sĩ vì sư .

Về sau, Ôn Khinh Linh tại Phó Đông Lưu chỗ chứng thực, Dương Tiễn dùng tảng đá nện dẹp, chính là hại cả nhà của nàng cừu nhân .

Ôn Khinh Linh lấy nước mắt rửa mặt sau khi, càng là đối với Dương Tiễn nhiều hơn mấy phần cảm kích, trong lòng thủy chung quai niệm lấy, muốn nói với Dương Tiễn một câu cảm tạ .

Cảm kích liền như là hâm mộ, nghiêng Mộ Dung dễ biến thành ái mộ, cảm kích cũng dễ dàng biến thành tình cảm .

Cái kia mấy năm, nàng tại Phó Đông Lưu chiếu cố dưới, đạt được sư môn coi trọng, cũng thời gian dần trôi qua đi ra về lo lắng .

Mười sáu mười bảy tám tuổi, chính là Hồng Loan tinh động lúc.

Ôn Khinh Linh tuy bị Bình Thiên Kiếm Môn nội nam đệ tử đủ kiểu lấy lòng, lại có Phó Đông Lưu chỗ dựa, tất cả đều không tuân theo, chỉ là tình tâm tu đạo .

Nàng cự tuyệt đến đây khuyên mình chọn một đạo lữ sư phụ, nói là: 'Tâm mộ đại đạo, không nghĩ bên cạnh sự tình .'

Kỳ thật, ở đâu là không nghĩ bên cạnh sự tình, rõ ràng là trong lòng tối hứa, sớm đã không bỏ xuống được thiếu niên kia thân ảnh .

Ôn Khinh Linh căn cốt tuyệt hảo, tu hành tiến triển cực nhanh, tại Bình Thiên Kiếm Môn được xưng 'Thanh Liên thứ hai', có phần bị môn phái coi trọng, lại có Phó Đông Lưu chiếu ứng, tự nhiên không ai có thể bức bách nàng kết làm đạo lữ .

Nhoáng một cái ba năm, Ôn Khinh Linh như là một đoá U Lan lặng yên thịnh phóng .

Lúc trước gặp đại nạn, tự thân không chỗ nương tựa, ma diệt nàng cái kia kiêu căng tính tình, trở nên dịu dàng, cũng biến thành có chút đa sầu đa cảm .

Ba năm thanh tu, lại cho nàng mấy phần tu sĩ xuất trần khí chất, nhu cốt sơ thành, ta thấy mà yêu .

Bình Thiên Kiếm Môn đệ tử đều biết nàng cửa nát nhà tan, cho là nàng vì vậy mà sầu oán .

Nhưng ai lại biết, cái kia sầu, cái kia oán, lại là tâm niệm một thiếu niên lại thật lâu không được gặp nhau?

Như vậy tưởng niệm không ngừng lên men, không ngừng ập ủ, đã thành tâm ma của nàng . Lại nghe không đến mấy may liên quan tới thiếu niên tin tức, trong lúc nhất thời chỉ muốn xuống núi tìm kiếm, lại nhìn hấn một cái .

Trong nội tâm nàng biết được Dương Tiễn bắt phạm, cũng không dám có ý nghĩ xấu, chỉ là muốn nói ra cái kia âm thanh đến chậm cảm tạ .

Không ngờ, gặp lại lúc, chính là Bình Thiên Kiếm Môn hủy diệt lúc .

Thiếu niên kia từng bước một đi tới, lại Nhất quyền một chương oanh sát trong môn truyền kỳ, tiên từ Thanh Liên .

Lúc đó, Ôn Khinh Linh cùng trong môn không có nhiều thực lực đệ tử cùng một chỗ, tại chỗ cao ẩn núp, đứng xa xa nhìn .

Khi nàng nhìn thấy Dương Tiễn bóng lưng rời đi, sớm đã là rơi lệ đầy mặt, lại không húng nổi nửa phần hận ý .

Về sau, cái kia Tiêu công tử ra lệnh một tiếng, tu sĩ vây công Bình Thiên Kiếm Môn, Phó Đông Lưu trọng thương về sau, che chở một đám đệ tử chạy thoát . Một đường chạy trốn, sóng sát đệ tử bất quá sáu, bảy người, Ôn Khinh Linh cũng may mắn chạy trốn tính mệnh .

Bọn hấn ẩn nấp thân hình, tìm một chỗ thành trấn giấu đi, hoảng sợ qua một thời gian, Tiêu công tử đột nhiên biến mất, bọn hấn lại nghe thấy Thiên Liệt cốc Đạo Tạng tin tức .

Phó Đông Lưu muốn thừa dịp giết lung tung mấy tên ngày đó vây công Bình Thiên Kiếm Môn tán tu báo thù, Ôn Khinh Linh tại còn lại trong các đệ tử tu vi cao nhất, cũng cực lực yêu cầu đi theo cùng nhau đi tới .

Sau đó, hai người xen lẫn trong tán tu sát biên giới, thấy được Dương Tiễn bị ngàn dặm truy sát .

Phó Đông Lưu vốn định lập tức xuất thủ cứu giúp, dù là liều chết cũng là không oán .

Nhưng Ôn Khinh Linh nhìn ra Dương Tiễn vừa đánh vừa lui phương hướng, nàng thuyết phục Phó Đông Lưu, tìm đúng thời cơ, nhất cử đoạt lấy bí cảnh môn hộ, thả Dương Tiễn thông hành, lại vì Dương Tiễn ngăn địch một lát .

Sau đó phát sinh sự tình, viễn siêu Ôn Kinh Linh tưởng tượng ...

Làm Ngọc Đình cứu bọn hán về sau, nàng mới biết Dương Tiễn đến cùng là người phương nào .

Xiển giáo môn đồ, phiến thiên địa này bên ngoài, chân chính đại năng đệ tử .

Nàng xuất thân vương hầu nhà,

Mặc dù tu đạo mấy năm, tư chất thượng giai, nhưng một số quan niệm thâm căn cố đế .

Trong lòng luôn luôn không khỏi cùng Dương Tiễn so sánh, luôn cảm giác mình không xứng với hắn, thậm chí ngày đêm khác biệt, hoàn toàn không để lại như thế tưởng niệm ...

Nàng bị Ngọc Đình thu nhập trong đình càn khôn về sau, si ngốc ngây ngốc nghĩ chính là chuyện này .

Mà Dương Tiễn đột nhiên tới, rất tự nhiên cùng nàng nói chuyện với nhau, còn nói ra câu kia hơi có khinh bạc ý câu nói ...

Dịu dàng sơ mị, nhẹ mà uẩn linh .

Ôn Kinh Linh trong lòng đầu tiên là ngượng ngùng, lại nổi lên cái kia trọng lo lắng, ngượng ngùng hóa thành chua xót .

Ôn Kinh Linh trăm mối cảm xúc ngổn ngang, càng là có chút tủi khuất, hai mắt không tự giác bật kín hơi nước, khẽ cắn môi cúi đầu không nói .

"Người thế nào?" Dương Tiễn có chút trở tay không kịp .

Hắn không phải không cùng cùng tuổi nữ tử chung đụng, nhưng thực sự không biết mình là câu nói kia nói không đúng, chọc giận nàng vậy mà như thế để bụng .

Ôn Kinh Linh nhẹ nhàng lắc đầu, đưa tay lau đi nước mắt, cũng không nói thêm cái gì .

Nàng cố ý dịch ra chủ đề, thanh âm có chút khàn khàn hỏi: "Su phụ người đến cùng là vị nào đại năng nha, ta cũng nghe sư phụ ta nói qua giữa thiên địa mấy vị đại năng, nhưng lại chưa bao giờ nghe qua Ngọc Đình chân nhân cái chức vị này ."

"Cái này nói đến liền lớn, trên đường còn có mấy ngày, ta từng cái nói cho người nghe đi."

Dương Tiễn gặp nàng khôi phục như thường, cũng là nhẹ nhàng thờ ra .

Hắn mặc dù thông minh, nhưng cũng không biết lúc trước cái kia một cái chớp mắt, từng có một khóa phương tâm nguyên nhân hắn mừng rỡ, cũng nguyên nhân hắn âm đạm .

Nhân rồi cũng nhàm chán, Dương Tiễn một bên cùng cố tự thân cảnh giới, một bên giảng thuật Hồng Hoang đại thế giới đủ loại kỳ văn .

Ôn Kinh Linh nguyên bản vị trí vùng thế giới kia, mặc dù không tính nhỏ hẹp, nhưng bởi vì linh khí khô kiệt, đạo thống không được đầy đủ, thời gian dần trôi qua có chút phong bế, trăm ngàn năm không từng có tu sĩ thành tiên .

Tiên, ở mảnh này trong trời đất, đã nhanh được không có thể nghe truyền thuyết .

"Nhưng người biết không? Tại chính thức trong trời đất, Hồng Hoang năm bộ châu chi địa, chỉ có sau khi thành tiên, có cầu được Trường Sinh Đạo quả đạo cơ, mới có tư cách tự xưng tu sĩ ."

Dương Tiễn dăm ba câu liền trấn trụ Ôn Kinh Linh .

Sau đó Dương Tiễn liền bắt đầu lại từ đầu nói, đem Ngọc Đình chân nhân đã nói với Dương Tiễn cổ kim kiến thức, hóa thành cố sự, tình cảm dạt dào giảng thuật ra .

Khai thiên tích địa, rồng Phượng Sơ kiếp, đạo môn chi tổ, vạn linh tu hành, Vu Yêu đại chiến, nhân tộc hưng khởi ...

Hồng Hoang vạn vạn năm, thiên địa vô tận năm .

Nguyên bản Ôn Kinh Linh viên kia âm đạm phương tâm, cũng theo Dương Tiễn lời nói, nhanh nhẹn chấp trùng, thời gian dần trôi qua khôi phục như lúc ban đầu .

Làm Dương Tiễn nói đến 'Đạo lữ' lúc, cũng là một trận thôn thức .

"Thầy ta từng nói, đạo lữ danh xưng, bắt nguồn từ viễn cổ . Tiên Thiên Chi Linh kết bạn tu hành, lẫn nhau xác minh, mở riêng phần mình chi đạo, chính là 'Cầu đạo chi bạn', nhân tộc hưng khởi sau dần dần thay đổi hàm nghĩa, ám chỉ nam nữ tu sĩ kết hợp sự tình, cũng là thế phong nhật hạ a ."

Dương Tiễn nằm trên đồng cỏ thỏ thức không thôi .

Hắn cũng rất lâu không có như thế buông lỏng qua, có cái mỹ lệ làm rung động lòng người nữ tử ở bên, tâm tình của hắn bao nhiêu cũng có thể chịu ảnh hưởng, trở nên vui vẻ rất nhiều .

"Đạo lữ ..." Ôn Kinh Linh có chút thần du vật ngoại, mấy lần muốn nói lại thôi, mới giả bộ như lơ đãng hỏi một câu: "Người có đến đạo lữ sao?"

"Không, bất quá ta có cái tiểu muội, " Dương Tiễn cười nói, "Tâm ta cầu đại đạo, Trường Sinh lại tiêu dao! Người đời ta nếu là Trường Sinh đều không được, nói chuyện gì đạo lữ? Đó bất quá là phù dung sớm nở tối tàn, vội vàng mà tuyệt ."

Ôn Kinh Linh nhẹ nhàng gật đầu, sau đó khẽ thở dài: "Trường Sinh, nói đến nhẹ nhàng linh hoạt, thật là là bức nào gian nan ."

"Có chí người, sự tình lại thành, " Dương Tiễn rất nghiêm túc cổ vũ nàng nói, "Nếu không có vấn Trường Sinh chi tâm, tu đạo lại là vì như vậy? Chỉ vì rất thích tàn nhẫn tranh đấu sao?"

"Được rồi, những đạo lý này ta đều biết, " Ôn Kinh Linh ngón tay quán quanh lấy một sợi tóc dài, ánh mắt nhu hòa rơi vào Dương Tiễn trên mặt, "Người Trường Sinh về sau muốn tìm đạo lữ, cũng là Trường Sinh sao?"

Dương Tiễn đột nhiên mà cười, "Cái này cũng không cường cầu, xem duyên phận đi, những sự tình này không phải ta hiện tại cần là nghĩ, sự phụ đối ta trút xuống nhiều như vậy tâm huyết, phía trước còn có lượng kiếp chờ ta ."

Trong lòng lại bổ sung một câu ...

Huống chi còn có Hậu Thổ nương nương ước định, mình nhất định phải liều mạng tu hành, tại trên đường trở về quyền đường nghỉ ngơi, sau khi trở về nhất định phải lâu dài bế quan lĩnh hội huyền công .

Ôn Kinh Linh cắn môi, nhỏ giọng nói: "Người Trường Sinh về sau, ta như còn ở đó ..."

"Ừm?"

"Nên, làm như thế nào tìm người?" Ôn Kinh Linh có chút tâm hoảng ý loạn, không dám nhìn Dương Tiễn ánh mắt .

"Tìm ta?" Dương Tiễn cười hai tiếng, "Nếu ta nhập Trường Sinh, Hồng Hoang đoán chừng đều đã lưu truyền tên của ta, người muốn tìm ta sẽ không quá phiền phức ."

Nếu ta nhập Trường Sinh, Hồng Hoang truyền ta tên!

Mặc dù Dương Tiễn nói đúng lắm, hắn đến lúc đó tám thành đã là Nhị Lang Chân Quân, tại rớt Giang khẩu bên kia trú quân, nghe điều không nghe tuyên ...

Nhưng lời này vào Ôn Kinh Linh trong lòng, lại làm cho nàng nhịp tim có chút gia tốc, cảm thấy Dương Tiễn trong lúc lơ đãng lộ ra hào tình vạn tượng .

Mất đẹp lưu chuyển, nàng xem thấy trong hồ nước Dương Tiễn cái bóng, si ngốc sững sờ .

Chợt nghe một tiếng kêu gọi: "Đã đến người sư bá động phủ trước, trước ra đi, không cần mất cấp bậc lễ nghĩa ."

"Ai! Lần này thật nhanh a sư phụ ."

Dương Tiễn từ ven hồ nhảy dựng lên, trước mặt mở cửa hộ, hắn quay đầu đối Ôn Kinh Linh nhếch miệng cười âm thanh, dậm chân mà đi .

Hắn sau khi đi, Ôn Kinh Linh cũng có chút thất hồn lạc phách đứng lên, ngay tại Dương Tiễn vừa rồi nằm bên cạnh sân cỏ, lẳng lặng đứng lặng .

Sơn thủy giai nhân, vua có biết tâm?

"Vua mộ Trường Sinh tiêu dao đường, nguyện lấy thân theo không cho biết ."

Khóe miệng nàng mang theo mỉm cười, cứ như vậy đứng ở trong rừng ven hồ, luồng gió mát thổi qua, tóc xanh phân loạn, trong mắt nàng nhưng cũng có mấy phần chờ đợi .

Chương 56: Thái Ất Sư nương

Đây là Dương Tiễn lần thứ nhất đi theo sư phụ thông cửa .

Ngọc Đình bạn thân không nhiều, Thái Ất chân nhân tuyệt đối tính một cái .

Ngày xưa tại Côn Luân cổ đạo bên trên, Văn Thủ đạo nhân cùng Ngọc Đình đều có thu đồ đệ ý, vẫn là vị này Thái Ất chân nhân ở bên không ngừng chăm ngời thổi gió, roi xuống Văn Thủ da mặt .

Theo Dương Tiễn, giống sư phụ Ngọc Đình như vậy ỏn trọng trầm ỏn đại năng khó tìm, mà giống Thái Ất sư bá như vậy tiêu sái ngả ngón, không bám vào một khuôn mẫu nhưng lại yêu ghét rõ ràng, như thế có tính cách đại năng, trong hồng hoang cũng là khó tìm .

Nhìn từ xa Càn Nguyên Sơn, ẩn tại mây mù mờ mịt ở giữa, hình như có kỳ phong một tòa, bên trên có lầu các đạo quan .

Ngọc Đình giá vân mang Dương Tiễn bay tới, tới gần thì gặp trong mây trắng ở đâu ra đạo quan? Chỉ có một tòa kỳ phong cắm vào chân trời thôi .

Càn Nguyên tên, chính là 'Nhất' 'Thủy' chỉ ý .

Càn Nguyên Sơn các nơi linh khí nồng lung, trong núi tảo thú phi cầm, hoa cỏ trùng cá đều có linh tính, nhưng có thể tu hành lại cũng không nhiều, tựa hồ bị nơi đây thiên địa trận thế áp chế .

"Sư phụ, sư bá động phủ ở đâu?" Dương Tiễn có chút buồn bực nhìn lấy cái này 'Hoàn hảo' Càn Nguyên Sơn .

Ngọc Đình cười khê âm thanh, đối trong núi một vách núi nhẹ nhàng điểm hạ: "Chẳng phải đang cái kia ."

Dương Tiễn lần nữa nhìn lại, quả nhiên thấy được sư phụ chỗ điểm chỉ địa, có một cái điểm đen nho nhỏ .

Lại tập trung nhìn vào, điểm đen vậy mà không ngừng 'Phồng lớn', chỉ một thoáng biến thành một tòa khảm vào ngọn núi bên trong lầu các .

Tiên khí quanh quẩn, tiên cầm gấp khúc, lại có đàn âm thanh chậm chậm mà đến .

"Sư bá coi là thật thật bản lãnh, " Dương Tiễn tán thưởng một tiếng, nếu không có sư phụ cho hấn chỉ rõ, hấn sợ là đào ba thước đất tìm khắp không đến chỗ này động phủ vị trí .

Cái kia trong núi truyền đến mang theo ý cười tiếng chào hỏi: "Đây không phải ta cái kia Ngọc Đình sư đệ sao? Không tại Ngọc Tuyền Sơn dạy đồ đệ, bỏ được đi ra rồi?"

Ngọc Đình mỉm cười không nói, Dương Tiễn cất cao giọng nói: "Sư bá, sư phụ mang ta bên ngoài lịch luyện vừa trở về!"

"Ngươi tiểu tử này, sao đến biến thành bộ dáng như vậy?"

Dương Tiễn thấy hoa mắt, một thân áo đỏ Thái Ất chân nhân nhanh nhẹn đến .

Nhìn vị này tiêu dao tiên nhân, thủy chung là hai mươi ba hai mươi bốn tuổi bề ngoài, khuôn mặt như ngọc, tóc dài nhẹ buộc, một thân áo đỏ hết lần này tới lần khác thất bạch ngọc mang, Thừa Phong mà lên, giật mình như cái kia nhất oai hùng tiên tử, lại tìm không thấy nửa điểm âm nhu khí tức .

Đây chính là Thái Ất, không sai biệt lắm xem như Dương Tiễn thấy qua anh tuấn nhất đại năng .

Dương Tiễn không dám nhìn nhiều vị sư bá này, cúi đầu thờ dài, thần sắc thê thê thăm thẳm, bờ môi khê động liền muốn nghẹn ngào ...

"Ta cái này làm sư phụ cũng có chút thẹn với, " Ngọc Đình cười nói, "Những năm này ta ít có đi lại, chỉ có mấy món bảo vật hấn khó mà khống chế, nhưng cũng cho không được hấn thứ gì phòng thân, bên ngoài lịch luyện xác thực đáng một chút ."

"Ai!" Thái Ất chân nhân mang theo chút 'Trách cứ' mắt nhìn Ngọc Đình, "Ta nói sư đệ a, ngươi đồ đệ theo ngươi, thật đúng là thụ ỷ khuất!"

Dương Tiễn vừa muốn mở miệng sư phụ phân biệt, Thái Ất chân nhân khoát tay, Dương Tiễn không hiểu thấu đến Thái Ất chân nhân trong tay, bị Thái Ất chân nhân lôi kéo cánh tay hướng động phủ phi .

"Đi, sư bá nơi này có diệu pháp bảo khổ, liền vì ngươi phối hợp mười món tám món tiên bảo!"

Dương Tiễn có chút dờ khóc dờ cười, Ngọc Đình cũng có chút ngượng ngừng cười .

Thái Ất đi hai bước, đột nhiên tỉnh giấc đi qua, quay đầu trừng mắt nhìn Ngọc Đình, mắng: "Kém chút lên ngươi người đảng hoàng này hợp lý! Ngươi nếu là muốn cho đồ đệ tìm bảo bối, trực tiếp mở miệng không được sao! Còn để cho ta sư chất bán như vậy khô!"

Ngọc Đình chân nhân chấp tay sau lưng bay tới, tiếp tục cười không nói .

Dương Tiễn vội nói: "Sư bá, ta trước đó xác thực mười phần chắc chắn, sư phụ vừa mang ta trở về, còn không có về Ngọc Tuyền Sơn liền đến ngài cái này. ..."

"Được rồi, ai bảo ngươi sư phụ cũng chỉ muốn ngươi cái này một cái đồ đệ, hấn không cho ngươi bảo bối, sư bá làm sao cũng không thể hẹp hòi!"

Thái Ất vội kéo Dương Tiễn tiếp tục hướng phía trước phi, hai bước đã đến lầu các trước cửa đất trống .

Thái Ất chân nhân nhìn lấy Dương Tiễn toàn thân trên dưới cái này rách rưới quần áo, mặt mũi tràn đầy nghiêm túc bắt đầu thuyết giáo:

"Sư phụ ngươi không hiểu những này,

Ngươi lại là muốn hiểu . Tại Hồng Hoàng hành tẩu, bất luận pháp lực cao thấp, thần thông sâu cạn, đều nói cứu cái da mặt!"

"Ngươi nhìn ngươi cái này thân rách rưới ... Đây là cái gì? Ôi, này làm sao vẫn là phạm nhân mặc vải thô vải áo, ngươi sờ sờ sư bá trường sam này tài năng, tron hay không? Đây là tiên tư tẩm tính chất, sư bá đợi lát nữa cũng cho ngươi luyện chế một kiện!"

"Còn có ngươi tóc này, chắc chắn chắc, ta nam nhi nhà luôn luôn bị những cái kia nữ tiên chế giễu, ngươi cái này lôi thôi về sau làm sao tìm được đạo lữ? Cái này đều nhanh dài con rắn đi!"

"Hành tẩu Hồng Hoàng, cái này bề ngoài cũng là tuyệt đối không thể thiếu! Sư phụ ngươi không thường ra ngoài hành tẩu, cũng không hiểu những này, ngươi cũng đừng oán trách hấn!"

Dương Tiễn cấp tốc thua trận, bị Thái Ất chân nhân nói xấu hổ vô cùng, các loại cười khổ .

Vị này Thái Ất sư bá, làm sao cùng Thái Ất 'Sư nương' ...

Thái Ất chân nhân quát lên: "Linh Châu Tử! Còn không ra gặp qua ngươi Ngọc Đình sư thúc! Kim Hà cũng cùng nhau đi ra!"

Trong lầu các xa gần truyền đến hai tiếng đáp ứng, chỉ thấy một vàng, một thanh hai đạo hồng quang tại trong lầu các bay ra, rơi xuống Thái Ất trước mặt .

Kim Quang hóa thành một đồng tử, đứng tại thanh quang hóa thành thiếu niên sau lưng, đồng tử phần lớn chỉ là ký danh đệ tử, ngày bình thường phục thị chân nhân, tự nhiên không so được truyền sư y bát đệ tử chính thức .

Dương Tiễn ánh mắt tự nhiên mà vậy liền rơi xuống áo xanh ăn mặc trên người thiếu niên, chỉ một cái liếc mắt liền là hai mắt tỏa sáng, cười nói: "Khá lắm tuấn tiểu sư đệ ."

Nhìn thiếu niên này, tướng mạo có chút thanh tú, lông mày mắt to, mũi thẳng lại xảo, khí chất này, cái này tuấn tiểu, đơn giản cùng sư phụ hấn Thái Ất chân nhân một mạch tương thừa .

Liền bộ dáng như vậy, nếu là mặc vào áo ngực cùng vũ y, chải lên búi tóc, tất nhiên là một vị nhu thuận tiên tử .

Bình Thiên hạ loại kia .

Dương Tiễn hô xong câu kia, trong lòng liền nổi lên một số cổ quái suy nghĩ ...

Đây chính là Linh Châu Tử, sau này Na Tra!

Thái Ất gõ xuống Dương Tiễn đầu, cười mắng câu: "Ngươi cái này lấu cá, thật đúng là sẽ chiếm tiện nghi, há miệng liền nhận hạ sư đệ! Hấn nhập môn hạ của ta đã có ngàn năm, ngươi nên gọi sư huynh mới là!"

Dương Tiễn có chút không tình nguyện .

Hấn về sau còn muốn làm Tây Kỳ Xiển giáo ba đời tiểu đoàn thể 'Đại sư huynh' đâu, hôm nay nếu là nhận hạ Linh Châu Tử làm sư huynh, chẳng phải là ngày sau đều bị Na Tra ép một đầu?

"Sao, tiểu Tiễn Tiễn, ngươi đối một tiếng này sư huynh có chút không phục sao?" Thái Ất xụ mặt hỏi .

Tiểu ...

Dương Tiễn chân mềm nhũn, kém chút liền cho Thái Ất sư bá quỳ .

Ngọc Đình ở bên nói: "Làm hô cái này âm thanh sư huynh ."

"Vâng, " Dương Tiễn đầy lòng thờ dài, về tình về lý đều nên hô, sư phụ cũng mở miệng, chỉ có thể đối Linh Châu Tử làm cái đường vái chào, hô: "Sư

huynh ."

Linh Châu Tử bận làm đường vái chào hoàn lễ, miệng nói: "Sư đệ ."

Nhưng Linh Châu Tử nhấp hạ miệng, trong mắt có chút ý mừng, nhưng cũng mang theo vài phần ngạo nghễ .

Hắn vốn là một khóa Dao Trì linh châu đắc đạo, chưa biến hóa lúc, rất được Thiên Đình Vương Mẫu nương nương niềm vui yêu, theo hầu thâm hậu; nay lại bái nhập Thái Ất chân nhân vị này Xiển giáo mười hai Kim Tiên môn hạ tu hành, Phúc Nguyên không cạn .

Cho nên, Linh Châu Tử trong lòng cũng có chút ngạo khí .

Hắn ngày bình thường chỉ có Kim Hà đồng tử làm bạn, Thái Ất chân nhân ra ngoài đi lại cũng không mang theo hắn, hôm nay đột nhiên nhiều một sư đệ ... Mặc dù người sư đệ này đầy người dơ bẩn, mặc rách tung toé ...

Trong lòng tất nhiên là cực kỳ vui vẻ .

Nhưng vui vẻ về vui vẻ, Linh Châu Tử ngạo ý để hắn mở miệng trước nói câu: "Sư phụ, ta nhìn tiểu Tiễn Tiễn sư đệ đối ta có chút không cam lòng, không bằng ta cùng hắn đọ sức một phen, người nào thắng ai làm sư huynh này như thế nào?"

Tiểu Tiễn Tiễn sư đệ?

Nhìn Linh Châu Tử rất nghiêm túc bộ dáng, hiển nhiên là đi theo hắn sư phụ Thái Ất chân nhân xưng hô Dương Tiễn, cái này cũng không có gì sai lầm .

Dương Tiễn hơi có chút lộn xộn, mắng cũng chửi không được, chỉ có thể khổ cái mặt đứng tại cái kia .

Ngọc Đình gật đầu nói: "Tốt."

Hắn tự nhiên là muốn cho Dương Tiễn biết sơn ngoại hữu sơn, nhân ngoại hữu nhân, không thể thấy được huyền công ảo diệu liền không coi ai ra gì .

Thái Ất chân nhân cũng đối với chính mình đệ tử nhiều hơn mấy phần khen ngợi, nói: "Người xuất thân không cạn, lại tu đạo ngàn năm, người người sư đệ này bái tại người Ngọc Đình sư thúc môn hạ nhiều lắm là mười năm . Như vậy, người dùng một thành pháp lực, không thể vận dụng tiên bảo, cũng không cần động dùng sát phạt thần thông ."

"Vâng, sư phụ!" Linh Châu Tử lập tức thu liễm khí tức, cho tự thân tăng thêm mấy đạo pháp lực gồng xiềng .

Thái Ất lại nhìn lấy Dương Tiễn, ôn thanh nói: "Người cảm thấy thế nào?"

"Sư phụ ta nếu là cho phép, ta liền lĩnh giáo Linh Châu Tử sư huynh một hai ." Dương Tiễn nhìn về phía Ngọc Đình .

Ngọc Đình tự nhiên là mỉm cười gật đầu, cũng muốn mượn Thái Ất sư huynh đồ nhi rèn luyện Dương Tiễn .

Thái Ất nói: "Người trước luận bàn chính là, xong đổi lại quần áo ."

Ngay sau đó, Thái Ất phát ông tay áo một cái, ngay tại lầu các trước trên đất trống hoạch xuất ra một phương mười trượng vuông khu vực, lại điểm ra hai cái ghế, cùng Ngọc Đình ngồi tại bên vách núi một khóa tiên thụ phía dưới, Kim Hà đồng tử ở bên hầu hạ .

Dương Tiễn cùng Linh Châu Tử đối diện mà đứng, riêng phần mình trang phục kém quá nhiều, nhưng khí độ lại bất phân cao thấp .

Đầu tiên là lẫn nhau làm cái đường vái chào, sau đó riêng phần mình vận chuyển công pháp .

Linh Châu Tử nói: "Sư đệ còn cần toàn bộ tinh thần ứng đối ."

"Ừm!" Dương Tiễn thận trọng gật gật đầu, nắm đấm một nắm, quanh người nổi lên một trận gió lốc .

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Linh Châu Tử

Vị sư đệ này, mới tu đạo mười năm nha? Khí thế kia cũng không tệ .

Linh Châu Tử nhớ tới ở đây, sợ một bàn tay chụp chết Dương Tiễn, cách mười trượng, nhẹ nhàng đánh ra một chuông .

Dương Tiễn sắc mặt có chút cổ quái, đứng tại cái kia thân nhiên thụ chi, liền gặp cái kia thanh quang ngưng tụ một chuông vỗ tại Dương Tiễn quanh thân, nhưng Dương Tiễn không nhúc nhích tí nào, chỉ là mấy đầu vài rách tung bay .

Thái Ất sắc mặt lập tức đen .

"A?" Linh Châu Tử khuôn mặt lập tức trở nên trang nghiêm, "Ngược lại là coi thường sư đệ, đón thêm ta một chuông!"

Lần này lại là vận khởi chân chính một thành pháp lực, đạo văn xen lẫn, thiên địa chi lực bị dẫn ra, theo là binh lấy đẩy ra một chuông, nhưng một cái thanh quang lấp lóe to lớn bàn tay từ trên trời giáng xuống, đem Dương Tiễn trực tiếp đóng nhập trong đó!

Bên cạnh Thái Ất lập tức nhìn chăm chú xem xét, hần cũng không thăm dò qua Dương Tiễn sâu cạn, mặc dù Ngọc Đình sư đệ khí định thần nhàn, nhưng hần thật đúng là sợ Dương Tiễn ra cái gì sai lầm .

Liền gặp thanh quang chớp loạn, mặt đất nổi lên xanh hồng quang mang, lại là Thái Ất bố trí pháp trận hộ sơn .

"Ồ?" Thái Ất lông mày nhíu lại .

Chờ quang mang tán đi, Dương Tiễn vẫn là không nhúc nhích đứng tại cái kia, nói: "Sư huynh cũng tiếp ta một chuông ."

Linh Châu Tử đầu tiên là cười khổ một tiếng, sau đó toàn bộ tinh thần ứng đối .

Dương Tiễn cũng là cách không một chuông, một chuông này dùng tám điểm lực, đánh ra chuông sau còn có dư lực có thể tùy thời thu hồi .

Trong lòng bàn tay, thất thải quang mang lưu chuyển, thiên địa nguyên khí cũng không phải là tụ tập, ngược lại là bị đánh tan .

Tựa hồ theo Dương Tiễn một chuông, toàn bộ Càn Nguyên Sơn phong vân dừng động, thổi lên kinh phong!

Đây là Dương Tiễn sau khi đột phá lần thứ nhất đầu pháp, tuy là luận bàn, mà lại Linh Châu Tử động một phần mười pháp lực, nhưng Linh Châu Tử ba trăm năm trước đã tu thành Chân Tiên, thực lực bất phàm, Dương Tiễn cũng cảm thấy một phần áp lực .

Một chuông phong vân động, cái kia thất thải quang mang cực kỳ lộng lẫy, lại lóe lên một cái rồi biến mất, thay vào đó thì là một cỗ vô hình không màu hùng hồn chuông lực, đánh tới hướng Linh Châu Tử .

Lúc này Dương Tiễn so với vài ngày trước bị một đám tu sĩ truy sát Dương Tiễn, coi là thật không thể so sánh nổi!

Linh Châu Tử khẽ quát một tiếng, cặp kia trắng nõn bàn tay cấp tốc kết thành thuật ấn, đỉnh đầu nổi lên một khỏa hạt châu màu xanh, trước người xuất hiện tầng một màu xanh hộ thể bảo quang .

Đồng! Âm!

Chuông kinh đánh tới, càng đem Linh Châu Tử hộ thể bảo quang đánh loạn chiến, hạt châu kia cũng dời vị trí .

Linh Châu Tử đưa tay đối Dương Tiễn một chỉ, sau lưng xuất hiện hơn trăm binh khí quang ảnh, đối Dương Tiễn gào thét oanh kích mà đi .

Binh chi phong, Dương Tiễn nhục thân cường hãn cũng không dám khinh thị, thân ảnh xê dịch nhảy vọt, động tác nước chảy mây trôi, quyền chuông đánh vào cái kia từng đạo từng đạo quang ảnh bên trên, đập những cái bóng kia không ngừng vỡ vụn .

Hai vị này Xiển giáo ba đời đệ tử từ mười phần lễ kính 'Ngươi tới ta đi', dần dần biến thành một phen thực học độ sức .

Linh Châu Tử sở học pháp thuật bề bộn, các loại thần thông thi triển ra, Dương Tiễn ứng đối càng phát ra phiền phức, nhưng y nguyên có thể phản kích mấy lần .

Thời gian dần trôi qua, Dương Tiễn cùng Linh Châu Tử đều đắm chìm ở đầu pháp bên trong, lẫn nhau lại nhiều mấy phần thương thức .

Dưới cây Ngọc Đình cùng Thái Ất một mực lặng im quan chiến, nhưng hai vị chân nhân trong ánh mắt ý cười nhưng không có che giấu, hiển nhiên đối riêng phần mình đồ nhi đều hết sức hài lòng .

Ngọc Đình nhớ ra cái gì đó, đưa tay ở bên cạnh một điểm, một vị sở sở động lòng người tuổi trẻ nữ tử xuất hiện ở Ngọc Đình sau lưng .

Ngọc Đình dặn dò: "Ngươi lại từ đứng ngoài quan sát ma, chớ có lên tiếng ."

Ôn Khinh Linh vội vàng đáp ứng, cặp kia mắt đẹp nhìn về phía giữa sân, gặp cái kia nho nhỏ mười trượng Phương Viên giữa đất trống, Dương Tiễn đang cùng một vị thiếu niên tuần tú đầu pháp, một khỏa phương tâm bồ đề nhiên nhắc lên .

Thái Ất nhìn nàng một cái, lập tức thu hồi ánh mắt, thuận miệng nói: "Ngươi đồ con dâu? Cái này tu vi cũng quá thấp điểm."

"Sur huynh chó có hù dọa nàng, " Ngọc Đình nói, " đồ nhi ta đi ra ngoài lịch luyện, cùng nàng thân mật, ta liền dẫn nàng tới, muốn cho sư huynh giúp nàng tìm một vị sư phụ."

"Ồ?" Thái Ất lúc này mới quay đầu trên dưới đánh giá Ôn Kinh Linh, "Cũng là linh tú, nguyên bản có chút bạc mệnh, lại dính sư chất ta quang sửa lại mệnh."

Àn, ta ngược lại thật ra nhận biết không ít đại la nữ tiên, sau đó liền đưa nàng tới đi."

"Tốt, " Ngọc Đình ứng tiếng, giống như là đang nói một số lo lắng việc nhỏ, tiếp tục xem giữa sân Dương Tiễn cùng Linh Châu Tử luận bàn.

Ôn Kinh Linh vốn định đối hai vị cao nhân gửi tới lời cảm ơn, nhưng cũng không biết nên mở miệng như thế nào, chỉ có thể đứng tại cái kia, nhìn Dương Tiễn cùng Linh Châu Tử kịch liệt đấu pháp.

Linh Châu Tử thế công càng phát ra lăng lệ, nhưng Dương Tiễn y nguyên thông dong, ngẫu nhiên bị Linh Châu Tử pháp thuật đánh trúng, nhưng cũng là thủy hỏa bất xâm, không có chút nào vết thương.

Thắng đấu hơn nửa canh giờ, Linh Châu Tử cảm Dương Tiễn không có cách, nhưng Dương Tiễn lại đánh nát Linh Châu Tử hộ thể thần quang.

"Ai!" Linh Châu Tử hướng về sau nhảy ra Thái Ất chân nhân về ra quyền, thu phóng tự nhiên, đối Dương Tiễn làm cái đường vái chào, "Sư đệ bản lĩnh cao cường, một trận này lại là ta thua."

Tu đạo mười năm?

Đây thật là tu đạo mười năm?

Linh Châu Tử trong lòng tràn đầy đắng chát.

Dương Tiễn toàn thân mồ hôi, cũng là có chút thở hồng hộc, hần đối Linh Châu Tử đáp lễ lại, cười nói: "Lại có trăm chiêu ta tất bại cho sư huynh, là ta thua mới là."

"Ta đã vận dụng hai thành pháp lực, " Linh Châu Tử lắc đầu cảm khái, "Sư đệ coi là thật chỉ là tu đạo mười năm?"

Dương Tiễn gật gật đầu, sắc mặt trịnh trọng nói vài câu: "Sư huynh như vậy tương đối lại là sai, sư huynh thực lực vốn là trên ta xa, cái này đấu pháp ta tất nhiên là thua."

"Nếu nói tu đạo bao lâu, lại là không có chút ý nghĩa nào. Ngươi ta lúc này tương đối, nếu là kẻ thù sống còn, ta thần thông pháp lực không kịp ngươi, tất nhiên là bị ngươi chém, trái lại cũng thế."

"Chẳng lẽ sư huynh nguyên nhân cừu địch tu đạo ngăn ngày, thần thông không bằng ngươi, liền phải chờ hần tu đạo kỳ hạn không kém lắm, lại đi chém giết sao?"

"Đương nhiên sẽ không, " Linh Châu Tử cẩn thận suy tư, hình như có sở ngộ, cười nói: "Tất nhiên là sẽ không, vì huynh thụ giáo. Chúng ta tu đạo, làm luận đạo hạnh cao thấp, không bắt buộc đường trước sau!"

Thái Ất chân nhân nghe vậy vỗ tay mà cười, liên tục xưng tốt.

Hết lần này tới lần khác Ngọc Đình lúc này bày ra một bức ăn nói có ý tứ cao nhân diễn xuất, để Thái Ất chân nhân hận không thể tự mình cùng vị sư đệ này luận bàn một phen.

Dương Tiễn đứng tại cái kia, đối Ôn Kinh Linh gật đầu thăm hỏi, cái sau lại tại thất thần không thấy được.

Trong lòng đột nhiên muốn cho mình hai cái tát.

Vừa rồi làm sao quên, mình là muốn cảm 'Sư huynh' cái chức vị này trở về, mới cùng Linh Châu Tử so tài lâu như vậy a.

Linh Châu Tử trường sam phát phối, đến Dương Tiễn bên người, lặng lẽ cười muốn tìm đề tài nói chuyện phiếm.

Dương Tiễn lại trước tiên là nói về câu: "Nếu là ta về sau bản sự vượt qua sư huynh ngươi, vậy ta vẫn muốn làm người sư huynh này."

Linh Châu Tử sững sờ, sau đó nhếch miệng cười một tiếng: "Liền như vậy định ra! Chúng ta mặc kệ cái khác cùng thế hệ như thế nào, ngươi ta luận sư huynh sư đệ, chỉ bằng thần thông bản lĩnh!"

"Vậy ngươi cần phải thêm chút sức tu hành."

"Ha ha, ta gần nhất cái này nẩy trăm năm mấy lần bế quan, quả thật có chút lười nhác!"

Hai người dứt lời, nhìn nhau cười to, lại là nhìn đối phương càng ngày càng thuận mắt .

Thái Ất vung tay lên: "Kim Hà đi chuẩn bị linh thủy, Linh Châu Tử ngời mang ngời sư đệ đi rửa mặt một phen, lại mang ngời sư đệ đi vi sư bảo khổ, bên trong bảo vật mặc hấn lấy cảm!"

"Vâng, sư phụ."

Linh Châu Tử đối dưới cây hành lễ, cùng Dương Tiễn, Kim Hà đồng từ cùng một chỗ cáo lui mà đi, tiến vào cái kia lầu các .

Lầu các cũng chỉ là môn hộ, trong đó có khác một chỗ viện lạc, vách đá uẩn ánh sáng, ngọc thụ thành âm, phòng ngủ, đàn phòng, kinh các đầy đủ mọi thứ, càng có vài mẫu được viên, trong đó tỏa ra ánh sáng lung linh, còn có đục tại trên vách đá hai nơi động phủ .

Dương Tiễn liền bị dẫn vào một chỗ động phủ .

Kim Hà đồng từ một trận bận trước bận sau, vì Dương Tiễn chuẩn bị xong thùng gỗ linh thủy, còn tỉ mỉ chuẩn bị rộng rãi quần áo cùng một đôi đơn giản giày cỏ .

Vị này đồng từ mặc dù tu đến Thiên Tiên, khoảng cách Trường Sinh Kim Tiên chỉ còn cách xa một bước, lại hết sức cung kính, đối Dương Tiễn cùng Linh Châu Tử đều gọi sư huynh, đây cũng là đạo môn quy củ .

"Làm phiền, " Dương Tiễn nói tiếng cảm ơn, bỏ đi trên người rách rưới quần áo, nhảy vào thùng gỗ, lập tức một trận thanh lương thoải mái dễ chịu .

Tắm tắm, bỗng nhiên nghe được tiếng bước chân, Linh Châu Tử bên ngoài mà đến, quát lên: "Sư đệ, vi huynh giúp ngời xoa cái công đi."

Mặc dù Linh Châu Tử biến hóa tu đạo đã có ngàn năm, nhưng một cái khuôn mặt non nớt thiếu niên tự xưng 'Vi huynh', cái này dù sao cũng hơi quái dị ...

Chớ nói chi là hấn sinh mỹ mạo tuấn tú, có phần Thái Ất chi phong .

Dương Tiễn nếu là một cái sinh trưởng ở địa phương Hồng Hoang nhân tộc còn chưa tính, nhưng hấn hết lần này tới lần khác vẫn là từ một cái coi trọng vật chất thế tục mà đến ...

"Cái này, cái này không nhọc ..."

"Ai! Sư đệ chớ cùng vi huynh khách khí!" Linh Châu Tử ông cụ non nói câu, đã đứng sau lưng Dương Tiễn, hai cánh tay nhấc tại Dương Tiễn trên bờ vai .

Dương Tiễn mặt mo đỏ ửng, cúi đầu xem xét, thanh tịnh linh thủy phản chiếu lấy Linh Châu Tử tám kia khuôn mặt, lập tức toàn thân nổi lên một trận nổi da gà .

"Sư đệ, ngời là vừa lịch luyện trở về? Đi đâu đây? Có cái gì vui sự tình sao?"

"Có, khục, có chút chuyện lý thú ."

Dương Tiễn ngửa mặt lên trời thờ dài, cũng chỉ có thể thần nhiên tiếp nhận Linh Châu Tử chà lưng 'Tương trợ', nghĩ nghĩ, đem mình cùng Bình Thiên Kiếm Môn Thanh Liên ân oán nói một chút cho Linh Châu Tử nghe .

Linh Châu Tử nghe được khi thì tức giận, khi thì cảm khái, nghe tới Dương Tiễn một chương vỡ chết cừu gia, càng là vỗ tay gọi tốt ...

Dương Tiễn suýt nữa quên mất, đừng nhìn Linh Châu Tử như thế tuấn, hấn chuyển thế về sau Na Tra, lại là một cái giết phôi .

Tắm rửa xong, Dương Tiễn có chút đỏ mặt đứng người lên, Linh Châu Tử ở bên ôm cánh tay nhìn lấy, chất đầy ý cười .

"Sư huynh, chắc chắn, cực kỳ cường tráng ."

Dương Tiễn trong nháy mắt lộn xộn, tranh thủ thời gian khoác lên y phục, lệt xệt lấy giày cỏ, dắt lấy Linh Châu Tử đi Thái Ất bảo động .

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 58: Có muội tên thiên

Nói thật lên, Xiển giáo nhị đại trong các đệ tử, Thái Ất chân nhân bảo vật số lượng tuyệt đối có thể xếp ba vị trí đầu .

Dương Tiễn cũng là biết đến, ngày sau Na Tra tức thì bị Thái Ất chân nhân vũ trang đến tận răng, cái gì Kiền Khôn Vòng, Hỗn Thiên Lăng, Cửu Long Thần Hỏa Trảo, Phong Hỏa Luân, Âm Dương Kiếm, Hỏa Tiêm Thương, gạch vàng ...

Linh Châu Tử đầu tiên là đầu thai làm người thành Na Tra, lại gặp nạn bỏ mình có Liên Hoa thân, cuối cùng càng là ba đầu sáu tay ...

Đây đều là Thái Ất chân nhân kiệt tác a!

Lại nhìn ngày sau Nhị Lang, bắt đầu một con chó, trang bị toàn bộ nhờ cọ, vàng nhạt bảo vẫn là Long Cát công chúa vị này trên danh nghĩa 'Biểu tỷ' đưa cho .

Hắn một thanh trường đao, một cái thiên nhãn, gặp chuyện liền muốn xông đi lên chém giết, người Na Tra ở phía sau tế pháp bảo đồi cũng có thể đồi từ đồi thủ ...

Nhớ tới ở đây, Dương Tiễn tâm hung ác, cũng không cùng người sư bá của mình khách khí .

Đi vào Thái Ất chân nhân bảo tàng trong động, trong nháy mắt bảo quang mờ lung, các loại tiên quang mờ mịt, lại có mấy chục kiện tiên bảo, cũng có mấy món Hậu Thiên Linh Bảo bày ở chỗ sâu nhất .

Dương Tiễn mặc dù rất muốn cầm cái kia mấy món Hậu Thiên Linh Bảo, nhưng thấy một lần cái kia mấy món Linh Bảo chính là Linh Châu Tử sau này dùng Kiền Khôn Vòng, Hỏa Tiêm Thương cùng Phong Hỏa Luân, cũng chỉ có thể từ cái mũi, không có làm như vậy không từ tế sự tình .

Hắn biết Na Tra là người phương nào, nhưng Linh Châu Tử lúc này vẫn là cái 'Đơn thuần' 'Thiếu niên lang'.

Linh Châu Tử nhìn Dương Tiễn chỉ là tuyển một trường sam, một nữ tử mặc vũ y, nắm lấy Dương Tiễn tay liền hướng bảo động chỗ sâu đi: "Sư đệ, sư phụ đề người tùy ý lấy cầm, người làm gì khách khí với hắn? Nơi này có mấy món bảo bối tốt, bình thường ta cũng không thể chơi đùa!"

Nói xong liền đem Dương Tiễn dẫn tới Hỏa Tiêm Thương trước đó...

"Không được, không được, " Dương Tiễn liên tục khoát tay, cười khổ không thôi .

Cái này Linh Châu Tử thật đúng là hán tử no không biết hán tử đối cơ, phong thần đại chiến lúc Na Tra, Lôi Chấn Tử cùng hắn Dương Tiễn, liền là Xiển giáo Tam đại đệ tử điển hình đại biểu .

Mà Dương Tiễn muốn đi tận lực kết giao hai người này, cũng không phải là muốn mượn thế, mà là bắt nguồn từ nội tâm của hắn một điểm tình hoài .

Ký ức chỗ sâu, kiếp trước khi còn bé nhìn qua một bộ truyền hình điện ảnh tác phẩm, Dương Tiễn, Na Tra, Lôi Chấn Tử tạo thành một cái hoàn mỹ Tây Kỳ Thiết Tam Giác .

Coi như về sau Xiển giáo Nhị đại đệ tử lần lượt tham chiến, cũng khó nén ba người bọn họ quang mang!

Bởi vì tại phong thần kiếp nạn bên trong, ba người bọn họ đều có trở thành đại kiếp nhân vật chính tiềm chất, càng là Thừa Phong mà lên, thực lực cũng đã nhận được tăng cường nhanh chóng .

Phong thần đại kiếp vốn là đạo môn chi kiếp, nhưng kiếp nạn bên trong cũng bao hàm biến số cùng sinh cơ, có lẽ Dương Tiễn bọn hắn thế hệ tuổi trẻ quật khởi đã là như thế đi.

Đây coi như là Dương Tiễn trong lòng một điểm tình kết, cho nên hắn cũng không muốn đánh vỡ, liên tục từ chối, không muốn cầm về sau Na Tra mạng tính tiêu chí bảo vật .

Lôi Chấn Tử sư phụ là Vân Trung Tử, Vân Trung Tử mặc dù không tính nhập mười hai Kim Tiên bên trong, nhưng hắn cũng là Phúc Nguyên chi tiên, càng là một vị luyện khí mọi người .

Dương Tiễn, Na Tra, Lôi Chấn Tử ba người nếu là giao hảo, tự nhiên cũng có thể để ba vị sư phụ nhiều mấy phần tình nghĩa, nhất là có thể đem Vân Trung Tử cũng kéo đến Ngọc Đình cùng Thái Ất bạn thân trong vòng, xem như một công nhiều việc .

Nhưng những này, nhưng đều là nói sau .

Dương Tiễn đủ kiêu chỏi từ, cuối cùng càng là nói một phen đạo lý, mới khiến cho Linh Châu Tử bỏ đi đưa Linh Bảo suy nghĩ .

"Chúng ta tu hành là vì cái gì? Vì đoạt bảo vật sao?" Dương Tiễn mặt mũi tràn đầy nghĩa chính ngôn từ, Linh Châu Tử ngượng ngùng cười, hoàn toàn không có sư huynh giả đỡ .

Dương Tiễn thở dài: "Tự thân tu hành mới là đúng lý, bảo vật quá nhiều ngược lại sẽ phân tâm, tự đại . Dùng bảo vật đền bù chỗ yếu của mình, thủy

chung không bằng hoàn thiện tự thân tới cao mình!"

Linh Châu Tử trăm mối cảm xúc ngổn ngang, tràn đầy khâm phục nhìn lấy mình vị này vừa tu đạo mười năm tiểu sư đệ, thật cảm thấy mình người sư huynh này làm hổ thẹn ...

Ai, quá mức hổ thẹn ...

Thế là, tại Linh Châu Tử hổ thẹn trong ánh mắt, Dương Tiễn tiện tay vẽ hơn mười kiện 'Phổ thông' tiên bảo tiến vào Ngọc Đình cho hắn bấm ngón tay, còn tưởng là trận đối lên quần áo .

Trước lấy cái kia tiên tờ tẩm luyện thành 'Như ý bảo y', suy nghĩ hơi chút thay đổi, hóa thành đánh bên trong mặc giao lĩnh trắng áo khoác cùng quần dài,

Thiếp thân thanh thanh lương lương, như không vật gì, vô cùng thoải mái .

Càng là có thể nhất niệm đem cái này hai kiện đánh bên trong mặc quần áo thu hồi, mười phần thuận tiện .

Lại chọn lấy một kiện màu lam nhạt trường quái, không có bao nhiêu xinh đẹp, lại luyện hóa rất nhiều Tiên gia cấm chế, chính là một kiện phòng ngự chi bảo, tên là Thiên Lam y .

Nếu là cẩn thận uẩn dưỡng, món bảo vật này rất có thể sinh ra linh tính, lột xác thành Hậu Thiên Linh Bảo .

"Sư đệ, cho ngươi cái này, " Linh Châu Tử tại một chỗ trong tú chén cầm một cây tiên dây thừng, lại cầm một cây cùng Thiên Lam y nhan sắc phối hợp dây cột tóc, đưa cho Dương Tiễn .

Dương Tiễn cười nhận lấy, đem cái này hai kiện tiên bảo lấy tới, học Linh Châu Tử như thế, đơn giản buộc lên tóc dài .

Dây cột tóc là một kiện phòng ngự tiên bảo, càng có thể trấn thủ Tiên Hồn, không bị thương hồn chi thuật làm hại .

Mà cái kia tiên dây thừng chính là Thái Ất chân nhân phỏng theo trong hồng hoang tên bảo 'Khôn Tiên Thằng' luyện chế mà thành, nhưng trói Thiên Tiên, có thể khóa ngàn quân, mười phần bất phàm .

Nhưng lúc này tác dụng lớn nhất, lại là cùng màu lam nhạt dây cột tóc phối hợp, vì Dương Tiễn càng thêm mấy phần khí chất .

Đạp một đôi tiên giày, buộc lên một đầu đai lưng ngọc, Dương Tiễn cũng cùng Linh Châu Tử cài nhau âm ỉ, càng phát ra quen thuộc .

Chờ hai người kết bạn đi ra lâu các, dưới cây đang luận đạo hai vị chân nhân ngừng lời nói, Thái Ất tán dương: "Sư đệ, không ngờ ngươi còn có thể thu cái tuần láng đồ đệ, ngược lại là đền bù ngươi tự thân chi khuyết điểm a ."

Ngọc Đình lạnh nhạt trở về câu: "Bề ngoài không đủ luận, tâm tính cầu đạo thật ."

"Tùy ngươi mạnh miệng, " Thái Ất chân nhân ngón tay vuốt vuốt một sợi tóc dài, động tác này tựa hồ nam tử làm sẽ rất quái dị, nhưng hết lần này tới lần khác tại Thái Ất chân nhân làm đến, lại tiêu sái dị thường, không có nửa điểm âm nhu cảm giác .

Bên cạnh hắn Kim Hà đồng tử cũng không nhịn được nhỏ giọng nói: "Dương Tiễn sư huynh lại còn có như vậy phong thái ..."

Sau đó phát giác hắn ở chỗ này không lên tiếng phản, tranh thủ thời gian cúi đầu, nhìn không được vụng trộm dò xét .

Kim Hà đồng tử còn như thế, lại càng không cần phải nói Ngọc Đình bên cạnh đứng đấy người ngọc kia .

Ôn Kinh Linh nguyên bản liền đối Dương Tiễn tâm tâm niệm niệm, lúc này thấy Dương Tiễn đi tới, lại nhìn không được như là hươu con xông loạn .

Cần môi, nàng cũng không phải trông mặt mà bắt hình dong phạm tục nữ tử, nhưng vì sao ... Vì sao liền là cảm thấy hắn như vậy đẹp mắt ...

Dương Tiễn đậm chân mà đến, nhẹ nhàng phong độ không chút nào che giấu, mày kiếm mắt sáng anh tuấn khuôn mặt không tỳ vết chút nào, như một khỏa trời sinh bảo ngọc, lại bao hàm sắc bén kiêu quang, đâm trúng nữ tử nội tâm .

Tư thái càng là trong lúc vô tình bị Bát Cửu Huyền Công đánh thành hoàn mỹ ti lệ, không cao không thấp không gầy không mập .

Tầng một trong phân thì quá dài, giảm một trong phân thì quá ngắn, dùng tại Dương Tiễn trên người nhưng cũng là hình dung thỏa đáng .

Mỹ nhân như cốt, nam tử anh tuấn nhưng cũng là tại tự thân tư thái bên trên.

Cùng Linh Châu Tử tuần tiểu so ra, Dương Tiễn nhiều hơn mấy phần dương cương chính khí, cũng nhiều chút phóng khoáng ngông nghênh, để cho người ta cảm thấy càng nhiều mấy phần đáng tin cảm giác .

Đã đánh qua gió thu, Ngọc Đình liền đối với Thái Ất cáo từ, nói là Dương Tiễn quả niệm muội muội, muốn lập tức trở về đoàn tụ .

Thái Ất tự nhiên có chút bất mãn, quả trách Ngọc Đình vài câu, mà Linh Châu Tử càng là tranh cãi muốn cùng bọn hắn cùng đi, bị Thái Ất nắm lấy ném

đi trong động bế quan .

Cùng Ôn Kinh Linh phân biệt lúc, Dương Tiễn nói chỉ là câu 'Bảo trọng', Ôn Kinh Linh lại cúi đầu không dám nhìn hắn, nhẹ nhàng 'Ân' âm thanh .

Chờ Dương Tiễn cùng Ngọc Đình sau khi đi, Thái Ất chân nhân lập tức viết một lá thư, kếm Kim Hà đồng tử cầm tin, mang theo Ôn Kinh Linh thay danh sư mà đi .

Ôn Kinh Linh căn cốt tuyệt hảo, lại cũng chỉ là phổ thông nhân tộc xuất thân, càng không đại khí vận, Đại Phúc nguyên, Ngọc Đình cùng Thái Ất tự nhiên là sẽ không thu .

Nhưng Thái Ất chân nhân giao hữu rất rộng, nhân tộc Đại La Kim Tiên cũng nhận biết mấy vị, tìm một vị nữ tiên, mang lên một phong thư, một chút lễ vật, cái kia nữ tiên tự nhiên không dám khinh mạn Ôn Kinh Linh .

Đây cũng là Ôn Kinh Linh phúc vận, tiền duyên không cạn .

Lại nói Dương Tiễn cùng sư phụ rời Càn Nguyên Sơn, một trái tim đã bay ra, không kịp chờ đợi muốn về Ngọc Tuyền Sơn .

Ngọc Đình biết tâm ý của hắn, cũng thi triển đại thần thông, xuyên vân qua biển, không bao lâu liền vào Ngọc Tuyền Sơn đại trận bên trong .

Dương Tiễn đứng tại mây trên liền thấy cái kia lâu các trước linh tuyền bên cạnh, tại cái kia quơ một đôi trắng nõn bàn chân linh tú thiếu nữ, nhưng Dương Tiễn vành mắt đột nhiên đỏ lên, có chút nóng nảy nhảy xuống .

"Tiểu Thiên!"

Thiếu nữ kia thân thể run một cái, tràn đầy không dám tin quay đầu xem ra, phấn môi mở ra, lại nghẹn ngào nói không ra lời .

"Tiểu Thiên người làm sao!" Dương Tiễn nóng nảy chạy tới, trực tiếp ngồi quỳ chân tại dương Tiểu Thiên bên, nhìn lấy nàng cái này thân thể đan bạc .

Vì sao ... Tại sao lại dạng này?

Mình chạy nàng chính là lớn nhỏ như vậy, bên ngoài lịch luyện bế quan đã vội vàng mấy năm, nàng vì sao còn chưa lớn lên? Vì sao vẫn là như vậy nhỏ yếu bộ dáng?

"Ca ..."

"Người làm sao? Thụ thương rồi? Hại bệnh? Sư phụ ... Sư phụ!" Dương Tiễn cơ hồ đem da đầu của mình lấy xuống, vội vàng hướng sư phụ cầu cứu .

"Ta không sao! Ca ta không sao!" Tiểu Thiên lúc này mới phản ứng lại, hân hoan đến nói năng lộn xộn, nàng vội vàng giải thích: "Là ta trung tâm lấy Đình Lan tỷ tỷ giúp ta làm pháp thuật, mấy năm này trước không lớn lên ..."

"Vì sao như thế?" Dương Tiễn trừng mắt muối muối, lập tức liền muốn mở miệng răn dạy .

Dương Tiểu Thiên khuôn mặt nhỏ ửng đỏ, cúi đầu nỉ non: "Ta sợ, sợ ta thay đổi từ, ca ca gặp lại ta lúc, sẽ xảy ra sơ ..."

Sợ người đối ta lạnh nhạt ...

Ta muốn một mực là người lúc rời đi cuối cùng nhìn thấy ta bộ dáng kia, sợ người khi trở về trong trí nhớ ta cùng bây giờ ta khác biệt, đối ta lạnh nhạt ...

Dương Tiễn hai tay run lên, chỉ cảm thấy trong lòng đồ ngũ vị bình, trăm mối cảm xúc ngổn ngang .

Tựa như là nàng giờ như thế, Dương Tiễn đưa tay đem nàng ôm chầm đến ôm ở trước ngực, nhẹ nhàng thở dài .

"Nha đầu ngốc, ca ca rời đi người lại lâu, cũng sẽ không đối người sinh sơ ."

"Ừm..." Tiểu Thiên mà khuôn mặt ửng đỏ, tay nhỏ nắm thật chặt Dương Tiễn quần áo, dù là đây là đang nằm mơ, nàng cũng không muốn quá nhanh thanh tỉnh .

Nàng mặc dù thân thể không có dài, nhưng niên kỷ lại đến mười bốn mười lăm tuổi, chính là mới biết yêu, nên có nam nữ chi phòng .

Nhưng lúc này, ai có thể nói bọn hắn cái gì?

Bọn hắn sau này cũng là thần tiên huynh muội, thế tục lễ pháp sợ ngay cả cái rắm cũng không bằng...

Nhưng ảnh hưởng vẫn là cần thiết phải chú ý .

"Sau đó đến trong động tiếp tục tu hành, " Ngọc Đình bay vào Kim Hà động, vào động về sau lại tăng thêm câu, "Mang Tiểu Thiên cùng nhau tới đây đi ."

Dương Tiễn lập tức đại hỉ, vội vàng lôi kéo Tiểu Thiên đối Kim Hà động dập đầu, "Đa tạ sư phụ! Đa tạ sư phụ thành toàn!"

Lại là so Ngọc Đình thu chính hấn nhập môn lúc càng hưng phấn .

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 59: Dụng tâm lương khổ

(sửa chữa: Long Cát công chúa vốn là Dao Trì Kim mẫu sở sinh, là Dương Tiễn trên danh nghĩa 'Biểu tỷ', trước đó tính sai, tiền văn đã sửa chữa .)

...

Ngọc Đình để dương Tiểu Thiên vào động theo Dương Tiễn cùng nhau tu hành, mặc dù cũng không thật thu đồ đệ, nhưng cũng sẽ chỉ bảo dương Tiểu Thiên tu hành, cũng coi là cái kia ký danh đệ tử .

Dương Tiễn cho mọi mọi mấy món bảo vật, ngoại trừ cây đoản kiếm kia, đều là tại Thái Ất sư bá cái kia có được tiên bảo, cũng đem Tiểu Thiên ăn mặc một phen, có mấy món phòng thân tiên bảo .

Huỳnh muội ở giữa nói chuyện với nhau không ở ngoài hỏi han ân cần, Dương Tiễn hỏi nàng trong núi mấy năm này qua như thế nào, nàng nói là liên miên bất tận tu hành ngộ đạo, chỉ là đối ca ca tưởng niệm gấp .

Dương Tiễn trong lòng âm áp nước tràn thành lụt, nếu không có sợ hù đến Tiểu Thiên, thật đúng là muốn. . . Bep một chút ...

Chú ý ảnh hưởng, chú ý ảnh hưởng .

Tóm lại, Dương Tiễn đối mọi mọi sủng ái càng thêm mấy phần, chỉ cảm thấy mình dù là lại khổ lại mệt mỏi, cũng không thể để Tiểu Thiên mà lại thụ nửa điểm tương niệm nổi khổ, đem nàng thời khắc mang theo trên người mới được .

Dương Tiễn nghĩ nghĩ, quyết định đem Tam Sinh Liên tử cho Tiểu Thiên mà dùng, sau đó mình cực kỳ hỏi thăm nàng, tại mình một tắc cũng không rời chiếu khán dưới, nàng mệnh đồ đến cùng là như thế nào .

Nếu là còn cùng mẫu thân số khổ, cái kia Dương Tiễn không thể nói trước yêu cầu sư phụ vì nàng nghịch thiên cải mệnh, hoặc là mình lần sau gặp được Hậu Thổ nương nương liền năn nỉ một hai, đem Lưu Ngạn Xương hồn phách sớm tìm ra, như toái lại nói .

Nhưng Dương Tiễn có chút bận tâm ...

Nếu là thật sự có người muốn hại Tiểu Thiên, dù là hấn bóp chết một cái Lưu Ngạn Xương, còn sẽ có một cái khác Vương Ngạn xương, trương ngạn xương đụng tới .

Thật muốn đối phó, hấn là khi đó mình huỳnh muội địch nhân .

Dương Tiễn nghĩ tới những thứ này hai mắt không khỏi lộ ra sát khí, kinh đến tại trong ngực hấn nhắm mắt vờ ngủ Tiểu Thiên.

"Ca ... Thế nào?"

"Không có việc gì, ta mới vừa nói đến cái nào rồi? A đúng, là gặp một cái họ Tiêu công tử, tên kia mặc dù làm việc bá đạo, nhưng cũng rất có thú, còn nhắm vào những cái kia mang 'Thiên' chữ môn phái ."

Tiểu Thiên mà tiếp tục nghe có sự, thỉnh thoảng ngẩng đầu nhìn một chút Dương Tiễn, chỉ cảm thấy ca ca mấy năm này càng thêm thành thực một chút .

Ngủ ngủ, nàng chớp mũi nhẹ nhàng run run .

Cũng càng có hương vị nữa nha .

Dương Tiễn cùng Đình Lan Thúy Trúc gặp mặt về sau nói chuyện với nhau thăm hỏi vài câu, Đình Lan Thúy Trúc tự nhiên thi pháp vì dương Tiểu Thiên giải trừ pháp thuật .

Pháp thuật mặc dù giải trừ, nhưng dương Tiểu Thiên tương đương với bị 'Đông lạnh linh' mấy năm, cũng không thể mau mau lớn lên, chỉ có thể tuân theo tự nhiên, chậm rãi sinh trưởng .

Dương Tiễn về mặt nghiêm túc, tiên tiến động hỏi thăm sư phụ, đạt được sư phụ sau khi cho phép, đem Tam Sinh Liên hạt giống để vào chiếc kia linh tuyến .

Linh chủng đảo mắt nảy mầm, linh tuyến xuất hiện một cái nhỏ nhỏ vòng xoáy, đó là linh lực bị hạt giống hấp thụ .

Rất nhanh, Tam Sinh Liên loại phát mầm, đoán chừng cần trăm năm mới có thể mở hoa .

Làm xong chuyện này, Dương Tiễn mới mang theo muối muối tiến vào Kim Hà động .

Dương Tiểu Thiên mặc dù tại Ngọc Tuyền Sơn nhiều năm, nhưng Kim Hà động cũng chỉ có vụng trộm ở bên ngoài nhìn qua mấy lần, không có Ngọc Đình chân nhân chi ngôn, tất nhiên là không dám vào nhập trong đó .

Nhập động về sau, dương Tiểu Thiên biểu hiện mười phần nhu thuận, thậm chí cặp kia mắt to sáng lấp lánh nhìn khắp nơi, cũng không dám 'Oa' lên tiếng .

Nàng sợ Ngọc Đình sư phụ đuổi nàng rồi đi, như vậy cùng ca ca lâu dài gặp nhau cơ hội há có thể mất đi, cho nên tận lực biểu hiện đoan trang, nhu thuận, đáng yêu ...

Ngọc Đình trước mặt nhiều một cái tiểu xảo ngọc chất bỏ đoàn, Tiểu Thiên mà cũng học Dương Tiễn bộ dáng ngồi xếp bằng ở phía trên, giong tan hô câu: "Ngọc Đình sư phụ ..."

"Tốt, " Ngọc Đình lộ ra chút ý cười, nói: "Ta trước dạy bảo ngươi huynh trưởng, ngươi ở bên nhìn lấy là được."

"Ừm ừm!" Tiểu Thiên mà liền vội vàng gật đầu, khí cũng không dám thở mạnh .

Dương Tiễn cũng cảm giác có chút quái dị, nhưng muối muối tại bên người mình, hấn nửa điểm lo lắng đều không, chỉ cảm thấy tai thanh mắt sáng, chưa bao giờ có an tâm .

Ngọc Đình nói: "Ngươi có biết tiếp xuống cần làm cái gì?"

"Khô tu, lĩnh hội, " Dương Tiễn như là trả lời .

"Khô tu gì,

Lĩnh hội gì?"

"Khô tu huyền công, lĩnh hội diệu pháp ." Dương Tiễn cười nói, "Sư phụ không phải trước kia nói qua, ta tu Bát Cửu Huyền Công đệ tam trọng về sau, liền có thể tu hành Tam Sinh Bích Lạc quyết, còn có cái kia bảy mươi hai biến thần thông ."

Ngọc Đình cười khẽ gật đầu, nói: "Tam Sinh Bích Lạc quyết mười phần huyền diệu, cùng Bát Cửu Huyền Công xem như bổ sung, ngày sau càng có thể vì ngươi lưu lại một đầu đường lui ."

"Đường lui?"

"Ừm, " Ngọc Đình chân nhân khéo miệng bộc lộ một chút cười khổ, "Năm đó vì sư đã từng tu Bát Cửu Huyền Công, nhưng Bát Cửu Huyền Công đệ thất trọng 'Về hồng' đúng là thân hồn hợp nhất, tạo nên bất diệt phương pháp ."

Dương Tiễn nháy mắt mấy cái, không phải rất rõ .

Nguyên Thần đạo, ý tứ là Nguyên Thần siêu thoát nhục thân; mà Bát Cửu Huyền Công lại muốn thân hồn hợp nhất?

Một sát na này, Dương Tiễn giặt mình mình bạch, vì sao đạo môn chính thống đều có cơ hội tìm được Bát Cửu Huyền Công, nhưng căn bản không có nhị đại môn nhân tu hành!

Ai bỏ được tự thân chi đạo cơ lại tu một môn có khuyết điểm huyền công?

Cũng liền giống Dương Tiễn dạng này phúc vận thâm hậu Tam đại đệ tử, bắt đầu lại từ đầu, cho nên có như thế cơ duyên .

"Vi sư đành phải phế bỏ Bát Cửu Huyền Công, may mà đạo cơ không hư hại, " Ngọc Đình ánh mắt sáng rực nhìn lấy Dương Tiễn , nói, "Tuy là sư cũng không biết vì sao, nhưng ngươi tựa hồ đi ra một đầu chân chính đường."

"Chân chính đường..."

"Việc này không cần nói cho vi sư, cũng không cần trắng trợn tuyên dương, " Ngọc Đình nghiêm túc dặn dò lấy .

Dương Tiễn lập tức gạt đầu, bên cạnh Tiểu Thiên mà gạt đầu như là giả vờ, biết quan hệ này đến mình lão ca thân gia tính mệnh, dùng cái tiểu pháp thuật, đem vừa rồi nghe được lập tức quên mất .

Ngọc Đình bắt đầu giảng giải Bát Cửu Huyền Công lý lẽ, đây đều là năm đó Ngọc Đình chân nhân tu hành thể ngộ, cho Dương Tiễn cực lớn dẫn dắt .

Nguyên bản Dương Tiễn, chỉ biết là Bát Cửu Huyền Công bát trọng cảnh giới là thế nào một chuyện, lại không biết nên như thế nào leo lên những cảnh giới này .

Nhưng theo Ngọc Đình lần này giảng đạo, kỹ càng giảng giải thứ ba, bốn, năm, thất trọng nên như thế nào tu hành, còn có huyền thể hội ra hiện đủ loại biến hóa .

Đương nhiên, Ngọc Đình cường điệu nói rõ đây là hán năm đó sở tu huyền công, để Dương Tiễn tham khảo là được.

Bát Cửu Huyền Công đệ lục trọng mười phần huyền diệu, tên là 'Diễn phương pháp', chính là lĩnh hội tự thân nói, diễn sinh ra bản mệnh thần thông . Mọi người có mọi người gặp gỡ, diễn pháp năng lĩnh hội thần thông cũng không rõ .

Mà lại, đệ lục trọng nói không chừng nháy mắt liền qua, đột phá đệ ngũ trọng về sau nước chảy thành sông lĩnh ngộ một môn thần thông, sau đó bước vào đệ thất trọng tu hành đại môn .

Cũng có thể chậm chạp lĩnh hội không đến tự thân thần thông, phí công hao phí ngàn năm, vạn năm, đây đều là có khả năng .

Giảng giải xong những này, Ngọc Đình chân nhân để Dương Tiễn đi đầu bế quan, đồng thời dùng huyền pháp trợ Dương Tiễn ngưng tụ Nguyên Thần, đợi đệ tam trọng đỉnh phong về sau, trực tiếp bắt đầu đồng tu Tam Sinh Bích Lạc quyết .

Tam Sinh Bích Lạc quyết đối với Dương Tiễn ý nghĩa trọng đại, Ngọc Đình nói đây là 'Đường lui', cũng là áp đặt cho Bát Cửu Huyền Công một chút hi vọng sống .

Tam Sinh Bích Lạc quyết chính là đem nguyên thần phân thành ba, một cành hoa mở ba đóa, cùng sinh đồng nguyên cùng bản, không phân khác biệt .

Nhưng Dương Tiễn chỉ cần không ngừng lớn mạnh Nguyên Thần chi lực, liền có thể để ba đóa Nguyên Thần hoa đồng thời nở rộ, mà trả lại hồng cảnh lúc, chỉ cần lấy một đóa hoà vào thân thể, liền có thể thành tựu Bát Cửu Huyền Công đệ thất trọng .

Đây là Ngọc Đình khổ tư đi ra phương pháp, tuy có mưu lợi chi ngại, nhưng cũng phải gặp Ngọc Đình chân nhân chi năng .

Dương Tiễn nhìn một chút Tiểu Thiên, Ngọc Đình đã vì hán bố trí xong tụ lĩnh đại trận, Dương Tiễn cũng không nhiều lời cái gì, đi vào trong trận, bắt đầu thành thành thật thật tu hành .

Có sư phụ Ngọc Đình ở bên tương trợ, Dương Tiễn một năm chi công đủ để gặp phải phổ thông tu sĩ trăm năm, ngàn năm chi công, huống chi lại là tại Ngọc Tuyền Sơn cái này Hồng Hoàng nổi tiếng động thiên phúc địa!

Chờ Dương Tiễn bế quan tu hành, ngưng tụ Huyền khí, rèn luyện huyền thể, Ngọc Đình thì bắt đầu dạy bảo dương Tiểu Thiên tu hành .

Ngọc Đình vì dương Tiểu Thiên tìm tới một môn thích hợp với nàng tu hành công pháp, tên là 'Tiên Linh Ngưng Không', mặc dù chỉ là một vị Đại La Kim Tiên tu vì nữ tiên sáng tạo, lại ẩn chứa rất nhiều đại đạo, mà lại Ngọc Đình cũng tiến hành tu sửa .

Ngọc Đình xác thực dụng tâm lương khổ, vì Dương Tiễn cân nhắc đến sau này tất cả đường xá .

Bình thường loại này đại năng cao nhân đều là thần cơ diệu toán, Ngọc Đình càng là tinh thông đạo này; mặc dù lúc này lượng kiếp sắp nổi, thiên cơ hỗn loạn, nhưng Ngọc Đình đã sớm đo lường tính toán ra Dương Tiễn thân thể lai lịch .

Ngoại trừ phong thần lượng kiếp, Dương Tiễn trên người còn có mặt khác nhất trọng nhất định phải giải quyết xong nhân quả —— cha mẹ ruột .

Dương Tiễn chi mẫu, là Ngọc Hoàng đại đế chi muội, Thiên Đình bạch liên Tam công chúa, Dao Cơ .

Nàng hán là bị trấn áp tại một chỗ, Ngọc Đình suy tính bên trong, nàng cần tiếp nhận ba trăm năm trăm năm quả đắng, lại không cách nào suy tính cụ thể đến cùng là năm trăm năm, vẫn là ba trăm năm .

Nhưng Ngọc Đình càng là suy tính ra, Dương Tiễn cha đẻ, tên kia vì Dương Thiên Hữu phạm nhân, kỳ thật cũng là con nào đó đẩy tay vì tính toán Ngọc Đế mà bày ra xảo diệu quân cờ ... Dương Thiên Hữu đã thân tử đạo tiêu, hồn phi phách tán, lại là không cách nào suy tính đến cùng là ai đang tính kế Ngọc Đế Hạo Thiên .

Ngọc Đình vì để cho Dương Tiễn tại lượng kiếp tiến đến ứng kiếp lúc, không ai có thể bởi vậy tính toán Dương Tiễn, nhất định phải để Dương Tiễn trước toàn phần này nhân quả, cứu ra mẫu thân hán Dao Cơ .

Cho nên, Ngọc Đình đầu tiên là tìm thiên đạo chi lực yếu kém chi địa, để Dương Tiễn nhanh chóng đánh xuống huyền công cơ sở; sau khi trở về lại ngựa không ngừng vó trợ Dương Tiễn tu hành, để nhanh chóng hoàn thành thứ ba Trọng Huyền khí quá trình .

Lúc đầu, tu hành huyền công đệ tam trọng cần tốn hao thời gian, làm sao dùng ngàn năm?

Về sau Ngọc Đình sẽ chỉ đạo Dương Tiễn Huyền khí Ngưng Cương, tranh thủ trong vòng ba trăm năm, để Dương Tiễn nhanh chóng bước vào Bát Cửu Huyền Công đệ ngũ trọng —— Huyền Thể Tàng Châu!

Chỉ cần Dương Tiễn Bát Cửu Huyền Công đệ ngũ trọng tu ra hỏa hầu, theo Ngọc Đình, Dương Tiễn liền có chấm dứt đoạn nhân quả này thực lực .

Đến lúc đó, Ngọc Đình liền sẽ để Dương Tiễn xuống núi, đi trước hoàn lại phụ mẫu chi tình, lại toàn tâm ứng đối tiếp xuống phong thần lượng kiếp .

Từ tam giáo chủ ký tên Phong Thần bảng tính lên, ngàn năm kỳ hạn còn có hơn năm trăm năm, đây đối với Ngọc Đình tới nói, thật sự là quá ngắn, quá ngắn, phảng phất ngày mai liền là bình thường .

Nhưng Dương Tiễn đoạn này 'Ruột' nhân quả, không chỉ quan hệ đến Dương Tiễn, còn quan hệ đến Dương Tiễn muội muội, dương Tiểu Thiên .

Ngọc Đình chân nhân tự nhiên biết, dương Tiểu Thiên đối với mình bảo bối đồ đệ tới nói hạng gì trọng yếu, cho nên hắn quyết định, đang trợ giúp Dương Tiễn tu hành đồng thời, cũng nhanh chóng tăng lên dương Tiểu Thiên thực lực .

Cho nên lần này Dương Tiễn thời gian dài bế quan, Ngọc Đình để dương Tiểu Thiên cũng vào động nội làm bạn, càng đem nàng an bài tại tụ linh đại trận một chỗ khác trận nhân, để Dương Tiễn cùng nàng mở mắt ra liền có thể nhìn thấy lẫn nhau, càng có thể nhanh chóng tăng lên tu vi của nàng .

Ngọc Đình dự định rất đơn giản .

Hắn muốn cho Dương Tiễn huynh muội đối mặt nguy nan lúc, dương Tiểu Thiên không chỉ sẽ không liên lụy Dương Tiễn, còn có thể đến giúp Dương Tiễn một số .

Ngọc Đình suy nghĩ hơi đổi, đem công pháp và rất nhiều tu tiên thể ngộ dung hợp, thể hồ quán đỉnh chuyển vận đến dương Tiểu Thiên tâm hải, dương Tiểu Thiên tranh thủ thời gian đập đầu gửi tới lời cảm ơn .

Mà Ngọc Đình cũng muốn kích thích một chút dương Tiểu Thiên, để cho nàng hồi tâm tu hành .

"Tiểu Thiên, ngươi có biết ngươi huynh vì sao một mực liều mạng như vậy tu hành?"

Tiểu Thiên mà sững sờ một chút, hơi chớp mắt, lẳng lặng lắng nghe ...

Có một số việc, nàng sớm có dự cảm .

Bạn đang đọc truyện *Hồng Hoang Nhị Lang Truyện* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Dương Tiểu Thiên 1 mộng Thiên Tiên

Lúc đầu, tại phạm nhân trong mắt, Dương Thiên Hữu cùng Dao Cơ có sự, là một đoạn xúc động lòng người thần thoại tình yêu bi hài kịch .

Nhưng những này để Ngọc Đình chân nhân nói ra, lại khắp nơi đều mang theo nghi hoặc, khắp nơi đều lộ ra không đúng, nói thẳng, cái kia Dương Thiên Hữu bản thân liền là cái 'Tính toán' hóa thân .

Ngọc Đình chân nhân liền là như vậy đối dương Tiểu Thiên nói, để dương Tiểu Thiên một trận tâm loạn, không biết nên như thế nào đối mặt, ngồi ở kia thể thống khổ sở sững sờ ...

Dương gia gặp đại biến lúc, nàng còn tuổi nhỏ, vốn cũng không phải là kí sự niên kỷ .

Mặc dù đối phụ mẫu Đại huynh có ấn tượng thật sâu, nhưng nàng trong đầu càng nhiều, là cùng Dương Tiễn chung đụng từng li từng tí, phụ mẫu Đại huynh sớm đã mông lung lên tăng một cảm giác xa lạ .

Nhưng, thù chính là thù, hận liền là hận, cha cùng Đại huynh bị thiên binh thiên tướng giết chết, mà mẫu thân lại tại một chỗ chịu khổ .

Theo bản năng, dương Tiểu Thiên mắt nhìn chính bế quan tu hành Dương Tiễn, cắn môi dưới, cố gắng muốn đi tiếp nhận ...

"Ngọc Đình sư phụ ... Đến cùng ai đang tính kế mẫu thân của ta?"

"Chỉ sợ chỉ có cha ngươi mới biết, nhưng hán đã hỏi phi yên diệt, như vậy gây mất suy tính."

Ngọc Đình thở dài, đưa tay phất qua dương Tiểu Thiên cái trán, đưa nàng cừu hận trong lòng tạm thời xóa đi, chuyện này đối với nàng tu hành cầu đạo vô ích ...

Tiểu Thiên mà hai mắt đầu tiên là mờ mịt, thời gian dần trôi qua thanh minh, thấp giọng nói: "Ta nhất định có thể giúp đỡ ca ca ... Nhất định sẽ đem mẫu thân cứu ra!"

"Có này quyết tâm thuận tiện," Ngọc Đình ôn thanh nói, "Ngươi còn có huynh trưởng cùng mẫu thân, các ngươi một nhà ba người luôn có gặp lại ngày."

"Ừm! Đa tạ Ngọc Đình sư phụ nói cho ta biết những thứ này... Lại là, đừng nói cho ca ca ta đã biết, không phải ... Ta lại muốn hại: chỗ yếu hán lo lắng cho ta ..."

Ngọc Đình chân nhân gật đầu biểu thị đáp ứng.

Tiểu Thiên mà lại là cúi đầu hồi ức, trong đầu có chút mơ hồ nổi lên, nàng khi còn bé một nhà mấy ngụm niềm vui gia đình, đáng tiếc, những này đoạn ngắn đã càng ngày càng ít.

Ngọc Đình chân nhân lại nói: "Không cần thiết bởi vậy đối ngươi huynh trưởng có oán hận, hán một mực không nói cho ngươi những này, chỉ là từ đối với ngươi bảo vệ."

"Ngọc Đình sư phụ, những này ta đều biết," dương Tiểu Thiên mắt nhìn Dương Tiễn thân ảnh, khóe miệng xuất hiện một cái nhàn nhạt lúm đồng tiền, "Bọn hán không thể cho ta, ca ca đều đã cho ta. Ca ca một mực mình khiêng những này, còn muốn vì ta hao tâm tổn trí ..."

Ngôn ngữ một hồi, Tiểu Thiên mà vành mắt có chút phấp phỏng.

Nếu không có biết Dương Tiễn lúc này không thể bị quấy rầy, nàng đã sớm bỏ nhào vào ca ca trong ngực khóc lên một lần.

Ngọc Đình gặp nàng đã có tu đạo động lực, cũng liền không nói thêm lời, chỉ là tỏ rõ đại đạo, để dương Tiểu Thiên trấn tâm trong đó.

Nếu là Dương Tiễn ở bên, tất nhiên sẽ vì Dương Thiên Hữu nói một đôi lời hữu ích.

Dù sao so với Lưu Ngạn Xương, Dương Tiễn người đời sau này, càng thương thức Dương Thiên Hữu.

Tại Dương Tiễn cái này hậu thế người tới xem ra, Dương Thiên Hữu cùng Lưu Ngạn Xương gặp gỡ không kém bao nhiêu, nhưng hai người nhân phẩm lại là ngày đêm khác biệt.

Dương Thiên Hữu chính trực, trọng nghĩa, thà bị gãy chứ không chịu cong, cùng Dao Cơ gặp nhau lúc, tuân thủ lễ pháp, hơi thân thể đụng vào, liền lập tức rút xuống mất miệng nói "Thất lễ", đằng sau càng là xả thân cứu giúp Dao Cơ, vì tình cũng vì nghĩa.

Trái lại Lưu Ngạn Xương, hoàn toàn liền là đang tính mà tính, ý lại ba Thánh Mẫu trong đạo trường không đi, còn phát mộng xuân ...

Đại khái, cái này họ Lưu cũng chỉ là gặp sắc đẹp mà nảy lòng tham thôi!

Đồng dạng là thiên binh thiên tướng tới bắt người, Dương Thiên Hữu lấy bất quá tu hành hơn mười năm phạm nhân thân thể đuổi theo, bị thiên binh thiên tướng đánh hỏi phi yên diệt, lại vẫn dứt khoát, liều chết đem Dương Tiễn bảo đảm xuống dưới.

—— mặc dù cuối cùng cũng không có bảo trụ, sống thêm tới Dương Tiễn đã đổi một người khác.

Nhưng mà phía sau vị này Lưu Ngạn Xương, lại là như thế nào làm?

Hán chỉ là nhìn ba Thánh Mẫu bị bắt đi, trốn ở trong phòng kêu khóc hai tiếng! Sau đó cho trầm hương quán thâu một bụng 'Ngươi nên đi tìm người cứu cứu bảo thù' âm mưu luận!

Quả nhiên là!

Nếu như Dương Thiên Hữu có thể còn sống nhìn thấy Lưu Ngạn Xương, chỉ sợ vị này cha vợ thật có thể một bàn tay chụp chết hỗn đản này!

Dương Tiễn trong trí nhớ,

Mẫu thân như là một đoá U Lan nở rộ tại phạm tục thành trấn trong hẻm nhỏ, lại mở chói lọi, cười dịu dàng.

Mẫu thân giữa lòng mây là có nhân nhạ thỏa mãn, hoàn toàn không có nửa điểm không cam lòng.

Dương Tiễn thậm chí có đôi khi cảm thấy, Dương Thiên Hữu cùng Dao Cơ chỉ sợ cũng không phải là người khác tính toán, mà là thật cơ duyên xảo hợp gặp nhau, hiểu nhau, yêu nhau, đến chết không rời.

Ngược lại là chờ bọn hán hai người cố sự lưu truyền ra đến, có người dựa theo cố sự này bản gốc, tính kế dương Tiểu Thiên ...

Nếu như là nguyên bản Dương Tiễn, nói không chừng cái kia Lưu Ngạn Xương cùng phía sau tính toán người thật sẽ đắc thủ .

Nhưng bây giờ, khác biệt!

Đương nhiên, lúc này Dương Tiễn đang chìm ngâm ở huyền diệu bên trong, may may cảm giác không thấy thời gian lưu động, cũng hoàn toàn không biết, Ngọc Đình đã đem bọn hán Dương gia bị kịch nói cho dương Tiểu Thiên .

Ngọc Đình chân nhân hỏi nàng: "Ta có nhất pháp, có thể khiến người trong vòng ngàn năm thẳng tới Kim Tiên Trường Sinh Cảnh, nhưng Trường Sinh về sau tu đạo sẽ khó gấp mười lần, người nhưng nguyện truy tìm đường này?"

"Còn mời Ngọc Đình sư phụ dạy ta!" Tiểu Thiên mà đáp ứng mười phần quả quyết .

Ngọc Đình chân nhân ngược lại hơi kinh ngạc, "Không nhiều cân nhắc?"

Tiểu Thiên mà le le đầu lưỡi, có chút đỏ mặt nói: "Ta kỳ thật biết, ta không phải cái gì tu đạo kỳ tài, nhưng ca ca hán về sau nhất định có thể trở thành tiếng tăm lẫy lừng Đại La Kim Tiên, ta nếu là có thể Trường Sinh, liền có thể lâu bên tại bên cạnh hán ."

"Tốt."

"Cái này, đều là Thụy Trúc tỷ tỷ nói cho ta biết ..."

Ngọc Đình mỉm cười gật đầu, bắt đầu vì dương Tiểu Thiên làm chút bố trí .

Mấy tháng dạy bảo về sau, dương Tiểu Thiên cũng hiểu rõ Ngọc Đình chân nhân vì nàng khất xuống nói, bắt đầu bế quan tu hành .

Mà tại Dương Tiễn trong cảm giác, mấy tháng này cũng bất quá một cái chớp mắt .

Ngọc Đình đem dương Tiểu Thiên đưa vào tự linh đại trận trận nhãn, liền ngồi ở một bên vì bọn họ huynh muội bế quan, một tắc cũng không rời .

Ngộ đạo, tu hành, vốn là mài nước công phu, thiên trường địa cửu tích lũy .

Dù là Ngọc Đình chân nhân làm trùng điệp bố trí, đem vô tận bảo vật đặt ở huynh muội bọn họ trước mặt, cũng cần huynh muội bọn họ có cái xoay người cúi đầu đi nhặt lên quá trình .

Giác mộng Nam Kha, ngàn năm thoáng qua;

Tinh Thần ngoạn nhìn, đảo mắt vạn năm .

Ngộ đạo lúc, tự thân đắm chìm ở đạo vận, chấp trùng tại đạo hải, suy nghĩ đều là tự thân chi đạo, sở tu đều là tự thân chi pháp .

Tại phạm nhân xem ra, trăm năm đã là nhân sinh không thể đến trường xa.

Nhưng đối phổ thông tu sĩ mà nói, trăm năm cũng bất quá vừa có thể hoàn thành Trúc Cơ, vội vàng mà qua .

Nếu là Dương Tiễn như vậy có cơ hội thể ngộ tự thân đại đạo tìm đạo người, khổ tu ngàn năm không ra cũng không phải cái gì chuyện hiếm lạ .

Lại nói thời viễn cổ, rất nhiều tiên thiên sinh linh tìm đạo cầu đạo, một lần bế quan liền là mấy cái nguyên hội không xuất thế, đây mới thực sự là 'Tu đạo' chi linh!

Dương Tiễn cùng dương Tiểu Thiên lần này bế quan, tại Ngọc Đình bảo vệ dưới, tổng cộng bốn trăm chín mươi hai năm bốn tháng lại bảy ngày .

Ngọc Đình không có bế quan, đều không làm sao cảm giác được thời gian biến hóa, loại này tâm cảnh, lại là lúc này Dương Tiễn nghĩ cũng không dám nghĩ .

Dương Tiễn mỗi hai ba niên hội tỉnh lại một lần, nhìn Tiểu Thiên mà cũng tại mình đối diện bế quan khổ tu, liền sẽ tiếp tục yên tâm nhắm mắt tu hành .

Tiểu Thiên mà đang dần dần lớn lên, cái này khiến Dương Tiễn coi là thời gian bất quá chỉ là đi qua một hai tháng .

Nhưng Dương Tiễn cũng không biết, bởi vì lúc trước Đình Lan đối Tiểu Thiên mà thi triển pháp thuật, cũng không phải là tùy tiện có thể giải trừ, dương Tiểu Thiên lớn lên tốc độ so phổ thông thiếu nữ chậm 'Gấp trăm lần'.

Đương nhiên, theo dương Tiểu Thiên đạo hạnh tinh tiến, nàng thọ nguyên cũng đang không ngừng tăng trưởng .

Bình thường tới nói, đối tự thân mỹ mạo có chỗ theo đuổi nữ tu, phần lớn đều sẽ đem mặt mũi của mình ngưng kết tại đẹp nhất niên kỷ . Đương nhiên, những cái kia cao nhân đắc đạo, đối ngoại tướng phần lớn đã không còn chấp nhất .

Dương Tiểu Thiên lại có ý tưởng khác ...

Ca ca thích gì thời điểm Thiên nhi, Thiên nhi liền dừng lại tại cái kia niên kỷ bộ dáng .

Chỉ là, nàng mỗi lần tỉnh lại, Dương Tiễn đều là khổ tu trạng thái, cũng tìm không thấy cơ hội hỏi thăm .

Như thế, bốn trăm chín mươi hai qua sang năm, dương Tiểu Thiên trở mã duyên dáng yêu kiều, phảng phất bình thường thiếu nữ mười sáu mười bảy tuổi .

Kỳ thật nàng không biết, Dương Tiễn mỗi lần tỉnh lại, cũng đều có thể thấy được nàng một chút biến hóa, nhìn chăm chú lên nàng chậm rãi lớn lên .

Mà ở trong quá trình này, nàng một lòng tu đạo, không hỏi bên cạnh sự tình, tâm cảnh như là gương sáng, tâm trí cũng không có được quá nói thêm thặng, vừa vận trong ngoài tương xứng, thiếu nữ thể xác tinh thần .

Còn có một chút tuổi Nguyệt Ngưng luyện quang hoa, mấy phần xuất trần mờ mịt khí chất .

Qua nhiều năm như vậy, dương Tiểu Thiên từ ban đầu, mỗi lần chỉ có thể bế quan một tháng, đến cuối cùng có thể bế quan hơn mười năm mà vẫn 'Dư vị vô tận', tâm cảnh cũng là tăng lên phi tốc .

Nàng mỗi lần mở mắt ra có thể nhìn thấy Dương Tiễn, liền có thể lại an tâm mấy phần, tiếp tục khổ tu 'Tiên Linh Ngưng Không' phương pháp, lĩnh hội Ngọc Đình chân nhân truyền thụ cho mấy loại thần thông .

Pháp tài lữ địa không thiếu, mà dương Tiểu Thiên có thể được đến trân quý nhất tài nguyên, là Ngọc Đình chân nhân lạc ấn tại nàng đáy lòng 'Đạo ngân'.

Đó là một đầu chi thông đến Trường Sinh đại lộ, không có bình cảnh, không có đóng thẻ, như là một khóa đạo chủng, có thể làm cho dương Tiểu Thiên trực tiếp bước vào Trường Sinh Cảnh . Mà dương Tiểu Thiên cần làm, chỉ là đơn thuần pháp lực tích lũy!

Cứ như vậy, dương Tiểu Thiên mơ mơ hồ hồ vượt qua tiên phạm có khác, mơ mơ hồ hồ lĩnh ngộ được chân linh bất diệt chi ý ...

Không cần lịch luyện, không cần gấp trắc trở, một đường lên thẳng đi lên .

Dương Tiểu Thiên trên người đạo vận, càng ngày càng tăng, khí tức cũng bao giờ cũng đều lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được tăng lên, như thể kéo dài gần năm trăm năm!

Làm Ngọc Đình chân nhân mở miệng nói một câu: "Tinh dậy đi ."

Dương Tiểu Thiên vừa rồi vẫn chưa thỏa mãn dừng lại tu hành, tự hành thể ngộ, cũng đã là Thiên Tiên tiên linh thân thể, đạo cảnh vô cùng vững chắc, con đường phía trước bừng sáng đường bằng phẳng .

Thiên Tiên ...

Ngọc Đình ngược lại là muốn nhìn, Dương Tiễn mở mắt xem xét dương Tiểu Thiên cảnh giới, không ngờ tương đương với ở trên hắn ... Lại nên hạng gì biểu lộ .

Đương nhiên, nếu là đối địch bản lĩnh, lúc này Dương Tiễn không kém gì dương Tiểu Thiên cũng được .

Có được cuộn cuộn pháp lực dương Tiểu Thiên, khoe miệng lộ ra chút mỉm cười ngọt ngào ý, bởi vì nàng cảm thấy mình đã có năng lực đi giúp ca ca chia sẻ, cùng ca ca đồng hành .

Mở mắt, dương Tiểu Thiên nhìn về phía còn tại bế quan Dương Tiễn, có chút bất đắc dĩ thở dài .

Tu vi càng cao, nhìn ca ca thời điểm, càng cảm thấy hắn càng là cao thâm mịt mịt, cái kia cổ huyền diệu ý cảnh xa không phải nàng có thể tìm hiểu .

Ngọc Đình chân nhân vung xuống ống tay áo, Dương Tiễn thần xung quanh chặt chẽ tiêu tán .

Hình như có nhận thấy, Dương Tiễn cũng cắt đứt tu hành, chậm rãi mở mắt .

Cặp con mắt kia bên trong thần quang, phảng phất đâm thủng ung dung tuế nguyệt trường hà, dạo bước mà đến ...

